Digitized by Google

ANTIQUITATUM

SACRARUM.

VOLUMEN TRIGESIMUMQUARTUM

EXHIBENS TOTIUS OPERIS

INDICES LOCUPLETISSIMOS.

VENETIIS

MDCCLXIX.

Apud Joannem Gabrielem Hertz, et Sebastianum Coletti.

SUPERIORUM PERMISSU AC PRIVILEGIO.

VNiverſo Antiquitatum Sacrarum THESAURO tribus ac triginta voluminibus Deo opitulante feliciter tandem abſoluto; ut datam ab initio fidem liberaremus, en tibi, Candide Lector, in quarto & triceſimo INDICES exhibemus totius operis locupletiſſimos. Quæ autem ratio in illis colligendis ordinandiſque ſervata a nobis fuerit, quo & utiliores & commodiores evaderent, operæ pretium erit hic paucis ſignificare.

Et primus quidem Index bifariam dividitur. In priori parte Auctores exhibet quotquot THESAURUS continet eorumque OPUSCULA, quemadmodum in ſingulis quibuſque Voluminibus reperiuntur. Hujus porro partis utilitas in eo poſita eſt, ut uno veluti obtutu ampliſſimam inſignium Auctorum ſegetem, quam tibi offerendam nulli parcentes ſumtui, labori ac diligentiæ, curavimus, intueri poſſis: & non minus Voluminis cujuslibet ſeparatim, quam Operis totius œconomiam & rationem univerſam percipere animoque imprimere valeas. Pars altera Auctorum nomina Alphabetico ordine repræſentat, cum Opuſculo-

rum

rum Sacrorum ut in Bibliis Vulgatis Latinis diſponuntur, retinendam duximus. Cum enim iſtuc nihil rem impediret, & communior ac potior Vulgata diſpoſitio habeatur; Textum Hebræum ſequi, illique adhærere minime viſum eſt, quamvis in Theſauro paſſim Auctores id faciant. Ad hæc; quia plures ſunt in Vulgatis libri, ſi Hebræorum Canonem fuiſſemus ſequuti, minus ordinate ſeries proceſſiſſet. Cum igitur Vulgatam quam diximus Bibliorum rationem tenere ſtatuiſſemus: Librorum etiam Titulos ac Diviſiones, quemadmodum ibi occurrunt, adnotare opus fuit. Tametſi enim qui Textum Judæorum ſequuntur aliter Libros & Loca citare in THESAURO reperiantur; cum utróſque ſequi minus poſſibile eſſet, vulgatiorem illam citandi rationem amplexi ſumus, præſertim quia iſtud minoris momenti videatur. Quotus enim quiſque eſt, qui neſciat v. g. I. ac II. librum Regum Hebræis dici I. & II. Samuelis: diverſitatem vero, quæ potiſſimum in partitione Pſalmorum invenitur, notari etiam in Bibliis Vulgatis? Igitur ſi quem locum Sacræ Scripturæ requiras; in Indice noſtro Librum, Caput & Verſiculum quærere oportebit, ac ſtatim adnotatos

inve-

occurrentium literarum. Nam hic modus peræque commodus, & altero illo in hujuſmodi barbaris vocibus, longe ſecurior. Etſi autem hunc Indicem a Philohebræis tantum, qui fortaſſe pauciores ſunt, conſulendum præviderimus; illum tamen omittere religioni duximus; quod maximam amplificandis linguarum Orientalium Lexicis ſymbolam conferre poſſit.

Quartus poſtremo Index ampliſſimus ac locupletiſſimus, idemque Latinus, Rerum eſt ac Verborum omnium, quæ notatu digna ubiubi per totum THESAURUM reperiuntur. Si qua etiam Græca vocabula Græcis vel Latinis literis leguntur; Hebraica item necnon exotica reliqua, quæ magis Latinis characteribus ſcribi conſueverunt, perinde occurrunt. De illius utilitate unum hoc tantum mihi dicendum videtur, quod peculiare cenſeri debet: hunc Indicem videlicet ita a nobis fuiſſe collectum & digeſtum, ut non modo loca omnia THESAURI indicaret, ubi de Verbis ac Rebus inſignibus ſermo eſt: verum ita etiam, ut Synopſin quodammodo totius immenſi operis exhiberet. Itaque ſi cui THESAURUM integrum a

car-

par eſt cordi ſunt, laborem hunc noſtrum æqui bonique faciant: & diligenter ac ſedulo THESAURUM noſtrum evolventes, grato animo fateantur, nullis nos vel laboribus vel ſumtibus pepercisſe, quo noſtræ ætatis Philologos in hac parte ſane potiſſima juviſſe gloriari poſſemus.

SYL-

[illegible], & notis perpetuis philologicis illuſtrata ſtudio , & cura *Blaſii Ugolini*. *Pag.* xxv.
RAYMUNDI MARTINI Ordinis Prædicatorum in Pugionem Fidei Procœmium. 2.
OBSERVATIONES JOSEPH de VOISIN ad Procœmium. 10.
JOHANNIS MEYERI Tractatus de Temporibus Sacris, & Feſtis diebus Hebræorum, cum Animadverſionibus in Joh. Spenceri libros de Legibus ritualibus Hebræorum. 378.
JACOBI TRIGLANDII de Origine & Cauſis Rituum Moſaicorum. 720.
HERMANNI WITSII Ægyptiaca, ſive de Ægyptiacorum ſacrorum cum Hebraicis collatione libri tres. 740.

T O M U S II.

CHRISTIANI WORMII de corruptis Antiquitatum Hebræarum apud Tacitum &c. veſtigiis Libri II. *Pag.* 2.
GEORGII CASPARIS KIRCHMAJERI exercitatio ad C. Taciti Hiſtor. lib. V. de rebus moribuſque Judæorum. 302.
HADRIANI RELANDI Antiquitates Sacræ, nunc primum ampliſſimis commentariis philologicis, quæ totum pene volumen complectuntur, illuſtratæ. 303.

T O M U S III.

THOMÆ GOODWINI Moſes & Aaron, cum Joh. Henrici Hottingeri notis. *Pag.* 2.
PETRI CUNÆI Libri III. de Republ. Hebræorum, cum Joh. Nicolai notis. 460.
JOH. HENRICI HOTTINGERI Jus Hebræorum. 910.

T O M U S IV.

BONAVENTURA CORN. BERTRAMUS de Rep. Hebræorum, cum Commentario Conſtantini l'Empereur. *Pag.* 2.
CAROLI SIGONII Lib. VII. de Rep. Hebræorum, cum Joh. Nicolai notis. 120.
JOHANNIS BUXTORFII Synagoga Judaica. 750.
AUGUSTINI PFEIFFERI Antiquitates ſcelectæ nunc primum a *Blaſio Ugolino* notis illuſtratæ. 1174.

JOH. LIGHTFOOTI Centuria Chorographica in S. Matthæum. [illegible]
Ejuſdem Decas Chorographica in S. Marcum. 1018.
Ejuſdem Chorographica pauca in S. Lucam. 1090.
Ejuſdem Diſquiſitio Chorographica in S. Johannem. 1118.

TOMUS VI.

HADRIANI RELANDI Paleſtina. *Pag.* 2.
BROCHARDI MONACHI deſcriptio Terræ Sanctæ. 1026.
JOH. QUISTORPII Nebo. 1070.
JOH. H. HOTTINGERI Diſſertatio de Geographia Terræ Chanaan. 1110.
JOH. MILLII Diſſertatio de Nilo, & Euphrate. 1145.
R. PETACHIÆ Itinerarium, cum verſione Wagenſeilii. 1160.

TOMUS VII.

ABRAHAMI PERISTOL Itinera Mundi Hebraice & Latine, cum interpretatione & notis Thomæ Hydæ. *Pag.* 2.
R. SAMUELIS SANCTI Itinerarium Hebraice & Latine. 250.
P. DAN. HUETII Commentarium de Navigationibus Salomonis. 274.
MARTINI LIPENII Diſſert. de Navigio Salomonis. 344.
Ejuſdem Diſſert. de Ophir. 362.
JOH. CHRISTOPHORI WICHMANSHAUSEN Diſſert. de Navigatione Ophiritica. 390.
JOACHIMI CHRISTIANI JEHRINGII Diſſert. de Regione Tharſis. 410.
JACOBI HASÆI Diſſert. de תוכיים. 422.
HADRIANI RELANDI Diſſert. de Ophir. 448.
Ejuſdem Diſſertatio de Mari Rubro. 462.
P. DAN. HUETII Tractatus de ſitu Paradiſi Terreſtris. 500.
HADRIANI RELANDI Diſſert. de Situ Paradiſi Terreſtris. 580.
JOHANNIS HOPKINSONI Deſcriptio Paradiſi. 608.
SAMUELIS BOCHARTI Epiſtola de Paradiſi ſitu ad Ludovicum Cappellum. 628.
STEPHANI MORINI Diſſert. de Paradiſo Terreſtri. 634.
JOH. VORSTII Diſſert. de Paradiſo. 696.
HADRIANI RELANDI Diſſert. de Monte Garizim. 716.
ISEBRANDI EILHARDI HARKENROTHII Diſſert. de Monte Sublimi. 738.
THEODORI HASÆI Obſervatio de Monte ſublimi. 750.

JOH.

SALOMONIS VAN-TIL Commentarius de Tabernaculo Moyſis. *Pag.* 2.
JOH. BUXTORFII Hiſtoria Arcæ Fœderis. 144.
THEODORI HASÆI Diſſerr. de Lignis Sittim. 352.
Ejuſdem Diſſert. de Rubo Moyſis. 400.
Ejuſdem Diſſert. de Lapide Fundamenti. 436.
JOH. HENR. ANTONII DORIEN Diſſert. de Cherubinis Sanctiſanctorum, de opere ציצים. 540.
JOH. BUXTORFII Diſſertatio de Manna. 588.
Maimonidis vita ab JOH. BUXTORFIO deſcripta in præfatione in More Nebochim. 640.
ROBERTI CLAVERINGII Diſſert. de Maimonide. 710.
HUMFRIDI PRIDEAUX præfatio ad Tractatus Maimonidis de jure pauperis, & peregrini. 720.
LUDOVICI COMPIEGNE de VEIL præfatio in Opera Maimonidis. 728.
MAIMONIDIS Conſtitutiones de Domo Electa, ſeu de Templo, Hebraice & Latine, nunc primum a *Blaſio Ugolino* perpetuis notis illuſtratæ. 746.
Ejuſdem Conſtitutiones de Vaſis Sanctuarii, Hebraice & Latine, nunc primum a *Blaſio Ugolino* &c. 886.
Ejuſdem Conſtitutiones de ingreſſu Sanctuarii, Hebraice &c. 1034.
LEONARDI CHRISTOPHORI STURMII Sciagraphia Templi Hieroſolymitani. 1150.

T O M U S IX.

R. ABRAHAMI ben DAVID Commentarius de Templo ex Scilte Hagghibborim excerptus, nunc primum a *Blaſio Ugolino* Latina interpretatione illuſtratus Hebraice & Latine, *Pag.* 2.
JOH. LIGTHFOOTI Deſcriptio Templi Hieroſolymitani. 570.
Ejuſdem Miniſterium Templi. 812.
FRIDERICI OPITII Commentar. de Templi cuſtodia nocturna. 980.
HADRIANI RELANDI lib. de Spoliis Templi Hieroſolymitani in Arcu Titiano conſpicuis. 1078.
THEODORI DASSOVII imagines Hebræarum rerum. 1150.

JOH. BRAUNII Diſſert. de Adolitione Suffitus ex ejus *Variis Sacris* excerpta. *766.*
GEORGII MIC. DOEDERLINI Exerc. de Candelabris Judæorum. 886.
BLASII UGOLINI Diſſert. de Candelabro. *906.*
DANIELIS FRID. JANI Exercit. de Vite Aurea Templi Hieroſolymitani 1112.

T O M U S XII.

JOH. SAUBERTI Lib. de Sacerdotibus Hebræorum. *Pag.* 2.
JONÆ KRUMBHOLTZ Sacerdotium Hebraicum. 80.
ERNESTI CHRISTIANI BOLDICH Pontifex M. Hebræorum. 120.
JOH. BRAUNII Diſſert. de Sanctitate Pontif. Max. 158.
JOH. SELDENI Lib. II. de Succeſſione Pontificum Hebræorum. 220.
BENEDICTI DAVID CARPZOVII Diſſert. de Pontificum Hebræorum veſtitu ſacro. *786.*
JOH. BUXTORFII Hiſtoria Urim & Thummim. *376.*
NICOLAI POLEMANNI Diſſert. de Urim & Thummim. 440.
JOH. SPENCERI Diſſert. de Urim & Thummim. 454.
PHILIPPI RIBOUDEALDI Diſſert. de Urim & Thummim contra *Job. Spencerum. 690.*
CHRISTIANI LUDOVICI SCHLICHTER Diſſert. de Lamina Aurea Pontif. Max. 868.
HENRICI ANDREÆ TOEPFFER Diſſert. de Tiara Summi Sacerdotis. 812.
Ejuſdem Diſſertatio de Tiaris minorum Sacerdotum. 854.
BALTHASSARIS SCHEIDII Oleum unctionis. 882.
DANIELIS WEYMAR Diſſert. de Unctione ſacra Hebræorum, & inaugurali. *940.*
JOH. JACOBI QUANDT Diſſert. de Pontificis M. Suffraganeo. *964.*
THEODORI RELANDI TATII Diſſ. de Sacerdote Caſtrenſi. 1030.
BLASII UGOLINI Diſſert. de Sacerdote Caſtrenſi. 1050.

T O M U S XIII.

R. ABRAHAMI ben DAVID Diſſert. de Veſtitu Sacerdotum Hebræorum ex Scilte Hagghibborim excerpta, Hebraice & Latine. *Pag.* 2.
JOH. CHRISTOPHORI HAREMBERGII Diſſert. de Vocibus, תכלת , ארגמן , תולעת שני , שש משזר. *96.*
JOH. CHRISTIANI BIEL Diſſert. de Purpura Lydia ad illuſtrationem loci Act. XVI. 122.
BLASII UGOLINI Sacerdotium Hebraicum. 136.
DANIELIS PFEFFINGERI Diſſert. de Nathinæis 958.

T O.

[illegible] Conſtitutiones de Conſecratione Novilunii Hebraice, & Latine. 234.
CHRIST. LANGAUSEN Diſſ. de Menſe Lunari veterum Hebræorum. 374.
Additamenta ad Codicem de SABBATHO, nunc primum a *Blaſio Ugolino* ex Hebraico Latine reddita. 410.
Additamenta ad Codicem de COMMIXTIONIBUS SABBATICIS, nunc primum a *Blaſio Ugolino* &c. 508.
JOH. GERARDI OUTHOVII Diſſ. de Sabbatho Secundo-primo. 574.
JOH. JACOBI SYRBII Diſſert. de Sabbato Gentili. 586.
Additamenta ad Codicem de PASCHA, nunc primum a *Blaſio Ugolino* ex Hebraico Latine &c. 620.
Codex de PASCHA Ghemara Hieroſolymitana illuſtratus, nunc primum a *Blaſio Ugolino* &c. 686.
JOH. RODOLPHI GRUNER Diatribe de Oblatione Primitiarum. 946.
BLASII UGOLINI Diſſert. de Ritibus in Cœna Domini, ex antiquitatibus Paſchalibus illuſtratis. 1130.

TOMUS XVIII.

Additamenta de Codicem Sekalim de SICLIS, nunc primum a *Blaſio Ugolino* ex Hebraico Latine reddita. *Pag.* 2.
Tractatus SEKALIM Ghemara Hieroſolymitana illuſtratus, nunc primum a *Blaſio Ugolino* ex Hebraico Latine redditus. 24.
Additamenta ad Tractatum JOMA, nunc &c. 154.
Tractatus JOMA Ghemara Hieroſolymitana illuſtratus, nunc &c. 194.
Additamenta ad Tractatum SUCCAH, nunc &c. 372.
Tractatus SUCCAH Ghemara Hieroſolymitana illuſtratus, nunc &c. 398.
GABRIELIS GRODDEKII Diſſert. de Ceremonia Palmarum. 496.
Additamenta ad Tractatum ROSH-HASCHANA, nunc &c. 540.
Tractatus ROSH-HASCHANA Ghemara Hieroſolymitana illuſtratus, nunc primum &c. 560.
Additamenta ad Tractatum TAHANIJOTH, nunc &c. 652.
Tractatus TAHANIJOTH Ghemara Hieroſolymitana &c. 674.
Additamenta ad Tractatum MEGHILAH, nunc &c. 816.
Tractatus MEGHILAH Ghemara Hieroſolymitana &c. 840.
Additamenta ad Tractatum CHAGHIGAH, nunc &c. 980.
Tractatus CHAGHIGAH Ghemara Hieroſolymitana &c. 1006.
Additamenta ad Tractatum BETZAH, nunc &c. 1106.

Tra-

Additamenta ad Tractatum de BENEDICTIONIBUS, nunc primum a *Blaſio Ugolino* ex Hebraico Latine reddita. *Pag.* 2.
Additamenta ad Tractatum de ANGULO, nunc &c. 56.
Additamenta ad Tractatum de RE DUBIA, nunc &c. 80.
Additamenta ad Tractatum de SEPARATIONIBUS, nunc &c. 138.
Additamenta ad Tractatum de ANNO SEPTIMO, nunc &c. 206.
Additamenta ad Tractatum de HETEROGENEIS, nunc &c. 250.
JOH. CONRADI HOTTINGERI Commentar. de Decimis Hebræorum. 276.
Additamenta ad Tractatum de DECIMIS, nunc &c. 492.
Tractatus de DECIMIS, Ghemara Hieroſolymitana illuſtratus, nunc &c. 512.
Additamenta ad Tractatum de DECIMA SECUNDA, nunc &c. 598.
Tractatus de DECIMA SECUNDA, Ghemara Hieroſolymitana &c. 636.
JOH. SPENCERI Diſſ. de Solutione Primitiarum, & Decimarum. 746.
Ejuſdem Diſſert. de PROFESSIONE DECIMARUM. 782.
Additamenta ad Tractatum de PLACENTA, nunc &c. 798.
Tractatus de PLACENTA, Ghemara Hieroſolymitana illuſtratus &c. 810.
Additamenta ad Tractatum de PRÆPUTIO ARBORUM, nunc &c. 892.
Tractatus de ARBORE præputiata, Ghemara Hieroſolymitana. &c. 898.
Additamenta ad Tractatum de PRIMITIVIS, nunc &c. 970.
Tractatus de PRIMITIVIS, Ghemara Hieroſolymitana. &c. 980.

TOMUS XXI.

JACOBI RHENFERDII Diſſ. duæ de Decem Otioſis Synagogæ. *Pag.* 2. 94.
Ejuſdem Inveſtigatio Præfectorum, & Miniſtrorum Synagogæ. 204.
CAMPEGI VITRINGA Liber de Decemviris Otioſis. 298.
CHRISTIANI BORNITII Exercitationes philologicæ tres de Synagogis Veterum Hebræorum. 496. 510. 524.
JOH. SAUBERTI Diſſ. de Præcibus Hebræorum. 540.
NICOLAI POLEMANNI Diſſert. de Ritu precandi Veterum Hebræorum. 584.
FRID. WILHELMI JAHR Diſſert. de Precibus Gentilium Expiatoriis. 600.
MATTHÆI HILLERI Diſſ. de Veſtibus Fimbriatis Hebræorum. 614.
CHRISTOPHORI LUBECI Exercitatio de Deciſionibus Peniculamenti Hebræorum. 648.
BLASII UGOLINI de Phylacteriis Hebræorum. 688.
THEODORI DASSOVII Diſſert. de Ritibus Mezuzæ. 738.
GEORGII URSINI Antiquitates Hebraicæ Scholaſtico-Academicæ. 766.
JOH. LEONARDI HEUBNERI Diſſ. de Academiis Hebræorum. 1056.
JONÆ SERUPII Diſſert. de Titulo Rabbi. 1084.

JOH.

JOH. REISKII Diſſ. de Baptiſmo Judæorum. 862.
JOH. ANDRÆ DANZI Baptiſmus Proſelytorum Judaicus. 882.
JOH. SPENCERI Diſſer. de Luſtrationibus, & Purificationibus Hebræorum. 930.
JOH. HER. MAII Diſſ. de Luſtrationibus & Purificationibus Hebræorum contra Joh. Spencerum. 992.
Ejuſdem de Purificatione Mirabili ſingulari, & Singulariter mirabili. 1016.
JOH. SPENCERI Diſſ. de Circumciſione. 1032.
SALOMONIS DEYLINGII Obſervatio de Origine Circumciſionis Judaicæ. 1072.
JOH. JACOBI QUANDT Diſſ. de Cultris Circumciſoriis, & Seceſpitis Hebræorum. 1038.
HERM. BERN. GEDÆI Diſſ. de inſtrumento Circumciſionis a Zippora, & Joſua adhibito. 1150.
GABRIEL. GRODEKII Diſſ. de Judæis præputium attrahentibus. 1168.
HIEREMIÆ LOSSII Diſſ. de Epiſpaſmo Judaico. 1184.

T O M U S XXIII.

JOH. SELDENI Syntagmata duo de Diis Syriis, cum additamentis *Andreæ Beyeri*. *Pag.* 2.
ANDREÆ BEYERI Additamenta ad Prolegomena & Syntagma *Joh. Seldeni* de Diis Syris. 230.
JOH. CHRISTOPHORI WICHMASHAUSEN Diſſert. quatuor de Divinationibus Babyloniorum. 432. 460. 472. 485.
JOH. CLODII Diſſ. de Magia Sagittarum. 500.
DAVIDIS MILII Diſſ. de אוב & אובות. 518.
Ejuſdem. Diſſ. de חרטמים. 530.
JOH. CHRISTOPHORI WICHMANSHAUSEN Diſſ. de Theraphim. 540.
AUGUSTINI PFEIFFERI Exercitatio de Theraphim. 550.
PAULI ERNESTI JABLONSKI Remphan Ægyptiorum Deus ab Iſraelitis in deſerto cultus, nunc ex Lingua & antiquitate Ægyptiaca erutus & illuſtratus. 572.
JOH. HENRICI MAII Diſſ. de Kijun & Remphan. 614.
JOH. GEORGII SCHWABII Diſſ. de Moloch & Remphan. 632.
DAVIDIS MILII Diſſ. de Idolo. אחר. 644.
Ejuſdem Diſſ. de Bahalzebub & Miphlezeth. 660.
Ejuſdem Diſſ. de Gad & Meni. 672.
JOH. GOTHF. LAKMACHERI Diſſ. de Gad & Meni. 696.
HADRIANI RELANDI Diſſ. de Diis Cabiris. 720.

ZA-

JOH. CONR. DANHAVERI Politica Biblica. 206.
HERMANI CONRINGII Exerc. de Politia, ſive de Rep. Hebræorum. 288.
CHRIST. BENED. MICHAELIS Diſſ. Philol. de Antiquitatibus Œconomiæ Patriarchalis. 324.
WILHELMI SCHICKARDI Jus Regium Hebræorum, cum animadverſionibus & notis *Joh. Bened. Charpzovii*. 376.
R. ISAACI ABARBANELIS Diſſ. de Statu & jure Regio. 826. 872.
Ejuſdem Diſſ. de Judicum & Regum differentia. 884.
NICOLAI SERARII S. J. Herodes. 898.
JOH. HARDUINI Proluſio de Nummis Herodiadum. 947.
ABRAHAMI CALOVII Diſſ. Hiſtorico-Theologica de ſtatu Judæorum Eccleſiaſtico & Politico, ab anno primo nativitatis Chriſti, uſque ad excidium Hieroſolymæ. 1028.
JACOBI RHENFERDII Diſſ. de Arabarcha, vel Ethnarcha Judæorum. 1134.
PETRI WESSELINGII Diatribe de Judæorum Archontibus ad inſcriptionem Berenicenſem. 1160.

TOMUS XXV.

Tractatus de SYNEDRIIS Ghemara Hieroſolymitana illuſtratus, nunc primum a *Blaſio Ugolino* ex Hebræo Latine redditus. *Pag.* 2.
Tractatus de PŒNIS Ghemara Hieroſolymitana. &c. 302.
Tractatus de SYNEDRIIS Ghemara Babylonica illuſtratus, nunc &c. 340.
JOH. VORSTII Diſſ. de Synedriis Hebræorum. 1104.
SAMUEL. FRID. BUCHERI Synedrium Magnum. 1152.
HERM. WITSII Diſſ. de Synediis Hebræorum. 1196.
JOH. DANIELIS JACOBI Diſſ. de Foro in Portis. 1236.

TOMUS XXVI.

DANIELIS HENRICI Diſſ. de Judiciis Hebræorum. *Pag.* 2.
JOH. NICOLAI Tract. de Synedrio Ægyptiorum. 92.
JOH. BENEDICTI MICHAELIS Tract. de Judiciis pœniſque capitalibus in S. Scriptura commemoratis. 234.
FRIDERICI WILHELMI BIERLING Diſſ. philologica de Veterum Hebræorum circa Vitulam decollandam ritibus. 266.
ÆGIDII STRAUCHII Diſſ. de Flagellandi ritu apud Hebræos. 294.
JOH. JACOBI SEYPPELII Diſſ. de Flagellandi ritu apud Romanos. 316.

JOH.

TOMUS XXVII.

HADRIANI RELANDI Oratio de Galli cantu Hieroſolymis audito. *Pag.* 2.
JOH. GEORGII ALTMANNI Obſervatio philologica de Gallicinio Hieroſolymis in ædibus Pontificis audito. 18.
JOHANN. CHRISTIANI BIEL Animadverſiones ad præcedentem obſervationem. 22.
Ἀλεκτοροφωνίας Evangelicæ ſignificatio genuina defenſa. 30.
CASTI INNOCENTIS ANSALDI Liber de Forenſi Judæorum buccina. 36.
JACOBI LYDII Syntagma ſacrum de Re militari, cum notis Salomonis Van-Til. 136.
JOH. ANDREÆ DANZII Diſſ. de Re militari Hebræorum. 366.
JOH. CHRISTOPHORI ORTLOB Conjectura de Scutis & Clypeis Hebræorum. 398.
JOH. BENEDICTI CARPZOVII Diſſ. de Crethi & Phlethi. 424.
HENRICI OPITII Diſſertatio de Crethi & Phlethi Davidis & Salomonis ſatellitio. 452.
JOH. SELDENI de Jure Naturali & Gentium, juxta diſciplinam Hebræorum, libri ſeptem. 472.

TOMUS XXVIII.

JOH: GEOR. WALCHII Præfatio ad Bartholomæi Beverini &c. *Pag.* 2.
BARTHOLOMÆI BEVERINI Syntagma de Ponderibus & Menſuris. 30.
JOH. CASP. EISENSCHIDII Diſquiſitio de Ponderibus & Menſuris Veterum Romanorum, Græcorum, Hebræorum: necnon de valore pecuniæ veteris. 86.
S. EPIPHANII liber de Ponderibus & Menſuris Græce & Latine. 826.
DIONYSII PETAVII Animadverſiones ad eumdem librum de Ponderibus & Menſuris. 872.

Ejuſdem Diſſ. de Nummis Orientalium. 1324.
JACOBI RHENFERDI Periculum Phœnicium, ſive Litteraturæ Phœniciæ eruendæ ſpecimen. 1378.
J. C. HAREMBERGII Obſervatio Critica de דרכון, דכמון, אדרכון. 1410.
JOH. BEN. CARPZOVII Diſp. de Nummis effigiem Moyſis cornutam exhibentibus. 1416.
SEBASTIANI SCHMIDT Diſp. de Drachmis a Chriſto ſolutis. 1440.

T O M U S XXIX.

BLASII UGOLINI Comment. de Re Ruſtica veterum Hebræorum. *Pag.* 2.
CHRISTIANI SCHOETGENII Antiquitates Trituræ in S. L. occurrentes. *Pag.* 2.
CAROLI LUDOVICI HOHEISEL Diſput. philologica de Molis manualibus Veterum. 50.
FRID. LEBER. GOETZII Diſſ. de Molis & Piſtrinis Veterum. 84.
PETRI ZORNII Diſſ. de Hortis Opobalſami &c. 310.
JOH. GEORG. SCHELHORNII Diſſ. de צלצל רנים ad Job. XL. 330.
JACOBI HASÆI Diſſ. de צלצלרנים, & צלצל כנפים. 340.
THEODORI HASÆI ad præcedentem Diſſ. de ארץ צלצל כנפים Diſſertatio, ſive ſupplementum. *Pag.* 18.
PETRI ZORNII Diſſertatio de Veterum Hebræorum hibernis & æſtivis domibus. 370.
JOH. CRIST. HAREMBERGII Obſervatio de Domo inducta minio. 378.
CHRISTIANI SCHOETTGENII Antiquitates Fulloniæ. 390.
M. HENRICI SCHARBAU Diſſ. de Luxu Hebræorum &c. 420.
POLYCARPI LYSERI Diſſ. philologica de עכסים &c. 438.
JOH. CHRISTOPHORI BIEL Diſſertatio de Purpura Lydia ad Actorum XVI. 468.
GEORGII ALTMANNI ad dictum locum Act. de Lydia Thyatirenſi Obſervationes. 454.
JOHANN. CHRIST. BIEL Animadverſiones ad Altman. de Lydia Thyatirenſi. 458.
JACOBI HASÆI Diſſertatio de Inquinatis Sardienſium veſtimentis ad Illuſtrationem loci Apoc. III. 482.

CA-

THEODORI DASSOVII Vidua Hebræa. 1026.
GABRIELIS GRODDEKII Exercitatio de Antiquorum Hebræorum purgationibus caſtitatis. 1034.
GOTTLOB FRIDERICI GUDII Exercitatio philologica de Hebraica Obſtetricum origine. 1062.
JOH. BENEDICTI CARPZOVII Exercitatio de Chuppa Hebræorum. 1066.
JOH. BUXTORFII Diſſ. de Conviviis veterum Hebræorum. 1098.
JOH. HENRICI MAII Diſſ. de Philotheſiis veterum Hebræorum, Græcorum, atque Romanorum. 1112.
DAN. GOTTFR. WERNER Diſſ. de Poculo Benedictionis. 1126.
GEORGII GOEZII Philologema de Oſculo. 1160.
JOH. LOMEJERI Diſſ. de Oſculis. 1188.
JOH. NICOLAI Tractatus de Phyllobolia &c. 1220.
JOH. CONRADI DIETERICI φυλλοβολία, ſeu Sparſio florum. 1378.
JOH. NICOLAI GRABERG Diſſ. de Unctura Chriſti in Bethania facta. 1304.
SAM. FRIDER. BUCHERI Diſſ. de Unctione in Bethania. 1318.
REINERII VERWEY Diſſ. de Unctionibus. 1344.
JOH. SPENCERI Diſſ. de Lege Tonſuram orbicularem prohibente. 1434.
THOMÆ BARTHOLINI Paralytici N. T. Medico, & Philologico Commentario illuſtrati. 1460.
Ejuſdem de MORBIS BIBLICIS Miſcellanea medica. 1522.

TOMUS XXXI.

THEODORI EBERTI Poetica Hebraica, Harmonica, Metrica &c. *Pag.* 2.
JACOBI EBERTI Tetraſticha Hebræa in Textus Evangelicos &c. 118.
ROBERTI LOWTH de Sacra Poeſi Hebræorum Prælectiones Academicæ &c. 134.
NATHANAELIS Domini CREWE Oratio Anniverſaria in memoriam Publicorum Benefactorum &c. 584.
FRANCISCI GOMARI Davidis Lyra, ſeu Nova Hebræa S. Sc. Ars poetica &c. 610.
ABBATIS FLEURY Exercitatio in Poeſin univerſam, & Hebræorum potiſſimum. 834.
JONÆ CONRADI SCHRAMMII Diſſ. de Poeſi Hebræorum in Cod. Sacro. 850.
JOH. CONRAD. DANHAWERI Oratio Pentecoſtalis de Sacroſancta Spirituſſancti Poeſi. 882.
AUGUSTINI PFEIFFERI Diatribe de Poeſi Hebr. recognita. 900.
Ejuſdem Manuductio nova & facilis ad Accentuationem. &c. 928.
POLYCARPI LEYSERI Diſſ. de Fruſtra quæſita Poeſi in Codice ſacro Hebræo. 976.
JOH. CLERICI Diſſ. de Poeſi Hebræorum. 992.

JULII BARTHOLOCCII Excerpta de voce כלה. 680.
M. JOH. PASCHII de כלה Philologica Enucleatio. 690.
AUG. CALMET de כלה. 722.
M. HER. GOTTL. REINE de כלה. 728.
M. HENR. JOH. BYTMEYSTERI Diſſ. de כלה contra Gottlieb. 732.
CHRIST. AUGUSTI HEUMANNI Programma de כלה Hebræorum interjectione muſica 736.
AUGUSTINI PFEIFFERI Specimen de voce vexata כלה. 744.
PETRI JOH. BURETTI Diſſ. de Veterum Symphonia. 746.
AUGUSTINI CALMET Diſſ. de Muſica &c. 758.
Ejuſdem Diſſ. in Muſica inſtrumenta Hebræorum. 776.
FORTUNATI SCACCHII Diſſ. de Inauguratione Regum Iſrael. 806.
JOH. GEORGII ABICHT Diſſ. de Lapſu Murorum Hierichuntinorum. 840.
JOH. MEURSII F. de Tibiis Collectanea. 846.
ALDI MANUTII PAULI, F. ALDI N. Diſſ. de Tibiis Veterum &c. 862.
FRID. ADOLPHI LAMPE Diſſ. de Cymbalis Veterum. 868.
ISAACUS VOSSIUS de Inſtrumento Hydrauli &c. 1094.
JOSEPHI LAURENTII Collectio de Citharœdis, Fiſtulis, & Tintinnabulis. 1112.
JOH. d'OUTREIN de Inſtrumento מגרפה &c. 1122.
AUG. CALMET Diſſ. de למנצח. 1128.
JOH. SPENCERI Diſſ. de Ritu Saltandi, & Ramorum circumgeſtatione. 1134.
M. JOH. ERN. MULLERI Diſſ. de Davide ante Arcam fœderis ſaltante. 1158.
JOH. AND. MICH. NAGELII Diſſ. de Ludis Secularibus Veterum Romanorum in Ghemara Babylonica commemoratis. 1174.
LUDOVICI CAPPELLI Animadverſiones in Novam Davidis Lyram Franciſci Gomari. 1194.

T O M U S XXXIII.

R. MOSIS MAIMONIDIS Conſtitutiones de Luctu, nunc primum a *Blaſio Ugolino* ex Hebraico Latine redditæ. *Pag.* 2.
MARTINI GEJERI Liber de Habræorum luctu. 64.
JOH. SPENCERI Ritus funebres & ſepulcrales Veterum Hebræorum. 254.
JOH. NICOLAI Libri quatuor de Sepulcris Hebræorum. 306.
JOH. ANDREÆ QUENSTEDII Tractatus de Sepultura Veterum &c. 560.
JOH. BEN. CARPZOVII Diſp. philolog. de Sepultura Joſephi Patriarchæ. 732.
HENRICI HULSII Diſp. de Corpore, Velo, & Sepulcro Moyſis. 772.
BALTHASSARIS DORFFER Exerc. philologica de Sepulcro Chriſti. 804.

JOH.

I N-

neis audito. xxvii. 20.
Ejuſdem de Lydia Thyatirenſi ad locum Actorum C. xvi. v. xiv. obſervationes. xxix. 454.
ANSALDUS (Caſtus Innocens) de Forenſi Judæorum Buccina. xxvii. 36.
ANTONII Placentini Itinerarium. vii. 1208.
ARIE (R. Abrahami ben David) Commentarius de Templo, cum verſione *Blaſii Ugolini*. ix. 2.
Ejuſdem de Suffitu, cum Verſione & Notis ejuſdem. xi. 258.
Ejuſdem de Veſtitu Sacerdotum. xiii. 2.

B

BARTHEL (Samuel) de Sadducæis. xxii. 244.
BARTHOLINI (Thomæ) Paralytici Novi Teſtamenti Medico, & Philologico Commentario illuſtrati. xxx. 1460.
Ejuſdem de Morbis Biblicis Miſcellanea Medica. xxx. 1522.
BARTHOLOCCIUS (Julius) de Muſicis inſtrumentis Hebræorum. xxxii. 458.
Ejuſdem de voce סלה *Selah*. xxxii. 680.
BECKII (Matthiæ Friderici) Monumenta antiqua Judaica Auguſtæ Vindelicorum reperta, & enarrata: cum mantiſſa trium monumentorum vetuſtorum Romanorum &c. xxxiii. 1000.
BERTRAMI (Bonaventuræ) Reſpublica Hebræorum cum notis l'Empereur. iv. 2.
BEVERINI (Bartholomæi) Syntagma de Ponderibus & Menſuris. xxviii. 30.
BEYERUS (Andreas) Additamenta ad Syntagma Seldeni de Diis Syris. xxiii. 230.
Ejuſdem Mythologia Deorum & Heroum. xxiii. 320.
Ejuſdem Siclus Sacer & Regius appenſus. xxviii. 718.
BIEL (Johannes Chriſtianus) de Purpura Lydia. xiii. 122. xxix. 468.
Ejuſdem Animadverſiones ad Joh. Georgii Altmanni de Gallicinio Hieroſolymis in ædibus Pontificis audito, obſervationem. xxvii. 22.
Ejuſdem Animadverſiones ad Altmannum de Lydia Thyatirenſi. xxix. 458.
BIERLING (Fridericus Wilhelmus) de Veterum Hebræorum circa Vitulam decollandam ritibus. xxvi. 266.
BLECHSCHMIDIUS (Chriſt.) de Theocratia in Populo ſancto inſtituta. xxiv. 60.
BINDRIM (Joh. Georgius) de Gradibus Excommunicationis apud Hebræos. xxvi. 332.
BOCHARTI (Samuelis) Epiſtola de Situ Paradiſi ad Ludovicum Cappellum. vii. 628.
BOCRISIUS (Joh. Henricus) de Muſica præexercitamento Hebræorum, qua ſe ad Sapientiam diviniorem præparabant. xxxii. 660.

BOHNII

[illegible]

C

CALMET (Auguſtinus) de Pſalmis Graduum. XXXII. *666*.
Ejuſdem de סלה *Selah*. XXXII. *722*.
Ejuſdem de Muſica veterum, præſertim Hebræorum. XXXII. 758.
Ejuſdem de Muſicis Inſtrumentis Hebræorum. XXXII. *776*.
Ejuſdem de למנצח *Lamnatzeah*. XXXII. 1128.
CALOVIUS (Abrahamus) de Statu Judæorum Eccleſiaſtico & Politico, ab anno primo nativitatis Chriſti, uſque ad excidium Hieroſolymæ. XXIV. 1028.
CAPPELLI (Ludovici) Animadverſiones in Davidis Lyram Gomari. XXXII. *1194*.
CARPZOVIUS (Benedictus David) de Veſtitu Sacro Hebræorum Pontificum. XI *786*.
CARPZOVII (Joh. Benedicti) Notæ in Jus Regium Hebræorum Schickardi. XX *376*.
Ejuſdem de כרתי ופלתי Cerethi & Phelethi. XXVII. 424.
Ejuſdem de Nummis effigiem Moyſis cornutam exhibentibus. XXVIII. *1416*.
Ejuſdem de Sepultura Joſephi Patriarchæ. XXXIII. 732.
CARPZOVII (Joh. Gottlob) Diſcalceatio religioſa in loco ſacro. XXIX. 898.
Ejuſdem de חפה *Chuppah* Hebræorum. XXX. *1066*.
CELLARIUS (Chriſtophorus) de Excidio Sodomæ. VII. 840.
Ejuſdem de Amœnitatibus Itinerarii Sancti Pauli. VII. 1184.
Ejuſdem Collectanea Hiſtoriæ Samaritanæ. XXII. *604*.
Ejuſdem Diſſertatio de Cn. Pompej M. expeditione Judaica: ſive initio ablati ab Juda Sceptri. XXVI. 1198.
Ejuſdem Vindiciæ Joſephi Fladii de Herodum hiſtoria adverſus Harduinum. XXVII. 1212.
R. CHIJÆ Additamenta ad Codicem de Die expiationis. I. *26*.
CHIFFLETIUS (Joh. Jac.) de Linteis Sepulcralibus Chriſti. XXXIII. 820.
CLAVERINGIUS (Robertus) Diſſertatio de Maimonide. VIII. 710.
CLERICI (Johannis) Animadverſiones in Onomaſticon Euſebii. V. 2.
Ejuſdem in Indicem Geographicum Sanſonis. V. *682*.
Ejuſdem de Poeſi Hebræorum. XXXI. *992*.
CLEMENS (Herman. Gid.) de Labro æneo. XIX. 1504.
CLODIUS (Johannes) de Magia Sagittarum. XXIII. 500.
COMPIEGNE (Ludovici de Veil) Præfatio ad Opera Maimonidis. VIII. 728.

Ejuſ-

Ejuſdem de Judæorum Jure gladii tempore Chriſti ad locum cap. 18. v. 31. Johannis : xxvi. 1184.
Ejuſdem de Familia, & Genealogia Herodiadum. xxvi. 1230.
Ejuſdem de Re nummaria veterum Hebræorum. xxviii. 692.
DIETERICI (Joh. Conradi) Φυλλοβολία, ſeu Sparſio florum. xxx. 1278.
DIETZSCHIUS (Daniel) de Cultu Molochi. xxiii. 862.
DOEDERLINI (Georgii Michaelis) de Candelabris Judæorum. xi. 886.
DORFFER (Balthaſſar) de Sepulcro Chriſti. xxxiii. 804.
DORIEN (Joh. Henricus Antonius) de Opere צעצעים Cherubinorum. viii. 540.
DRESCHLERUS (Joh. Gabriel) de Cithara Davidica. xxxii. 172.
DRUSIUS (Johannes) de Haſſidæis. xxii. 258.

E

EBERTI (Jacobi) Tetraſticha Hebræa. xxxi. 118.
EBERTI (Theodori) Poetica Hebraica, Harmonica, Rhythmica, Metrica &c. xxxi. 2.
Ejuſdem Verſio Carminis R. Chai Gaon. xxxi. 104.
EISENSCHMIDIUS (Joh. Caſp.) de Ponderibus & Menſuris veterum Romanorum, Græcorum, Hebræorum: necnon de Valore pecuniæ veteris. xxviii. 86.
L' EMPEREUR (Conſtantini) Notæ in Rempublicam Hebræorum Bertrami. iv. 2.
Ejuſdem Επίκρισις (*judicium*) ad Poeſin Hebræorum Franciſci Gomari. xxxi. 830.
S. EPIPHANII liber de Ponderibus & Menſuris Græce & Latine. xxviii. 826.
EPISTOLÆ duæ Sichemitarum ad Jobum Ludolfum. xxii. 650.
EPISTOLA Samaritanorum ad Anglos. xxii. 662.
EUCHERII epiſcopi epiſtola ad Fauſtum presbyterum. vii. 1202.
EUSEBII Onomaſticon cum notis Bonfrerii, & Clerici animadverſionibus. v. 2.

F

Abbatis FLEURY Exercitatio in Poeſin univerſam, & Hebræorum potiſſimum. xxxi. 834.

G

GAGNIERIUS (Joh.) de Nummis Samaritanis. xxviii. 1284.
GALLAND (Antonius) de Tubæ origine & uſu apud veteres. xxxii. 836.

GAON

Codices de Sacrificiis. xix. 94.
——— de Muneribus. xix. 718.
——— de Synedriis. xxv. 340.
GLÆSER (Joh. Adamus) de Inſtrumentis Hebræorum Muſicis נגינות & נחילות. xxxii. 158.
GOETZIUS (Fridericus Lebr.) de Molis & Piſtrinis Veterum. xxix. 84.
GOEZII (Georgii) Philologema de Oſculo. xxx. 1160.
GOMARI (Franciſci) Davidis Lyra, ſeu nova Hebræa Sacræ Scripturæ Poetica ars. xxxi. 610.
GODWINI (Thomæ) Moſes & Aaron cum notis Hottingeri. iii. 2.
Ejuſdem Theocratia Iſraelitarum. xxiv. 98.
GRABERG (Joh. Nicolaus) de Unctura Chriſti Bethaniæ facta. xxx. 1304.
GOTTLIEB REINE (M. Henr.) de voce סלה *Selah*. xxxii. 728.
GRADONICUS (Joh. Hieron.) de Siclo argenteo Brixiæ anno 1744. reperto. xxviii. 806.
GRAPIUS (Zacharias) de חבוט הקבר, ſive de Judæorum & Muhamethanorum percuſſione ſepulcrali. xxxiii. 982.
GRODDECKIUS (Gabriel) de Ceremonia Palmarum in feſto Tabernaculorum. xviii. 496.
Ejuſdem de Judæis præputium attrahentibus. xxii. 1168.
Ejuſdem de Antiquorum Hebræorum purgationibus caſtitatis. xxx. 1034.
GRSEPSIUS (Stanislaus) de multiplici Siclo & Talento Hebraico: item de menſuris Hebraicis tam aridorum, quam liquidorum. xxviii. 586.
GRUNER (Joh. Rodolphus) de Oblatione & Conſecratione Primitiarum. xvii. 946.
GUDIUS (Gottlob Fridericus) de Hebraica Obſtetricum Origine. xxx. 1062.

H

HARE (Franciſcus) Pſalmorum liber in verſiculos metrice diviſus xxxi. 1022.
HARKENROTHIUS (Ilebrandus) de Monte Sublimi. vii. 738.
HAREMBERGII (Joh. Chriſtophori) Oculus Moyſis & Chriſti. vii. 760.
Ejuſdem Diſſertatio de vocibus חבלת. ארגמן. חולעת שני. שש משזר. xiii. 96.
Ejuſdem Obſervatio critica in voces אררכון. דרכמון. דרכון. xxviii. 1410.
Ejuſdem Obſervatio de Domo inducta minio Sinopico. xxix. 378.

HEUMANNI (Chriſt. Auguſti) Pœtice programma de סלה *Selah* Hebræorum interjectione muſica. xxxii. 736.
HILLERUS (Matthæus) de Veſtibus fimbriatis Hebræorum. xxi. 614.
HOHEISEL (Carolus Ludovicus) de Molis manualibus veterum. xxix. 50.
HOPKINSONII (Johannis) Deſcriptio Paradiſi. vii. 608.
HORCHIUS (Henricus) de Igne ſacro, & Muſica. xxxii. 98.
Ejuſdem Canones Hermeneutici Sacræ Scripturæ. xxxii. 120.
HOTTINGERI (Joh. Henrici) Notæ in Goodvviui Moſen & Aaron. iii. 2.
Ejuſdem Jus Hebræorum. iii. 910.
Ejuſdem Diſſertatio de Geographia terræ Chanahan. vi. 1110.
Ejuſdem Diſſertatio de Variis Orientalibus. xxviii. 1310.
Ejuſdem Diſſertatio de Nummis Orientalium. xxviii. 1324.
Ejuſdem Cippi Hebraici, Hebraice & Latine cum notis. xxxiii. 1034.
HOTTINGERUS (Joh. Conr.) de Decimis. xx. 276.
HUETII (Danielis) de Navigationibus Salomonis. vii. 274.
Ejuſdem de Situ Paradiſi Terreſtris. vii. 500.
HULSIUS (Henricus) de Jehova Deo Rege, & Duce militari in priſco Iſraele. xxiv 138.
Ejuſdem de שכינה, ſeu propinqua Dei in Iſraele præſentia, & habitatione. xxiv. 172.
Ejuſdem de Corpore, Velo, & Sepulcro Moyſis. xxxiii. 772.
HYDE (Thomæ) Verſio itinerarii R. Abrahami Periſtol. vii. 2.

I

JABLONSKI (Pauli Erneſti) Remphah. xxiii. 572.
JACOBUS (Joh. Daniel) de Foro in Portis. xxv. 1236.
JAHR (Fridericus Wilhelmus) de Precibus Gentilium pœnitentialibus. xxi. 600.
JANI (Danielis Friderici) Diſputatio Hiſtorica de Vite aurea templi Hieroſolymitani. xi. 1112.
JEHRINGIUS (Joachimus Chriſtianus) de Regione Tharſciſc. vii. 410.
JEREMIÆ Philadelphi de Valle Joſaphat, & Excidii. vii. 980.
IKENIO (Conrad.) de Funere, Sepultura, & Luctu. xxxiii. 1132.

KA-

976.
LIEBENTANTIUS (Michael) de Terra Morijah, & Monte Viſionis Dei. VII. 1034.
LIGHTFOOTII (Johannis) Centuria Chorographica. V. 860.
Ejuſdem Decas Chorographica. V. 1018.
Ejuſdem Chorographica pauca in Sanctum Lucam. V. 1090.
Ejuſdem Diſquiſitio Chorographica. V. 1118.
Ejuſdem Deſcriptio Templi Hieroſolymitani. IX. 570.
Ejuſdem Miniſterium Templi Hieroſolymitani. IX. 812.
LIPENIUS (Martinus) de Navigio Salomonis. VII. 344.
Ejuſdem de Ophir. VII. 362.
LOSSIUS (Jeremias) de Epiſpaſmo Judaico. XXII. 1184.
LOMEJERUS (Johannes) de Oſculis. XXX. 1188.
LOWTH (Robertus) de ſacra Poeſi Hebræorum. XXXI. 134.
LUBECUS (Chriſtophorus) de Deciſionibus Peniculamenti Hebræorum. XXI. 648.
LYDIUS (Jacobus) de Juramento. XXVI. 388.
Ejuſdem de Re Militari, cum Notis Salomonis van Til. XXVII. 136.
LUSERUS (Polycarpus) de עכסים ad caput tertium Iſaiæ. XXIX. 438.

M

MAJUS (Joh. Henricus) de Luſtrationibus & Purificationibus Hebræorum. XXII. 992.
Ejuſdem de Purificatione mirabili ſingulari, & ſingulariter mirabili. XXII. 1016.
Ejuſdem Kijun & Remphan. XXIII. 614.
Ejuſdem de Philoteſis veterum Hebræorum, Græcorum atque Romanorum. XXX. 1112.
MAIMONIDES (R. Moſes) Conſtitutiones de Domo Electa cum Notis Ugolini. VIII. 746.
Ejuſdem de Vaſis & Miniſtris Sanctuarii, cum Notis Ugolini. VIII. 886.
Ejuſdem de Ingreſſu Sanctuarii cum Notis Ugolini. VIII. 1034.
Ejuſdem de Sanctificatione Novilunii, cum interpretatione Latina Ludovici Compiegne de Veil. XVII. 234.
Ejuſdem Conſtitutiones de Luctu cum verſione Ugolini. XXXIII. 2.

Ejuſdem de Bahalzebub, & Miphlezeth. XXIII. 660.
Ejuſdem de Gad & Meni. XXIII. 672.
Ejuſdem de Mohamedaniſmo ante Mohamedem. XXIII. 1092.
MILN (David) de Cornibus Altaris Exterioris. X. 358.
MISNÆ Tractatus תמיד, vel de Sacrificio Jugi cum Notis Ugolini. XIX. 1468.
MOLLEMBECIUS (Bern. Ludov.) de Juramento per Genium Principis. XXVI. 600.
MORINUS (Stephanus) de Paradiſo Terreſtri. VII. 634.
MULERI (Nicolai) Annus Judæorum Lunæſolaris, & Turcarabum mere Lunaris. XVII. 2.
MULLER (Joh. Georgius) de Proſelytis. XXII. 850.
MULLERUS (M. Joh. Enr.) de Davide ante Arcam Fœderis ſaltante. XXXII. 1158.

N

NAGELIUS (Joh. And. Mich.) de Ludis Secularibus Veterum Romanorum in Ghemara Babylonica commemoratis. XXXII. 1174.
NICOLAI (Johannis) Notæ in Rempublicam Hebræorum Petri Cunæi. III. 460.
Ejuſdem Notæ in Rempublicam Hebræorum Caroli Sigonii. IV. 120.
Ejuſdem de Synedrio, & Legibus Ægyptiorum. XXVI. 92.
Ejuſdem de Juramentis Hebræorum, Græcorum, Romanorum, aliorumque populorum, XXVI. 454.
Ejuſdem de Phyllobolia, ſive Florum ac Ramorum ſparſione, in Sacris & Civilibus rebus uſitatiſſima. XXX. 1220.
Ejuſdem de Sepulchris Hebræorum. XXXIII. 306.

O

OPITIUS (Paulus Fridericus) de Cuſtodia Templi. IX. 980.
OPITIUS (Henricus) de Phariſæis. XXII. 226.
Ejuſdem de Cerethi & Phelethi, Davidis & Salomonis ſatelitio. XXVII. 452.
ORTLOB (Joh. Chriſtophori) Conjectura de Scutis & Clypeis Hebræorum. XXVII. 398.
OSIANDER (Joh. Adamus) de Aſylis Hebræorum. XXVI. 360.
OTTHONIS (Joh. Henrici) Hiſtoria Doctorum Miſnicorum cum Notis Hadriani Relandi. XXI. 1096.
Ejuſdem Specimen Muſicæ. XXXII. 492.
OTTII (Joh. Baptiſtæ) Epiſtola de Nummis quibuſdam Samaritanis. XXVIII. 1216.

OTTO

Ejuſdem de נגינות, & ceteris Muſicis Hebræorum inſtrumentis. xxxii. 802.
PFEFFINGERI (Danielis) Diſſertatio de Nethinæis. xiii. 958.
PLATHNERUS (Andreas) de Sandaligerulis Hebræorum. xxix. 862.
PLESKEN (Meinhardus) de Columnis Æneis. x. 2.
POCARUS (Zachar. Benjamin) de Simulacris Solaribus Iſraelitarum. xxiii. 728.
POLEMANNI (Nicolai) Diſſertatio de Urim & Thummim. xii. 440.
Ejuſdem Diſſertatio de ritu precandi Veterum Hebræorum. xxi. 584.
PRIDEAUX (Humphridi Præfatio ad Tract. Maimon. de Jure Pauperis & Pe
viii. 720.

Q

QUANDT (Joh. Jacobus) de Pontificis Magni Suffraganeo. xii. 964.
Ejuſdem de Cultris Circumciſionis, & Seceſpitis Hebræorum. xxii. 1082.
QUENSTEDIUS (Johannes Andreas) de Sepultura veterum Græcorum, Romanorur
dæorum, & Chriſtianorum. xxxiii. 560.
QUISTORPII (Johannis) Nebo. vi. 1070.

R

RECHEMBERGI (L. A.) de Phariſæis. xxii. 232.
REINHARDI (Mich. Henric.) Diſſertatio de Sacco & Cinere. xxxiii. 1068.
REINE (M. Henr. Gottl.) de Voce כלה xxxii. 728.
REISKIUS (Johannes) de Baptiſmo Judæorum. xxii. 862.
RELANDI (Hadriani) Antiquitates Sacræ cum Notis *Ugolini*. ii. 330.
Ejuſdem Palæſtina. vi. 2.
Ejuſdem Ophir. vii. 448.
Ejuſdem Mare Rubrum. vii. 462.
Ejuſdem Situs Paradiſis Terreſtris. vii. 580.
Ejuſdem Mons Garizim. vii. 716.
Ejuſdem de Spoliis Templi Hieroſolymitani in Arcu Titiano. ix. 1078.
Ejuſdem Notæ in Hiſtoriam Doctorum Miſnicorum Johannis Henrici Otthonis.
1096.

Ej

SAGITTARIUS (Caſpar) de Nudipedalibus veterum. xxix. 984.
R. SAMUELIS הקדוש *Sancti* Itinerarium Hebraice & Latine. vii. 250.
SANSON (Nicolai) Geographia ſacra &c. cum notis Clerici. v. 446.
Ejuſdem Vitæ Chriſti & App. Petri & Pauli. 742. 814. 832.
SAUBERTUS (Johannes) de Sacerdotibus, & ſacris Hebræorum Perſonis. xii. 2.
Ejuſdem de Precibus Hebræorum. xxi. 540.
SCHACCUS (Fortunatus) de Inauguratione Regum Iſrael. xxxii. 806.
SCHARBAU (M. Henr.) de Luxu Hebræorum, & pœna luxuriantium, ad Iſaiæ caput tertium. xxix. 420.
SCHEIDII (Balthaſſaris) Oleum Unctionis. xii. 882.
SCHELHORNIUS (Joh. Georg. Memmingenſis) de צלצל דגים ad Job Caput quadrageſimum. xxix. 330.
SCHICKARDI (Willelmi) Jus Regium Hebræorum, cum Notis Joh. Benedicti Carpzovii. xxiv. 376.
SCHLICHTER (Chriſtiani Ludovici) de Menſa Facierum, ejuſque Myſterio. x. 848.
Ejuſdem de Panibus Facierum. x. 896.
Ejuſdem de Lamina aurea Pontif. M. ejuſque Myſterio. xii. 868.
SCHMID (Johannes) de Secta Phariſæorum. xxii. 212.
Ejuſdem de Uſu Veſtium Albarum. xxix. 540.
SCHMIDT (Sebaſtianus) de Didrachmis a Chriſto ſolutis. xxviii. 1440.
SCHOETTGENII (Chriſtiani) Antiquitates Trituræ in ſacris Literis occurentes. xxix. 2.
Ejuſdem Antiquitates Fulloniæ. xxix. 390.
SCHRAMMIUS (Jonas Conradus) de Poeſi Hebræorum in Codice Sacro. xxxi. 850.
SCHUDT (Joh. Jacobus) de Cantricibus Templi. xxxii. 644.
SCHWABIUS (Joh. Georgius) de Moloch, & Rempham. xxiii. 632.
SCILTE HAGGIBORIM. Vide Arie.
SEERUPIUS (Jonas) de Titulo Rabbi. xxi. 1084.
SELDENUS (Johannes) de Succeſſione in Pontificatum Hebræorum. xii. 220.
Ejuſdem de Anno civili Judæorum. xii. 142.
Ejuſdem de Diis Syris. xxiii. 2.
Ejuſdem de Juramentis. xxvi. 548.
Ejuſdem de Jure Naturali & Gentium, juxta diſciplinam Hebræorum, libri ſeptem. xxvii. 472.
SERARII (Nicolai) Herodes. xxiv. 898.
SEYPPELIUS (Joh. Jacobus) de Flagellandi ritu apud Romanos. xxvv. 316.

SI-

TATII (Theodori Relandi) Diſſertatio de Sacerdote Caſtrenſi Hebræor
THALMUD. Vide Ghemara, Miſnah, Thoſaphtha.
TOEPFFER (Henr. Andreæ) Diſſertatio de Tiara Pontificis. XII. 812.
Ejuſdem de Tiaris minorum Sacerdotum. XII. 854.
TRIGLANDII (Jacobi) de Origine & Cauſis Rituum Moſaicorum Differt
Ejuſdem de קראים Karæis. XXII. 300.
תוספתא Thoſaphtha cum verſione Latina *Blaſii Ugolini* ad Codicem de S
410.
—— de Commixtionibus Sabbathinis. XVII. 508.
—— de Paſcha. XVII. 620.
—— de Siclis. XVIII. 2.
—— de יומא ſive Die Expiationis. XVIII. 154.
—— de Tabernaculis. XVIII. 372.
—— de Capite Anni. XVIII. 540.
—— de Jejuniis. XVIII. 652.
—— de Meghilah. XVIII. 816.
—— de Chaghigah. XVIII. 980.
—— de Betzah vel Die Feſto. XVIII. 1106.
—— de Mohed Katon. XVIII. 1216.
—— de Sacrificiis. XIX. 2.
—— de Muneribus. XIX. 630.
—— de Cholin ſive Profanis. XIX. 1270.
—— de Primogenitis. XIX. 1320.
—— de Themurah, vel Sacrificiurum permutatione. XIX. 1358.
—— de מעילה vel Prævaricatione. XIX. 1384.
—— de כריתות vel Excidio. XIX. 1404.
—— de ערכים vel Æſtimatione. XIX. 1434.
—— de Benedictionibus. XX. 2.
—— de Angulo. XX. 56.
—— de דמאי vel Re dubiæ decimationis. XX. 80.
—— de Therumoth vel Separationibus. XX. 138.
—— de שביעית vel de anno ſeptimo. XX. 206.
—— de Heterogeneis. XX. 250.

——— Inſtitutionis Karæorum. XXII. 514.
——— Thoſaphthæ ad Codicem de Sabbatho. XVII. 410.
——— de Commixtionibus Sabbathinis. XVII. 508.
——— de Paſcha. XVII. 620.
——— de Siclis. XVIII. 2.
——— de Joma. XVIII. 154.
——— de Tabernaculis. XVIII. 372.
——— de Capite Anni. XVIII. 540.
——— de Jejuniis. XVIII. 652.
——— de Meghilah. XVII. 816.
——— de Caghigah. XVIII. 980.
——— de Betzah, vel Die Feſto. XVIII. 1106.
——— de Mohed Katon. XVIII. 1216.
——— de Sacrificiis. XIX. 2.
——— de Muneribus. XIX. 630.
——— de Profanis. XIX. 1270.
——— de Primogenitis. XIX. 1320.
——— de Themurà, vel Sacrificiorum permutatione. XIX. 1358.
——— de Mehilah, vel de Prævaricatione. XIX. 1384.
——— de Cherithuth vel Excidio. XIX. 1404.
——— de Harachim, vel Æſtimatione. XIX. 1434.
——— de Benedictionibus. XX. 2.
——— de Angulo XX. 56.
——— de Demai. XX. 80.
——— de Therumoth, vel Separationibus. XX. 138.
——— de Scebhihith, vel Anno ſeptimo. XX. 206.
——— de Heterogeneis. XX. 250.
——— de Decimis. XX. 492.
——— de Decima Secunda. XX. 598.
——— de Placenta. XX. 798.
——— de Præputio Arborum. XX. 892.
——— de Primitivis. XX. 970.
Ejuſdem Verſio Ghemaræ Hieroſolymitanæ De Paſcha. XVII. 686.
——— de Siclis. XVIII. 24.
——— de Joma. XVIII. 194.
——— de Tabernaculis. XVIII. 398.
——— de Capite Anni. XVIII. 560.

de

——— de Re ruſtica veterum Hebræorum. xxix. 2
——— Uxor Hebræa. xxx. 184.
——— de Veterum Hebræorum, & reliquarum Gent.
1140.
URSINUS (Georgius) Antiquitates Hebraicæ. xxi. 76

V

VAN-ALPHEN (Hieronymus) de Terra Cadrach &]
riæ capitis noni verſiculum primum. vii. 788.
VAN-TIL (Salomon) Tabernaculum Moyſis. viii. 2.
Ejuſdem de Cantu Poeſeωs, & Sonandi facultate. xxx
Ejuſdem Notæ ad Lydium de re Militari. xxvii. 13
VERWEY (Reinerii) Diſſertatio de Unctionibus. xxx.
VITRINGA (Campegus) de Decemviris otioſis. xxi. 2
VOISIN (Joſeph de) Obſervationes in Procemium ad]
ni. I. 10.
VORSTIUS (Johannes) de Paradiſo. vii. *696*.
Ejuſdem de Synedriis Hebræorum. xxv. 1104.
VOSSIUS (Iſahacus) de Inſtrumentis Hydrauli. xxxii.

W

WAGENSEILIUS (Joh. Chriſtophorus) de Sceptro Ju
nonum. xxvi. 8*06*.
Ejuſdem Verſio Itinerarii R. Petachiæ. vi. 11*6*0.
WALCHII (Joh. Georgii) Præfatio ad Syntagma Beve
xxviii. 2.
WARNERIUS (Levinus) de Karæis. xxii. 488.
WERNER (Daniel Gottfridus) de Poculo Benedictionis.
WESSELINGIUS (Petrus) de Judæorum Archontibus. x
WEYMARI (Danielis) Diſſertatio de Suffitu. xi. *646*.

rur Sceptri Judæorum ablati. xxvi. 868.
Ejuſdem de Patriarcharum Judaicorum auro Coronario, ſive Canone anniverſario in Codd. Theodoſiano, & Juſtinianæo. xxvi. 1135.
Ejuſdem de Hortis Opobalſami in Vinearum morem excultis. xxix. 310.
Ejuſdem de Veterum Hebræorum hibernis & æſtivis domibus & diætis. xxix. 370.

F I N I S:

IN-

28. XXVII. 1060.
29. XXIV. 326. XXV. 710.
31. XV. 1170.

CAPUT II.

℣. 1. XXIV. 55.
2. I. 560. 570.
3. I. 560. 574.
6. VII. 652.
8. VII. 510. 514. 610. 650. XXIV. 326.
10. VII. 520. 524. 608. 616. 654. 708.
11. VII. 528. 532. 540. 608. 616.
12. VII. 542. 544. 548. 608. 620. XIII. 240.
13. VII. 550. 556. 608. 620.
14. VII. 562. 564. 568. 608. 624.
15. XXIV. 326. XXIX. 125.
18. XXX. 126.
21. XXX. 1521.
22. XXX. 1521.

CAPUT III.

℣. 6. XVIII. 514.
14. XVI. 52.
15. XXII. 759.
16. XXVI. 635.
17. XXIV. 327.
18. XXIV. 327.
19. XXIV. 327. XXXIII. 345.
20. XXVII. 553.

20. XXI.
21. XXI.
19
77
22. XXIV
26. III.
XX

℣. 1. XXII
3. I. 5
5. XVI.
24. III.
29. XXIV
31. XXV.
32. I. 4

C

℣. 2. II. 2
XXV
3. XV.
18
4. IV.
10. XV.
14. XXIV

C

℣. 1. XV. 2
2. I. 9

[illegible]
18. xxiv. 649.
20. xxiv. 339.
25. xxv. 900. xxxii. 773.
26. III. 199. xxxii. 773.
27. II. 499. ix. 332. xxi. 1070. xxxii. 773.

CAPUT X.

℣. 2. xiii. 708.
4. vii. 354. 416.
5. vii. 416.
6. xv. 532.
7. xxviii. 455.
9. xxvi. 642.
10. vii. 64. 514.
12. v. 141.
16. xxiv. 649.
18. v. 1088.
19. v. 1086.
21. xx. 301. xxv. 770.
30. xxvii. 371.

CAPUT XI.

℣. 2. vii. 656.
9. iv. 155.
21. xxii. 754.
27. xxv. 768.
29. I. 842.

CAPUT XII.

℣. 2. vii. 518.
3. I. 318. xv. 48.
5. xxi. 1070. xxvi. 649.
8. vii. 518.

[illegible]
xvi. 176.
19. I. 938. xxvii. 341.
20. ix. 116. xx. 285. 291. 296. xxvii. 341.
22. III. 428. xxvi. 429.
23. I. 184. xxi. 638. xxix. 745.

CAPUT XV.

℣. 1. I. 521.
6. I. 321.
7. xv. 892.
8. I. 372.
9. I. 632. iv. 1308. xxvi. 287. 438. 527.
10. iv. 1308. xxvi. 438.
13. xiv. 86.
15. x. 249. xv. 106.
17. iv. 1308. xxvi. 438.
18. iv. 1308.

CAPUT XVI.

℣. 2. xxx. 134.
5. xv. 146. xxvi. 656.
13. xxvi. 667.
14. xxvi. 667.
16. vii. 572. xxiv. 349.

CAPUT XVII.

℣. 5. I. 321.
7. xxii. 1067.
8. III. 925.
9. III. 925.
13. iv. 1310.

℣. 14.

CAPUT XX.

℣. 3. XXVII. 1067.
10. XXX. 134.
12. I. 841. XXX. 18.
14. XXX. 134.
16. XXVIII. 251. 518. 727. XXIX. 615.

CAPUT XXI.

℣. 8. XXX. 1106.
12. I. 321.
13. XXV. 770.
33. XXIV. 337.

CAPUT XXII.

℣. 2. VII. 1034. VIII. 764. XXIII. 125.
5. VII. 1068.
9. X. 294.
10. X. 287. XXIII. 449.
12. I. 961.
13. IX. 592. X. 361.
20. XVI. 4.

CAPUT XXIII.

℣. 2. VI. 844. XXXIII. 404.
6. XXIV. 346.
9. XXXIII. 452.
10. IV. 1246. XXV. 1245.
14. XXVIII. 1345.
15. XXVIII. 1345.
16. XXVIII. 726. 1345. XXXIII. 483.

C

℣. 3. XXVI
11. XX.
15. XII.
27. XII.
28. IX.
37. XXIV

CA

℣. 2. XXXI
12. XV.
13. II. 7
15. XII.
16. I. 23
18. XIII
19. V. 37
20. XV. 1
22. IX. 1
302

C

℣. 14. XVII
22. XXVI
27. I. 44
28. I. 44
30. XXX.

C

℣. 10. XXXII
11. XXIII

23. I. 844.

CAPUT XXXIX.

℣. 5. XV. 540.
21. XV. 102.

CAPUT XL.

℣. 13. XIX. 1526.
19. XXXIII. 580.

CAPUT XLI.

℣. 8. XXIII. 530.
11. XXIII. 530.
24. VII. 1164. XXIII. 451. 530.
40. IV. 1216.
42. XXXII. 335.
43. XV. 458.
45. X. 472. XXIII. 996.
50. X. 472.

CAPUT XLII.

℣. 12. XI. 674.

CAPUT XLIII.

℣. 11. XI. 576. XXIX. 73.
15. XXXIII. 212.
16. XXIII. 502.
24. X. 899.
31. XXIII. 104.
32. XXII. 955.

C A-

℣. 3. I. 239. XXIV. 350.
5. XXXIII. 739.
6. XXXIII. 739.
7. VI. 672.
14. XXI. 861.
17. XXI. 720.
20. XV. 48.
22. VI. 1042. XV. 760. XXVII. 248.

CAPUT II.

℣. 1. VII. 916. XXII. 940. 998.
3. XII. 83.
7. II. 566. IX. 112. 1105. XX. 391. 394.
9. XXVI. 1166.
10. I. 158. III. 52. 366. XXIV. 460. 897. 1040. XXV. 1162. 1202. XXVI. 806. 1155. XXVII. 645.
11. XXIV. 340.
13. VII. 880. 894.
15. XVII. 152.
18. I. 522.
19. XXIII. 674. XXIV. 87.
21. VII. 914. 952.
22. XVI. 872. XXII. 659.
24. IX. 198. XXXII. 1162.
27. II. 345. 476. IX. 214. 506.

2. III. 934. XIV. 98. XV. 134.
3. III. 944.
4. I. 396. 442.
5. XIV. 108. 110.
6. I. 638. XIV. 112.
7. I. 442. III. 945. IX. 922. XIV. 114.
8. III. 935. XIV. 114.
9. XIV. 116.
10. XIV. 120. XVII. 238.
11. XIV. 122.
12. I. 345. XIV. 124.
13. III. 936. XIV. 126. XV. 290. XXIX. 195.
14. XIV. 128.
15. I. 101.
17. XIV. 130.
18. XIV. 74. 132. XXVII. 273.
19. I. 101. VIII. 1064. XIV. 134. XXXIII. 735.
20. XIV. 140.
21. XIV. 140.
22. XIV. 142.

CAPUT XIV.

℣. 1. XIV. 144. XXIII. 87.
2. XIV. 144.
3. XIV. 146.
4. I. 455. XIV. 148. 150. XV. 48.
5. XIV. 150.
6. XIV. 154.
7. XIV. 154.
8. XIV. 156.
9. XIV. 158.
10. XIV. 158.
11. XIV. 162.

13. XIV. 264.
14. XIV. 264.
15. XIV. 266.
16. XIV. 268.
17. XIV. 270.
18. XIV. 272.
19. XIV. 272.
20. XIV. 272. XXXII. 34. 270. 321. 773.
21. XIV. 274.
22. XIV. 274.
23. XIV. 280.
24. XIV. 280.
25. I. 515. 564. XIV. 280. XXVII. 805.
26. I. 515. 564. XIV. 284.
27. XIV. 286. XXV. 1110.

CAPUT XVI.

℣. 1. I. 569. XIV. 286.
2. XIV. 288.
3. XIV. 288.
4. I. 324. 343. XIV. 288. XXVII. 825.
5. XIV. 290.
6. XIV. 290. XXIV. 117.
7. XIV. 292.
8. XIV. 292.
9. XIV. 292.
10. XIV. 292.
11. XIV. 292.
12. I. 568. XIV. 292.
13. I. 569. XIV. 294.

7. III. 953. xiv. 398. xxvi. 510.
8. I. 297. 573. 575. III. 949. xiv. 402.
9. xiv. 402.
10. I. 171. III. 955. xiv. 402.
11. III. 949. xiv. 402. xxvii. 895.
12. xiv. 404.
13. III. 957. xiv. 408.
14. III. 958. xiv. 408.
15. xiv. 412. xxv. 304.
16. III. 959.
17. III. 960. xiv. 418.
18. III. 967. xiv. 418.
19. xiv. 418.
20. xiv. 420.
21. xiv. 424.
22. x. 174. xiv. 426. 596.
23. III. 961. xxiii. 98.
24. I. 501. II. 361. viii. 58. 752. 761. ix. 204. x. 176. 295. 371. 491. 599.
25. I. 502. II. 451. III. 962. viii. 58. 752. ix. 204. x. 176. 593.

CAPUT XXI.

℣. 1. III. 963. xiv. 430. xv. 110. xxv. 6.
2. I. 697. xiv. 434. xv. 672. xxvi. 785.
3. xiv. 436.
4. xiv. 438.
5. II. 1284. xiv. 440. xxx. 231.
6. I. 295. II. 1284. xiv. 442. xxvi. 728. 732. xxvii. 1238.
7. xiv. 444. xxvii. 1238.
8. III. 965. 974. xiv. 448. xxvi. 748. xxx. 7.
34. xiv. 500.
35. III. 969. xiv. 500.
36. xiv. 502.

CAPUT XXII.

℣. 1. xiv. 502.
2. xiv. 506. xvii. 209.
3. xiv. 506.
4. xiv. 508.
5. III. 970. xiv. 512.
6. III. 971. xiv. 512. xv. 12.
7. III. 971. xiv. 516.
8. xiv. 518. xxiv. 826.
9. III. 972. xiv. 518.
10. III. 973. xiv. 520.
11. xiv. 522.
12. III. 970. xiv. 522.
13. xiv. 524.
14. III. 973. xiv. 526.
15. III. 974. xiv. 526.
16. xiv. 528. xxx. 253.
17. xiv. 528.
18. III. 977. xiv. 530. xxi. 1133.
19. xiv. 530.
20. III. 979. xiv. 530.
21. III. 980. xiv. 534.
22. III. 980. xiv. 536.
23. III. 982. xiv. 536.
24. I. 502. III. 982. xiv. 538.
25. III. 985. 994. xiv. 540. xxvii. 1245.
26. xiv. 542.
27. xiv. 544.
28. III. 996. 999. xiv. 544. xxvii. 756.

20. VIII. 262.
22. XXIX. 351.
25. XXI. 30. 542.
26. I. 374.
31. VI. 18.
32. III. 1016. XII. 318.
33. III. 1017.

CAPUT XXIV.

℣. 1. I. 513. IV. 28.
3. I. 316.
4. XII. 1. XXIV. 98.
5. XII. 1. 220. XIII. 135. 140. XXIII. 994.
6. IV. 419. IX. 762. XII. 81.
11. XXI. 924. 1093.
12. XXIV. 98.
16. I. 141. XV. 10.
18. XXIII. 101.

CAPUT XXV.

℣. 1. VIII. 10.
2. VIII. 10.
3. I. 172. VIII. 12.
4. VIII. 12.
5. VIII. 12.
6. VIII. 14. 844.
7. VIII. 14.
8. III. 1018. VIII. 14. 746.
9. I. 496. VIII. 14.
10. VIII. 18. IX. 322. 328. XXVIII. 158.

xxix. 242.
21. xvii. 492.

CAPUT XXVIII.

℣. 1. viii. 72.
2. I. 508. viii. 72. 984. 1018.
3. III. 1023. viii. 72. xi. 6.
4. viii. 72. 996. xii. 820. xiii. 361.
5. viii. 72. ix. 336.
6. viii. 78. ix. 480. xiii. 6.
7. viii. 78.
8. II. 541. viii. 78. 1010. x. 381.
9. viii. 78.
10. viii. 78. xiii. 245.
11. viii. 78. xii. 871.
12. viii. 80.
14. viii. 80.
15. viii. 80. ix. 478. 480. xii. 800. xiii. 6.
16. viii. 80. xii. 469.
17. viii. 80.
18. viii. 80.
19. viii. 80.
20. vii. 354. viii. 80.
22. I. 777.
23. viii. 80.
25. viii. 80. 1015.
26. viii. 80.
28. III. 1027. viii. 80. x. 742.
29. viii. 80.
30. viii. 82. xii. 377. 476. 780. 800. xxvi. 108.
31. viii. 90.
32. III. 1028. viii. 90.
33. viii. 90. ix. 482.
34. viii. 92.
35. viii. 92. ix. 478.
36. viii. 96. xii. 861.
13. viii. 108.
15. viii. 108.
16. viii. 108.
17. viii. 108.
18. viii. 108.
19. viii. 108.
20. viii. 108.
21. viii. 110. xii. 883.
22. viii. 110. xii. 146.
23. viii. 110.
24. viii. 110. xxiii. 74.
25. viii. 110.
26. viii. 110.
27. xv. 1150.
29. viii. 110. xiii. 445.
30. viii. 110. 936. xv. 1130.
31. viii. 110.
32. viii. 110.
33. III. 1025. viii. 110.
34. viii. 110.
36. viii. 110.
37. viii. 110. x. 292.
38. viii. 116. x. 403.
39. viii. 116. ix. 926.
40. II. 475. viii. 116. x. 404. xi. 1013.
41. viii. 116.
42. viii. 118.
43. viii. 118.
44. viii. 118.
45. viii. 118.
46. viii. 118.

CAPUT XXX.

℣. 1. I. 151. viii. 122. xi. 7.
2. viii. 122. xi. 16. 73. 662.
3. viii. 122. ix. 314. xi. 662.

xi. 257. 562. xii. 135. 883.
xiii. 434. xxiv. 451.
24. xii. 883.
25. III. 1032. viii. 134. 136. 886.
xii. 883.
26. viii. 136. xii. 883. 915.
27. xii. 883.
28. xii. 758. 874.
29. viii. 136. x. 489. 760. xii. 884.
915.
30. xii. 884.
31. xii. 884.
32. III. 1033. viii. 136. xii. 884.
33. viii. 136. 888. xii. 884. 922.
34. I. 41. III. 1027. viii. 138. 908.
913. xi. 553. 576. 650.
35. viii. 140. xi. 488. 608. 650.
36. viii. 140. xi. 630. 650.
37. III. 1034. viii. 140. 912. xi. 650.
38. III. 1034. viii. 140. 912. xi. 650.

CAPUT XXXI.

V. 2. xi. 659. xii. 873.
3. x. 30.
6. I. 170.
13. I. 574. 604. xiv. 574.
14. xiv. 578.
17. I. 606.
18. I. 513. xxi. 904.

℣. 3. VIII. 1002. XIII. 175.
6. XXIII. 996.
25. XII. 357.
28. XII. 855. XXIX. 556.
30. IV. 528. XII. 357.
31. XIII. 349.
37. VIII. 990. X. 489.

CAPUT XL.

℣. 2. I. 439.
6. XIX. 1528.
9. XI. 896. XII. 211. 884.
10. XII. 884.
11. IX. 220.
16. VIII. 194.
17. I. 439. XV. 112.
20. IX. 268. X. 997.
21. IX. 280. 288.
22. IX. 258. 268. 282. 290. X. 998. XI. 957.
23. X. 1090.
29. XIX. 1528.
33. XV. 114.
34. X. 422. XIV. 596.
35. I. 141.

Explicit Liber Exodi.

16. X. 213. XIV. 658.
17. X. 213. XIV. 660.

CAPUT II.

℣. 1. III. 1037. XIV. 660. XV. 1028.
2. VIII. 1146. XIII. 1029. XIV. 668. XV. 1030.
3. XIII. 629. XIV. 672.
4. XIV. 674. XV. 1034.
5. III. 1037. VIII. 758. XIV. 676.
6. X. 1067.
7. III. 1037.
8. II. 1003.
11. III. 1055. VIII. 758. XIV. 686.
12. X. 834.
13. III. 1039. 1057. X. 307. XI. 617. XIV. 690. XV. 1038.
14. I. 502. II. 1770. 1175. XIV. 692. XV. 1040. XVII. 1021. 1032. XX. 754. XXIX. 341.
15. X 1062. XIV. 696. XVII. 1021.
16. III. 1057.

CAPUT III.

℣. 1. I. 551. XIV. 698. XV. 1042.
2. I. 48. 67. II. 812. X. 216. XIV. 702. XX. 486.
3. XIV. 706. XV. 1044.
4. XIV. 708. XV. 1046.
5. VIII. 1138. XIV. 710.
6. XIV. 710.
8. II. 812.
9. XIV. 714.
12. XIV. 714.
17. XIV. 716.

CA-

CAPUT V.

℣. 1. III. 1042. 1045. XIV. 784. XV. 40. 176. XXV. 102. XXX. 147.
2. III. 1046. VIII. 1066. 1078. XIV. 790. XV. 1078.
3. III. 1046. XV. 1078.
4. III. 1046. XIV. 794. XV. 1080. XXVI. 509.
5. I. 171. 329. X. 678. XV. 14.
6. I. 171. III. 1046. XIV. 806.
7. I. 171. III. 1046. XIII. 1028. XIV. 808. XV. 1082.
8. III. 1058. X. 216. XXIII. 73.
9. X. 216. XIV. 810.
10. XIV. 812.
11. I. 101. 171. III. 1060. 1062. XIV. 812.
15. III. 1048. XIV. 816.
16. IX. 886. XIV. 824.
18. III. 1050.

CAPUT VI.

℣. 1. X. 293.
2. III. 1053. IX. 886. XIV. 836. XV. 1090.
3. III. 1207. IX. 886. X. 253. 254. XV. 1090.
4. III. 1053. X. 253. 256. XXVI. 515.
5. X. 244. 246. XIV. 742. XV. 14.
6. IX. 886. X. 237. XIII. 988.
7. X. 289. XIV. 844.

[illegible] 874. XIV. 964. XV. 1166.
2. I. 519. IX. 877. XIV. 964.
3. XIV. 964.
4. XIV. 966.
5. XIV. 966.
6. XIV. 966.
7. XIV. 966.
8. XIV. 968.
22. XV. 96.
24. XIV. 972. XV. 114.

CAPUT X.

℣. 1. X. 441. XIV. 974. 980. XV. 114. 1176.
2. X. 441. XIV. 974. 980. XV. 1178.
4. XII. 820. XIV. 974. XV. 1182.
5. XIV. 974.
6. I. 774. III. 1094. VIII. 1040. XII. 69. 344. XIV. 976. 984. XV. 1182. XXIX. 1055. XXXIII. 172.
7. III. 1097. VIII. 1054.
8. I. 775. XXXIII. 70.
9. III. 1098. VIII. 1034. XIII. 888. XIV. 986. XV. 1184. 1194.
12. XIV. 988.
13. XIV. 990.
14. XIV. 990.
16. VIII. 1059. XIV. 992. XV. 1156. XXXIII. 1108.
17. XIV. 992.
19. VIII. 1054. XIV. 994. XXXIII. 2.
20. XIV. 996.
23. II. 1183.

[illegible]
39. XIV. 1060.
41. XIV. 1064.
42. III. 1105. XXI. 958.
43. III. 1107. XIV. 1066.
44. III. 1108.
46. XIV. 1066.

CAPUT XII.

℣. 1. I. 3. 41.
2. III. 1109. XIV. 1070. XV. 58. XVI. 2.
3. III. 925. XIV. 1074. XVI. 6.
4. III. 1122. VIII. 1070. XIV. 1076. XVI. 10.
5. XIV. 1078. XVI. 14.
6. III. 1112. IX. 872. XIV. 1080. XVI. 16.
7. VIII. 1086. XVI. 16.
8. III. 1112. VIII. 1064. X. 683. XIV. 1084. XV. 80. XVI. 18.

CAPUT XIII.

℣. 1. XIV. 1086. XVI. 20.
2. III. 1113. XIV. 1086. XVI. 20.
3. XIV. 1092. XVI. 22.
4. III. 1116. VIII. 1066. XIV. 1096. XVI. 22.
5. XIV. 1098. XVI. 24.
6. III. 1120. XIV. 1098. XVI. 24.
7. XIV. 1100. XVI. 24.
8. XIV. 1100. XVI. 24.
9. III. 1130. XIV. 1104. XVI. 26.
10. XIV. 1104. XVI. 26.
11. XIV. 1106. XVI. 28.
12. XIV. 1108. XVI. 28.

℣. 13.

V. 1. III. 1123.
2. XIV. 1158. XVI. 46.
3. XIV. 1100. XVI. 54.
4. XIV. 1162.
5. IX. 320. XIV. 1162.
6. XIV. 1164. XVI. 54.
7. XIV. 1166.
8. XIV. 1166.
9. III. 1128. XIV. 1170. XV. 66.
10. III. 1132. XIV. 1172. XVI. 62.
12. IX. 887.
13. X. 619. XIV. 594.
14. XIV. 1176.
21. I. 54. XIV. 1172. 1180. XVI. 64.
32. XIV. 1184.
33. XVI. 68.
34. XIV. 596. 1184. XVI. 68.
35. III. 1134. XIV. 1188. XVI. 68.
36. XIV. 1188. XVI. 70.
40. XIV. 1192.
44. XIV. 1194.
45. XIV. 596. 1200.
46. XIV. 1202.
54. XIV. 1204.

5. XIV. 1304.
6. XIV. 1304.
7. XIV. 1304.
8. XIV. 1304.
8. XIV. 1304.
9. XIV. 1306.
10. XII. 710. XIV. 1308.
11. I. 68. 352. X. 681. XIV. 1310.
12. XIV. 1310.
13. XIV. 1310.
14. XIV. 1314.
15. XIV. 1316. XXVIII. 578.
16. VIII. 1066. 1068. XIV. 1318.

CAPUT XVIII.

℣. 1. XIV. 1320. 1324. XVI. 126. XXVII. 1117. XXX. 184.
2. XIV. 1320. 1324. XVI. 126.
3. I. 674. 768. XII. 707. XIV. 1320. 1324.
4. XIV. 1322. 1328.
5. I. 522. XIV. 1330.
6. III. 1148. XIV. 1332. XVI. 128.
7. XIV. 1332. XVI. 128. XXX. 12.
8. III. 1155.
9. I. 843. XXX. 16.
10. III. 1157.
11. XXX. 16.
12. III. 1160.
14. III. 1160. XXV. 500. XXVII. 1103. XXX. 27.
15. III. 1162.
16. III. 1163.
17. III. 1164. XXV. 214.
18. III. 1165. XV. 1064. XXII. 439. XXX. 29.
8. XIV. 1340. XV. 1144.
9. II. 1041. III. 1179. 1203. XIV. 1340. XVI. 146. XXIX. 351.
10. III. 1182. 1203. 1205. XIV. 1340. XXIX. 421.
11. III. 1205. 1207. XIV. 1346. XVI. 146.
12. III. 1208. XIV. 1346.
13. III. 1209. 1213. XIV. 1348. XVI. 148. XXIX. 267.
14. III. 1214. 1216. XIV. 1350.
15. III. 1182. 1217. 1219. XIV. 1350.
16. III. 1220. XII. 353. XIV. 1352. XXVII. 992.
17. III. 1185. 1223. XIV. 1352. XVI. 150.
18. I. 331. III. 1186. 1226. XIV. 1354.
19. I. 1007. II. 278. III. 1227. IV. 1079. 1096. XII. 179. XIV. 1354. XVI. 152. XXIX. 233.
20. IX. 887. XIV. 1356. XXVII. 1137.
21. IX. 887. XIV. 1358.
22. XIV. 1358.
23. III. 1230. XII. 710. XIV. 1358. XVI. 154. XX. 341. XXIX. 476.
24. III. 1187. XII. 710. XV. 20. XX. 341.
25. XII. 710. XX. 309. 341.
26. II. 1200. III. 1222. 1232. 1236. XII. 710. XIV. 1362. XVI. 156. XXVII. 349.
27. I. 1007. II. 278. III. 760. 1240. IV. 1081. XII. 710. XIV. 1362. XXV. 334. XXX. 1433. XXXIII. 157. 1195.
28. III. 1241. XIV. 1364. XXVII. 161. XXXIII. 166.

℣. 29.

16. XIV. 1390. XXV. 4. 342.
17. XIV. 1394.
18. XIV. 1396. XXX. 209.
19. XIV. 1398.
20. XIV. 1398. XXVII. 1103.
21. XIV. 1400. XVI. 176. XXV. 160.
22. XIV. 1402.
23. I. 488. III. 1248. XII. 707.
24. XIV. 1378.
25. XIV. 1378.
26. XIV. 1378.
27. XIV. 1380. XXIII. 523.

CAPUT XXI.

℣. 1. XIV. 1404. XVI. 180. XXX. 378.
2. XIV. 1404. XVI. 182.
3. XIV. 1406.
4. XIV. 1408.
5. XIV. 1410. XVI. 186. XXXIII. 166. 1188.
6. VIII. 1086. XIV. 1410.
7. XII. 78. 169. XIII. 911. XIV. 1410. XVI. 188. XXX. 38. 219.
8. I. 344. IV. 536. XII. 130.
9. XIV. 1412. XXV. 652. XXX. 221.
10. I. 27. 35. 39. III. 76. 1096. VIII. 936. 952. 957. 958. 1040. XII. 69. 344. 820. XIII. 548. XIV. 1414. XVI. 190. XXXIII. 172.
11. XIV. 1416.
12. II. 555. VIII. 957. 1054. XII. 87. XIV. 1416. XXV. 50.

16. I. 337. 340. 658. 705. II. 1123. 1139. VI. 996. XIV. 1478. XV. 396. XVII. 577.
17. I. 37. II. 1187. XIV. 1478.
18. X. 946. XIII. 1078. XIV. 1480.
19. I. 48. II. 810. 812. IX. 891.
20. II. 861.
22. I. 97. XIV. 1482.
24. I. 667. 673. II. 1243. 1248. XIV. 1484.
27. I. 95. II. 907. XIV. 1488. XVI. 240.
28. XIV. 1488.
29. I. 97. XIV. 1488.
30. I. 38. XX. 329.
32. I. 395. 450. 461. 677. XIV. 1490.
33. XIV. 1492.
34. I. 393. XIV. 1492.
35. XIV. 1492.
36. XXI. 379.
37. XIV. 1492. XVII. 238.
38. XVI. 244.
39. I. 393. 443. XVI. 244. XVIII. 535.
40. I. 708. XIV. 1498. XVI. 248. XVIII. 498. 499. 535.
41. I. 686. XIV. 1500.
42. I. 684. II. 1208.
43. I. 77.
44. XIV. 1504.
17. XIV. 1516.
20. XVI. 260.
22. XIV. 1520.
23. XIV. 1520.

CAPUT XXV.

℣. 1. III. 508. XIV. 1520.
2. I. 690. II. 1276. XIV. 1520. XXIX. 479.
3. I. 394. 401. XIV. 1522. XVI. 264. XXIX. 406.
4. XIV. 1524. XVI. 268. XXIX. 406.
5. XIV. 1524. XV. 58.
6. XIV. 1526.
7. XIV. 1526.
8. I. 402. 703. II. 1262. XIV. 1528. XXVI. 738. XXIX. 512.
9. I. 394. 402. 702. XIV. 1530. XVI. 270. XXIX. 52.
10. I. 700. 702. XIV. 1532. XVI. 272. XXIX. 510.
11. I. 704. XIV. 1534.
13. XIV. 1536. XVI. 274.
14. XIV. 1538.
17. XIV. 1540. XVI. 276.
18. XIV. 1542. XVI. 276.
19. XIV. 1542. XVII. 378.
20. I. 394. XVI. 276.
21. I. 402. 714. IV. 372. XIV. 1542.
22. I. 402. 715. XIV. 1544.
23. XIV. 1544.
24. XIV. 1544.
25. XIV. 1544.
26. XIV. 1546. XVI. 278.
27. XIV. 1546.
28. I. 700. XIV. 1546.

℣. 29.

V. 1. I. 884. XIV. 1566. XVI. 294.
2. VIII. 852. XVI. 294.
3. I. 535. 538. XIV. 1568. XVI. 296.
4. XIV. 1572.
5. XIV. 1572.
6. IX. 280. XIV. 1574.
7. XIV. 1574.
8. IX. 280. XIV. 1574.
9. XIV. 1576. XIV. 300.
10. XIV. 1576.
11. XIV. 1576. XVI. 300.
12. XIV. 1576.
13. XIV. 1578.
14. XIV. 1578. XVI. 302.
15. XIV. 1580.
16. XIV. 1582.
17. XIV. 1582.
18. XIV. 1584.
19. X. 38. XIV. 1584.
20. XIV. 1586.
21. XIV. 1586.
22. XIV. 1586.
24. XIV. 304.

5. xxi. 957.
6. xxiii. 923.
9. xvi. 356.
10. I. 878. xvi. 356.
12. xvi. 358.
15. xvi. 364.
19. xvi. 366.
32. ix. 845.
38. viii. 870. ix. 1001. xiii. 1053. xix. 1471.
39. xv. 146. xvi. 366.
40. xxv. 44.
48. I. 39.

CAPUT IV.

℣. 3. II. 567. viii. 924. ix. 850. 990. xii. 57.
4. viii. 146. xiii. 1136.
5. viii. 230.
6. viii. 230.
7. xi. 731.
10. viii. 146.
13. ix. 326.
18. xvi. 370.
19. ix. 993. xix. 1529.
20. viii. 146.
23. ix. 850. 996.
24. xiii. 1138.
30. ix. 850. xii. 57.
31. xiii. 1138.
35. ix. 850.
49. viii. 924. 926.

23. xv. 42.
25. xv. 44.
26. xv. 46.
27. xv. 46.
28. xv. 48. xvi. 398.
29. xv. 50.
30. xv. 50. xxx. 158.
31. xv. 52. xvi. 400.

CAPUT VI.

℣. 1. I. 503. xv. 52. xvi. 400.
2. xv. 52. xvi. 402.
3. xv. 56. xvi. 404.
4. xv. 62.
5. xv. 64.
6. xv. 70.
7. xv. 72.
8. xv. 74.
9. xv. 74. xvi. 408.
10. xv. 78.
11. xv. 80.
12. ix. 687. xv. 82. xvi. 410.
13. xv. 88.
14. xv. 88. xvi. 412.
15. xvi. 412.
16. xv. 88.
17. xv. 90.
18. ix. 20. xv. 90.
19. xiii. 1098. xv. 92. xvi. 412.
20. xv. 92.
21. xv. 94. xvi. 414.
22. xiii. 1040.
23. ix. 722. xv. 96. xvi. 414.
24. xv. 98. xvi. 418.
25. xv. 100.
26. xv. 102.
27. xv. 112.

CA-

2. IX. 278. 282. 284. XI. 930. XIII. 1016. XV. 130. XVI. 446.
3. VIII. 1145. XV. 130.
4. I. 52. VIII. 780. XV. 132. XVI. 450.
5. XIII. 1135.
6. XVI. 450.
7. I. 774.
8. X. 682.
10. XXI. 904.
24. II. 567. VIII. 924. 929. IX. 990. 996. XII. 57. XV. 136.

CAPUT IX.

℣. 1. XV. 136. XVI. 454.
2. XV. 138.
4. XV. 140.
5. XV. 140. XVI. 456.
6. II. 1162. VIII. 1061. 1090. 1099. XV. 142.
7. XVI. 458.
9. XV. 144.
10. V. 1070. XV. 144. 148. 1018. XVI. 458.
11. I. 439. II. 1169.
13. I. 101.
14. I. 350. II. 1167. XV. 150. XVI. 462.
15. VIII. 752.
18. XVI. 464.
19. I. 186. XVI. 464.
20. I. 186.
23. XV. 150.

3. XVI. 530.
11. XVI. 530.
14. XXIV. 6.
22. XVI. 534. XX. 289. XXIX. 37.
27. XVI. 536. XXI. 34. 461. 500.
28. XVI. 536.
33. I. 493.
34. I. 493. XI. 786.
35. XXV. 228.
39. XVI. 540.
44. II. 355. IX. 326. XV. 260.

CAPUT XV.

Ѷ. 2. XIII. 996. XV. 224.
3. XV. 226. XVI. 542.
4. XXVIII. 142.
6. XXVIII. 142.
9. XXVIII. 142.
12. I. 53.
15. I. 619.
16. I. 619.
17. XI. 543. XIII. 1108.
20. IV. 1087. XVII. 1018.
27. XV. 252. XVI. 558.
30. I. 101. 538. III. 1200. XVI. 558.
31. I. 523.
32. VII. 392. XV. 260. XVI. 562.
34. XV. 260.
35. XVI. 562. XXIV. 55.
37. XXI. 614. 648.
38. XIII. 310. XV. 262. XVI. 564. XXI. 614. 648.
39. IV. 1240. XXI. 614. 648.
40. XXI. 614. 648.
41. XVI. 570. XXI. 614.
[illegible] 597.

CAPUT XVIII.

Ѷ. 1. X. 555. XV. 274. XVI. 598.
2. VIII. 870. IX. 90. 992. X. 555. XIII. 142.
3. VIII. 926. IX. 993. X. 555. XVI. 600.
4. VIII. 870. 1138. IX. 992. X. 555. XII. 310.
5. IX. 90. X. 555.
6. X. 555.
7. VIII. 1140. 1143. X. 555. 790. XI. 113. 1097. XXI. 957.
8. XIII. 1055. XV. 282.
11. I. 39.
12. XXIX. 495.
14. IX. 848.
15. VIII. 870. XV. 290.
17. II. 967. X. 626. XV. 1048. XX. 486.
19. XXIX. 187.
20. VIII. 960. XV. 298. XVI. 610. XX. 300.
21. IX. 114. 134. 140. XIII. 1147. XVI. 610. XX. 379. 381. 392.
22. II. 591. XVI. 612.
23. VIII. 922. IX. 140.
24. III. 406. XX. 380. XXIX. 497.
25. XX. 285.
26. XV. 306. XVI. 612. XX. 379. 395. 444.
27. X. 216. XV. 308. 392. XX. 395.
28. XV. 310. XX. 395.
31. XX. 391.

CA-

℣. 1. xvi. 634.
2. xvi. 636.
3. xvi. 636. xxix. 135.
8. xvi. 638.
11. xvi. 638.
12. xvi. 638.
14. xvi. 640.
16. I. 187. viii. 262.
22. xvi. 642.
25. xii. 362. xiii. 836. xvi. 642.
26. xii. 972. xxxiii. 543.
30. xvi. 644.

CAPUT XXI.

℣. 1. v. 5. xvi. 644.
2. xvi. 644.
5. xvi. 646.
6. xxx. 1533.
8. xiv. 320.
9. xvi. 646.
10. xvi. 646.
11. v. 25.
13. v. 688.
14. v. 380.
17. xvi. 652.
19. x. 38.
20. ix. 128.
25. xvi. 650.
27. xvi. 658.
29. xxiii. 111.
30. xv. 146.
34. xvi. 658.

18. xxv. 686.
21. xii. 405.
23. I. 350.
26. xvi. 680.
28. x. 258.

CAPUT XXIV.

℣. 1. xvi. 680.
3. xvi. 680.
4. xvi. 682.
7. xvi. 682.
13. xvi. 684.
14. xvi. 684.
16. xvi. 686.
17. I. 158. xvi. 686. 810. xxi. 1077. xxii. 752. xxiii. 1026. xxiv. 460. xxvi. 813.
18. xvi. 692. xxiii. 1026.
21. III. 96.
24. xv. 124. xvi. 692. xxix. 360.

CAPUT XXV.

℣. 1. xvi. 694.
2. xiii. 1155.
3. II. 754. xv. 352. xvi. 696. xxiii. 108. xxvii. 296.
4. xv. 354.
5. xv. 354.
6. xv. 354. xvi. 698.
7. ix. 426. xvi. 698. xxvii. 240.
8. xvi. 698. xxvi. 830.
10. xiii. 836.
11. xv. 356.

℣. 1. XV. 360. XVI. 716.
2. XVI. 718.
3. XV. 362. XVI. 718.
4. XVII. 378
6. XV. 364. XVI. 718.
7. X. 207. XXIV. 55.
8. II. 528. XV. 364. XVI. 720. XXIV. 55.
9. XXIV. 55.
12. XV. 368. XVI. 722.
14. XV. 376.
16. XV. 378.
18. XIII. 645. XV. 382. XVI. 724. XXI. 904.
19. XII. 378. XV. 382.
20. XII. 378.
21. I. 173. VIII. 1022. IX. 564. XII. 378. 463. 658. XXIV. 9.
23. XV. 382. 1066.

CAPUT XXVIII.

℣. 1. XIII. 989.
2. VIII. 967. IX. 350. XV. 138. 384. XVI. 730.
3. I. 619. X. 438.
5. XV. 1126.
6. 15. 388.
7. X. 234. XV. 58. 138.
8. XI. 172.
9. I. 462. 619. II. 1144. XV. 390.
10. I. 462.
11. I. 619. XV. 392.
14. I. 612. XVII. 234.
15. XIII. 991.
16. I. 394. III. 258. XV. 394.
17. I. 394. IX. 922.
8. XVI. 750.
9. XV. 408.
10. XV. 414.
14. XV. 416.
15. XV. 420.
17. XV. 408.

CAPUT XXXI.

℣. 2. XV. 422. XVI. 752.
3. XV. 422.
4. XV. 422. XVI. 752.
6. XII. 466. 652. XVI. 754.
8. XV. 424.
11. XVI. 756.
12. XVI. 756.
16. XXII. 590.
21. XV. 430. XVI. 758.
22. XV. 430.
24. XVI. 760.
25. XXVII. 360.
26. XXVII. 360.
27. XXVII. 360.
30. IX. 130.

CAPUT XXXII.

℣. 2. XV. 202.
3. VII. 778.
22. I. 63.
34. VI. 552. VII. 778.

CAPUT XXXIII.

℣. 1. XVI. 768.
2. I. 186.
3. XIV. 46. 286. XV. 682.

℣. 4.

9. x. 732.
10. x. 732. xiii. 636. xv. 432.
11. xv. 436. xxvi. 374.
13. xxv. 318.
14. xxv. 318.
16. xvi. 776.
17. xvi. 776.
19. xxv. 324. xxvii. 969. 978.
24. xxv. 1127.
27. III. 193.
28. x. 738.
29. xv. 442. xxv. 6.
30. xv. 442.
34. xv. 10.

CAPUT XXXVI.

℣. 1. xxx. 66.
6. II. 1122. xvi. 782.
8. II. 528.
11. xv. 362. xvi. 782.
12. xvi. 782.
13. xvi. 784.
14. ix. 1128.

Explicit liber Numerorum.

25. xv. 486.
27. xv. 488. xvi. 806.
28. xv. 488.
44. xxix. 249.

CAPUT II.

℣. 1. xv. 192.
6. xv. 112. xvi. 810.
9. xvi. 814.
10. v. 1096.
11. v. 1096. ix. 410.
26. xv. 106.
36. vi. 184.

CAPUT III.

℣. 9. vi. 308.
14. v. 1096. vi. 102.
23. xv. 490. xvi. 824.
24. xv. 496.
25. xv. 500. xvi. 828.
26. xv. 372. 500.
27. xv. 372. 502.
28. xv. 4. xvi. 832.
29. xv. 374. 504.

CAPUT IV.

℣. 1. xvi. 834.
2. xvi. 834. xxix. 950. xxxii. 134.
4. I. 103.
5. xvi. 834.
6. xvi. 834. xxvi. 234.
7. I. 355. 500. xvii. 152.

CAPUT VI.

℣. 3. xvi. 854. xx. 316.
4. ix. 907. xv. 506. xvi. 856. xxi. 739.
5. xv. 512. xvi. 856. xxi. 739.
6. xv. 520. xxi. 553. 739.
7. xv. 520. xxi. 553. 739. 1071.
8. I. 209. xv. 524. xvi. 860. xxi. 553. 739.
9. I. 209. xv. 526. 1162. xxi. 739.
10. xvi. 862.
11. I. 486.
20. I. 478.

CAPUT VII.

℣. 1. xxiv. 661.
2. xii. 318.
12. I. 537. xv. 530. xvi. 866.
14. xv. 112.
17. xvi. 872.
19. xv. 100.
26. xxvii. 699.

CAPUT VIII.

℣. 3. xxix. 840.
4. xvi. 874. xxix. 840.
5. xv. 514.
7. xxiv. 348.
8. xvi. 876.
12. xv. 566.

12. xv. 546.
13. I. 537. xv. 554. xvi. 892. xxi. 30. 739.
14. xv. 560. xvi. 894. xxi. 739. xxix. 319.
15. xv. 564. xxi. 739.
16. xvi. 896.
18. xv. 580.
19. xv. 582.
22. xv. 586. 596.
23. xv. 598.
24. xv. 598.
25. xv. 602.
26. xv. 604. xvi. 902.
27. xv. 606.
28. xvi. 904.
29. vi. 1042. vii. 716. xv. 608. xvi. 906.
30. v. 998. 1143. vi. 1042. vii. 720. xv. 608.
31. xv. 610.

CAPUT XII.

℣. 1. xvi. 906.
2. xvi. 908.
3. I. 884. viii. 754. xv. 612.
4. viii. 754.
5. ix. 899. x. 164. 539. 549. xv. 614. xvi. 910. xvii. 264. xxiii. 176.
6. viii. 864. ix. 899. x. 164. 549. xx. 268.
7. xv. 618.
8. viii. 756. x. 163. 181. 571. xvi. 912.
9. viii. 746. x. 163.
10. xv. 620.
11. x. 1042.
12. xv. 622. xx. 321.
13. viii. 757. x. 163.

11. xv. 650. xvi. 930.
12. xvi. 932.
13. xxv. 228.
14. xxi. 983.
15. xv. 704.
16. xv. 654. xvi. 932.
17. xxvii. 699.
18. xvi. 934.

CAPUT XIV.

℣. 1. I. 156. xv. 656. xvi. 934. xxxiii. 166. 288.
2. xv. 656.
4. xv. 658. xvi. 936.
5. xvi. 936.
6. xv. 658.
17. xx. 406.
21. iv. 480.
22. iv. 479. xv. 58. 662. xx. 284. 322. 329. 337. 351. 406. 437. xxix. 503.
23. xv. 664. xvi. 940. xx. 310. 407.
24. II. 1163. III. 407. xv. 668. xvi. 940. xx. 411.
27. I. 69. xv. 670.
28. xv. 672. xvi. 942. xx. 434. xxix. 510.
29. ix. 404. xv. 672. xx. 434. xxix. 510.
960. xvii. 234. 258. xxix. 343.
2. II. 840. III. 284. xvi. 960.
3. xv. 684. xvi. 960.
4. xvi. 963.
5. II. 358. xv. 686. xxiii. 236.
8. xv. 690. xvi. 962.
9. I. 338. 654. xv. 690. xvi. 962. xvii. 967. 978. 994.
10. ix. 951.
11. xvi. 964.
12. III. 404. xv. 692. xx. 358. 379.
13. I. 394. xx. 358. 386.
14. xv. 694.
16. I. 549. xvi. 966.
18. I. 769. iv. 1254. xv. 696. xvi. 968. xxiv. 55. xxv. 316. 1123. xxvi. 256.
19. xvi. 972.
20. xv. 698.
21. xv. 698. xvi. 972.
22. xv. 698.

CAPUT XVII.

℣. 1. xv. 700.
2. xv. 702. xvi. 974.
3. xvii. 376.
4. xv. 704.
5. xvi. 976.
6. xv. 704.
7. iv. 1186. xv. 704.
8. xii. 149. xiii. 646. xv. 706. xvi. 970. 978. xxvi. 257.

℣. 9.

xxi. 1201.
5. viii. 1106. xv. 96. xix. 1533.
6. I. 43. II. 1126. viii. 932. 934. xiii. 880.
7. viii. 934. xxxii. 82.
8. II. 1126. viii. 934. x. 1100.
9. xxvii. 364.
10. xv. 720. xvi. 990. xxv. 690. xxvii. 364.
11. xv. 720. xvi. 990. xxiii. 85. xxvii. 364.
12. xiii. 1102. xv. 722. xvi. 994.
13. xv. 724.
15. I. 163. 318. xv. 724. xvi. 992.
16. xv. 724.
18. I. 294. xiv. 1400.
19. xv. 724.
20. xv. 726. xvi. 994.
22. xxvi. 242.

CAPUT XIX.

ỷ. 1. xv. 726.
2. xv. 726. xvi. 994.
3. III. 190. xv. 726.
4. xvi. 996.
5. xv. 28. 728.
8. xv. 730.
10. xv. 730.
11. xv. 436.
14. xv. 732. xvi. 1000.
15. xvi. 1000. xxi. 1201.
16. xv. 734.
17. xv. 1098. xxv. 6.
18. xv. 736. xvi. 1002.
19. xv. 736. xxv. 304.

ỷ. 1. I. 27. 47. xv. 748. xvi. 1012. xxix. 131.
2. xvi. 1012.
3. viii. 867.
4. xvi. 1014.
5. xv. 96. 752.
7. xvi. 1016.
10. xv. 754. xvi. 1020. xxvii. 1142. xxx. 42.
11. xvi. 1020. xxiv. 685. xxx. 42. 248.
12. xxvii. 353. xxxiii. 190.
13. I. 425.
14. xv. 756.
15. xv. 758. xvi. 1022. xxx. 362.
16. xv. 760.
17. xxiv. 790.
18. xv. 762. xvi. 1026.
19. iv. 1246. xv. 764. xxi. 344.
20. xv. 764. xxi. 344.
22. iv. 1194. xv. 262. 766. xvi. 1028. xxvi. 242. xxxiii. 422. 582.
23. I. 102. xv. 766. xvi. 1028. xxiv. 622. xxv. 128. xxxiii. 422. 582.

CAPUT XXII.

ỷ. 1. xv. 768. xvi. 1030.
4. xv. 770. xvi. 1032.
5. I. 18. 1007. iv. 1080. xv. 770. xvi. 1032. xxix. 520.
6. xv. 772. xvi. 1032.
8. xv. 774. xvi. 1034.

ỷ. 9.

1048.
12. xv. 798. xxvii. 296.
13. I. 137. xv. 188. 798. xvi. 1048. xxvii. 296. xxx. 1055.
14. xxiv. 55. xxvii. 296.
15. xvi. 1050.
16. III. 979.
17. x. 228. xv. 800. xvi. 1050.
18. xv. 802. xvi. 1052. xxiii. 984.
19. xv. 802. xvi. 1052. xxvii. 1252.
21. xv. 802. xvi. 1052. xxx. 1055.
22. x. 164.
23. xxxiii. 50.
24. xv. 804. xvi. 1056. xxvii. 1200. 1329.
25. xv. 804. xvii. 1038. xx. 353. xxxii. 874.

CAPUT XXIV.

℣. 1. xv. 806. xvi. 1058. xxx. 8. 77. 83. 103. 307.
2. I. 89.
3. xvi. 1060.
4. xvi. 1062. xv. 812.
5. xii. 1101. xvi. 1064.
6. xv. 814. xvi. 1064. xxix. 80.
7. xv. 814. xvi. 1066.
8. xvi. 1066. xxi. 864.
10. xv. 816.
15. III. 1213. xxix. 267.
16. xv. 818. xvi. 1068.
18. xvi. 1080.

CAPUT XXVI.

℣. 1. xiii. 996. xv. 840. xvi. 1084. xxvii. 668.
2. xv. 842. xvi. 1086. xxix. 487.
3. xvi. 1088.
4. xxxiii. 1091.
5. xv. 844. xvi. 1088.
11. xv. 746.
12. xv. 670. xvi. 1092. xx. 284. 434. 441. 452.
13. xx. 781. 782.
14. viii. 1054. xvi. 1094. xx. 781. 782.
16. xvi. 1096.
17. xxiv. 132.
18. xxiv. 132.
19. xvi. 1096.

CAPUT XXVII.

℣. 1. xvi. 1096.
2. x. 560. xvi. 1098.
4. v. 1144. xxii. 657.
6. viii. 752.
8. xvi. 1098.
9. xvi. 1100.
12. xvi. 1100.
15. xvi. 1102.

20. XVI. 1124.
22. VI. 242.
23. XVI. 1124.
26. XXV. 228.
29. I. 294. XV. 146. XVI. 1126.

CAPUT XXX.

℣. 1. XVI. 1126.
11. XVI. 1130.
12. I. 294. 295. XVI. 1130.
14. I. 322. 353.
19. XVI. 1132.
20. XXI. 878.

CAPUT XXXI.

℣. 1. XVI. 1134.
2. XVI. 1134.
7. XV. 850. XVI. 1136.
10. I. 394. 695. XVI. 1138.
11. I. 579.
12. I. 601.
13. I. 601.
14. XVI. 1140.
15. XVI. 1144.
19. I. 217. XV. 866. XVI. 1146.
20. XV. 902.
25. VIII. 194.
26. I. 10. 153. VIII. 194. XX. 326.

CAPUT XXXII.

℣. 1. XV. 854. XVI. 1150.
2. XV. 866. XVI. 1154.
3. I. 71. XV. 874. XVI. 1158.
4. XV. 878. XVI. 1158.
5. XV. 882. XVI. 1160. XXXII. 125.
30. XVI. 1180.
31. XVI. 1180.
32. XV. 918. XVI. 1180.
33. XVI. 1182.
34. XV. 920. XVI. 1182.
35. XV. 922. XVI. 1182.
36. XVI. 1182.
37. XVI. 1184. XXIII. 715.
38. XV. 924. XVI. 1184. XXIII. 715.
39. I. 158. XV. 926. XVI. 1184.
40. XV. 926. XVI. 1186. XXIII. 429.
41. XV. 926. XVI. 1186.
42. XV. 928. XVI. 1186.
43. XV. 928. XVI. 1186.
44. XV. 932. XVI. 1188.
45. XVI. 1188.
46. I. 157. XVI. 1188.
47. I. 157. XV. 934. XVI. 1190.
48. XVI. 1192.
49. XV. 936. XVI. 1192.
50. XVI. 1192.
51. XVI. 1192.
52. XV. 938. XVI. 1194.

CAPUT XXXIII.

℣. 1. XV. 938. XVI. 1198.
2. XV. 944. XVI. 1200. XXIX. 656.
3. XV. 952. XVI. 1206. XXI. 813. 841.
4. III. 562. X. 365. XV. 954. XVI. 1208. XXIV. 74.
5. III. 53. 562. IV. 42. X. 364. XVI. 1208. XXIV. 74. 294.
6. XV. 956. XVI. 1210.
7. XV. 958. XVI. 1212.
8. XII. 378. 672. 802. XV. 960. XVI. 1214.
9. XV. 142. 962.

℣. 10.

8. xv. 994. xxi. 864.
9. xv. 994. xvi. 1242.
10. I. 294. 533. xv. 994.
11. xv. 996.

Explicit Liber Deuteronomii.

J O S U E.

CAPUT I.

℣. 1. I. 58.
4. xv. 600.
10. xxi. 958.
13. xvi. 764.

CAPUT II.

℣. 5. xi. 497.
6. xxxiii. 201.
8. xxxiii. 201.
18. vii. 1174.
21. vii. 1174.

CAPUT III.

℣. 11. viii. 148.
13. viii. 148.
16. v. 1002.

6. xxxiii. 206.
10. xxxiii. 206.
13. xii. 410.
14. xii. 410.
15. xii. 410.
16. xxv. 130.
19. I. 353. xxv. 126.
20. I. 353.
21. xxii. 573. xxviii. 257.
26. xxxiii. 428.

CAPUT VIII.

℣. 2. ix. 126.
3. ix. 472.
30. x. 560. 562.
32. x. 560.

CAPUT IX.

℣. 9. xxiv. 55.
14. xxiv. 55.
15. xxi. 497. xxix. 688.
16. xxiv. 55.
17. xxv. 140.
18. xxi. 497.
21. xiii. 1181. xxi. 957.
23. xiii. 1181.
27. xiii. 1181.

℣. 3. VI. 272.
22. XV. 424.
23. VI. *96.*
27. X. 52.

CAPUT XIV.

℣. 7. I. *691.* XVI. 548. XXV. 770.
10. I. *691.*
15. XXXIII. 404. 405.

CAPUT XV.

℣. 3. V. 335. VI. 106.
4. VI. 272. XXIX. 20.
8. X. 510.
15. XXI. 1064. 1071.
16. XXVII. 362.
17. XXVII. 362.
24. V. *690.*
25. V. *690.*
26. VI. 142.
35. XXI. 1118.
41. V. 91.
48. XXI. 1118.
49. VIII. 412. XXI. 1071.
62. VI. 730.

CAPUT XVI.

℣. 6. X. 509.
7. VII. 742.
8. V. III. 372.
17. VI. 310. VII. 742.
20. XXIX. 14.
21. V. 1108.
23. VII. 742.
29. V. 305. 967.
33. VI. 684. 854.
35. V. 977. VI. 28. 686.
36. V. 306.
42. VI. 524.
51. XIII. 645.

CAPUT XX.

℣. 1. XIII. 641.
8. XXVI. 361.
9. IV. 174.

CAPUT XXI.

℣. 9. IX. 110.
15. XXI. 1071.
27. II. 566. V. 79.
29. V. 1108.

CAPUT XXII.

℣. 9. VI. 2.
10. VI. 2. 260. X. 552.
11. V. 1095. VI. 2.
22. XXVII. 1298.
30. XXI. 497.

CA-

[illegible] 931. VIII. 412.
12. I. 931. VIII. 412.
16. V. 873. XI. 274. XV. 968. XXII. 150. XXV. 1036.
17. V. 338.
21. I. 78.
26. V. 130.
27. VI. 952.
31. V. 967. VI. 506. XX. 477.

CAPUT II.

℣. 7. I. 431.
13. XXIII. 792.

CAPUT III.

℣. 2. IX. 470.
3. XXIX. 14.
7. XXIII. 792.
10. XXIV. 55.
16. IX. 472. XXVII. 178.
20. XXIX. 370.
28. VI. 264.

CAPUT IV.

℣. 2. V. 1084.
5. V. 896.
11. XV. 160.
13. VI. 274.
21. VI. 1034.
19. I. 455. IX. 472. XXVII. 286.
20. XXVII. 286.
24. V. 1122.
25. VI. 876.
26. XIII. 254.
27. IX. 478.

CAPUT VIII.

℣. 4. VI. 876.
7. V. 103. XXIX. 44.
16. V. 103.
27. I. 790. XII. 504.
33. I. 835. XXIII. 111.

CAPUT IX.

℣. 6. IV. 44. VII. 720.
7. VII. 724. XXI. 1114.
14. IV. 449.
21. VI. 586.
45. IV. 1256. XXVII. 347.
48. XXIX. 14.
50. VI. 990.

CAPUT X.

℣. 6. XXIII. 21. 233.

20. x. 420.

CAPUT XIV.

V. 13. xv. 106.

CAPUT XV.

V. 8. xxvii. 345.
9. vi. 834.
19. xxix. 148.

CAPUT XVI.

4. vi. 274.
20. x. 38.
21. iv. 1262. xxix. 208.
22. xxvii. 327.
23. xx. 31c. xxvii. 327.
24. xxvii. 327.
25. xxvii. 327.
26. vi. 760.

CAPUT XVII.

V. 4. I. 788. xii. 491. 740. xxiii. 564.
5. I. 788. xii. 491. 740. xxiii. 74. 478.
6. xii. 741.
9. II. 566.
12. xxiii. 74.

CAPUT XVIII.

V. 5. I. 789.
24. xii. 723.
29. vi. 1018. xi. 482.

Explicit liber Judicum.

R U T H.

CAPUT II.

V. 1. xxx. 29.
2. xxix. 357.
14. I. 649.
17. iv. 1272.
20. iv. 95.

CAPUT III.

V. 9. xxix. 829.
12. xv. 190.
17. xxv. 922.

CAPUT IV.

V. 1. iv. 1246.
2. xxi. 422.
5. xxix. 828.
7. xxix. 821. 831. 1019.

Explicit Liber Ruth.

CAPUT III.

℣. 3. IX. 636. 1006. XI. 899.
4. XI. 899.
5. XI. 899.
6. XII. 596. XXI. 923.
14. XXV. 20.
19. I. 583.
21. I. 583.

CAPUT IV.

℣. 7. VIII. 148.
8. II. 354. XV. 190.

CAPUT V.

℣. 2. XX. 310. XXIII. 956.
3. XXIII. 956.
4. XX. 311. XXIII. 166. 956.
5. XVII. 380.
6. VIII. 304. XXIV. 547.

CAPUT VI.

℣. 7. I. 561.
8. I. 79. IX. 326.
12. I. 76. 641.
18. II. 1096.
19. VI. 766. XXV. 62.
21. IX. 640.
℣. 12. XXI. 956.
16. XXIV. 830.
17. XXVII. 376. 382.

CAPUT X.

℣. 1. II. 718. XXIV. 22. 451.
5. XXI. 924. 1071. XXXII. 518.
6. XXXII. 774.
17. XXI. 522.
19. XXIV. 834.
22. XII. 652.
25. XXIV. 518.

CAPUT XI.

℣. 8. IV. 46.
11. I. 455.

CAPUT XII.

℣. 2. I. 151.
12. XXIV. 102.
17. XXIV. 388.

CAPUT XIII.

℣. 5. XVII. 989.
19. XXIV. 546. XXVIII. 254.
20. XXIX. 104. 284.
21. XXIX. 104. 284. XXXIII. 1115.

CA-

CAPUT XVI.

℣. 12. xxxii. *663.*
14. xxxii. 186.
16. xxxii. 176. *186.*
21. xxiv. 543.
23. xxxii. *176.* 186. *526.* 774.

CAPUT XVII.

℣. 1. I. 14. v. 40.
4. ix. 472. xxviii. 158. xxxii. *639.*
5. xxvii. 198.
7. ix. 426. xi. *954.*
47. xvi. 56.
49. vi. 1058.
50. vi. 1058.
51. ix. 128.

CAPUT XVIII.

℣. 5. xxxii. 321.
6. xxxii. 468.
8. xxiii. *959.*
27. xxx. 95.
30. x. 583.

CAPUT XIX.

℣. 10. x. 584.
13. xii. 722. xxiii. 562.
18. I. 583.
20. I. 583. xxi. 1071.
23. xxxii. 774.
24. xxi. 924. xxxii. 774.
25. xxi. 863.

℣. 1. xxxii. 295.
9. xiii. *635.*
10. xii. *659.*
28. v. 294.

CAPUT XXIV.

℣. 1. vi. 1046.
2. vi. 1046.
5. xiii. 311.

CAPUT XXV.

℣. 1. xxi. 864.
14. xi. *919.*
29. I. 524. xv. 100.
32. I. 245.

CAPUT XXVI.

℣. 7. xxvii. *306.*
11. xxvii. 306.
12. xxvii. 306.
19. xv. *648.*

CAPUT XXVII.

℣. 1. I. 448.

CAPUT XXVIII.

℣. *6.* III. *346.* xii. 423. 803. xxiv. *399.*
8. III. *346.*
14. xxi. 863. xxv. 744.

CA-

CAPUT I.

℣. 9. xvi. 50.
11. xxxiii. 38. 1115.
12. xxxiii. 38.
17. xxxiii. 134.
18. xxxii. 774.
19. xxxii. 774.
20. vi. 506.
21. xxvii. 310. 416.

CAPUT II.

℣. 19. xxvi. 820.

CAPUT III.

℣. 4. xxi. 1185.
5. xxv. 448.
31. xxi. 864.
33. xxxii. 774.
35. xxxiii. 284.

CAPUT V.

℣. 13. xxx. 15.
21. xxiii. 789.
25. vi. 766.

18. xxiv. 40. 81. xxvii. 425. 460.

CAPUT X.

℣. 4. xxvii. 320. 352.
10. vi. 984.
20. ix. 470.

CAPUT XI.

℣. 1. I. 400.
2. xxi. 864.
4. xxiv. 532. xxv. 768.
11. II. 354. xxiii. 234.

CAPUT XII.

℣. 5. xxvi. 389.
8. xxv. 58.
13. xxix. 592.
20. xxxiii. 201. 232.
25. xv. 964. xxv. 768.
31. xxiii. 118. xxvi. 240. xxvii. 318.

CAPUT XIII.

℣. 12. xxx. 19.
13. xxx. 19.
18. xiii. 312.
19. xv. 36.
23. xxv. 768.
31. xxxiii. 1115.
38. xxv. 768.

CA-

CAPUT XVII.

℣. 9. x. 587.
23. xvi. 48. xxv. 768.
27. xxvii. 305.
28. xxvii. 305.
29. xxvii. 305.

CAPUT XVIII.

℣. 14. xxvii. 245.
17. ix. 128. xxxiii. 428.
18. vi. 336.
33. xxxiii. 201.

CAPUT XIX.

℣. 4. xxix. 607.
5. xxxiii. 137.
7. xxxiii. 201.
24. xv. 754. xxvii 353.
25. xxxii. 322. 774.

CAPUT XX.

℣. 7. xxvii. 443. 459.
14. v. 126.
18. v. 1103. xxi. 983. 1072.
23. xxvii. 425.

CAPUT XXI.

℣. 6. xxvi. 250.
8. xxv. 436.
12. xiii. 474.
16. ix. 426.
22. xvi. 344.

CAPUT I.

℣. 3. xxiv. 545.
5. xxiv. 55.
20. xxvii. 440.
23. xxiv. 601.
33. II. 348. 723. vii. 554. 622. xii. 961.
38. III. 42. vii. 622. xxvii. 427. 443.
39. III. 42. xxxii. 346.
40. III. 42.
41. xxxii. 346.
50. x. 316. 407.
53. x. 317.

CAPUT II.

℣. 8. vi. 1046.
21. xxiv. 545.
28. x. 407. 414. xiv. 430.
29. ix. 734.
30. x. 414.

CAPUT III.

℣. 4. ix. 727.
8. I. 66.
13. xv. 714.
15. I. 230.

CAPUT IV.

℣. 2. xxi. 958.
5. I. 445.
7. xv. 460. xvi. 210. xxv. 390.
15. xxxii. 518.
19. I. 445. xv. 460.

℣. 23.

CAPUT VII.

℣. 9. IV. 250.
12. VIII. 1160.
13. X. 22.
14. X. 24.
15. X. 22. 42. 56. 78. 82.
16. IX. 621. X. 44. 94.
17. IX. 622.
18. IX. 623. X. 116.
19. IX. 624. X. 96. 108.
20. IX. 623. X. 90. 96. 120. 126.
21. X. 126. 132.
22. X. 110.
23. VIII. 1109. XIX. 1538.
25. XI. 44.
26. II. 405. XV. 110. XXXII. 226.
27. IX. 758.
28. IX. 758.
29. IX. 757. 758. XIX. 1525.
30. IX. 756. 758. XIX. 1505.
31. IX. 757. 758.
32. IX. 756. 758.
33. VIII. 64. IX. 758.
34. IX. 759.
35. IX. 759.
36. IX. 759.
37. IX. 759.
38. IX. 220.
39. IX. 755.
41. X. 94. 98.
42. X. 116. 122.
45. X. 38. XI. 891. 1007.
46. X. 44.

11. V. 1056.
12. V. 1056.
18. V. 873.
26. VI. 352.

CAPUT X.

℣. 1. I. 993.
5. IX. 585.
11. VII. 458. XXXII. 627.
12. XXXII. 627.
16. XXVII. 191.
17. XXVII. 191.
21. VII. 332. XXXII. 198.
22. VII. 332. 414. 422.
27. XXIV. 564. XXXII. 198.
28. V. 696. VII. 1180. XXIV. 564.

CAPUT XI.

℣. 5. XXIII. 149.
7. VI. 1052. IX. 581. X. 261.
26. XXI. 1121.
33. XXIII. 149.
40. I. 811.

CAPUT XII.

℣. 7. I. 307.
11. III. 380. IV. 1190.
12. XXI. 498.
18. XXVI. 13.
32. I. 439.

29. IX. 897.
31. X. 166.
33. X. 166.
40. VI. 1038.

CAPUT XIX.

Ꝟ. 10. X. 166.
17. XXI. 904.
18. XXIII. 155.
19. I. 27. 39.

CAPUT XX.

Ꝟ. 7. I. 432.
8. I. 432.
9. IV. 1218.
22. I. 401.
23. VI. 1040.
26. I. 401.
32. XXVII. 326.
38. XXXIII. 1079.

CAPUT XXI.

Ꝟ. 3. XXX. 47.
9. III. 370. IV. 1184.
10. IV. 1184.
15. IV. 1191.
25. XV. 648.
27. II. 1312. XXXIII. 203.

23. XXIX. 573.
24. XXIX. 573.

CAPUT III.

Ꝟ. 15. XXXII. 774.
21. XIII. 373.
25. V. 274.

CAPUT IV.

Ꝟ. 1. I. 584. IX. 208.
9. XXI. 1054.
23. I. 586.
28. XXI. 861.
42. V. 72. XVII. 1033. XXI. 1054. XXV. 24.

CAPUT V.

Ꝟ. 6. XXI. 1054.
16. XXI. 905.
17. XXVII. 764.
18. XXIII. 415. 623. XXV. 802. XXVII. 740.
20. XXI. 1054.

CAPUT VI.

Ꝟ. 1. XXI. 861.
2. VI. 262.
5. VI. 262.
23. XXX. 1097.

CA-

6. IX. 82. 671. 725.
7. IX. 671. XXXII. 431.
9. I. 338.
16. IX. 587.

CAPUT XII.

℣. 10. IX. 713. 846. XXI. 958.
14. IV. 713.

CAPUT XIII.

℣. 14. XV. 522. XXI. 864. 923.
17. XXIII. 462.
21. XXXIII. 455.

CAPUT XIV.

℣. 25. I. 234.

CAPUT XV.

℣. 1. XVI. 60.
2. XVI. 60.
16. XXVI. 253.

CAPUT XVI.

℣. 12. X. 170.
14. IX. 204. 741. X. 525.
16. IX. 741.
18. IX. 724.

12. VII. 630.
37. XXII. 413.

CAPUT XX.

℣. 9. I. 465. 468.
11. I. 465.
12. I. 470.
18. XXV. 924.

CAPUT XXI.

℣. 1. XV. 516.
3. XXIII. 39.
5. VIII. 1160. IX. 652.
7. XXIII. 86. 149.
16. I. 29. XXIV. 532.
25. IX. 742.

CAPUT XXII.

℣. 8. I. 593. VIII. 194.
14. IX. 1027. XXI. 1073.

CAPUT XXIII.

℣. 5. XXIII. 39.
6. III. 188. XXIII. 793. XXXIII. 121. 416. 808.
7. XIX. 1515. XXIII. 793.
9. VIII. 1148.
11. III. 312. VIII. 568. IX. 587.
12. X. 262.
13. IX. 581. XXIII. 190.

Explicit Liber IV. Regum.

I. PARALIPOMENΩN.

CAPUT II.

℣. 22. XV. 368.
53. XI. 313.
55. XI. 315. XV. 162. XVI. 474. XXI. 958.

CAPUT III.

℣. 3. XXI. 1185.
17. I. 104. XXV. 562.
19. XXI. 1209.

CAPUT IV.

℣. 21. XV. 164.
22. XV. 164.
24. X. 134.
28. VI. 142.

CAPUT V.

℣. 2. XV. 762.
6. XV. 958.
24. XV. 12.
36. I. 35.

CAPUT X.

℣. 12. XIII. 474.
13. XV. 12.

CAPUT XI.

℣. 13. V. 40.

CAPUT XII.

℣. 27. XII. 236.
32. I. 391. II. 1105. XV. 124. XVII. 157.

CAPUT XIII.

℣. 8. XXXII. 1022.
11. V. 292.

CAPUT XIV.

℣. 3. XXX. 15.

CAPUT XV.

11. XV. 118.
16. XXXII. 298. 322.
17. XXXII. 635.
19. XXXII. 636.
20. XXIV. 247. XXXII. 224. 773.
21. XXIV. 247. XXXII. 182.
22. XXXII. 582.
27. XXXII. 18.
28. XXXII. 1022.

CA-

℣. 1. I. 401.
2. XXIII. 117.

CAPUT XXI.

℣. 1. IX. 278.
2. X. 512.
5. I. 125.
16. X. 420.
25. X. 504. XV. 110. XXVIII. 48. 622.
26. X. 420.

CAPUT XXII.

℣. 1. VIII. 748. 764.
4. XXIII. 231.
10. IV. 1270.
12. IV. 1270.
14. XXVIII. 126.

CAPUT XXIII.

℣. 3. XXXII. 30.
6. XXXII. 224.
13. XII. 350. XX. 302.
24. IX. 850. XXXII. 325.
27. IX. 850.
28. XX. 394.
℣. 1. XXXII. 773.
15. IX. 588.
16. IX. 1000.
17. IX. 90. 588. 855. 1000. XIII. 1053.
18. IX. 586. 855. 1000.
19. XI. 751.
20. IX. 590.

CAPUT XXVII.

℣. 1. I. 125. 439. XXI. 958.
5. XII. 236.
34. XXV. 414.

CAPUT XXVIII.

℣. 11. II. 481. VIII. 1156. IX. 602.
17. X. 1018.
19. I. 108.

CAPUT XXIX.

℣. 3. I. 643.
7. XXVIII. 265. 1410.
23. XXIV. 54.

Explicit I. Paralipomenon.

17. X. 126. 132.

CAPUT IV.

ỷ. 1. IX. 204. 208. 726. X. 196.
2. II. 405. XI. 930. XIX. 1538.
3. II. 405.
4. II. 405.
5. XV. 110.
6. XIX. 1505. 1563.
7. IX. 258. 262. 264. 286. XI. 963.
8. IX. 286. X. 1018. XI. 963.
9. VIII. 1160. IX. 652.
10. VIII. 758.
12. X. 94. 104.
13. X. 116. 122.
16. X. 22. 138.
17. X. 44.
19. IX. 286. 290. 316.
20. II. 412. IX. 288. 290. XI. 907. 1003.

CAPUT V.

ỷ. 3. I. 439.
12. XII. 25. XXXII. 576. 1022.
13. XXXII. 92. 1022.

CAPUT VI.

ỷ. 13. IX. 244. XIX. 1506.
22. XV. 1106.

CAPUT VII.

ỷ. 1. X. 478.
3. VII. 430.
7. IX. 206.
13. XXXII. 237.

CAPUT XII.

ỷ. 3. VII. 1132.
12. XXI. 902.

CAPUT XIII.

ỷ. 6. XXIV. 54.
8. XXIV. 54.
10. XIX. 1532.
11. IX. 255. 290. XI. 1003. XIX. 1532.
12. XXXII. 774.

CAPUT XIV.

ỷ. 9. VII. 623.
14. IX. 126.
15. IX. 126.

CAPUT XV.

ỷ. 3. I. 592.
7. IX. 126.
11. IX. 727.
14. XXXII. 459.
16. XXIII. 109. 151

CAPUT XVI.

ỷ. 14. IV. 1212. XIII. 473. XXXIII. 112. 211.

CA-

19. IV. 1212. XIII. 473. XXXIII. 112.

CAPUT XXIII.

℣. 4. IX. 672. XXXII. 331.
5. IX. 84. 672.
8. XI. 668. XXXII. 331.
15. IX. 588.
20. IX. 84.

CAPUT XXIV.

℣. 2. XII. 316.
8. IX. 714.
14. II. 447. IX. 714. 763. XXIX. 143.

CAPUT XXV.

℣. 5. XXVII. 151.
14. XXIII. 761.
24. IX. 588.

CAPUT XXVI.

℣. 1. XXI. 958.
5. VIII. 1025.
11. XXI. 958.
15. XXVII. 258.
16. XI. 136.
18. XV. 12.

℣. 3. I. 466.
30. II. 348.
33. XXXIII. 62.

CAPUT XXXIII.

℣. 1. XXV. 1006.
7. I. 78.
10. XV. 516. XXV. 256. 994.
13. XXV. 228.

CAPUT XXXIV.

℣. 4. XXIII. 743.
5. XIII. 473.
21. XII. 667.
22. XII. 667.

CAPUT XXXV.

℣. 3. I. 78. 504. 596. VII. 734. VIII. 798. IX. 194. XX. 394.
13. I. 635.
14. XXXII. 329.
21. VII. 1162.
25. XXXII. 774. XXXIII. 135.

CAPUT XXXVI.

℣. 8. XXXIII. 1199.
10. I. 77.
14. IV. 558.
21. I. 712.

Explicit II. Paralipomenon.

I. EZ-

CAPUT IV.

℣. 2. xxii. 555.
3. II. 895
7. xxv. 456.
13. xx. 285. xxvi. 941. 1054.
14. iv. 1256. xxvii. 359.
15. I. 250.

CAPUT VI.

℣. 3. ix. 602.
4. ix. 602. 606.

CAPUT VII.

℣. 6. xxii. 11.
7. xxxii. 324.
10. xxv. 26.
24. iv. 1126.
25. I. 433.
26. I. 433.

CAPUT VIII.

℣. 15. xx. 386.
17. xiii. 1171.
20. II. 576. xxi. 957.
35. xi. 58.

CAPUT IX.

℣. 3. xxxiii. 1114.
9. viii. 750.

CAPUT III.

℣. 8. v. 274.
11. v. 370.
26. v. 1151.

CAPUT IV.

℣. 13. ix. 472.
15. I. 450.
21. I. 453.
22. I. 453.

CAPUT V.

℣. 7. iv. 58.

CAPUT VI.

℣. 5. ix. 472.

CAPUT VII.

℣. 27. vi. 532.
31. xvii. 989.
45. xxxii. 324.
59. v. 56.
63. xxx. 228.
64. xii. 53. 321. 428.
65. xii. 597. 810. xxiv. 795.
67. xxxii. 321. 576.
70. xxviii. 1410.
71. xxviii. 1410.
72. xxviii. 1410.

CA-

35. v. 372.

CAPUT XII.

℣. 1. I. 905.
2. I. 905. XIII. 863.
5. XX. 386.
10. I. 16. XX. 386.
11. I. 16.
25. IX. 588.
27. XXXII. 1023.
28. XXXII. 327.
29. XXXII. 327. 328.
34. XXXII. 326.
37. V. 274.
40. II. 497.

CAPUT XIII.

℣. 16. XXIII. 171.
23. XXIII. 31.
24. I. 367. V. 1141. XXIII. 31. 237.
25. XII. 318.
28. XII. 53.
29. XII. 53.
31. VIII. 965.

Explicit II. Esra.

Theſauri Antiq. Sacr. Index.

℣. 4. VI. 592.

CAPUT V.

℣. 26. VI. 70.

CAPUT VI.

℣. 1. VI. 70.

CAPUT VII.

℣. 12. VI. 1038.

CAPUT IX.

℣. 2. XXVI. 430.

CAPUT XIII.

℣. 8. XXVII. 306.

ESTHER.

CAPUT I.

℣. 5. XIII. 182. XVII. 1137.
6. XVII. 1137.
10. XXI. 108.

k

CA-

℣. 1. I. 396.
3. xxi. 958.
17. xxi. 434.
18. xxi. 434.
19. xxi. 434.
22. I. 80.

Explicit Eſther.

J O B.

CAPUT I.

℣. 1. vi. 64.
5. xii. 81.
20. xxix. 155. xxxiii. 205.

CAPUT II.

℣. 1. II. 21.
7. xxx. 1537.
8. xxxii. 205.
13. xi. 784. xxxiii. 184.

CAPUT IV.

℣. 6. xvi. 276.
10. xi. 324.

CAPUT VII.

℣. 6. vii. 1174. 1780.
15. xxvi. 242.

CAPUT XV.

℣. 18. xv. 38. 958.
26. xxiii. 428.

CAPUT XVI.

℣. 15. x. 361.

CAPUT XVIII.

℣. 6. xxv. 460.

CAPUT XIX.

℣. 3. xxix. 37.
17. xxvi. 654.

CAPUT XX.

℣. 6. xxv. 370.
17. xxix. 3.
24. ix. 410.
28. xvi. 56.

CAPUT XXI.

℣. 4. xxxi. 20.
10. xv. 566.
11. xxxii. 773.
12. xxxii. 249. 259. 773.

CAPUT XXII.

℣. 24. vii. 456.

CA-

5. xv. 568.
6. xiii. 288.
21. xxiv. 194.

CAPUT XXIX.

14. xxix. 592.
17. xxix. 167.

CAPUT XXX.

℣. 4. iv. 1256.
20. xxi. 591.
31. xxxii. 177. 259.

CAPUT XXXI.

℣. 9. xxix. 64.
10. iv. 1262. xxix. 64. 196.
21. iv. 1246.
26. iv. 1216. xxi. 604. xxiii. 34. 740. 790. xxx. 1193.
27. xxi. 604. xxiii. 34. 740. xxx. 1193.
28. xxx. 1193.

CAPUT XXXIX.

℣. 13. xxix. 332.

CAPUT XL.

℣. 1. xvi. 46.
31. xxix. 330. 340.

CAPUT XLI.

℣. 2. I. 352. xxi. 986.
15. xxix. 134.
20. xxvii. 282.

CAPUT XLII.

℣. 6. xxxiii. 206.
11. xxvii. 298. 694.
14. xi. 576.

Explicit Liber Job.

PSALMUS VI.

℣. 2. XXXI. 20.

PSALMUS VII.

℣. 1. XXXII. 294.
5. I. 331.

PSALMUS VIII.

℣. 1. XXXII. 379.
3. I. 312. 313.
7. XXXII. 139.

PSALMUS IX.

℣. 1. XXXII. 379.

PSALMUS X.

℣. 1. XV. 104. XXVI. 872.

PSALMUS XI.

℣. 3. VIII. 442.
6. IV. 1260.

PSALMUS XII.

℣. 1. XVI. 570.
5. XVI. 50.
8. X. 346.

℣. 8. I. 300.
27. XV. 884.

PSALMUS XIX.

℣. 5. VII. 1174. XI. 879.
6. X. 142.

PSALMUS XX.

℣. 4. X. 420.

PSALMUS XXI.

℣. 1. XXXII. 379.
5. I. 318.
7. XXI. 497.

PSALMUS XXII.

℣. 1. XXXII. 208.
21. XXV. 134.
22. X. 361.
31. XXVII. 151.

PSALMUS XXIII.

℣. 1. XXI. 250.
7. VIII. 148.
8. VIII. 148.

PSALMUS XXIV.

℣. 8. I. 104.
13. XXI. 96.

℣. 5. XVI. 44.
6. XVI. 44.
15. XVI. 140.

PSALMUS XXXV.

℣. 3. XXVII. 239.
5. XXVI. 874.
6. XXVI. 874.
10. I. 169. XVIII. 529.
14. XXXIII. 237.

PSALMUS XXXVII.

℣. 11. XV. 108.

PSALMUS XXXIX.

℣. 12. XV. 1142.

PSALMUS XL.

℣. 7. I. 498. VIII. 420.

PSALMUS XLI.

℣. 10. X. 497.

PSALMUS XLII.

℣. 7. V. 1136.

℣. 3. [illegible] VII. 756.
4. XXIV. 12.
8. VII. 354.

PSALMUS IL.

℣. 6. I. 333.
8. I. 107.
14. XXV. 1046.

PSALMUS L.

℣. 2. XV. 948.
4. I. 113.

PSALMUS LI.

℣. 5. I. 97.
7. XII. 596.
9. I. 583. XXII. 1015.
12. I. 324. 330.

PSALMUS LIV.

℣. 18. I. 109.

PSALMUS LV.

℣. 13. X. 685.
15. VIII. 854.
18. I. 368. 453. 455. XXI. 37.

PSALMUS LVI.

℣. 1. XXXII. 226.
13. I. 482.

PSAL-

℣. 3. xv. 102.
4. xxix. 33.

PSALMUS LXVII.

℣. 14. xxxii. 525.
26. xxxii. 773.

PSALMUS LXVIII.

℣. 2. viii. 146.
10. xiv. 416.
13. xxxii. 774.
15. vi. 326.
18. xxvii. 268.
19. I. 325.
27. xxxii. 321.
28. vii. 954.
30. xxxi. 222.
31. xxvii. 250.
32. I. 325.

PSALMUS LXIX.

℣. 10. I. 323.

PSALMUS LXXII.

℣. 10. vii. 354. 416. 544.
15. vii. 544.
16. I. 343.

PSALMUS LXXIII.

℣. 9. xxiii. 428.

11. I. 898.
25. I. 373.
28. xiv. 184.
31. xxvii. 152.
58. I. 879.

PSALMUS LXXIX.

℣. 1. xv. 930.

PSALMUS LXXX.

℣. 3. III. 438. xxvii. 274.
6. xxviii. 672.
9. I. 306.
14. I. 487. xxvi. 1103.
15. xii. 214. xix. 1524.
16. xix. 1524.

PSALMUS LXXXI.

℣. 3. xxxii. 28. 458.
4. III. 278.

PSALMUS LXXXII.

℣. 6. I. 316.
9. vi. 274.

PSALMUS LXXXIII.

℣. 7. v. 374.

PSALMUS LXXXIV.

℣. 5. xxi. 356.
10. xii. 211.
11. ix. 996.

PSAL-

℣. 10. I. 494.

PSALMUS XCVI.

℣. 6. III. 606.

PSALMUS XCVII.

℣. 7. XII. 536.
8. I. 325.

PSALMUS IC.

℣. 6. XI. 667.

PSALMUS CI.

℣. 27. I. 298.

PSALMUS CII.

℣. 1. XX. 305.

PSALMUS CIV.

℣. 4. XXII. 15.
18. XV. 1210.
19. XVI. 378.

℣. 1. I. 304. 315.
3. I. 305. XXVII. 157. XXXII. 219.
4. I. 326.

PSALMUS CXI.

℣. 1. XXXI. 1038.

PSALMUS CXII.

℣. 1. XVI. 142.
9. X. 361.

PSALMUS CXV.

℣. 11. I. 152.

PSALMUS CXVI.

℣. 2. I. 332.
6. I. 332.
7. XXXI. 20.
9. XXI. 1170.
13. XV. 1170. XXX. 1119.

PSALMUS CXVII.

℣. 22. I. 305. 313. VIII. 518.
27. I. 734. X. 221. XIII. 361.

PSAL.

PSALMUS CXXVII.

℣. 4. xv. 520.

PSALMUS CXXXI.

℣. 6. v. *694.*
14. viii. *748.*
16. x. 511.

PSALMUS CXXXII.

℣. 1. xiv. 208.
6. xii. *674.* xv. *968.*
8. viii. 148.
17. x. *359.*

PSALMUS CXXXIII.

℣. 2. xii. *61. 955.*
3. vi. 308. xii. 85.

PSALMUS CXXXIV.

℣. 1. ix. *997.*

PSALMUS CXXXV.

℣. 3. xvi. 338.

13. xxiii. 55.

PSALMUS CXLV.

℣. 18. xii. *596.* xv. 104.

PSALMUS CXLVI.

℣. 7. I. *297.* 351. xxi. *986.*

PSALMUS CXLVII.

℣. 4. xv. 108.

PSALMUS CXLIX.

℣. 3. xxxii. *469.*

PSALMUS CL.

℣. 3. xxxii. *614.*
5. xxxii. *466.* 468. *614.*
6. xxxii. *615.*

Explicit Liber Pſalmorum.

PRO-

CAPUT VII.

℣. 4. xxv. 356.
9. xv. 648.

CAPUT VIII.

℣. 15. ix. 324. xv. 302. xxi. 67. 70.
16. xxi. 67. 70.
19. xv. 998.
21. xxi. 862.
22. xv. 532. 900. xxii. 732.
23. vii. 1058.
30. viii. 114. ix. 324.
31. viii. 114.

CAPUT IX.

℣. 10. xxi. 642.
18. xvi. 142.

CAPUT X.

℣. 27. I. 37.

CAPUT XI.

℣. 1. xxv. 564.
13. xiv. 1352.
21. xvi. 142. xxvii. 325.
23. xvi. 1114.
26. xxv. 908.
27. xvi. 512.

[illegible] 430.
14. xxiv. 840. 842.
15. xxiv. 842.
32. xvi. 700.

CAPUT XVII.

℣. 3. xi. 11.
14. xxv. 12. 362.

CAPUT XVIII.

℣. 20. xvi. 48.
22. xvi. 2.

CAPUT XXI.

℣. 16. xxi. 497.
18. xvi. 766.
20. xvi. 96.

CAPUT XXII.

℣. 22. iv. 1246.
27. xxv. 460.
28. xvi. 146.

CAPUT XXIII.

℣. 1. xxiv. 545.
3. xvi. 1026.
5. xv. 592.
31. xxv. 774.

℣. 5. XVI. 1150.
23. XXIV. 344.

CAPUT XXVIII.

℣. 13. I. 112.
17. I. 95.
24. XXV. 100.

CAPUT XXIX.

℣. 4. I. 97. XXV. 370.

CAPUT XXX.

℣. 3. XXI. 642.
17. XXVI. 822.
19. XII. 182.
31. XXV. 842.

CAPUT XXXI.

℣. 1. XXVI. 654.
3. XXIV. 554. 894.
6. I. 335. XXV. 774. XXXIII. 137.
7. XVI. 2.
8. IX. 626.
21. XIII. 110. 115. 117. XXIX. 378.

Explicit Liber Proverbiorum.

CAPUT VII.

℣. 2. VIII. 951.
6. XVI. 788.
15. XV. 1168.
23. I. 483.
27. XV. 268.
30. XV. 878.

CAPUT VIII.

℣. 4. XXIV. 532.

CAPUT IX.

℣. 2. XVI. 818.
7. I. 103.
8. XII. 85.
14. XVI. 178.
18. XVI. 262.
19. XXI. 903.

CAPUT X.

℣. 1. XXIII. 664.
10. XXIII. 508.
16. XXX. 1105.

CAPUT XII.

℣. 1. XXVII. 152.
3. XXIX. 107. 304.
7. I. 521. 527. XXI. 924.
9. XVI. 788.
10. XXI. 1093.
11. XV. 556.
12. XXI. 251.
13. XV. 304.
14. I. 521. XV. 1094.

Explicit Eccleſiaſtes.

CAN-

6. XI. 597.
7. XXIV. 57. XXV. 368. XXVII. 445.
8. XXIV. 57.
10. IX. 326.
11. XV. 1172.

CAPUT IV.

℣. 1. XVI. 38.
4. VI. 988.
5. I. 79.
6. XI. 366.
8. V. 2.
12. V. 180. VII. 520. XVI. 140.
15. V. 178. 302. VI. 1030.

CAPUT V.

℣. 1. XI. 358.
4. I. 311.
11. VII. 322.

CAPUT VI.

℣. 7. XV. 890.
8. II. 349.

CAPUT VII.

℣. 1. XXIX. 704.
8. XVIII. 498.
9. XVIII. 498.

Explicit Liber Canticorum.

25. I. 247.

CAPUT VI.

℣. 6. I. 247.

CAPUT XIII.

℣. 20. I. 247.

CAPUT XXIV.

℣. 12. XXI. 519.
17. XI. 597.
18. XI. 597.
35. VII. 534. 538.

CAPUT XXVI.

℣. 3. I. 247.

CAPUT XXX.

℣. 18. XXXIII. 138. 279.

CAPUT XLVII.

℣. 11. XXXII. 631.
12. XXXII. 631.

27. xxi. 98.

CAPUT II.

℣. 7. xv. 904. xxvii. 170.
8. xxvii. 170.
19. I. 327.

CAPUT III.

℣. 10. I. 528.
16. xiii. 428. xxix. 420. 438. 761. xxxii. 942. xxxiii. 191. 203.
18. xxix. 438. xxxii. 942. xxxiii. 191.
23. xix. 1511.

CAPUT IV.

℣. 3. I. 310. 311. 328.
4. xxii. 1024.
5. viii. 248. xxx. 1066.

CAPUT V.

℣. 1. x. 361. 367. 659. xv. 536.
2. xxix. 282.
12. xxx. 1104. xxxii. 469. 619.
24. xvi. 56.
26. xxvii. 140. xxix. 248.
27. xxvii. 215. xxix. 751.

CAPUT VI.

℣. 1. xi. 838. xxiv. 43.
2. xii. 610.
3. x. 904. xxi. 643.
9. I. 310. xv. 882.
13. I. 310. 311. ix. 586.

5. xx. 297. xxvii. 286. 343.
6. I. 303. xii. 215.
7. xv. 106. xxv. 926. xxviii. 998.
13. x. 344.
18. xxi. 1114.
19. xxi. 1114.

CAPUT X.

℣. 24. xxi. 1149. xxix. 97.
31. vi. 766.
33. xv. 370.
34. x. 284.

CAPUT XI.

℣. 2. xii. 216. xxiv. 812.
4. I. 325. x. 346.
10. I. 323.
13. xv. 916.
15. xxix. 680.

CAPUT XII.

℣. 3. I. 341. viii. 972. xxii. 1018.

CAPUT XIII.

℣. 2. vii. 1166.
16. xxvi. 253.
18. xxvi. 253.

CAPUT XIV.

℣. 7. I. 303.
12. xxxii. 219.
13. viii. 66.

CA-

3. xxvii. 141.
5. xxix. 351.
7. vii. 1168.

CAPUT XIX.

℣. 9. vii. 1180. xii. 829. xiii. 222.
10. viii. 442.
16. xxi. 497.
17. I. 288.
18. v. 56.
19. II. 566. x. 473.
20. x. 290.

CAPUT XX.

℣. 2. vii. 1144. xxix. 681.
3. I. 667. xxix. 681.
4. xxix. 681.

CAPUT XXI.

℣. 3. xxxiii. 198.
5. xxvii. 416.
7. xxix. 223.
11. xv. 100.

CAPUT XXII.

℣. 1. xxxiii. 202. 203.
6. xxxiii. 203.
9. II. 348.
14. I. 95. 107. xii. 670.
21. xiii. 375.

CAPUT XXVII.

℣. 8. xxv. 986.
9. xv. 896.
10. vii. 1112.

CAPUT XXVIII.

℣. 1. xxx. 1284.
3. xxx. 1284.
9. vii. 1174.
10. vii. 1174.
16. viii. 520.
18. x. 189.
20. xxv. 1014.
24. xxix. 302.
25. xii. 872. xxix. 332.
27. iv. 1270. xxix. 110. 359.
28. xxix. 29. 359.
29. xxv. 488.

CAPUT XXIX.

℣. 1. ix. 170.
4. xxiii. 519. 520. xxv. 186.
13. I. 312.
21. iv. 1246.

CAPUT XXX.

℣. 8. xii. 26.
28. x. 916.
29. III. 400. xxxii. 469.
30. I. 350.
33. xiv. 182.

CA-

CAPUT XXXVIII.

℣. 2. XXI. 565.
8. I. 365.
12. VII. 1180.
22. I. 466.

CAPUT XL.

℣. 1. I. 307.
2. XXIV. 48.
3. I. 307.
6. XXIX. 225.
12. XXVIII. 368. 374. 672.
26. XV. 108.
27. I. 372.
31. XV. 100.

CAPUT XLI.

℣. 4. XI. 1.
8. XXIV. 94.
9. XXIV. 94.
15. IV. 1270. XXIX. 361.
16. XXIX. 361.
19. VIII. 356. X. 856. 1002.
25. XII. 970.

CAPUT XLII.

℣. 1. I. 308. 310. XXI. 985.
4. XXIV. 814.
21. XV. 1000.

7. XXIV. 22.
10. XXIX. 231.

CAPUT XLVII.

℣. 2. XXIX. 200.
6. XV. 200.
13. I. 425.

CAPUT XLIX.

℣. 1. I. 231.
4. X. 38.
6. I. 320.

CAPUT L.

℣. 2. I. 791.
4. XXX. 1209.
5. XXX. 1209.
10. XXI. 876.

CAPUT LI.

℣. 1. I. 322. XVI. 674.
2. I. 322.
16. VII. 610.

CAPUT LII.

℣. 3. XXVI. 679.
8. VI. 1210.
13. I. 533. XII. 213. XVI. 684.

CA-

CAPUT LVII.

℣. 7. XXXIII. 137.
8. XXIII. 789.
15. XV. 1174.
19. XV. 106.

CAPUT LVIII.

℣. 6. VII. 1136.
7. VII. 1136.
8. II. 347. XV. 224.

CAPUT LIX.

℣. 2. I. 103.
8. XV. 224.
20. I. 596. 609.
21. I. 596. 609.

℣. 3. X. 290. XXIII. 649.
4. I. 487.
5. XXII. 34.
6. XXVI. 498.
10. XXIII. 63.
11. X. 849. XXIII. 672. 696. XXIX. 780.
15. XV. 48.
17. I. 327.
24. I. 103.

CAPUT LXVI.

℣. 3. I. 487.
12. VI. 1148.
17. I. 487. XXII. 842. 999. XXIII. 119. 644.
19. II. 182. VII. 416. XXVII. 250.
20. XV. 116.
24. I. 523. 529. XXV. 986.

Explicit Iſaias.

15. xxi. 251.
16. xxiv. 202.
19. xv. 534.
22. I. 95.

CAPUT IV.

℣. 1. I. 103.
2. xv. 48.
6. vii. 758.
14. xv. 104.
21. xxvii. 142.

CAPUT V.

℣. 22. xv. 112.

CAPUT VI.

℣. 4. II. 592. xvi. 214.
5. xxiv. 674.
9. xxix. 346.
16. xxvii. 497.
20. xi. 534. 596.

CAPUT VII.

℣. 2. ix. 82.
16. xx. 306.
17. xxiii. 193.
18. I. 493. xxiii. 193. 687. 812.
22. I. 301. 512. 517.
23. I. 512. 515.
29. xxxiii. 203.
31. v. 348. ix. 581. x. 262.
32. v. 348. ix. 581.
4. vii. 332.
7. xxiv. 53.
9. vii. 318. 322.
15. viii. 574.
21. xxi. 251.

CAPUT XI.

℣. 5. xv. 910.

CAPUT XIII.

℣. 18. xxxiii. 206.

CAPUT XIV.

℣. 18. xv. 912.

CAPUT XV.

℣. 1. xxi. 591.
2. xv. 576. xvi. 306.
7. xiv. 1590.

CAPUT XVI.

℣. 5. xxxiii. 137. 280.
6. xxxiii. 137.
7. III. 424. xxxiii. 137. 280.
14. I. 608. xiv. 104.
15. I. 608.
21. III. 310.

CAPUT XVII.

℣. 1. x. 226. 417.
12. xxiv. 43.
26. xv. 1146.

CA-

ẏ. 3. VII. 1113.
5. VII. 212. XXII. 182.
6. I. 159. 351. XII. 212. XXI. 986.
7. I. 296. 608. XXV. 868.
8. I. 608.
19. XV. 110.
28. XXI. 956.

CAPUT XXIV.

ẏ. 5. III. 425.

CAPUT XXV.

ẏ. 10. XXIX. 78. 304.
26. XXIII. 211.
34. XXXIII. 204.
38. XXVII. 218.

CAPUT XXVI.

ẏ. 8. XXI. 956.
10. IV. 1246. XXI. 956.
12. XXI. 958.
16. XV. 190.
20. XXI. 955. 958.
23. XXXIII. 122. 417. 808.

CAPUT XXVIII.

ẏ. 1. XXV. 294.
5. XI. 800.
7. XXI. 1038.
9. XXI. 956.

ẏ. 6. XX. 393.
11. XXI. 958.
12. XXII. 11.
35. XXIII. 673. 984.

CAPUT XXXIII.

ẏ. 11. XV. 1146.
13. XX. 481.
20. XIV. 170.

CAPUT XXXIV.

ẏ. 5. XVII. 440. XXV. 666. XXXIII. 62. 112.
13. I. 699.
14. I. 696. 699. XXII. 578.
15. XV. 106.
18. IV. 1308. XV. 720. XXVI. 438. XXVII. 324.

CAPUT XXXV.

ẏ. 2. XV. 160.
4. IV. 1212. XIII. 943.
5. IV. 1212. XXII. 148.
19. XI. 274. XXII. 154.

CAPUT XXXVI.

ẏ. 10. IX. 84.
15. XXIII. 136.
22. II. 1076. XXIX. 370.
23. XXXIII. 28.

CAPUT XLVI.

℣. 9. VII. 1130. XXVII. 250.
16. XXVII. 218.
18. VII. 744.
25. VII. 1112. 1146.
26. VII. 1146.

CAPUT XLVIII.

℣. 7. XXIII. 111.
12. XXIX. 84.
23. V. 96.
24. XXVII. 362.
33. XXIX. 420.
34. V. 1137. XXIX. 100.
36. XXXIII. 260. 1275.
38. XXXIII. 203.

CAPUT XLIX.

℣. 3. VI. 522.
19. V. 21.

CAPUT L.

℣. 9. XXI. 497.
11. XXIX. 24.
36. XXI. 903.
44. V. 21.

CAPUT LI.

℣. 2. XXVI. 871.
11. XXVII. 346.
12. XXIII. 960. XXV. 11. 346.
23. XII. 970.

℣. 3. X. 301. XXVIII. 1430.
8. IX. 6. XXVI. 33.
9. I. 592.
10. XXXIII. 206.
19. I. 455. IV. 1222.

CAPUT III.

℣. 7. X. 38.
13. XV. 296.
16. XXXIII. 205.
28. XXXIII. 201.
38. XV. 104.
44. XV. 102.
45. XXIII. 932.

CAPUT IV.

℣. 3. XV. 1210.
5. VIII. 12. XIII. 98.
6. XXV. 1022.
10. XXV 1024.
15. IX. 84.

CAPUT V.

℣. 6. XXVII. 325.
13. XXIX. 212. 260.
14. IV. 1246.

Explicit Jeremias.

11. IX. 771.
12. IX. 772.
13. IX. 772.
15. IX. 773.
16. IX. 773.
18. IX. 773.
27. XIII. 99.
28. I. 140. XIII. 99.

CAPUT III.

ỽ. 17. XXI. 955.

CAPUT IV.

ỽ. 1. VIII. 472.
2. XXVII. 259. 289.
3. XI. 762. XXVII. 289.
6. XI. 786.
7. XXVII. 287.
10. VIII. 952.
12. XVII. 999.

CAPUT V.

ỽ. 5. VI. 46.
10. XIV. 1588. XVI. 308.

CAPUT VI.

ỽ. 13. XXIII. 150.

CAPUT XIII.

ỽ. 4. I. 372.
9. XXV. 20.
14. XXVIII. 654.
18. XXIX. 621.

CAPUT XIV.

ỽ. 1. I. 587. XV. I. 508.

CAPUT XV.

ỽ. 16. VI. 68.

CAPUT XVI.

ỽ. 9. XXVII. 259.
10. XII. 829. XIII. 185. XXIX. 694.
11. XXIX. 694.
13. XIII. 185.
15. XXIII. 804.
16. XXIII. 804. XXIX. 688.
23. XXIII. 804.
44. XXV. 70.
48. XV. 568. 902.
49. VII. 852. XXV. 1022.
60. XXIV. 142.
61. XXIV. 142.

CAPUT XVII.

ỽ. 18. XXVII. 325.

29. x. 261.
39. x. 290.

CAPUT XXI.

℣. 16. IV. 1274.
18. II. 1297.
21. III. 348. x. 60. XXIII. 75. XXVII. 142.
26. XXIII. 434. 435. 460. 499. 565.

CAPUT XXII.

℣. 8. XV. 274.
22. XXVII. 259.

CAPUT XXIII.

℣. 7. XXIII. 192.
13. XXVII. 332.
14. XXV. 26. XXVII. 332.
15. XIII. 375.
21. I. 292.
41. XXX. 1101.
48. XV. 36.

CAPUT XXIV.

℣. 16. XIII. 415. XXV. 460. XXIX. 813. XXXIII. 173.
17. XXIX. 817. XXXIII. 137. 280.
22. XXXIII. 137.
24. I. 188.

20. VII. 542.
23. VII. 514. 628.
30. XXXIII. 204.

CAPUT XXVIII.

℣. 14. XII. 610.
24. VII. 796.

CAPUT XXIX.

℣. 6. XXIV. 860.
12. VII. 1146.

CAPUT XXX.

℣. 5. VII. 1130.
9. XXIX. 360.
14. VII. 1146.
15. V. 1019. VII. 1112. 1152.
16. V. 1019. VII. 1112. 1146.
17. VII. 434. 1112.

CAPUT XXXI.

℣. 15. XXXIII. 201.

CAPUT XXXII.

℣. 22. XV. 888.
27. XV. 258. XXVII. 364.

CAPUT XXXIII.

℣. 12. I. 103.
21. I. 426.
24. XV. 506.
25. XXXIII. 799.

℣. 31.

CAPUT XXXIX.

℣. 3. XXVII. 252.
15. II. 640. XXXIII. 419.
17. XV. 61. 928.

CAPUT XL.

℣. 1. I. 146. 403. 426.
2. II. 346. VI. 812.
5. VIII. 1192. X. 64. XI. 15.
7. VIII. 1192. IX. 154.
9. VIII. 1198.
12. VIII. 1192.
16. VIII. 1202.
17. IX. 200.
22. VIII. 1200.
25. VIII. 1200.
26. VIII. 1200.
30. VIII. 1200.
37. IX. 32.
44. IX. 200. XXXII. 329.
45. IX. 200.
46. IX. 200.
48. IX. 625. XXXII. 329.
49. VIII. 847.

CAPUT XLI.

℣. 8. VIII. 1192. 1230.
22. XXI. 1038.
23. VIII. 810. IX. 248.

[illegible] IV. 526. VIII. 1016. IX. 560. XII.
833. XIII. 237. 382.
20. VIII. 958. 1038. IX. 364. XII. 69. 344.
21. VIII. 1038.
22. XII. 316.
29. XIII. 1122.

CAPUT XLV.

℣. 10. XXVIII. 653.
11. XXVIII. 141. 653.
12. XI. 949. XXVIII. 653.
14. XXVIII. 62.

CAPUT XLVI.

℣. 1. IX. 676.
2. IX. 676.
9. XVI. 378.
10. IX. 282.
21. IX. 654.
22. IX. 654.

CAPUT XLVII.

℣. 1. I. 59.
2. II. 465. 1202. IX. 80.
10. VI. 730.
12. XXV. 982.
16. V. 1098.
17. V. 157. IX. 268.

CAPUT XLVIII.

℣. 19. I. 307.
30. XV. 896.

Explicit Ezechiel.

DA-

℣. 4. xv. 32.
23. xxiii. 429.
24. xxiv. 53.
30. xxiv. 55.

CAPUT V.

℣. 5. I. 465.
6. xi. 889.
14. I. 315.
25. xxv. 458.

CAPUT VI.

℣. 8. xxvi. 255.
11. I. 452.
17. xxvi. 255.
18. x. 850.
23. xxvi. 255.
25. xxvi. 255.

CAPUT VII.

℣. 1. I. 239.
4. xxiii. 414.
7. x. 359.
8. x. 359.
9. I. 350.

14. xv. 104.
17. xii. 211.
18. I. 351. xxi. 986.
21. ix. 897.
24. II. 522. x. 904.
27. iv. 284.

CAPUT X.

℣. 1. I. 146. 426. ix. 790. xvi. 688.
7. xxv. 926.
13. xxxiii. 781.
21. xxxiii. 781.

CAPUT XI.

℣. 1. xxxiii. 781.
2. I. 392. ix. 790.
14. xxiv. 803.
38. xix. 1526. xxiii. 222. 426.
45. xxvii. 283.

CAPUT XII.

℣. 2. I. 523. 531. 533. iv. 767.
7. xxv. 962.
13. I. 531.

Explicit Daniel.

OSEAS.

CAPUT IV.

℣. 6. xv. 554.
8. ix. 883.
10. xxiii. 504.
11. II. 504. xv. 554.
12. III. 348. xv. 720. xvii. 438. xxiii. 75. xxvii. 145.
13. xxiii. 150.
14. xv. 52.
17. xv. 106.
18. xxvii. 212.

CAPUT V.

℣. 8. ix. 1142.
13. xxiii. 715.

CAPUT VI.

℣. 4. x. 704.
6. I. 309.

℣. 1. I. 277.
2. I. 306.
5. vii. 1133.
6. vii. 1133.
7. vii. 1133.

CAPUT XII.

℣. 11. xxv. 1004.
12. vi. 750.

CAPUT XIII.

℣. 2. xxiii. 34. xxiv. 22. xxv. 732.
9. xxxii. 129.
10. xxiv. 56.
11. II. 721. xxiv. 385. 848.
14. I. 323.

CAPUT XIV.

℣. 1. xxiv. 253.
2. I. 103.
3. I. 353. xv. 1142.
8. I. 343.

Explicit Oſeas.

JOEL.

12. VII. 982.
14. VII. 982.
16. I. 232.
17. I. 328.
18. I. 328. VIII. 356.
19. I. 233.

Explicit Joel.

A M O S.

CAPUT I.

℣. 5. VII. 512. 614. 832. XXVI. 814.
7. VI. 752
9. XV. 914.

CAPUT II.

℣. 3. I. 108.
6. I. 95. XXIX. 691.

CAPUT III.

℣. 6. XXXII. 28.
7. XXI. 955.
15. XXIX. 370.

5. XXXII. 321.
6. XV. 898.
10. IV. 1212. XIII. 473.
11. XXXII. 564.
12. XXIV. 191.
13. XXVII. 290.
14. VI. 272. XXVII. 209.

CAPUT VII.

℣. 13. XXIV. 56.
14. XXI. 924.
17. XV. 576.

CAPUT VIII.

℣. 5. I. 339. 622.
6. XXIX. 691.
7. XXVI. 402.
10. XXXIII. 22. 208.
14. XVII. 438.

CAPUT IX.

℣. 6. XV. 656. XVIII. 528.
7. XV. 210.
9. XXIX. 62.
11. I. 320.
12. I. 233.

Explicit Amos.

AB.

CAPUT II.

℣. 11. xxi. 955.
12. xxix. 139.

CAPUT IV.

℣. 2. I. 308.
13. IV. 1268.
14. IV. 1268.

CAPUT V.

℣. 1. VII. 898.
2. I. 305. XV. 966. XXI. 958.
3. XXV. 968.
6. I. 304.

CAPUT VI.

℣. 6. I. 516.
7. I. 516. XX. 332.
8. I. 176. XX. 332.

CAPUT VII.

℣. 12. IV. 149.
15. I, 853.

Explicit Michæas.

15. XV. 1202.

CAPUT II.

℣. 1. XXI. 1134.
2. XII. 26.
3. XVI. 686. XXV. 960.
4. I. 176. 324.
5. XXIV. 86.
11. III. 378.
19. XXV. 370.

CAPUT III.

℣. 4. X. 361. 362.
19. XXXII. 378.

Explicit Habacuc.

SOPHONIAS.

CAPUT I.

℣. 5. XXIII. 117.

CAPUT II.

℣. 4. VI. 752.
5. II. 31. XI. 919.
6. VII. 1113.

15. xxiv. 330.
24. I. 103.

Explicit Haggæus.

ZACHARIAS.

CAPUT I.

℣. 1. I. 146. 426.
7. xvii. 32.
8. xxv. 918.

CAPUT II.

℣. 8. xv. 178.

CAPUT III.

℣. 1. xxxiii. 773.
2. xxxiii. 773.
8. xxii. 182. xxv. 918. xxxiii. 773.
9. viii. 510.
10. viii. 510.

CAPUT IV.

℣. 3. viii. 68. xxi. 986.
7. viii. 522.
9. xxv. 474.
10. viii. 522.
14. xxi. 986. xxv. 474.

CAPUT V.

℣. 8. xxv. 736.

9. I. 312. 313. xxv. 972. xxvii. 170. xxix. 208.
12. xxviii. 975.
15. x. 225. 668.
16. xxvii. 340.

CAPUT X.

℣. 2. xxiii. 75.
11. xxvi. 818.

CAPUT XI.

℣. 1. II. 457. xv. 370.
7. xxv. 472.
8. xv. 852.
10. xxvi. 899.
12. I. 316.
13. xxvi. 679.
14. III. 296.

CAPUT XII.

℣. 6. xix. 1506.
10. xiv. 82.

CAPUT XIII.

℣. 1. xxii. 952.
3. xxvi. 245.
4. xxi. 864.
6. xiii. 942. xxxiii. 1199.
7. I. 315.
9. iv. 768.

C A.

11. xvi. 170.
13. xxv. 460.

CAPUT III.

℣. 1. I. 310. x. 902.
3. xxiv. 794.
4. I. 103.
10. xx. 399. 458.

CAPUT IV.

℣. 2. xx. 297.
4. I. 294. 298.
5. xv. 942. 1166. xxiv. 794. xxix. 11.

Explicit Malachias.

I. MACHABÆORUM.

CAPUT I.

℣. 15. iv. 1310.

CAPUT II.

℣. 21. II. 36.

CAPUT III.

℣. 18. 19. & 60. xxiii. 429.

℣. 34. xxviii. 1071.

CAPUT XII.

℣. 37. v. 1161.
49. vi. 348.

CAPUT XIII.

℣. 27. 28. xxxiii. 522.
51. xviii. 540.

CAPUT XV.

℣. 6. xxviii. 692.

CAPUT XVI.

℣. 8. v. 672.
14. xvii. 32.

II. MACHABÆORUM.

CAPUT I.

℣. 10. iv. 532.
13. & 14. xxiii. 426.
18. x. 437. xi. 686.

CAPUT II.

℣. 1. x. 438.
4. I. 77. vii. 734.
10. x. 478.

Expliciunt Machabæi.

MATTHÆUS.

CAPUT I.

℣. 1. I. 329.
18. I. 329. III. 417.
19. XXX. 141.
23. XXI. 985.
25. XII. 670.

CAPUT II.

℣. 1. I. 329. VII. 544.
4. III. 36. XII. 17. XIII. 943. XXI. 510. 957. 958. XXII. 11. XXVI. 51.
5. I. 305.
11. VII. 544.
15. I. 277.
17. I. 306.
18. I. 306. VI. 1072.
23. VII. 906. XXI. 960.

CAPUT III.

℣. 2. I. 329. XI. 777.
3. I. 307.
4. VI. 360. XII. 32. 34. XXI. 862. XXIX. 224.
5. V. 1032.
7. XXI. 962. XXII. 241.
11. XXI. 832. XXIX. 863.
12. XXVI. 867. XXIX. 34.
17. III. 336. XXI. 925. 956.
19. XXI. 636.
21. III. 362.
22. I. 106. 765. III. 361. XXVI. 241.
23. I. 329.
24. I. 106.
27. I. 848.
28. I. 330. III. 1140. XXI. 986.
29. I. 330.
31. XXX. 107.
33. IV. 1290.
34. I. 330. IV. 1296. XXII 42.
35. IV. 1296. XXIV. 56. XXVI. 408.
36. IV. 1296. XXVI. 467.
37. XXI. 903. XXVI. 395.
38. XXVI. 44.
39. I. 330.
44. I. 330.
47. IV. 1218.

CAPUT VI.

℣. 1. I. 331. XXII. 76.
4. I. 331.
5. II. 498. IX. 915. XXI. 592. 961. XXII. 34.
7. XXI. 598. 903. XXIII. 51.
13. XXI. 577.
16. IV. 497. 567. XXI. 862. XXII. 28. 51.
17. I. 97.
20. I. 331. XXI. 986.
34. I. 331. XXI. 986.

CAPUT VII.

℣. 2. III. 24.
12. I. 331. XXI. 986.
15. I. 331. XII. 32. XXI. 864.
29. XXI. 958. XXXIII. 794.

CA-

℣. 4. VII. 942.
8. XXI. 1053.
9. I. 332.
10. XIII. 432. XXI. 1053. XXIX. 739. 991. XXXIII. 1212.
17. XII. 14. XXI. 61. 804. XXVI. 832.
27. II. 503. XXXIII. 201.
29. III. 448. XXVII. 1201.
38. III. 384.
39. XXVI. 548.

CAPUT XI.

℣. 8. XXI. 863.
10. I. 310.
14. I. 310.
17. XXXII. 470. 774.
18. XXI. 862.
19. XXI. 923.
21. I. 309. VI. 690.
23. VI. 650. 1034.
25. VI. 12.
29. II. 507. XXI. 903.
30. II. 507.

CAPUT XII.

℣. 1. I. 332. III. 250. XVII. 573. 1038. XXI. 862. XXVII. 1200.
2. II. 1256. III. 250. XXI. 862. XXII. 26.
3. VIII. 924.
5. I. 462. II. 1256. III. 250. VIII. 1087. XXI. 377.

52. XXI. 903.

CAPUT XIV.

℣. 2. XXI. 961.
6. III. 141.
19. 1034.
20. VI. 1034.
21. VI. 1034.
25. I. 455.
33. III. 122.
26. III. 122.

CAPUT XV.

℣. 1. XXI. 550.
2. XXI. 550. 961. 1210. XXII. 31.
4. XXVI. 820.
5. II. 1048. III. 430. XXII. 43. XXVI. 392. 494.
6. I. 49. XXI. 961. XXII. 362.
7. I. 312.
11. III. 119.
17. III. 119.
18. III. 119.
19. III. 119.
20. III. 119.
22. VI. 6. XXI. 607.
27. XXI. 878.
39. V. 1049. VI. 844. 1032.

CAPUT XVI.

℣. 6. VI. III. XII. 39. 47. XXI. 962.
13. XXII. 277.

℣. 14.

17. IV. 1250. 1252.
20. XXII. 117.
25. XXVI. 221.

CAPUT XIX.

℣. 4. I. 333.
6. XXIV. 554.
12. XXVII. 1157. XXXII. 646.
16. III. 122.
19. XXI. 861.
20. III. 122.
24. I. 334. III. 34.

CAPUT XX.

℣. 1. I. 453.
2. I. 453.
3. I. 453.
4. I. 453.
5. I. 453.
12. XXIV. 352.
17. VII. 740.
18. XXI. 957.
19. II. 1082.

CAPUT XXI.

℣. 1. V. 97.
5. I. 312.
8. XVIII. 534.
9. III. 272. XVIII. 534.
12. I. 33. IX. 661.
14. IX. 650.
15. IX. 650. XXI. 511. 957.
16. I. 312.
22. XXXII. 140.
23. XXI. 957.

℣. 2. I. 49. XXI. 862.
3. XII. 39. XXII. 24.
4. XXI. 820.
5. I. 334. II. 739. III. 116. IX. 906. XXI. 552. 553. 591. 686. 863. 961.
6. I. 21. II. 494. XXI. 819. 1065.
7. XII. 39. XXI. 1094.
8. IV. 1280.
9. IV. 1280. XXI. 923.
10. IV. 1280.
14. XXI. 691.
15. III. 62. IV. 1176. XXII. 40. 808. 857.
16. XXVI. 409.
18. III. 428. X. 494. XXVI. 392.
19. VIII. 62. IX. 741. X. 292. 494.
23. XX. 325. XXI. 691. XXII. 39. 362.
25. II. 775.
27. II. 774. 1112. XXI. 956. XXXIII. 326. 509. 950. 966.
28. II. 774.
32. I. 334.
34. XXII. 10.
35. IX. 749. XXVI. 34.

CAPUT XXIV.

℣. 2. XXIV. 1122.
3. XXVI. 1024.
7. VII. 740.
9. XXI. 834.
20. II. 1260.
22. XXII. 444.
24. XII. 742.
29. XI. 777.
30. XXVII. 46.
31. XXVII. 46.

℣. 41.

27. III. 135.
29. IX. 947.
30. XXVII. 34. I. 335.
31. I. 315.
34. XXVII. 63.
37. VII. 740.
39. III. 372.
47. XXI. 957.
49. IV. 1218. XXI. 924.
50. II. 964. IV. 1249.
51. XXI. 864. 957. XXII. 1142.
52. XXI. 864.
53. XXVII. 165.
54. I. 316.
55. XXI. 862.
56. I. 316.
59. XXI. 957. XXV. 1111.
60. XXVI. 1002.
61. XII. 14. XXVI. 834.
63. XXVII. 751.
67. IX. 823.
71. II. 788.

CAPUT XXVII.

℣. 1. IV. 70. XII. 17. XIII. 943. XXI. 957. XXVI. 835.
2. XXVI. 835.
6. IX. 712. XXI. 957.
7. XXXIII. 420. 486.
8. I. 276.
9. I. 316. XXVIII. 331.
12. IV. 70. XXI. 957.
20. XXI. 957.
23 XXIV. 1118.

℣. 13. III. 180.
16. VI. 320.
19. I. 335.

Explicit Matthæus.

MARCUS.

CAPUT I.

R. 4. V. 1026.
6. V. 1031. XII. 32. 34. XXI. 863. XXIX. 224.
7. XXI. 832. XXIX. 863.
8. XXIX. 755.
9. VI. 866. 1044.
10. I. 465.
12. V. 1026.
13. V. 636.
22. XXI. 511.

CAPUT II.

℣. 6. XXI. 861.
12. XXII. 26.
23. XVII. 573. 1038.

CAPUT III.

℣. 2. II. 1256.
5. VI. 44.
6. XII. 45.
8. V. 1018.
18. VII. 942.
24. VII. 740.

℣. 32.

14. VII. 740.
21. III. 141.
35. I. 465.
38. XXI. 445.

CAPUT VII.

℣. 1. XXI. 550.
2. XXI. 550.
3. III. 118. XXI. 550. XXII. 29.
4. II. 775. XXI. 550. 961. XXI. 31.
5. I. 779.
11. I. 335. XXI. 961. XXII. 43. XXVI. 392.
17. XXI. 961.
24. V. 1055.
26. V. 712. VI. 6.
31. V. 1061.
32. XXI. 904.

CAPUT VIII.

℣. 10. V. 1049. VI. 1032.
15. IV. 111. XII. 47.
31. XII. 17. XIII. 943. XXI. 957.
33. XXI. 834.
38. XXI. 832.

CAPUT IX.

℣. 2. VI. 316.
3. XXIX. 396.
5. XXI. 924.
10. XXI. 983.
14. XXI. 983.
16. XXI. 983.
42. IV. 1188. XXIX. 158.
49. X. 497.

38. XXI. 863.
39. XXI. 1043.
41. V. 1035. IX. 663.
42. III. 448. XXVIII. 372.

CAPUT XIII.

℣. 1. II. 400.
8. VII. 740.
35. I. 455. XXVII. 32.

CAPUT XIV.

℣. 1. III. 36.
3. XIII. 456. XXVIII. 140. XXIX. 231. XXX. 1305.
5. XXVIII. 326.
12. II. 349. 1132. XVII. 1137.
18. IX. 943.
19. IX. 943.
20. IX. 943. XVII. 1184.
22. IX. 941.
30. XXVII. 28. 64.
51. XXI. 863. XVII. 152.
52. XXI. 863.
53. XII. 12. 295.
55. XII. 12.
64. XXVI. 855. 1002.
67. II. 788.
68. XXVII. 25. 28.
72. XXVII. 64.

CAPUT XV.

℣. 1. XII. 12. XXVI. 835. XXVII. 116.
23. III. 372. IV. 1184.
25. I. 453. II. 1080. III. 224. 256. IV. 322.

℣. 27.

22. IX. 911.
35. XXX. 1066.
39. VI. 832.
65. V. 272.
76. XXIV. 1081.
78. XXII. 182.

CAPUT II.

℣. 1. XXVI. 916.
2. II. 1132. III. 138. XXIV. 1061.
25. XII. 264. XXI. 1113.
26. II. 734.
27. II. 734. VIII. 66.
28. I. 20.
29. XXVII. 363.
36. II. 734.
37. XXI. 356.
38. XXII. 887.
41. XXI. 877.
42. XXI. 877.
46. II. 420. XXI. 861.
52. XXI. 862.

CAPUT III.

℣. 1. XXIV. 1081.
2. II. 530. IV. 518. IX. 843. XII. 9. 151. 289. XXI. 957. XXIV. 1082.
4. III. 192.
5. III. 192. IX. 574.
6. III. 192.
7. XXII. 241.
16. XXIX. 755. 863.
17. XXIX. 34.
23. IX. 850.

15. XXVII. 999.

CAPUT VII.

℣. 1. XXII. 26.
2. IV. 1188.
5. XXI. 455. 498.
10. V. 1106.
11. VI. 1038.
20. III. 232.
30. XXII. 11.
32. XXXII. 774.
37. XXVII. 140.
38. IX. 934. XXIX. 788. XXXIII. 231.
39. XXII. 34.
41. XXVIII. 326.
44. XIII. 461.
46. XIII. 467. XXXIII. 231.

CAPUT VIII.

℣. 2. VI. 846. XXI. 1169.
3. XXI. 109. 118.
26. IV. 1230.
32. IV. 1206. 1230.
41. XXI. 137. 511.
44. XXI. 552.

CAPUT IX.

℣. 10. VII. 740.
12. XXI. 447.
18. XXII. 16.
19. III. 118.
28. VII. 740.
29. II. 739.

43. xxi. 359.
44. ix. 575. xxi. 958. xxii. 359. 370. xxxiii. 328.
45. xxii. 11. 359. 370.
46. xxi. 958. xxii. 360.
47. xxvii. 113.
52. xxi. 904.

CAPUT XII.

℣. 1. I. 50.
3. xxxiii. 201.
6. xxvii. 1201.
7. xxviii. 1315.
13. xxi. 1044.
35. xi. 953.
37. xxi. 109.
38. I. 455.
42. xxi. 903.

CAPUT XIII.

℣. 1. III. 140. xxi. 963.
7. xxvi. 872.
33. xxi. 956. xxv. 1106.

CAPUT XIV.

℣. 8. xxi. 986.
9. xxi. 986.
10. xxi. 986.
12. xxxiii. 212.
16. xxi. 832.
18. xii. 1099.
19. xii. 1099.
26. xxvi. 548.
27. xxi. 832.

8. xxi. 109.
10. xxii. 139.
11. v. 1094.
35. xxix. 67.

CAPUT XVIII.

℣. 5. I. 341.
11. II. 498. xxi. 592. 878. 961.
12. II. 775. III. 114. 406. xx. 336. xxi. 961. xxii. 39.
13. II. 498. III. 56. ix. 915. xxi. 560.
21. xxi. 961.

CAPUT XIX.

℣. 2. III. 56.
12. vii. 740.
15. vii. 740.
17. xxi. 254.
29. v. 97.
36. xviii. 535.
37. xviii. 535.

CAPUT XX.

℣. 4. xxiii. 429.
5. xxiii. 429.
21. xxi. 924.
24. xxviii. 328.
36. xxii. 15.
46. xxi. 511. 863.

CAPUT XXI.

℣. 2. III. 448. xxviii. 372.
8. xxi. 832.

34. IV. 26.
35. IV. 70.
40. XXIV. 613.
43. I. 342. VII. 612. 696. XXII. 454.
44. IV. 322.
51. VI. 550.
52. XXXIII. 426.
53. XXXIII. 458. 807.

CAPUT XXIV.

℣. 1. XXXIII. 264.
13. VI. 728.
20. IV. 70. XXIV. 814.
21. XXIV. 814.
32. XXI. 904.
53. VIII. 66. XXI. 356.

Explicit Lucas.

JOHANNES.

CAPUT I.

℣. 1. I. 342.
6. I. 858.
14. XXIV. 171.
19. XXI. 957.
21. XII. 32.
25. III. 60.
27. XXI. 831. XXIX. 755.
28. V. 1118. VI. 596.
39. XXI. 918. 924.

CAPUT IV.

℣. 5. V. 1138. VII. 726.
6. V. 180. VI. 1042.
15. VII. 728.
20. VII. 728. XXII. 557.
22. I. 342.
25. I. 342. III. 392. XXII. 557.
27. XXI. 1037.

CAPUT V.

℣. 2. V. 93. 1146. XIII. 1184. XXX. 1459.
5. XXX. 1466.
8. XXX. 1469.
10. II. 1256.
32. XXI. 925.
34. XXI. 925.
37. XXI. 925.

CAPUT VI.

℣. 4. II. 688.
25. XXI. 924.
32. I. 342.
37. I. 343.
41. XXI. 925.
53. VIII. 64.
59. XXI. 455.

33. I. 343. xii. 40. xxvi. 815.
39. xxii. 444.
42. vii. 904.
48. xxi. 878.
58. I. 343.
59. xxvi. 13.

CAPUT IX.

℣. 2. xxii. 278.
6. xxi. 1174.
7. v. 1149. vii. 554.
14. II. 1256.
22. xxvii. 1035.
29. xxii. 278.

CAPUT X.

℣. 12. xxiv. 351.
13. xxiv. 351.
22. II. 1076. 1298. iv. 318. 1059. ix. 967. xi. 1036. xxix. 372.
23. v. 1152.
30. I. 343.
31. xxvi. 13.
34. I. 316.

CAPUT XI.

℣. 2. xxx. 1305.
18. v. 87. vi. 598.
31. xxxiii. 143.
32. xxxiii. 144.
33. xxxiii. 144.
38. xxxiii. 457.
46. xxv. 1153.
47. xii. 12. xxi. 295. xxv. 1153.
50. II. 734.
9. III. 112.
10. ix. 900.
12. xvii. 1188.
23. iv. 1316. ix. 934. xvii. 1146. xxx. 1101.
25. ix. 934.
26. xvii. 1184.
29. ix. 921.
35. xxvii. 30.

CAPUT XIV.

℣. 6. x. 166.
13. xii. 211.

CAPUT XVI.

℣. 2. xxi. 834. xxvii. 1035.
12. xxi. 833.
17. xxi. 983.
27. vii. 904.

CAPUT XVII.

℣. 17. x. 159.

CAPUT XVIII.

℣. 3. xxvii. 166.
5. vii. 900.
20. xxvii. 1037.
21. III. 374.
22. xxvii. 1009.
28. II. 1138. III. 284. ix. 925. xxvii. 663.
31. I. 343. II. 684. III. 284. 374. 596. iv. 76. xxi. 1131. xxiv. 628. xxvi. 257. 827. 1184.
36. vii. 740.

Explicit Johannes.

ACTORUM.

CAPUT I.

℣. 7. xxix. 46.
11. xxii. 679.
12. II. 346. 1258. III. 946. iv. 1304. vi. 322. xxiv. 732. xxvii. 806.
13. xxvii. 999.
14. xxi. 862.
15. xxi. 862.
18. xxviii. 333.
19. xxxiii. 487.
20. II. 316. III. 736.

CAPUT II.

℣. 1. I. 452. ix. 951.
5. III. 60. xxii. 845.
7. xxii. 679.
11. v. 1141.
15. I. 452.
16. I. 317. vii. 994.
17. I. 317.
19. vii. 994.
20. vii. 994.
21. vii. 994.
25. I. 317.
29. xxxiii. 448.

22. xxi. 960.
24. ix. 1054.
25. II. 570.
27. iv. 1246.
29. xxiv. 618.
34. xxi. 958. xxii. II. 363. xxiv. 1050.
35. xxvii. 1287.
37. v. 1094. xxi. 962.
42. xxiii. 576.

CAPUT VI.

℣. 1. xxii. 102. 105.
2. xxi. 114. 123.
3. xxi. 114.
4. xxi. 114.
6. I. 1343. III. 72.
9. II. 496. xxi. 231. 506. 861. xxvii. 658.

CAPUT VII.

℣. 14. I. 277. 318.
15. xxxiii. 739.
16. iv. 1226. xxvii. 79. xxxiii. 482. 739.
19. xxiv. 228.
20. xxiii. 992. xxvii. 49.
30. viii. 416.
35. viii. 416.
38. xii. 614.
39. I. 810.
40. I. 492.
41. I. 494. xxvii. 201.

℣. 43.

36. XXI. 1158.
39. VII. 740.

CAPUT X.

℣. 3. XXI. 596.
9. I. 452. XXXIII. 201.
10. XXI. 596.
30. XXI. 596.
43. I. 319.

CAPUT X

℣. 3. XXVII. 664.
26. III. 90.
29. XXI. 109. 110.
30. XXI. 110.

CAPUT XII.

℣. 4. XXVII. 310.
15. XXVII. 62.
23. XXX. 1565.
25. XXI. 110.

CAPUT XIII.

℣. 1. XII. 46.
2. I. 343.
5. XXIV. 1186. XXIX. 755.
14. I. 394. III. 89. XXI. 525. 862.
15. I. 394. III. 89. XXI. 156. 457. 511. 960.
18. I. 494. 801. 1013.
21. I. 319.
25. XXIX. 863.
33. I. 320.
34. I. 320.

℣. 1. XXI. 525.
2. XXI. 525.
18. XXI. 985. XXIII. 38.
22. XII. 763. XXI. 985.
23. III. 302. X. 417. XII. 763. XXIII. 55.
26. XXIV. 206.
27. XXIV. 206.
28. XXIII. 133.

CAPUT XVIII.

℣. 3. XXI. 1054.
4. XXI. 525.
7. XXIX. 464.
8. XXI. 156. 456. 960.
12. VII. 1200.
15. XXI. 983.
17. XXI. 156. 456. 458. 960.
18. II. 790. III. 92.
25. XXI. 924.

CAPUT XIX.

℣. 2. III. 334.
4. III. 36.
8. XXI. 375.
14. XII. 273.
28. III. 328. XXVII. 118.

CAPUT XX.

℣. 7. XVII. 1183. XXI. 1064.
28. IV. 1258. XXVII. 332.
34. XXI. 1054.

6. xxi. 902. xxii. 73.
8. iv. 618. xxi. 961. xxii. 5. 14. 19. 70. 562.
9. xxii. 70.
21. vi. 386.
23. xxvii. 245.
27. xxvi. 833.
31. vi. 540.

CAPUT XXIV.

℣. 5. xxvi. 1020.
6. xxvi. 258.
12. xxi. 503.
15. xxii. 15.

CAPUT XXV.

℣. 5. xxvi. 1019.
7. xxvi. 1019.
10. xii. 14.
11. xii. 14.
12. xii. 14.
19. xxvi. 832.
20. xxvi. 832.

CAPUT XXVI.

℣. 1. III. 72. xxv. 573.
2. xxi. 983.
3. xxvi. 1249.
4. xxi. 903.
5. xxi. 903. xxii. 172.
11. vi. 12.

℣. 1. xxi. 985.
2. xxi. 985.
3. xxi. 985.
4. xxi. 985.
9. xxi. 984. 1015.
24. I. 344.
27. xxi. 985.
29. xxi. 985.
31. xxi. 323. 985.

CAPUT IV.

℣. 1. xxi. 985.
3. I. 320. xxi. 642.
6. xxi. 642.
10. I. 344. xxi. 986.
11. I. 344.
17. I. 321.

CAPUT V.

℣. 6. III. 106.
7. III. 106.
12. I. 344.
16. I. 345.

CAPUT VI.

℣. 1. xxi. 985.
2. xxi. 985.

C A-

20. xxi. 985.
25. I. 321.
33. I. 322.

CAPUT X.

℣. 5. I. 322.
8. I. 322.
14. xxii. 472.
16. II. 735. xii. 771.
18. xxi. 985.
19. xxi. 985.
20. I. 322.
21. I. 322.

CAPUT XI.

℣. 1. xxi. 985. xxii. 448.
2. xxii. 448.
4. xxiii. 155.
6. xxii. 453.
11. xxi. 985.
16. xvii. 1112.
19. xxi. 985.
20. xxi. 985.
21. xxi. 984.
23. xxii. 453.
36. xxii. 453.

CAPUT XII.

℣. 1. II. 814. xi. 777.
6. xxi. 113.
7. xxi. 113.

CAPUT XIII.

℣. 4. xxi. 108.
5. xxvi. 677.
7. iv. 1248.

I. AD CORINTHIOS.

CAPUT I.

℣. 20. III. 80. 84. iv. 50. xxi. 959. xxii. 10.

CAPUT II.

℣. 4. viii. 70.
5. viii. 70.
13. viii. 70.
14. xxvii. 1188.

CAPUT III.

℣. 2. xxi. 834.
11. viii. 526.
12. xvii. 958.
15. I. 346.

CAPUT IV.

℣. 1. xxi. 903.
7. xxi. 453.
13. III. 288. xxiii. 925.
21. xxi. 834.

CAPUT V.

℣. 1. xxii. 438. xxx. 12.
5. xxii. 438.
6. I. 346. xxi. 986.
7. II. 1134. III. 260.
8. xii. 596.

CAPUT VI.

℣. 1. I. 346.
3. xxix. 652.

CA-

ỳ. 1. VIII. 260.
2. I. 346. VIII. 260.
4. VIII. 456.
6. IX. 1072. XXXIII. 782.
9. VIII. 260. XII. 684.
11. I. 188. IX. 1072. X. 713.
16. II. 1134. IX. 945. XVII. 1183. XXX. 1120.
18. X. 497.
20. XXIII. 54.
21. XXIII. 673. 691.
31. XXX. 1123.

CAPUT XI.

ỳ. 4. IX. 916.
5. XXIV. 690. XXVI. 670. XXX. 87.
10. II. 494. III. 414. XXIX. 619. 634. 664.
14. XXIX. 574.
24. IX. 941.
26. III. 254. IX. 946.

CAPUT XII.

ỳ. 11. XXII. 453.

CAPUT XIII.

ỳ. 1. IX. 863.
2. I. 347.
10. I. 347.

CAPUT XIV.

ỳ. 16. I. 347. XXI. 577.
19. I. 189.
27. I. 348. XXI. 862.

CAPUT XVI.

ỳ. 2. XVII. 577.
15. XVII. 1115.
20. IV. 1120. XXX. 1175.
22. I. 276. III. 354. IV. 1288. XXI. 923. XXVI. 19. 353.

Explicit I. ad Corinthios.

II. AD CORINTHIOS.

CAPUT I.

ỳ. 20. XXVI. 395.

CAPUT II.

ỳ. 6. XXII. 462.
14. XXVII. 329.
15. XI. 650.

CAPUT III.

ỳ. 5. I. 349. XXI. 986.
7. X. 228. 363.
8. VIII. 70.
10. XXXII. 146.
14. XXIX. 602. XXXIII. 782.
15. XXXIII. 782.
16. XXXIII. 782.

CAPUT V.

ỳ. 17. I. 324. II. 688.

CAPUT VI.

ỳ. 7. XXVII. 177.

℣. 10. IX. 910.
12. IV. 1220.

Explicit II. ad Corinthios.

AD GALATAS.

CAPUT I.

℣. 16. XXI. 253.

CAPUT II.

℣. 4. XXVII. 176.
9. VIII. 66. XXVII. 325.
10. XXI. 110.

CAPUT III.

℣. 11. I. 324.
12. I. 324.
17. III. 203. XXXII. 150.
19. XII. 614.
27. I. 510.
28. XII. 167.
29. XII. 167.

CAPUT IV.

℣. 6. XXVI. 498. 782.
10. XVII. 228.
14. XI. 796.
20. II. 735.
24. XXIV. 141.
25. XI. 777.
26. I. 325. 349. X. 770.

CAPUT V.

℣. 3. I. 349.
17. XXI. 986.
19. VIII. 526.
20. VIII. 526.
21. VIII. 526.
22. VIII. 526.

CAPUT III.

℣. 10. I. 350.

CAPUT IV.

℣. 8. I. 325.
11. VIII. 52.
16. VIII. 52.
22. XXII. 829.
23. XXII. 829.
24. X. 158. XXII. 829.
29. XXI. 903.

CAPUT V.

℣. 2. II. 906. IV. 416.
12. XXI. 253.
19. XXXII. 291.
25. IV. 1258.
31. I. 350.
32. I. 350.

CAPUT VI.

℣. 12. XI. 777. XXXIII. 777.
14. XXVII. 215.
15. XXIX. 717.
16. XXVII. 249.
17. XXVII. 236.

AD PHILIPPENSES.

CAPUT I.

℣. 1. XXI. 112.

CAPUT II.

℣. 6. XXVII. 336.

AD

CAPUT II.

℣. 9. XXI. 1054.

CAPUT IV.

℣. 16. I. 667. XXVII. 47.

CAPUT V.

℣. 2. XXVII. 50.
8. IX. 766.
17. XXI. 30.
26. IV. 1220.

II. AD THESSALONICENSES.

CAPUT II.

℣. 4. VIII. 66.
8. I. 325.
9. XII. 742.
11. XII. 742.

CAPUT III.

℣. 8. XXI. 1054.
10. XXIV. 327.
11. XXIV. 327.
12. XXIV. 327.
13. XXIV. 327.
14. XXII. 462.

I. AD TIMOTHEUM.

CAPUT I.

℣. 4. III. 84. XXI. 982.
5. I. 350.
6. XXXII. 131.

℣. 6. XXIV. 355.
9. III. 416.
10. XXX. 1100.
11. XXII. 411.
13. XXI. 376.
15. XXI. 272.
17. XXI. 924.
18. XXI. 1053.
20. XXII. 462.
22. III. 72.
23. III. 134. XXI. 862. 962.

CAPUT VI.

℣. 1. XXVII. 639.
4. XXI. 983.
8. XXIV. 354.
20. XXI. 985.

II. AD TIMOTHEUM.

CAPUT II.

℣. 4. XXVII. 294.
15. III. 824.
18. X. 159.
19. VIII. 528.

CAPUT III.

℣. 8. I. 351. XXVI. 100.
15. XXIII. 784.

CAPUT IV.

℣. 3. XXI. 833. 864.
8. XXII. 794.

CAPUT II.

℣. 9. xxxii. 144.
10. xvii. 1121.
14. xxi. 253. xxiii. 661.

CAPUT III.

℣. 1. xi. 847.
7. II. 735.
15. II. 735.

CAPUT IV.

℣. 3. I. 603.
4. I. 603.
9. I. 603.
14. I. 506. viii. 74. x. 768. xi. 741.
15. viii. 74. xi. 741.
16. I. 506. viii. 74. xi. 741.

CAPUT V.

℣. 1. xi. 738.
4. xx. 296. xxi. 208. 901.
5. xxi. 208.
11. xx. 292.
13. xxi. 834.
14. xxi. 834.

CAPUT VI.

℣. 10. xxi. 109.
14. xxvi. 395.
16. xxvi. 549.
20. xii. 2.

CAPUT VII.

℣. 1. xx. 295.
2. xx. 292. 295.
4. xx. 292. 298. 769.
5. I. 352. II. 1032. v. 24. xx. 382.
7. xx. 296.
8. xx. 296.
14. I. 403. xxi. 904.
22. I. 352. II. 822.
23. x. 956.
24. I. 676. xi. 742.
25. xi. 742.
26. xi. 767.

CAPUT X.

℣. 1. ix. 1072. x. 955. xii. 762.
5. I. 498. viii. 420.
19. ix. 642.
20. ix. 642.
25. xxi. 498.
32. xxvii. 203.
35. xxvii. 203.

CAPUT XI.

℣. 3. vii. 704.
4. I. 497. xvii. 1110.
5. vii. 704.
13. xxi. 644.
17. I. 961.
28. I. 648.
35. III. 386. xxvi. 255. xxxii. 502.
37. II. 736. III. 384. iv. 1188. xii. 32. xxi. 864. xxvi. 241. 252.

CAPUT XII.

℣. 16. xii. 2.
22. x. 770. xi. 777.
26. I. 327.

CAPUT XIII.

℣. 2. iv. 1244.
10. iv. 435. viii. 60. 64. xii. 164.
11. II. 350. viii. 1062. xi. 73.
12. II. 350. viii. 1062. xi. 73.
16. xxi. 110. 115.
20. xxi. 251.

CAPUT II.

℣. 4. VIII. 526.
5. XI. 777.
9. I. 511. VIII. 74.

CAPUT IV.

℣. 11. XXI. 113.

CAPUT V.

℣. 1. XXI. 924.

II. PETRI.

CAPUT I.

℣. 17. XXI. 925.
18. VI. 316.
19. VIII. 70. XII. 436.

CAPUT II.

℣. 7. VIII. 518.
19. XXVI. 677.
22. I. 486.

CAPUT III.

℣. 10. XXVII. 50.
13. I. 327.

13. IX. 766. XIII. 376.
20. II. 494.

CAPUT II.

℣. 1. XI. 796.
2. VII. 704.
7. VII. 696. 704.
8. XI. 796.
12. XI. 796.
14. XXII. 590.
17. III. 360.
18. XI. 796.
20. XXIX. 460.
21. XXIX. 460.

CAPUT III.

℣. 1. XI. 796.
4. I. 510. XXIX. 482.
5. I. 510. III. 40. IX. 850.
7. XI. 796.
12. VIII. 66. X. 146. XXIII. 784.
14. XI. 796.

CAPUT IV.

℣. 3. XIII. 100.
4. XXI. 924.
5. XII. 610.
10. XXVII. 327.

CAPUT V.

℣. 5. XI. 562.
8. VIII. 26. XI. 764.
9. VIII. 26.
11. VIII. 26.

CAPUT VI.

℣. 2. XXVII. 169.
9. X. 330. 766.

℣. 11.

4. VIII. 68.
15. XI. 772.
19. XI. 771.

CAPUT XII.

℣. 3. XXVII. 226.
7. XI. 777.

CAPUT XIII.

℣. 8. I. 355. II. 76. X. 706.
16. XIII. 941. XXVII. 163. XXXIII. 1199.

CAPUT XIV.

℣. 1. XIII. 941. XXVII. 164. XXXIII. 1198.
2. XXXII. 196.
3. XXVII. 164. 196.
4. XVII. 1114. XXVI. 390.
6. XI. 796.
8. XI. 796.
9. XI. 796.
13. XXVII. 161.

CAPUT XX.

℣. 6. I. 328. VII. 704.
14. VII. 704.

CAPUT XXI.

℣. 1. I. 328.
2. X. 770.
3. XI. 771.
8. VII. 704.
12. XXI. 636.
13. XXI. 636.
23. I. 328.
25. I. 328.

CAPUT XXII.

℣. 14. VII. 704.
16. XI. 562.

F I N I S.

א ב

אב. II. 116. III. 325. 744. XXI. 1083.
אב בית דין. III. 577. XXI. 224. XXV. 1169.
אבא. IV. 1280.
אבארה. IX. 414.
אבוב. IX. 861. XXIV. 879. XXXII. 58. 165. 372. 475. 501.
אבוי. II. 87.
אבורה. I. 97. 111. IX. 952.
אבחטם. XXIX. 237.
אבחנוס. XXIX. 237.
אבטינס. IX. 695. XI. 85.
אביב. I. 440. XIV. 694. XVI. 220. XIX. 1038. XXIX. 347.
אבינן. XXII. 723.
אבילין. V. 1102.
אבל. III. 425. V. 432. VI. 490.
אבל רבתי. I. 144.
אבן הבדיל. VIII. 524.
אבן שתיה. II. 462.
אבן שתיא. VIII. 440.
אבנט. I. 509. VIII. 102. XII. 786.
אבץ. V. 17. VI. 494.
אבריז. VII. 662.
אברך. IV. 168. XV. 458. XXIV. 227.
אברקלן. IV. 1122.

א ג

אגדורה. I. 138.
א'גו. II. 1221. III. 280.
אגודה. III. 448. XXVIII. 688. 1334.
אגורי. II. 1018.
אגנום. IV. 419.
אגלים. VI. 520.
אגר. XV. 914.
אגרוף. XXII. 29.
אגרטלין. IX. 762.

א ד

אד"ו. I. 457. II. 1074. III. 280. XVI. 212. XVII. 82.
אדום. XII. 712. XXXII. 26.
אדון. II. 47.
אדיר גר. II. 263.
אדירים. XIV. 256.
אדירירון. IV. 1122.
אדורים. VI. 518.
אדם. I. 112. 938. IX. 512. XIII. 38. 274. XV. 1028.
אדמה. VI. 516.
אדמדם. XVI. 40.
אדמי. VI. 516.
אדן. VIII. 46.
אדרשני. I. 442.
אדרכון. III. 450. XXVIII. 688. 1410.
אדרמלך. III. 746.
אדרעי. VI. 518.
אדרת. XXI. 856.

אופז. vii. 318. 322.
אופיר. vii. 362. 380. 400. 452. 664. xi. 908.
אוקשפסקן. xxii. 548.
אור. I. 75. II. 211. 256. III. 306. 328.
אורים. I. 786. 981. II. 528. 542. iv. 528. ix. 560. xii. 66. 602. 675. xviii. 342. xxvi. 110.
אור קרמא. x. 765.
אורדבאלוס. xxxii. 26. 50.
אורמוס. xvi. 234.
אורזיל. II. 299.
אורת. xv. 58.
אותו. I. 103.

א ז

אז. xiv. 206.
אזוב. xx. 309.
אזכרה. x. 906.
אזלא. xxxii. 390.
אזניך. xv. 798.
אזר. xiii. 375.

א ח

אחר. xxiii. 644.
אחר רוני. I. 93.
אחוונא. II. 264.
אחורה. III. 504.
אחזי ארץ. II. 257.
אחזי קרץ. II. 257.
אחרון. II. 91. iv. 1055.
אחלים. xxi. 541.
אחלמה. iv. 524. ix. 538. xiii. 66. 297.
אחרית הימים. xxvi. 1024.
אחשורוש. xxiii. 241.

אין אכור. I. 65.
אין בין הסודר. I. 86.
אין דורשין. I. 83.
אין מקדישין. I. 104.
אין נותנין. I. 69.
אין מעסירין. I. 69.
אין נערסין. I. 104.
אין עומרים. I. 60.
אין צורים. I. 79.
אין כוף. I. 139.
אין חורמים. I. 69.
אינך. xxxii. 1181.
אינברנון. xi. 362.
איפה. II. 993. III. 444. xxviii. 687.
איסר. xi. 513.
איצטרמיטא. ix. 248.
איצטרבא סוטא. ix. 248.
אירדבלוס. xxxii. 26.
אירוס. xxxii. 215.
איש. xii. 673. xv. 1028. xxx. 43.
איש איש. xxvii. 1118.
איש שלומי. x. 497.
איחוי. ix. 84.
איתן. I. 47. v. 21. xiv. 196. xxvi. 274. xxx. 730.
איתנים. I. 440. xviii. 584.
איתסר. I. 142. xxi. 939.

א ך

אכזיב. vi. 514.
אכילת עראי. xx. 352.
אכין. xxv. 640.
אכל. x. 202.
אוכלא. xxix. 306.
אכשף. vi. 514.

אלו עיברין. I. 74.
אלו קשורים. I. 74.
אלו קרשים. I. 105.
אלורה. III. 951.
אלוף. II. 157.
אלי. XXXII. 211.
אלילים. XIV. 1338.
אליסטין. XXIX. 440.
ר' אליעזר. I. 74. 114.
אליהא. X. 249.
אללי. XXXII. 211.
אלם. X. 128.
אלמנים. VII. 408. 418. 436. 458.
אלמורה. VIII. 1200.
אלטימברא. II. 494.
אלמנה. I. 84. 85.
אלנא. II. 105.
אלפא. II. 196.

א ם

אם. I. 502. III. 985. XXVI. 391.
אם אינם. I. 79.
אמכטוס. XXIX. 237.
אמנושא. IX. 716.
אמה. II. 454. III. 442. 965. X. 60. XXIX. 325. XXXIII. 342.
אמון נא. VII. 1112. 1125.
אמוראים. I. 142. XXI. 938.
אימורים. X. 300.
אמים. IX. 410.
אמם. VI. 528.
אמן. III. 175. XXVI. 394. 456.
אמצעי. X. 489.
אמר. II. 622. XV. 208.
אמרי. XI. 128.

אסטרבא מוטא. IX. 248.
אסטרופיסטא. IX. 248.
אסטראק. XI. 334.
אסטים. XX. 319.
אסבולא. XXI. 375.
אסם. IV. 1030.
חג האסף. II. 1192.
אסקוטלא. IX. 1132.
אסר. XVI. 746. XXVIII. 1332.
איסר. IX. 664.
אסרו חג. IV. 1071.
אסתהר. XXIII. 1004.
אסתמר. IV. 1030.
אסתרקנירה. VI. 54.

א ף

אפאיהם. XV. 914.
אפרן. XXVII. 283.
אפונדרה. III. 718.
אפור. I. 509. III. 74. IV. 522. 549. VIII. 78. 1002. XII. 64. 379. 789.
אפיפיירות. XXIX. 391.
אפיקומן. IV. 977. 982. IX. 942. XX. 752.
אפיקורוס. XXII. 62.
אפנתא. XXIX. 916.
אפעה. XIV. 278.
אף על פי. I. 85.
אפר. XXXIII. 1079.
אפרבר. XVI. 356.
אפיריון. XXVII. 1061.
אפרסמון. XI. 554.
אפרשותא. XIII. 1102.

[illegible]
ארגמן. I. 509. XIII. 6. 97. XXIX. 67.
ארגוב. VI. 190.
ארגונא. XIII. 98.
ארדבלוס. XXXII. 478.
ארדיכלין. XXXII. 479.
ארוכה. I. 112.
ארוחה. III. 228.
ארון. I. 504. IV. 233. 854. VIII. 18. XXXIII. 310.
ארוסה. I. 88.
ארזבינית. XIV. 1013.
ארי. II. 299.
אריאל. X. 217. 435.
אריסין. XXIX. 272.
ארך אפים. XVIII. 716.
ארכבותא. XXIX. 279.
ארם. IV. 40. 100. 102. XXIII. 232.
ארמילאוס. VIII. 498.
ארמילוס. IV. 1156.
ארנבת. XXI. 312.
ארנונא. XX. 285.
ארץ. VI. 24. X. 912.
ארץ ישראל. I. 117.

א ש

אשרור. VI. 576.
אשה. IV. 415. VII. 430.
אשור. II. 259. VII. 430.
אשיה. II. 60. X. 238.
אשים. X. 297.
אשיטא. XXII. 583. 633. XXIII. 411.
אשימה. III. 744.
אשכל. II. 216. XV. 918.
אשכולות. XXII. 64.
אשכרוע. XVIII. 262.
אשל. XXIV. 337.
אשלג. XXIX. 414.

ב א

באחד כאחד. I. 76.
בא לו. I. 77.
בא סימן. I. 117.
באר. VI. 586.
באר אלים. V. 15.
בארות. VI. 588.

ב ב

בבא. I. 91.
בבל. IV. 155.

ב ג

בגבג. XXI. 1137.
בגד. I. 72. IV. 520. XXI. 621. XXII. 61. 681. 705.
בגדי זהב. III. 657.
בגדי לבן. XII. 143.
בגדי קדש. VIII. 72.
בגידה. XIV. 448.

ב ד

בד. I. 510. VIII. 102. 988. 991. 1147. XII. 798. XIII. 6. 182. XIV. 1258. XVIII. 254. XIX. 180. XXIX. 464.
בד בבד. VIII. 913. XI. 289. 600. 658.
בד"ו. I. 457. II. 1074. III. 280. XVI. 212. XVII. 82.
בדים. X. 870.
בדקא. XXIX. 326.

ב ה

בורקי. xviii. 606. xix. 1482.

ב ז

בזיקין. ix. 1131.
בזק. xi. 732. 820.

ב ט

ב״טו תק׳פט. III. 282. xvii. 84.
ביטוי. xvi. 748.
בטירותם. xv. 424.
בטל. xxi. 356. xxvi. 856.
בטלן. xxi. 359. 373.
בטלנים. II. 493. iv. 296. x. 905. xxi. 3. 17. 300. 356. 363. xxvi. 27.
בטן. x. 90.
בטנים. ix. 414.

ב י

ביר רמה. xxvii. 744.
בירו. xiv. 464.
בימה. x. 263. iv. 854.
בינה. x. 30.
ביעור. xx. 452.
ביצה. I. 72. 78.
בין הערבים. I. 640. II. 962. III. 254. iv. 343. xxvi. 39. ix. 926. xi. 664.
בין השמשות. II. 943. 1106. xi. 664.
בירית. xxix. 444.
בירות. II. 244.
בירה. II. 828.
ביש. xviii. 802.

בית שאן. viii. 414.
בית שמאי. I. 61. 84. 87. 100. III. 579.
בית שיתא. III. 185.
בית שואבה. xxxii. 471.
בית תלמוד. xxi. 811.
ביתוס. II. 738.
ביתשן. v. 100. 962. 1063.

ב ך

בכה. II. 86.
בכורים. I. 59. 72. II. 1014. III. 400.
בכורות. I. 103. III. 934.
בכושרות. xiv. 108.
בכל מערבים. I. 74.
בכרה. xxix. 226.

ב ל

בל. xxiii. 32. 128.
בלו. xxvi. 941.
בלהטיהם. xxv. 758.
בלטיהם. xxv. 758.
בליל. xxix. 97.
בליעל. xvi. 950.
בלעם. xxv. 1026.
בלן. xii. 179.

ב ם

במה אשה. I. 73.
במה בהמה. I. 73.
במה דברים. I. 109.
במה טומנין. I. 73.
במה מדליקין. I. 73.

בנית שהן. I. 88. xii. 200
בנימין. xiii. 246.
בנימן. xiii. 246.
בנין אב. I. 121.
בנכי. xxix. 299.

ב ס

בסירא. xxix. 349.
בוסטים. xi. 553.

ב ע

בעו. x. 132.
בעור. xviii. 191. xx. 452.
בעיטה. x. 914. 1046.
בעל. III. 308. vi. 580. xxiii. 387. xxix. 328.
בעל ברית. iv. 800.
בעל זבוב. II. 52. xxiii. 403. 660.
בעל זבול. II. 52.
בעל פעור. xxiii. 369.
בעל צפון. xxiii. 360.
בעל שמים. II. 51. 180.
בעל שמן. II. 320.
בעלי אסופות. xxi. 917. xxvi. 42.
בעלי הקבלה. I. 396.
בעלי מקרא. I. 396. xxii. 12.
בעלה. vi. 578.
בעליל. xviii. 191. xx. 452.
בעשר מאמרות. I. 98.

ב צ

בצל. I. 69.
בצלאל. I. 722.
בצ"ע. xxvii. 218.
בצעי. xxix. 299. 325.
בצק. xxix. 841.
בצרה. xxix. 500.

בריתא. I. 127.
בריחים. viii. 46.
ברית. I. 938. iv. 251. xxvi. 428.
ברך. xxi. 561. xxvii. 742. xxix. 284.
בורך. xxix. 284.
ברכות. I. 59.
ברכת כהנים. II. 504.
ברכת מינים. iv. 867.
ברכת תורה. iv. 862.
ברסי. xii. 179.
ברקאי. I. 56.
ברקאי עד חברון. vi. 680.
ברקנים. v. 103.
ברקת. ix. 518. xiii. 46. 270.
ברק. iv. 523.

ב ש

ב"ש. xvi. 236.
בשל. I. 635. xiv. 38.
בשלושה מקמות: I. 107. 108.
בשלושה פרקין. I. 76. 80.
בשבוש קוביבי. xi. 450.
בשמים. xi. 650. xii. 899.
בשמים ראש. viii. 134.
בשם. xxix. 420.
בשן. II. 260. vii. 430.
בשר. xv. 1028.

ב ת

בת. II. 993. III. 444. xxvii. 687.
בת יענה. xv. 1209.
בת קול. I. 244. II. 735. xii. 771. xxi. 1142. xxiv. 408.
בתי הנפש. xxix. 627.
בתים. viii. 48.
בתולה. I. 85.

ג ד

גד. xxiii. 703.
גד יון. v. 1040.
גדול. xxx. 43.
גדולים. xxi. 32.
גדולי הדור. II. 494.
גדילים. iv. 1239. ix. 622. x. 112. xiii. 310. xxi. 620.
גדיש. I. 61.
גדנפא. x. 657.
גדר. vii. 60.

ג ה

גה'ז. III. 280. xvi. 212.

ג ו

גובאי. xiv. 1013.
גוי קי קו. vii. 1170.
גויל. I. 103.
גול. II. 186.
גולות הכותרות. x. 94. 102.
גולן. vi. 302.
גולל. xxxiii. 465.
גו'רו. xv. 1048.
גופו של נט. xxx. 80.
גופה של כהרת. I. 113.
גופר. xxv. 1060.
גורל. iv. 463.
ג. vi. 330.
גיד הנשא. I. 103. III. 927.
גיהנם. III. 310. iv. 670. v. 82. 928.
גיחון. vii. 620. 676. xii. 961.
גיטין: I. 87.
גילולים. xiv. 1338.
גיץ. xxix. 299.

ג ל

גלגל. v. 998.
גלבא. xxvii. 199.
גלגלתא. v. 208.
גלגול המתים. xxxiii. 437. 741. III. 426. iv. 770.
גלולים. vii. 718. x. 290. xiv. 1338.
גלוסקמא. xxxiii. 310.
גלוש. xvi. 38.
גלות. x. 94. 102.
גלי. xxix. 308.
גליל. v. 960. vi. 172.
גלילה. iv. 1054.
גלילות. vi. 172. 768.
גלילות הירדן. v. 1095.
גל עד. xxiii. 26.

ג מ

גמום. II. 855.
גמרים. xxiii. 751.
גמרא. I. 133.
גמרה. iv. 783.

ג ז

נרי צרק. xiii. 1173.
נרו חושב. xiii. 1174.
גרי בני ברית. xiii. 1173.
נרים שכירים. xiii. 1175.
גרים נרורים. xiii. 1173.
נראנן. II. 176.
נרה. III. 448. viii. 128. xxviii. 688. 1330.
נרב. viii. 1124. xiv. 1424.
נרנין. ix. 513.
נוניר. xx. 330.
גרנשי. vi. 126.
נירגשתא. x. 48.
נרוסות. x. 1046. xvii. 1016.
נריקים. vii. 716.
נרסה. II. 820.
נריניתא. xxix. 325.
נרף. xi. 867.
נרש. II. 1175. xvii. 1033.

נ ת

נתים. xxxii. 224. 487. 501.

ד א

דארקיני. xi. 420.

ד ב

דבר. xxix. 240.
דבר אחר. III. 380. iv. 1228. xxiv. 736.
דבר הלמר. I. 124.
דבר שהיה בכלל. I. 122. 123.
דיבר. xv. 208.
דבש. III. 1055. xx. 314.

רחיה. I. 456. iv. 954.
רחן. x. 850.

ד י

ריכון. vii. 778.
דיבריא. xviii. 802.
ריני ממונות. I. 93. xxvi. 12.
ריני נפשות. xxi. 73. xxvi. 12.
ריני קנסות. xxvi. 12. 49.
רייני נזילות. xxi. 21.
דייני גזירות. xxi. 21.
רינים. xxvi. 11.
רינר. xi. 513. xxviii. 1331.
ריסקיא. xxxiii. 124.
רישון. x. 255.

ד ל

דלית. xxix. 391.
דלפה. ix. 609. 611.
דלת. xxxi. 955.

ד ם

רם חטאת. I. 100.
דם הנדה. I. 117.
דם שחיטה. I. 106.
רמאי. I. 59. 62. III. 408. xx. 464.
רמשק. vii. 612.

ד ן

דני דני. xvii. 438.

ד ע

דעה. xiv. 273.

ד ף

ה א

האזוב. I. 115.
האוכל. I. 69.
האוסר. I. 87. 89. 104.
האיש. I. 86.
האיר כל. III. 312.
האמיר. xxiv. 125.
האשה. I. 69. 75. 84. 85. 89. 115. 117.
האשה רבה. I. 84.

ה ב

הבא. I. 84.
הבארה. ix. 414.
הבגד. I. 112.
הבדלה. iv. 939.
הבו. xv. 474.
הבונה. I. 73.
הבירה. I. 92. 112.

ה ג

הגבהה. iv. 1054.
הגדה. xiii. 1100.
הגדה שלפסח. III. 254.
הגוזל. I. 91.
הגשה. x. 304.

[illegible]. I. 92.
הזורע. I. 69.
הזורק. I. 73. 87. 115.
הזיז. I. 112.
הזרוע. I. 103.

ה ח

החולץ. I. 84.
החובל. I. 91.
החירש. I. 113.
החטים. I. 64.
החלו. I. 108.
החליל חסישה. I. 77.
החרס. I. 111.

ה ט

הטמא. I. 116.
הטמאה. I. 112.

ה י

הידום. xxvi. 252.
היה סביא. I. 88.
היה נוטל. I. 88.
היה עובר. I. 70.
היה קורא. I. 60.
היובורקין. I. 93.
היכל. iv. 854. viii. 564. x. 128. xxiv. 99.
הילול. xxvii. 286.
הין. II. 993. III. 444. xii. 905. xxviii. 687.
היסכה. ix. 933.
היסה. iv. 1133.

וחיסר

הלך. xx. 285. xxvi. 941.
הלכה למשה מסיני. I. 57.
הלל. ix. 929.
הללויה. II. 47. xviii. 890.

ה ס

הסביא. I. 79. 87. 106. 114.
הסבריך. I. 65.
הסנרש. I. 87.
הסגן. vii. 1112.
הסו̇לק ק״ץ ח״פץ. xix. 400.
המוליך פירות. I. 71.
המוציא יין. I. 73.
המוציא תפילין. I. 75.
המוכר. I. 92. 105.
חמזבח. I. 100. 109.
המזמין. I. 63.
חמיז. II. 526.
הסכנס. I. 119. 120.
הסם. xxix. 29.
הסמה. xvi. 166. 792.
חסמונין. I. 67.
הסנית. I. 91. 116.
הסנחות. I. 102.
חסעביר. I. 70.
חסעלה. I. 118.
הספלה. I. 117.
הספריש. I. 69.
הספקיר. I. 92.
הספרק. I. 111. 114.
הסצניע. I. 73.
הסקבל. I. 63. 92.
הסקנא. I. 88.
הסקריש. I. 105.
הסרה. II. 189.

העברה. xiv. 122.
העולם. xiv. 444.
חעור. I. 103.
העוקר. I. 70.
חעושה. I. 111. 112.
העיר. I. 69.
והעולה. viii. 36.
חעולות. ix. 763.
העניק. xxvi. 741.
הערל. I. 84.

ה ף

הפורח. I. 113.
הפטרה. I. 261. iv. 934.
הפינם. I. 67.
הפצה. xiv. 180.
הפרשות. ix. 120.

ה ץ

הצביעו. xi. 634.
הצהיר. xx. 313.
הצורים. II. 259.

ה ק

הקדר. I. 115.
הקורא. I. 81.
הקומץ. I. 102.
הקיצונה. viii. 42.
הקלחות. I. 111.

ה ר

הר הבית. I. 109. II. 420.
הר המלך. v. 881. xxix. 15.
הר המשחה. v. 929.

השלחן. I. 111.
השליח. I. 107.
השמר פן. xv. 1184.
השמר אל. xv. 1184.
השרץ. I. 115.
השתחויה. xxi. 561.

ה ת

התורם. I. 69.
התורה. I. 102.
התכלת. I. 102.
ה.ה:ח. II. 94.
התנור. I. 111.
התקדשו. xv. 200.
התפלש. xxxiii. 204. 1081.
התרומה. I. 72. 73. 76.

ו

ואכבר. x. 427. xviii. 712.
ואדר. xvii. 164. 402.
והתגלח. I. 196.
וולד חטאת. I. 105. 107.
ווער. xxi. 500.
וידוי. iv. 1041. 1137.
ויהי. xv. 182. 1172.
ויישם. xxxiii. 736.

ז ה

זה בורר. I. 93.
זהב. III. 450.
זהב לכפורת. II. 424.
זהב טוב. x. 860.
זהב טהר. x. 860.
זהב מזוקק. x. 860.
זהרית. ix. 955.

ז ו

זונה. II. 684. xxvi. 38.
זוהר. I. 129.
זוז. III. 450. xxviii. 1273. 1330. xxxii. 1178.
זולל. xv. 764. xvi. 1026.
זומם. xxvi. 131.
זונה. xii. 128. 169. 317. xiii. 579. xiv. 1410.

ז י

זיו. I. 440.
זיו שדי. xxi. 999.
זימה. xiv. 1366.
זימון. xxv. 374.
זיעה. I. 118.
זיתים. I. 115. 120.

זקוק. III. 1166.
זקיפה. xxvi. 248.
זקנים. I. 432. II. 494. xxi. 244.
זקף גדול. xxxii. 390.

ז ר

זר. viii. 18. x. 871. xiii. 148.
זרע. II. 1076. xx. 347.
זרעים. I. 59.
זרעא חרפא. xvii. 997.
זרקא. xxxii. 390.
זרת. III. 442. viii. 80.

ח ב

חבוט. xxix. 460. xxxiii. 984.
חבוט קבר. iv. 1149. xxxiii. 985.
חבורות. III. 261.
חבית. I. 74.
חבל. III. 442. xv. 892.
חבר. II. 590. III. 346. iv. 594. xxi. 907. xxiii. 535.
וחבר. viii. 78.
חבר עיר. xxi. 100. 209. 245. 406.

ח ג

חג. x. 221. xxxii. 1134.
חג שבועות. I. 650. II. 1178. iv. 351. 994.
חגב. xiv. 1014.
חגורה. xxix. 424.

חומש. I. 189.
חוניו. xii. 267.
חופה. III. 412.
חוצה לארץ. II. 335. v. 861. vi. 12. x. 912. xx. 368.
חוקים. I. 159. 473.
חור אפא. II. 196.
חורים. xxvii. 169.
חורם. x. 26.
חורף. II. 1076. xx. 347.
חותם. xii. 872.

ח ז

חזן. II. 494. iv. 854. xii. 49. xxi. 4. 56. 460.
חזיר. I. 485. III. 804. iv. 1228.
חזיר מיער. xxvi. 1103.
חזקת הבתים. I. 92.
חזרת. ix. 938.

ח ט

חטא. xiii. 793.
חטאת. I. 100. 107. 109. II. 902. iv. 431. ix. 876.
חטה. I. 36.

ח י

חיה. I. 898.
חית קנה. xxvii. 250. xxxi. 222.
חיל. II. 419. 422. 436. ix. 6. 648. xxvi. 33.
חיכבת. xix. 1140.
חיק. ix. 730.
חירם. x. 26.
חיתורי. v. 1101.

חך

חליצה. IX. 1114.
חיל. IX. *6.*
חלל. XII. *319.*
חללה. XII. 128. XXII. 385. XXX. 38.
חלמיש. V. 1160.
חלצים. XXXIII. 198.
חלק. I. *93.* 412. II. 298.

ח ם

החמודות. XIII. 138.
חמושים. XIV. *74.* 134.
חמי טבריא. V. *980.*
חמישה. I. *69.* 114.
חמיצת דברים. I. *71.*
חמש נשים. I. 84.
חמלת ידה. II. *194.*
לא החמיר. III. *960.*
חמנים. I. *496.* IV. 1318. XIV. 1333. XXIII. *199.* *732.* *764.*
חמץ. III. *263.* *933.* *939.* IV. *969.*
חמר. III. 444. VII. 844.
חמשים. III. 438. XXVII. 273. 404.
חמס. XV. 734.
חמה. V. 15. *980.* VI. 110. VII. *962.*

ח ן

חן. II. *90.* XIV. 82.
חן עוברה. I. *960.*
חניות. II. 420.
חנוכה. II. 1298. IV. *377.* 1056. XI. 1036.
חניו. XII. *267.*
חניות. V. *19.*

חצוצרות. IX. 1144.
חצוצרות. XXXII. 460. 501. 81[illegible].
חצר—. VI. *675.*
חצרים. XXI. 446.

ח ק

חק. XIV. 282. XXVI. 11.
חקה. XI. 513.

ח ר

חרב. XXII. *1163.*
חרבא. XXIX. 284.
חרגול. XIV. 1014.
חרבות צרים. XXII. 853.
חרוד. VI. 284.
חרום. II. 53. VIII. 1135. XII. 343. XIV. 1422.
חרוץ. VIII. 1122. XII. 342. XV. 1000.
חרוזים. XXXI. 37. *960.*
חרורי. XXIV. *46.*
חרט. I. 810. XXIII. 453.
חרטמים. VII. 1164. XXIII. 451. 530.
חרי אף. XV. 574.
חריץ. IV. 1268.
חרך. XVI. 332.
חרבים. VIII. 1202.
חרם. III. 354. IV. 37. [illegible] II. 548. XXVI. 343.
חרמון. VI. *306.* XXIX. 14.
חרסים. IX. 84.
חרסה. II. 1159. III. *262.* IV. *978.* IX. *939.*
חרף. XVI. 332.
חורף. XX. 347.

חתן דמים. xiv. 340. xxii. 1062.

ט א

טאלות. xxiv. 450.
טאר. II. 195.

ט ב

טיבול יום. I. 100. 119.
טבור הארץ. vi. 46.
טבחים. xxvi. 259. xxvii. 388.
טבילה. xxii. 862.
טבל. III. 1000. xx. 362.
טבעת. I. 111. ix. 1128.

ט ה

טהר טיהרא דיוסא. xix. 272.
טהור. xi. 621. 908.
טהרות. I. 110. 115.

ט ו

טוב. vi. 984.
טובי העיר. xxi. 77. 282.
טוטפות. I. 794. 863. III. 114. iv. 1232.
טוף. I. 948.
טופן. I. 948.
טופרא. xi. 559.
טמוי. II. 174.
טומאת תהום. viii. 1085.

ט נ

טני. ix. 905. 1134. xi. 819.

ט פ

טפח. III. 442.
טופרא. viii. 916. xi. 318. 559.
טפחא. xxix. 279.

ט ר

טרחא. xxxii. 390.
טריון. v. 891.
טרית. x. 330.
טרף. xxv. 1062.
טרף בקלפי. I. 77.
טרפה. viii. 1113.
טרפס. II. 906.
טרקסין. II. 416. 461. viii. 807. ix. 36. 640. xi. 215. xviii. 294.
טרקסמון. xi. 215.

י ב

יבום. iv. 1113.
יבמות. I. 83.
יבנה. v. 888. vi. 788.
יבסי. vi. 130.
יובקא. vi. 268.

יבוק.

504. VI. 998.
XII. 148. XV. 66. XXI. 616. XXII. 570. 649. XXIII. 964.

י ו

יובל. I. 701. II. 1260. III. 296. 505. IV. 376. XVI. 272. XXVI. 739.
יונכים. XIII. 198.
ר׳ יוחשין. I. 89.
יוחנה ירושלמיה. XIV. 1013.
יום. IV. 319. X. 403.
יומא. I. 72. 76. II. 1214.
יום הכניסה. XXI. 433. 437. 526.
יום הכפורים. I. 77. 673. II. 1214.
יום טוב. I. 78. 80. II. 1112.
יונה. II. 172. 269. XXXII. 228.
יום הטרובה. II. 1199.
יונת אלם רחוקים. XXXII. 226.
ר׳ יוסי. I. 116.
יוצא. I. 117.
יורד לפני התיבה. XXI. 210.
יורה. XV. 562. XVI. 894. XXIX. 322.

י ח

י״ח. XVII. 82.
יחיד. I. 960.

י י

יין. XV. 58.
יין קפריסין. XI. 454. 536.

י ס

יסכנו. X. 80.
יסוד. IX. 730. X. 201.
יסוד עולם. I. 429.
יסך. VIII. 30.
יסף. XXV. 1125.

י ע

יער. XXX. 7.
יעים. VIII. 58. XI. 812.
יעליץ. II. 295.
יעז וביעז. XVI. 312.
יער. VI. 356.
יערף. XV. 868.

י ף

יפת. IV. 144.

י ץ

יצא. VII. 522. 904.
יצא לטעין. I. 123.
יצא לידון. I. 123.
יציאת מצרים. III. 935.
יציאה. VII. 904.
יצהר. XX. 313.
יציבה. XIV. 164.
יציות השבת. I. 73.
יציע. II. 414.
יצל. XXIX. 284.
יצר. X. 44.
יצר הרע. XXI. 866.

י ק

יש בשער. I. 113.
ישכבנה. xviii. 838.
יש סביאים. I. 32. 112.
יש סותרות. I. 84.
יש סעלין. I. 116.
יש נוחלין. I. 93.
יש נערכין. I. 104.
יש צריכין. I. 120.
ר' ישמעאל. I. 96. 102.
ישמעאל. iv. 157.
ישב. xxx. 1101.
ישגלנה. xxviii. 838.
ישוע. II. 1180.
ישוע הבן. iv. 799.
ישעי. xxi. 545.
ישעיה. I. 230.
ישפה. ix. 548. xiii. 76. 304.

י ת

יתר. xxxi. 957.
יתותים. xiv. 540.
יתיב. xxxii. 390.
יתרונות. I. 412.

כ ב

כבוד. viii. 72.
כבוד אב ואם. III. 949.
כבול. v. 1055.
כביר. II. 217. 255. xxiii. 395. 724.
כבירה. II. 298.
כבלים. xxix. 444.

כ ו

כובב. xii. 712.
כובע. xii. 354.
כובעות. xxix. 358.
כוורת. I. 112.
כוח. ix. 905. 1134.
כוהו. iv. 1077. xxi. 545.
כוי. xx. 974. 1004. 1020.
כוך. xxxiii. 319. 464.
כוליאר. viii. 836.
כולסא. xiii. 97.
בית כוסות. viii. 987.
כולה ערב. ix. 612.
כוססאות. xxix. 358.
כונסי. xxiii. 839.
כופיתא. xxix. 306.
כוש. II. 155. vii. 426. 600. 622. 1128.
xxii. 614.
כושית. II. 155.
כור. II. 993. III. 444. xix. 1506. xxviii.
687.
פורה. II. 1251. III. 626.
כורת. vii. 426.
כותים. xxi. 954.
כותרות. x. 94.
כורבלין. xxxii. 479.

כ ח

כח. vii. 614.
כחש. xxii. 739.

כ י

כלב. II. 120.
כלה. I. 144.
כלים. I. 110. III. 783. IV. 969.
כלי—. I. 111. 112.
כליל. IV. 415.
כלי שרת. XI. 800.
כלך. XXIX. 166.
כלל אמרו. I. 70.
כלל גדול. I. 67. 73.
כלל ופרט. I. 121.
כלל ופרט וכלל. I. 122.
כלל שצריך. I. 122.
כל נגורה. I. 75.
כל האסורין. I. 105.
כל הארץ. VI. 26.
כל הבשר. I. 103.
כל הבגדים. I. 113.
כל הבתים. I. 113.
כל הכרים. V. 126.
כל הגט. I. 87.
כל הזבחים. I. 99. 100.
כל היד. I. 117.
כל הכלים. I. 74. 111.
כל הסטמאים. I. 69. 112.
כל המנחות. I. 102.
כל המטלטלין. I. 113.
כל המעורב. I. 116.
כל הנשבעים. I. 95.
כל העזרה. I. 109.
כל הפסולין. I. 100.
כל הצלמים. I. 96.
כל הרוקין. I. 76.
כל הראוי. I. 114.
כל החמיר. I. 100.
כל נית. I. 61.
כנגרו. XXX. 126.
כנה. VII. 710.
כנופיא. II. 1110.
כיניפיא. XXI. 500.
כנור. II. 670. IX. 862. XXXII. 68. 164. 174. 363. 464. 501.
כנן. XIX. 1523.
כנסת. II. 490. IV. 853. XXI. 61.
כנעני. VI. 128.
כנף. VII. 1166. XXI. 653.
כנרת. VII. 968.

כ ס

כס יה. V. 1021. XV. 620.
כסא. XXV. 954.
כסה. IV. 1023.
כסוי הרם. I. 103.
כסוחה. XIV. 450.
כסלא. XXIX. 279.
כסף. III. 448. XXVIII. 729.

כ ף

כף. XI. 199. 732. 811. 818. 820.
כף יוני. IV. 1313.
כפה. XI. 472. 536. 604.
כפורים. III. 1139. IX. 762. X. 1018.
כפוחא. XXIX. 306.
כפורת. VIII. 20.
כפות. VIII. 30. 786. IX. 302. 1131. 1135. X. 1015. XVI. 254. XIX. 1196.
כפיס. XI. 216.
כפר. II. 249. 251. VI. 480. XXI. 5. 432. XXVI. 294.

כצר סעריסין. I. 105.
כצר מפרישין. I. 72.
כצר משתחפין. I. 75.
כצר צולין. I. 75.

כ ר

כר. xxix. 232.
כרכים. viii. 22. 546.
כרבס. xiii. 104.
כרבלין. xxix. 850. xxxii. 479.
כרה. xix. 1506. xxx. 1097.
כרוב. II. 394.
כרזין. vi. 690.
כרזיל. xxix. 83.
כורזין. vi. 690.
כרים. xxvii. 259.
כריתות. I. 105. III. 414.
כריכות. xvii. 1041.
כרך. vi. 486. xxi. 7. 432.
כרכוב. viii. 776. x. 210. 290. 614. xi. 813. xix. 370.
כרכוס. xi. 406. 534. 585.
כרכרות. xxix. 231.
כרם. xxi. 500.
כרם רבעי. I. 71.
כרם שחרב. I. 64.
כרסים. xiii. 198.
כרמל. xiv. 694. xv. 1039. xvii. 1031. xix. 1038.
כרמול. xiii. 115. xvii. 1031. xxix. 41.
כרמלית. iv. 962.
כרע. xxi. 561.
כרת. I. 546. III. 1200. iv. 21. viii. 858. ix. 819. xxx. 158.
נכרת מעמיו. xi. 625.
כרתי. II. 31. xxvii. 428. 454.
כותרות. ix. 621.
כתית. xi. 1011.

ל א

לא היו. I. 108.
לאט. xxxiii. 203.
לאטי. xxxiii. 203.
לא יאמר. I. 71.
לא יחפור. I. 92.
לאיתויי. xvi. 244.
לאיתנו. xiv. 196.

ל ב

לבד. xxii. 276.
לבונה. II. 424. viii. 138. xi. 338. 532. 567. 654. 811.
לבן. II. 294.
לבנון. II. 458. v. 35. vi. 296.
לבש. xiii. 117.

ל ג

לגרמי. xxxii. 390.

ל ה

להכיר. xxxii. 564.
להטים. III. 346.
להעציבה. xxiii. 845.

ל י

ליבקופליטי. ix. 296.
לירה. II. 105.
לילה. xxv. 946.
לילית. iv. 794. xxiii. 159. 398.

ל ך

לכנען. II. 236.

ל ל

ללאות. viii. 42.

ל ם

למנצח. xxxii. 165. 223. 378. 481. 637.
1128.
למרבה. xxviii. 998. xxxii. 383.

ל ן

לנכח. xi. 999.

ל ס

לססתי. xiv. 198.

ל ע

לעבר. xi. 999.
לעלם. xxiii. 136.
לעמת. xi. 999.

לשם. iv. 523. ix. 530. xiii. 58. 291.
לשון זהרית. ix. 955.

ל ת

לחך. II. 993. III. 444. xxviii. 687.
לחע. xxix. 167.

מ א

מאבקין. xxix. 412.
מאופז. xi. 908. xviii. 280.
ר' מאיר. I. 98.
מאבילין. I. 62.
מאמתי. I. 60. 61. 66. 80.
מאריך. xxxii. 390.

מ ב

מבוי. I. 74.
מבוסה. vii. 1172.
מבין רגליו. xxvi. 808. 1163.

מ ג

מגדל. I. 112. vi. 858.
מגדל שיר. v. 956.
מגבלות. viii. 80. xiii. 252.
מגבעת. II. 538. viii. 102. 991. ix. 490.
xii. 786. 854. 860. xiii. 14. xxix.
594.

מדל בנפנים. xxix. 409.
מדרס. xxii. 33.
מדרש. I. 137. II. 490. iv. 853.

מ ה

מהפכת. xxiv. 536.

מ ו

מוהל. II. 511. xxi. 406.
מוחכשים. xxvi. 28.
מוט. II. 211.
מוטה. vii. 1136.
מוכסים. iv. 1248.
מוכני. ix. 226. 752. xix. 1530.
מולד. I. 413. xvii. 12.
מוסין. I. 104.
מומחין. xxvi. 48.
מוניוס. xii. 629.
מועד. I. 72. viii. 1095.
מועד קטן. I. 73. 81.
מועדות. II. 1110.
מופז. vii. 322. xi. 8. 908. xviii. 280.
מופקד. xx. 320.
מופרת. xv. 58.
מוץ. xxix. 5.
מוקדה. xi. 1064.
מוראים. I. 142.
מור. xi. 358. 534. 570. 575. xii. 135.
מורג. xxix. 111. 289.
מורג חרוץ. xxix. 17.
מורגים. iv. 1268. xix. 608. 824.
מורה. II. 1096. xvi. 1026.
מוריה. vii. 36. 758. 1036.
מורט. vii. 1172.
מורך. xxix. 328.
מחוה. vii. 63.
מחול. xxxii. 31. 164. 362. 366. 469. 501.
מחוקק. iv. 605. xxvi. 816. 1158.
מחזור. I. 416. xvii. 217. xxviii. 977.
מחט. I. 111.
מחי קבל. ix. 406. xxvii. 259.
מחליפות. ix. 626.
מחלפים. xxii. 1084.
מחלקי צדקה. II. 494.
מחכפס. xiv. 296.
מחץ. II. 217.
מחתה. ix. 1134. xi. 730. 751. 812. 819. 894.

מ ט

מטוטלל. xi. 638.
מטולאות. xxix. 688.
מטטרון. x. 767. 902.
מטה. xviii. 1294.
מטיף. xxi. 926.
מטפחת. xxix. 620.
מטר. vii. 856. xiv. 240.
מטרא. II. 201. 206.
המטיר. vii. 856. xiv. 240.
מטרון. iv. 1106.

מ י

מיכלין. xxix. 411.
מיוחסין. xi. 793.
מייש. x. 249.
מיל. vi. 372. xx. 476.
מילה. I. 545. III. 390. 925. ix. 234.
מילין. ix. 234.
מילת. xiii. 182.
מים. II. 222. 249. xv. 398.
מי מרום. vi. 248.

מים.

מכלות זה. xi. 907.
מכנסים. III. 74. iv. 528. viii. 102. xii. 786. xiii. 380.
מכפלה. xxxiii. 453.
מכרבל. xxxii. 390.
מכרכר. xxxii. 1164.
מכשירין. I. 117.
מכשף. III. 344. iv. 594. xxiii. 438. 456. xxv. 758.
מכת מרדות. viii. 1077. ix. 822. xx. 364.
מכחם. xxxii. 224. 485.
מכחש. xxix. 148.

ם ל

מלא ידים. xii. 146.
מלא"תי. xxi. 503.
מלאך. xi. 793.
מלאך ברית. x. 902.
מלאך פנים. x. 902.
מלאך המות. xxxiii. 990.
מלאחך. xiv. 546.
מלבנות. I. 61.
מלואים. II. 532. xii. 146.
מלות. iv. 1256.
מלחות. iv. 1256.
מלח. vii. 858. xxvii. 359.
מלח סרומי. xi. 536.
מלח אסמרקנית. vi. 56.
מלחתה. x. 899. xii. 1045.
מלחמות. III. 765.
מלחמות יהודה. xxiv. 102.
מלחמות רשות. xxvii. 368.
מלחמות מצוה. xxvii. 368.

ממבריו. viii. 942.
ממל. xxix. 464.
ממלח. viii. 140. 915. xi. 488. 507. 614. 660.
ממלכת כהנים. xiii. 648.
ממני הירה. x. 381.
ממסך. xxiii. 64. 692. 712.
ממעט. xv. 206.
ממטך. vii. 1172.

ם ן

מן: ם. xxvii. 156.
מן. viii. 590. xiv. 298.
מן העולם ועד העולם. xxi. 1103.
מנרה. xxvi. 941.
מנה. III. 450. xi. 513.
מנות. iv. 1260.
מנה ראי. II. 212.
מנהנים. iv. 753.
מנהיג. xxi. 208. xxiv. 1143.
מנחות. I. 100. II. 988. iv. 422.
מנחה. iv. 327. viii. 962. ix. 894. x. 302. xvii. 391.
מנחש. III. 344. xxiii. 438.
מני. vii. 1160. xxiii. 683. 703. xxix. 770.
מנין. xxi. 8.
מני שרות. I. 426.
מנים. xxxiii. 60. 164. 362. 468. 501.
מנעל. xxxii. 874.
מנענעים. xxxii. 36. 165. 368. 465. 502.
מנקיות. II. 387. viii. 30. 786. ix. 302. 1136. x. 935. 1017. xix. 1196.
מנת אפים. xxx. 1118.
מנתיק. II. 212.

מעוני. xviii. 780.
מעזיבא. ix. 609. xxiii. 657. 1330.
מעטפת. xxix. 623.
מעיל. I. 509. III. 74. iv. 524. viii. 90. 1000. xii. 788 xiii. 306.
מעילה. I. 106. xiv. 816.
מעין. I. 116.
מעין שכונה עשרה. xxi. 573.
מעיסה. xvii. 746.
מעכה. vi. 102.
מעל. vii. 882.
מעלה. vii. 882.
מעלה אדמים. v. 12.
מעלה עשן. xi. 536. 605.
מעלות. II. 450. vi. 328.
מעמר. xi. 800.
מעקה. ix. 612.
מערה. III. 1108. xxxiii. 312.
מערכה. ix. 738.
מעשה אורג. xiii. 217.
מעשה חרש. xiii. 248.
מעשה חשב. xiii. 8.
מעשה מרכבה. I. 140.
מעשה רקח. xii. 951.
מעשק רקם. xii. 787. xiii. .
מעשר. xx. 283.
טעשר בהמה. I. 104.
מעשר ראשון. I. 59.
מעשר שני. I. 59. 70.
מעשרות. I. 70. II. 1031. III. 404. iv. 479.
מעש'יטל. II. 602.

מ ף

מפה. xxxii. 1161.
מפלצת. xxiii. 186. 668.
מפלינים. xxiv. 734.
מציצה. iv. 804. xxii. 854.
מצק. x. 106.
מצרים. vi. 56.
מצרפין. I. 76.

מ ק

מק. xxix. 420.
מק'ב. xxvii. 218.
מקדם. vii. 514. 614. 640. 710.
כקדש. xxiv. 38.
מקידש. xvii. 393.
טקובלים. xxii. 280.
מקום שנהג. I. 75.
מקום שהיה. I. 115.
מקואות. I. 115.
מקיננות. xxxiii. 1276.
מקטרת. xi. 751.
מקלט. III. 192. iv. 173.
מקץ. xx. 441.
מקץ הימים. xxix. 247.
מקצה. xx. 441.
מקצה בחברת. viii. 42.
מקרא קדש. xiv. 54.
מקשש. xv. 260.
מקשה. viii. 34. ix. 294. xi. 889. 914. xv. 134. xxix. 431.

מ ר

מראות. I. 113. xix. 1510. 1517.
מרבק. xxix. 25.
מרכבת. xv. 1126.
מרזבא. xxix. 327.
מרזכה. I. 91.
מרון. v. 1159.
מרור. ix. 938.
מרוח אשך. viii. 1132. 1136. xiii. 910. xiv. 1424.

מרחוק.

משוררים. xxvi. 744.
משזר. viii. 988. xiii. 8. 99. 224.
משי. xii. 829. xiii. 185. xxix. 627.
משילין. I. 79.
משיח. iv. 1151.
משך. vii. 1172. xxii. 1169.
משכן. viii. 44.
משכונית. xxiv. 1146.
משכיל. xxxii. 224. 484. 637.
משכב. xxxiii. 311.
משל. xxxi. 200.
משמרת. I. 454. iv. 1222.
משנה. iv. 782. viii. 412. xxv. 1110.
משנה תורה. xv. 712. xxiv. 489.
משעול. xvi. 668.
משש. xii. 802.
משפטים. I. 159. 475. viii. 82. xxvi. 11.
משפחים. v. 274.
משקה. I. 119.
משקין. I. 82. 117.
משרוקיתא. xxxii. 38. 165. 369. 474.
משרכת. xxix. 746. 811.

מ ת

מת. I. 484. xxxiii. 333.
מת מצורה. II. 528.
מתאוננים. xv. 182.
מתאימורה. xxix. 34.
מתופפורה. iv. 1274.
מתלעים. xiii. 98.
מתנורה. II. 808. xi. 834.
מתנות כהנה. II. 586.
מתנים. xxxiii. 198.

xxv. 1125.
נבל. II. 570. III. 714. ix. 862. xviii. 490. xxxii. 64. 164. 200. 349. 363. 462. 500.
נבלה. III. 1094. xxxiii. 334.

נ ג

נגב. v. 35. vi. 176.
נגר. xi. 999. xiv. 364.
נגה. xii. 712.
נגינות. xxxii. 158. 361. 483. 500. 802.
נגמר הדין. I. 93.
נגעין. I. 113.
נגף. III. 969.

נ ד

נד. vii. 572.
נדב. viii. 12.
נדבה. II. 953.
נדבך. ix. 606.
נדה. I. 117.
נדוי. III. 354. iv. 37. 1282. xxi. 548. xxvi. 336.
נוד. vii. 572.
נדיב. xxiv. 583.
נדיין. xiv. 1013.
נדן. xxvii. 213.
נדר. II. 953. iv. 489.
נדרים. I. 85. II. 1046.

נ ה

נזית. xvi. 402.
נזיפה. xxvi. 341.
נזיר. I. 86. II. 788. III. 90. xxii. 13.
נזירה. xiv. 1250. xv. 58.
נזלים. vii. 526.
נזקי בהמה. III. 969.

נ ח

נחילות. xxxii. 158. 486.
נחירה. iv. 418.
נחום. xiv. 130.
נחמה. xv. 924.
נחש. II. 271.
נחשתן. III. 872.
נ"חש ו"שחט ע"וף ב"פח. xix. 988.
נחלים. vi. 282.
נחל. I. 47. vi. 330. vii. 550.
נחל איתן. xxvi. 277.
נחל מצרים. v. 877. vi. 1146.

נ ט

נטל. I. 120.
נוטל ארם. I. 74.
נטופא. xi. 320.
נטף. II. 382. viii. 130. 916. xi. 284. 553. 651. 829. xxix. 311.

נ י

נייר. xxi. 809.
נימי. I. 112.
ניסך חמים. xviii. 532.
ניר. xxix. 303.

נסך. vii. 1056. ix. 894. xxiii. 843.
נסכים. II. 988. vii. 1056. x. 302.
נכמן. xx. 814.
ניסן. I. 440.
נכר. I. 112.
נסרוך. xxiii. 414.

נ ע

נעים. v. 1107. xxiii. 28.
נער. xxix. 730.
נערה. I. 85. 86. xxx. 43. 1055.
נערים. xxvi. 635.

נ פ

נף. vii. 1123.
נפה. x. 916.
נפור. xiv. 1013.
ניפול. xv. 492.
נפילה. xxi. 561.
נפילים. iv. 139. xvi. 878. xxiv. 217.
נפך. iv. 523. ix. 520. xiii. 48. 283.
נפש. xv. 1028. xxvi. 234. 650. xxxiii. 123. 337. 505.
נפח. v. 277.
נפחות. vi. 284.

נ צ

נציב. xxvii. 390.
נוצרי. v. 1126.
נצרים. II. 281.
נצעק. xxvi. 86.

נ ק

נ ח

נתינים. xiii. 1158.
נתן. xi. 630.
נח"ץ ומ"סל. xix. 810.
נתק. xxix. 751.
נתר. xi. 440.

ס א

סאה. I. 69. II. 993. III. 444. xxviii. 687.
סאטיר. II. 218.

ס ב

סבא. II. 87.
סבאים. I. 624.
סבב. x. 80. 865.
סובב. ix. 732. x. 210.
סביב. x. 865.
סבוראי. I. 142. xxi. 938.
סבכא. xiii. 104. xxxii. 474.
ים סבכי. v. 868.

ס ג

סגס. I. 112.
סגר. xi. 8. 906. xviii. 280.

[illegible]. x. 909.
סומפוניה. xxxii. 474.
סוסיתא. v. 1160.
סופר. xxi. 917.
סיף פסוק. xxxii. 390.
סורג. II. 436. ix. 6. 649. xxvi. 33.
סיר. ix. 82.
סורבלין. xxxii. 479.
סוריא. II. 335. xx. 368.

ס ח

סחיתא. xxix. 305.
סחפא. xxxii. 390.
סחרה. xxvii. 401.

ס ט

סטיו. ix. 595.
סטיס. xx. 319.

ס י

סיח. I. 440.
סיג לתורה. iv. 753.
סיליון. II. 218.
סילון. xxix. 328.
סיעא. xxi. 500.
סיקרא. x. 213.
סירונים. xviii. 918.
סירוסים. xviii. 918.
סירות. viii. 58.

סלח. IX. 370. 400.

ס פ

ספור. XXIX. 415.
ספיכה. III. 368.
ספיכת ידים. XXI. 895. 1092. XXVI. 61.
ספים. XI. 553. 650.
ספנגלוף. IV. 795. 1030.
ספפוניא. XXXII. 39.
ספפונית. XXXII. 474.
ספפונות. XXXII. 40.

ן

סן. VIII. 414.
סנדל. I. 111. XXIX. 870.
סנדלכין. XIII. 241.
סנדלפין. XIII. 241.
סנדק. IV. 800.
סנת. I. 931. VIII. 402.
סנהדרין. I. 93. II. 580. III. 362. XXV. 1104.
סנוי. IV. 795.
סניגור. X. 490.
סנסנוי. IV. 795.
סנפיר. XV. 1206.
סנקנאתו. I. 931. VIII. 412.

ס ס

ס'ס'. I. 195.

ס ע

סעותא. XXIX. 306.
סעת. XXIX. 306.

סרבלין. XIII. 386. XXIX. 850.
סורג. IX. 6.
סרה. XV. 734.
סריס. XXIV. 226.

ס ת

סתומה. I. 194.
סתמן בפירושם. XXI. 184.

ע ב

עבר. XXVI. 633.
עבר עברי. III. 963.
עברי מלוג. III. 509.
עברי צאן ברזל. III. 509.
עברון. VI. 488.
עבודה. IX. 909. XI. 800. XXVI. 491.
עבודה זרה. I. 96. III. 303. 952. 1197.
עבודת סתגה. VIII. 1139.
עבי. X. 45.
עבר. IV. 151. XXIII. 27. 245.
עברוו. V. 9.
עבר הירדן. V. 1001.
עברי. V. 1082. XXIII. 245. XXVI. 17.
עברים. VI. 324.
עבת. X. 388.

ע ג

עגלה. I. 88.
עגלת רשא. XXIX. 96. 116. 240.
עגלת שלושיה. V. 1137.

ע ד

959. XIV. 444. XXVI. 1024.
עולם הבא. I. 535. IV. 761.
עון. VIII. 98. XIII. 793.
עונה. II. 1108. III. 418. IV. 1224. XX. 4.
ועונתה. XIV. 450.
עוף. XV. 658.
עושין פסין. I. 74.
עושק. XXVII. 1217.

ע ז

עזאזל. I. 679. 783. 859. II. 1218. III. 289.
692. XVI. 102.
עזב. III. 987.
עזי. XIV. 224.
עזיבה. XVI. 912.
עזמות. VI. 574.
עזר. II. 116.
עזרה. II. 420. 450. VIII. 776. 1160. IX.
144. 733. X. 211. 616.
עזרת נשים. II. 424.
עוזרי הריינין. I. 67.

ע ט

עיטם. IX. 690.
עטור סופרים. I. 210.
עטרות. VI. 570.

ע י

עי. VI. 522.
עיה. VI. 524.

בעליל. XVIII. 596.
עלישין. IX. 938.
עליתה. XXV. 1058.
עלם. XXII. 746.
עלמה. XII. 182. XXII. 745. XXIX. 617.
עלמות. XXXII. 224. 482. 502.

ע ם

עם הארץ. II. 777. VI. 12. XXI. 89.
עמה. VI. 506.
עמודים. X. 18.
עמוקה. XV. 58.
עמירה. XV. 494.
עמלק. XXIV. 652.
עמל. XII. 596.
עמר. I. 660.
עומר. II. 993. 1136. III. 444. X. 916. XVII.
958. XXVIII. 687.
עמק. VI. 330.
עמתו. VI. 530.

ע ן

עץ נעם. II. 220.
ענב. VI. 530.
ענביו. XVIII. 525.
ענוי הדין. I. 97.
ענים. VI. 536.
ענמלך. III. 347. 747.
ענן. IV. 750.
עננא רתו. II. 265.

עצים. II. 424. XX. 300.
עצם. XXXIII. 334.
עצר. XXIV. 36.
עצרה. XXI. 379.
עצרת. I. 638. 650. 688. II. 1182. IV. 366. 995. VIII. 923. XV. 400. XVI. 736.

ע ק

עקיבה. I. 98.
ר' עקיבה. I. 73.
עקל. XXIX. 464.
עוקל. VIII. 1136.
עוקצין. I. 120.
עקר. XXIV. 787.
עקרים. I. 157. IV. 755.
עיקור. II. 820.

ע ר

ער. VI. 548.
עראי. XX. 352.
ערב. I. 449. 938.
ערב פסח. IX. 623.
ערג ירה. II. 86.
ערבה. IX. 961. XVIII. 519.
ערובים. I. 72. 74. II. 1112. IV. 955.
ערבו. V. 1067.
ערבין. V. 1067.
ערונה. I. 64.
ערבי פסחים. I. 75.
ערי מקלט. XXVI. 360. 368.
ערים. XXIX. 401.
עירירים. XXV. 160.
ערך שלחן. X. 906.
ערכין. I. 104.
[illegible]. XV. 492.

פ א

פ'. XXIX. 356.
פאה. I. 59. 61.
פאני. X. 925.
פאן. II. 215.

פ נ

פני. X. 925.
פניעת. XV. 492.
פינם. XI. 262.
פנע. VII. 742.
פנר. XXXIII. 336.

פ ה

פה. XXV. 352.

פ ו

פונם עליון. II. 190.
פונם און. II. 251.
פוט. VII. 1130.
פנריון. XI. 513.
פוקה. XXV. 1086.
פור. I. 80. II. 1296. IV. 1060.
פושע. XXI. 48.

פיילי. IX. 320.
פיים. II. 1211.
פילגשים. III. 410. XXIV. 558. XXVII. 1087. XXX. 15.
פינוך. XXIII. 28.
פיסטון. IV. 1030.
פיפוריא. XXIII. 978.
פירוש. I. 71.
פישון. VII. 616. 658.

פ ך

פך. XII. 928. XXIV. 890.

פ ל

פלג מנחה. XXI. 47.
פלגא. XVIII. 60.
פילגשים. III. 410. XXIV. 558. XXVII. 1087. XXX. 15.
פלדרין. XII. 291.
פילול. XV. 492.
פלטנוס. VII. 718.
פלילים. XIV. 480.
פלכין. XXIX. 287.
פלסתר. XXXII. 1181.
פלש. XXXIII. 204.
פלתי. XXXII. 428. 456.

פ ם

פמוט. XI. 928.
פמיים. V. 970.

Theſauri Antiq. Sacr. Index.

פעו. III. 871. X. 258.
פעם. III. 442.
פעמון. XXXII. 503.
פעמור. VIII. 18.

פ ף

פפפ. I. 195.

פ ץ

פצוע דכא. XV. 792.

פ ק

פקוסנא. XXIX. 306.
פקיע. IX. 344.
פקיע. II. 576. IX. 344. 761. 1063. XXI. 75.

פ ר

פרנדא. XXIX. 166.
פרגנן. XXIX. 166.
פרדס. VII. 612.
פרה. I. 114.
פרהדרין. IX. 697. X. 252.
פרוס. II. 1114.
פרוטה. III. 448. XXVIII. 1333. IX. 664. XI. 513.
פרושים. IV. 749. XXII. 4. 8.
פרוז. VI. 486.
פרוים. VII. 378. XI. 8. 908. XVIII. 280.
פרופה. XI. 215.
פרוע. XV. 68. XXXIII. 172.

פרע. VIII. 1050. XII. 345. XXIX. 608.
פרקים. IV. 450. IX. 865.
פרקליט. X. 489.
פרקי. XXI. 846.
פרק. XXI. 943.
פרקה. XXI. 943.
פרשה. I. 190. 197.
פרה. I. 100. 114. VI. 1158. VII. 568. 604. 624. 686.
פרתא. XXIX. 305.

פ ש

פשוט. XI. 513. XVII. 158.
פשטא. XXXII. 390.
פשע. XIII. 793.
פשפש. II. 462. VIII. 802.
פשרא. XXIX. 326.
פשתים. XII. 833.

פ ת

פתאם. XVI. 408.
פתחו של היכל. I. 109.
פתוחה. I. 194.
פתיל. IV. 1240. XV. 338.
פתיל תכלה. VIII. 1006. XXI. 657.
פתילה. XXI. 75.
פתיגיל. XXIX. 428.
פתים. XXV. 1080.
פתכוסרכון. XXI. 688.
פתכם. XXIX. 356.
פתע. XVI. 408.

צרוקים. II. 735. IV. 112. 749.
צריא. XIV. 1013.
צרק. XII. 712.

צ ה

צהר. XX. 313.

צ ו

צו. XIV. 1504. XVI. 250.
צובאורה. XI. 896. XIX. 1509. XXXII. 658.
צום. IV. 1066.
צוף. I. 948.
צופים. V. 895. 941.
צוצטרה. II. 422.
צור. II. 245. V. 999. VII. 430. X. 44. XXII. 1096. 1152.

צ י

צי. XXIX. 359.
צי אדיר. IX. 378.
ציון. VII. 758. 1062. XXXIII. 123. 505. 960.
צינק. III. 386. IV. 1188.
ציץ. III. 75. VIII. 96. 1000. XII. 143. 795. 867. XIII. 22.
ציצית. II. 778. IV. 839. 1236. XV. 264. XXI. 551. 619. 648.

צ ל

צליבה. XXVI. 248.
צלוחית. I. 114. XI. 216. XII. 928. XXIX. 318.

צלם.

צינורא. xi. 867.
צניף. xii. 820.
צנף. xii. 820.
צנפה. xii. 820.
צנצנת. xi. 216. xiv. 306. xxviii. 1207.
צנתרא. xxix. 327.

צ ע

צער. III. 444.
צעק. xxvi. 86.
צעצעים. viii. 542.

צ ף

צפירי. v. 989.
צפור. xv. 658.
צפורת כרסים. xiv. 1013.
צפרן. viii. 916. xi. 318. 532. 559.
צפרת. v. 1104.
והצפרת. x. 94.
צפנת פענח. iv. 167. xxiv. 227.

צ ר

צרי. xi. 262. 576. 829. xviii. 282.
צרוע. I. 484.
צרור. xxix. 62.
צרדה. xiii. 729. xviii. 160.
צרה. xiv. 172. xv. 492.
צריף. xviii. 400.
צריפה. v. 1146. xvii. 992.

[illegible]. viii. 134. xi. 576. xii. 136. 903. 947.
קרוטין. I. 88.
קרוש החרש. III. 929.
קריש. iv. 766.
קרטוני. ix. 82.
קרמי. vii. 68.
קרסני. vi. 130.
קרמת. vii. 564.
קרמא. xxxii. 390.
קרר. vi. 88. xxxiii. 237.
קרש. v. 874.
קדש ליהוה. viii. 98. xii. 870. xiii. 344.
קרשי. I. 100. 107.
קרשין. I. 98.
קרשי קרשים. ix. 747.
קרשים קלים. ix. 747.

ק ה

קהל. iv. 34. xxi. 499.

ק ו

קו. vii. 1174. 1178.
קובינוס. ix. 400.
קוטון. xiii. 220.
קוטב. xxix. 464.
קוטסין. xxix. 412.
קול. xxvii. 27.
קול יה. II. 257.
קול פי יה. I. 938.
קול רחיה. xxix. 304.
קוליא. xxi. 676.

קירה. II. 384. xi. 384. xiii. 729.
קילון. xxix. 327.
קיני. vi. 130. xxii. 150.
קיכסין. iv. 1030.
קיפונות. xiv. 1010.
קיץ. II. 1076. xx. 347.
קיץ המזבח. viii. 980.
קורי. xxxii. 1181.
קיתרוס. xxxii. 474.

ק ל

קל וחמר. I. 121. xxi. 972.
קלנסים. ix. 396. 428. xii. 1100.
קלוי. xiv. 694.
קליעה. II. 875.
קלונייא. xxvii. 1181.
קלופה. xi. 416. 534. 590.
קלי. II. 1174. xvii. 1029.
קלניא. xxvii. 1181.
קלעים. viii. 64.
קלע. xxvii. 1203.
קלף. I. 204.
קלפי. III. 691. ix. 955.
קלקולא. xxix. 305.
קלקלתא. vii. 718.
קלקל בחצים. xxiii. 459. 501.
קלת. xxix. 61. 247.

ק ם

קמא קמתא. xxxiii. 501.
קמוליא. xxix. 415.
קמיצה. III. 1069. x. 305. xv. 58.
קמח. x. 910.
קמחי. x. 911.
קמיץ. viii. 1146.
קסטרא. v. 1160.
קסם. III. 347. iv. 592. xxiii. 435. 439. 502.

ק ע

קערות. viii. 30. 786. ix. 302. 1132. 1135. x. 920. 1014. xix. 1196.
קעקע. xiii. 940.

ק ף

קפונס. II. 435. ix. 585.
קיפוץ. xviii. 1208.
קפנס. xi. 454.

ק ץ

קצב. xii. 179.
קציעה. xi. 360. 384. 394. 534. 576.
קציר. II. 1076. xi. 260. xx. 347.
קצף. xi. 336.

ק ק

קקיון. I. 6.
קיקלתא. xxix. 305.

ק ר

קרא בשם. xi. 1.
קראים. I. 17. II. 738. iv. 749. xvii. 156. xxi. 956. xxii. 300. 325.
קריאת הגבר. xiii. 730.
קריאי מועד. xxvi. 42.
קרבן. II. 808. iv. 485.
קרבן העצים. viii. 966.

ויורד

קושש. xi. 408. 534. 588.
קשקש. xxix. 335.
קשקשה. xv. 1206.

ק ת

קתוליקין. II. 570. III. 688. viii. 947. ix. 386. 825. 844.

ר א

ראה. xvi. 936.
ראיה. II. 1110. ix. 918. xvii. 158.
ראוהו בית דין. I. 79.
ראוהו אחיו. I. 107.
ראש בית אב. ix. 854. xii. 104.
ראש גלות. xxi. 133.
ראש הגז. I. 103.
ראש השנה. I. 73. 79. 662. II. 1242. iv. 305. 965.
ראש חדשים. I. 609.
ראש חויא. II. 299. iv. 1013.
ראש מסמר. ix. 854.
ראש ישיבה. xxi. 193.
ראש הציבור. xxi. 209.
ראש הקהל. xxi. 221.
ראשים. vii. 526.
ראשי כנסיות. II. 494. xxi. 154. 206. 451.
ראשי הגלות. xxi. 193.
ראשי כהנים. xxvi. 51.
ראשי מקדש. xxvi. 51.
רגלים. I. 650. II. 1110. xviii. 1012.
רגע. II. 1108. iv. 1225. xx. 4.
רגעים. I. 430.
רגשא. xxi. 500.

ר ד

רדיד. xxix. 624.

ר ו

רוכב. II. 479. ix. 230.
רובים. ix. 92. 988.
רוד עין. II. 293.
רוח חכמה. viii. 72.
רומה. vi. 506.
רמש. III. 1108.
רוס. III. 445.

ר ח

רחים. xxix. 50.
רח"ק. xxvii. 218.

ר י

ריטוש העוללים. xxvi. 253.
רינה. xv. 492.
ריס. III. 445. v. 1070. vi. 374.
ריעים. xxix. 327.
ריש כנישתא. xxi. 209.

רפאים. v. 1090. VI. 130. XVI. 878.
רפירים. XIV. 316. XXV. 1038.
רפק. XXIX. 335.
רפש. XXIX. 306.
רפרת. XXIX. 306

ר צ

רצת. IX. 909.
רצועה. VII. 14.

ר ק

ריקור. XVIII. 1208.
רקין. XXV. 640.
רקיקין. II. 1006. X. 900.
רקם. V. 874. VIII. 996.
רקת. VII. 966.

ר ש

רשון. XIV. 1013.
רשורת. IV. 962.

ר ת

רתוקה. XXIX. 279.
ריתקא. XXIX. 279.

ש א

שאר. III. 263.
שאל. XXXIII. 313. 657.
שארת. XIV. 450.

שבט יהודה. XXIV. 468.
שביעית. I. 59. 65. 67.
שבעת ימים. I. 77. 114.
שבעה טובי העיר. XXI. 77.
שנבים. X. 94.
שנץ. XVI. 50.
שברירי
ברירי
רירי
ירי
רי
י. XXIII. 354.

ש נ

שנין. XXXII. 225. 296. 485. 621.
שניונית. XXXII. 225. 488.

ש ר

שרי. IV. 798. XXIV. 756.
שרים. VII. 842.
שרה צופים. V. 23.
שרך. XXX. 67.

ש ת

שת. XIV. 22.
שהייה. II. 820.
שהייא. IV. 1055.
שהם. VII. 548. 594. 666. IX. 544. 552. XII. 794. XIII. 72. 82. 240. 302.
והשתרונים. XXIX. 765.

שחוט. xi. 8. 908. xviii. 280.
שחיטה. II 818. iv. 1092. xv. 58.
שחלים. xx. 330.
שחלת. viii. 138. 916. xi. 318. 559. 651.
שחר. xxiii. 101. xxxii. 218.
שחרת. xxxii. 129. xxxiii. 319.

ש ט

שטים. viii. 186. 352. x. 372. 1002.
שטורים. II. 217.
שוטרים. xxi. 105.

ש י

שיאון. vi. 310.
שיח. III. 1108.
שיתה. xxxiii. 319.
שיחור. vi. 272. vii. 550.
שיחליא. xviii. 802.
שיכלי. xvi. 498.
שילה. III. 54. 562. xxvi. 822. 1168.
שים שלום. ix. 910.
שיפה. x. 914. 1046.
שיקוצים. xiv. 1338.
שיקיא. xxix. 326.
שיר מחולק. xxxi. 970.
שיר המעלות. xxxii. 666. 675.
שיר ראוי. xxxi. 960.
שיתין. viii. 770. x. 206. 234. 663.

ש ך

שכב. xxix. 57.
שכין. xxii. 1081.

[illegible]. I. 224.
שלמים. II. 948. iv. 427. ix. 889.
שלש ארצות. I. 66.
שלשה שאכלו. I. 60.
שלש עשרה ספרות. I. 76.
שלשה מינין. I. 87.
שש ושלשים כריתות. I. 106.
שלשת חריצין. I. 111.
שלש על שלש. I. 112.
שלשה עשר דברים. I. 115.
שלשום. xvi. 996.
שלשלת. xxxii. 390.

ש ם

ש"ם. xx. 294.
שמאי אומר. I. 96. 117.
שמונה שרצים. I. 74.
שמונה עשרה. iv. 865. viii. 852. xxi. 572.
שמון. xxviii. 1333.
שמונא. xxviii. 1333.
שמור. xx. 320.
שמיטה. I. 690. II. 1258. III. 292. iv. 375. xxiv. 254.
אמים. II. 51. III. 897. iv. 1297. x. 449. xxiii. 428.
שמי רם. II. 266.
שמינית. vi. 1198. xxxii. 618.
שמיר. xiii. 25. 270.
שמחה. II. 1110.
שמחות. I. 144.
שמחת תורה. I. 689. II. 1263. iv. 1053.
שמע. II. 507. iv. 864. ix. 907.
שמעית. iv. 1030.

שמעיה.

שני [illegible]. I. [illegible]
שני חטרין. xxxii. 390.

ש ס

שמע. xv. 1200.

ש ע

שעיה. I. 464.
שעטנז. I. 485. xii. 787. xiii. 179. xvi. 152. xxix. 162.
שעטנז נץ. xix. 866.
שעירים. II. 221. x. 537. xiv. 1304. xv. 868.
שעיר. vi. 60.
שער. III. 183. xxv. 1237.
שער מזרח. II. 420.
שער שושן. v. 1154.

ש ף

שפורים. ix. 426.
שפי. xvi. 672.
שפני. xxix. 327.
שפלה. vi. 178. xv. 58.
שפם. xxix. 609. xxxiii. 174.
שפר. vii. 926.
שפר מחופר. xxxii. 390.
שופרות. ix. 660. 1143.

ש ק

שק. I. 118. iv. 1276. xxxiii. 1069.
שקר. xii. 678.
שיקיצים. xiv. 1338.
שקיעה. xvii. 201.
שקיפין. viii. 1134.

שש. I. 510. viii. 12. 988. xii. 352. 798. 827. 855. xiii. 8. 219.
שש מעלות. I. 116.
ששך. xiii. 104. xxiii. 212.
ששף. xxiii. 420.
ששנים. xxxii. 225.
ששר. xiii. 113.

ש ת

שת. viii. 442.
שות. viii. 442.
שתי נשים. I. 71.
שתי מרות. I. 102.
שתוף. iv. 959.
השותפון. I. 86.
שתוקי. II. 573. III. 1247. xxvi. 46. xxx. 536.

ת א

תא. ix. 35.
תאו. xvi. 936.
תאשור. viii. 356.

ת ב

תבה. iv. 143.
תבואה. xx. 309.
תבונהו. II. 879. xi. 619. xix. 820.
תבוניהו. xi. 619.
תביר. xxxii. 390.
תבל. vii. 25.

תבלול.

675. xiii. 6. xviii. 342. xxvi. 110.
תוספתא. I. 126.
תוף. xxxii. 30. 165. 365. 465. 502.
תופיני. xiv. 868.
תוקר. xi. 1062.
תור. vii. 480.
תורנמן. xxi. 4. 82.
תורה. I. 159.
תורה שבעל פה. I. 4. iv. 776.
תרסל. III. 718.
תושב. II. 1167.
תושיה. xxv. 488.

ת ח

תחום שבת. iv. 1304. xxvii. 806.
תחכמוני. x. 414.
תחלת. viii. 988.
תחתים חדשי. v. 21.
תחש. III. 44. viii. 12. xiii. 104. xxiv. 99. xxix. 694.

ת י

תיבה. II. 514. vii. 1132.
תימן. vi. 80.
תי'קו. xxvi. 360.
תיקונת. xxx. 43.
תירוש. xvi. 242. xx. 312.
תיתורא. iv. 845.

310.
תסיר. I. 75. 107. iv. 327. viii. 116. 962.
תסכא. ix. 938.

ת ן

תנא. I. 142. xxi. 938.
תנין. xiv. 1176.
תנור. I. 111. 112.
תנועה. xxxi. 957.
תנופה. x. 304.
תינוקת. I. 117.

ת ע

תעה. xiv. 554.
תענית. I. 73. 80. II. 1310.
תער. xxxiii. 156.
תעתעים. viii. 574.

ת ף

תפארת. viii. 72.
תפוח. x. 235.
תפילה. xxi. 585.
תפילת השחר. I. 60.
תפילין. I. 794. II. 508. iv. 839. 1234. xxi. 689.
תפת. xxiii. 881. xxxiii. 502.

ת ק

Rym. II. 263.

EXPLICIT.

A

a re, nota muſica Προσλαμβανόμενος dicta. *Tom.* xxxii. *Pag.* 513.

A A

AARON primus Judæorum Pontifex fuit. xii. 126
Quando vita functus. 226.
Habuit ſuffraganeum Moyſen fratrem ſuum. 972.
Illi ejuſque poſteris Legale ſacerdotium commiſſum eſt. xiii. 142.
Aaronis & filiorum ejus inauguratio deſcribitur. 476.
Aaronis unctio illuſtratur. 489.
Filii ejus quibuſnam ceremoniis inaugurati fuerint. 491.
Aaron & filii ejus ſanguine arietis conſperſi. 497.
Oblationes in eorum inauguratione peractæ. 500.
Sanguine cum oleo unctionis commixto aſperſi ſunt. 502.
Jubentur carnes coquere, eaſdemque commedere. 504.
Et ne per ſeptiduum de Tabernaculo egrediantur. *ib.*
Aaroni præcipitur ut ſacerdotalia munia obeat. 507.
Carnes Aaron & filii ejus comedere jubentur, quas tamen luctus cauſa combuſſerunt. 535.
Aaronis dignitas ex placitis fere Judæorum exponitur. 548.
Præcepta quibus tenebatur Aaron, ut ſuam tueretur dignitatem. 549.
Aaroni Eleazar in Pontificatum ſucceſſit. 835.
Aaron ubi mortus fuerit. xiv. 276.
Quid eo moriente defecerit. 308.
Quoties illum Deus una cum Moyſe ſit allocutus. 600.
Aaronis conſecratio per partes ſingulas commentario illuſtratur. 950.
Aaronis filii Nadab & Abihu: eorum peccatum & pœna. 1252. Vide *Nadab*, & *Abihu*.
Aaronem ſub vituli ſchemate verum Deum colendum exhibuiſſe, falſo aliqui arbitrantur. i. 807.
Aaronis virga in Arca Tabernaculi cuſtodita. ii. 378.
Aaronis filiæ non præmonentur de immunditie mortui. xxxiii. 14.
Aaronis ſepulcrum. 442.
Vide *Pontifex*, *Sacerdos*, *Summus*.
Aaroniticæ familiæ ſacerdotibus tantum ſacrificare licuit. x. 554.
Quid de exemplis in contrarium ſtatuendum ſit. 559. Vide *Aharon*.

A B

AB altero die Sabbathi ממחרת השבת in Hebdomadarum enumeratione quomodo intelligatur. i. 658. ii. 768. 1124. 1180. iii. 266. xiv. 1476. xvii. 965. 977.
AB nomen menſis undecimi in anno civili, quinti in ſacro. xvii. 45.
Reſpondet dimidio Julio, dimidioque Auguſto. *ib.*

A B A

ABACTORIS jura & pœnæ. xiv. 502.
ABARBANELIS ſententia de igne cælitus demiſſo in Tabernaculi Templique dedicatione. x. 421. 450.
Scripſit Diatriben de pœna excidii, habeturque doctiſſimus. xxx. 32.
Habuit contrarium Laniado in iis, quæ ſpectant Davidis adulterium. 50.

ABDIAE monumentum exiguum eſt, contineturque in Jeremia. xxxi. 405.
ABDON a Madon diſtinguenda. v. 684.

A B E

ABEL, locus de quo in ſecundo Regum libro, prolixius examinatur. v. 1103.
ABELAE num Academia fuerit varie opinantur Spencerus & Majerus. xxi. 786.
ABEL dicitur cum fratre Cain diſſeruiſſe de judicio divino, deque præmio bonorum, ac pœnis malorum. xxvii. 1338.
Hæc ſermocinatio in Geneſi videtur aliquibus innui. 1339.
ABELINA, rus. vi. 1038.

A B I

ABIATHAR pontificatu motus a Salomone. xii. 178.
Sadoki & Abiatharis ſive Achimelechi in pontificatum ſucceſſiones. 238.
Quomodo ad Heli genus referat. xiii. 851.
ABIGAIL Davidis uxor, quantæ fuerit humilitatis. xxx. 1332.
ABIDES rex Tharteſſarum in Hiſpania dicitur omnium primus domaſſe boves. xxix. 108.
ABIES tantum adhibebatur ad fovendum ignem perpetuum apud Ethnicos ſive idololatras. x. 250.
Abietis ligna עצי ברושים cujuſmodi fuerint inſtrumenta-xxxii. 34. 467. 619.
ABIHU & Nadab quale peccatum fuerit igne profano utentium. x. 441.
Quæ pœna eorum. 446. xi. 115.
Quandonam igne cœlitus demiſſo mortui ſint. xiv. 972.
Quomodo eorum mors contigerit. 974.
ABILENE urbs Cœleſyriæ ab אבל dicta videtur. v. 1102.
ABIMELECH judex populi ambiit diadema regium, quod citra Dei voluntatem obtinuit. xxiv. 78.
[illegible]
Noluit parcere civitati Nob. ib.
Cauſa fuit ne Saul conciliaretur eum Davide. ib.
Ob unam ex his tribus cauſis meruit occidi. ib.

A B O

ABOBA ſic dictus Adonis a Perſæis. xxiii. 975.
ABOMINATIO in ſacris Literis ſignificat idololatriam. xxix. 525.
ABORTIENS poſt diem octogeſimum primum tenetur ad Sacrificium. xix. 1406.
Sive unum vel unam, ſive gemellos abortiens non tenebatur niſi ad ſingulare ſacrificium. 1410.
ABORTUM procurans an reus homicidii cenſendus. xiv. 454.
Abortus ex rixa ſecuti jura. 476.
Abortus quis cenſeatur. xxxiii. 4.
An ex præcepto lugendus. ib.
Dicitur non fuiſſe lugendus. 1147.

A B R

ABRACADABRA ab Abraxo, qui dicitur idem fuiſſe ac Mithra, ſeu Sol, fluxit. xxiii. 84.
Quæ myſteria contineat. 85.
Utebantur hæretici Baſilidiani. ib.
Typus ejuſdem. 353.
ABRADATAE uxor audiens ſe eſſe tradendam Cyro, veſtes ſuas ſcidiſſe legitur. xxix. 1057.
ABRASIO capitis quibuſnam ex præcepto impoſita. xvi. 62.
ABRAHAM quandonam dictus fuerit Hebræus. v. 1082.
De Abraham Ægyptum ingrediente fabella Rabbinica. xiii. 184.
Ante Abraham alii filios ſuos in holocauſtum obtulerunt. i. 780.
Abrahamum in Zabiorum religionem educatum ſcribit Maimonides. i. 817.
Eorum dogmata tamen publice refutavit ſecundum eumdem. ib.
Incœſtuoſis nuptiis fuiſſe implicatum, nefas eſt cogitare. 842.

Ab

causa fuiſſe cultus Molocho adhibiti. 872. 891.
Pulvis ex Abrahæ cadavere vertebatur in gladios & ſagittas: & ſi qua urbs capi non poterat, conjecto in eam hoc pulvere ſtatim capiebatur. XXV. 1064.
Siclis quadringentis ſepulcrum emit pro mortua Sara. XXVIII. 250. 251. 794.
Eidem tributus nummus cum epigraphe *Senex & vetula*. 549. 735. 756. 1337. 1340.
Eſt commentitius. 695.
Abraham primus cudit nummos. 776.
Habuit duplicem linguam. 1025.
In Ur Aramæa uſus eſt, *ib.*
An Hebræam in Chananæa didicerit, incertum. *ibidem.*
Hebræus dictus eſt ſive transfluvialis, eo quod ut ab Aſſyria in Chananæam veniret Euphratem trajecit. 1032.
Vel quia fuit ex familia Heber. *ibid.*
Fuit paſtor. XXIX. 80.
Appoſuit vitulinam angelis euntibus Sodomam. 122.
Lac item & butyrum. 177.
Ejus tempore mola manualis videtur fuiſſe in uſu. XXIX. 54.
Angelis panem appoſuit, quem Sara uxor confecerat. 182.
Ei panis oblatus a Melchiſedech. 261
Ille panes dedit Agaræ filioque illius domo ejectis. 262.
Abraham expulit domo Agarem uxorem ſuam. XXX. 124. 1116.
Obſervavit legem antequam daretur. XXX. 540. 570.
Angelos diſcumbere ſub umbra jubet, & edere. 1100.
Ablactato Iſaac convivium parat. 1106
Auguſtinus hujus moris conſuetudinem inveſtigat. 1107.

Superbiebat ob comam, ideo Deus permiſit ut coma appenderetur arbori, & ſic moreretur. 576.
Quod jacuit cum decem concubinis David, ideo decem lanceis confoſſus eſt. 578.
Furatus eſt cor filiorum Iſrael. 604.
Cum patre reconciliatus, ab eo accipit oſculum. 1213.
ABSCONDITA quænam fuerint ab Joſia. XIII. 446.
Abſconditum præceptum qui exiſtimandum eſt. XIV. 750.
ABSCONSIO in luctu uſurpata. XXXIII. 1230
ABSTINENTIA a cibis in luctu. XXXIII. 1213. Vide Jejunium.

A B T

ABTINES familia ſuffimenti conficiendi calentiſſima. VIII. 980.
Domus Abtines. IX. 184. 1009. 1011.
Ipſe Abtines peritus conficiendi Thymiamatis. IX. 695.
Hoc proinde negotium familiæ ejus fuit demandatum. XI. 85. 287.
Abtines conclave in atrio ubi eſſet, incertum. XI. 91.
Inde כף afferebatur ad ſuffitum. 199.
Abtines familia ſuffitum in Trociſcos præparabat. XI. 488.
Qui in ejus conclavi aſſervabatur. 630.
Abtines familia ob præparationem ſuffitus accipiebat mercedem a ſeparatione conclavis. XVIII. 10. 82.
Noluit docere rationem ſuffitus conficiendi. 100. 168.
Narratur de hac familia fabula Rabbinica. 176. 266.
In domo Abtines & Nitzotz erant cœnaculas, in quibus Juniores Sacerdotes cuſtodias agebant. XIX. 1468.

caput earum erat ſupremus rector & profeſ-
ſor. 193. 813.
Hic ſolus ſedebat in cathedra ſeparata. *ib.*
Coram illo facie ad eum converſa, ſedebant tres ſocii, & ſeptem capita communitatum. *ib.*
Academiæ rector lites ad leges patrias pertinentes dirimit. 406.
Præfecti Academiarum dicti ſunt aliquando Paſtores. 256.
In Academiis præcipue ſtudium collocatur in Sacro Codice & lingua Hebræa addiſcenda. 767
Quod ſtudium tanti faciunt, ut errorem in una litera mundum deſtruere fabulentur. 768.
Academiæ tres illuſtres Babylonicæ numerantur. 770
Prima aperta fuit a Sem ſecundo filio Noe. 775.
Hæc perdurabat uſque ad tempora Iſaaci. *ib.*
Rectores Academiarum quæ erant Hieroſolymis, appellati ſunt Principes. 778.
Academia dicitur aperta etiam ab Jacob Iſaaci filio. 780.
Levi ſucceſſit in Academia patris ſui Jacob. 781.
Simeon frater ejus, fuit ſocius ejus in ea. *ib.*
Academia aperta fuit ab Hebræis in Ægypto. *ib.*
Cujus patres fuerunt ſeptuaginta illi ſeniores, unde collegium Academicum ſive conſeſſus Conſiſtorialis. *ib.*
Ea floruit maxime uſque ad tempora impii Pharaonis. 782.
In ea Moyſes edoctus eſt. *ib.*
Ex hac derivatæ ſcholæ Pythagoræ, Platonis, aliorumque Philoſophorum. *ib.*
Ab Joſue poſt ingreſſum in Terram ad uſque Samuelem Academiæ ſiluerunt. 784.
Loci in quibus erudiebatur juventus, dicebantur נבעה Gabaa ſive Ghibha, hoc eſt *collis*. *ib.*
Sub Samuele duæ erant Academiæ. 784. 1071.
In Rama erat Academia. 785.
Et in aula Davidis. 786.
An etiam fuerit Abelae, incertum, *ib.*
Conſervata fuit a filio Salomone. 187. 1072.
Academiæ Hieroſolymitanæ jacuerunt captivitatis tempore. 790.
Unam reſtituit Ezras. *ib.*
Erant & miniſtri publici Academiarum earumdem. 818.
Eorum erant munia Academias cuſtodire. *ib.*
Et diſcipulos de hora admonere. *ib.*
Honor a Diſcipulis tribuebatur maximus præceptori Academico. 822.
Magiſtri Academiarum ſi peccaſſent, clam flagellabantur. 832.
Auditores in Academiis ſedebant humi ad pedes Magiſtri. 835.
A tempore Moyſis ad Gamalielem diſcipuli ſtabant. 836.
Urſino tamen hæc ſententia quia non placet, confutat. 838.
Supremus doctor lectiones explicabat diſcipulis, quas hypodidaſcalus repetebat. 844.
Interpres ſtabat inter doctorem, & diſcipulos. 845.
Is repetebat clara voce, quod muſſaverat præceptor. *ib.*
Dum quis diſcipulus mortuus humi mandabatur, feriæ erant. 858.
Propterea quod condiſcipuli funeri intereſſe debebant, *ib.*
Funera rectorum Academiarum more regio fiebant. 859.
Liberabantur a ſcholaſtico imperio ætatis anno decimo octavo. 865.
Quia eo anno uxorem ducebant. *ib.*
Studia ordinaria finiebantur in Academiis anno decimo quinto. 868.
In Academiis tradebatur Ghemara. 869.
Conditiones requiſitæ ad gradus Academicos. 881.
Candidatus debebat eſſe bonis moribus præditus. 882.
Diligens & eruditus. 888.
Debebat Miſnam, Ghemaram, & Rabbinorum Commentarios evolviſſe. 889.
His attentis promovebatur ad Doctoratum per impoſitionem manuum. 890.
Promotor debebat fuiſſe princeps Synedrii magni. 891.
Locus ubi promotio fiebat, erat auditorium Academicum. *ib.*

Ritus

cuiræ. 1006.
Nominantur in quavis ſcientia auctores aliquot. 1008.
Præcepta multa extracta ex Rabbinorum libris, docentia quæ debeat facere quæ fugere præceptor & diſcipulus ſtudioſus. 1018.
Hæc præcepta ſunt moralia. *ib.*
Multi tituli honeſti congeſti fuerunt ab Hebræis ſuis Academicis. 1038.
Inter gradus Academicos erat & nobilitas. 1039.
Scholæ & Academiæ erant apud Hebræos. 1063.
Quadringenta & octoginta erant Hieroſolymis collegia; & unicuique fuit domus libri ſive Bibliotheca pro ſcriptura, & domus doctrinæ ſive Academia pro Miſna aut ſtudio. 1064.
Quæ dicuntur de Academiis ante conditam urbem Hieroſolymitanam, omnino incerta ſunt. 1067.
Adamum tradunt inſtituiſſe Academiam, in qua docuit filios ſuos & nepotes. 1068.
Tum ſucceſſiſſe Henochum. *ib.*
Ita Noe docuit Semum. 1068.
Obſignato Thalmud Babylonico anno Chriſti quingenteſimo, Academiæ in Babylonia ceſſarunt per annos quinquaginta. 1080.
Per גאונים Gheonim fuerunt inſtauratæ. *ib.*
Ultimus princeps fuit Jezekia interfectus a rege Babylone. *ib.*
Poſt cujus obitum omnino ceſſarunt ibi Academiæ. *ib.*
Extorres Hebræi & in Hiſpaniam delati, Cordubæ, Toleti, Barcinone alibique conſtituerunt Academias. *ib.*
Aliæ urbes in quibus Hebræi Academias conſtituerunt. 1081.
Venetiis eorum Academia fuit anno 1496. ubi juſſi ſunt geſtare pileum flammeum. *ib.*
Celebris fuit Pragenſis. *ib.*
Celeberrima nunc Amſtelodamenſis. 1082.

quemadmodum & Decimatio altaris ejuſdem. XIII. 950.
ACCENTUS Hebraicos ſententiæ variæ ſpectantes. VIII. 1186.
Vaſmuthii opinio. *ib.*
Conjectura de ortu & uſu eorumdem Accentuum. 1188.
Accentum Hebraicorum officium. XXXII. 16.
Regulæ & nomina verſibus expreſſa. 123.
Diſtinctio eorum in ſenſu novis regulis proponitur. 124.
Accentuum Muſicorum apud Hebræos hodie obtinentium figura & nomen. 390.
Valor in notis Muſicis exhibitus. 392.
Accentibus in Sacris Literis diſtinctio ſenſus peragitur. XXVIII. 826.
Accentus apud Hebræos triplex. XXXI. 31.
Primus reſpicit pronunciationem. *ib.*
Secundus interpunctioni inſervit. *ib.*
Tertius Muſicam moderatur. *ib.*
Accentus proſæ & metro inſerviunt. 927.
Auctores qui de uſu Accentuum præcepta tradiderunt. *ib.*
Accentus non eſt ſemper indicium ſedis tonicæ. 929.
Sed ſæpe ut ſignum grammaticum ſenſualem nexum periodi dirigit. *ib.*
Alii ſunt conjunctivi: alias miniſtri, vel ſervi dicti. *ib.*
Explicantur. *ib.*
Alii ſunt diſtinctivi, ſive Reges appellati. *ib.*
Diſtinctivi inter ſe differunt. *ib.*
Ratio Accentuum alia eſt in libris proſaicis, alias in metricis. *ib.*
Quinam ſint Miniſtri, vel conjunctivi in libris proſaicis. *ib.*
Et quinam Reges, vel diſtinctivi. *ib.*
Alii Accentus ſubſtituuntur, dicti Duces majores. *ib.*
Ducibus ſubordinantur Comites cum majores, tum minores. *ib.*
Co-

Si hæc accentuatio eſſet de ratione metri, a metro abſtrahi poſſet. *ib.*
Accentus aliquid ad cantum contulit, videlicet ad dirigendam intenſionem aut remiſſionem vocis. *ib.*
Quomodo juxta accentus eſſet Hebræis decantandum ſchemate demonſtratur. *944.*
Quinam proſaici Accentus exſulent a libris poeticis. *ib.*
Qui Accentus Miniſtri, & qui Reges occurrant in libris metricis. *945.*
Sex regulæ in hac accentuatione tenendæ traduntur. *ib.*
Accentuum in metro ordinarius nexus ſchemate proponitur. *946.*
Idem ſchema explicatur, exemplisque ex Sacræ Scripturæ metricis libris adductis hæc doctrina confirmatur. *947.*
Accentuum metricorum rationem nemo bene poteſt aggredi, qui proſaicam accentuationem apprime non caleat. *951.*
Accentus non diſtinguunt poeſin Hebraicam. *986.*
ACCO עכו urbs. vi. *506.* 1028.
Acconitarum Deus dictus fuit Stercoreus, ſive Sterculius. xxix. 121.
ACCUMBENDI modus qualis. vi. 1110.
Accumbendi ratio ad capiendum cibum. xxxiii. 213.
Antiqui in conviviis quomodo accumberent. xxx. 1101.
Accumbere menſæ ſignum nobilitatis atque valoris. 1140. 1321.
Hujus accumbendi modi primum fit mentio apud Amoſum. 1322.
Accumbendi ordo cum duo vel tres erant lecti. xx. 34

A C E

ACERRAS thuris quatuor Sacerdotes diſponebant. viii. *1146.*
Acerræ ſchema in arcu Titiano. ix. *1129.*
An σπονδεῖον dici poſſit. 1138.
... quartam partem. xxviii. 57. 134. *611.*
ACETARIUM, Acetoſorium. xxxii. *926.*
ACETI conficiendi modus. xi. *464.*
Aceto Chriſtianorum non utuntur Judæi. iv. 1080. *1090.*
Acetum factum ex vino tenebatur ad decimam. xx. 82.

A C H

ACHABUS pœnitentia ductus ſcidit veſtimenta ſua, ſaccum induit, pedes nudavit, & confeſſus eſt peccata ſua. xxix. 800. 1012. 1033.
Sed quia ficta fuit ejus pœnitentia, Dei ultionem non effugiit. 1043.
Achabus rex primus conſecravit lucum. xxiii. *149.*
Ejus vita paucis narratur. xxiv. 274.
Dignus fuit qui regnaret, quoniam honorabat Legem. xxv. 1004.
Fuit concitatus ad malum ab uxore ſua Jezabele. *1006.*
ACHAEMENES fuit rex Perſarum. xxx. 1551.
Achæmenia proinde Perſia dicta. *ib.*
ACHAN filium Zare jubet Joſue lapidari. xxv. *606.*
¶ Achan obduxit ſibi præputium ne videretur circumciſus. xxx. 1572.
ACHANA menſura Perſica capiebat medimnos Atticos quadraginta quinque. xxviii. *139.* *611.*
Achana menſura frumenti in Bæotia, capiebat medimnum ſingularem. *ib.*
Perſica Achana non erat ignota Græcis. *611.*
ACHAR genuiſſe dicitur cum eſſet annorum ſex. xxx. 410.
ACHATES annuli Pyrrhi. xiii. 248.
Achates gemma illuſtratur. *295.*
ACHAZ Altare de ſitu ſuo removiſſe putatur. x. 525.
Achaz genuit cum eſſet novem annorum. xxx. 410.
R. ACHIBA, ſive Akiba עקיבא ex poſteris Siſaræ ducis Jabin regis Tyri, Iſraelita fuit per proſelytiſmum juſtitiæ. xxi. *1165.*
Scho-

A C I

ACIES quomodo inſtruenda. IX. 444.
ACINILEGIUM eſt colligere grana collapſa inter vindemiandum. XXIX. 421.
Prohibetur Hebræis ex lege Levitici. *ib.*
Quibuſnam cederet. *ib.*

A C R

ACRA mons examinatur. VI. 814.
Ab Haſſamonæis non parum explanatus fuit. IX. 574.
ACRABATANE, ejus ſitus ubi fuerit inquiritur. VI. 182.
Ακρίδες quale cibi genus fuerit diligenter inquiritur. XII. 34.
ACROSTICHI Pſalmi, ſive alphabetici quinam ſint. XXXII. 381.
Acroſtichi quidam hymni Eccleſiæ. *ib.*
Cur in quibuſdam Acroſtichis Pſalmis quædam litteræ deficiant. 382.
Acroſtichorum carminum exempla petita e Latinis poetis. XXXI. 40.
Hæc carmina derivantur a priſca Hebræorum gente. 42.
Ακροθίνια תרומות exponuntur. XIII. 1102.

A C T

ACTA Apoſtolorum hebraice verſa ſervari dicuntur Tiberiade penes Hebræos. VI. *996.*
ACTISANE rex Æthiopum Rhinocoruram condidit. VI. *930.*
ACTOR in judiciis dicitur is, qui querelam in judicio movet. XXVI. 114.
ACTUS alii ſunt mali, alii turpes, alii honeſti juxta actiones vel juſtas vel inordinatas circa quas actus illi verſantur. XXVII. 538.
Alii ſunt ἀδιάφοροι ſeu indifferentes, qui non ver-

Utrum Arbæ tumulatus ſit. 404.
An in Golgotha, ſive Calvariæ monte. 407.
Probabilius diceretur circa Terreſtrem Paradiſum fuiſſe ſepultus. 410.
Creatus putatur circa fluenta Euphratis fluminis. XVII. 53.
Dicitur primus attractum habuiſſe præputium. XXII. 1167.
At Rabbinorum alii fabulantur ſine præputio fuiſſe conditum. 1195.
Nugacius Maimonides ab angelo Gabriele cum circumciſum dicit. 1168.
Fuit ſapientiſſimus omnium mortalium hominum. XXI. 772.
Filios ſuos theologiam docuit. 773.
Aſtronomiæ fuit peritus. 774.
Adami felicitas ante culpam. XXVI. 1.
Adam adoratum fuiſſe ab angelis bonis creatumque extrema hora diei Veneris, aut docent aut nugantur Thalmudiſtæ. XXIII. 1128. 1130.
Adam creatus eſt ſolus, ne ſi duo creati fuiſſent, de dignitate contenderent inter ſe. XXV. 564.
Etiam alii docent creatum fuiſſe veſpera Sabbati, hoc eſt die Veneris. *ib.*
Creatum dicunt Rabbini intra horas duodecim. *566.*
Et ſingulis horis aliquod ejus membrum creavit Deus. *ib.*
Multa alia afferuntur Rabbinorum ſomnia de Adamo. *ib.*
Sepultum dicunt in terræ umbilico, in monte Golgotha. XXVII. 768.
Orientales dicunt filios habuiſſe triginta tres, filias vero ſeptem & viginti. 1095.
Multa narrantur de his filiis ab eiſdem Orientalibus. 1096.
Adam abſtinuit a concubitu filiarum ſuarum. 1100.
Ab Adamo ad Jacobum capita duo & viginti numerantur. XXVIII. 862.
Adam fuit agricola etiam cum erat innocens. XXIX. 255.

Erat

fundiſſimus. *ib.*
Qui ſomnus dicitur mitigaſſe dolorem, quem ex ablata coſta ſentire debebat Adamus. 1522.
Sed revera hic ſomnus erat figura Chriſti morituri. *ib.*
Lethargus dici non poteſt, quia ille tam cito non excutitur. 1523.
Dicitur a quibuſdam Oppreſſio. *ib.*
Omnium optime Tertullianus ſentit, qui ſomnum illum Ecſtaſin fuiſſe arbitratur. *ib.*
ADAMAS gemma illuſtratur. XIII. 52. 289.
Adamas omnium totius orbis facile maximus, poſſidetur a magno Mogolis imperatore. XXVIII. 103.
Pendet fere Karatia ducenta & triginta. *ib.*
ADAMITÆ ſacrificia ſua nudi peragebant. XXIX. 538.
ADAR nomen menſis duplicis. XVII. 35.
Unus dicitur Adar primus, alter Adar ſecundus, ſive Veadar. *ib.*
Hoc accidit propter annorum intercalationem. *ib.*
Adar ſecundus habet locum duodecimum in anno ſacro. *ib.*
Sed ſextum in anno civili. *ib.*
Quibus noſtratibus menſibus reſpondeat. *ib.*
ADARCON אדרכון proprie ſignificat pondus auri. XXVIII. 309.
Eſt Græcæ non autem Perſicæ originis. 312.
Hoc nomine non ſunt uſi Hebræi, niſi poſt Babylonicam captivitatem. *ib.*
Adarcon, vel etiam ut alias vocatur, Darchemon & Darchon, Cuperus derivari putat a Doricis. 406.
At id fallum eſſe oſtenditur, quia voce *Drachma*, uſi ſunt Hebræi etiam ante captivitatem. *ibid.*
Adarcon, & Darcon non erant nummi cuſi. 407.
Tametſi Rabbini falſo doceant Adarcon, & Darcon fuiſſe nummos argenteos. 408.
Pondus ejus quantum fuerit non ſatis conſtat. *ib.*
In valore convenit cum ducato aureo. 688.

cidii. 1054.
Caudæ tamen Adeps comedi licite poterat. *ib.*
Adipes ſanctitatum omnium priuſquam comburerentur, ſaliebantur. XIX. 660.
Adipes animalium diverſæ ſpeciei non adolebantur ſimul. 1158.
Adipem comedens tenebatur Sacrificio. 1414.
Ἅδης, *infernus*, an ſepulcrum notet in Sacra Scriptura. XXXIII. 329. 659.
Quid apud Græcos generatim ſignificet. 329.

A D I

ADJURATIO Pontificis in die Expiationis. XI. 191.
Adjuratio teſtium in judicio. XIV. 786.

A D O

ADOLENDI ritus in die Expiationis affertur. VIII. 212.
Extraneus adolens quando demum morti eſſet obnoxius. 1138.
Nam extraneo hoc facere vetitum erat ſub mortis pœna. XI. 112.
Suffitus nemine præſente adholebatur. XI. 642.
ADOLESCENTIBUS ingenuis annum XVI. agentibus Toga alba, dicta pura, dabatur in Capitolio. XXIX. 554.
ADONAI אדני male ſubſtituitur pro Jehova יהוה. XXXI. 1045.
Anquiritur utrum Græci interpretes locum Ex. III. 14. 15. recte explicaverint. *ib.*
ADONIRAM famuli Salomonis ſepulcrum XXVIII. 1311.
ADONIS & Thammuz idem idolum fuiſſe afferitur. I. 811.
Ejus & Oſiridis plangendi ritus refertur. 813.
Adonis filius Cinyræ condidit ſe in Papho in Cypro. XXX. 1273.
Alii dicunt fuiſſe filium Myrrhæ filiæ inceſtuoſæ Thoantis. *ib.*
A Syris, & Aſſyriis excolebatur ut alter Bacchus. *ib.*
Exſtat

adventum. *ib.*
Quæſitum multis lacrymis, tandem feminæ ſe illum inveniſſe ſimulabant. 977.
Tunc erumpebant in effuſæ lætitiæ ſigna. *ib.*
Cantiuncula quædam canebatur. 979.
ADORARE ſignificat manum ad aliquid admovere, & retractam referre ad os. XXX. 1177.
Ita antiquitus dii, ita imperatores, ita etiam utrorumque ſimulacra colebantur. *ib.*
Dum ſic manus ori admovebant, illam oſculabantur. XXIII. 34. 253.
Morem hunc adorandi inventum ab Orientalibus, L. Vitellius primus Romam introduxiſſe dicitur ſub imperatore Caligula. XXIV. 1091.
ADORATIONIS menſura ſive ſpatium, quale cenſeretur. VIII. 1070.
ADORATIONES in Sanctuario quot, & ubi fierent. IX. 80.

A D R

ADRAMELECH idolum erat muli formam gerens. XXIII. 412.
Alii putant pavonis. *ib.*
Habuit cultum fere communem cum idolo Moloch. *ib.*
Ἀδραττός. quænam urbs. VI. 518.
ADRIANUS imperator cur voluerit ſcroſas & porcellos expreſſos in portis ædibuſque ſacris. III. 805.
Vide Hadrianus.

A D V

ADVENA. Vide Peregrinus, Proſelytus.
ADVERSARIA, erant libri, in quibus tumultuarie adnotabantur a veteribus rationes. XXVIII. 27.
ADUMIM caſtrum. VI. 1046.
ADULTERANS cum filia Sacerdotis ſtrangulabatur. XV. 738. 1182. XVI. 190.

mam partem ephæ farinæ hordeaceæ. *ib.*
Sacerdos mulieri ductæ ante Dominum dabat aquam ſanctitatum. 340.
Ejus caput denudabat, dummodo non haberet capillos pulchros. 340. 576.
In manu Sacerdotis erant aquæ illæ amaræ. 341.
Adjurabat illam ſacerdos juramento maledictionis. *ib.*
Quæ fuerint hæ maledictiones. 342.
Sacerdos ſcribebat maledictiones in libro ſive ſcheda, eamque immergebat in aquas amaras. 343.
Porrigebatque bibendas mulieri de adulterio ſuſpectæ, quam adjuraverat. 344.
Si ſuſpecta dicebat ſe eſſe pollutam, aquæ effundebantur, munuſque diſpergebatur in domo cineris. *ib.*
Quod ſi, eum rea eſſet, bibebat aquas, venter ejus intumeſcebat, & femur ejus cadebat. 345.
Sin rea non erat, pariebat prolem immunis ab illa maledictione. 346.
Alia explicatio legis zelotypicæ ex Peſiktha. 347.
Denudabatur mulier & dehoneſtabatur, quia ipſa quoque prius peccato ſuo Deum inhonoraverat. 358.
Tres potationes faciendas fuiſſe a muliere docet ſacer Textus. 360.
Aquæ fiebant amaræ ex dicto Sacerdotis. 361.
Tractatus סוטה Sotha, ſeu de muliere adulterii ſuſpecta. 574.
Adulterii ſuſpecta mulier interdicta erat domui ſuæ, & comedere de ſeparatione. *ib.*
Si vir ejus moriatur, levir non tenetur eam ducere. *ib.*
Mulier hujuſmodi adducebatur ad Synedrium magnum. 576. 590.
Ab eo comiter excitabatur, ut veritatem confiteretur. *ib.* & 592.
Si dicebat, polluta ſum, inſtrumento dotali proſciſſo, abibat. *ib.*

veniunt. *ib.*
Tres diſcipuli a Synedrio ad portam Nicanoris illam adducebant. 590.
Quare ea conſtringeretur fune Ægyptio. 596.
Num adultero an adulteræ venter intumeſceret differunt Verpi. 598.
Mulier afferebat munus, quod erat in corbe ſaligna, quam illa geſtabat, ut nimirum fatigaretur. 608.
Erat hoc munus hordeaceum. *ib.*
Qua de cauſa notatur. *ib.*
Afferebat ſacerdos phialam fictilem novam, & in in ea dimidium logi aquarum ex labro. 608. 614.
In phialam infundebat pulverem. *ib.*
Tum ſcribebat ſchedam ſolo atramento. 610.
Et illam aquis immergebat. *ib.*
Mulier ad benedictionem, & juramentum reſpondebat *Amen*. 612.
Quidam Rabbini docent, aquam in phiala debuiſſe eſſe fontanam. 614.
Quid in ea ſcheda Sacerdos ſcriberet. 616.
Scripta jam ſcheda, tum demum Sacerdos adjurabat mulierem. 618.
Cur mulier reſponderet *Amen* ad benedictionem & juramentum. 622.
Sacerdos depromebat munus e corbe ſaligna, ponebatque illud in vaſis miniſterii. 626.
Poſt oblationem muneris mulier potabatur. *ib.*
Si ante immerſionem ſchedæ vel libri, dicebat mulier: *Nolo bibere*; munus ſporgebatur in locum cineris. *ib.*
Et liber erat illegitimus. *ib.*
Si poſt immerſionem dicebat: ego polluta ſum; aquæ effundebantur. 628.
Si polluta bibebat, facies ejus liveſcebat, oculi protuberabant & ejiciebantur. *ib.*
Num ſacerdos in ventilatione muneris, ſupponeret manus ſuas manibus mulieris, incertum eſt. 630.
Muneris hujus reliquiæ a Sacerdotibus comedebantur. 634.
Utrum mulier biberet ante oblatum munus vel poſt, eſt quæſtio. *ib.*
Jehovæ nomen inſcribebatur libro immergendo in vas aquæ. 1044.
Si hujuſmodi aquæ non ſtatim adulterium oſtendebant, ſaltem poſt aliquot annos illud manifeſtabant. *ib.*
Immo eodem momento, quo mulier patiebatur hos dolores, ſi Hebræis fides, etiam adultero, licet longe diſſito, venter intumeſcebat, & putreſcebant virilia. 1045.
Adulteria puniebantur apud Hebræos triplici genere pœnarum. xxx. 32.
Strangulatione. *ib.*
Combuſtione. *ib.*
Lapidatione. *ib.*
Quorum eſſent in ſpecie hujuſmodi pœnæ. 32. 33.
Hæc de viris ac feminis intelliguntur. *ib.*
De lapidatione diſputatur. 36.
Adulterii rea cum nemine deſponſari poterat. 49.
Quæ tamen opinio vera eſſe non videtur, nam Berſabea adultera nupſit Davidi adultero. *ib.*
Mulieri de adulterio reæ parcere poterat maritus, contentus libello repudii, quin eam ad magiſtratum deferret, ut morte puniretur. 119.
Num Chriſtus in caſu adulterii approbet divortium. 120.
Adulterium cauſa unica diſſolutionis matrimonii. 122.
Adulterii rea lapidabatur ſimul cum fetu. 211.
¶ *Adytum*. IX. 642. Vid. Sanctum Sanctorum, Sanctiſſimum.

Æ C

ÆCHMALOTARCHÆ promovendi ritus qualis. XXI. 900.
Æchmalotarcha appellabatur Patriarcha Judæorum in Palæſtina. XXI. 138.
Æchmalotarcha Babylonius major erat נשיא *Naſi* in terra Iſrael. 946.
Ratio affertur, quia ille natus erat e maribus Davidis, hic vero a feminis. *ib.*
Præficiebat concionatores, & profeſſores. *ib.*
Vocatus fuit interdum etiam Princeps. 941.

ÆD

uum. 401.
Teſtudinem ferebant impreſſam ab regionis nomine & figura. *ib.*
Quidam tamen putant, eos fuiſſe cuſos Ægii, unde & nomen ſortitos. *ib.*
Erat autem Ægium in eadem inſula oppidum. *ib.*
Proportio eorum ad Atticos nummos. *ib.*
Quid ſit in illis φείδων. *ib.*
Oboli & ſtateres Æginæi intelligendi ſunt non quod ibi ſint cuſi, ſed quod ſint ejus ponderis. 402.
¶ Ægrotus. Vide infra poſt Ægyptius.
ÆGYPTUS an Paleſtinæ contermina. VI. 52.
Quid nominis ſit. 56.
Cur רהב Rahab dicta. 898.
Deſcribitur. 1064.
Cur ſpeciatim dicta fuerit terra חם Cham. VII. 1110.
Prima ejus regina Nitocris. 1162.
Quot hominum millia contineret ea regio. 1120.
Olim Thebæ vocabatur. 1124.
Militia equeſtri olim inſignis Ægyptus fuit. 1125.
Ejus rex primus Menes. 1160.
Ægyptus Suidæ μεστρέμ vel μέσερ a מצרים nomen traxit. XXIX. 347.
Ægyptus quamdiu peregrinis inacceſſa fuerit. II. 82.
Muſica in Ægypto non multi fiebat. XXXII. 761.
Habet terram vitriariam. XXIX. 71.
Et frutices, ex quibus extrahitur quid ſimile lini, aut Goſſypii. 72.
In ea Camelorum eſt maximus uſus. 223.
In Jobo XI. & Iſaia XVIII. de ea mentionem fieri Haſæus uterque contendit. XXIX. 17. Vide etiam VII. 1172.
Iſaias Ægyptum appellat terram Navium alatarum. 19.
Seſoſtris & Cambyſes reges ejus, qui erant coævi Moyſis, navibus uſi ſunt. 21.
Ægypti reges Cidarin geſtabant. 586.
Ex Ægypto ſingulæ tribus deduxerunt oſſa ſuorum principum. XXX. 606.
Ægyptum incoluerunt multi paſtores. 1059.
In Ægypto Hebrææ fuerunt fecundiſſimæ. 1062.
Ægyptus in poeſi Hebræa comparatur cum crocodilo. XXXI. 226.
Ægyptus poſtponitur terræ Iſrael. XV. 536.
Ægypto benedixit Deus propter Joſeph. 540.
Adventus Hebræorum in Ægyptum fuit ex libito. 542.
In Ægyptum deſcenderunt ſeptuaginta animæ tempore Joſeph proregis. XVI. 340.
Egreſſaque ſunt inde animarum ſexcenta millia. 342.
Tribus in locis Lex vetuit Hebræis redire in Ægyptum. XXIV. 566. 573.
Nunc ab Judæis eſt maxime habitata. 556. 574.
Duplex cauſa cauſa cur Hebræi illuc ire poſſint: ob mercimonia, & ut bello eam regionem ſubmittant. 573.
Ægyptus diviſa fuit in triginta νόμους ſeu præfecturas. XXVI. 97.
Quilibet nomus ſuam habebat curiam. 94.
Ex Academiam. 96.
Academiam aperuerunt Hebræi in Ægypto. XXI. 781.
In Ægypto Hebræi habebant Ethnarcham. XXIV. 1134. 1201.
Et Archontas. 1190.
In Ægypto multi erant Judæi commerciorum cauſa. XXIV. 1174.
In Ægypto excitatur ſeditio a Barchochab, qui ſe Meſſiam jactat. XXIII. 1026.
Hebræi habitantes in Ægypto tenebantur ad decimam. XX. 370.
Ab Ægypto Salomon equos emebat ſibi. XXVII. 564. 572.
Ibi præcipue Eſſeni habitabant. XXII. 203.

piacula, & æſtuaria. 1178.
Lini & telarum copia Ægyptii plurimum abundabant. 1180.
Mercurio ſacrificantes, mel & ficum edebant. x. 157.
Ægyptia ſpina quænam. xi. 379.
Ægyptii & Hebræi ſæpe moribus conſpirabant. xii. 579.
Ægyptii quo tempore maxime ſcientiarum cupidi. xii. 754.
An mores quoſdam ab Hebræis ſumſerint. 759.
Ægyptiorum character. 760.
Ægyptii & Æthiopes quomodo mortuorum corpora curarent. xiii. 470.
Ex regione Ægyptiorum feria quinta Judæi profecti. xiv. 144.
Ægyptios mortuos propter quatuor res Iſraelitæ viderunt. 200.
Ægyptii præ ceteris gentibus abominabilia opera faciebant. 1320.
Ægyptiorum feſta an Moſaicis antiquiora: Spenceri ſententia. i. 475.
Ægyptiorum reges diadema ſerpentis imagine diſtinctum geſtaſſe traduntur. 727.
Ægyptii omnia per ſymbola & imagines agebant. 732.
Diſcrimen immane inter ritus, mores & cultum Ægyptiorum & Hebræorum. *ib.*
Convenientia inter utrumque populum. 755.
Ægyptiorum ritus habebant ſuas utiles & morales cauſas. 756.
Ægyptiis ſub ſerpentis emblamate natura Divina notabatur. 757.
Eorum leges ſeveræ & aſperæ. 768.
Ægyptiorum ſacerdotes unicam ducebant uxorem. 769.
Ægyptiorum leges poſt divinum cultum parentes honorandos præcipiebant. i. 770.
Anni modus apud Ægyptios duplex. 771.
Sacerdotes eorum ad ſacram liturgiam per aliquot hebdomadas ſe præparabant. 774.
Ægyptii ceterarum gentium mores ſpernebant. 796.
Creationem mundi cum ſingularum communione permiſcent. ii. 117.
Myſteria Ægyptiorum Palæſtinæ ſuam originem acceptam ferunt. *ib.*
Ægyptiorum anni cum Judaicis comparati. *ib.*
Primi poſt diluvium Muſicæ inſtauratores fuerunt. xxxii. 355.
Ægyptiorum circa mortuos componendos mores late exponuntur. xxxiii. 271.
Pyramides Ægyptiorum ſepulcrales. 300.
Ægyptiorum ſepultura, ejuſque ceremoniæ ac ritus. 358. 827.
Quare corpora condierint. 828.
Schema & deſcriptio cadaveris conditi Ægyptiaci. 829.
Ægyptiorum odium in Hebræos pluſquam novercale, quam cauſam habuerit. iii. 522. 525.
Apud Ægyptios Lacedæmonioſque vetitum erat paternum deſerere vitæ inſtitutum. 524.
Ægyptii paſtoriciam quidem agebant vitam, & pecudes gregeſque paſcebant, ſed ad lanam & lac, & agrorum ſtercorationem, itemque ad religionis ſuæ, quam profitebantur, cultum exercendum. 526.
Ægyptio homini poſt tertiam generationem habitanti in Iſrael, permiſſus erat ingreſſus in Congregationem Domini. xv. 796.
Ægyptii neutiquam abominabiles. xvi. 126. 1046.
Didicerunt Ægyptii ab Hebræis multa. xxi. 1055.
Ægyptii circumcidebant pueros ſuos annorum quatuordecim. xxii. 1056.
Circumcidebant etiam femellas. *ib.*
Animalia lanata non comedebant. xxiii. 105.
Cur animalia non occiderent. 366.
Quos piſces non edebant. *ib.*
Eorum Synedria & leges Johannes Nicolas illuſtrat. xxvi. 91.
Lex prima apud Ægyptios, de perjuriis morte multandis. 116.
Lex ſecunda: Si quis vidiſſet aliquem interfici vel pulſari, & non ſubveniſſet cum poſſet, puniebatur morte. 121.
Si

ret, præcidebantur manus ambæ. 181.
Siremps lex eſto eorum, qui falſas ſyngraphas attuliſſent. *ib.*
Et eorum qui ſigna aut ſigilla mutaſſent. *ib.*
Lex duodecima: Mulierem liberam violanti, exſecabantur virilia. 189.
Apud Græcos ſolvebat mille drachmas. 190.
Lex decima tertia: Deprehenſus in adulterio ſpontaneo, virgis cædebatur ad mille plagas. 139.
Mulier naſo truncabatur. *ib.*
Lex decima quarta: Si quis cum juramento negaſſet, ſe accepiſſe mutuo nummos, ſyngrapha deſſiciente, ei credebatur. 201.
Lex decima quinta: Per interventum ſyngraphæ fœnerantes ultra duplum uſura augere ſortem vetabantur. 206.
Lex decima ſexta: Ab obæratis uſuras exigere licebat. 216.
Corpus in vincula conjicere non licebas. *ib.*
Lex decima ſeptima: Verba legis; Qui furtis operam dare volunt, nomina apud furum principem profitentur, & e veſtigio factum ad eum ex pacto deferunt. Qui res ſuas amiſerunt ſimiliter unumquodque amiſſorum literis conſignatum exhibent, locumque ac diem & horam, quibus jacturam fecerint, adſcribunt. Hoc modo cunctis facile repertis fraudatus, taxatione rerum facta, quadrantem eorum perſolvit, & tum ſua recuperat. 224.
Ægyptii Oſiridem ſuum etiam Adonem appellabant. XXIII. 105.
Adorabant Anubim. 412.
Et Apin. 95.
Ægyptii in Sacrificiis adhibebant Ciſtarin. XVIII. 118.
Unde quidam volunt, Hebræos ex eo ritu introduxiſſe Arcam. *ib.*
Ægyptii habebant aſinum ſymbolum Typhonis. XXIII. 413.
Apud Ægyptios Chon nomen Herculis. 215.
Ægyptii primi morem habuerunt circumcidendi

& fides ſocietatis vinculum. *ib.*
Primitias frugum offerebant Diis ſuis. XX. 747.
Connubia cum Ægyptiis vetita judæis uſque ad tertiam generationem. XXVII. 1147.
Ægyptii ituri ad Templum, ſe lavabant. XXII. 972.
Habebant quaſdam ſtatuas inſtar infantium faſciolis involutas, quas dicebant Serapides. XXIII. 344.
Adorabant ſolem ſub Oſiride. 746.
Plurimas ſtatuas Soli erexerant. 775.
Heroes ſacrati ut Dii ab Ægyptiis. 993.
Ægyptii ſubmerguntur mari rubro. XXIV. 25.
Adorarunt bovem, quem dixere Apin. XXIII. 89.
A Synedrii Ægyptii principis collo pendebat Urim. XXVI. 108.
Ægyptiorum Hieroglyphica multas habent interpretationes. XXVIII. 1024.
Ægyptii maxime utebantur camelis. XXIX. 223.
Adorabant Cererem ſub nomine Iſidis. 10.
Triturabant frumenta jumentis. *ib.*
Nunc illa triturant ploſtello. 21.
Ægyptiis familiaris fuit uſus molæ manualis, ab uſque Moyſis temporibus. 54.
Didicerunt uſum molarum ab Hebræis. 132.
Typhoni credito magno Dæmoni offerebant in ſacrificium aſinos. 215.
Pro panibus uſi ſunt piſcibus ad ſolem ſiccatis. 245.
Invenerunt cribra ex papyro & juncis. 255.
In placentis figuram aſini vincti imprimebant. 264.
Adhibent balſamum in omnium fere morborum remedium. 322.
Habebant naves dictas phaſellos. 353.
Plurimas voces habent incipiemtes a פי & פא *phi* & *pha*, quæ loco articuli ſunt Græci. 355. (& VII. 436.)
Ægyptii gloriam ſummam præ ceteris nationibus in re navali ſibi comparaverant. XXIX. 20.
Ægy-

Probatur tamen contra Clericum Ægyptios ſacerdotes nudis pedibus ſacra peregiſſe. *956*.

Ægyptii Liberum, quem Oſiridem appellebant, a Typone per inſidias interemtum, atra veſte induti per annum luxerunt. 1064.

Ægyptii proſelyti filius non ingrediebatur Congregationem Domini, niſi poſt tres generationes. xxx. 556.

Ægyptius proſelytus nubat Ægyptiæ proſelytæ. *ib.*

Ægyptio fune conſtringebatur mulier de adulterio ſuſpecta. *596*.

Qua de cauſa id fieret. *ib.*

Ægyptiæ an Hebrææ obſtetrices eſſent. 1054.

Non eſt credibile Ægyptios filiis ſuis Hebræa nomina voluiſſe imponi. 1058.

Magno enim odio Judæos illi proſequebantur. 1059.

Ægyptii erant omnium nationum maxime ſuperſtitioſi. *ib.*

Ideoque ab Græcis atque Romanis deridiculo ſunt habiti. *ib.*

Adorabant ranas & oves, illarumque carnibus minime veſcebantur. *ib.*

Medicinæ inventores Ægyptii habentur. 1060.

Non eſt credibile eos obſtetricibus caruiſſe. *ib.*

Ægyptii abominabiles vitiis ſuis erant. 89.

Proſelytos Hebræos fuiſſe apud Ægyptios non conſtat. 1062.

Ægyptii Diis ſuis hoſpites immolaſſe dicuntur. 161.

Ægyptii Græcos non oſculabantur. 1064.

Neque eorum cultris utebantur. *ib.*

Cujus moris cauſa ea fuiſſe videtur, quia hi oves & boves mactabant, & comedebant. *ib.*

Cur oves adorarent Ægyptii. *ib.*

Ægyptii paſtores nullum Templum ingrediebantur. *ib.*

Nec nubebant iis, niſi paſtorum filiæ. *ib.*

Ægyptii ſi forte ſuem tetigiſſent, ſe ſuaſque veſtes lavabant. 1063.

Adorabant lunam & Liberum. *ib.*

Et bovem ſub nomine Apis. *ib.*

Verſus lunam, ſolem & ſtellas manus elevabant, retractaſque ori admoventes oſculabantur. 1174.

Ægyptii ſuorum Deorum altaria coronabant. 1226.

Ægyptii per Symbola animi ſui ſenſa explicabant. 1232.

drianus, ubi erat Jeruſalem. xxviii. 846.

Ex ejuſdem ruinis exſtructa fuiſſe dicitur. xxi. 1171.

ÆLIANI & Diodori ætas. xii. 752. 755.

ÆLIUS GALLUS in Arabiam arma intulit Romana. xi. 353.

¶ Ælii Tuberonis familias neſciebat quid eſſet aurum & argentum, niſi cum phiala argentea illi donata eſt ab Æmilio Paulo ſocero ex præda Macedonica ob rem præclare geſtam. xxviii. 422.

Æ M

ÆMILIO PAULO triumphante, omnia Romæ templa ornata fuerunt floribus & corollis. xxx. 1244.

Patera argentea ex præda Macedonica Tuberonem donat ob rem præclare geſtam. xxviii. 422.

Æ N

ÆNIGMATA proponebantur verſibus. xxxi. 208.

ÆNON prope Salim ubinam fuerit. vii. 1084. 1090.

Æ Q

Æquinoctia habentur in menſe Niſan, qui reſpondet lunationi Martii: & in Menſe Tiſri, qui reſpondet lunationi noſtri Septembris. xvii. 58.

Tabula Æquinoctiorum Ptolemaicorum cum exceſſu Lunæ ſupra annos ſolares Hipparchicos. *96*.

De Æquinoctiis juxta calculum Turcarum. 126.

A E R

AER cujuſmodi velum ſit apud Græcos. xxxiii. 851.

Et quinam ejus uſus apud illos. *ib.*

¶ Aer Junoni ſubeſt. xxx. 1240.

Aere purgabantur apud antiquos crimina. 1033.

Aer affectionum quæ corporibus accidunt auctor & dominus eſt. xxix. *369*.

Multo plus in nobis poteſt, quam ipſa alimenta. *ib.*

A ventis maxime agitatur, eorumque qualitatibus maxime alteratur. *ib.*

ÆRA

… cepit. 1105.
Æra Alexandrina dicta eſt etiam Æra contractuum. XXVIII. 1080.
Incepta eſt ab anno milleſimo poſt exitum Iſraelis de Ægypto. *ib.*
Viguit inter Judæos ultra decem ſæcula. 1225.
Uſurpatur in libris Machabæorum. *ib.*
Dicitur etiam præciſe Æra Græcorum. 1081.
Hebræi eam incoant ab anno ſexto regni Alexandri. *ib.*
Quo anno rex ille venit in Palæſtinam. *ib.*
Æra Seleucidarum incipit anno primo regni Seleuci Nicatoris. 1081.
Occurrit frequenter in nummis Regum Syriæ. *ibidem*.
Annus hic incidit in annum ſextum regni Alexandri. 1082.
Quare apud Hebræos eædem ſunt iſtæ duæ Æræ. *ibidem*.
Tabella exhibens annos mundi, & Æram contractuum, ac Simeonis. 1227.
Relandi obſervationes in præcedentem tabellam. 1250.
ÆRARIUM Semieicli & notio ejuſdem. IX. 664.
Vide Conclavia, Arcæ, Gazophylacium, Ciſtulæ.
Ærarii ſacri impenſis veſtes Sacerdotibus comparabantur. XIII. 400.
Ærarii nomen nactum unde fuerit. XXVIII. 429.
Ærei nummi cœperunt Romæ cudi ſub Numa anno ſeptingenteſimo duodecimo ante Chriſtum. *ib.*
Hinc natum Ærarium. *ib.*
Refellitur tamen præcedens de nummis cuſis ſententia. 430.
Neque enim ſub Numa, neque ſub Servio Tullio cudi cœperunt: ſed ſub Decemviris, anno fere ducenteſimo poſt Servium. *ib.*
Ærei nummi longe præceſſerunt argenteos contra Salmaſium. 436.
ÆREOLUS erat ſexta pars Oboli. XXVIII. 120.
Æſtate quænam loca quærenda ſint. XXIX. 370.
ÆSTIMATIONIS voti cauſa faciendæ lex. XIV. 1600.
Æſtimationes, ſive pretia earum rerum quæ Deo devovebantur. I. 94.
Æſtimatio maſculi non poterat eſſe minor ſiclo uno. XVI. 316.
Neque major ſiclis quinquaginta. *ib.*
Æſtimatio maſculi in pubertate, duplo major eſſe debebat æſtimatione feminæ. 318.
Æſtimationes rerum mobilium fiebant a tribus. XVIII. 968.
Æſtimatio rerum votorum ערכין per omnes caſus illuſtratur. XIX. 1434.
Minor eſt numerus æſtimantium, quam æſtimatorum. 1434.
Nam Surdus, Stultus, Minovennis, Cœcus æſtimantur, non æſtimant. *ib.*
Æſtimatio eſt in mutilis, ulcere percuſſis, licet in iis non ſit pretium. *ib.*
Conſtitutus in mortis articulo non æſtimatur. *ib.*
Nec occidendus. *ib.*
Nec puer occiduus. *ib.*
Æſtimatio pauperis erat ſiclus. 1436.
Spatium temporis in Æſtimationibus non erat minus triginta diebus. 1438.
Sed poterat ſemper augeri. *ib.*
Æſtimatio minima divitum erat quinque ſiclorum. 1442.
Ut homines fiunt quotannis vel ditiores, vel pauperes, hoc erat pauperis æſtimatio, quæ fuerat aliis annis æſtimatio divitis. *ib.*
Æſtimatio pupillorum eſt triginta dierum. 1448.
Sanctitatum vero ſexaginta. *ib.*
ÆSTIMATORES litium qui erant Hieroſolymis, accipiebant pro ſtipendio nonaginta minas ex oblationibus Conclavis, ſive gazophylacii Templi Hieroſolymitani. XXI. 21.
Hi Æſtimatores dicti ſunt etiam Judices de rapto. 22.
Æſtimatores hujuſmodi litium erant etiam in reliquis urbibus. 23.

ÆT

Denigrati moribus aliquando Æthiopes audiunt. 164.
Æthiopum cum Phœniciis affinitas. 176.
Erythiam incoluiſſe probantur. 177.
Arcubus utuntur. 181.
Cum veteribus Chaldæis unum fecere populum. 185.
Cyprios eos fuiſſe teſtatur Herodotus. 189.
Etiam Cretenſes fuiſſe Æthiopes. 191.
Primi fuerunt Deorum cultores juxta Stephanum. 197.
Omnium etiam hominum primi. 199.
Quo jure Mithram coluerint Æthiopes. *ib.*
Solem orientem exſecrabantur. 202.
Æthiopum numina quænam fuerint. 207.
Æthiopum circumciſio illuſtratur. 227.
Ab ea longe diſtat Hebræorum circumciſio. 228.
Æthiopum Sepultura illuſtratur. XXXIII. 361.
De Æthiopum nummis parum conſtat. XXVIII. 1358.
Æthiopum reges cidarin geſtaſſe dicuntur. XXIX. 586.
Æthiopes Templa ſubituri calceos deponebant. 791. 932. 1010.
Æthiopum carmina fere univerſa ſunt hypermetra. XXXI. 914.
Carent certis regulis metricis, & rythmicis. *ibidem*.
Habent poeſin verſibus ſimiliter cadentibus. 997.
ÆTHIOPIÆ loca quædam recentiora deſcribuntur. VII. 146.
Æthiopia ultima terrarum habitatarum juxta Herodotum. II. 143.
Æthiopiæ nomen, non eſt origine Græcum, ſed Hebraicum. 162.
Joppe originem dedit. 166.
A veteribus Geographicis in Palæſtina Æthiopia ponitur. 167.
ÆTIUM eſt confectio ex polenta hordeacea cum melle, aut etiam alio liquore. XXIX. 253.
ÆTIUS in iis, quæ de leproſis ſcribit, confutatus. XXX. 1544.
bo & potu. XVI. 116.
Ab unctione etiam & lotione. *ib.*
Interdicebantur etiam ſandalia. *ib.*
Et concubitus cum uxore. *ib.*
Incipiebat a veſperis diei antecedentis, & definebat in veſperas diei proximi ſubſequentis. *ib.*
Sumitur ad ſignificandum ſimpliciter jejunium. 117.
AFRI graviſſimis adſpirationibus in loquendo utuntur. XXVIII. 1390.
AFRICÆ termini. VII. 28.
Undenam ſic appellata fuerit hæc orbis pars. 32.
Deſcribitur. 84.
An cognita fuerit Africa Moyſis tempore. 338.
Ex Africa ſingulis quinquenniis arceſſebantur Romam piſtores. XXIX. 185.
In Africa navigia, eorumque ornamenta fiebant ex papyro. 350.

A G A

AGALA עגלה ab Hebræis & Syris appellatur plauſtrum. XXIX. 119.
Non tamen id nominis ſortitum eſt eo, quod ſit rotundum; ſed quod trahatur. *ib.*
AGALLOCHUM ἀγάλλοχον quid rei ſit exponitur. XI. 386. 388.
AGAMEMNON inſtitutor dicitur ludorum Pythiorum. XXX. 1243.
AGAPÆ apud veteres Chriſtianos originem habuiſſe dicuntur ab conviviis ſacrificialibus Ethnicorum. 1109.
Αγάπη ſignificat aliquid amplius, quam dilectionem, & amorem. 1113.
Agapas comebedant Chriſtiani poſt Sanctiſſimæ Euchariſtiæ ſumſionem. 1117.
Poſt Agapas Chriſtiani canebant. 1122.
In Agapas abuſus irrepſerunt. 1124.
Poſt Agapas ſe invicem oſculabantur Chriſtiani. 1176
AGARICUM Acaciæ ſive Settim innaſcitur. IX. 88.
AGASICLES exſilio ab Halicarnaſſæis punitur, quod tripodem quem victor in Ludis acceperat, non dedicavit Diis, ſed domum attulit. XXXI. 891.

AGA.

denſi, & macri. *ib.*
Optimus erit ager, qui ſit diviſus in campeſtrem, collinum, & montanum. *ib.*
Ager campeſtris melior eſt is, qui æquabiliter in unam partem vergit. 278.
Agros circumdabant Hebræi ſeptis & maceriis, ad arcendos fures & feras. *ib.*
Hæc agrorum ſepimenta pro varietate materiæ variis nominibus appellantur a Thalmudiſtis. 279.
Saxis ſine cœmento eos ſepiebant Hebræi, vel lignis implexis inſtar coronæ. *ib.*
Vel terra congeſta in tumulum, qui dicitur agger. *ib.*
Varro ait quatuor modis ſolere ſepiri campos. 280.
Sepimento, quod ſit ſpinis & virgultis. *ib.*
Sepe, ex lignis agreſtibus, ſed non vivis. *ib.*
Foſſa & terreo aggere. *ib.*
Et maceria. *ib.*
In agro Cruſtomino agri ſepiebantur foſſa & aggere. *ib.*
In Gallico muris. *ib.*
Agri lapidibus & ſentibus expurgandi ſunt. 282.
Etiam a tribulis & ſpinis, quas terra maledicta a Deo ob Adæ peccatum parit. *ib.*
Modum hæc omnia extirpandi tradunt Cato & Columella. 301.
Agri pingues & ſicci menſe Januario ſunt proſcindendi. *ib.*
In locis tepidis, in Februario. *ib.*
In Aprili, continentes aquam. *ib.*
In Martio, uliginoſi. *ib.*
Steriles arandi circa Kalendas Septembris. *ib.*
Agros fuiſſe novellatos ab Hebræis, conſtat ex locis quibuſdam Sacræ Scripturæ. 302.
Agri novellabantur anno primo. 303.
Secundo ſerebantur, ante Paſcha ſeptuaginta dies. *ib.*
Agri novales, ſunt arva primum proſciſſa, & primum ſegetem ferentia. 304.
Vel ut aliis placet alternis cum fructu, & vacua erant. *ib.*
rivis & lacunis. 325.
De his locis aquam ad hunc uſum continentibus, teſtimonia occurrunt in Sacra Scriptura, quæ afferuntur. 325. 326.
Romanos etiam agros irrigaſſe ex auctoribus conſtat. 327.
Agrorum irrigationes iterabantur. 331.
In agros aquæ hujuſmodi derivabantur per alveos ideo factos. 328.
Agros rigabant Judæi in feſto parvo. 331.
Quod Romanis non licebat. *ib.*
Agros occaſſe ſuos Judæos, patet ex Jobo. 332.
Agros ſarriebant itidem Judæi, quod colligitur ex vetuſtiſſimis eorum libris Tahanith, Eruvin, & Sota. 335.
Agros iteratos Hebræi ſarriebant. 337.
Agrorum ſegetes apud Hebræos runcabantur. 338.
In agro peculiari ratione & cultu ſerebatur ac colebatur Manipulus. 334.
Ager Manipuli novellabatur anno primo; anno ſecundo arabatur & iterabatur, ac ſerebatur ſeptuaginta dies ante Paſcha. 344.
Agri Angulum ex divino præcepto Hebræi relinquebant pro pauperibus. 351.
In agris coacervabantur ſegetes variis figuris, antequam deducerentur in aream. 358.
Ex agris afferebantur ſegetes in aream, ut triturarentur. 359.
Agrum vendens etiam vendit lapides in uſum ipſius, & cannas vineæ. 398.
Ager irriguus & uliginoſus ſalicem alit. 399.
Quies agrorum in anno Sabbathico. 479.
Agri vel venditi vel oppignorati, in anno Jubilæo reſtituebantur dominis. 512.
Præceptum ex Levitici xxv. Hebraice affertur & Latine. *ib.*
Itemque ejus explicatio ex Siphra. 513.
Agros Hebræi vendere non poterant, niſi cum revera facti fuiſſet pauperes. 519.
Debebantque eos vendere agnatis, ſi habebant, divitibus. *ib.*

In agrorum ſulcis ſingulis non ſunt commiſcenda ſeminum Heterogenea; ſed ſulco ſeparanda. 256.
¶ Ager fullonis is dicebatur, ubi fullones expandebant pannos lavatos. 406.
AGESILAI Spartanorum regis continentia. xxx. 1206.

A G G

AGGÆUS de gloria Templi poſterioris explicatur. III. 161.
Ἀγγίλλω, Ἄγγιλος ab גלה quod *revelare* ſonat, derivatur. xxvii. 62.

A G I

AGITATIO Sudarii quidnam ſit exponitur. xii. 996.
Agitationis תנופה ritu quinam tenecantur. xiv. 932.
Agitationis panes, erant panes Pentecoſtales. iii. 267.

A G L

AGLAURO Cecropis Athenienſium ſecundi regis uxori, Salaminæ Cypri quotidie immolabatur homo. xxiii. 896.

A G N

AGNI ad Paſcha accipiendi examen. ix. 921.
Agnorum conclave ubi ſitum. ix. 58.
Agnus ſacrificii jugis mactabatur poſt Altaris decinerationem. xiii. 964.
Membra ejus ad collem Altaris a Sacerdotibus deferebantur. 973.
Agnus Paſchalis quota die menſis accipiendus. xiv. 20.
Agni nomine an etiam hædus includi cenſeatur. 22.
Agni cuſtodia cur Hebræis demandata fuerit. 26.
Acceptio agni cur quatriduo mactationem præceſſerit. *ib.*
Aſperſio ſanguinis ejus ſuper poſtes, & limen domorum. 34.
Quæ in comeſtione hujus agni fuerint ſervanda. 36.
Oſtenditur ſignificari tempus inter meridiem & noctem. *ib.*
Analogia inter agnum Paſchalem, atque Chriſtum. 265.
Agnos centum, quibus Jacob emiſſe dicitur agrum, quidam credunt fuiſſe nummos, ita dictos a ſignato in illis agno. xxviii. 21. 251. 776. 812. 1335.
Nummi hujuſmodi erant tam argentei, quam aurei. 299. 695.
Hic nummus appellabatur קשיטה *Keſcita*. *ib.*
Dicitur magis ſiclo ponderaſſe. *ib.*
Agni duo mactabatur quotidie in Templo. xv. 386.
Unus mane ad angulum aquilonarem orientalem. *ib.*
Dicebaturque Juge matutinum. *ib.*
Alter veſpere ad angulum occidentalem auſtralem. *ib.*
Dicebaturque Sacrificium veſpertinum. *ib.*
Agni duo præterea anniculi ſacrificabantur quovis die Sabbathi. 390.
Agni ſacrificabantur in feſto die Pentecoſtes. 428.
Agni in ſacrificiis ſemper antecedebant capras. 1072.
Vide *Paſcha*, *Sacrificium*, *Juge*.

A G O

AGOGE ἀγωγή in muſicali cantu quid fuerit explicatur. xxxii. 430.
AGONIZANS reputabatur ut vivus. xxxiii. 18.
AGORATH nummus, idem qui Gerath. xxviii. 762. 1334.

A G R

AGRARIA lex qua Judæi utebantur, apprime idonea erat ad tuendam Rempublicam. iii. 513.
Viguit uſque ad deſolationem factam per Aſſyrios. 526
AGRICOLA debet inſpicere, num terra ſit æquabiliter ſupra & infra arata. xxix. 293.
Etiam vitium curam ſummam debet habere. 382.
Habebat inſtrumenta acuta ferrea, præcipue ad putandas vites. 409.
Agricola non debet ſemper eodem modo agros arare. 41.
Sed faciat ſulcos aliquando latiores, interdum vero anguſtiores. *ib.*
¶ Agricola male ſcripſit de menſuris. xxviii. 591.
AGRI.

Sacra commemoret. 284.
Primum inſtrumentum agriculturæ eſt aratrum. *ib.*
Agriculturæ inſtrumenta omnia Cato enumerat. *ib.*
AGRIGENTINI Herculis os oſculabantur. XXX. 1172. 1192.
AGRIPPA rex fontem Jordanis Phialam detexit. VI. 252.
Cœnaculum conſtruxit, qua re Judæos maxime offendit. III. 536.
Agrippa uterque regium nomen recuperarunt; ſed precaria poteſtate regebant. 595.
Poſt Agrippæ deceſſum, regnum in provinciam redactum fuit. *ib.*

A H

AHAD Idolum repræſentans Solem. XXIII. 120.
AHARONIS virga in Siclis ſignata illuſtratur. XXVIII. 749. 1218. 1356.
Aharon non eſt mortuus in Maſaroth, ſed in Hor-hahar. XXX. 606.
Aharon unctus fuit oleo olivæ. 716.
Aharon male repræſentatur calceatus, dum in eo eſt ut ſacrificet: ſacrificia enim fiebant a diſcalceatis. XXIX. 798.
Aharon per tredecim vices fuit excluſus ab allocutionibus in Legge memoratis. XV. 128.
Fecit candelabrum, & accendit luminaria. 130.
Rogat fratrem Moyſem ut ſoror Maria liberetur a lepra. 220.
Cum illo Deus loquitur. 282.
Cum Aharone contendit Core de ſummo Sacerdotio. 284.
Meruit Aharon coronam Sacerdotii. 302.
Cenſendus eſt Davide major. *ib.*
Aharon jubetur loqui cum Levitis de Decimis. 306.
Erat reipublicæ theſaurarius. 314.
Veſtitur ejus veſtibus a Moyſe filius Eleazarus. XVI. 542.

XX. 298.

A L A

ALAE per metaphoram ſignificant etiam vela Navium. XXIX. 32. Vide Ægyptii.
ALABASTRITIS uſus ad vaſa conficienda. XII. 794.
ALABASTRI etymologia inquiritur. XXX. 313.
Alabaſtrum eſt vas lapidaceum unguenti, quod nullam habet anſam, ſic dictum a vocibus græcis α & λαμβάνω. 314.
Alabaſtri nomen omnibus vaſis unguentariis, quacumque materia confectis imponebatur. *ib.*
Non fuit vas vitreum Alabaſtrum illud, ex cujus unguento mulier unxit Bethaniæ Chriſti pedes in domo Simonis. *ib.*
Hoc vaſculum Conſtantinus magnus adeptus eſt, & inter alia monumenta aſſervabatur Conſtantinopoli. 1315.
Fuit inde ſublatum ab Imperatore Theodoſio. *ib.*
Alabaſtrum eſt genus lapidis albedine & levitate inſignis. 1327.
Sunt qui Alabaſtrum dicant Arabicum nomen marmor ſignificans. *ib.*
Eſt etiam Alabaſtrum, teſte Plinio, montis nomen. *ib.*
Fortaſſe Alabaſtrum de quo fit mentio in Evangelio, fuerit vitreum vas. 1328.
Antiquorum Alabaſtrum non fuit ſimile noſtro. 1429.
Vas unguentarium & Alabaſtrum idem ſignificant. 1430.
¶ Alabaſtrum menſura continens ſextarii dimidium. XXVIII. 139. 866.
ALACAR nomen Idoli apud Arabes. XXIII. 395.
ALAGABALUS idem ac Sol. Vide Sol.
¶ Alagabalus occiditur a militibus ſuis. XXVIII. 901.
Quamdiu imperaverit. *ib.*
ALANUM Charterium, hominem doctiſſimum, in lecto jacentem, Margareta Ludovici undecimi Galliarum regis conjux, adſtantibus feminis, exoſculata eſt. XXX. 1201.

tur. xxxii. 534.
ALCIMUS Pontifex an ex genere Sacerdotali fuerit. xii. 272.
Alcimus etſi non ex gente Pontificali, ab Antioco tamen ſuadente Lyſia Pontificatum accepit. xiii. 865.
Alcimo Judas Macchabæus ſucceſſit. *866.*
ALCIBIADES navibus coronatis ob victos Lacedæmonios Pyræum ingreſſus eſt. xxx. 1242.
Exiens e navi a concurſu hominum coronatus eſt. 1243.
ALCIS ungula curat epilepſiam. 1558.
ALCORANI metrorum tabula. xxxi. 924.
Hic liber editus eſt ante medium ſeculum ſeptimum. *996.*
Scriptus eſt verſibus ſimiliter deſinentibus. *ib.*
A Maumedanis decantatur. 1008.
Legem continet Mahumedanorum, ejuſque libri ſapientia exhibetur. xxiii. 1093. 1118.
Alcorani nomen videtur confictum a pſeudopropheta Mohamede Judæorum more. 1117.
In eo ſunt placita Rabbinorum & fabulæ. *ib.*
Ut ſacri codices Maſſorethæ voces omnes numerarunt, ita Mahumedani numerarunt omnes Alcorani voces. 1118.
Dicunt Mahomedani Alcoranum compactum a Gabriele archangelo in ſeptimo cœlo. 1119.
Dictatumque Mahomedi ſpatio annorum trium & viginti. *ib.*
Vide Sonna, Mohamedes.

A L E

Ἄλε γαῖαν ἀγοστῷ, cepit terram manu, quod Ennius dixit Terram pinſere. xxix. 101.
Ἀλέκτωρ, Gallus, quam varie apud Græcos ſignificet, oſtenditur. xxvii. 18. *76.*
Ἀλεκτοροφωνίας, ſive Gallicinii, in Evangelio memorati ſignificatio genuina defenditur. xxvii. 30.
ALEXANDRI Hieroſolymam adventus; quæque, inde contigerint, recenſentur. ix. *793.*
Dulkarnain dictus eſt, & cur. x. 220.
De Alexandro in pueritia thus ſine parſimonia adolente, narratiuncula recitatur. xi. *346.*
Nam hic [illegible] Liberum Deum, quacumque incedebat, volebat vias ornari floribus. *ib.*
Etiam unguenta ſpargi volebat. 124*6.*
Circa ſtatuam Achillis decurrit, & eam coronavit. 1250.
Theodectæ ſtatuæ multas coronas ingeſſit. *ib.*
Ejus cadaver & ſepulcrum aſperſum fuit floribus ab Auguſto. 1274. 12*99.*
In Alexandri convivio, treecenti duces in ſellis argenteis aureiſque, purpura contextis, menſæ aſſidebant. 1322.
Cum cornibus apparet in nummis. 15*29.*
Quod reſpicit arietem Jovis Ammonis, cujus ſe filium jactitabat. *ib.*
Alexander deſcendit de curru in occurſum ſummi Sacerdotis Jehoſua, induti veſtibus ſanctis. xv. 1122.
Volebat collocari in Templo imaginem ſuam auream inter gradus & Altare. xxi. 1108.
Renuit Pontifex, aſſerens id divinitus interdictum. *ib.*
Cujus rei loco tamen pollicitus eſt regi, omnibus maribus eo anno naſcituris ſe impoſiturum nomen Alexandri. *ib.*
Rex acquievit. *ib.*
Permittit Sanbalatho Horoniti ædificare templum in monte Garizim. xxii. *26.*
Et tunc diviſus eſt populus. *ib.*
¶ Alexandri tertii Pontificis Romani imperatorem conculcantis Venetiis hiſtoria Hebræi viri antiquiſſimi teſtimonio confirmatur. xxiv. *606.*
Erat hic imperator Fridericus Ænobarbus. *601. 606.*
Alexander tertius Friderico, pace inita, oſculum dedit. xxx. 1273.
Alexander imperator, quot annos imperium obtinuerit. xxviii. *901.*
Alexandri Sexti Pontificis Romani nummus. 1314.
Alexander Jannæus octingentos Phariſæos cruci ſuſpendit. xxii. *62.*
Poſt eum regnavit Alexandra uxor ejus. *ib.*
Habuit duos filios, Hyrcanum, e Ariſtobulum. *ib.*

Ale.

Alienigena, ſive Alienus comedere Sanctitates non poterat. xxx. 826.
ALILATH nomen datum Veneri ab Arabibus. xxii. 181.
Deducitur a ליל & ſignificat Noctilucam. *ib.*
Ἀλίμενος *importuoſa* non *impetuoſa* intelligi debet apud Joſephum de ſitu Ægypti. vi. 52.
ALIMONIÆ a Deo Sacerdotibus aſſignatæ illuſtrantur. xiii. 1055.
ALIPTA ſignificat unctorem. xxx. 1378.
Aliptæ in gymnaſiis Palæſtritas ungebant. *ib.*
Etiam in balneis erant aliptæ. *ib.*
Alipta interdum accipitur pro Gymnaſta. 1379.

A L K

ALKERMES animal. xiii. 210.

A L L

ALLEGORIA eſt pars dictionis figuratæ xxxi. 277.
Plures allogoriæ aliam plane faciunt orationem. *ibidem*.
Allegoriæ adhibitæ fuerunt præcipue a Prophetis. 279.
Harum Allegoriarum quædam afferuntur exempla. *ib.*
Allegoria eſt etiam Parabola. 282.
Allegoriæ myſticæ adhibentur etiam a Sacris Scriptoribus. 287.
Explicatur quid rei ſit Allegoria myſtica. *ib.*
Diſcrimina inter Allegoriam ſimplicem, & myſticam. *ib.*
Exemplum petitum ex Pſalmo ſecundo affertur. 289.
Et a Pſalmo ſeptuageſimo ſecundo, ubi eſt inauguratio Salomonis. 290.
ALLIUM habet odorem peſſimum. xxx. 1206.
Allium edentes per oſtiduum vetiti intrare aulam Alphonſi Hiſpaniarum regis. *ib.*
xxxi. 42.
Alphabetum Latinum litteris Hebraicis accommodatum. 1094.
Alphabetum Hebraicum duplex. xxviii. 993.
Immo quadruplex. 1023.
Alphabethici Pſalmi. xxxiii. 381. Vide Acroſtichi.
R. ALPHES celeberrimus doctiſſimuſque mortuus quo anno fuerit. xxiv. 493.
Et in qua civitate. *ib.*
Affertur ejus monumentum admodum elegans. *ibidem*.
S. ALPHIONIS patria Arſalea. vi. 556.
Is fuit Palæſtinæ vicus. *ib.*
ALPHONSUS Hiſpaniarum rex juſſit, ut Aulici allium comedentes, per octo dies ab aula abeſſent. xxx. 1206.
ALPINI (Proſperi) de Balſamo ſententia & illuſtratio omnimoda. xi. 530.

A L S

ALSACIÆ aquæ. xxx. 1461. Vide Aquæ.

A L T

ALTARIS Holocauſtorum analyſis peragitur. viii. 56.
Œconomia, & typica ratio ejuſdem afferitur. 60.
Præcepta Altare Holocauſtorum reſpicientia. 764.
Ejuſdem Altaris menſura & forma deſcribuntur. 768.
Schema ſive Iconographia ejuſdem. 766.
Altaris lapides ubinam abſconditi dicantur ab Haſmonæis. ix. 85.
Altaris Exterioris, ſive Holocauſtorum deſcriptio prolixior. 202.
Materia ejus quænam fuerit anquiritur. 204.
Dimenſiones ejus. *ib.*
Situs ubi Altare poſitum erat. 208.
Altare quomodo ædificaretur. 210.

Quale

Locus hujus Altaris multis rebus eximius. 162.
Hac ara ſtante, alibi Victimas offerre nefas erat. 165.
An id aliquando ad tempus permiſſum fuerit. 166.
Situs Altaris hujus diligenter anquiritur & definitur. 167. 170.
An de loco ſuo unquam motum fuerit Altare Holocauſtorum. *ib.*
An illud ſub dio fuerit. 171.
Materia ejus Altaris erant lapides quemadmodum etiam apud Gentiles erant. 173.
Totum erat lapideum. 174.
Lex de illo Altari conſtruendo qui intelligenda. 176.
Utrum ad כמות reſtringenda. 178.
Quid in ea ſonet מזבח אדמה Altare de terra. 182. 599. XIV. 424.
Ara Moyſis ac Salomonis huic legi conformis fuit. X. 182. 183.
Lis inter Rabbinos de hac re, 184.
Lapides iſti Altaris quales fuerint. 187.
Qua de cauſa impoliti. 189.
Undenam petenda ſit Altaris iſtius conſtructionis notitia. 190.
Partes ejus quatuor illuſtrantur. 192.
Prominentiæ in Altari erant duæ. 194.
Focus totus erat planus, & æqualis. *ib.*
Traditur deſcribiturque quomodo ædificandum fuerat. 195.
Altitudo ejus erat Cubitorum decem. 196.
Partium menſuræ perpenduntur. 197.
Amplitudo Altaris exterioris quanta fuerit. 199.
Altare Holocauſtorum quadratum erat. 200.
Baſis ſive fundamentum ejus ſubtilius deſcribitur. 201.
Cur in lateribus orientali & meridionali, baſis ſeu fundamentum Altaris deficeret. 203.
Foramina Altaris חוטמים dicta illuſtrantur. 206.
Male a quibuſdam שתין appellari videntur. *ib.*
An per illa foramina Victimarum ſanguis deflueret. 208.
Cingulum ejus כרכוב vel סובב examinatur. 210.
Quo fine. *ib.*
Quo ſitu. 244.
Qua magnitudine. *ib.*
Ligna cujuſmodi ad ſtrues adhibita fuerint? 248.
Omnia ligna apta fuiſſe dicuntur, præter olivam & vitem. 249.
Tres hujus rei rationes afferuntur. *ib.*
Quibuſnam lignis frequentiſſime ad ſtrues uterentur. *ib.*
Ligna non afferebat ille, cujus victima cremabatur. 250.
Familiæ quædam ad comportanda ligna deputatæ erant. *ib.* Vide Xylophoria.
Ubi nam ea ligna conderentur. 251.
Num ex conclavi ad aram immediate deferrentur. 252.
Decineratio Altaris Holocauſtorum quomodo fieret. 253.
Qua hora. 254.
Quo loco cineres reponerentur. *ib.*
Rabbinicum quoddam miraculum. *ib.*
Cineres quo efferrentur. 255.
Nonnihil cineris in Altari relinquebatur. 256.
Altaris aſcendendi lex diligenter illuſtratur. 257.
Quæ cauſa fueris gradus prohibendi. 258. 259.
Quid fuerit כבש ſeu Clivus Altaris exponitur. 265.
Et ubi fuerit: nempe ad latus ejus meridionale. 266.
Altitudo ejus quanta. 267.
Et Latitudo. *ib.*
Aram ipſam Clivus non contingebat. 269.
Quid & ubi fuerit רבובה ſive etiam נבובה. 270.
Uſus ejus erat ad recondendas oves, quæ vitium contraxerant. *ib.*
Clivi Altaris minores duo. 271.
Eorum menſuræ. 272.
Quæſtio de illis inter Rabbinos agitata illuſtratur. 273.
Quo greſſu per Clivum Altaris miniſtri incederent. 276.
Et quo ordine. 277.

Quid

500.
Traditio ex Sancto Hieronymo confirmata. 501.
An in poſſeſſione Benjamin exſtructum fuerit. 506.
Major pars Altaris in meridie ſtabat: qui hoc intelligatur. 515.
Altare de ſitu ſuo Achaz moviſſe putatur. 525.
An combuſtum incendio perierit. 527.
Altaris lapides impoliti eſſe debuerunt. 592.
Salomonæum quoque Altare lapideum Judæi perhibent. 593.
Anquiritur ratio cur divinitus ita præceptum fuerit. 595.
Theodoreti ſententia affertur. 597.
In Altari duo erant כרובים. 614.
Altaris totius menſuras ex Ezechiele demonſtrare Judæi nituntur. 642.
Quanta Altari altitudo tribuatur. 646.
Menſura omnis examinatur. 648.
Altaris conſcendendi ratio. 661.
Ad Altare confugiens, ſi homicida involuntarius eſſe deprehendebatur, inde in exſilium ad civitates refugii deportabatur. 731.
Altari omnes ſuæ partes ita erant neceſſariæ, ut alioquin illegitimum haberetur: 741.
Idem & de menſuris ejus judicium eſto. *ib.*
Altare in Templo duplex: ad utrumque Sacerdotes ſtabant. XI. 802.
Coccineo filo cingebatur Altare ad indicandum ſitum aſperſionis Sanguinis. 834.
Altaria ubi ſita eſſent. XI. 837. XIV. 646.
Altaris expiatio. XIV. 1276.
Altare ex lapidibus cæſis cur Deus ædificari prohibuerit. I. 503. III. 682.
Altare dum ſic ædificari mandat Deus, an præceptive vel permiſſive loqui putandus ſit. I. *ib.*
Altare quadruplex tempore Moyſis fuit. III. 679.
An a reducibus Babylone lex de lapidibus impolitis prorſus obſervata fuerit. III. 678.
Utrum quotidie in Altari tres lignorum ſtrues ordinarentur, diſputant inter ſe Rabbini. 722. 723.
interdictus. 234.
Initiatio Altaris in quem diem ceciderit, non conveniunt auctores inter ſe. XV. 1156.
Integro ſeptiduo Complementorum obtulit Moyſes. *ib.*
Die octavo habitavit Divinitas in Altari. 1156.
Omnes principes ſingularum tribuum oblationes fecerunt pro conſecratione Altaris. 118.
In Altari ſemper ardebat ignis. XV. 1116. XVIII. 284.
Qui cooperiebatur quodam magno vaſe dicto Peſachthar. XV. 1118.
Neque poterat ignis accendi niſi per Sacerdotem. XVIII. 226.
Multæ quæſtiones proponuntur, ut ſi ventus diſſipet ex igne pugillationem; diſtrahant flammam &c. quid agendum ſit. 228.
Circuitus Altaris erat ſpatium inter cornu & cornu. XVIII. 20.
Quod dicitur ſitus ambulacri Sacerdotum, & ulterius. *ib.*
Plaga Aquilonaris Altaris, in qua mactabantur Sanctitates Sanctitatum, erat a pariete Altaris uſque ad ſpatium quaſi duorum & triginta cubitorum, e regione totius Altaris. 258.
Alii Rabbini aliter eam plagam deſcribunt. 262. & XIX. 38.
Altare Holocauſtorum patebat quaquaverſum cubitos quinque. XVIII. 1102.
Altare ligneum habebat altitudinem trium cubitorum, eratque mobile. *ib.*
Baſis circuibat facies totius Altaris, ab aquilone ad occidentem. XIX. 40.
Filum coccineum dividebat inter ſanguines inferiores & ſuperiores. 334.
Altare totum erat ſpatium Aquilonare. 44.
Sacerdos aſcendebat ad Altare ad Orientem, & deſcendebat ad Occidentem. 46. 220.
Si aſcendebat ad dexteram, deſcendebat a ſiniſtra. *ib.*
Aſperſiones factæ ſuper Altare exterius, expiabant. 254.
Al-

Altare erat quinquaginta & quatuor palmorum. 1194.
Alii ſexaginta illi palmos attribuunt. *ib.*
Altare Siloh præbebat refugium, ſed non Altare Domus ſeculorum ſive Templi. xxv. 328.
In Altari quid offerre nefas fuerit. x. 833.
¶ Altaris Thymiamatum, Aurei, ſive interioris analyſiis. VIII. 122.
Ratio illius literalis & myſtica exponitur. 124.
Locus ubi fuerit IV. *469.* VIII. 210. IX. 288. XI. *621.*
Altaris ſuffitus iconographia. VIII. 788.
Altaris hujus ſynonyma. IX. 312. XI. 7.
Magnitudo & materia. 314.
Cornua ejus ubi eſſent. *316.*
An Salomonicum Moſaico majus fuerit. *ib.*
An a Salomone quidquam inde acceptum. 318.
Quoties ibi thymiamata offerrentur. *639.*
Altaris Thymiamatis purgandi modus quis fuerit. 905.
Altare Suffitus quem præciſe locum in Sancto occuparet. x. *876.*
Materia ejus ligna Settim. XI. 8.
Altaris aurei menſuræ. 13.
Teſtum ſive גג. 73.
Corona ejus ſive זר. 75.
Annuli & vectes ad ferendum Altare. *76.*
Situs ejus definitur. *77.*
Sanctius erat Menſa, & Candelabro. *ib.*
Vocabatur etiam Altare Oraculi הדביר. *79.*
In eo nec hoſtiæ, nec munera offerenda erant. 81. *664.*
Tabulis ארז a Salomone tectum fuiſſe dicitur. 82.
An remoto Moſaico novum extruxerit. 83.
Cur Moſaicum occultaſſe Salomon cenſeatur. *86.*
Qui coram throno fuerit. XI. *839.*
Non initiabatur niſi ſuffitu aromatum xv. 388.
Super Altare aureum non aſpergebatur ſanguis in ſacrificio pro præcepto particulari. 1058.
Septies ſuper illud debebat fundi ſanguis. 1060.
Quorſum? *ib.*
In Altari interiori fiebant quatuor aſperſiones. *ibidem.*
Patebat cubitum unum quaquaverſus. XVIII. 1102.
Exceptiones erant quoad loca Altaris ipſius, & delicta. *985. 986.*
ALTITUDO Candelabri quanta fuerit. XI. *956.*
Vid. Candelabrum.
ALTIOR cœlis Chriſtus: an etiam vetus Pontifex. XII. *956.*

A L V

ALVEARIUM quatenus pollutionum induceret. XIV. 1040.
ALVUM exonerare judæis ubi non liceat. VIII. 854. X. 259.
Poſt hoc lotione opus habebant: 1102.
Et quali. *ib.*

A M A

AMABILES quam ſint Peregrini. XIV. 534.
AMALEC memoria cur delenda præcipiatur. I. 185.
AMALECITÆ, eorumque regio illuſtratur. VI. 72. 1054. VII. 1222.
Amalecitas cur Deus uſque ad internecionem deleri voluerit. III. *768.*
Quale fuerit delictum, propter quod omnes delendos præcepit Deus. XXIV. *668.* XXVII. 137.
Quidam putant, quia Amalec Deum circumciſionis auctorem irriſit, amputando virilia captis Hebræis, eaque ſurſum projiciendo. XXVII. 137. 373.
AMALTHÆÆ nymphæ cornucopia. XXIX. 250.
Vide Cornucopia.
AMARACINUM unguentum. XIII. 457.
Conficiebatur ex foliis Amaraci. XXX. 1354.
Dicebatur ab Ægyptiis & Syris Sampſucum. *ib.*
Ex Amaraco fiebant etiam coronæ. *ib.*
Optimum erat hoc unguentum ex inſula Coo. *ib.*
AMARCHELIN אמרכלין qui eſſent miniſtri: & quodnam eorum munus fuerit. VIII. 947. IX. 336. 825. 845.
Etymon hujus vocis. IX. 846. XII. 102.
AMASIS thorax. XIII.
AMASII Deorum. XXIII. 337.

AMB

A ſolo Divo Johanne duplicatur, quoties adhibetur. 1340.
Aliquando habet propriam vim jurandi. 1341.
Aliquando dicta confirmandi. *ib.*
Aliquando approbandi. *ib.*
Superſtitio Judæorum in ea voce pronuncianda. *ibidem*.
Aliquando ſignificat deſiderium. 1342.
Et tunc bene exprimitur per *fiat*, vel *eſto*. *ibidem*.
Quam vim habeat geminata in Evangelio Johannis. *ib.*
AMENOPHI votum ſtudiumque erat *τῶν θεῶν γενέσθαι θεατὴν* Deos videre poſſe. VII. 1110.
AMERICA quid, & unde ſic appellata fuerit. VII. 35.
In America plures ſunt Judæi. XVII. 1049.
Ibique diligenter obſervant ritus patrios. *ib.*
AMERICANI ante adventum Hiſpanorum non utebantur nummis. XXVIII. 476.
Utebantur autem pro nummis fructu, quem Catavate, & Cacao appellabant. 477.
AMETHYSTUS lapis illuſtratur. XIII. 294. 298.

A M I

Αμίαντος immaculatus τῷ בעל מום opponitur. XII. 197.
AMICULUM veſtis ſummi Sacerdotis ab humeris uſque ad mediam corporis partem deſcendens. XXIX. 949.
AMICI ad funus vocari conſueverunt. XXXIII. 1253.
AMIRCUS nummus Perſicus fuit. XXVIII. 318.
Valor ejus quanti fuerit. *ib.*
AMISSAS res inveniens, illas reſtituere debet. XV. 1092.
Inventor ſi res inventas negaſſet, & deprehenſus mendax fuiſſet, debebat eas reſtituere cum quinta parte pretii valoris earum. XV. 1092. XVI. 1030.
Ammon peccaſſe dicitur violans Thamarem, non quod eſſet ejus ſoror, ſed quia nulla ſponſalia præmiſſa fuerant, ut eam duceret in uxorem. 25.
Occiſus fuit ab Abſalome fratre. 22.
Ammon rex combuſſit Legem. XXV. 1014.
Concubuit etiam cum matre ſua. *ib.*
AMMONÆORUM arcana. VII. 1152.
AMMONITARUM regio illuſtratur. VI. 94.
Ammonitas & Moabitas cur Deus ad pacem ſolicitari noluerit. III. 772. 775.
Ammonitæ tribula ferrea a Davide conteruntur. XXIX. 44. Vide David.
Ammonitæ non poterant ducere Iſraelitidas in uxores. XXI. 39.
Neque Ammonitam poterat ducere mulier Iſraelitica. *ib.*
Ammonitarum ac Moabitarum feminæ induxerunt Hebræos in idololatriam. XV. 352.
Ammonitæ & Moabitæ non poterant ingredi in congregationem Domini. XV. 792. XVI. 1042.
Eo quod populo non tulerunt obviam panem & aquam. *ib.*
Ammonitas tamen affligere non fuit permiſſum Iſraelitis. XVI. 816.
AMMONII aſinus ſcholaſticus. XXIX. 114.

A M N

Ἄμνιον quid ſit explicatur. XXIX. 569.

A M O

AMOMUM aroma illuſtratur. VII. 141.
Amomi præſtantia ex ipſa voce *ἄμωμον* dignoſcitur. XXX. 1557.
Ea vox græce irreprehenſibile, aut reprehenſione majus ſignificat. *ib.*
Amomum eſt uva ex Indica labruſca. *ib.*
Seu potius frutex ſimilis labruſcæ. *ib.*
Naſcitur etiam in Syria & Armenia. *ib.*

404.
Ejus ſtilus & character cujuſmodi ſit. *ib.*

A M P

AMPELLUS puer Baccho carus bovis tergo inſedit. XXIX. 120.
AMPHORA vas vinarium. XXIX. 453.
Amphoræ in angiportis Romæ diſponebantur a fullonibus, ad colligendum lotium pro arte quam exercebant. 402.
Amphora ſic dicta quod duas anſas haberet. XXVIII. 57.
Menſura fuit Græcorum atque Romanorum. *ibidem.*
Habebat per omnes partes longitudinem pedis Romani apud Romanos. *ib.*
Appellata etiam fuit Quadrantal. 58. 132. *610.*
Eo quod erat vas pedis quadrati continens octo & quadraginta ſextarios. *ib.*
Erat in morem cubi excavata. *ib.*
Continebat libras Romanas aquæ octoginta. *ibidem.*
Frumenti ſexaginta. *ib.*
Locus Livii explicatur. 59.
Amphora Græca etiam Metreta audiit. 137. *618.*
Erat tertia parte major Amphora Romana. *ibidem.*
Amphora eſt etiam menſura quædam Argentoratenſis. 128.
Et dividitur in vigintiquatuor Cantharos. *ib.*
Comparatio Amphoræ Romanæ cum Cracovienſi. *610.*
Amphora Capitolina illuſtratur. *739.*
Amphora Romana erat ejuſdem menſuræ, cujus Bathus. *660.*
Amphora eadem atque Stamnus. 1201.
Sunt qui putent Amphoram dictam non ab duplici anſa, ſed quod hinc ferretur ſeu levaretur. *ib.*
Erat operculo cooperta. *ib.*

AMPHICTYONIUM judicium bis in anno a tota Græcia habebatur apud Thermophylas in Theſſalia. XXV. 1243.
AMPHITRYO. Vide Plautus.
AMPLIFICATIO urbis quomodo fieret. VIII. 844. 850.

A M R

AMRA amita Jacobi ab eo in uxorem ducta. XXX. 30.

A M U

AMULETA Ægyptiorum cauſam dediſſe Hebraicis *φυλακτηρίοις* & טטפות Phylacteriis & Frontalibus contendit Spencerus. I. *794.*
Utriuſque tamen gentis Amuleta fuere longe diverſa. *ib.*
Amuleta Hebræi geſtabant, quia rebantur iis aures defendi, ne turpia in eas incurrerent. XXXI. *249.*
Amuleta & Taliſmanni frequentiſſime occurrunt in Oriente. XXVIII. 1346.
Amuleta geſtabantur ab Hebræis appenſa collo. XXI. *693.*
Quod videntur didiciſſe ab Hebræis geſtantibus Pylacteria. *ib.*
AMURCA quid propria ſit, & unde ſic dicta fuerit. XIII. *97.*
Amurca cum aqua ſpargendæ ſunt oleæ. XXIX. 451.
Amurca fit ex fæcibus olei. 3.
Optima eſt ad conficiendas areas. *ibidem.*

A M Y

AMYCLÆ quid eſſent exponitur. XXXII. 873.
AMYGDALAS toſtas Medi in panem adhibebant. XXIX. 245.
Amygdalæ amaræ parvæ obligabantur ad decimam, non magnæ. XIX. 1276.
Amyg-

Alii etiam equi Martis. *ib.*
ANAN non inſtituit primus Caræorum dogmata. XXII. 400.
Sed collapſa reſtituit. *ib.*
Vixit circa annum Chriſti ſeptingenteſimum tertium. 401.
Reprehenditur a Rabbinis, defenditur a Caræis. *ib.*
Doctrinam veritatis demonſtravit populo. 406.
Anan dicitur princeps captivitatis. 514.
ANANUS ſignificat Solem, ut Anaitides Lunam, quæ eadem eſt ac Diana & Venus. XXIII. 200.
ANAPÆSTICUM Carmen. XXX. 664. Vide Carmen.
ANATHEMA חרם illuſtratur. XIII. 1115.
Anathematis forma in Samaritanos prolata. III. 124.
Anathemate homines an devoveri queant. IV. 491.
Anathema ſignificat rem votam & ſanctificatam Deo. XVI. 330.
Qua interim uti non licebat, donec veniret tempus illam offerendi. XVI. 1054. XXVII. 1009.
Anathema Sacerdotum non poterat redimi ne anno quidem Jubilæi. XIX. 1458.
Anathemata indefinita cedebant Deo. *ib.*
Definita cedebant privato. *ib.*
Anathematis confeſſio debebat fieri coram decem teſtibus. XXI. 420.
Num liceret extra belli caſum anathema humanum mactari Deo diſquiritur, concluditurque nequaquam iſtud licuiſſe. IV. 491. XXVII. 1000. 1031. 1041.
Urbes hoſtiles aliquando erant anathema; nec quicquam ex illis tangi poterat. XXVII. 1015.
Anathematis pretium, ſiquidem redimi potuiſſet, ſacerdotibus cedebat. 1049.
ANATHOTH civitas. VI. 1046.
Ἀναξυρίδες quid proprie ſint. XIII. 382.

rat carius. *ib.*
Scaliger putat, eo quod *Chai alah* vivit Deus, eſſet Juramentum ſanctiſſimum Judæorum, Martialem qui bene linguam illam non norat, dixiſſe Anchialum. *ib.*
Farnabius Scaligero adſtipulatur. 621.
Voſſius putat debere legi Anehiarium, quod ſignificat Aſinum: nam judæos juraſſe per Aſinum creditum eſt. 622.
Seldeni ſententia de modo illum verſum legendi. 622.
Anehialus erat nomen proprium, quod indicat epigramma apud Gruterum. 623.
Vox hæc græce ſignificat *Prope mare*. 624.
Erat nomen pueri Martialis, quod indicat hybrida vox. *ib.*
Et poeta verſibus ſuperioribus nominat puerum ſuum violatum a recutito. 625.
Veteres, etiam Hebræi, jurabant per res, & perſonas. *ib.*
Jurare ſignificat etiam ominari mala vel bona perſonæ, per quam juratur. 626.
Ut ſenſus eſſe poſſit: Dii perdant, vel ament Anchialum. *ib.*
Cur ita ſentiat auctor, rationes affert. 628.
Nam ſi pejeraſſet verpus, eum Anchialus odio habuiſſet. *ib.*
Johannis Savoge de Clotal de Anchialo ſententia. *ib.*
ANCI Marcii regis nummus. XXVIII. 1340.
ANCILLAM aut ſervum percutientem dominum quæ pœna ſequatur. XIV. 472.
Ancillæ apud veteres Hebræos, atque Romanos molam verſabant. XXIX. 202.
Ex ancilla natus matre, & ex patre Hebræo, non cenſebatur Hebræus. XXX. 22.
Ancillæ nuptæ ſervo Hebræo filii erant ſervi. 231.
Præceptum hoc Exodi legitur uno & viceſimo capite. *ib.*
Explicant illud Jonathan, & Mechiltha. *ib.*

Sed hoc de ancilla Chananæa debet intelligi. *ibidem*.
Vir pro multis congreſſibus cum ancilla, tenebatur unico ſacrificio. 246.
Ancilla Hebræa acquirebat ſeipſam ſignis mulieris. 375.
Ancilla Hebræa acquirebatur argento, non vero concubitu. 382.
Ancilla Hebræa per nuptias liberabatur ſervitute. 412.
Egrediebatur e ſervitute in morte heri ſui. *ib.*
Ancillæ gravidæ ſi dixerit Dominus: fœtus tuus liber eſto: ipſa quoque libera eſt. 424.
Ancilla concumbens cum Ethnico, parit filium ſervum. 534.
Si dum eſt ex gentili gravida libertate donetur, parit ſpurium. *ib.*
Opera recenſentur, quæ debebant facere Ancillæ. 872.
Ancillæ ornatrices plurimæ inveniuntur apud veteres. 1380.
Ancillæ interdum Dominos ſuos lavabant. 1389.

A N D

ANDROCLUS ſervus objectus leoni in arena, a leone placide lambitur. xxx. 1248.
Androclus cum hoc leone urbem circumiens æra collegit. 1249.
Et leo coronatus eſt floribus. *ib.*
Androgynus an Sabbato circumcidi licite poſſit. xiv. 1076.
Androgynus eſt, qui habet utrumque ſexum virilem, & muliebrem. xvi. 14.
Androgynus erat immundus. xv. 8.
Non poterat offerri. 1016.
ANDROGINUS æſtimabat, ſed non æſtimabatur. xix. 1434.
Androgynus non dividebat hereditatem cum filiis. xx. 974.
In quibuſnam rebus conveniat cum feminis, & in quibuſnam cum maſculis. *ib.*
Cenſebatur deterior viris, ac etiam deterior feminis. *ib.*

tur. 845.
Angeli quomodo apud Platonem deſcribantur. xii. 525.
Olim אלהים Dii appellati ſunt. 536.
Angeli אורים Urim antiquitus etiam dicti ſunt. 609.
Sub ſpecie ignea apparere conſueverunt. 610.
Angelus aliquis an ex Pectorali oracula ederet. 611. 613.
Angelorum miniſterio in Œconomia Judaica Deus ſemper uſus eſt. 614.
Cur Deus præceperit Angelos ſuper Arca efformari. 619.
Angeli ad Abraham veniſſe dicuntur quintadecima die menſis Niſan. xiv. 88.
Angelus Eccleſiæ שליח צבור, Ἄγγελος τῆς Ἐκκλησίας quiſnam conſtitueretur. xxi. 211. 491.
Angelus lucis cur Diabolus dicatur. xxxiii. 777.
Angelus mortis מלאך המות quiſnam ſit. 990.
Placita & ſomnia Hebræorum de Angelo mortis. 991.
Angelorum ordines a Divo Paulo ad Epheſios memorati, a Cunæi deliramentis vindicantur. iii. 904.
Angelli nomine quot res intelligantur. xxx. 1509.
Angeli Michael & Gabriel fuerunt paranymphi in nuptiis Adami & Evæ, ut nugantur Hebræi. 1072.
Quinam intelligantur Angelorum nomine, cum propter illos velandas eſſe mulieres præcipit Apoſtolus. xxix. 638.
Beza male hunc locum intellexit. *ib.*
Angeli nunquam appellati ſunt Filii Dei. 639.
Sed homines probi, filii Seth, appellati ſunt filii Dei. 640.
Variæ interpretum ſententiæ, omnes inter ſe diſcrepantes, afferuntur. 642.
Beza interpretatur: Propter miniſtros verbi Dei. 643.
Et Hieronymus interpretatus eſt: Propter Sacerdotes. *ib.*
Sed hæ interpretationes non ſunt admittendæ. 644.
Nam miniſtri Eccleſiæ cum Angeli dicuntur, addi-

ut ſint teſtes eorum, quæ prædicantur ab Eccleſiæ miniſtris. *658*.

Hæc opinio confirmatur auctoritatibus. *ib.*

Ita Chriſtus jubet, ne ſcandalum detur puſillis propter Angelos. *659*.

Ita Camero hunc locum interpretatus eſt. *660*.

Jacobi Fabri Stapulenſis explicatio loci hujus Sancti Pauli adjicitur. *661*.

Eademque refellitur. *662*.

Gerhardi Croeſii Cogitationes de eodem loco Apoſtoli. *ib.*

Is putat intelligendos eſſe Gentiles, qui exploratum ibant ad Templum: quoniam Apoſtolus hortatur Corinthios ad decus & honeſtatem. *663*.

Angeli nomen, eſt nomen officii. *ib.*

Quicunque mittitur, Angelus, hoc eſt nuncius, vere appellari poteſt. *ib.*

Quod probatur auctoritate ſcriptorum, uſurpantium Angeli ἀγγέλου nomen pro nuncio, vel miſſo. *ib.*

Ergo Apoſtolus intelligit nuncios, & miſſos pravos inſidiatores, exploratores. *664*.

Corinthii enim tam viri quam mulieres erant corruptis & effeminatis moribus: & mulieres laſcivientes ibant capite aperto, ut viri. *665*.

Eos igitur Apoſtolus monet, ut mulieres velent caput, ne dent anſam cavillandi hujuſmodi ſubdolis & invidis ſpeculatoribus. *ib.*

Corinthi erant feminæ Chriſtianæ, quarum viri erant gentiles: & viri Chriſtiani habebant uxores gentiles; omnes conveniebant in Eccleſiam: ut viri aut mulieres exploratores ædificarentur, vult Apoſtolus feminas eſſe velatas propter Angelos. *666*.

d'Outreinius aſſerit ſe probaſſe, eo loci ab Apoſtolo intelligi Spiritus incorporeos Angelorum nomine. *667*.

Si enim Apoſtolus intellexiſſet homines malos, exploratores, emiſſarios, non eos appellaſſet nomine tam decoro. *ib.*

nomina officii. xxiv. 190.

ANGINA fuit regis Ezechiæ morbus, curatus ficubus ab Iſaia. xxx. 1548.

Angina revera mitigatur, & curatur ficubus. *ibid.*

ANGLI mediterranei tempore Julii Cæſaris lacte victitabant, ſine ullo panis uſu. xxix. 245.

Anglæ mulieres oſculo quemcumque ſalutant, & reſalutantur. xxx. 1128.

ANGLIÆ reges collegerunt in Academiis inſtitutores. xxxi. 585.

In Anglia trituratio per boves diutius perduravit. xxix. 29.

Quamdiu in Anglia non ſint dati nummi in fœnore. xxviii. 472.

Quis dicatur in eam regionem hunc morem invexiſſe. *ib.*

ANGULUM in campo פאה quæ jura reſpiciant. xiv. 1340. 1342.

Angulus in capite ſunt tempora ab una ad aliam partem. 1346.

Angulus in agro pauperibus relinquendus ex præcepto. i. *61*.

Quando ex eo agro meſſis colligebatur. xxix. 351.

Præceptum hoc exſtat in Levitici capite undeviceſimo. *ib.*

Affertur interpretatio Siphra ad hunc Levitici locum. *ib.*

Non tenebantur ad Angulum niſi agri frumento ſeminati. 353.

Non poterat Angulus reſervari pauperi nominatim. *ib.*

Quærunt Rabbini, utrum in Agro conducto ſervandus ſit Angulus. 354.

Nam Lex dicit *Agri tui*. *ib.*

Angulus agri finiendus non erat, quod ſonat non fuiſſe metendum. xvi. 146.

Cedebat in ſubſidium pauperum. *ib.*

Angulo eſt menſura reſpectu minoris quantitatis. xx. 56.

Non

ANIMÆ juſtorum in Altari cœliſti offeruntur. x. 756.
Animæ omnes ſunt in Dei poteſtate conſtitutæ. xiv. 262.
De Animæ immortalitate Hebræi minus ſolliciti fuerunt. i. 763.
Eam tamen agnoviſſe & credidiſſe, evidenter probatur. *ib.*
Nec minus Ægyptii. 764.
Animæ immortalitatem primo Judæi docuerunt. 913.
Animarum tranſmigratio non poteſt ex Evangeliis probari. iii. 118.
Eam vulgo tenuerunt Judæi veteres. xxii. 220.
Animarum receptaculum poſt mortem שואל infernus in veteri Teſtamento appellatum. xxxiii. 314.
Animæ nomine interdum in Sacris Literis intelligitur caro & corpus hominis. xxx. 160.
Cum ſacra Scriptura loquitur de actionibus, quæ pendent ab animæ cupiditatibus; licet fiant per corpus, adhibet tamen vocabulum Animæ. 161.
Quiddam Rabbini putarunt, animam ob quædam delicta, in pœnam prorſus annihilari. 169.
Anima נפש an pro cadavere aliquando accipiatur in Scriptura. xxxiii. 337.
ANIMALIA ſibi ſacrificari, cur Deus juſſerit. xii. 710.
Animalia eſu permiſſa, vel prohibita. xiv. 996.
Animalia eodem die mactari prohibita, erant parens & filius. 1460.
Ad quid proinde animalia jumentaque vendentes tenerentur. 1462.
Animalium cultus in Ægypto, antiquior exitu Iſraelitarum. i. 808.
Animalium mundorum & immundorum diſtinctio, Ægypto natales ſuos nequaquam debet. i. 922.
Animalia bruta ab hominibus culta. iii. 331.
Animalia quædam immunda haberi, cur Deus voluerit, nos prorſus iſtud latet. 976.
ſuram, non ſunt comedenda. 1212.
Vetitum permittere concubitus animalium diverſæ ſpeciei. xvi. 152.
Animal inventum ab Hieroſolymis ad turrim Heder in æquo ſpatio quaquaverſum; ſi erat mas, erat in Holocauſtum: ſi fœmina, in Pacificum erat. xviii. 134.
Dummodo eſſet aptum ad ſacrificium. *ib.*
Si enim erat immundum, vendebatur, & pretium dabatur Sacerdotibus pro ſacrificio. *ib.*
Animalia domeſtica intelligebantur ea, quæ pernoctabant in urbe. 1202.
Ut cognoſcerentur animalia munda & immunda, traducebantur ea coram area. xix. 604.
Quæ Arca recipiebat, erant munda, & poterant offerri. *ib.*
Quæ Arca non recipiebat, erant immunda, nec fas erat ea offerri. *ib.*
Animal initum ab homine ſive per errorem, ſive de induſtria, non poterat ullo tempore offerri. 1378.
Animal ad ſacrificium deſtinatum ſi moriatur, redimitur. 1450.
Mortuum ſanctificari, ſive ad Sacrificium deſtinari non poterat. *ib.*
Animalium Diis conſecratorum nomina. xxiii. 337.
Animalis viventis membra diſcerpta, veluti agnorum teſticulos, comedere nefas erat. xxvii. 1321.
Animalia mortua ſuffocata, vel ab aliqua fera necata, dabantur comedenda Proſelytis domicilii. 1323.
A Judæis comedi nequaquam poterant. *ib.*
Eſus animalium, excepto ſanguine, fuit primum permiſſus Noacho. 1324.
Permiſſus autem fuit, quia herbæ poſt diluvium malæ factæ fuerant. *ib.*
Animalium ſanguis non poterat comedi. Vide Sanguis.
ANIMI integritas in ſacerdotibus Judaicis requiſita. xii. 58. 132. 346.
Αντιτορνοίας, vel erroris in hiſtoria auctorem aliquam accuſare, non eſt nodum ſolvere, ſed ſecare. xi. 729.

¶ Annulorum palæ apud veteres ferme quadratæ erant. XII. 787.
Annulus Pyrrhi cujuſmodi haberet gemmam. XIII. 248.
Annulorum mutatio in luctu uſurpabatur. XXXIII. 1229.
Annulo apud Hebræos confirmantur Sponſalia. XXX. 70.
Debet eſſe ex auro puro, ſine inſerta gemma. 71. 1080.
Inſigendus eſt digito indici. 71.
Inditur a Sponſo indici Sponſæ. 1080.
Non ponitur in digito medio, quia Maria fuit deſponſata ab Joſepho per annulum digito medio illi inſertum. *ib.*
Annulus quo Johachim deſponſavit Annam matrem Mariæ, erat argenteus. *ib.*
Annulo ingeſto naribus obſeſſorum a Dæmone, Eleazarus Judæus Dæmones expellebat. 1537.
Annuli appenſi naribus vel ornamenti, vel memoriæ cauſa geſtabantur ab Hebræis. 1558.
Annulus hujuſmodi Hebraice dicitur נזם *nezem*. *ibid.*
Etymologia τȣ̃ נזם incerta eſt. *ib.*
Quidam hanc vocem referunt ad זנה *zanah* ſcortari: quaſi ſit monile geſtatum in naribus & fronte ad captandam gratiam. *ib.*
Melius eſt vocem deducere a *Sam* derivare. *ibid.*
Loca ſacri Textus, in quibus hæc vox occurrit, afferuntur. *ib.*
Ex quibus colligitur, נזם quod interpretes Annulum vertunt, eſſe primario ornamentum mulierum, ſecundario etiam virorum. 1560.
Ejus materia erat aurum. *ib.*
Applicabatur naribus. *ib.*
Iſraelitis & Arabibus erat in uſu. *ib.*
Septuaginta interpretes male vertunt inaurem. *ibid.*
Afferuntur aliæ verſiones. 1561.

… ante Moyſem ſemper ab Autumno ductum eſt. 425.
Annorum ratio tempore jugi Macedonici, & regni Græcorum. 426.
Anni Judaici forma noviſſima ab Hillele introducta. 428.
Anni תקופת ſive Converſiones, & Menſes. 438.
Anni novi feſtum, ſive dies Clangoris Buccinæ. 662.
Annus Ægyptiorum civilis & ſacer, nihil habet commune cum annis Hebræorum. 852.
Anni ſacri Hebraici myſterium. 582.
Annus primus Mundi quis ſtatuendus. 405.
Variæ in eo figendo ſententiæ. 407.
Annus ſeptimus magnas Hebræos in anguſtias redegit. III. 517.
Idcirco pro eo anno impetrarunt ab Alexandro Magno tributi relaxationem. *ib.*
Anni centum viginti de quibus loquitur Deus ad Noe, quomodo ſint intelligendi. III. 843.
Anni principum duplex, naturale & eccleſiaſticum. IV. 355.
Annus conſtabat menſibus duodecim. XV. 460.
Modus numerandi annos fuit varius apud Hebræos. XV. 138. XVI. 454.
Poſt exitum ab Ægypto, eos numerarunt ab hoc exitu. *ib.*
Ingreſſi terram, ab hoc ingreſſu. *ib.*
Poſtea ab ædificato Templo. *ib.*
Deinde a Captivitate. *ib.*
Poſtmodum a liberatione. *ib.*
Ter in anno populus tenebatur comparere coram Domino. XV. 550.
Anni interdum vocati ſunt etiam Sabbatha. XVI. 126.
Annus latiori quadam ſignificatione, eſt alicujus orbis cœleſtis revolutio. XVII. 51.
Quia autem inter Planetas, nobis magis conſpicui ſunt Sol & Luna, iccirco communius intelligitur nomine anni, revolutio curſus ſolaris, aut lunaris. *ib.*
Hinc duplex annus, Solaris atque Lunaris. *ib.*

Com-

Sed etiam ut ſpicæ , quæ plenæ non erant ſutu-
ræ, & ex quibus Manipulus debebat offerri die decima ſexta Niſan, poſſent interea matureſcere & offerri . *ib.*

Addebatur tunc Veadar, ſive Ader ſecundus . *ib.*

Propter alias etiam cauſas intercalatio fiebat. XVI. 208. XVII. 165. 260.

Ut puta propter ſerotinam maturitatem frugum, agnorum , hœdorum , incommoda itinerum ad Urbem adducentium , ut lunæ plenilunium incideret quamproxime in æquinoctium vernum . *ib.*

Afferuntur ſpecimina hujus anni intercalaris . XVII. 167.

Exemplar epiſtolarum , quibus Synedrium jubet annum intercalari. 190.

Anno non addebatur niſi menſis Adar. 258.

Ideoque eo anno erant duo menſes cognomines אר ואדר Adar Veadar , ſive Adar primus & ſecundus. *ib.*

Princeps Synedrii convocabat quoſdam , quibuſcum conſultabat , utrum intercalatio fieri deberet . 260.

Nec Rex, nec Summus Pontifex huic conſultationi intererant. 262.

Si aberat princeps Synedrii , apponebatur decreto clauſula: modo placeat Principi. *ib.*

Ejus enim erat penſitatis rationibus , vel approbare vel rejicere intercalationem factam. *ib.*

Quovis autem tempore poterat hoc Concilium cogi. 264.

Non intercalabatur annus Sabbathicus, neque ſterilifsimus. *ib.* XVIII. 34.

Ne collectio frugum protracta magis affligeret populum. *ib.*

Intercalatio nota fiebat Synedriis provinciarum per literas. 266.

Hodie etiam intercalant annum Judæi , ſed propter diſpoſitionem annorum Solaris atque Lunaris. XVI. 210. XVII. 280.

Intercalant autem annos 3. 6. 8. 11. 14. 17. 19. ita ut in periodo decenovennali ſeptem ſint embolimæi , ſeu intercalati anni , reliqui vero ordinarii. *ib.*

Autumnalis Cardo eſt, cum Sol Libram aſſequitur. *ib.*

Hiemalis denique Cardo eſt , quum Sol Caprum aſſequitur. *ib.*

Regulæ inveniendi Tempeſtates anni, ſive appulſum Solis ad hæc ſigna. *ib.*

Inter cardinem unum & alterum quot dies, quot horæ, quotve momenta intercedant. 298.

Ratio efformandi hunc calculum. 300.

Anno Solari utuntur Europæi. 54.

Lunari vero Turcæ, Arabes, Judæi. *ib.*

Annus Turcarum & Arabum eſt mere lunaris , nulla ad Solem ratione habita, habetque menſes duodecim. 116.

Horum menſium nomina afferuntur. *ib.*

Tabulæ annorum Arabicorum connexorum cum noſtris. 3.

Tabulæ anni Romani. 13.

Tabulæ anni Judaici. 23.

Cyclus Lunæ Judaicus cum anno Romano connexus, Tabula. 50.

Modus convertendi annos Chriſtianos , in annos æræ Turcicæ. 126.

Praxis ſive uſus. 130.

Annus mixtus in uſu apud Hebræos , erat annus qui reſpiciebat annum Lunarem & Solarem ſimul. 51.

Eſtque idem atque annus intercalatus. *ib.*

Annorum computatio in rebus civilibus , fiebat juxta diſpoſitionem annorum a Synedrio præſcriptorum. 210.

Erantque hi anni mixti, ſive neque Solares, neque Lunares tantum. *ib.*

Annus alius dicebatur Politicus, alius Sacer. 23. 38.

Annus Politicus erat ille', quo utebantur homines in rebus profanis peragendis. *ib.*

Politicus ſive Civilis incipiebat a menſe Tiſri , qui correſpondet Septembri, in æquinoctio. *ib.*

Annus Sacer rebus Divinis & Eccleſiaſticis inſerviebat. *ib.*

Incipiebat a menſe Niſan , qui ordine eſt ſeptimus, & congruit cum Martio. *ib.*

Erant etiam in uſu apud Hebræos Anni Sabba-

Anno ſexageſimo quarto, poſtquam populus fuit in terra Chanaban, celebravit primum annum Jubilaticum. 166.
Dictus fuit Jubilæus a ſonitu cornu, quod יובל *Jobel* dicebatur. 162.
In Jubilæo mutuum non remittebatur, ſed utique ſervus. xv. 672. xvi. 274.
Bona immobilia alienata poterant hoc anno recuperari. xvi. 282.
Res non ſanctificabantur ante jubilæum minus quam triennio. 326.
Nec redimebantur niſi biennio poſt. *ib.*
Annus Jubilæus cum celebrabatur, a principio anni uſque ad diem Expiationis, ſervi ſedentes exſpectabant. 172.
Eo die Synedrium clangebat cornu, & ſervi dimittebantur, quiſque in domum ſuam. *ib.*
Poſtquam tranſmigrarunt tribus Ruben, tribus Gad, & dimidia tribus Manaſſe, aboliti ſunt anni Jubilæi. 172.
Annus Sacer incipiebat a menſe Niſan, ſive Martio. xviii. 542. 566.
Principium anni. Vide Novilunium.
Annorum principia ſunt quatuor. 562. 566.
Niſan pro Regibus & Solemnitatibus. *ib.*
Elul pro decimatione animalium. *ib.*
Tiſri pro Jubilæis, Sabbathicis, & Politicis annis. *ib.*
Scevat pro Arboribus. *ib.*
Omnis doctus ad intercalandum annum, ſi non intercalat, reputatur perinde atque ſerviat idololatriæ. xviii. 1078.
Annus non poterat habere octo menſes intercalares. xix. 1436.
Fructus anni ſeptimi quidam docent teneri ad decimas. xx. 84.
Licebat vendere, & educere ſtercus in veſpera anni ſeptimi ex Iſraelita, qui eſſet ſuſpectus de anno ſeptimo. 208.

matri...
Etiam Balſamum obligatur ...
Pallea anni ſeptimi non ſubjicitur torculari. *ib.* 232.
Jumenta, feræ, volucres non paſcuntur fructibus anni ſeptimi. *ib.*
Neque Synedrium poteſt permittere mulieri fructus anni ſeptimi: ſed nutrietur bonis mariti ſui. 234.
Fructus anni ſeptimi dati ſunt in cibum, & potum, & unctionem. *ib.*
Homo poteſt ſe ungere oleo anni ſeptimi. 236.
Non licet vendere fructus anni ſeptimi menſura, numero, pondere. *ib.*
Fructibus anni ſeptimi non emitur aqua & ſal. 238.
Non licet profanare decimam ſuper fructibus anni ſeptimi. *ib.*
Si profanetur, comedetur juxta graviorem conſuetudinem, quæ eſt in illis. *ib.*
Fructus anni ſeptimi, vel eorum pretia ſunt vetita. 240.
Et fructibus his non licet emere ſacrificia pacifica. *ib.*
Neque ſolvere mutuum, vel debitum. *ib.*
Neque redimere captivos. *ib.*
Neque facere convivia nuptialia. *ib.*
Neque dare eleemoſynam. *ib.*
Si quis habeat fructus anni ſeptimi, & advenerit pollucturæ tempus, dividet ex illis vicinis, & proximis, & notis. 246.
Annus ſeptimus remittit Juramentum. *ib.*
Non plantant, neque propagant, neque inſerunt ſalicem anni ſeptimi, minus triginta diebus ante anni ipſius principium. 910.
Plantata ſecus evelluntur. *ib.*
Fructus arboris plantatæ triginta diebus ante principium anni ſeptimi, licet conſervare anno ſeptimo. 912.

mas, duodecimas. 677.
Lunaris vero in quintas, & decimas. *ib.*
De anno duodecim decimarum duplicato. 680.
Ratione agriculturæ annus dividebatur ab Hebræis in ſex tempora. xxix. 265.
Apponitur tabula quomodo menſes dividerentur. 372.
A Varrone ratione ejuſdem agriculturæ dividitur annus in octo partes inæquales. 266.
Anno Sabbathico terræ quieſcebant prorſus. 479.
Nullum opus ruſticum, ut ſtercoratio, aratio, putatio eo anno fieri permiſſum erat. 482.
Annus Jubilæus, qui quinquageſimus erat, ſanctus ita habebatur, ut tamen ejus ſanctitas non protraheretur niſi ad initium anni. 485.
Anno tertio decima danda erat pauperibus. 510.
Septem anni Sabbathici faciebant unum Jubilæum. 516.
Annus ſeptimus remittebat in ſuo fine, Jubilæus in ſuo principio. 520.
Tres quidem erant intercalandi anni cauſæ: potiſſima vero erat, ſi immaturæ eſſent fruges in aliqua feſtivitate offerendæ. 344.
Aliæ duæ cauſæ afferuntur. 345.

A N O

De ANOMALIIS Hebræorum. xxxi. 189. 197. in Notis.

A N T

ANTARADUM loci nomen. vi. 1030.
ANTEMURALE חל. ix. 6. Vide Hel.
ANTENNARUM cornua ſunt *ἀκροκέραια*, ſive extremitates. x. 368.
ANTICHRISTUM multi Chriſtiani exſpectabant medio ſeculo decimo quinto. xxiii. 1069.
ANTIGONUS Hircano Sacerdoti cur naſum, aureſque truncarit. iii. 698.
Antigonus capit Hircanum & Phaſelum, & in fugam agit Herodem. xxiv. 1035.
1245.
Antiochus Jeroſolymas ingrediens, cum lampadibus exceptus fuit. 1246.
Antiochus morbo pediculari interiiſſe dicitur. 1567.
Antiochus Epiphanes juſſit conquiri & comburi omnia exemplaria Sacræ Scripturæ. xxxi. 1070.
Antiochus Demetrii filius primus fuit, qui Judæis jus cudendi monetam ſe impartiri velle dixit. xxviii. 263.
Videns a Simone cudi monetam iratus eſt. 1073.
Sed tamen eidem facultatem conceſſit eam cudendi. *ib.*
Antiochi duo nummi Tyrii. 1401.
ANTIOPIA civitas, olim Aſſor appellata. vi. 1032.
ANTIPAS & ANTIPATER. Vide Herodes.
ANTIPATRIS olim duplici vocata nomine. v. 959.
Conditor ejus fuit Herodes. *ib.*
Diligentius illuſtratur. vi. 540.
Arſur hodie appellari dicitur. 1056.
ANTIPHORÆ, & precum clauſulæ apud veteres Hebræos olim obtinebant. xxi. 576.
Antiphona *ἀντίφωνον* quid proprie ſit, & a quibus ita appellata. xxxii. 277.
ANTIPHONIA, *ἀντίφωνον* ex Ariſtotele illuſtratur. 747.
ANTIQUITATUM Judaicarum cognitio neceſſaria. xii. 210.
Antiquitatum Judaicarum ſtudium ad res Theologicas, & Sacram Scripturam rite intelligendam apprime conducit, & neceſſarium eſt. iii. 30.
Ex Antiquitatum ſacrarum ſtudio laus, & utilitas maxima percipitur. xxix. 861.
ANTISPASTICUM carmen quid ſit. xxxi. 696.
Canones ſeptem de illo. *ib.*
Ἀντίθετα & contradictiones quædam Spenceri. xii. 764.
ANTITHESIS Dei & Hominis. xiv. 258.
Ἄνθρωπος utrum a תרפים derivetur. xxiii. 540.

AN.

tantes.
Antonius Triumvir receptus fuit in Athenarum arcem, illuſtrata urbe lampadibus, & tædis fulgentibus. xxx. 1246.
ANTRUM Zerynthium. xxxii. 990.

A N U

ANUBIS forma & nomen. vii. 70.
Anubis ſignificat Canem lingua Ægyptiaca. xxiii. 412.
Canis enim הנובח *Hanobeach* dictus in illo regno adorabatur. *ib.*
Anubis idem numen atque Iſis. 399.

A O

De Aoriſtis Græcorum, Arabum, atque Hebræorum. xxxi. 330. in Nota.

A P A

APADNO, quid de illo ſenſerit Theodoretus, aliique. vi. 542.
APAMEA, ſive Apamia civitas quid ſuo nomine ſignificet. vii. 656.
Ἀπαρχὴ. xiii. 1102.
APATURIORUM feſtum. x. 477.

A P E

APERIRE ſigilla quid ſit. xi. 775.
APERTIO Oſtioli quomodo fieret. ix. 250.
APES cymbalis revocatæ. xxxii. 1063.
Circa Apes multa erudite afferuntur. *ibidem & ſeqq.*
Apes ſunt animal politicum & civile; xxix. 242.
Habent reges, & prælia ineunt, ut indicat earum radix Hebraica. *ib.*
Apes ſuis aculeis exp
Cretæ, ab urbe ſua. 252.
Alia afferuntur exempla, & auctoritates. *ib.*
Apum examina in bello profuerunt, fueruntque bono augurio. *ib.*
Apum opus. Vid. Mel.
APEX in pileis. xii. 841.
Apicem Galeæ Græci κύμβαλον cymbalum vocant. xxxii. 874.

A P H

Ἀφαίρεμα. xiii. 1102.
APHE, arenula erat, qua pedes Athletarum aſpergebantur, ne tam cito ac facile laberentur. xxx. 1386.
Aſportabatur ex Ægypto. 1387.
APHEC loci nomen. vi. 1040.
APHIKOMEN אפיקומן in Paſcha adhibitum, quidnam eſſet anquiritur. ix. 942.

A P I

APIS nomen unde derivatum videatur. vii. 70.
Apis quonam tempore vixerit. xii. 752.
Qualis fuerit cultus ejus. i. 807.
Apis Oſiriſque idem numen, cujus Symbolum bos. i. 709. xxiii. 980.
Apin inter ac vitulum in deſerto fuſum convenientia. iii. 326.
In honorem memoriamque Joſephi ab Ægyptiis cultus Apis. 334. 335.
Sub Apis nomine Ægyptii bovem adorabant. xxx. 1065.
Apud illos enim Apis eſt bos. xxiii. 95.
Imaginem Lunæ ferebat, a cujus radiis conceptum dicebant. 365.
Pingebatur colore atro. *ib.*
Inventum magna cum lætitia Ægyptii ducebant Memphim. *ib.*
Vide Oſiris.

In Apollinis honorem fiebant ludi Pythii. 1243. Vide Ludi.
Laurus erat Apollini ſacra. *ib.*
Apollini ab Athenienſibus ramus Eireſion erat conſecratus. 1268. Vide Eireſion.
Apollini conſecrabantur primitiæ comæ ephebo-rum. 1435.
Comæ detonſæ a quibuſdam mittebantur ad eum Delphos uſque. *ib.*
Apollo Pythius muſas ſuas plerumque habuit iratas, & averſas. xxxi. 486.
Apollini acceptam ferebant Græci ovium fecunditatem. xxix. 35.
Offerebantur aſini in illus ſacrificiis. 215.
Inventor citharæ dicitur cum paſcebat greges regis Admeti. 88.
Ejus purpura erat Lydia. 503.
APOLLONIUS Thyenæus dicitur imaginibus culices expuliſſe Antiochia, Ciconias Byzantio. xxiii. 349.
APONENSIA balnea illuſtrantur. xxx. 1507.
APOPLEXIÆ denunciantur torporibus, & ſenſus privationibus præter conſuetudinem ortis. xxx. 1489.
Αποπομπαῖον Græci redunt τὸ עזאזל quod minus recte fieri videtur. iii. 286. 289.
APORRHYMA menſura Thebana fuit, continens duos & viginti ſextarios. xxviii. 868.
APOSTATÆ an lugendi ſint in morte eorum. xxxiii. 4.
Apoſtatas Hebræi non lugent. 1149.
APOSTOLI in Jacobæo vaticinio ex Nephtalitide prædicuntur orituri. vii. 916.
Cur ſub Cervarum imagine veniant. 918.
Melius quam Cervorum. 924.
Et quidem Cervarum emiſſarum. *ib.*
Cur dicantur daturi verba pulcra. 926.
Implementum iſtius vaticinii probatur. 930.
Apoſtolorum patriæ in Nephthalitide recenſentur. 940.
Errores quidam de Apoſtolorum cognominibus undenam orti. 944.
Apoſtoli merito Cevræ audiunt. 948.
Et quidem emiſſæ. 950.

A P P

APPARITIONUM Dei exempla aliquot afferantur. viii. 150.
Meſſias illis apparitionibus ſignabatur. 274.
Apparitiones Dei quatuor inſigniores leguntur. xv. 948.
Prima in Ægypto. *ib.*
Secunda in Sinai tempore datæ legis. *ib.*
Tertia tempore Gog & Magog. *ib.*
Quarta poſtremo diebus Meſſiæ. *ib.*
Quiſque tenebatur apparitione ter quotannis. xvi. 946.
Prima in die Paſchæ. *ib.*
Secunda in feſto Pentecoſtes. *ib.*
Tertia in feſto Tabernaculorum. *ib.*
APPIANI ætas. xii. 755.
APPIUS Cæcus primus apud Romanos adverſus Pyrrhum ſolutam edidit orationem. xxxi. 202.

A P R

APRILI menſe agri pingues, qui diu aquam tenent, ſunt proſcindendi. xxix. 301.

A P U

APULÆ lanæ excellentia. xiii. 183.

A Q U A

AQUA Meron, qui & Lacus Samochonitis, illuſtratur. v. 973. xi. 497.
Aquæ Maron. vi. 1034.
Aquæ benedictæ fons apud Criſtianos unde originem ſuam trahere videatur. viii. 749.
Aquæ libatio in feſto Tabernaculorum. 971. 986. ix. 963.
Aqua Labri neceſſaria erat ad lotionem Sacerdotum. ix. 220.
Aqua pro muliere ſuſpecta de adulterio quanta acciperetur. 320.
Aqua in Templum neceſſaria unde derivaretur. 690.

Aqua

[illegible]. 942.
Aquæ & fontes ut numina colebantur ab Ethnicis. XXIII. 279.
Aquæ amaræ adhibitæ in potatione mulieris ſuſpectæ de adulterio. XXX. 343.
Fiebant amaræ ex dicto Sacerdotis. 361.
Aquæ amaræ ceſſarunt bibi, poſtquam adulteria multiplicata ſunt. 732.
Aqua apud antiquos expiabantur crimina. 1033.
Quæ purgatio fiebat aqua vel calida, vel frigida. *ib.* Vide Purgatio.
Aqua benedicta ſparſa ſolicitantur cæleſtia beneficia, vel mala imminentia averuncantur. 1036.
Aquæ acidulæ ſunt in Alſatia. 1461.
Aquæ cum luto majorem vim habent ad roborandas partes nervoſas. 1462.
Aquæ probaticæ Piſcinæ. Vide Piſcina.
Aquarum quarumdam virtutes. 1466.
Aqua benedicta in primitiva Eccleſia adhibebatur ad ſanandos morbos. 1573.
Aquæ benedicendæ formula. 1574.
Aquæ ad irrigandos agros deducebantur ab Hebræis per canales. XXIX. 327.
Probatur id multis Rabbinorum locis & teſtimoniis. 327. 328.
Aqua deducebatur etiam ab una ad alteram arborem. 330.
Aquam per ſingulos cubiculorum parietes ad minuendum æſtum, per tubulos deducebant veteres. 375.
AQUARIA mola. XXIX. 89. Vide Mola.

A Q U I

AQUILA magna aurea ab Herode dedicata. XI. 917.
Aquila, ob ſimilitudinem alarum, dictum fuit quodlibet vas, quod anſas haberet. XXVIII. 1210.
¶ Aquila unus ex interpretibus Sacræ Scripturæ,

ARÆ ſub dio, …
171.
Quanta altitudine. 262. 271. 588.
Aræ ſubitaneæ ex ceſpite fieri conſueverunt. 371.
Aræ Gentilium cornubus inſtructæ erant. 415.
An in illis idolorum nomina inſcripta fuerint. 417.
Aræ coronari olim conſueverunt. XIII. 359.
Nedum apud Gentiles, ſed etiam apud ipſoſmet Hebræos. 360.
Coronari autem, eſt ornari foliis, frondibus, floribuſque. XXX. 1226. 1282. 1287.
ARABARCHÆ, ſive Ethnarchæ nomen, in Simeone ſummo Pontifice, qui itidem adminiſtravit bellum pro populo Hebræo incœpit. XXIV. 962.
Ab eo tempore uſque ad Herodem, in Judæa principes hoc nomine appellati fuerunt. *ib.*
Nomen Ethnarchæ ſive Arabarchæ, & Arabarchiæ magiſtratus ſupremi inter Judæos Alexandriæ degentes, vel alicubi extra Judæam habitantes, non eſt ignotum Romanis Jureconſultis. 1133.
Meminerunt Cujacius & Fullerus de Arabarcha, ſive Arabarca; ſed nihil attulerunt, quod eum magiſtratum explicare valeat. *ib.*
Judæi in Ægypto viventes, ab Auguſto facultatem obtinuerunt in defuncti Ethnarchæ locum, alium ſuis ſuffragiis ſubſtituendi. 1134.
Quem Romani Græca voce ἐθνάρχην Ethnarcham dixerunt; Joſephus voce mixto barbara ἀραβάρχην Arabarcham appellat. 1135.
Ergo Ethnarchia, vel Arabarchia fuit magiſtratus Judæorum exſiſtentium Alexandriæ & Antiochiæ, ſtante adhuc Republica Judæorum, creatus liberis ſuffragiis. *ib.*
Arabarchæ erat gubernare gentem ſuam, jus dicere, pactis conventis adtendere, ut fieri amat in liberis Civitatibus. 1136.
Quamobrem in Arabarcham eligendus, debebat eſſe calentiſſimus Judaici juris. *ib.*
Ara-

beant ſuos Archiſynagogos; tamen quia omnes ibi morantes habent legem unam, omnes agnoſcunt directorem ſupremum cui ſubſunt, dum inibi vivunt; conſtituunt enim cœtum unum. 1149.
In tanto honore ſunt hi moderatores, quia tenent locum Synedrii Hieroſolymitani. 1153.
Sed & juris Romani conditores Arabarchas memorant. 1156.
Nullum Arabarcham ultimis Auguſti annis in Ægypto Hebræi habuerunt. 1195.
Neque toto Tiberii principatu. *ib.*
Neque Caji, neque Claudii. *ib.*
Arabarcham non eſſe Ethnarcham contra Rhenferdium aſſeritur, qui contrariam tenuit ſententiam. 1196.
Non Arabarcha, ſed Alabarcha dicendum eſt. 1197.
Eſt autem ἀλαβα *alaba* fuligo, qua fit atramentum ſcriptorium. *ib.*
Hinc Alabarcha erat Scripturæ Magiſter, præpoſituſque vectigalibus colligendis. *ib.*
Vel quia multi ſortiebantur nomina a provinciis quibus præerant; ut Ciliciarcha, Syriarcha, Præfecti Ciliciæ, & Syriæ: cur non Arabarcha ſignificare poſſit Arabiæ præfectum? 1198.
Lex illa, cujus meminit Cujacius, Imperatorum Gratiani & Theodoſii de Arabarcha, miſſa fuit ad comitem ſacrarum largitionum, cui ſubjecti erant in quaque provincia Theſaurarii, præfecti vectigalium, ex quo numero Arabarcha. 1199.
Ethnarcha non eſt titulus Judæorum. 1201.
Plures Ethnarchæ erant in Ægypto tempore victoriæ Auguſti, qui non fuerunt dejecti a dignitate. *ib.*
ARABIA regio prolixius examinatur. VI. 78.
Quotuplex ſit, & urbes ejus principes. 1028.
Arabiæ aurum. VII. 542. 664.
Arabia maxime gemmarum abundans prædicatur. 548.
Immo etiam auri feraciſſima. 664.
Arabia tota Havila dici potuit. 666.
Arabia thuris ferax. XI. 351.
rint. XII. 711.
Arabes ante Caliphos nummos non cuderunt. XXVIII. 231.
Habent Arabes multiplicem literarum ſpeciem. 1024.
Arabes in nummis pro coronis ponunt tiaras & faſcias. 1342.
Utuntur nummis argenteis, atque æreis. 1357.
Habent etiam denarios aureos. 1359.
Et Drachmas. *ib.*
Arabum nummus antiquiſſimus eſt *Haſeni*, cum epigraphe *Filius Hali, quem Deus exaltet*. 1361.
Aliquot alii Arabum nummi afferuntur, & explicantur. 1361. 1362.
Arabes etiam in lapidibus pretioſis ſententias inſculpunt. 1365.
Figura lapidis pretioſi ita ſignati apponitur. 1366.
Nummi ex una parte Arabum, ex altera Græcorum charactere ſignati, in Sicilia a Chriſtianis cuſi ſunt. 1389.
Reperiuntur tamen in Hiſpania nummi utrinque Arabum characterem præſeferentes. *ib.*
Arabes ſummum capitis verticem radunt; in medio capillos intonſos relinquunt, atque hinc in orbem tondentur. XXX. 1435.
Dicunt ita ſe capillos geſtare ad Bacchi imitationem. 1436.
Geſtabant annullos ſuſpenſos narribus. 1560.
Arabum lingua poeſi conſervata. 209.
De Arabum poetis. 223.
In Arabum libris ſumma licentia occurrit. 240.
Arabum poeſis quandonam ad certas regulas redacta fuerit. 397.
De Arabum odis. 447.
Arabes Idumæis finitimi erant. 519.
Arabes ſunt ex poſteris Abrahami patriarchæ. *ib.*
Arabes nullam agnoſcunt diſtinctionem vocalium brevium ſive longarum. 920.
Habent quatuor pedes in ſuis carminibus. *ib.*
Ex horum pedum varia diſpoſitione, varia effecerunt carminum genera. 923.
Eos pedes dividunt in quinque diverſas claſſes. *ib.*
Arabes ponunt divitias ſuas in Camelorum copia. XXIX. 222.

Ara-

700.
Arabes colebant Martem ſub forma lapidis quadrangularis. XXIII. 183.
Quam tamen alii Venerem exiſtimant. 182.
Ex Arabibus multi unum Deum coluerunt. 1095.
Crediderunt Genios. 1096.
Multi credebant futuram mortuorum reſurrectionem. 1097.
Alligabant Camelos ad ſepulcra, ut mortui reſurgentes iiſdem uterentur. 1098.
Orant ter in die. 1107.
Arabes appellant ſolem Magnum dominum, Dominum boni, & Solum Deum. 260.
ARACAHS caſtrum. VI. 1030.
ARAD rex Chanahanæus contendit cum Iſraelitis. XXX. 606.
ARADIUM locus. VI. 1030.
ARAM Soba. VII. 87.
ARAMAEA lingua non eſt lingua diſtincta ab Hebraica. XXI. 180.
Sed diſtinguitur ab illa tantum dialecto. *ib.*
Aramæi iidem ac Syri. XXIII. 232.
Aramæus capitur pro Gentili & Ethnico. *ib.*
Significat etiam indigenam ex familia peregrini. *ibid.*
Denotat quoque emancipatum idolo, ſive idoli miniſtrum. *ib.*
Aramæa lingua propria Chaldæorum. XXVIII. 1025.
ARARAT mons illuſtratur. IV. 150.
ARARE non poterant Judæi cum bove & aſino aut equo ſimul junctis. XXIX. 209. Vide Heterogenea.
Arare poterat homo cum bove, aut aſino vel equo, licet ſint heterogenea. 242.
Aratio, & Arator ſæpe memorantur in Sacra Scriptura. 291.
Arandi ratio deſcribitur prolixe a Columella. 292.
Columella. 283.
ARAUNA Jebuſæus aream habebat in m... quo erat ædificandum Templum. XXIX. 24.
Areæ Araunæ, ubi ædificatum eſt altare, pretium conciliatur. X. 504.
ARAXES plures memorantur. VII. 598.

A R B

ARBÆ an ſitum fuerit Adami Sepulcrum. XXXIII. 404.
Ea civitas quare קרית ארבע Civitas Arbe vel quatuor dicta fuerit. *ib.*
ARBITER poteſt eligi antequam Judex audiat cauſam, non autem poſt. XXV. 12.
Arbitri debent audire rationes partis utriuſque, eaſque examinare, non ſecus atque facere debent Judices. *ib.*
ARBITRIUM poteſt fieri per duos, tres aut plures, quot videlicet partes litigantes elegerint. 14.
Arbitrium requirebat ſtipulationem juramento per tactum. 360.
ARBORUM cultus apud quoſdam Chriſtianos. VI. 680.
Arbor vitæ quid ſignificet. VII. 704.
Arborum fructiferarum ligna ad accendendum Altare non adhibebantur. X. 249.
Arbor Balſami deſcribitur, & diligenter illuſtratur. XI. 274. 296.
Arbor etiam Thuris. 353.
Et arbor Myrrhæ. 382.
Arbores Saponariæ. XI. 450.
Arbores Sericiferæ. XIII. 185.
Arbores Diis conſecratæ ungebantur. 460. XXX. 1395.
Arbor Sagu adhibita pro pane. XXIX. 245.
Arbores, quas veteres unctionibus conſecrabant Diis ſuis, unctas deinde variis coronis ornabant. XXX. 1375.

Ap-

ni. *ibidem*.
Arbores fructiferas ramulis aliarum arborum diverſorum fructuum inoculare, ſive inſerere non licebat. 252.
Si quis plantet pro ſepe, pro tignis, pro lignis, abſolvitur a præputio Arborum. xx. 892.
Dommodo res plantatæ ſint convenientes operibus. *ib.*
Plantans Arbores ad multa, in nave, in vaſe hortenſi, in ſummitate Templi, obligatur ad præputium. 894. 910.
Planta quæ aſcendit ſive ex trunco, ſive etiam ex radice, obligatur ad præputium. 894.
Ramus præputii poteſt plantari. 894. 900.
Non vero nux præputii, quia illa eſt fructus. *ibidem*.
Si corticibus præputii calefiat furnus; ſi ſit novus, deſtruatur: ſi vetus, refrigeſcat. *ib.*
Dubium præputii in terra Iſrael eſt vetitum. *ib.*
Si quis inveniat plantam parvam in ſuo agro, ejus dubium in terra Iſrael eſt vetitum. 896. 950.
In Syria vero, atque extra Terram, eſt licitum. *ibidem*.
Folia & racemi, & uva prima abſolvuntur propter præputium, & annum quartum. 900.
Gentilis ſi inſerat Arborem fructiferam arbori ſterili, obligatur ad arborem præputiatam. 910.
Iſraelitæ autem id facere non licet *ibid.*
Planta ſi eradicata fuerit, in illa erit propago & benedictio. 914.
Arbor plantata & ſanctificata, redimitur, *ib.*
Non inſeratur in ſpathis palmæ præputii. 920.
Præputium, & Heterogenea vineæ aſcendunt in uno & ducentis; & inter ſe coaleſcunt; neque neceſſe eſt ut ſeparentur. 924.
Alii tamen hoc ipſum negant. *ib.*
Explicatio & probatio dictorum affertur. 932.
Separatio facit aſcendere præputium, & præputium ſeparationem. *ib.*
Præputium facit aſcendere Heterogenea, & Heterogenea præputium. *ib.*
Et Præputium facit aſcendere Præputium. *ib.*

ARCÆ fœdris analyſis inſtituitur. VIII. 16.
Cur dicta fuerit Arca Teſtimonii. 20.
Quænam ibi fuerint collocatæ Tabulæ. *ib.*
An aliquid aliud in ea reſervatum fuerit. *ib.*
Ratio œconomiæ ipſius Arcæ. 22.
Typica ejus ratio. 24.
Nomina ejus varia. 144.
An etiam aliquando Arca vocetur יהוה jehova, ſive Deus. 146.
Fuit Arca habitaculum Dei cum Iſraelitis. 152.
Symbolum item ejus Majeſtatis & præſentiæ. *ibidem*.
Ad Arcam Iſraelitæ converſi orabant. *ib.*
Diluuntur argumenta, quibus oſtenditur Dei nomine יהוה vocatam aliquando Arcam. 154.
Arcæ cauſa efficiens, quænam. 164.
An alteram Bezeleel, alteram vero Moyſes fecerit. 172.
Argumenta pro ſingularitate Arcæ proponuntur. 174.
Eorum item, qui duas fuiſſe contendunt. 178.
Unicam fuiſſe concluditur. 184.
Ex quænam materia illa confecta fuerit. 186.
Cur potiſſimum ligna Settim electa ad illam. 188.
Quomodo fuerit intrinſecus atque extrinſecus auro obducta. 192.
An tabulæ integræ & fractæ; Virga Aharonis, & vas Mannæ in Arca fuerint. 194.
Veterum Hebræorum ſententia. 196.
Et Neotericorum. 198.
An totum Pentateuchum, vel ſolum Deuteronomium ibi poſitum fuerit. 200.
Loca a ſuis patronis allegata pro utraque ſententia. 204.
Difficultas utriuſque ſententiæ. 208.
Arcæ forma Moyſi divinitus exhibita pertractatur. 214.
Menſura ejus. 220.
Corona ejus aurea. 222.
Quatuor annuli. 224.
Vectes. *ib.*

Qua-

pæ. 302.
Arcæ locus. 306.
An fuerit in Templo ſecundo. 308.
Quid de ea factum ſit poſt excidium Templi. 312.
An in arcu Titi & Veſpeſiani compareat. 328.
Cur noluerit Deum eam ineſſe Templo ſecundo. 330.
An tempore Meſſiæ reſtituenda ſit, ut nugantur Hebræi. *ib.*
Et in neſcio quo tertio Templo collocanda. 332.
Somniorum hujuſmodi plena & prolixa refutatio. 334.
Utrum ad Arcam mulierum integritas exploraretur. 350.
Innitebatur olim Arca *lapidi fundamenti*. 470. 798. Vide Lapis fundamenti.
Joſias eam abſcondiſſe dicitur. 798.
Arca erat humeris transferenda. 912.
Arcam circumgeſtandi ratio. VIII. 918.
Quinam pro temporum varietate Arcam geſtarint. 920.
Ubinam abſcondita fuiſſe dicatur. IX. 38.
Arca fœderis prolixe per omnia iterum illuſtratur. 322.
Liber in ea ubi ſitus fuerit. 324. 326.
Quid inibi præciſe contineretur. 324.
Annulorum ſitus. 328.
Arcæ an duæ cum Iſraele in deſerto. 326.
Arcæ translationes, & ſtationes omnes recenſentur. 782.
Arcam in conclavi lignorum abſconditam Hebræi nugantur. X. 785.
Arcæ latitudo ad Templi longitudinem converſa erat. 1000.
Arcæ ſtructura ad figuranda myſteria Novi Teſtamenti deſignata, & facta fuit. I. 504.
Neque Arcam, neque Cherubim Moyſes ab Ægyptiorum ritibus accepiſſe credendus eſt. 505.

Quæ tamen opinio non ... *ibidem*.
Arca quid repræſentaret. XXIV. 187.
Falſum eſt eam fuiſſe conſtructam ex ritu Ægyptiorum adhibentium Ciſtaſin in Sacrificiis. 188.
Dicunt Rabbini Arcam reſervari in monte Nebo, revelandam in fine mundi. XXVI. 1043.
Arca quomodo eſſet conſtructa. XXX. 718.
In qua parte Arcæ fuerit liber Legis. 722.
In Arca an ſemper exſtiterint Manna & Virga Aharonis, & Tabulæ Legis. IV. 250.
Curnam in Silo repoſita fuerit. 253.
De lege ordinaria non licebat Judæis Arcam e Tabernaculo extrahere, illamque circumferre. 257.
Arca fœderis Templi cœleſtis. X. 774.
Cherubim Arcæ qua forma fuerint. XII. 716.
¶ Arca Noe facta ex lignis cedrinis. XXV. 1060.
Arcæ Noe fragmenta adhuc ſupereſſe dicuntur in Armenia, in monte Corydæorum. XXIII. 414.
Et picem ex illa detrahere incolas, ex qua fiunt amuleta. *ib.*
Creditur, adorata fuiſſe ſub nomine Niſroch. *ibidem*.
Arcam Diluvii pluſquam octo animas ſalvas feciſſe, inter Chriſtianos Græcos ſunt qui perperam autument. IV. 142.
De loco ubi Arca Diluvii quievit. 150.
¶ ¶ Arcæ Veſtium Sacrarum ubi eſſent. IX. 174.
Quot eſſent numero. *ib.*
Quanta magnitudine. *ib.*
In Sanctuario tredecim dicuntur fuiſſe Arce. 326. Vide Cornua.
Arcam mortui transferens המטות, quid præſtare debeat. XXXIII. 50.
Arca ſepulcralis ארון dicta. 309.
De Arca ſepulcrali Joſephi Rabbinorum placita. 310.
Pro ארון Urnam vertit Schmidius. 311.
Arcæ ſive Urnæ menſura traditur. *ib.*

ce ראש הכנסת, & Caput Synagogæ. xxi. 1113.
Archiſynagogi ſumma poteſtas. iii. 173. iv. 297.
Archiſynagogus præerat cœtibus eccleſiaſticis, qui in Synagogis cogebantur. xxi. 124.
Ejus Vicarius dicebatur Pater Synagogæ. *ib.*
Aliquando etiam Archiſynagogus. xii. 1008.
Archiſynagogi appellati fuerunt Primates, Patres, & Proceres in legibus Imperialibus. xxi. 134.
Et etiam didaſcali διδάσκαλοι, Magiſtri, Doctores. 141. xxi. 209.
In qualibet Synagoga non tres, ſed unicus erat Archiſynagogus. 153.
Archiſynagogus non eſt recenſendus inter decem otioſos. 170.
Vitringa tamen ſentit in contrarium. 453.
Præeſt congregationi, ſive Synagogæ. 207.
Nemo muneribus atque largitionibus hunc honorem acquirere poterat. 208.
Ejus munus erat præcipere in Synagogis facienda. 210.
Officia etiam tam in ordiendis precibus, quam in Scripturarum lectione diſtribuere. *ib.*
Appellabatur Doctor, Magiſter, & Sapiens civitatis. 212.
Interdum profeſſor, & doctor Scholaſticus. 219.
Ubi decem ſunt Judæorum familiæ, conſtituitur aliquis Archiſynagogus, qui doceat, excommunicet &c. 219.
Ipſe matrimoniorum ſolemnia adminiſtrat, & divortia promulgat. 220.
Rariſſimus nunc eſt apud recutitos Archiſynagogi titulus. 223.
Conſulebatur de jure. 224.
Et de ſenſu Legis divinæ. *ib.*
Præerat ceteris Synagogis, Academiis, & judiciis. 226.
Nunc titulus ejus, eſt viri clariſſimi, & excellentis. 227.
Dicitur proprie מורינו *Magiſter noſter*, quaſi magiſtrorum caput. 228.
Archiſynagogus non agitabat ſudarium in fine lectionis. 228.
Neque primus reſpondebat Amen. *ib.*
Quæ præſtare debebat Archiſynagogus, referuntur. 941.
Etiam Antiochiæ habebant Archontem. 1200.
Interpretatio cujuſdam lapidis, in quo quidam Sacerdos exponitur etiam fuiſſe Archon. 1202.
Quam inſcriptionem perperam Sponius interpretatus eſt. 1023.
Lapidis alia Inſcriptio, in qua Archon legitur. 1204.
Itemque alia. *ib.*
Ex his lapidibus apparet Archontes fuiſſe alios ab Archiſynagogis. 1205.
Archontes creabantur menſe Septembri. 1206.
Archontes habebant ſuos adminiſtros, qui eorum literas portabant. *ib.*
Ut plurimum Patriarcharum in Palæſtina arbitrio hi Archontes creabantur. 1208.
Statuebant pretia mercium mercatoribus ſuæ gentis. *ib.*
In quibuſdam etiam cauſis jus dicebant. *ib.*
Latine poſſunt dici *Primates*, ſive etiam *Proceres*. 1209.
Tiberienſibus erat ſuus Archon. 1211.
Titulus Archontis excellentior eſt titulo Archiſynagogi. *ib.*
A ſancto Luca Αρχων deſignatur majori dignitate, quam ſit arbiter ad lites pecuniarias componendas. 1213.
Quod contra Lightfootium aſſeritur. *ib.*
Cum autem Cyrenem quamplurimi Archontes incolerent, minime mirum eſt, ſi in lapide Berenicenſi novem recenſeantur. 1214.
In aliis autem urbibus, quia pauci erant Judæi, ſingulis erant ſinguli Archontes. *ib.*
ARCTURUS oritur ante xv. Calendas Octobris. xxix. 301.
Eſtque pluviarum, atque tempeſtatum auctor. *ib.*
ARCUS inſtrumentum, quo emittebantur ſagittæ. xxvii. 248.
Schema Arcus triumphalis Titi Imperatoris. ix. 1076.
Spolia Templi Hieroſolymitani ut in eo viſuntur, ſingula illuſtrantur. *ib.*
Fata & viciſſitudines horum ſpoliorum. 1145.
Arcu ſuo capere, aliquando proprio Marte, nemineque auxiliante aliquid facere ſignificat. xxvii. 248.

[illegible] areæ prope villas. 4.
Ut cito ſegetes poſſent deſerri domum. *ib.*
Idque apparet & confirmatur ex hiſtoria Ruth. *ibidem*.
Locus areæ requirebatur paulo editior, ut ventus undequaque poſſet perflare. *ib.*
Hinc legimus Araunam Jebuſæum habuiſſe aream ſuam in monte. *ib.*
Explicatur locus quidam ex Medrass Ruth ad hanc rem faciens. *ib.*
Area ex lege Juſtiniani fieri non poterat ſecundum ventum domorum, ne illuc frumenti paleæ ferantur. 5.
In areis quidam triturabant ſolum ſpicas. *6.*
Quidam vero ſpicas cum paleis. *ib.*
AREOLÆ in parietibus Veſtibuli. IX. 230.
AREOPAGITÆ fuerunt inſtituti quo tempore juſſu Dei Moyſes inſtituit ſeptuaginta Seniores. XXV. 1209.
Areopagitæ Judicia capitalia habebant ſub dio. 1243.
AREOPAGI in cancellos coronæ introducebantur. XXX. 1282.
AREOPOLIS urbs, quæ & ער Ar, diligenter illuſtratur. VI. 548.
ARETAS a Paulo commemoratus quis fuerit. VII. 1186.

A R G

Arſeria quid ſit. XIII. 1006.
ARGAMAN ארגמן, & Argavan ארגון idem eſt atque Purpura. XXIX. *64.* Vide Purpura.
Eſt autem proprie Purpura, ſed facta non quidem ex conchyliorum ſanguine, ſed ex ſanie. *67.*
ARGEMA, ſive *Αργεμώνη* herbæ ſpecies. XIII. 203.
ARGENTEUS nomen nummi apud Hebræos. XXVIII. 31.
Continebat pretium quatuor drachmarum Atticarum, ſive quatuor juliorum. *ib.*
Argentum ſignatum comprehendit nummos cuſos. 423.
Argentum abſolute ſumtum, apud Hebræos ſignificat Siclum. 1328.
Omne argentum quod nominatur in Sacra Scriptura intelligitur Tyrium. 1347. Vide Marca.
ARGILLÆ Speluncæ prope Neapolim. XXXI. 235.
ARGILLETUM erat vicus Romæ. *ib.*
ARGOB Thargumiſtis eſt Trachonitis regio. V. 1096.
Αργεῖν, & *Αργὸς* cum בטל & בטלן comparantur. XXI. 374.
Αργόπτροι apud Joſephum l. 4. de R. J. quinam intelligendi ſint. 370.
Αργύριον ſive Argenteus nummus, exponitur. XXVIII. 380. Vide Argenteus.
Αργύριον appellabant Græci nummum Argenteum. XXVIII. 380.
Αργυρίδιον ſignificat nummum argenteum minutiſſimum. 381.
Singula *ἀργύρια* valebant denarios centenos. *ib.*
Sive minam Atthicam. *ib.*
Αργύρια ſignificant ſiclos non cuſos. 382.
Sive ſiclos Sanctuarii. *ib.*
Et quamlibet nummorum ſpeciem argenteam. *ib.*
Αργύρια ſignificant etiam munera, quæ Pontifices & Hebræi promiſerunt cuſtodibus &c. 383.
Αργύρια ſignificant parvos nummos non cuſos. 284. 386.
Sed *Αργύριον* ſignificat maſſam argenteam, vaſa &c. *ib.*
Αργύρια ſigniſicant etiam ipſas fodinas, unde extrahitur argentum. 384.
Denique ſignificant nummos ſignatos, & non ſignatos. 387.
Cujuſcumque etiam metalli fuerint. *ib.*

ARIOLI, ſive Harioli, puniendi erant morte. xv. 720. xvi. 178.
Hoc eſt morte lapidationis. xxv. *186*.
Quis eſſe Ariolus intelligatur, exponitur. 744.
ARIONIS fabula per mare vecti a Delphino illius cantus amore co-pto. xxix. 332.
ARISTÆÆ hiſtoria de verſione Græca Bibliorum a τοῖς Septuaginta facta, quanti habenda ſit. xi. 753.
Ariſtæa laudat fertilitatem terræ Canahan. xxix. 3.
ARISTOBULI, qui Commentarios in Moyſen ſcripſit, ætas. xii. 754.
Ariſtobulus qua ætate Pontificatum geſſerit. xiii. *927*.
Ariſtobulus filius Jannæi vir bellicoſus erat. xxii. *62*.
Et Saducæorum amator. *ib.*
Ariſtobulus primogenitus Hircani cooptatus fuit a patre in Sacerdotium. 384.
Mortuo patre abdicat ſe ſacerdotio. *386*.
Quod non tamen facile credendum. *ib.*
Ariſtobulus mittit ad Pompejum vitem auream. xxviii. 1223.
ARISTOCRATIA definitur genus regiminis, quod eſt penes paucos homines, eoſque optimates. xxiv. 310.
ARISTOMENI Meſſeniorum duci ingredienti urbem ex bello, feminæ viam ſtraverunt tæniis, floribus, & faſcibus. xxx. 1240.
Αριστον & δεῖπνον apud Græcos diſtiunguuntur. xxxiii. 212.
ARISTOTELES admiratus eſt Judæorum ſapientiam. xxi. *769*.
Ariſtoteles ſyllogiſmorum formam inveniſſe dicitur. *965*.
Ariſtoteles impetravit ab Alexandro libros Salomonis, & theſaurum, ſi quidem fides habeatur Rabbinis. 1113.
Edoctus a Simeone juſto Pontifice immortalitatem animæ, rationem præmii & pœnæ, & alia; moriturus mutavit ſententias ſuas, diſcipuliſque ſuis mandavit ne eas defenderent. xxvii. 502.
ci, non quaſi eſſent aurea, ſed ut ſignificetur eorum pretioſitas, vel ornamenta. *ib.*
Armorum officinæ in plurimis locis erant ſub Imperatoribus in Occidente. *192*.
In Oriente, quinque. *ib.*
His officinis præerat unus, qui dicebatur Præfectus fabrorum. *193*.
ARMARIA ולוגות, ad reponendos cultros mactatorios. ix. *627*.
Eorum corollæ. *628*.
ARMENI habent poeſin rythmico metricam. xxxi. *913*.
Imitantur poeſin Latinam & Græcam. *ib.*
ARMENIA pars orbis omnium celſiſſima. iv. *149*.
Ejus incolæ a quo genus duxerint ſuum. *ibidem*.
Ejus mons Ararat illuſtratur. 150.
Armenia & lingua & moribus habuit multum cognationis cum Syria. xxix. 778.
Fortaſſe derivatur a monte Meni, qui mons erat dedicatus Meni ſive Gad. *ibidem*. Vide Gad.
Armeniæ Chriſtiani in nuptiis, & in funeribus induunt veſtes coloris albi. *556*.
ARMILLÆ ad mortuos adhibitæ fuerunt. xxxiii. *396*.
Armillæ in torculari ſunt annuli ferrei cavati, in quibus veſtibula verſantur. xxix. 428.
ARMILLI Antimeſſiæ fabula. viii. *498*.
Ejus nominis etymon. 500.
ARMUM & ventrem victimæ dabant offerentes Sacerdotibus. xiii. 1113.

A R N

ARNON fluvius illuſtratur. vi. 268.
Eſt fluvius regionis transjordaninæ. xxix. *19*.
Oritur ex Arabiæ finibus. *ib.*
Præterlabitur totum deſertum. *ib.*
Et ſeſe infundit in Lacum Aſphaltitem. *ib.*
Erat limes terræ Amorrhæorum, & terræ Moabitarum. *ib.*
¶ Arnon Jebuſæi cranium inventum fuit ſub Altari. xxx. *668*.

A R O

A R R

ARRHÆ datæ in Sponſalibus amittuntur ab ea parte, quæ a Sponſalibus recedit. xxx. *69*.

Ἀῤῥαφος inconſutilis, veſtis quænam diceretur. xii. *789*.

A R S

ARTES quæ profeſſorem ſuum a regno arcebant, enumerantur. xii. 351.

Item quæ a Pontificatu. *ib.*

Artes Grammatica, Rhetorica, Poetica, Logica, dici poſſunt. xxxi. 5.

ARSARETH regnum in magna Tartaria, quo ſe receperunt Judæi fugentes a Palæſtina. xvii. 1049.

Mutantes nomen in Gauthæos, prædicto regno impoſuere nomen Cathai. *ib.*

ARSELI filii Davidis Artoe nummus exhibetur. xxviii. 1263.

Arſenale unde nomen traxerit. vii. 115.

ARSUR, olim Antipatris. vi. 1056.

A R T

ARTABA genus menſuræ, triplex fuit: Perſica, Ægyptia, Medica. xxviii. 56. 139. *866*.

Artabæ Perſicæ capacitas erat modiorum Romanorum trium cum dodrante. *ib.*

Ægyptia continebat modios Romanos quinque. *ib.*

Locus Danielis explicatur. *60*.

Artaba Medica erat ejuſdem capacitatis, cujus erat Artaba Perſica. *ib.*

Artaba Perſica cum Græcis menſuris comparata, capiebat Metimnum Atticum, & chœnicas tres. *866*.

Medica Artaba, cum Metimno Attico conveniebat. *ib.*

Ægyptia Artaba, capiebat modios quinque Ægy-

ARUSPICUM inſigniorum nomina recitantur. xxiii. *336*.

A S

AS, quaſi æs, dictum eſt. xxviii. 31. 595.

Genus fuit monetæ apud Romanos. *ib.*

Erat pondere librali, ſive unciarum duodecim, quot ſcilicet libræ uni reſpondebant. *ib.*

As, libra, pondo, æs idem ſignificant. *ib.*

Aſſis pondus invariatum permanſit, uſque ad primum bellum Punicum. *ib.*

Poſt quod bellum Aſſis pondus imminutum fuit. *ibidem.*

Itemque poſt ſecundum bellum Punicum imminutum eſt. *ib.*

Et iterum imminutum eſt per legem Papyriam. 32.

As ita manſit uſque ad Tempora Veſpaſiani. *ibidem.*

As erat pars decima denarii. 33.

A ſecundo bello Punico fuit pars ſextadecima denarii, pondere ſemiunciali. *ib.*

As libralis & Sextantarius erant ejuſdem valoris, ac decima Julii pars dicta vulgo *Bajocco*. *ib.*

As libralis dividebatur in minores nummos. *ib.*

Aſſe multiplicato, plures nummi argentei, æreique ſunt facti. 34.

As ſignificat etiam rem quamlibet integram. *ib.*

Hinc heres ex Aſſe, valet heredem totius facultatis. *ib.*

Aſſes librales ænei primum cuſi ab Romanis. *161*.

Hos Aſſes Romani exprimebant per vocem æris. *ibidem.*

Hinc formulæ illæ dicendi: Denos æris, mille æris &c. *ib.*

Aſſium libralium mutationes progreſſu temporis factæ. *167*.

Ratio Romanorum computandi Aſſem libralem, ſeu æs grave, ejuſque partes. 207.

Et

A S A

ASAE regis arthritis, de qua in ſecundo Chronicorum. xxx. 1549.
Ex dolore pedum vehementiſſimo Aſa anno undequadrageſimo regni ſui vitam cum morte commutavit. *ib.*
Bardus putat eum ex podagra fuiſſe mortuum. *ibid.*
Baldus ex humoris podagrici recurſu in aliquam partem principem. *ib.*
Ἀσάλευτα, firma vel immobilia, cur dicta ſint Phylacteria. xxi. *691*.
ASAPH pſalmiſta. xxxii. 323. 324.
Aſaph in titulis quorumdam Pſalmorum memoratum, quidam volunt non eſſe auctoris nomen, ſed muſici. xxxi. 1075.
ASARATH nomen numinis Ægyptiorum. xxiii. 203. Vide Niſroch.

A S B

Asbeſtinus. Vide Byſſus. Linum.

A S C

ASCALON, ſive Gerar, nomen loci. v. 885.
Hinc Aſcalonia genus cæparum. 558.
Putei illius. *ib.*
Aſcalonis ſitus. vi. 1058. vii. 1220.
ASCALONITARUM viri eruditi. vi. 564.
Aſcalonitarum æra. *ib.*
Aſcalonitarum nummi. *ib.*
Aſcalonitum vinum. Vide Vinum.
ASCAULÆ ſive Utricularii dicebantur, qui hodie Organiſtæ audiunt. xxxii. 257.
ASCENA menſura Græca continens ſtadia centum viginti. xxviii. 71.
ASCENDERE pro reverti, aut reducem eſſe, ponitur ſæpius in Sacra Scriptura. xxxii. *670*.
ASCENSUS מעלות utrum inter montes recenſendi ſint. vi. 328.

A S H

ASHAMILIUS, Elias, ſplendidum Muſæum ſuis impenſis in Academia Oxonienſi conſtituit. xxxi. 589.

A S I

ASIA ſervit Græcis poſt Alexandrum Magnum. xxviii. 323.
Aſiæ termini. vii. 30.
Unde ſic dicta fuerit. *ib.*
Urbes ejus quædam. 21*6*.
ASIMA (חשם) quis deus Nathanaitarum fuerit, ſe ignorare fatetur Seldenus. xxiii. 202.
Quidam credunt fuiſſe Hircum. 202. 411.
Incipiunt Pentateuchum his verbis: *In principio creavit Aſima. ib.*
Alii dicunt fuiſſe ſimiam, vel Cercopitecum, quo nihil ſanctius in Indiis Orientalibus. 411.
ASININI capitis imputata Judæis adoratio, unde nam originem traxiſſe potuerit. viii. 488. xi. 1122.
Aſinino lacte utebantur feminæ ad medicandas facies. xxx. 1404.
ASINUM coluiſſe Judæi perperam infamantur. iii. 868. 875. viii. 488. xi. 1122. xxiii. 227. xxviii. 1212. Vide Amphora.
ASINI primogenitum debebat redimi agno. xxix. 195. Vide Primogenitum.
Si non poterat redimi, debebat decollari. 197.
In aſinorum copia Patriarcharum, ceterorumque Orientalium opes conſiſtebant. 205.
Aſinos unum & triginta millia a Madianitis diripuerunt Iſraelitæ. 207.
Aſini in Arabia & Palæſtina eadem munia obibant, quæ nunc equi. *ib.*
Aptiſſimi erant ad ferenda onera. *ib.*
Et hoc colligitur ex Scriptura, & auctoribus profanis. *ib.*
Aſinis vehebantur non ſolum plebei, ut apud nos; ſed etiam nobiliſſimi homines. *ib.*

Idque

Aſinorum occurſus antiquis erant bono omini . *ibid.*
Aſini accenſendi ſunt jumentis . 214.
Aſinorum capita coronata ruſtici ſuſpendebant in agris ad averuncanda mala . *ib.*
Brixienſes putabant hæc capita repellere faſcinationes . 215.
Aſinorum capita excoriata Turcæ collocant ſuper villarum, arborumque culmina . *ib.*
Aſini offerebantur a Carmanis in ſacrificium Marti . *ibid.*
Aſini offerebantur in Sacrificium etiam Apollini . *ib.*
Ab Ægyptiis offerebatur aſinus Typhoni credito magno Dæmoni . *ib.*
Aſinus Sileni rudens ex fabula vertit in fugam Gigantes cœlum adgreſſos . *ib.*
Aſini fuerunt adorati ab Ethnicis . 216.
Aſinum marmoreum Naupliæ incolæ erexerunt, quod putationem vitium ab eo ſe didiciſſe dicebant . *ib.*
Aſini apud Indos curſu & velocitate ſuperant equos . 217.
Aſinus præ cæteris animalibus in Arcadia plurimi factus . *ib.*
Aſini in Campania arant . *ib.*
Aſini dicti fuerunt molarii, ex uſu quem præſtabant in verſanda mola . 218.
Ex quo dicti ſunt etiam machinarii . *ib.*
Eos molam verſaſſe, plura afferuntur Poetarum teſtimonia . 219.
Aſini vincti figura inſculpebatur ab Ægyptiis in placentis . 264.
Aſini lacte ſimul cum pane veteres ſibi faciem liniebant . 286.
Aſinorum coronatio fiebat diebus feſtis Deæ Veſtæ . 291.
Et in feſtis cenſualibus . *ib.*
Aſini coronabantur, quia aſinus rugitu ſuo dor-

Cur Chriſtus ſuper aſinum ingreſſus fuerit Jeruſalem . 170.
ASIONGABER ubi ſita fuerit . VII. 288. 352. 392.
An Berenice ea eſſe cenſenda ſit . 398.
Davidne an Salomon ibi prius claſſem exſtruxerit . *ib.*

A S P

ASPECTUS plagarum quot ſint, ſententiæ variæ . XIV. 1096.
ASPERSIO quænam ab alienigena facta mortem mereretur . VIII. 1138.
Aſperſio ſanguinis victimæ holocauſti quando fieret . IX. 873.
Et a quibus fieret . *ib.*
Et quomodo fieret . *ib.*
Item aſperſio ſanguinis victimæ pro peccato . 882.
Aſperſio ſanguinis in Altari Suffitus . XI. 18.
Aſperſio ſanguinis alia infra, alia ſupra filum סקרא fiebat . 834.
Aſperſio ſanguinis holocauſti pro peccato . XIII. 1028.
Vide Altare, Sanguis .
ASPHALTITES, & populi circumhabitantes diſcutiuntur . V. 872. VI. 228. XI. 501.
Aſphaltitis bituminis uſus in Suffitu componendo . XI. 618.
Quid proprie ſit . 619.
Aſphaltitis, ſive maris mortui, natura & qualitates . II. 323.
Aſphaltitis lacus dicitur etiam Mare mortuum . XXIX. 24.
Et mare ſalſum, vel ſalſiſſimum . *ib.*
Et mare planitiei . *ib.*
Ejus aqua eſt ſalſiſſima, & amariſſima . *ibidem.*

Non

106.
Ab illis Phariſæi orti. 107. Vide Haſidæi.
ASSUERI veſtes an ſericæ fuerint. XIII. 185.
Aſſuerus multas virgines congregavit, ut unam ex iis deligeret in uxorem. XXX. 48.
ASSUMERE, לקח, παραλαμβάνειν, in Scriptura comitem ſe alicui adjungere ſignificat aliquando. VII. 740. 754.
ASSYRIAM pro Syria veteres aliquando dixiſſe probantur. VI. 970. XXIII. 21. XXIX. 75.
Eſt ab אשור, quod ſæpe in Sacra Scriptura occurrit. VII. 430.
Aſſyriam a Deucalione religionem accepiſſe traditum eſt. I. 950.
De nominis derivatione anquiritur. II. 259.
Aſſyria latiſſime patebat, unde & Syria dicta eſt. XXIII. 21.
Indiſcriminatim veteres Syriam pro Aſſyria poſuiſſe inveniuntur. XXIX. 75.
Aſſyriæ lingua. Vide Lingua.
ASSYRIORUM inſtituta Moſaicis erant quam ſimillima. I. 591.
Porcum Aſſyrii execrabantur. *ib.*
Aſſyriorum literas quidam putant eſſe veras Hebræas. XXVIII. 696. 1012. Vide Lingua, Literæ.

A S T

ASTARTE ſive Aſtarthe עשתרתא Dea. VII. 818.
Pro ſidere habetur. *ib.*
Aſtarte erat Dea Sydoniorum. XXIII. 149.
Ejus imagines factæ erant ad formam ovium. *ib.*
Sed hoc ſunt nugæ Thalmudiſtarum. 152. 391.
Fingebatur habitare in lucis. *ib.*
Apud Latinos dicitur Diana. *ib.*
Ejus Idolum collocatum eſt in Templo ab Manaſſe rege. 150.
Eadem Dea eſt, atque Venus. 151.
Sydonii illam maximo in honore habebant. 152.
Aſtarte habebat caput taurinum. 155.
Dicitur peragrato orbe inveniſſe ſtellam. *ib.*
Lucianus contendit Aſtartem eſſe Lunam. *ib.*
Dicitur מלכת שמים Regina cœli. 156.
in qua אשתר Eſther ſplendorem ſignificat. 1007.
Et ex lingua Græca in qua ἀστέρες, ἄστρα Aſtra, idem ſonant ac lumen. 1008.
Parvula igitur mutatio eſt inter affinia nomina Eſther, Aſtrum, ἀστὴρ, aeſtre, eaſtre, oſtera, aſtarte. 1009.
Aſtarte proinde fuerit Stella. 1011.
Quid jam ea ſit docet Plautus: Diva Aſtarte hominum Deorumque vis, vita, ſalus. 1011. 1012.
κατ' ἐξοχὴν & per excellentiam eſſe Lunam dicendum eſt. 7012.
Nam illi a Gentilibus illa omnia a Plauto commemorata adſcribebantur. *ib.*
Invenitur & Jupiter Aſterius. 1013.
Et epitheton Aſtartæ datum Dianæ. 1014.
ASTERISCUS quid ſit. XXVIII. 828.
Ejus figura exhibetur. *ib.*
Apponitur cuilibet voci. *ib.*
Ratio cur apponatur. 830.
ASTROLOGI primi quia erant paſtores, ſigna Cœleſtia appellarunt nominibus animalium. XXIX. 81.
ASTROLOGICA epiſtola auctore Maimonide. VIII. 698.
ASTRONOMI quid faciant, ut totius mundi imaginem ſibi in animo efformare valeant. XXX. 1438.

A S U

ASUGANRINA, locus memoratus ab itinerario Antonini. VI. 568.
ASUPHI אסופי Collectitius, dicebatur prognatus ex incerta origine. XXX. 229.
Hi non poterant feminam Hebræam in matrimonium ducere. *ib.*
ASUPHIM domus & portæ. IX. 588.

A S Y

ASYLI civitates animadverſionibus illuſtrantur. IX. 734. X. 731.
An omnes Leviticæ civitates Aſylo eſſent confugientibus. X. 737.

Aſy-

In viis erat ſignum inſtar manus, in qua erat ſcriptum מקלט refugium; ut ſcirent rei quo deberent ire, ne interrogantes caperentur. xxv. 328.
Loca, quæ ſubveniebant innocentiæ apud Hebræos, dicebantur ערי מקלט, Urbes Refugii, ſive Aſylum. xxvi. 360.
Hæ urbes fuerunt: Beſor in tribu Ruben. 360. 361.
Bamoth in Galahad. *ib.*
Golan in tribu Manaſſe. *ib.*
Cades in Nephthali. *ib.*
Sichem in monte Ephraim. *ib.*
Hebron in monte Juda. *ib.*
De urbe Beſor, quæ & Botzra. 361.
De urbe Bamoth. 362.
De urbe Golan in Baſan. 362. 363.
Hæ urbes fuerunt trans Jordanem, ad plagam orientalem in tribubus Ruben, Gad, & Manaſſe. 363.
Tres aliæ erant in terra Canahan. 364.
De urbe Cades. *ib.*
De urbe Sichem. *ib.*
De urbe Hebron. *ib.*
Utrum revera tot eſſent hæ urbes, an vero plures, diſputant inter ſe doctores. 365.
Quidam volunt, nullo tamen fundamento, univerſas urbes Levitarum, quæ erant octo & quadraginta, fuiſſe aſylo. 368.
Quidam Rabbini ita ſenſerunt. *ib.*
Tres fuerunt ſeparatæ a Moyſe, tres vero ab Joſua. 369.
Refellitur ſententia eorum qui aſſerunt, in deſerto homicidas confugiſſe ad Altare. 370.
Hæ urbes erant in ſitu commodo: viæ ad illas erant planæ; ipſæque adeo mediocres, & fortes. 372.
Erant modo in præſidium eorum, qui præter voluntatem ſanguinem fuderant. 374.
Quinam hi cenſerentur eſſe. 375.
Homicida egreſſus ab Aſylo, ſi repertus & occi-

Eadem putatur ac Dea Syria. 676.
Sive Luna. *ib.*

A T H

ATHALIA invadit regnum vi tyrannica. xxiv. 439.
ATHENÆ nomen Hebraicum. ii. 94.
ATHENIENSES quoſdam alebant, quos publice ſacrificabant. x. 704. Vide περίψημα, Piacularis
Athenienſes ex ſuis fodinis hauriebant vim maximam argenti. xxviii. 338.
E vectigalibus ſuis conſtruere poterant claſſem navium centum. *ib.*
Cur in ſuis drachmis noctuam ſignarent. *ib.*
Habebant quemadmodum pondera, ſic & menſuras duplices. 611.
Habebant menſuras reſpondentes utrique talento, majori & minori. 661.
Athenienſes falſo creduntur inventores agros arandi, & colendi fruges. xxix. 123.
Ungebant ſibi pedes. 420.
Incedebant nudis pedibus, niſi neceſſitas cogeret ferre calceos. 677.
Athenienſes decimo a partu die, vocatis amicis & propinquis, imponebant nomina ſuis infantibus. xxx. 1106.
Et faciebant magnum convivium invitatis. *ib.*
Appendebant foribus ramum Eiriſionem. 1268. Vide Eiriſion.
Celebrabant ὠσχοφόρια in honorem Bacchi. 1271. 1293.
Celebrabant etiam panathænaicam pompam. 1273.
Pedes unguentis liniebant. 1408.
Ideoque ampullam ſemper ſecum ferebant. *ib.*
ATHEISMUM viguiſſe ante diluvium credibile eſt. xxiii. 442.
Alii tamen aliter ſentiunt. 443.
ATHEI quidam recenſentur, Deorumque contemtores, ac eorum pœnæ. xxiii. 321.
Athei ſunt Deo magis injurii, quam Idololatræ. 442.
ATHLETÆ dicti ſunt, qui pugillatu viciſſent in ludis Olympicis. xxx. 1243.

que. XIX. 346.
In tempore dumtaxat proprii Sacrificii feminæ in Atrio ſtabant. 1438.
Atrii Tabernaculi analyſis. VIII. 64.
Ratio œconomica illius. 66.
Et typica. *ib.*
Pavimentum ejus. 750.
Atrium mulierum. 818.
Atrii menſura. 820.
Atrium Iſraelitarum. 822.
Atria circa Templum Salomonis. 1160.
Atria Salomonici & Ezechielici Templi totidem fuerunt. 1166.
Diluuntur ea, quæ in contrarium afferuntur. 1168.
Atriorum deſcriptio juxta Thalmudicos. 1178.
Atria exteriora Templi Ezechielici. 1212.
Et Atrium interius. 1224.
Atrium an in medio montis Templi fuerit. IX. 8.
Atrium mulierum quadratum erat. 18.
Atrii latitudo quanta. 30. 32.
Atrii Sacerdotum menſuræ. 34. 222.
Atria Conclavium recenſentur. 144.
Atrium Iſraelis quam late pateret. 146.
Atrium mulierum ubi ſitum fuerit. 180.
Menſura ejus. *ib.*
Et Conclavia illius. *ib.*
Atrium Sacerdotum ubi eſſet. 188.
Atrii generaliter ſumſi amplitudo quanta. *ib.*
Atrii purificatio. 240.
Atria Templi a Lightfootio illuſtrantur. IX. 646.
Atrium mulierum, & Synonyma ejus. 651.
Ἰχνογραφία ejus. 658.
Erat locus adorationis pro utroque ſexu. 660.
Quomodo. 658.
Circumſeptus ejus. 666.
Porta ejus Orientalis, ſive Nicanoris. *ib.*
Atrium mulierum ſanctius τῷ חיל. 816.
Atrii Iſraelis menſuræ & ſitus. 719.
Item Atrii Sacerdotum. 720.
Alterum ab altero repagulis diſtinguebatur. 721.
Quando Iſraelitis Atrium Sacerdotum ingredi liceret. *ib.*
Atrium Iſraelis erat ſanctius Atrio Mulierum. 816.

A T Y

ATY Lydiæ regis nummus antiquiſſimus. XXVIII. 699.
ATYRIA & Aſſyria ab אשור, vel אתור dicuntur. VII. 430.
ATYS formoſiſſimus puer ſibi virilia amputavit. XXX. 1223.

A V A

AVARI ſepulcra ſunt pauperum. XXXIII. 661.

A U C

AUCEPS ſanguinem ſuæ prædæ in terra occultare tenebatur. XIV. 1310.
AUCTORES qui egerunt de Tabernaculo, Templo, Altari, Labro, Menſa. VIII. 438.
De Arca, Urna Mannæ, Cuſtodia Templi, & Virga Aharonis. 440.
Auctores præſtantiores qui ſcripſerunt de Nummis. XXVIII. 10.
Auctores profani interdum explicant quædam loca Sacræ Scripturæ, aliud ut ita dicam, agentes. XXIX. 5.
Auctores qui ſcripſerunt de Re Ruſtica. 263.
AUCTUS veſtibus quando Pontifex dici cœperit. VIII. 943. Vide Pontifex, Veſtis.

A U D

AUDI שמע legebatur veſpere a tempore, quo ingrediuntur homines ad comedendum ſuum panem, in veſperis Sabbathorum. XX. 2.
Poterat legi ante, & poſt auroram; & ſic ſatisfiebat debito duplicis recitationis ejus. *ibidem.*
Variæ de hoc opiniones. 4.
Sponſi per annum, & viri occupati in præceptis Legis, erant liberi a lectione שמע. *ibid.*
Legens ſeu recitans שמע inverſo ordine, non ſatisfacit præcepto. 8.

Qui

ſexto Calendas Septembris, cum ſolus rexiſſet Rempublicam annos quadraginta quatuor, & cum Lepido atque Antonio quatuordecim. *ib.*
Auguſtus apud Antium cum hominem cum aſino ſibi occurrentem vidiſſet, id accepit in bonum omen. XXIX. 214.
Auguſti avus maternus Ariciæ piſtrinum exercuit. 236.
Idcirco contemnebatur ab Antonio. *ib.*
Et irriſus fuit a Caſſio, ut nepos nummularii. *ibidem*.
Virgilius Maro ei objecit, eum eſſe piſtoris filium. 237.
Auguſtus foſſas veteres limo a Nilo obſtructas in Ægypto, aperire & excavari mandavit. 28.
Æſtate ſæpe in periſtylo dormiebat. 677.
Auguſti funus ſenatores ſectati ſunt nudipedes. 815.
Cum non poſſet detrectare dictaturam neque precibus, neque oratione; ſcidit ſibi veſtimenta ſua, & pectus nudavit. 1040. 1059.
In Auguſti nummo corona quercea eſt, cum epigraphe: *Ob ſervatos cives*. XXX. 1485.
Auguſti pater Octavius in ſomniis vidit filium ſuum corona radiata circumfuſum. 1541.
Auguſtus corpus & repoſitorium Alexandri Magni floribus conſperſit. 1274. 1299.
Quomodo Auguſtus Imperium ſit adeptus. XXXI. 407.
Utrum Ecloga Virgilii quarta ſit in ejus laudem. *ibidem*.

A V I

AVIANUS, Marcus Hieroymus, in Academia Lipſienſi Lexicon ſacrum, nomine Poeſeos ſacræ clavis, evulgavit. XXXI. 48.
AVICENA Hebraice verſus a Maimonide ubi extare dicatur. VIII. 704.
AVICULÆ alligabantur interdum corollis convivarum, ut cantu ſuo delectarent, & unguium roſtrique puncturis eos obdormiſcere non ſinerent. XXX. 1412.

mæ. *ib.*
Poterant tantummodo a privatis offeri aves. *ib.*
Sacerdos oblatæ avis caput מלק ungue ſecabat e regione cervicis, adolebatque corpus ſeorſim, & caput ſeorſim. *ib.*
Sanguis ſpargebatur ſuper Altari: ingluvies antequam corpus adoleretur, removebatur pennis ſimul cum ventriculo prope Altare ad orientem in locum cineris. XV. 1028. XVI. 340.
Avium roſtra, ungulæ, alæ non poterant comedi. XV. 1208.
Neque ingluvies. XVI. 124.
Si plures aves offerebantur, una benedictio valebat pro omnibus. 124.
Unguesectio avis in ſacrificio hoc modo fiebat: ponebat Sacerdos duas avis alas, & duos pedes intra digitos ſuos, & ſecabat ungue e regione cervicis caput avis, ſed illud non ſeparabat: & exprimebat de ejus ſanguine ſuper parietem Altaris. XIX. 44.
Quæ unguesectio fiebat etiam in Holocauſto volucris. 46.
Corpus item diſſindebatur ungue; & inteſtina adurebantur. *ib.*
Variæ Rabbinorum opiniones circa hanc מליקה ſive unguesectionem. 46. 380.
Abominanda in Sacrificio jumenti, erant etiam abominanda in Sacrificio avis. 48.
Avis diſcerpta non poterat offerri. 404.
Multa dubia propoſita, quandonam dici poſſet טרפה diſcerpta. *ib.*
Avium Diis conſecratarum nomina recitantur. XXIII. 338.

A U L

AULA erat veteribus locus ſub dio apertus, quo greges congregabantur, & ſepiebantur. XXV. 1190.
Significat etiam locum extra, ſed prope Templum, neque tectum. 1191.
AULAEA Tabernaculi erant quindecim cubitorum. XIX. 362.

... volunt ſuiſſe Philonem. 232.
Aureus Romanus erat Attici ponderis didrachmi. 608.
Sed ejus pondus paulatim imminutum fuit. *ib.*
Hi Aurei dicti etiam fuerunt Solidi. 609.
Aurei Romani modus triplex fruit. 947.
Antiquior; & quatuor Aurei ponderabant unciam unam. *ib.*
Medius circa Conſtantini tempora; & ſeptem requirebantur ad unciam. *ib.*
Poſtremus a Valentiano coſtitutus; & ſex unciam explebant. *ib.*
AURIS perforabatur apud Hebræos ſervo nolenti de ſervitute egredi. XXX. 414.
Perforabatur ad portam ſubula, feſtuca, vel ſpina. *ib.*
Sacerdoti non perforabatur, ne fieret vitioſus. *ibidem.*
Auris perfodi non poterat a legato heri. 470.
Sed ab hero ipſo erat perfodienda. *ib.*
Aures prehendebantur in oſculando. 1208.
Vel ne pueri præ dolore aſſueſcerent ſpurcis baſiis. *ib.*
Vel quia animus in aure habitare antiquitus credebatur. *ib.*
Vel quia in ima aure eſt locus memoriæ, *ib.*
Aurem apponebant antiqui, ut teſtarentur ſe recordaturos. *ib*
In nummis æreis quibuſdam comparent duo viri ſibi aurem vellicantes. *ib.*
Quid reſponderit Apollo Athenienſibus. *ib.*
Unde nata eſt conſuetudo auro ornandi aures. *ibidem.*
Explicatur illud Davidicum pſalmi: אזנים כרית לי *Aures perfodiſti mihi*. 1209.
Aures dicuntur antæ. *ib.*
Sunt qui velint aures prehenſas fuiſſe, quo tantum commodius oſcula figerentur. 1210.
Aures defendebantur amuletis ab Hebræis. XXXI. 249.
AUROCLAVATA χρυσόκλαβος veſtis. XIII. 178.
AURUM' ad obruſam apud Suetonium quid ſit. VII. 370. 662.
Ubi plurimum auri inveniatur. 660. 664.
458.
Unde *Comes metallorum per Illyricum*. *ib.*
Auri & argenti analogia. 608.
Temporibus Arcadii & Honorii Imperatorum libra auri æſtimabatur libris quatuordecim & fere ſeſqui argenti. 651.
Aurum ab Hebræis dicitur octo nominibus. 1346. Vide Marca.
Auri potabilis molæ, dictæ Philoſophicæ, deſcriptio facta eſt ab Joele Langellotto. XXIX. 87.
Auri potabilis faciundi ratio & modus docetur. *ibidem.*
De auro coronario Judæorum in codice Theodoſiano, & Juſtinianæo. XXVI. 1135.
Vetuit Theodoſius Imperator exigi per Synagogas aurum & argentum ab iis, quos Patriarca ad eas mittebat, ut illa colligerent. *ib.*
Immo voluit ut canonem auri Coronarii, quem quotannis Patriarchis ſuis Judæi penſitabant, ſibi ſolverent. 1136.
Collectores appellabantur Apoſtoli. 1145.
Hoc autem aurum ad Patriarchas mittebatur ab Judæis ex puro amore. 1148.
Dictum fuit aurum Coronarium a Veteribus, quod ſpecie triumphorum vel oblatum vel exactum fuit. *ib.*
Origo eſt quia veteres Romani coronas aureas Imperatori triumphanti gratulantes de victoria, offerebant. *ib.*
Tunc incœpit uſus hoc aurum dandi: quia cum jam Templum non eſſet, neque opus eſſet afferri eo primitias, hoſtias, & decimas; pro his rebus datum illud fuit Patriarchis. 1149.
Non poterat exigi, niſi poſt meſſis collectionem, pro qua ſolvebatur. *ib.*
Quidam volunt fuiſſe ſolutum tribus vicibus per annum. *ib.*
Poſt vinum collectum. *iq.*
Poſt oleum. *ib.*
Poſt frumentum. *ib.*
Hoc auro ſplendide Patriarcharum familia alebatur, & collectores. *ib.*
Anno Chriſti undequadringenteſimo Honorius Imperator hanc collectionem prohibuit. 1150.
Sed

A X

AXIOMATA plurimum valent ad ſacram Scripturam rite intelligendam, & interpretandam. xxxii. 138.

A Y

Αὐλὸς tibia, unde derivetur. xxxii. 212.

A Z A

AZARETH, Azereth עצרת, dicebatur dies octavus Tabernaculorum, celeberrimus. xxx. *1266*.
Anquiritur ejus ethymologia. *ib.*
Variæ explicationes afferuntur. *ib.*
Servilia eo die interdicebantur. *ib.*
Dies octavus dedicationis Templi non dicebatur עצרת. *1267*.

AZYMORUM prima dies, dies ipſa Paſchæ. ix. 923.
Azymi erant panes propoſitionis. x. 918.
Azymorum præceptum in Mechiltha illuſtratum. xiv. 48. 58.
Azyma quamdiu comedenda. *60*.
Cujuſmodi azyma eſſent comedenda anquiritur. 112.
Azymi & fermentati panes ad Sacrificia adhibiti, quam magni fuerint. 904.
Azymorum ſolemnitas perpenditur, & illuſtratur. 1470
Azymorum tempore panis fermentatus in Judæorum domibus reperiri non debebat. iii. *256*.
Modus ſe ad hoc feſtum præparandi. 255.
An hoc feſtum, quemadmodum & Paſcha, Hieroſolymis celebrari debuerit. 252.
Azymorum prima dies qui diceretur παρασκευή, paraſceve. iv. 341.

Phœnicum ac Tyriorum erat Deus. xxiii. 128.
Idem cenſetur ac Mars. *ib.*
Cui Aſſyrii primum ſtatuam erexerunt. *ib.*
Ab Aſiaticis dicitur Bellus. *ib.*
Accipitur pro Cœlo. 131.
Baal etiam femina fuiſſe dicitur. 1154.
Baal Pehor, & Belphegor Idolum erat Moabitarum & Madianitarum. 107.
Huic ſe initiaverunt Judæi. *ib.*
Excolebatur præcipue a Mulieribus. *ib.*
Coram Baal Pehor ſe nudabat populus. xv. 352.
Speciem turpitudinis nomen ipſum ſignificat. *ibidem.*
Ei diſtendebatur foramen podicis, & ſtercus offerebatur. 108.
Seldenus tamen iſtud negat. 110.
Convenit eſſe Latinorum Priapum. 109.
Collocatum erat ſuper montem Phegor. *ib.*
Rex Aſa hoc Idolum deſtruxit. *ib.*
Mons Pehor, ubi hoc Idolum adorabatur, eſt in Moabitarum regione. 110.
Sacrificia quæ huic Idolo fiebant, erat comeſtio inferiarum in mortuorum memoriam factarum, Davide teſte. 111.
Quæ dicta ſunt Sacrificia mortuorum. *ib.* Vide Nebo.
Oſtendebat horribile membrum, quod ab aperiendis clauſtris virginalibus nomen ferebat. 370.
Baal, Bahal, Bel, Belus, בעל proprie dominum ſignificat. 387.
Bahal zebub Acaronitarum Deus conſultus ab Ahazia rege Iſraelis. xxiii. 187.
Deum quidem Muſcarum ſignificat; ſed incertum utrum Hebræi an Acaronitæ hoc illi nomen impoſuerint. 188.
Evangeliſtæ de hoc Idolo locuti ſunt tamquam de principe Dæmoniorum. 189.
Repræſentabatur Muſcæ imagine. 404.
Volunt quidam ſignificare Deum ſtercoreum. *ib.*
Quoties in ſacris literis Princeps Dæmoniorum audit, locutio eſt per contentum. 403.
Hoc idolum Deum averuncum muſcarum fuiſſe, ac ſub muſcæ imagine cultum, quemque ſcribere aſſerit Millius. xxiii. 659.
trionalem. *ib.*

B A B

BABA ben Buta Herodem ad Templi inſtaurationem induxit. ix. 608.
Fuit Doctor Miſnicus Scammai diſcipulus valde ſapiens. xxi. 1141.
Dicitur obcæcatus fuiſſe ab Herode. *ib.*
BABEL בבל civitas. vii. 88.
Babel turris ædificatio ob quemnam finem inſtituta fuerit. xxv. 1064.
BABIA Dea puerorum apud Syros. xxiii. 185.
Utrum eadem fuerit ac Venus, Seldeno non conſtat. *ib.*
BABYLON cur potius gentium colluvies fuerit, quam civitas. iii. 593.
Babylonis ejuſque turris fundator an Nemrodus fuerit. iv. 153. 154.
Ejus turris conſtruendæ quænam cauſa fuerit. *ibidem.*
Babylonis ſitus, amplitudo, amœnitas. *ib.*
Babylone erat percelebris Academia. xxi. 193.
Immo tres recenſentur. 770. 1079.
Quando Academiæ Babylone eſſe defierint. 1080.
Babylone erat Æchmalotarcha Judæorum. 946.
Babylonem deducitur Arca in captivitatem. xviii. 14.
Babylone fixerunt ſedem poſteri Davidis ex parte patris. xxi. 1185.
Hebræi habitantes in terra Babylonis, tenebantur ad decimas ſolvendas. xx. 370.
Babylonem captivus ducitur populus. xxii. 374.
De Babylone aſcenderunt familiæ decem. xxx. 228. 536.
Babylone eſt lacus, e quo eruitur magna bituminis vis. xxix. 25.
Aves ſuper illum volitantes, mortuæ decidunt. *ibidem.*
Babylonis mœnia bitumine erant ædificata. *ibidem.*
BABYLONICAM captivitatem reſpiciunt Pſalmi Graduales. xxxii. 670.
Babylonico Aſſyrium regnum primo fundatum a Nimrodo. xxiv. 224.

Ba-

BACATHA ab Epiphanio commemorata ubi fuerit anquiritur. vi. 582.
BACCHANALIUM modus numiſmate Neronis & Antonini Pii oſtenditur. xxxii. *286*.
BACCHANTIUM veſtis erat purpurea. xxix. *496*.
BACCHICUS pes in carmine, qui primam brevem, & duas efficit longas. xxxi. 71.
BACCHI nomen & fabula. vii. 70. *664*.
Unde orta. *902*.
Bacchum Judæos colere cur Tacitus dicere potuerit. xi. 1125.
Quod tamen falſo ille aſſeverat. ii. 20.
Bacchus non alius ab Jove Phrygio cenſendus eſt. xxxii. *979*.
Cymbalis cultus fuit. 1041.
Bacchus idem qui Attis. 1048.
Appellabatur ab Arabibus Dyſores, Diaſares. xxiii. 183.
Bacchus vix natus, in arca incluſus cum matre Semele, dicitur in mare dejectus, & miraculo ſervatus. 272.
Bacchi currus trahitur a lyncibus, & tygribus. *336*.
Ludi in ejus honorem Bacchanalia dicebantur. *ibidem*.
Et Liberalia. *ib.*
Et Dionyſia. *ib.*
Et Cotytia. *ib.*
Ampelos nomen amaſii Bacchi. 337.
Vitis arbor ei ſacrata. *ib.*
Hœdus illi ſacer. *ib.*
Apud Græcos illius emblema erat Columna. xxiv. 200.
Deſumtum fuit ex columna, quæ præcedebat in deſerto populum. *ib.*
Bacchus laudatus a Græcis, cum temetum ponebatur in menſa. xxx. *1136*.
Bacchus Rectus, cultus ab Athenienſibus, præerat vino aqua diluto. 1135.
Bacchus e mari rubro tranſtulit vitem in Græciam. *ib.*
[illegible], ſonat Vinum in montibus ortum eſſe optimum. 375.
In ejus ſacris adhibebatur vannus ſeu Cribrum, quia ipſe cribrabat animas. 32.
Bacchus purpura veſtiebatur. 498.
¶ Bacchus & Sergius fratres ſancti. vii. 1228.
BACHILOTZ ſive Bahilotz nomen urbis ad fretum Herculeum. xxviii. 1383.
BACHO, Rogerus, ſcribitur a Dalæo feciſſe caput, quod reſpondebat ad interrogationes. xxiii. 81.
Id poſtea Dalæus retractavit. *ib.*
BACONUS hiſtoriæ poeſin præfert. xxxi. 171.
BACULI adhibiti ſunt in divinationibus veterum. xxiii. 505.
Βακύλλιον, cymbali genus. xxxii. *918*.

B A E

BÆTILIA, ita dicti lapides animati ab Urano Deo. xxx. *1368*.
Iidem ac termini. *ib.*
Ungebantur. *ib.*
Dicta a pelle. *ib.* Vide Rhea.
Dicebantur etiam *γράμματα*. *ib.*
Vel quia habebant literam Græcam *γ*. *ib.*
Vel quia facta eſſent inſtar ejus literæ. *ib.*
Bætilia ſunt dicta, ut Scaligero videtur, a lapide quem in Bethel Jacob unxit, & conſecravit Deo. *1369*.
Chanahanæi fecerunt hunc lapidem Idolum. *ibidem*.
Bætilus lapis in Parnaſo quotidie oleo perfundebatur. 1370.
Præterea ſingulis diebus feſtis lana rudis in eo ponebatur. *ib.*
Multi, inter quos Grævius, hunc lapidem intelligunt de Homero. *ib.* Vide Homerus.

B A G

An Balaam verus fuerit propheta. III. 775. IV. 587.

Balaam vocatur ad exercitum ab rege. XVI. 560.

Balaami aſina ulterius pergere non vult: Dominum ſuum alloquitur. *ib.*

Balaam Iſraeli benedicit. 680.

Angelus erat in ore ejus. XVI. 684. XXV. 1034.

Balaam dat regi conſilium, ut Moabitæ exponant filias ſuas Hebræis in ſcortationem. XV. 436. XVI. 534. XXV. 1036.

Occiditur in bello adverſus Madianitas. XV. 424.

Æquiparatur cum Moyſe in ſapientia, & in dono prophetiæ. XVI. 1242.

Dicitur a Rabbinis coiviſſe cum aſina ſua. XXV. 1030.

Balaami maledictio conſtat carminibus. XXXI. 205.

Balaam vaticinio carmen nullum eſt elegantius in tota Hebraica poeſi. 398.

Translatum fuit a Lovvtho in verſus Latinos. *ibidem.*

BALAC rex Moab dignus fuit, ut ex filio ſuo Elon naſceretur Ruth, ob mercedem duorum & quadraginta ſacrificiorum, quæ immolavit. XXV. 1032.

BALADA rex, cujus facies verſa eſt in faciem canis. XXV. 950.

BALÆNA. Vide poſt Balduinum.

BALANINUM unguentum, fiebat ex βαλάνοις ſive glandibus. XXX. 1359.

Ex locis in quibus naſcebantur hæ glandes, nomen aſſumebat. *ib.*

Hinc Balaninum Ægyptium, Arabicum, &c. *ib.*

Tametſi longo tempore conſervetur, nunquam tamen exſiccatur. 1360.

BALDUINUS, Benedictus, qui facit Deum auctorem calcei aut Adamum, refutatur. XXIX. 676.

Reprehenditur, ejuſque erratum corrigitur. 820.

Reprehenditur etiam, quod in ſuo opere ſenſus myſticos calcei exquiſierit. 860.

Ejus opus de Calceo antiquo & myſtico laudatum. 897.

[illegible] ſua. 1413.

Prope Balnea erat unctorium. *ib.* Vide Unctorium. Cicero.

Balnea montis Falconis, & inſulæ Cydoniæ non ſcaturiunt ſemper. 1461.

In Balneis Romæ erant aſſignatæ quædam horæ lavando. *ib.*

Ægri ante horam octavam lavabantur. *ib.*

In quibuſnam Balneis pauci, in quibuſdam vero plures eodem tempore lavabantur. 1463.

Balneum Divi Bartholomæi in agro Patavino ad tumores & contractiones nervorum plurimum valet. 1514.

Balneorum uſus contra paralyſin eſt optimus. *ibidem.*

BALSAMUM, quaſi בעל סמים *Baal ſamim* princeps aromatum: aut בעל שמן *Baal ſamen* princeps pinguedini, ſive pinguiſſimum dici videtur. XXIX. 309.

Balſamum uni Judææ conceſſum. II. 319.

Ejus arbor modica. *ib.*

Balſami hortus. VI. 1046.

Balſami, צרי, deſcriptio. XI. 262.

In Judæa & Syria abunde provenit. 266.

Præſertim in valle Hierichuntina. 268.

Balſamum Indicum, ſive ex nova Hiſpania. 282.

Balſami, נכאת, deſcriptio. 284.

Balſami præſtantia conſiſtit in lacryma. 286.

Ægyptus & Arabia Balſami feraces ſunt. 299.

Variis modis a mercatoribus vitiatur Balſamum. 305.

Examen, an adulterinum ſit. 306.

Semen & flos Balſami. 309.

Balſamo aromata Suffitus poſt contuſionem videntur commixta. 524.

Balſamum quid ſit. 528.

Balſamum Hierichuntem Regina Saba detulit. 530.

Balſamum prolixe illuſtratur. 556. 717.

Balſami arbores multæ ubi inveniantur. 683.

Planta ejus qualis. 689. 692.

De Balſamo Ægyptio Bellonii obſervationes. 713.

Balſamum obligatur ad jus anni ſeptimi. XX. 230.

Bal-

te Salomonis Balſamum deſignari omnibus eruditis placet. 312.
Plerorumque iſtorum eruditorum nomina afferuntur. 313.
Horti ſunt in monte Engaddi: in his naſci Balſamum dicitur. *ib.* Vide Engaddi.
Balſamum præfertur omnibus odoribus. *ib.*
In duobus hortis in Judæa naſcitur; & hi horti ſunt celeberrimi. *ib.*
Apud Meccham & Medinam urbes, plurimæ Balſami plantæ ſponte naſcuntur. 314.
Balſami arborem Solinus & Plinius accurate deſcribunt. *ib.*
Et multi recentiores auctores, quorum catalogus nominum exhibetur. *316.*
De modo, quo mulieres Hebrææ ſe Balſamo perfundebant. *319.*
Balſamo perfundebant etiam Hebræi veſtes, lectiſternia, & thalamos. *ib.*
Balſamo & aromatibus ſcatebant Hebræorum funera. 320.
Balſami humor ſive ſuccus, eſt in uſu apud Medicos ad diverſa mala curanda. 321.
Balſamum ab Ægyptiis adhibetur in remedium omnium prope morborum. 322.
Horti Engaddinenſes Balſami etiam myſtice poſſunt conſiderari. 323.
Balſami arbor incidi debet non ferro, ſed lapide. 324.
Balſamum in Sacris Litteris exprimitur per guttam. *ib.*
Balſami nomine omnia etiam unguenta intelliguntur. 420.
Vide Opobalſamum.
BALTHEUM tempore dumtaxat Sacrificii Sacerdos induebat. VIII. *988.*
Latitudo ejus, & uſus. *990.*
Longitudo ejus. *998.*
Forma Balthei & officium. XII. *63.*
Origo illius an ab Ægypto accerſenda ſit. 584.
Quid ſit מעשה רקם in Baltheo. 787.

Dicebatur etiam Cingulum. *ib.*
Significat poteſtatem. *ib.*
Etiamque totam armaturam. *ib.*
Dabatur militibus in præmium. *ib.*
Βαμβύκη urbs unde ſic appellata. VII. *66.*

B A P

Βάπτιν τινὰ βάμμα Σαρδιανικὸν, tingere aliquem Sardianica tinctura, quid ſignificet. XIII. 125.
BAPTISMUS aquæ in luſtrationibus ab univerſis fere gentibus uſurpatur. I. *919.*
Apud Judæos & Græcos familiarem fuiſſe conſtat. II. 17.
Immo apud Judæos etiam neceſſarius, & lege præceptus. 18.
Baptiſmus tamquam ritus ante Chriſtum obtinuit. III. *69.*
Alluſio hujus Baptiſmi ad Baptiſmum, qui per Chriſtum inſtitutus eſt. *ib.*
Baptimus pro mortuis quæ lotio fuerit. III. 422. 425.
Baptiſmus Proſelyto neceſſarius erat. XXII. 815.
Baptiſmorum religio invaſit gentes plurimas. *862.*
Primaria Baptiſmi ſignificatio, eſt immerſio. *863.*
Secundario etiam ſimplicem Ablutionem ſignificat. *ib.*
Hebræi tantopere diligentes exſtiterunt in ſuis Baptiſmis, ut fuerint & adhuc ſint in hac re ſuperſtitioſi. *864.*
Grotius vult Baptiſmum eſſe in memoriam Diluvii totum terrarum orbem inundantis. *868.*
Lightfootio placet ab Jacobo ejus derivare originem. *ib.*
Baptiſmus Judaicus; Eſt ritus ſolemnis a Deo inſtitutus, quo proſelyti cujuſcujus ætatis, ſexus, & conditionis, præſentibus triumviris, in aquam immergebantur, ut legaliter mundati ac quodammodo regenerati, ad novam Religionem accederent. 871,

daret Legem. 911.
Aliquando hic Baptiſmus fiebat in flumine. 915.
Si non aderat flumen, fiebat in aliqua foſſa. 917.
Lavabantur proſelyti, quia credebatur hic baptiſmus abluere eorum ſordes antiquas. 920.
De Baptiſmo dato a Moyſe in deſerto. XXIV. 185.
De Baptiſmo ceremoniali veteris Teſtamenti ſuper mortuis. XXVIII. 1315.
Chriſtianorum Baptiſmus dabatur infantibus, pueris, & adultis nudis in lavacrum immerſis. XXIX. 545.
Egreſſis albæ veſtes imponebantur. *ib.*
Baptiſmus ſuit maxime ſolemnis in Paſcha, & Pentecoſte. 560.
Quas divitias Baptiſmus conferat. 561.
Simul atque quis Baptiſmum receperat, a miniſtro oſculum accipiebat, ſive infens eſſet baptizatus, ſive etiam grandævus. XXX. 1170.
Poſt acceptum Baptiſmum ſe invicem oſculabantur Chriſtiani. 1176.
Miniſter in primitiva Eccleſia lavabat & oſculabatur pedes adulti, qui recens Baptiſmum acceperat. 1333.
Per baptiſmi aquam multæ infirmitates fuerunt depulſæ. 1374.
Quis Baptiſmus ſuſcepturus eſt oleo inungitur, veluti athleta. 1576.
BAPTISTÆ βαπτισαὶ, hoc eſt tingentes, videtur potius epitheton Phariſæorum, qui ſæpius per diem, ſe lavabant, quam ſecta quædam. XXII. 680. Vide Hemerobaptiſtæ.

B A R

BARAITHOTH ברייתות ſive conſtitutiones Extravagantes, aut præter Legem. I. 127.
BARBA capillique evulſi ob graviorem triſtitiam. XXXIII. 153.
Vel etiam in luctu. 1187.
Ab Hebræis & quamplurimis tamen gentibus in luctu barba radebatur. XXX. 1441.
Hebræi etiam tempore mœſtitiæ barbam velaſſe leguntur. XXIX. 609.
BARBARI, & BARBARIA unde dicta fuerit. VII. 74.
mis quibuſdam. VI. 894.

B A S

BASAN, ſeu Baſanitis illuſtratur. VI. 190.
Euſebio Baſanitis & Baſanæa idem ſunt. 192.
Baſan eſt בשן. VII. 430.
Baſan fuit tractus terræ in Palæſtina, paſcendis gregibus electus. XXIX. 40.
Datus fuit filiis Gad & Ruben a Moyſe, quia pecoribus abundabant. *ib.*
Non tamen omnes conveniunt de hujus vocis Baſan intellectu. *ib.*
Explicatur בשן ſignificare pinguedinem. *ib.*
Hinc Vaccæ Baſan, Tauri Baſan, intelliguntur vaccæ & Tauri pingues. *ib.*
Erat regio transjordanina, quam duæ & ſemi tribus poſſidebant. *ib.*
Baſan & Carmel ſæpe uniuntur. *ib.*
Baſan montes, ſeu potius montium catena a Libano ad Pharan continuo porrectorum. XXIX. 14.
BASILIUS, Sanctus, quid de Homero ſenſerit. XXXI. 14.
BASIS Altaris Holocauſti. IX. 731.
Decem Labrorum. 756.
Baſis Labri menſuræ. 222.
Non erat in Domo ſecunda. 224.
Baſis Altare totum non cingabat. X. 384.
Baſis Candelabri quænam intelligatur. XI. 915.
BASIUM, ſive oſculum, ſignum affectus, ut patris in filium. XXX. 1163.
BASSARA purpura. XXIX. 499.
Hinc Bacchus & Bacchantes, quia induebantur purpura, Baſſaræus & Baſſarides audiunt. *ib.*
Baſſaræ a pelle rubra dicuntur vulpes. 500.
BASSORA a quo & quando ædificata. VII. 560.

B A T

BATANÆA, & Baſanitis eadem Euſebio. VI. 192.
A בשן dicta eſt. VII. 430. Vide Baſan.
BATHUS, Batus בת, menſuræ genus: decima pars Chori. XIX. 1090. XXVIII. 60.

B D

Βδίλλα ὄνυξ, & λιμνκία. XI. *652*.
BDELLIUM, Βδέλλιον, בדלח. VII. 544. XI. 308.
Deſcriptio & Synonyma. XI. *564*.
Bdellium aromaticum. *652*.
Ubi plurimum abundet Bdellium. VII. *546*.
Variæ de illo ſententiæ examinantur. *620*. *666*.

B E A

BEATORUM ſedes quibus appelletur nominibus. VII. *706*.
Beatorum in Cœlo ſeptem ſunt claſſes ſecundum Hebræos. XV. 470.
BEATITUDINEM cujuſmodi Ægyptii docuiſſe traduntur, Moſe recentior doctrina eſt. I. 823.

B E C

BECHETI dicti ſunt cameli cujuſdam ſpeciei. XXIX. 228.
Omnes Cameli Aſiatici ſunt Becheti. 2*29*.
Dicuntur etiam Dityli. *ib.*

B E D

BEDA putat Eſzam immutaſſe litteras Hebræas. XXVIII. 1*046*.
Ejus auctoritati reſpondetur. *ib.*

B E E

BEELEMUS, vicus prægrandis juxta Baaru in Arabia, habet aquas calidas. XXIX. 33.
BEEROTH Gabaonitarum urbs diligenter pertractatur. VI. 588.

B E L

BELIAL בלי יעל homines ſunt efrenes, viliſſimi & genere & animo. XXXI. 278.

Belli cauſa Sacerdos. III. *686*. *690*. Vide Sacerdos, Caſtrenſis, Fecialis.
Belli genus duplex; ex Dei, vel Principis juſſu. *763*.
Septem populos Deus bello invadere juſſit. *766*.
Et qua de cauſa. *773*.
Qui a bello immunes fuerint, recenſentur. *777*. XXX. *708*.
Sacerdos belli cauſa creabatur unctione. *706*.
Et conſecrabatur. XXIV. *739*.
A bellis legalibus nemini dabatur immunitas. *653*.
Belli indictio deſcribitur & præcipitur in Deuteronomii capite viceſimo. XXVII. 135.
Si clarigatio ejuſmodi non præcedebat, reputabatur latrocinium. 138.
Fiebat hæc clarigatio, ſive indictio belli, verbis, vel etiam ſignis tantum. *ib.*
Romani ex agro ſuo in agrum hoſtium haſtam jaciebant. *ib.*
Aliquid ſimile faciebant etiam Hebræi. *ib.*
Chirotheca invitabantur nobiles ad duellum. 1*39*.
Ideo chirotheca projiciebatur in urbem obſidendam. *ib.*
Etiam Athenienſes jactu haſtæ clarigabant. 1*39*.
Pone ſecutis temporibus, Romani gallum gallinaceum in agrum hoſtium ſuorum jaciebant. *ibidem*.
Bella erant vel Legalia, vel Majeſtatis: Legalia erant præcepta a Deo per Moyſen contra ſeptem populos, & Amalec. 153. *368*. 12*61*.
Nemo ab his bellis eximebatur. XXIV. *653*. XXVII. 154.
Belli exitus habebatur aut per fœdera, aut per victoriam. XXVII. 321.
Bello per victoriam finito gratiæ referebantur numini, & ſacrificia fiebant. 3*26*.
Quod etiam a Gentilibus præſtabatur. *ib.*
Jovi Romani deponebant in ſinu coronas laureas. *ibidem*.

Bella Majeſtatis debebant pugnari juſto titulo. *ibidem*.
Et hæc bella ſine auctoritate Synedrii poterat rex ſuſcipere. 376.
Synedrium enim nondum erat: inſtitutum enim eſt poſt reditum a captivitate Babylonica tempore Haſſamonæorum. 377.
Bellum juſtum, in quo auferuntur res hoſtium, & terræ eorum occupantur, non opponitur præcepto de non furando, neque præcepto de non concupiſcendis rebus alienis. XXVII. 1028.
De duplici bellorum genere apud Hebræos iterum agitur. 1261. 1262.
Aviditas imperii cauſa præcipua omnium bellorum. 1263.
Muamedes jubet inferri bellum iis, qui non credunt in Deum, neque in diem futurum, & in non judicantes recte. 1265.
Bellum illatum ob aviditatem imperii, vere latrocinium eſt. 1267.
Bella nulla poterant ſuſcipere Judæi, quin prius invitaſſent hoſtes ad pacem. 1267.
Intelliguntur bella tantum ultronea. 1268.
Inferebatur bellum ſi hoſtes & fœdus & deditionem reſpuerent. 1274.
Terra tamen hoſtium igne vaſtari non poterat. 1275.
In bello ultroneo captis parcere licebat. 1278.
Sepeliebantur cadavera hoſtium victorum. 1279.
In bello Legis hoſtes victi omnes ad internecionem occidebantur. 1277.
Præda partim cedebat regibus, earum rerum quæ pertinebant ad faſtum. 1280.
Partim dividebatur æquis portionibus inter milites. *ib.*
Præda capta a Madianitis pendebat ex Dei nutu. *ibidem*.
Decima tertia pars urbium & regionum ſubactarum, erat regum. 1281.
In bello ultroneo ſine conſilio Synedrii ſuſcepto, omnis præda Regi cedebat. 1282.
Hebræi bello victi ſervarunt leges patrias, ſed tributum ſolverunt. 1285.

BENEDICERE populo Sacerdotes juſſi ſunt; quod præceptum ex Siphre illuſtratur. XIII. 1040.
Quater quotannis certis temporibus id feciſſe dicuntur. 1051.
BENEDICTIO populi ubi, & quando fieret. IX. 911.
Digitorum in ea conformatio qualis. 1162.
Benedictiones & lectiones in Templo mane, ubi & quando fierent. XIII. 376.
Benedictio requiritur in Hebræorum ſponſalibus. XXX. 70.
Benedictio convivii fiebat qua lingua quis norat. 692.
Benedictiones quibus diebus fierent. 768.
Benedictio nuptiarum fiebat coram decem ſenioribus. 774.
Benedictio ſponſorum recitatur toto ſeptiduo. *ibidem*.
Benedictio item lugentium recitatur per ſeptem dies. *ib.*
Benedictio conjunctionis viduæ cum non viduo, erat ſingulari modo recitata. 1034.
Benedictio matrimonii exſtat. 1079.
Benedictionis poculum. 1125. Vide Poculum, Calix.
Benedictionis convivii formula. 1145.
Erat hæc Benedictio ex Lege præſcripta. *ib.*
Benedictio ſeparans Sabbathum a die profano. 1149. 1150.
Benedictio populi fieri debebat a ſacerdote ſtando, & manuum elevatione. XV. 96. XVI. 416.
Legebatur. *ib.*
Et Sacerdotes reſpondebant: Amen. 98.
Debebantque eſſe ſaltem duo. *ib.*
In provinciis legebantur tres benedictiones. XVI. 418. XIX. 1500.
Elevabat autem ſacerdos manus ſuas ad partes ſex. XVI. 418.
Nimirum ad quatuor mundi plagas; & præterea ſurſum ac deorſum. *ib.*
In provinciis elevabat manus contra humeros ſuos. *ibidem*.
In prima benedictione erant tres dictiones. 420.
In

xviii. *656*.
Hæc benedicendi ratio: *Benedicant tibi boni*, eſt hæretica. *954*.
In benedictionibus ſuper fructibus, & ſuper præceptis, & ſuper benedictione noviſſima quæ recitatur ſuper cibo, facienda eſt abbreviatio, non concluſio. xx. *6*.
Benedictiones producendæ, ſunt Benedictiones jejunii, principii anni, & diei Expiationum. *ibidem*.
Initium Benedictionum eſt *Benedictus*. *ib.*
Excepta ea Benedictione, quæ proxima eſt τῷ שמע. *ib.*
Et quæ proxima ſit alteri Benedictioni. *ib.*
Quacumque die eſt oratio addititia, recitari debent octodecim benedictiones. 20.
Hi autem dies ſunt: Hanucha. *ib.*
Et Purim. *ib.*
Novilunia, ſive Neomeniæ. *ib.*
Dies intermedii Solemnitatis. *ib.*
Antequam quis Benedictionem dicat, nihil guſtabit. 24.
Benedictio facienda eſt ſuper vino puro. *ib.*
Et etiam quando diluitur aqua. *ib.*
Item ſuper pane, fructibus, frumentoque in conviviis. *ib.*
Omnes tenentur ad Benedictionem convivii. *36*.
Si Ethnicus benedictionem faciat nomine divino, adſtantes reſpondento Amen. 38.
Si decem comedant de una maſſa, ſinguli benedicunto ſeorſim. *ib.*
Benedictio vini eſt jugis. *ib.*
Benedictio convivii eſt ex Lege. 42.
Eſt Benedictio ſuper bono, & ſuper malo. 44.
Videns Idola, aut Idololatriam, debet benedicere. *ib.*
Itemque ſi videat turmas. *ib.*
Sic Benedictione tenetur ſi quis videat Æthiopem, ſolem, ſtellas &c. *46*.
Mactans, & tegens ſanguinem debet benedicere. 48.
Item ingrediens civitatem vel balneum, & egrediens. 50.

BERECYNTHIA Dea geſtabat in capite coronam turritam. xxx. *1069*.
BERENICE ſoror Agrippæ nudis pedibus coram tribunali ad Florum in Hebræos, quibus erat infenſa, peroravit. xxix. *679*. 805. *941*. 1002.
De Julia Berenice filia Julii Agrippæ regis, dicta regina magna, inſcriptio. xxiv. *1009*. 1013.
Dicta fuit magna, quia Gallilææ, Trachonitidis, & Ituræ ſceptrum obtinuit. 1015.
BERENICENSIS inſcriptio expoſita a Scipione Maffejo, & Johanne Bovierio. xxiv. *1164*.
Et a Veiſſelingio integra diſſertatione. *ib.*
Multæ urbes appellantur nomine Berenices; ſed duæ præcipue erant nobiliſſimæ, una in Ægypto, altera in provincia Cyrenes. 1172.
Inſcriptionem illam repertam fuiſſe in Cyrenaica Berenice probat Veiſſelingius contra Maffejum. 1173.
Nam cum ſit facta extremis Tiberii annis, nullus præfectus Ægypti appelatus fuit Marcus Titius, in cujus honorem poſitus fuit in amphitheatro lapis. *ib.*
In Berenice Cyrenaica multos Hebræos fuiſſe commerciorum gratia credibile eſt, cum conſtet ex Actis Apoſtolorum etiam Hieroſolymæ Synagogam Cyrenenſium fuiſſe. 1174.
Et in ipſa Berenice magnificam Synagogam eos habuiſſe ſub Imperatore Juſtiniano narrat Procopius. *ib.*
Neque nocet quod in inſcriptione legatur nomen menſis Ægyptii: nam Cyrene erat Ægypti pars, proinde debebat apponi nomen menſis Ægyptii. 1175.
In Berenice autem eos menſes obſervatos fuiſſe, colligitur ex multis teſtimoniis. *ibidem*.

BEROSI ætas. XII. 753.
BERYTUS urbs Epiſcopalis. VI. 1030.
Berytus urbs בארות Hebraice appellata. VII. 87.
Ubi ſita fuerit. 1210.
BERSABEA licet adultera nupſit Davidi. XXX. 49.
Vide Adulterium.
Berſabea præcepta dedit filio ſuo Salomoni, quæ quidam opinantur eſſe illa, quæ in ſacris libris Proverbia inſcribuntur in Veteri Teſtamento. XXIX. 386.
¶ Berſabee in Geraritica fuit. VI. 178. 1058.

B E S

BES nummus continens octo partes Aſſis. XXVIII. 34. 36.
Hinc fortaſſe nomen Veneti ſemiſolidi cui *Bezzo* fecere nomen. *ib.*
Bes menſura nomen, capiebatque octo cyathos. 65.
Bes eſt etiam maxima extenſio manus, ab extremo pollicis ad extremum indicis. 69.
Continetque pedis uncias octo. *ib.*
BESOR nomen fluminis fuit, in regione cisjordanica. XXIX. 20.
BESTIALITATIS pœna. XIV. 530.

B E T

BETHABARA, quæ & Βηθανία, & Βηθαμαρά, examinatur. V. 1117.
BETHAGLA loci nomen. VI. 1044.
BETHANIA, ſeu Locus dactylorum, pars montis Oliveti. V. 932.
An duplex fuerit Bethania. VI. 600.
Bethania caſtellum Marthæ & Mariæ. VI. 1046.
Bethaniæ unctus fuit Jeſus Chriſtus. XXX. 1303.
Quidam volunt hoc nomen eſſe derivationis Syriacæ, alii Hebraicæ. 1305.
Ita ut ſignificet afflictionem, ſive paupertatem. 1306.
Quod ſi ex Syriaca lingua derivetur, Bethania dicenda erit Locus Ovium; vel Locus occupati & diſtenti curis. *ib.*
Bethania erat vicus in monte Oliveti, ubi ex

BETHLEEM urbem multa concernentia afferuntur. VI. 612. 1054. VII. 1218.
BETH MOKAD בית מוקד quid & ubi eſſet. IX. 707.
Conclavia ejus recenſentur. 708.
Etymon exponitur. 709.
Uſus ejus loci. 710.
BETHOLENEM toparchiam an Plinius memoret. VI. 608.
BETHORON. VI. 1054.
BETHPHAGE locus in monte Oliveti fuit. V. 692.
Aut potius adhærens ſubſtructionibus Hieroſolymitanæ civitatis. 692. 924.
Domum ſeu locum maxillarum Origini ſignificat. VI. 622.
In Bethphage parabantur panes Propoſitionis. X. 925.
Situs ejus qualis. 925. 1056.
Bethphage locus ſæpe cum Bethania conjungitur. XXX. 1306.
Dicta eſt a groſſis & palmis. 1317.
BETHSAIDA quid & ubi eſſet anquiritur. VI. 622.
Aliter dicta fuit Julias Gaulanitidis. 830.
Bethſaida patria Andreæ & Petri Apoſtolorum. VI. 1030.
Bethſaida in Nephthalitide locanda contenditur. VII. 934.
BETHSAMES locus. VI. 1054.
Bethſames Juda. 1056.
Bethſamitarum clades cur contigerit. VIII. 290. 292.
BETHSAN. VI. 1040.
BETHSURA. VI. 1058.
BETHULIA. VI. 1030.
Vide Tomum Geographiæ.
BETIRÆ filii Judas & Joſua, doctores Miſnici, fratres. XXI. 1136.
Cum ambirent principatum, audientes Hillelis virtutem eum conſtituerunt principem. *ib.*
Sed ille receſſit Babylonem unde nunquam reverſus eſt Hieroſolymam ob ſenium. *ib.*
Betza. XVIII. 1105. 1131. Vide indicem Auctorum voce Additamenta, vel Ugolinus.
BETYLI, lapides uncti & conſecrati ab ethnicis diis ſuis. XXIX. 473. Vide Bætilia.
Di-

BIBLIOTHECA Ptolomæi quot volumina contineret. XII. 754.
Bibliotheca Academiæ Oxonienſis celeberrima. 31. 587.
Bibliotheca Radeliciana optimorum librorum pleniſſima. 589.
Bibliothecæ apud Hebræos erant in locis Academiarum. XXI. 808.
Bibliotheca Alexandrina. XXVIII. 871.
BIBLIUM civitas. VI. 1030.

B I D

BIDUO quænam feſta ab Hebræis celebrentur. IV. 980. 997.

B I E

BIEL. Vide Indicem Auctorum.

B I G

BIGAMIA actualis in Pontifice non permittebatur. XII. 94.
BIGATI, nummi Romani fuerunt, a bigarum ſculptura in illis ſignata ſic appellati. XXVIII. 36.
Nummi hujuſmodi erant argentei. *ib.*
Ejus valor incertus. 37.
BIGOD vox unde nata. XXX. 1205.

B I L

BILGÆ Arca. IX. 174. 176.
BILIANDER, Theodorus, putat Sacram Scripturam exaratam eſſe iiſdem literis, quibus utebatur Moyſes. XXVIII. 992.

B I N

BINI BINI coquebantur panes Propoſitionis. X. 1069.

octodecim milliaria; eam ſepſit undequaque corporibus Hebræorum Bitteri. 800.
Capta eſt annos duos & quinquaginta poſt excidium Domus. *ib.*
Bitter erat inſtructa quadraginta Collegiis, quorum ſingula habebant Magiſtros, & ſingulis magiſtris fuiſſe 64000000. diſcipulos nugantur apellæ. XXI. 1077. XXIII. 1031.
BITUMINIS putei in valle Siddim quid eſſent. VII. 846.
Bituminis Sodomitici uſus in ſuffitu. XI. 618.
Quid proprie ſit. 619.

B L A

BLANCUS, Gulielmus, ſcripſit de Anagrammatis. XXXI. 102.
BLASPHEMANTIS pœna eſt omnium graviſſima. XXX. 169.
Blaſphemantis animam quidam Rabbini putant, in pœnam omnino deſtrui. 169.
BLASPHEMIA Ægyptiis æque ac Hebræis magnum piaculum fuit. I. 767.
De illa egregia quædam occurrunt apud Socratem, & Platonem. 916.
BLASPHEMUS filius Selomith; quid de eo ſentiant Hebræi. XIV. 1512.
Blaſphemi lapidabantur, & poſtea ſuſpendebantur ligno. XV. 766. 1010. XVI. 258.
Blaſphemus tenebatur excidio. XIX. 1404.
Lapidabatur. XXV. 174. 686.
Quam nos dicimus Blaſphemiam, Hebræi appellant exſecrationem, aut maledictionem nominis Divini. XXVII. 735.
Etiam per mala opera blaſphematur Deus. 738.
Blaſphemia eſt, cum Sanctitas, Veritas, Poteſtas, Unitas numinis Divini, aut convicio, aut diſerte proſcinditur: aut ex profeſſione, actuque palam edito, deprehenditur illud negari. 741.
Dicitur etiam maledictio, quæ poteſt fieri etiam corde. 742.
Oppoſita Blaſphemiæ, eſt Benedictio. 743.
Audientes blaſphemiam lacerabant veſtes ſuas. 753.
Non

dragefimo commate tricefimo primo, de telis piſcatoriis. 329.
Bocharti ſententia de ſitu Scythopoleos emendatur. VI. 954.
BOCHONOPOLIS, alias Nobe. VI. 1056.

B O D

BODINUS, Johannes, ſpectatæ impietatis homo, ab Judæorum partibus contra fidem & auctoritatem religionis Chriſtianæ ſtare non erubuit. XXVI. 959.
BODLEJUS Bibliothecam Anferdianam Academiæ Oxonienſis jam prope diſperſam maximis impenſis reſtauravit, & auxit. XXXI. 588.
Ejus merita in Academiam anniverſaria oratione celebrantur. 589.

B O H

BOHEMI, Pauli, ſumma & incredibis vis. XXIX. 168.
BOHLIUS, M. Samuel, omnium primus animadvertit duplicis accentuationis Decalogicæ, veram rationem. XXXI. 939. Vide Accentuatio.

B O M

BOMBYCES an in Co ortum habuerint ut quidam ſcripſerunt. XIII. 188.
Bombycum genitura, & fœtura. 189.
Bombycinæ telæ raritas & pretium. 190.

B O N

BONÆ Deæ ſacrificiis ſolæ feminæ intererant. XXIX. 529.
BONI ſeptem civitatis qui ſint. Vide Arbiter. Presbyter.
BONUM facere in Scripturis ſignificat adimplere Legem. XVI. 140.
Num diviſio Bonorum naturalis fuerit, an non. XXIV. 210.
Bona occiſorum regis cedebant regi penes Hebræos. X. 414.

At contra alii putant contractum inter Booz & Rutham initum revera fuiſſe ex jure levitatus. XXIX. 825.
Sed hi perperam ſentiunt. 826. 938. 1021.
Utrum Booz extraxerit calceum ſuum, an vero Ruthæ. 830.
Extractio calcei non eſt referenda ad Booz, ſed ad vindicem. 831.
Septuaginta interpretes evitarunt ambiguitatis cauſam. 832. Vide Contractus, Redemtio, Levitatus.

B O R

BORITH בורית fullonum figura, & uſus offeruntur. XXIX. 410.
Borith idem ac Sapo. 408.
De Borith diſſertationem edidit Johannes Longius. 411.
Quænam proprie herba ſit non omnes in definiendo conveniunt. *ib.*
Borith vox a verbo derivatur quod ſignificat mundum purumque facere. *ib.*
Afferuntur opiniones Commentatorum. *ib.*
Schoetgenius vult Borith eſſe Carduum. 412.
Idque probare nititur ex contextu Malachiæ prophetæ. *ib.*
BORRHOMÆUS, S. Carolus, graſſante Mediolani peſtilentia, indicta publica ſupplicatione, nudis pedibus inceſſit. XXIX. 803. 932.

B O S

BOVIS aureæ Galgalæ natæ examen inſtituitur. VI. 750.
Et alterius ex metallo, mugientis Conſtantinopoli. *ibidem*.
Bovis cornupetæ jura. XIV. 486.
Bos adorabatur ab Ægyptiis ſub nomine Apis. XXX. 1065.
Bos in lingua, proverbium de illis, qui pecunia corrupti vel tacebant dicenda, vel dicebant quæ tacenda erant. XXVIII. 233. 694. 734.
Bos quoque erat nummus ita dictus ante Solonem. 312.

Et

Bovis cibus eſt etiam fenum, farrago. *97*.
Qui cibi pro anni temporibus parandi ſint, dandique bobus ex Columella. *98*.
Et ex Varrone. *99*.
Boves ab Hebræis non domabantur ante tres annos. 100.
Idque ex Iſaia colligitur capite quintodecimo. *ib.*
Boum domandorum rationem ſuggerit Varro. *ib.*
Et etiam Columella. 101.
Boves pigri ſtimulo adigendi ſunt ad laborem. 103.
Boum uſus plures memorat divina Scriptura. 107.
Boves primum Ceres edomuiſſe traditur. *ib.*
Sed Hiſpani dicunt, Abidem regem Tarteſiorum primum eos domuiſſe. 108.
Boum uſus primus eſt in arando. *109*.
Secundus vero uſus eſt in tritura. 110.
Tertius uſus eſt ut plauſtra & carperta trahant. 114.
Et de hoc uſu ſæpe mentio injicitur in Sacra Scriptura. *ib.*
Sepe etiam de illo verba faciunt profani ſcriptores. 114. 115.
Ad quod confirmandum eorum afferuntur auctoritates ac teſtimonia. *ib.*
Boves plauſtro junxernnt Ceres & Bacchus primi. 11*9*.
Boum uſus quartus eſt portare onera. 120.
Neque enim boves ſunt omnino inepti ad onera portanda. *ib.*
Boum lac eſt utiliſſimum ad caſeum & butyrum conficiendum. *ib.*
Boum caro Hebræis erat grata. 122.
In Salomonis & Nehemiæ quotidianis cibariis cenſentur boves. 123.
Boum caro apponebatur etiam in vetuſtiſſimis Græcorum conviis, ut ait Homerus. *ib.*
Bovem cornupetam, ſi hominem occidiſſet, fuiſſe lapidandum præcepit Deus. XIV. 48*6*. XXIX. 123.
Explicatio loci Exodi, ubi hoc præceptum occurrit, ex Mechiltha. 123.

nares ſunt illiniendæ. 28.
BOSRA urbs Idumææ vetuſtiſſima, in qua victus eſt Jobab rex Edom. XXIX. 42.
Fuerunt duæ urbes hujus nominis: una Moabitarum, altera Idumæorum. 43.
De Idumaitica mentio fit in Iſaia. 500.
Unde hoc nomen derivetur. *ib.*
BOSSUETUS, Jacobus Benignus, putat Canticum Salomonis eſſe carmen nuptiale. XXXI. 497.
Diſtribuit capita hujus poematis in ſeptem nuptiales dies. 498.
Hæc tamen Boſſueti opinio refellitur. 502.

B O T

BOTANICA nomina ſunt pluſquam ducenta & quinquaginta in ſacro textu. XXXI. 22*6*.
BOTRUS urbis nomen. VI. 1030.

B O U

BOUTHEROVE, Carolus, caſtigatus, quod Gallicorum nummorum ætatem plus juſto extendat. XXVIII. 462.
Attribuit etiam Gallis quoſdam nummos, quos revera ad Romanos pertinere conſtat. *ib.*

B R A

BRACCÆ, vel Bracchæ a pectore, ad genua pendebant. XIII. 383.
Apertæ erant ad infimum ventrem. *ib.*
Vittis ad lumbos conſtringebantur. 384.
Bracchas Sacerdotibus cur Deus fieri voluerit. *ibidem.*
Bracchiis utebantur Babylonii ſub Nabuchodonoſore. 385.
Braccæ Perſis uſitatæ. XXIX. 85*6*.
Erant femoralia. 857.

ti ſunt. 1406.
Incertum qua de cauſa hoc ſe colore inſicerent. *ibidem*.
Cæſaris locus ad hanc rem ſpectans, corrigitur. *ibidem*.
Glas, unde Glaſtum, ſignificat vitrum. 1407.
Fortaſſe ſe pingebant, ut horribiliores in certaminibus ac pugnis apparerent. 1406.
Et in corporibus præcipue feminarum hoc colore pingebant figuras animalium. 1407.
Britanni Oratores antiquis oratoribus Græcis Romaniſque comparari poſſunt. XXXI. 150.
BRIXIENSES puntant capita aſinorum perticæ ſuſpenſa repellere faſcinationes. XXIX. 215.

B R O

BROCHUS vas aptum ad infundendos liquores. XXVIII. 611.

B R U

BRUGENSIS malefica. XXX. 1502.
BRUSIIS circa Vibonem Valentiam inventæ ſunt floreæ coronæ. XXX. 1280.
BRUTUS oſculatus eſt terram, ut communem matrem. XXX. 1212.
Bruto malus genius apparuit poſtquam occidit Cæſarem. 1232.

B U B

BUBASTUS urbs unde nomen ſuum acceperit. VII. 434.
Bubile, vel Bovile locus ubi armenta pernoctant. XXIX. 94.
Memoratur in Sacris Literis. *ib.*
Quomodo ſint facienda docet Columella. *ib.*
BUBULCI officium in arando. 292.
Et in curandis bobus. *ib.*

B U C

BUCCINA non tam inſtrumentum muſicum, quam

ad concilium, credibile eſt eos vocaſſe per buccinam. *ib.*
Certe tempore judicum atque regum ad ſubitas res buccinis congregabatur populus. 40.
Ex vario buccinæ accentu populus invitabatur vel ad audiendum, vel ad orandum, vel ad agendum aliquid. 41.
Uſus buccinæ frequentior fuit poſtremis Reipublicæ Judaicæ temporibus. 41. 42.
Id patet ex libris Macchabæorum. *ib.*
Id faciebant Judæi ad immitationem Græcarum Rerumpublicarum. 43.
Buccinis congregabuntur homines ad univerſale judicium. 46.
Quæ phraſis deſumta eſt, vel ab feſto Tubarum; vel quia ſicut tuba invitabantur ſeniores ad concilium, ita judicium quod erit concilium, denunciabitur buccinis. 47.
Aliæ ejuſdem locutionis interpretationes afferuntur. 48.
Buccinarum ſonatores adhibiti in domo principis, cujus filia defuncta in vitam revocata fuit a Chriſto. 56.
Præcones antequam exponerent juſſa, denunciabant buccinis. 57.
Ut autem Chriſtus oſtendat judicium finale futurum ut humanum, dicit Reginam auſtri ſurrecturam. quod fit in judiciis humanis, in quibus teſtes conſurgunt in reos. 58.
Buccina erat paulo minus cubitali longitudine. 96.
Sed fiſtula anguſta, tibia craſſior aliquanto, deſines in campanulam. *ib.*
Amiſſa libertate Judæi uſi ſunt buccinis ritualibus, non amplius forenſibus. 132.
Buccinæ, ſeu Tubæ, adhibebantur in exercitibus. 233.
Et juxta earum varietatem ſonitus, progrediebantur, recedebant, congregabantur, &c. *ib.*
Buccinarum loco quædam barbaræ gentes habeban cymbala, vel tympana. 232.
Vide Tuba, Clangor, Cymbalum, Cornu.
BUCCINATIONES quotidie in Templo una & viginti fiebant. VIII. 977. IX. 346.

In

xxix. 239.
Burdo apud Arabes ſignificat vilius equorum genus. 240.
Quidam ſcribunt Burdones eſſe equos ſilvaticos. 241.
Alii dicunt ſignificari equos deformes, nec bene diſpoſitos. *ib.*
BURNETUS, Thomas, errat, qui negat Hebræos fuiſſe doctos. xxiii. 1057.
BURIS, eſt Aratri curvamentum. xxix. 285. Vide Aratrum.

B U S

BUSIRIS nomen unde proveniat. viii. 436.
Buſiris idem ac Pharao. xxx. 1061. Vide Pharao.
BUSTUM, Pyra, Rogus quid differant exponitur. xxxiii. 354.

B U T

BUTO, mortuorum Dea fuit. xxxi. 273.
Ubi Templum habuerit. *ib.*
BUTYRI uſus apud Hebræos antiquiſſimus fuit. xxix. 120. 177.
Ad Græcos ſerius pervenit ejus uſus. *ib.*
Ad quos non pervenit niſi per barbaras nationes. 176.

ges. xxix. 107.

B Y B

BYBLUS civitas. vii. 1210.

B Y N

BYNÆI opus de calceis Hebræorum laudatur. xxix. 897.
Ille confutatur. 913.

B Y S

BYSSUS eximia naſcitur in Judæa. xxix. 71.
Byſſus asbeſtina ſuperat vim ignis. *ib.*
Byſſus Judaica eſt genus lanæ, quæ ſuper arbores naſcitur. *ib.*
Videtur ſignificare lanuginem cujuſdam generis pomorum. 72. Vide Goſſypium.
Byſſus eſt linum. xix. 686.
Byſſus שש quid proprie ſit exponitur. xii. 353.
Byſſus miniata. xiii. 99.
In Ægypto Byſſus abunde proveniebat. *ib.*
Variæ de Byſſo ſententiæ. 220.

B Y Z

BYZANTII nomina. vii. 79.

[illegible]
& applicandi. xxi. *996.*
Dividitur in Practicam, & Theoreticam. *ib.*
Practica tota magica eſt. *ib.*
Explicatur utrumque genus Cabbalæ. XXIII. 267.
Cabbalæ patroni crediderunt animarum μετεμψύχωσιν, ſive tranſmigrationem. xxii. 280.
Cabbala fons eſt, & origo diſſenſionum in Iſrael. 382. 383.
Dicta eſt lex שבעל פה Oralis. *ib.*
Cabbala pars potiſſima in Judæorum Theologia. 770.
Verſatur in explicanda doctrina de Deo. *ib.*
Comprehendit decem loca communia, quæ ספירות Sephiroth appellantur. *ib.*
Ea ſunt: Corona ſumma, Sapientia, Intelligentia, Magnificentia, Potentia, Decus, Victoria, vel Æternitas, Majeſtas, Fundamentum, & Regnum. *ib.*
Tria prima ſubſtantialia ſunt, quæ tres Divinas Perſonas in infinita eſſentia exhibent. *ib.*
Reliqua explicant Attributa, quæ repræſentant Dei virtutes. *ib.*
Cabbalæ auctores & profeſſores putant Cainum, Eſau, Core, Sodomitas a potentiori Cœleſti virtute derivatos. 774.
Abellum vero ab imbecilliori. *ib.*
CABIRI, a Corybantibus diſtinguendi omnino ſunt. xxxii. *990.*
Cabirorum myſteria unde profecta fuerint. *991.*
Nominis derivatio a כביר *Cabbir* petenda eſt. *ibidem.*
Cabiri Samothraces. *993.*
Corybantum ſucceſſores in Phrygia, Galli. *994.*
Cymbalorum uſus apud Cabiros antiquiſſimus. *997.*
Derivationes nominis Cabirorum relatæ ab Aſtorio & Guthberleto, non approbantur ab Hadriano Relando. xxiii. 719.
Nomine Cabirorum intelliguntur ſecundum quoſdam Caſtor & Pollux. *ib.*
Alii dicunt Cabiros eſſe quatuor: Tellurem ſive Cererem, Proſerpinam, Plutonem, & Mercurium. 720.
Continebat capacitatem ovorum viginti quatuor. 687.

C A C

CACABACEUS panis. xxix. 22. 277.
CACI ſpelunca imago inferni deſcripta a Poetis. xxxi. 235.

C A D

CADAVERA veteres unguentis linibant. XIII. *469.*
Prius tamen vulgo lavabantur. 471.
An delibuta vel combuſta fuerint cadavera apud Hebræos. 473.
Chriſtiani ſua cadavera diu unguentis condita tumularunt. *476.*
Cadaver reptilis polluentis. xiv. 1048.
Cadaver animalis mundi quatenus pollutionem induceret. *1066.*
Cadavera e medio tollendi conſuetudines variæ variarum nationum exſtiterunt. XXXIII. 111.
An aliquando ſaltem concremata apud veteres Hebræos. 112.
Exempla hujus rei, quæ ex Veteri Teſtamento depromi poſſent, expenduntur. 113.
Ignis in funeribus Regum & combuſtio adhibebantur. 115.
Non tamen concremata cadavera. *ib.*
Chriſtiani comburendi rationem nunquam adoptarunt. *116.*
Quorſum cadavera ſua ſepelierint Hebræi. 117.
Cadavera in urbe ſepelire olim vetitum Romanis erat. *ib.*
Cadavera cur in Eccleſia tumulent Chriſtiani, arguto mendacio docet Joſeph Albo. 118.
Hebræorum extra urbem ſepultorum exempla afferuntur. *ib.*
Atque etiam intra urbem. *119.*
Sepulcrum David in civitate ejus, ubi etiam plura regum cadavera. *ib.*

Ca-

… communionis expiationis. 342.
Et per aſperſionem aquæ a mundo factam. 344.
Cadavera animalium morbo mortuorum, non poterant comedi. *642*.
Cadavera nocentum non pernoctabant in ligno. XV. *766*. XVI. *262*.
Cadaveribus animalium & hominum fiebant ſepta, quæ qui ingrediebantur, polluti cenſebantur. XVIII. 330.
Vide Sepulcra dealbata.
CADES, non unicus ſed duplex locus eſſe demonſtratur. V. 874.
CADESBARNE loci nomen. VI. 1054.
CADMUS Phœnixne an Ægyptius fuerit. VII. 1154.
Cadmus Mileſius primus hiſtoriam ſcripſit. XXXI. 202.
Et quidem proſa oratione. XXXII. *760*.
CADUS vas vinarium. XXIX. 434. XXVIII. *61*. *611*.
Continebat ſextarios ſexaginta. *ib.*
Ejus forma erat turbinata. *ib.*
Cadus כד eſt vox Hebraica, interdum ſignificat hydriam. *660*.
Aliquando accipitur a Græcis pro parvo vaſculo. *665*. Vide Metreta.
CADYTIS קדישא nomine apud Herodotum Hieroſolyma cenſetur. V. 1041. VI. 38. *638*. VII. *39*.

C Æ

CÆCUS abſolvitur ab omnibus præceptis memoratis in Lege. XXV. 324.
In cæca muliere non eſt quæſtio de Virginitate. XXX. 784.
Cæcus luto a Chriſto curatur. 1562.
Quid de eo ſentiant nonnulli ex Sanctis Patribus. *ib.*
CÆLIBATUM obſervabant nonnulli Scribæ. XII. 30.
Cælibatus votum an obtinuerit in Veteri Teſtamento. XXXII. *643*.
mo trigeſimo tertio. XXIV. *947*.
Unde & Cæſarea Auguſta appellari conſuevit. *ibidem*.
Circa annum erectionis hujus urbis errat Joſephus. *966*. *967*.
Dedicata fui undecim annis poſt. *948*.
A Veſpaſiano eo ducitur colonia, appellaturque Flavia. *954*.
Hinc incipit æra Flaviana, anno ſcilicet æræ Chriſtianæ ſexageſimo nono. *954*.
De nummis ad eam urbem ſpectantibus. *965*.
In nummis Cæſarea dicitur Felis, Auguſta, Flavia. *991*.
Nunquam magna. *ib.*
Altera Cæſarea Auguſta Paneade condita fuit a Philippo Herodis Antipæ fratre. *949*.
Dicta Paneas a templo Panis, non vero a monte. *968*.
Cæſarea ob navatam adverſus Judæos operam fit Metropolis Palæſtinæ. XXVI. 1062. 1063.
Immo & colonia Romana. *ib.*
CÆSURA eſt concinnum metri ſegmentum, quo ſyllaba poſt pedes relinquitur. XXXI. 74.
Cæſuræ perexigua admodum ratio apud Hebræos. 77.

C A I

CAJETANI de mari ſalis ſententia perpenditur. VII. 844.
CAIHERIN nomen ſcriptoris Aſiatici, qui ſtilum Alcorani optime aſſecutus eſt. XXXI. *996*.
CAIN, caſtri nomen. VI. 1040.
¶ Cain ſacrificia cur Deo minus accepta fuerint, variæ rationes. III. 818.
Cain filii in Sacris Literis dicti ſunt בני אדם filii hominum. XXX. 42.
Cain agriculturam ad imitationem patris exercuit. XXIX. 255.
Cain primus pondera & menſuras inveniſſe dicitur. XXVIII. 223.
In

Quæ tamen ſententia refellitur. *ib.*
Etenim non poterant adhiberi veſtes hæ, niſi in Templo, in ſacris muniis obeundis. *ib.*
CAJUS imperator, quot annos imperium obtinuerit. XXVIII. 879.

C A L

CALABRIA tres fontes habet parum inter ſeſe diſtantes, qui ſingulis diebus duodecies exſiccantur. XXX. 1461.
CALAMON mons ab Cyrillo memoratus, differt ab eo qui in itinerario veteri Hieroſolymitano reperitur. VI. 646.
CALAMUS, qualis menſura definitur. VIII. 1192.
Calamus aromaticus קלופת. vulgo *cannella*. Vide Cortex.
Calamus Candelabri quid intelligatur. XI. 916.
Calami laterales in Candelabro. 919.
Solidine fuerint an *διάκενοι* & vacui intrinſecus. 921.
Calami cujuſque ornamentum, cyathus, flos, malum. 922.
Inter hos flores ne an mala eſſent משקדים. 923.
Quomodo collocata eſſent, & diſpoſita. 924.
Quot eſſent numero ex Judæorum placitis. 925.
Hæc ornamenta utrum neceſſaria fuiſſent, ſi ex alio metallo factum fuiſſet candelabrum. 928.
Calamus odoratus & Juncus naſcuntur inter Libanum, & alium montem. XXIX. 73.
Virides non ſunt odorati, ſed tantummodo ubi ad ſiccitatem venerint. 74.
Calamus קנה menſura Hebraica, a nobis *Canna* dicitur. XXVIII. 71.
A Romanis dicta fuit decempeda. *ib.*
Calami menſura erat ſex cubitorum, & palmi. 158.
CALATI nomen genericum, quod comprehendit etiam pocula. XXIX. 247.
CALCANTHI color eſt cæruleus, perquam ſpectabili nitore. XXIX. 67.
CALCEAMENTA muliebria imbuebantur unguentis, floribus, & ſuffimentis. XXX. 1427.
Inter quas mœror & luctus. 194.
Et dies expiationis. 195.
Calei quomodo veterum cruribus alligarentur. 1212.
Calceos detrahendi mos ab iis qui in conviviis accubabant. III. 234.
Calcei detractione antiquitus acquirebantur bona. XXX. 432.
Quis detraheret calceos, acquirens, an vero vendens inquiritur. *ib.*
Calceo exuta mulier non bibebat aquas amaras. 650.
Calcei numerantur inter veſtes militares. XXVII. 179.
Utebantur milites ne caderent. *ib.*
Pellibus pedi annectebantur. *ib.*
Multi ſcripſerunt de calceis & caligis Græcorum atque Romanorum: nullus de calceis Hebræorum ante Bynæum. XXIX. 671.
Quæ res Bynæum ad ſcribendum impulit. *ibidem*.
Calceus inventus eſt ex neceſſitate, ne pedes læderentur. 673.
Calcei auctor a Balduino dicitur Adam, vel potius Deus ipſemet. 675.
Refutatur: nam ſi veſtes Deus Adamo dedit, dedit ut turpitudines tegerentur; & pedes nudos geſtare non eſt turpe. 676.
Origo calcei eſt incerta: dicendum tamen eam eſſe antiquiſſimam, cum neceſſitas pedes defendendi fuerit ab initio rerum. *ib.*
Melius eſt nudis pedibus ire, quam calceis uti. 678.
Calcei confecti fuerunt ex varia materia. 683.
Sicut veſtes priſcorum erant pelliceæ, ita calceos pelliceos aut coriaceos fuiſſe, certo eſt credendum. 684.
Calcei ex corio erant exigui pretii. 691.
Quodnam corii genus adhiberetur in calceis antiquitus conficiendis, ignotum eſt. 694.
Calcei mulierum nunquam apud ullam gentem nigri fuerunt. 696.
Sed rubri, hederacei, & albi ut plurimum. 697.

Geſta.

Crepidæ, Cothurni, Socci, Perones. *ib.*
Calceus dictus eſt a Latinis a calcibus, quæ imæ partes pedum ſunt. 730.
Latini illum etiam ſæpe appellant Vincula, quia vinculis conſtringebatur. *ib.*
Calcei Gabaonitarum erant cavi. 734.
Calceus ſine toga apud Romanos non ſummebatur. 740.
In calceis luxus veterum fuit maximus. 756.
In calceis Romanorum erat lunula. 764.
Calcei viatorum non erant diverſi ab aliis calceis. 783.
Calcei deponebantur a convivis, ne lectuli in quibus edentes diſcumbebant, inquinarentur. 784.
Calcei, quibuſcum Hebræi comederunt Paſcha primum in Ægypto, non fuerunt detriti in Arabiæ deſertis. 786.
Cum calceis ingredi Templa piaculum fuit, eſtque adhuc apud varias gentes. 790.
Calcei Moyſis erant ex junco. 792.
Calceos papyraceos geſtabant ſacerdotes Ægyptiorum. 794.
Calcei detrahebantur captivis, præter alias veſtes. 809.
Jeremiæ locus ad hanc rem faciens explicatur. 810.
Cur calceus a muliere detraheretur a pede leviri ſui, negantis ſe velle eam ducere in matrimonium. 818.
Ratio, quam hujus rei refert Balduinus, rejicitur. *ib.*
Suamque reddit Bynæus. *ib.*
Calceus extrahebatur in redemtione, & permutatione, quum quis alicui cedebat de re aliqua juri ſuo. 821.
Calcei extractio Boozi, fuit ex jure contractus redemtionis. 827.
Quid ſibi velit David in pſalmo ſexageſimo per illa verba: *Super Edom projiciam calceum meum*. 833.
Inter veſtes puerorum in fornacem Babylonicam dejectorum, illæſas a flammis multi interpretes nullam mentionem faciunt calceorum. 849.
Calcei habebantur in rebus viliſſimis. 878.
Calceos detrahere ſignum amoris & reverentiæ habitum fuit inter Hebræos. *ib.*
Senatus Romanus calceis cum udonibus, hoc eſt candido linteamine illuſtratis, utebatur. 892.
Calceos cavos adhibitos ab Hebræis vult Carpzovius. 913.
Calcei cavi dicuntur, qui pedum partem ſuperiorem tegunt. 915.
Calcei ſacerdotum nunquam memorantur in Sacris Litteris; quod argumento eſt eos nudis pedibus miniſtraſſe. 926.
Calceorum uſus apud Hebræos vetuſtiſſimus. 935.
CALCULUS proventuum ad Separationum taxam. IX. 122.
CALEB, unuſne an plures fuerint hoc nomine. VIII. 166.
Caleb genuit cum eſſet decem annorum. XXX. 410.
Caleb duorum hominum nomen. XI. 3.
CALENDÆ menſis Tiſri quando incidere poſſint. XVII. 280.
Et quando ſint transferendæ. *ib.*
CALENDARIUM Romanum. XVII. 13.
Calendarium Judaicum vetus ſchemate luculentiſſimo expoſitum. IV. 387.
Calendarium aliud Judaicum. XVII. 18.
Cum feſtis, & ſolemnitatibus, & jejuniis. 174.
In ſuo Calendario Judæi die nona menſis Ab notant ſtragem ab Hadriano factam, & decretum de non petendo Jeruſalem. XXIII. 1035.
Calendarium Romanum, quod dicitur ab Joſepho Scaligero Coloniarum, in ædibus Maffejanis viſitur ad Agryppinam. XXVII. 863.
Dicitur a ſcriptoribus hoc Calendarium, Faſti conſulares. 871.
Alia etiam fragmenta reperiuntur. *ib.*
Calendarium Eccleſiaſticum novum primum prodiit,

ratis Judæis potius mortem, quam hoc pati. XXIV. 1093.
Quamdiu imperarit, & quomodo interierit. 1096.
CALIPPUS definivit annum diebus trecentis ſexaginta quinque cum quadrante, annis fere trecentis ante Julium Cæſarem. XVII. 51.
CALICES vini in cœna Paſchali quatuor, eorumque ceremoniæ. IX. 936.
Calix benedictionis. 944.
Calicis figura in quibuſdam Siclis, quid de illis ſentire faciat. XI. 756.
Calices Alexandrini celebres apud Veteres. XI. 916.
Calicis elevatio poſt conſecrationem vini, derivatur a conſuetudine Hebræorum in conviviis. XXX. 1119.
CALLAICA lana. Vide Lana.
Callaicæ mulieres arabant, fodiebant, molebant &c. XXIX. 203.
CALLIRHOES thermæ habebant vim medicam, & erant potu jucundæ. XXIX. 32.
Ejus aquæ excurrunt in lacum Aſphaltitem. 33.
CALLISTEPHANUM, καλλιστέφανον appellabant Græci coronam ex olea. XXX. 1243.
Ea coronabantur victores in ludis Olympicis. *ib.* Vide Ludi.
CALMET, Auguſtinus, Gomarum reprehendit. XXXI. 878.
Calmetius corrigitur. 873.
Diſſertationem edidit de poeſi veterum Hebræorum. 975. Vide Auctorum Indicem.
CALVARIÆ mons. VI. 820.
Calvariæ mons an habuerit Adami ſepulcrum. XXXIII. 407.
Cur Venerarius appellatus fuerit ab Ambroſio. 533.
CALVITIUM quare ſacerdotibus prohibitum fuerit. XIII. 936.
Sacerdotes quatenus lege prohiberentur calvitium ſibi inducere. XIV. 1410.
Calvitium lege Levitici prohibitum adhuc aſſeritur. XXXIII. 1194.
Calvitium vineæ eſt cubitorum vigintiquatuor juxta Sammai. XXIX. 403.
Cameli erant in Paleſtina, ut colligitur ex Sacra Scriptura, & in locis vicinis frequentiſſimi. XXIX. 222.
Camelis ſuas divitias æſtimabant Arabes. *ib.*
Utebantur, & adhuc utuntur camelis etiam Ægyptii. 223.
Cameli portant homines, farcinas, & merces. *ibidem.*
Non fuerunt inutiles in bellis, ut habetur in Sacris Literis. *ib.*
Camelorum pilis veſtiebatur Divus Johannes Baptiſta. 224.
Et factæ ſunt, & fiunt ex camelorum pilis veſtes. *ib.*
Camelorum lacte & carne multi uſi ſunt pro victu ſuo. 225.
Camelorum lacte & carnibus Arabes, Saraceni, & omnis erebi barbaria nutriuntur. *ib.*
De camelis Madian & Epha, de quibus Iſaias capite quadrageſimo. 225. 226.
Camelus in lingua Arabica habet tria nomina. 226.
De quorum nominum ſignificatione multa inquiruntur. 227.
Camelorum tres ſunt ſpecies: Hugiun, Becheti, & Raguahil. 228.
Hugiun ſunt cameli proceræ ſtaturæ. *ib.*
Ante quadriennium ſunt inutiles. *ib.*
Poſtea mille libras ponderis Italici vel quiſque eorum mediocris bajulat. *ib.*
Cum ſe ſatis onuſtos ſentiunt, eriguntur. 229.
Becheti habent duos gibbos. *ib.*
Oneribus portandis & equitationi ſunt aptiſſimi. *ibidem.*
Cameli in Aſia ſunt omnes Becheti. *ib.*
Raguahil ſunt exilis figuræ, nec magna pondera portare poſſunt. 230.
Sunt tamen velociſſimi. *ib.*
Nongenta paſſuum millia octidui ad ſummam excurrunt. *ib.*
Hi a curſu Dromades a Græcis dicuntur. *ib.*
Camelorum urina eſt optima in arte fullonica. 403.
Camelus eſt animal admodum laſcivuum. 756.
Ca-

næ . xxxiii. 609.
Campanæ in uſu fuerunt vix ante ſextum ſeculum in Eccleſiis occidentalibus. xxvii. *92*.
CAMPANIÆ aſini arant agros . xxix. 217. Vide Aſinus . Cicero.
CAMPESTRIA quid fuerint exponitur. xii. *63*.
Campeſtria erant Braccarum genus veteribus uſitatum. xiii. 381.
CAMPSACES menſura liquidorum continens duodecim aquæ ſextarios. xxviii. *866*.
CAMPI Silvæ in Pſalmis memorati quid intelligantur. v. *694*.
Campus magnus Eſdrelon ubi ſitus fuerit. v. 1121. vi. 338. *346*.
Campus ab Hebræis dicitur planities illa terræ, quæ late pateat. xxix. *16*.
Duo præcipue campi inſignes erant in Palæſtina. *ib.*
Unus qui eſt a Scythopoli uſque ad lacum Aſphaltitem. *ib.*
Alter qui campus Eſdrelon , ſive Legionis dicebatur. *ib.*
Vide Ager.
CAMUS, menſura capiens quartam Modii partem. xxviii. 8*66*.

C A N

CANA Galilææ ubi ſita fuerit. v. 1000. vi. 1038. vii. 938.
Utrum per ק vel ך initio ſcribendum ſit hoc nomen. v. 112*9*.
Cotne Syris dicitur hic locus. vi. *6*48.
Cana Palæſtinæ an memoretur in titulis Patriarchæ Hieroſolymitani. vi. *6*48.
In Cana Galilææ hydriæ quamdiu adhuc viſæ fuerint. vii. 1210.
CANA fluvius regionis cisjordanicæ in confiniis Ephraim & Manaſſe. xxix. 20.

894.
Quo die intra Tabernaculum illatum, & ubi poſitum fuerit. 895.
Septem diebus expiatum fuit. 896.
Quonam die cultus ejus in Aharonis jus tranſierit. 897.
Quandiu cultus ejus vacarit. 898.
Magnificentia Salomonis circa Candelabrum ſuum. *ibidem*.
An omnia undecim Salomonis candelabra culta fuerint. 899.
Ceremoniæ cultus Candelabri. *ib.*
Fata & viciſſitudines hujus cultus. 900.
Candelabra duo feſti Tabernaculorum. 902.
Candelabrum Zachariæ. *ib.*
Candelabri Moſaici fabula ab Hebræis relata. 909.
Candelabri ſchemata quinque, varias variorum ſententias repræſentantia. 926.
Calamus Candelabri quid intelligatur. 916.
Calami laterales in Candelabro. 919.
Solidine eſſent an διάκενοι. 921.
Calami cujuſque ornamentum. 922.
Quid & ubi fuerint משקדים. 923.
Quomodo ornamenta collocata eſſent, & diſpoſita. 924.
Quot eſſent numero ex Judæorum placitis. 925.
Utrum hæc ornamenta neceſſaria fuiſſent, ſi ex alia materia conſtaſſet Candelabrum. 928.
Candelabra decem Salomonica ubi ſita fuerint. 962. 986.
Tabella diſpoſitionis eorum. 970.
An ea quoque arderent. 1005.
Figura eorum a Moſaico non admodum abludebat. 1007.
Ab his diverſa erant Candelabra feſti Tabernaculorum. 1008.
Candelabrum in Templo Oniæ non erat. 1009.
Candelabra duo Cæſari tradita fuerunt. *ib.*
Plura in Templo exſtabant, propter caſus improviſos pollutionis. 1010.
Candelabrum an Babylonem deportatum fuerit. 1106.

In Candelabro non ... primæ ſpeciei. xxix. 465.
CANDIDATI dicti ſunt apud Romanos, qui candidioribus veſtibus prodibant in publicum. xxix. 552.
Eas gerentes oſtendebant ſe petere honores. *ibidem*.
Hinc Candidati iidem qui competitores audiunt. *ibidem*.
CANIBALI non habent uſum panis. xxix. 258.
CANINIUS, Angelus, notatur, quod crediderit *Haſanna* ſignificare faſciculum ramorum in feſto Palmarum. xviii. 536.
CANIS tibicinis præſtantiſſimi virtus. xxxii. 193.
Canem Ægyptii honorabant; Judæi vero abominabantur. ii. 108.
Canis rabidi ſigna; os apertum, ſaliva ſpumoſa deſcendens, cauda ad femora, inceſſus ad latera. xviii. 360.
Canis carcaria. xxx. 1553. Vide Lamia.
Canis adhibitus a paſtoribus ad cuſtodiendum pecus. xxix. 91.
Id docent poetæ, & Homerus ſæpe. *ib.*
Canis Gerionis cuſtodiebat illius gregem. 92.
Canes quinam a paſtoribus eligendi ſint. *ib.*
Laudes canis ex Columella. *ib.*
Collaria canibus imponebantur, quod etiam nunc fit, ne a beſtiis perimerentur. 93.
Quis cibus potiſſimum ſit dandus canibus. *ib.*
Quæve nomina illis ſint imponenda. 94.
Numerus canum debet reſpondere quantitati pecudum. *ib.*
Canis eſt ex genere feræ. 242.
Panis caninus qualis ſit. 279. Vide Panis.
Canum ſtercore veteres ſibi faciem liniebant. 286.
CANNÆ panum Propoſitionis. x. 1088.
CANNELLA, aroma, an ſit Caſia. xi. 580.
CANNETA pro uſu vitium, quomodo conſtituenda ſint. xxix. 400.
CANON Sacræ Scripturæ. i. 225. Vide Scriptura.

Ca-

Canticorum genera varia recenſentur . XXXII. 621.
Canticum gradibus שיר למעלות quid : & cur non שיר המעלות Canticum graduum. XV. 582.
De Canticis, quæ molitores cantabant. XXIX. 77.
Cantica hæc reſpiciunt ſacri Scriptores. 78.
Explicantur eorum loca. *ib.*
In Canticis Hebræorum metra multi eſſe negarunt. XXXI. 18.
In canticis Sanctus Hieronymus agnoſcit pedes & Rhythmum. 19.
Canticum eſt carmen in morem drammatis. 26.
Cantica Salomonis abundant comparationibus. 299.
Canticum Salomonis etiam Hebræi fatentur eſſe poema. 361.
Canticorum juxta Abarbanel tres ſunt ſpecies. 360.
De Cantico Moyſis. 464.
Canticum Salomonis inſcribitur Canticum Canticorum ob excellentiam vel compoſitionis, vel argumenti. 496.
Eſt Epithalamium, vel Cantio aut carmen Amorum. *ib.*
Eſt ipſius Salomonis ſermo cum Sponſa ſua. *ib.*
Et allocutiones ibi variæ exhibentur, aut unius ſolius, aut inter ſe invicem. *ib.*
Inducuntur etiam puellæ Sponſæ comites, quæ interloquuntur. 497.
Etiam ſponſi amicorum, qui tamen non loquuntur, fit mentio. *ib.*
Hic exponuntur ritus ſoliti adhiberi in nuptiis Hebræorum. *ib.*
Boſſuetii opinio, hoc eſſe carmen nuptiale placet quibuſdam. *ib.*
Boſſuetius dividit hoc carmen in dies ſeptem, ut erant ſeptem conviviorum nuptialium dies. 497.
Hinc noctis dieique crebra fit in illo mentio. 498.

videatur. 232.
Lapſus noſtrorum protoparentum, non exiguum cantui incrementum fecerit. 233.
Perfectio vocis in cantu, qualis. *ib*,
Præmia a Græcis propoſita athletis, cantus perfectionem provexere. 234.
Cantus ætates tres apud Græcos. 238.
Cantus proprietates quatuor. 241.
A fracto cantu veteres abſtinuerunt. 280.
Cantus ordo Davide adhuc ſuperſtite. 324.
Deo quis cantus placeat. 585.
Cantus Græcanici partes quatuor, *ἀγωγὴ*, *τονὴ*, *πεττία*, *πλοκὴ* explicantur. 430.
Cantus in Veteri Lege quos tonos, & modulamina obſervaret. 481.
Cantus præceptus erat duodecim Levitis in Suggeſtu. XVI. 372.
Fiebat voce tantummodo. XVI. 372. XIX. 1502,
Cantus galli. Vide Gallus, Gallicinium, Ἀλεκτοροφωνία.

C A P

CAPELLA offerebatur in Sacrificiis pro peccato quovis. XV. 1072.
Et pro Idololatria. *ib.* Vide Capra.
CAPELLI de Sanctiſſimo, ſive Propitiatorio, expoſitio. VIII. 1158.
Capellus reprehendit Gomarum. XXXI. 856.
Exiguo libello ſubvertit ejus librum, cui nomen *Lyra Davidis*. 991.
Ludatur Capellus. 1016.
Reprehenditur. 1039.
Gomarum coarguit. 1058.
Multorum animos offendit, quod dixerit ſacrum Codicem eſſe corruptum, 1070.
CAPER emiſſarius quo emitteretur. V. 949.
Caper emiſſarius illuſtratur. IX. 955.
Erat figura Chriſti. X. 695.
Vide Expiatio, Azazel, Hircus.
Placita Hebræorum, & Thalmudiſtarum. 158.
Unde hi mores inoleverint. 160.
Quid de jure faciendum fuerit. 161.
Capilli in luctu avulſi. 1186.
Capillorum nutritio in Naziræis quid adumbraret. IV. 587.
Capillorum ornatus exquiſitus ab antiquis fuit. XXIX. 431.
Qui flavos capillos maximi faciebant. *ib.*
Capillorum nimium luxum vel Ethnici puniebant. 434.
CAPPISTRUM boum erat fiſcella quædam appoſita ori bovis, ne inter laborandum ederet. XXIX. 114.
Romani hæc capiſtra dicebant Fiſcellas. *ib.*
Capiſtrum alligabatur etiam ſervis in piſtrino. *ibidem*.
Capiſtrum in Torculari, eſt retinaculum quo prelum tamquam freno retinetur. 428.
Rationes cur Deus noluerit poni capiſtrum bobus triturantibus. 22.
Locus Divi Pauli illud præceptum citantis, explicatur. 23.
CAPITALIUM pœnarum genera quatuor Synedrium habebat. IX. 683.
Capitalia judicia inter Hebræos Chriſti ævo non prorſus defierant. III. 283.
Vide Judicia, Synedrium, Pœna.
CAPITELLA columnarum Jachin & Booz, & ſculptura eorum. IX. 621.
CAPITIUM Pallii מעיל, quid eſſet. XIII. 315.
CAPITHA duos Chœnices Atthicos continebat. XXVIII. 140.
CAPITOLIAS, an eadem atque Hieroſolyma Ptolemæo. VI. 662.
Situs ejus. *ibid.*
CAPITULA Patrum פרקי אבות qui liber ſit. I. 97.
CAPHAR Hanan Galilææ meditulium habebatur. V. 962.
Situs ejus. 1127.
Ejus hiſtoria notabilis. *ib.*
Caphar Nahum. Vide Capernahum.

CA-

181.
Capra offerebatur in Sacrificiis pro quolibet peccato. xv. 1072.
Et pro Idololatriæ crimine. *ib.*
CAPREOLUS leviſſimum omnium animalium. xv. 536.
CAPSA, ſive Scrinium, a Philiſtæis miſſum, ubi repoſitum fuerit. ix. 194. 322. 326.
CAPSARII appellabantur unctores ſeu Aliptæ, in Balneis. xxx. 1379.
Capſarii etiam vocabantur ſervi, qui pueros comitabantur ad Scholas; a capſa librorum quam ſecum afferebant id nominis ſortiti. *ib.*
CAPTIVATIO cujuſmodi pœna fuerit. iii. 377.
CAPTIVI nudipedes incedebant. xiii. 411.
Captivam ducere uxorem an Sacerdoti Judæo licuerit. 916.
Captivi liberiores. iii. 377.
Modus illos cuſtodiendi. *ib.*
Captivos Judæos factos ab hoſtibus, Judæi debebant quam citiſſime redimere. xxvii. 1313.
In qua redemtione habebatur ratio ſexus, natalium, & dignitatis. *ib.*
Etiam proſelyti redimendi erant. *ib.*
Captivæ mulieri ſi dicat: Pura ſum, non eſt credendum. xxx. 796.
De muliere pulcra captiva lex exſtat in Deuteronomio. 248.
Jonathan & Siphre illud explicant præceptum. 249.
Præſcribitur modus adhibendus, ut victor eam poſſet ducere uxorem. *ib.*
Captæ tondebatur coma, & præcidebantur ungues. 250.
Fiebatque proſelyta; ac poſt tres menſes nubebat. 251.
Si non placebat, dimittebatur cum libello repudii. *ibid.*
Si erat infirma, exſpectabatur ut convaleſceret. *ibidem.*

In hoc Carmelo degebat Nabal. *ib.*
Imminebat civitati Chaiphæ dictæ. 57. Vide Chaipha.
Fodinas æris & ferri non habebat, ut putat Andreas Maſius. 710.
CARMINA Hebræorum qua ratione pangerentur. XXXII. 577.
Gomari & Steuchii de illis ſententiæ afferuntur. 579.
Carmina Hebraici Textus quali conſtent orationis genere. 581.
Carminibus ex cantu multa additur venuſtas & gratia. 582.
Carminis lugubris appellationes variæ. XXXIII. 1278.
Exempla aliquot carminum hujuſmodi in quorumdam Rabbinorum obitum. 1302.
Carmina adhibita in divinationibus. XXIII. 469.
Carmina rhythmica uſitata in ſepulcris veterum Hebræorum. XXVIII. 997. Vide Epitaphium, Cippus, Canticum.
Carmen ſacrum eſt ſublime, allegoricum, hyperbolicum. XXXI. 9.
Carminum Acroſtichorum exempla. 40.
Carmina apud Latinos inſulſa ſunt, quum ſinguli pedes ſingulis conſtant verbis. 77.
Hæc carmina dicuntur aſyndeta, ſive connexione carentia. *ib.*
Carminum Hebraicorum ex parte metri conſideratorum, quadruplex eſt partitio. 77.
Prima ex numero בתים domorum, hoc eſt diſtichorum, derivatur. *ib.*
Carmen dividitur in majus & minus. *ib.*
Carmen minus continet diſticha pauciora quam decem. *ib.*
Carmen majus eſt, quod continet plura diſticha quam decem. *ib.*
Secunda partitio ex conjunctione verſuum diverſi generis traducta eſt. *ib.*
Carmen dividitur in monocolon, & dicolon. *ibidem.*
Carmina Hebraica ſunt plerumque unius generis, ut apud Latinos & Græcos exametri verſus. 78.
Carmine antiquitus leges edebantur. 202.
Carmine etiam docebantur diſciplinæ. *ib.*
Carminis Hebraici Moyſes non fuit auctor primus. 205.
Carmine proponebantur ænigmata. 208.
Carmina Hebræorum abundant figuris. 213.
Carmen Michæ eſt elegantiſſimum. 366.
Carmen poeticum ſententiarum, in quo conſiſtat. 371.
Habet hoc carmen ſpecies tres. *ib.*
Explicatur ſpecies prima. *ib.*
Adducuntur exempla a prophetis petita. 372.
Secunda ſpecies exponitur. 378.
Ejuſque afferuntur exempla. *ib.*
Quænam ſit ſpecies tertia. 379.
Exempla ad eam elucidandam afferuntur. *ib.*
Res univerſa in eo conſiſtit, ut verba reſpondeant verbis, membra membris, ſententia una alteri, adeo ut fiat parallelíſmus & antitheſis. 382.
De hujus parallelíſmi hermeneutico uſu. 383.
Vaticinium Balaami carmine comprehenſum, eſt elegantiſſimum. 398.
Translatum fuit in verſus Latinos. *ib.*
Carmina acroſticha, ſeu ſignata literis Alphabeti habent Hebræi, memoriæ juvandæ cauſa. 416.
Alia cauſa redditur harum literarum appoſitionis. 419.
De carminibus didacticis. 433.
Ut animi facilius addiſcerent, carmina inventa fuerunt, quæ ſua dulcedine auditores captarent & detinerent. *ib.*
Multa hujus poeſeos genera exſtant apud Hebræos. *ib.*
Inter quæ eminent Parabolæ Salomonis. *ib.*
Ad didacticorum carminum genus debet referi Eccleſiaſtes. 437.
Hunc librum rectius dixeris Sapientiam concionatricem. *ib.*
Omne carmen cantioni deſtinatum, ſive in aſſa voce, ſive fidibus conjunctum, dicitur ode ᾠδή. 441. Vide Ode.

Ca

carminum quartum pedem ſpon-
dæum habentium, exempla. *643*.
Quid ſit carmen Trochaicum. *645*.
Hujus carminis conficiendi afferuntur canones. *ib.*
Et exempla Hebræa, atque Græca. *ib.*
Carmen Dactylicum mixtum duos ſecundarios pedes tempore pares admittit. *657*.
Ordo autem diſpoſitionis horum pedum, eſt ad libitum. *ib.*
Afferuntur Hebræa, Græcaque exempla. *ib.*
De carmine Anapæſtico canones tres afferuntur. *663*.
Carmina Anapæſtica exemplis parallelis demonſtrata. *ib.*
Carmina jambica & Trochaica conſtant pedibus diſſyllabis. *670*.
Dactylica & Anapæſtica conſtant pedibus triſſyllabis. *ib.*
De carmine Choriambico canones ſex. *672*.
Illuſtrantur hæc carmina exemplis. *ib.*
De Carmine Jonico. *682*.
Carmina jonica a majori, exemplis parallelis demonſtrantur. *683*.
Exempla carminum jonicorum a minori. *689*.
Antipaſticorum carminum exempla. *697*.
Carmina Pæonica exemplis parallelis demonſtrantur. *711*.
Carmen Græcum exſtat de obitu Adonidis, cujus fit mentio in Ezechiele. 833.
Carmen non debet ſeparari a Muſica. 843.
Carmina varia oriuntur apud Hebræos ex varia pedum diſpoſitione. *920*.
Carmina Davidis ratione metri ſunt trimetra, tetrametra, pentametra, hexametra. *923*.
Carmen heroicum in Petrum maximum Ruſſum ſine arte. *984*.
Carmina matrica fieri non poſſunt, ubi verba tranſponere non licet. *992*.
Carmina orientalium conſiſtunt in verſibus ſimiliter deſinentibus. *995*.

Eſt frutex, naſciturque juxta Cinnamomi campos. *ib.*
Naſcitur in Arabia. *ib.*
Quidam putant Caſiam & cinnamomum idem eſſe. *ib.*
Quæ tamen opinio confutatur. 1361.
CASIUS mons. VI. 54.
Jupiter Caſius. *ibid.*
CASLEU menſis die vigeſima prima quænam acciđiſſe dicantur. XIII. 396.
Casleu eſt menſis tertius in anno civili, & nonus in Sacro. XVII. 27.
Cui menſi noſtrati reſpondeat. *ib.*
CASPII montes, & mare. VII. 88.
CASTAGNETTÆ. XXXII. 1012.
CASTANEA roboribus proxima eſt. XXIX. 400.
Stabiliendis vineis aptiſſima. *ib.*
CASTIGATIONES & flagella ducunt homines ad vitam æternam. XIV. 422.
Quæ eorum utilitas, ſi ſint a Deo. XV. 514.
Per caſtigationes tria data ſunt Iſraeli: Lex, Terra, Seculum futurum. 516.
CASTITATIS purgationes Gabriel Groddekius illuſtravit. XXX. 1033. Vide Purgatio.
CASTOR & Pollux num ſoli intelligendi Dii Cabiri. XXIII. 719. Vide Cabiri.
CASTOREI nomina varia afferuntur. XI. 326.
Ejus deſcriptio. *ibidem.*
Onyx Caſtoreum redolet. 328.
CASTRANDORUM hominum originem quibuſnam nonnulli acceptam referant. IV. 166.
Caſtrare hominem vetitum Noachitis non minus, quam Hebræis. XXVII. 1335.
CASTRENSIS Sacerdos. XII. 1030. 1050. Vide Fecialis. Sacerdos.
CASTRA, nomen loci in Galilæa, VI. 666.
Caſtrum regium. VI. 1034.
Caſtrum peregrinorum. 1056.
Caſtrorum in deſerto genera tria fuerunt. VIII. 856. 1061.
Caſtra Dei, qualia. 1062.
Caſtris Iſraelitarum in deſerto conferuntur Jeruſalem, & Templum. IX. 817.
CATABOLUM, locus in piſtrino, in quo ſtabulabantur jumenta piſtrientia. XXIX. 170.
CATABOLENSIS dicitur is, qui piſtrini jumentis frumenta molenda apponebat. 188.
Κατακλυσμός. Vide Diluvium.
CATACUMBÆ viſuntur Neapoli, quibus nihil magnificentius. XXXI. 234.
Viſeuntur etiam Cumis, Baiis, & alibi: 235.
CATARACTÆ Nili fluminis. VII. 1224.
CATENÆ Aureæ in contignationibus Veſtibuli. IX. 234.
Catenæ aureæ, quibus Pectorale τῷ Ephod jungebatur. XIII. 251.
Catenæ rationalis judicii prolixius illuſtratæ. 259.
Quid de שרשרות ſtatuendum ſit. 262.
CATHAI. Vide Arſareth.
Καθάρματα. Vide Piaculares, Peripſema.
CATHOLICI, ſive duo vicarii Saganis apud Hebræos. IX. 825. 844. XII. 101.
CATHOLICI. Vide Chriſtiani.
CATICA ſpuma, eſt Sapo Batavus. XXX. 1398.
Dicitur Catica, quia ea regio olim occupabatur a Catis. *ib.*
CATINUS, idem ac Paropſis, vas erat continens ſextarii dimidium. XXVIII. 866.
CATO Cenſorius primus inter Romanos de agricultura ſcripſit. XXIX. 265.
Cato minor, teſte Horatio & Plutarcho, nudis pedibus incedebat. 990.
Cato major quot nummorum ſummas tulerit ex Cypro. XXVIII. 247.
M. Cato ſua auctoritate effecit, ut vinum interdiceretur mulieribus. XXX. 1182.
Catonem diſcedentem ab exercitu, milites oſculo manus comitati ſunt. 1183.
Nonniſi cœlo tonante oſculabatur uxorem. 1186.
CATULI lactentes crediti a veteribus boni ad eibum. XXIX. 775.
Et ad placanda numina. *ib.*

CA.

1004. 1020.
Sanguis ejus tegendus eſt. *ib.*
Ob adipem tenetur ad ſacrificium dubium. *ib.*
Lex de nervo, & luxato ſervanda eſt in eo, ſicut in beſtia. *ib.*
Cavi. Vide Nummi. Calcei. Menſis.
CAULACAU, ſive καυλαυκὰχ, κὰυλακὰχ, & καυλακούα Gnoſticorum vox, unde ortum duxerit. VII. 1173.
CAUSAM damni dantem quæ jura ſequantur. XIV. 498.
CAUSABONUS emendatur. XXX. 61.
Laudatur. XXXI. 4.
Librum de Satyra Romana conſcripſit. *ib.*

C E C

CECROPS e Græcis primus Jovem appellavit, aras illi ſtatuit, victimas mactavit. XXIII. 319.

C E D

CEDAR regio, quæ & Oſtracine appellata fuit. VI. 88.
Cedar civitas. 1034.
Cedar & Nabajoth erant loca ovium plena. XXIX. 43.
Hæ regiones carebant bobus. 44.
Pro quibus utebantur Camelis. *ib.*
CEDES Nephthalim. VI. 1034.
CEDRENI auctoritas minima. X. 862.
CEDRON unde dictus. VIII. 356.
Vallis Cedron ubi ſita fuerit. IX. 582.
Ad Hinnon pertinebat. III. 182.
CEDRORUM ſpecies quot fuerint. VIII. 188. X. 1002.
Ex his electæ ſeptem tantummodo. *ib.*

Ceres eadem atque Iſis apud Ægyptios. 10.
Ceres dicitur inventrix molæ, qua frumentum in ſarinam redigitur. 52.
Celebratur etiam ut inventrix panis. 260.
Ideo & Panda dicta. *ib.* Vide Panda.
In honorem Cereris fiebant ſacra Cerealia. 301.
Et ſacra Eleuſinia. 302.
In ejus honorem matronæ nudipedes urbem pererrabant diebus eorum ſacrificiorum. 1004.
Cereris dies feſti quomodo celebrarentur a Græcis. XXX. 1237.
CEREI an adhibiti in funeribus veterum Hebræorum. XXXIII. 108.
Cerei & faces uſurpabantur olim in elatione puerorum. 1148.
CEROMA quid proprie fuerit. XIII. 461.
Ceroma, oleum quo ſe ungebant Palæſtritæ. XXX. 1385.
Quomodo, ac quibus ex rebus conficeretur. *ibidem.*
CERVÆ nomine Chriſtus nunquam venit. XXXII. 209.
An Cerva & hinnulus Chriſtum Leonem de tribus Juda, vel quatenus adumbrare poſſint. 210.
Cerva matutina אילת השחר. *ib.*
Cerva cur Hebræis אילת dicta fuerit. 211.
Cervæ ſignificatio in titulo Pſalmi quatenus retineri poſſit. 213.
CERUSSA utebantur feminæ antiquitus, ad colorem album ſuper carnes ſuas inducendum. XXX. 1403.
CERVUS emiſſus Nephthali quamobrem dictus fuerit in Jacobæo vaticinio. VII. 914.
Cervorum indoles. 918.
Cervi cur habeantur pro Apoſtolorum emblemate. 922.

C E S

CESPITITIÆ aræ apud Gentiles plurimæ. X. 600.
Apud Hebræos nullæ. *ib.*
Ceſpititium tribunal in caſtris adhibitum. XXXII. 819.

Etymo hoc nomen magnitudinem, aut vim ſignificat. *ib.*
CHABER, unum eſt ex ſeptem nominibus Jethro. XIV. 336.
CHABIBI, Samuel, Hebræus Venetus medicus, libro de ſectione venæ clarus. XXX. 1536.
CHABRIA, an ſit Aſiongaber. VII. 354.

C H A D

CHADESC in deſerto populus moratus eſt annos novemdecim. XVI. 805. Vide Cades.

C H A I

R. CHAI Gaon Hiſpani carmen ethicum. XXXI. 103.
Continetur in eo carmine quomodo dirigenda ſit vita. *ib.*
Præcepta quæ in eo traduntur, bona ex parte deſumta ſunt ex Proverbiis Salomonis. *ibidem.*
CHAIAPHA urbs ſub promontorio Carmeli montis. XXIX. 57.
Ejus vetus nomen fuit Porphyria. *ib.*

C H A L

CHALASTRUM nitrum adhibitum a fullonibus ad purgandas veſtes. XXIX. 407.
Ita dictum fuit ab urbe Chalaſtra Macedoniæ, ubi naſcebatur optimum. *ibid.*
CHALCUS χαλκός, nummus veteribus erat uncialis. XXVIII. 378. 868.
Ejus tamen valor immutatus eſt, prout immutati ſunt Aſſes & Oboli. 374.
Inventus eſt ab Ægyptiis. 868.
Habuit pondus octavæ partis unius unciæ. *ibidem.*
Communi nomine ex etymo hi minuti nummuli dicebantur Æreoli. *ib.*
Si argentei fuiſſent dicebantur λεπτά, minuta. Vide λεπτά.

Chal-

526. Vide Caleb.
CHALNE, vel Channeh, Cteſiphon vocata fuit. VII. 628.

C H A M

CHAM vel Chamus חם Noe filius, Idololatriæ inventor. XXIII. 288.
Quod tamen incredibile videtur. 766.
Degeneravit in Jovem Hammonem. XXIV. 219.
Quia ſubjectus fuit a Patre aliis fratribus; hinc Jus Joſuæ aggrediendi terram Canahan ab ejus poſteris occupatam. *ib.*
Chami facies mutata in nigram, quia vidit pudenda patris ſui. XXVI. 20.
Chamo maledixit Deus in multis. 642.
CHAMEA, ſive Chemah חמאה, ſæpiſſime utuntur ſacri Scriptores hac voce pro Butyro. XXIX. 121. Vide Butyrum.
CHAMATH, quæ urbs. VI. 110.
CHAMOS, ſive Chemos, nomen Idoli apud Aſſyrios כמוש dicti. XXIII. 210.
Creditur fuiſſe Saturnus. 422.
Sacra capite nudato illi fiebant. *ibidem*. Vide Nebo.

C H A N

CHANAAN terra quam fuerit præſtans & fertilis. XXIX. 1.
Abundabat frumento, vino, oleo, melle, balſamo, & omni genere fructuum. *ib.*
Idque colligitur ex aliquammultis Veteris Teſtamenti locis. 2.
Etiam profani auctores ejus fertilitatem celebrarunt. 3.
Congeruntur erudite plura teſtimonia ex eorum libris. *ib.*

CHARACTER χαρακτὴρ quid ſit. VIII. 530.
Character Hebræus qualis. XI. 756.
Qualem in nummis Hebræi uſurparem Characterem. *ib.*
Character veterum ſacerdotum cujuſmodi eſſet. XII. 917.
Character duplex fuit in uſu apud Hebræos. XXVIII. 1015. 1024.
Duplex hic Character illis in uſu fuit etiam ante diluvium. 1024.
Alii tamen volunt eum incepiſſe ab Abramo cum eſſet in Chaldæa. 1025.
Quomodo horum Characterum alter devenerit ad Samaritanos. 1027.
Character vulgaris dicebatur etiam Notaricus. 1030.
Ratio cur character vulgaris & Samaritanus dicatur transfluvialis. 1032.
Ob tranſitum Euphratis quemadmodum Abraham dictus eſt Hebræus ſeu transfluvialis; ſic & lingua & Character ejus idem ſortita ſunt nomen. *ibid.*
Character vetus Hiſpanus maxime convenit cum Phœnicio. 1406.
Sacræ Scripturæ Character. Vide Aſcurith.
CHARÆI, Caraitæ, Karæi קראים, qui fuerint, & quænam eorum ſecta. XII. 43.
Erant hæretici Sadducæi. XVII. 965. XXI. 455. Vide Sadducæus.
Charæi moderni differunt a Saducæis. XXII. 65.
Sunt priores tempore ipſis Saducæis. 141.
Charæi erant inimici Thalmudis, & Rabbinorum traditionibus adverſantur. 305.
Sic appellati ſunt quod Textui Sacræ Scripturæ adhæreant, & revelationibus ſint contenti. *ibidem.*
Origo non eſt ſatis nota propter eorum librorum raritatem. *ibid.*
Circa eos non eſt ſatis fidendum narrationibus Rabbinitorum. 306.
riſæos. 320.
Ejus filius Ariſtobulus magnopere Charæos dilexit. *ib.*
Charæos multi confundunt cum antiquis Saducæis, quod utrique rejicerent legem oralem. 322.
Faciebant capita menſium ſingula ſuo conſtituta tempore, & loco. 328.
Paſcha mactabant poſt occaſum ſolis. 329.
Non ita Hillelis ſequaces. *ibid.*
Pro feſto Pentecoſtes, incipiebant ſeptem Hebdomadas ab oblatione manipuli. 330.
Vide ab altero die Sabbathi. ממחרת השבת.
Feſtum Tabernaculorum agitabant, ut Deus per Moyſen præceperat. 333.
Ex quibus omnibus infertur dicendos eſſe antiquiores Rabbinis, qui eos ritus jam corruperunt in feſtis. 336.
Refellitur argumentum Morini adſtruentis eorum recentem ætatem ex eo, quod ſeſe oppoſuerint Thalmudiſtis. *ib.*
Et aliud argumentum ex ſilentio veterum Scriptorum de Charæis. *ib.*
Refellitur etiam opinio Richardi Simonis Charæos in octavum ſeculum rejicientis. 337.
Diſſolvitur illud Richardi argumentum, quod Charæi admittant puncta. 339.
Errant quidam Rabbinitæ, & multi Chriſtiani auctores, itemque Simonius, qui credunt Charæos fuiſſe proprie Saducæos, & immortalitatem animarum atque reſurrectionem corporum negaſſe, & ſubinde convictos retractaſſe opinionem ſuam. 341.
Hæc omnia negat Scaliger. 342.
Friglandius probat Scaligeri ſententiam teſtimoniis a Charæorum libris depromtis. 343.
Charæi omnino aliter ſentiebant, atque Saducæi. 349.
Inveſtigatur, num Charæi intelligendi ſint in Lucæ capite undecimo commate quadrageſimo quinto: reſpondens quidam τῶν νομικῶν legis peritorum. 359.
Concluditurque Charæos eſſe utique intelligendos. 360.

Seſe invicem excommunicant. 444.
Decem articuli fidei Charæorum. 447.
Commendant ſtudium linguæ Sanctæ. 449.
Credunt primum hominem creatum bonum, nec moriturum ſi non manducaſſet de ligno ſcientiæ. 451.
Dei providentiam extendunt ad omnia. 452.
Bene etiam de anima ſentiunt. 453.
Quid de Meſſia opinentur. 454.
Mores & vita Charæorum deſcribuntur. 457.
Diſtinguunt cibos mundos ab immundis. *ib.*
Parſimoniam colunt. 458.
De tonſura capillorum & barbæ poſt Moyſem regulas habent. *ib.*
Parentes colunt. 459.
Præceptores venerantur. *ib.*
Proximum diligunt. 462.
Juxta legem precandi Deum modum, & tempus ſervant. 463.
Sed utrum faciendæ ſint preces carmine, an dictis Prophetarum, inter eos non convenit. 464.
Inter orandum adhibent expanſionem manuum, flexionem genuum, ſublationem oculorum, & vocis elevationem. 466.
Orantes conſiſtunt in loco depreſſiori. 467.
Vultum convertunt ad Hieroſolymam *ib.*
Religioſi ſunt in adoratione. 472.
Catalogus Doctorum Charæorum ab Eſra. 477.
Idem Catalogus extenditur per tria ſecula poſt Eſram. 479.
Libri etiam nonnulli editi ab his doctoribus recenſentur. 481.
Levinus Warnerus rem Charæorum diſſertatione illuſtrat. 487.
Pauci Charæorum libri ad nos pervenerunt. *ibidem.*
Appellantur etiam Avanæi. 488.
Quod interpretabantur Legem ſecundum literam, multos pertraxerunt. 489.

CHEZAB deſertum. [illegible] xiv. [illegible]

C H I

CHI, כי, X. vel χ. ad inſtar *Chi* ſacro oleo unctio peragebatur. VIII. 890.
Quænam eſſet unctionis forma ad inſtar כי. X. vel χ. XII. 368.
CHIBRATH כברת, terræ menſura apud Hebræos. XXVIII. 71.
Conſtabat mille cubitis Hebraicis. *ib.*
Dicitur etiam *iter Sabbathi*. 158.
Nec die Sabbathi licebat eo longius ire. *ib.*
Ejus longitudo quanta revera eſſet, inveſtigatur. 159.
R. CHIJA, elegans de illo hiſtoriola recitatur. XXX. 996.
CHIJUN. Vide Remphan.
CHILZON חלזון quid eſſet deſcribitur. XIII. 196.
Et quis ejus uſu fuerit. *ib.*
Ubi caperetur. 197.
Eſt murex. Vide Murex.
Piſcis erat, ex quo fiebat color purpureus. XXIX. 52.
Colligebantur hi piſces in tribu Zabulon, quæ porrigebatur uſque ad mare. *ib.*
Hi piſciculi latebant in arena. 53.
Fabella Rabbinorum fert, hos piſces ſervari in Cœlo pro juſtis. 54.
Quia ſplendebant appellati ſunt Vitrum album. *ibidem*.
Quibuſdam חלזון eſt Cochleæ ſpecies. *ib.*
Vox eſt mere Arabica. *ib.*
חלזון proprie limacem ſignificare, teſtimoniis probatur. 55.
Chilzon alius erat terreſtris, alius vero marinus. *ibidem*.
Ut ex illo fieret color purpureus, piſciculi contundebantur. 56.
Debebant contundi vivi, nam morientes florem coloris evomunt. 58.
Quomodo tingeretur hoc ſanguine lana תכלת *Thecheleth* dicta. 59.
Dubitatur utrum revera effectus color eſſet cœruleus, an ruber. *ib.*
Bar CHOCHAB, in nummis vocatus Ben Choſiba, quod mendacem ſignificat, finxit ſe eſſe Meſſiam. XXIII. 1025.
Stipulam in ore retinens, anhelitu flammas evomebat. 1026.
Dux fuit defectionis Judæorum. *ib.*
Plures Chriſtianos vita privavit. *ib.*
Bitterenſes Judæi unxerunt eum. *ib.*
Rebellionem in Judæa, Ægypto, & Cypro excitarunt Hebræi ab illo moti. *ib.*
A Judæis agnitus fuit ut Meſſias, qui ejus monitis paraverunt exercitum hominum ducentorum millium. 1027.
Contra quos Hadrianus miſit Lucium Severum, qui tamen impar Hebræis cum eſſet, bellum protrahebat. *ib.*
Barchochab creſcens vi & animo, munivit caſtella, præcipue Bitteram. 1029.
In Judæam properavit Adrianus, Bitheram obſedit eamque cepit. 1030.
Pſeudomeſſias occiſus eſt. *ibid.* Vide Bither, Bitter.
Χωχὶβ ὀκμωὴλ, Αρης, Mars. XXII. 46.
Χωχὶβ ὀχμὸδ, Ερμῆς, Mercutius. *ib.*
Χωχὶβ βάαλ, Ζεὺς Jupiter. *ib.*
Χωχὶβ σαβὴθ, Χρόνος Saturnus. *ib.*
CHOENIX, menſuræ Græcæ nomen eſt. XXVIII. 159.
Chœnix communis dicebatur etiam Mina. *ib.*
Continebat uncias aquæ viginti quinque. *ib.*
Chœnix Attica capiebat uncias aquæ triginta. *ibidem*.
Accipitur Χοῖνιξ pro quantitate diurni cibi unius hominis. 138. 866. 611.
Chœnici non inſidendum adagium Pythagoræorum. 62.
Chœnices ſex ſaltem numerantur. 138.
Fuerunt enim varia magnitudine. *ib.*
Opinio Buddæi de Chœnice explicatur. 612.
Dicitur continuiſſe ova duodecim. 687.
Choeus Χοῦς Græce, Congius Latine dicitur. XXVIII. 612. Vide Congius.
CHOLLYBUS erat nummus argenteus. XVIII. 6.

Va-

Quatuordecim millia & ſeptingenti abſorpti ſunt aut combuſti, qui fuerant ſocii ejus rebellionis. 598.
Contendit cum Aharone de ſummo Sacerdotio. xv. 284.
CHOREA. Vide Saltatio.
Choreas uniebant Hebræi cantillenis. xxxi. 839.
CHORIAMBICUM carmen explicatur. xxxi. 672. Vide Carmen.
CHOZBI, erat nomen feminæ illius Madianiticæ, quam Phinees interemit congredientem cum Zimri Hebræo. xvi. 702.

C H R

Χρηστμαπισμῶν, & Oraculorum ſpecies, Origo, Tempora. III. 334.
CHRESTI Χρηστοὶ, nomen variis allucinationibus acceptum. II. 12.
Quinam ſic dicerentur. 14. Vide Boni.
CHRISMATE in Sacro frons Confirmatorum cingebatur faſciola alba. xxix. 549.
CHRISTIANI ab Judæis Cuthæi appellantur. v. 1127.
Galilæi dicti ſunt. vi. 176.
Chriſtiani multi ſeculo octavo habitabant Antipatride. 540.
Seculo quarto Aſchalone martyrio conficiuntur. 558.
Et Cæſareæ anno Juſtiniani ſecundo. 642.
Chriſtiani paulo ante obſidionem Hieroſolymitanam Pellam fugiunt. 886.
Perſecutionem patiuntur. 968.
Cur verſus Orientem orent. vii. 516.
Chiſtiani an ſemper Altaria habuerint. x. 323.
Quibus rebus Altaris nomen etiam tribuerint. 327.
Altaria Chriſtianorum temere non eſſe damnanda fatetur Cramerus. 330.

Et res quæcumque, quæ Chriſti nomen accipiunt. 504.
Chriſtum in Scriptura ubique quærere, quam ſit laudabile. 538.
Chriſti typus erat victima pro Congregatione. IX. 881.
Chriſtus an Paſcha anteverterit. 925.
Paſchales ritus obſervavit. 947.
Chriſti typus Tabernaculum & Templum. X. 144.
Chriſti πρωτέιμα ſive primatus. *166.*
Paſſioni ejus paſſiones noſtræ non derogant, ſed ſunt potius ὑστερήματα quædam & appendices illius. 331.
Chriſtus a cornubus Altaris adumbrabatur. *392.*
Victimæ præſertim pro peccato Chriſtum figurabant. *686.*
Chriſtus ipſe fuit victima piacularis. *ib.*
Rationes talis victimæ in eum concurrunt ad amuſſim. *687.*
Præſertim ejus, quæ offerebatur in die expiationis. *690.*
Hircus emiſſarius ejus nobilis figura. *695.*
Chriſtus in Cœlo eſt Sacerdos, Pontifex, & Mediator. *768.*
Chriſti myſteria in panibus propoſitionis adumbrata, prolixius exhibentur. *968.*
Sacrificii Chriſti figura, Victimæ piaculares. XI. 73.
Chriſti typus pontifex ingrediens Sanctum Sanctorum. *739.*
Chriſti typus altare Holocauſtorum per omnia. X. 332.
Ipſe Altare & Victima fuit Hebræis veteribus id concedentibus. 335. 337. 340. 351.
Chriſtus Sacerdos utriuſque, maxime vero Novi Teſtamenti eſt. XI. *767.*
Chriſti Eccleſia in Apocalypſi adumbrata. 770.
Chriſtus cur *datus* appelletur. 835.
Chriſtus dicitur Angelus, & Apoſtolus. 847.
Et vindex Eccleſiæ. 848.
Angelus item faciei, & fœderis. *ib.*
Chriſtus ſtat ad Altare, ut Angelus Apocalypſeos. *849.*
Chriſti genealogia. *ib.*
Regina Helena tantat ſervare Chriſtum. 185.
Quid fingant Judæi, quo oſtendant ſe voluiſſe ſervare Chriſtum, qui erat ex ſtirpe regia. *ibidem.*
Chriſtus nullam exercuit artem ignobilem. 186.
Chriſti forma pulcra, & ſine vitio erat. 187.
Chriſtus fuit vere חסיד ἅγιος, ὅσιος Sanctus. 191.
Fuit beneficus fatentibus Judæis. 194.
Altior Cœlis quia Deus, & quia homo. 205.
Neceſſitas pontificatus ejus evincitur. 207.
Magiſtrum habuit Joſuam ben Petachia juxta Abrahamum ben David. *306.*
Chriſtus Pontifex ἐπουράνιος. XII. 875.
Chriſtus ab Alexandro Severo coli jubetur. II. 14.
Tiberius Deum illum eſſe proclamandum cenſuit. *ibidem.*
Nunquam Cervæ nomine adumbratur in ſacra Scriptura. XXXII. 249. Vide Cerva.
Chriſtus revera משיח unctus, quippe rex & propheta. III. *66.*
An phylacteria ipſe quoque geſtaverit. 120.
Diſcumbenti pedes unguntur. XXXIII. 231.
Chriſti ſepulcrum prolixe illuſtratur. 458.
Hiſtoria hujus ſepulcri. 497.
Chriſti Crux & Sepulcrum ſtatuis Deorum inhoneſtata. 531.
Et quam ob cauſam. *ib.* & 533.
Chriſti ſepulcrales faſciæ & ſindones diligenter illuſtrantur. 545.
Sudarium ejus, aliæque res ſepulturæ. 549.
Chriſti ſepulcrum eleganti moralitate explicatum. 552.
Prolixa ejus deſcriptio. 675.
Chriſtus cum Moyſe comparatus. XXXIII. 794.
Chriſti Sepulchrum adhuc integra exercitatione illuſtratur. 804.
Ad quam claſſem Hebraicorum ſepulcrorum Chriſti ſepulcrum pertineat. 807.
Erat extra urbem. 809.
Et quantum ab illa diſtaret. 810.

Quid

Inguinis, & coxarum velum. 930.
Horum imaginum icones. *ib.*
Aliæ Chriſti imagines ἀχειροποίητοι non manufactæ. 937.
Quis cultus exhibendus linteis ſepulcralibus Chriſti. 942.
De Chriſti ſepultura adhuc quædam obiter tractantur. 1166.
Chriſti genealogia ab incredulis vindicata. IV. 176.
Chriſti vaticinium de urbe Hieroſolyma ſolo æquanda, ſub Hadriano principe completum. 274. 284.
Quidam male arbitrantur putantes Chriſtum anticipaſſe Paſcha. 347.
Cruci ſuffixus ex Romanorum legibus fuit. 672. 686.
Chriſtum natum eſſe vigeſima quinta decembris, traditio ex Occidente in Orientem manavit. XXVII. 189.
Ugolinus oſtendit Chriſtum omnes ritus Paſchales in ultima cœna obſervaſſe. XVII. 1127. Vide Paſcha.
Explicantur illa verba Marci capite decimo quarto: *Et primo die azymorum, quando Paſcha immolabant. ib.*
Et illa Lucæ vigeſimo ſecundo: *Venit autem die azymorum, in qua neceſſe erat occidi Paſcha. ib.*
Selegit Chriſtus locum ad manducandum Paſcha. 1132.
Nam Hieroſolymis patebant peregrinis eo venientibus ad Paſcha domus. *ib.*
Selegit autem *Cœnaculum grande ſtratum*. 1133.
Cœna fiebat poſt veſperas eo die tenebris obortis. 1135.
Ita fecit & Chriſtus. *ib.*
Accumbentes comedebant in ea cœna azymos panes. 1136.
Evangeliſtæ tradunt Chriſtum accubuiſſe menſæ. *ibidem*.

Quo proinde ut Meſſias agnitus eſt. *ib.*
Chriſtus exceptus ramis, mox crucifigitur. 1253.
Chriſtus exceptus ab Hebræis cum palmis declaratur triumphator. 1267.
Loca Evangeliſtarum afferuntur, quibus unctio pedum Chriſti per Mariam facta exprimitur. 1304.
Fuit unctus Bethaniæ in domo Simonis. Vide Bethania. Simon.
Chriſtus Bethaniæ Lazarum reſuſcitavit. 1308.
Ex Bethania in Cœlum aſcendit. *ib.*
In hunc locum ante mortem receſſerat. *ib.*
In domo Simonis cœnavit Chriſtus. 1310.
Quæritur quem locum haberet in lecto. *ib.*
Creditur Chriſtus bis in Bethania cœnaſſe; ſemel apud Simonem, ſemel apud Lazarum. 1311.
In hac cœna apud Lazarum Chriſtus coarguit Martham, quod nimis eſſet ſolicita; & Mariam laudavit. *ib.*
Sed non cœnaſſe Chriſtum apud Lazarum probatur. *ib.*
Mulier, quæ in Bethania Chriſti pedes unxit, non eſt eadem ac illa mulier peccatrix. 1313.
Attamen multi Patres & interpretes contrarium docent. *ib.*
Quorum ſententia non conſtare oſtenditur. *ibidem.*
Lucas capite ſeptimo ſui Evangelii agit de alia unctione adhibita Chriſto, non autem de hac. *ibidem.*
Vas in quo erat unguentum dicitur Alabaſtrum. *ib.* Vide Alabaſtrum.
Unguentum fuit Nardus piſtica. 1315. Vide Nardus.
Libra una unguenti inſumta fuit in ungendis Chriſti pedibus. 1316. Vide Libra.
Caput & pedes Chriſti fuerunt uncti. 1317.
Tota Simonis domus repleta eſt odore unguenti. *ib.*
Chriſtus tuetur hanc mulierem adverſus murmurantes de hac effuſione unguenti. *ib.*
Cœna erat, ad quam in Bethania Chriſtus fuit invitatus. 1319.
At quando ſermo eſt de divinitate, dicitur *vios*. *ibidem.*
Chriſtus tertium paralyticum Capharnaenſem ſanat. 1485.
Chriſtus verbo uno paralyticum ſanat. 1500.
Chriſti nummus a Chriſtianis cuſus fuit, in odium gentis Hebrææ. 1527.
Chriſtus præfiguratus ſerpente in deſerto fuerat. 1537.
Chriſtus naſcens dicitur primogenitus: aperuitque matricem matris virginis modo divino & ſingulari. 1554.
Conceptio ejus fuit ſine viro: nativitas, virginitate matris illæſa. *ib.*
Chriſtus non prodiit ex Maria per aliam partem, ut Mantuanus vult; ſed per conſuetam. 1555.
Pſalmus centeſimus decimus de Chriſto intelligendus eſt. XXXI. 1424.
Chriſtum non eſſe natum ſolſtitio hyemali, quia paſtores vigilias in campis agebant, quorumdam eſt opinio. XXIX. 143.
Siquidem vernali tantum tempore oves deducebantur ab Hebræis e caulis, & in agris pernoctabant. 144.
Quare putant Chriſtum natum menſe Martio. 145.
Alia duo afferuntur argumenta, ad hanc opinionem ſtabiliendam. 146.
Chriſtus more Judæorum veſte alba uſus eſt. 512.
Et per ludibrium fuit veſtitus purpura. *ibidem.*
Chriſtus quo pacto ſepultus fuerit Salmaſius docet. 614.
Chriſti ſudarium quot in locis adoretur. *ib.*
Num Chriſtus calceatus, an diſcalceatus inceſſerit, diſcordes ſunt inter ſeſe auctores. 682. 888. Vide Calceus.
Dicendum probabilius, eum fuiſſe calceatum. *ib.*
Non tamen fuit calceatus, quando ultimum Paſcha celebravit. 788.
Diſcalceatus etiam erat, quando Magdalena lavit pedes ejus. *ib.*

Quip-

Accipitur & pro Congio, & pro ſexta parte Congii. 667. 993. Vide Congius. Æthiopia.
CHUPPÆ חפה vox ter tantummodo legitur in Sacro Codice. xxx. 1065.
Ejus radix inveſtigatur. *ib.*
Reprobantur nonnullæ lexicographorum opiniones. *ib.*
Et Fagii ſententia refellitur. 1066.
Chuppa חפה eſt a חפף vel חפה tegere, obtegere. *ibidem.*
Generaliter ſignificat operimentum. 1067.
Specialiter, & ſenſu tropico ſignificat nuptias. 1068.
Poteſt definiri: Tegmen illud thalami, quo Sponſus & Sponſa ſimul veluti obteguntur. *ib.*
Vel: Conclave illud interius, in quod ante nuptias deductio fiebat. *ib.*
Poteſt etiam dici: Thalamus nuptialis. *ib.*
Deductionis in hoc conclave peractæ inveniuntur quædam veſtigia etiam in Sacris literis. *ib.*
A Chaldæis Chuppa dicitur Thalamus ſponſalitius. 1069.
Significat Chuppa etiam velamina Sponſi, & Sponſæ. *ib.*
Poteſt etiam ſignificare monilia & ornamenta, quibus Sponſi ornantur. *ib.*
Chuppa revera ſignificat tentoriolum illud, quo Sponſus & Sponſa ſolent & conſueverunt in feſtivitate nuptiarum adumbrari. 1070.
Latine dicitur Cœlum, Tentorium, Conopæum; Italice *Baldachino*. *ib.*
Ejus originem nonnulli repetunt ab Adamo ipſo. *ibidem.*
Alii recentiſſimam eam eſſe arbitrantur. *ib.*
Chuppoth decem Deum Adamo in horto Eden præparaſſe Rabbini *ἀλληγοροῦσιν*. *ib.*
Hæ Chuppoth Adami auratæ erant, omnibus lapidibus pretioſis ornatæ. 1071.
In utroque Teſtamento veſtigia ſuperſunt uſus Chuppæ. 1073.

Nomen ejus Hebraicum מצנפת unde derivetur. 820.
Ex quanam materia Cidaris Hebræi Pontificis effecta eſſet. 822. 826.
Exponitur שש quid ſit. 827.
Quæ fuerit ejus forma docetur. 836. 841. 845.
Longitudo Cidaris quanta. *ib.*
Cidaris duplex genus. 746.
Sententia Joſephi de Cidari. 848.
Cidares minorum ſacerdotum elucubrantur. 853.
Nomen מגבעות exponitur. 854. 860.
Materia eadem, atque Pontificiæ fuit. 855.
Cur hæc שש appellata. 856.
An etiam forma eadem fuerit. *ib.*
Diſcrimen inter utramque Cidarim, Pontificiam videlicet & Sacerdotalem. 858. & XIII. 16.
Cidaris Sacerdotum Hebræorum Tiaræ ſimilis erat. XIII. 334.
Immo hoc capitis velamen alias Tiara nuncupabatur. XXIX. 584. 942.
Non tamen erat idem ac diadema, ut male opinatus eſt Pancirolus. *ib.*
Cidaris cum veſte purpurea ſignificabat juſtitiam cum miſericordia conjunctam. 593.

C I L

CILICIA regio exponitur. VII. 41.
Cilicia ferax Croci optimi. XI. 585.
CILICIUM קלקי, קיליקי, קלקלי, unde derivetur. XXXIII. 1071.

C I M

CIMERIÆ Campaniæ ſpeluncæ videntur deſcriptioni Infernorum apud Homerum & Virgilium locum dediſſe. XXXI. 235.
CIMOLIA creta. XXIX. 413. Vide Creta.

C I N

CINABARIS nativa. XIII. 98.
CINCTUS Gabinius quis intelligatur. XIII. 377.

Cinerum remotio ab Altari [illegible] 902.
Accumulatio, ſive coacervatio quo loco fieret. X. 237.
Remotio quibus fieret ceremoniis. 253.
Vide Altare. Decineratio.
Locus cinerum ubi eſſet. 757.
Cinerem a Prytaneo ſacerdotes ad aram Jovis Olympici deportabant. X. 481.
Idque die decima nona Februarii. 484.
Cinis Altaris in forma pomi coacervabatur. 800.
Efferebatur extra caſtra, ubi hirci & juvenci pro peccato comburebantur. 801.
Cineres Altaris ſuffitus ubi reponerentur. XI. 141.
Cineres ab Altari interiori, & a Candelabro remoti, ubi ſeponerentur. XIII. 975.
Cineres ab Altari removere, in eoque ignem accendere, munus erat Sacerdotale. XIII. 950.
Cineris inſperſio in luctu uſurpata fuit. XXXIII. 162.
Etiam apud Gentiles. 163.
Cinerem manducare vel bibere, quid ſignificet. 164.
Cinere cur lugentes Hebræi ſeſe conſpergerent. IV. 1276.
Cinis mœſtitiæ Judaicæ indicium illuſtratur. XXXIII. 1076.
Pro אפר cinere, aliquando עפר pulvis, ſive terra adhibebatur. 1077.
Caput cinere conſpergere, quid ſonet. 1078.
Itemque ſedere in cinere. *ib.*
An facies ipſa cinere oblita fuerit. *ib.*
Conſperſionis ratio. 1081.
Barba & capilli cinere inſperſi. 1192.
Cineribus etiam aſpergebantur veteres in pœnitentia. XXX. 1532.
Cinis ulcerat, & mundat. *ib.*
In vulneribus poſiti cineres, ſanguinis fluxum ſiſtunt. *ib.*
CINNAMOMUM קנמון aroma. XI. 424.
Avis etiam a veteribus ſic dicta. 427.
Aromatis genera varia. 431.

xxviii. 582.
Cognitio hæc quanti interſit Reipublicæ literariæ. *ibidem.*
Non ſunt tot Cippi, quot enumerat Hottingerus. *ibidem.*
Hottingeri liber habet non paucos errores Chronologicos. 583.
Habet etiam fabuloſa multa. *ib.* Vide Sepulcrum. Epitaphium.

C I R

CIRCUITUS סובב Altaris. ix. 732.
CIRCULI in Menſa quatuor pro Vectibus. x. 1013. Vide Annuli. Menſa.
CIRCUMCISIO filii facienda erat a patre die octavo a nativitate. xxx. 444.
Die Circumciſionis infantis convivium ſolemne fiebat, & fit. 1107.
Circumciſionis excellentia ſecundum Rabbinorum placita. xiv. 340.
Circumciſio pellit, ſive profanat Sabbathum. 580.
Et hoc ipſo cenſetur multorum Sabbathorum obſervatio. *ib.*
Circumciſio a Deo immediate an fuerit inſtituta. I. 541.
Nec ab Ægypto, neque a Gentilibus illam Hebræi acceperunt. *ib.*
Inter Circumciſionem Hebræorum & Ægyptiorum, magnum intercedit diſcrimen. 545.
Divina comminatio in Circumciſionis deſpectores. *ib.*
Neglectæ circumciſionis pœna, fuit exciſio a populis ſuis. 546.
Quo ſenſu ea intelligenda ſit. *ib.*
Cur ab Ægyptiis adhibita Circumciſio fuerit. 774.
Ritus Circumciſionis ab Ægypto in Hebræos non derivarunt. 953.

Cauſæ Circumciſionis erant, ut morbus carbunlus dictus, ſolitus in illa parte naſci, evitaretur. 1043. 1075.
Ac proinde ut fecunditas haberetur: quæ cauſæ, ſunt naturales. *ib.*
Morales cauſæ ſunt: quia cum ceteræ gentes ruerent in Venerem, hæc cupiditas in Judæis coerceretur. 1043.
Sugillatio etiam ſacrorum Veneris & Priapi, in quibus illa pars honorabatur. *ib.*
Ut populus redderetur aptior ad fœdus divinum. 1045. 1075.
Antiquiſſimus erat Circumciſionis ritus: multi tamen volunt ab Abrahamo incepiſſe, & Ægyptios hunc ritum ab Joſepho addidiciſſe. 1046.
Sed Spencero probabilius videtur Circumciſionem ab Ægyptiis incœpiſſe; & ab illis tranſiſſe morem hunc ad Hebræos. *ib.*
Afferuntur argumenta ſex vindicantia Ægypto Circumciſionis initium, cum reſponſione ad eadem argumenta. 1047.
Adducuntur etiam rationes ad oſtendendum Circumciſionis ritum ab Ægyptiis accepiſſe Judæos, cum reſponſionibus ad eaſdem illas rationes. 1051.
Argumenta eorum, qui ſentiunt Circumciſionem acceptam Abramo referendam eſſe, cum ſolutionibus. 1057.
Puer eo die quo circumcidebatur, dicebatur חתן Sponſus. 1062. 1108.
Erat is dies quoddam ſacrum ſolemne, quo Judæi liberos ſuos Numini divino conſecrabant. 1063.
Voluit Deus die octavo pueros circumcidi, ne aliqua ſuperſtitioſa ceremonia in illis fieret. *ibidem*.
Quam temporis circumſtantiam diligentiſſime Hebræi obſervarunt. 1064.
Quando puer circumcidebatur, nomen illi imponebatur. 1065.
Hoc evincitur ex hiſtoria Johannis Baptiſtæ. *ibidem*.
Apud gentes infantibus imponebatur nomen luſtrationis die. *ib.*
eſſe inſtrumento. *ib.*
Arundo, teſtibus Thalmudiſtis, excipiebatur. 1103. 1161.
Inſtrumenta Circumciſionis parari, & circumciſio fieri poterat Sabbatho. 1104.
Inſtrumentum circumciſionis factæ in Sabbatho nefas adhibere ulterius: ſed debet recondi in arena. 1105.
Silice, aut arundine circumcidunt ſuper ſepulcro infantem mortuum ante octavum diem. 1106.
Non tamen additur conſueta precatio, & imponitur illi nomen. *ib.*
Adhibent Judæi cultrum in Circumciſione in memoriam angeli habentis in manu gladium ad portam paradiſi. *ib.*
Reſecto præputio, ungue laceratur ſub pellicula membrana tenuis. 1107.
Hinc dies triginta ante a circumciſore nutriendi, & parandi ſunt ungues. *ib.*
Locus ubi ſepulta ſunt præputia amputata ab Joſue, dictus fuit Collis præputiorum. 1112.
Circumciſio refertur ad Baptiſma Chriſtianorum. 1117.
Judæi in Oriente lapidibus utuntur in Circumciſione. 1162.
Liberum fuit Judæis uti quocumque inſtrumento in circumcidendo. 1165.
Rabbini Adamum, Seth, Noe circumciſos natos fuiſſe dicunt. 1167.
Judæi migrantes ad Sammaritanos, aut Sammaritani ad Judæos, iterum circumcidebantur. 1176.
Judæi apoſtatæ redeuntes ad legem ſuam, ſi adduxiſſent præputium, iterum circumcidendi. 1181.
Circumciſio ab externis omnibus deridebatur. 1196.
Vide Præputium.

C I S

CISSIA provincia, hodie Cuſiſtan, illuſtratur. VII. 582.
CISON torrens. VI. 1038. 1040.

CI-

Chordas quotnam habuerit. *ib.*
Difficultas in hac parte maxima occurrit. 182.
Fabula Judæorum de Cithara Davidica ſonum edente noctu. 70. 183.
An Citharam ſuam ad luctum quoque adhiberi voluerit David. 184.
Apta erat pietati & devotioni excitandæ. 185.
De virtute hujus Citharæ in morbum Saulis. 186.
Ratio ejus ſymbolica & myſtica. 200.
Citharæ apud veteres ſeptem conſtabant chordis. 241.
Cithara Terpandri Barbitos fuiſſe videatur. 269.
De כנור locus Meghillæ. 464.
Citharæ Hermeticæ viciſſitudines variæ enumerantur. 394.
Citharæ nova illuſtratio. 503.
Chordæ Citharæ exponuntur. 513.
Per partes deſcribitur Cithara. 752.
Citharæ Davidicæ nervi juxta Chabbaliſtas. 532.
Citharæ in Templo non poterant eſſe minus quam novem. XIX. 1438.
Septem Chordæ erant in Cithara. 1440.
Diebus Meſſiæ erunt octo. *ib.*
Hinc & ulterius erunt decem. *ib.*
Citha.a dicitur inventa ab Apolline paſcentes greges Admetis regis. XXIX. 88. Vide Apollo.
CITHARŒDI a Citharista diſcrimen. XXXII. 196.
Citharœdorum modeſtia priſca 1111.
CITREA ligna maximi apud vetuſtos habita. X. 1003.
CITRORUM ſpecies variæ. VIII. 188. X. 1002. XVIII. 516. Vide Tabernaculum.

418.
CLAUSURA palmaris, ſive labium, Menſam cingebat. x. 1011.
Situs ejus nobis incertus eſt. 1012.
CLAVI apud Hebræos non figebantur in manibus & pedibus ſuſpendendorum. xxxiii. 582. Vide Crux.

C L E

CLEANTES philoſophus molam verſabat in piſtrino. xxix. 191.
Cleantis Stoici philoſophi hymnus dicatus Jovi Deo Creatori. xxxi. 490.
CLEANDRUS, Nicolaus, elegantiſſime linguam Hebraicam depinxit. xxxi. 9.
CLEOPATRA quot annos regnavit. xxviii. 890.
Cleopatra Antonii ſepulcrum coronavit, & deoſculata eſt. xxx. 1184.
CLERICORUM munus erat Martyres ſepelire. xxxiii. 604.
¶ Clericus, Johannes, traductus ut Socinianus. xxix. 901.
Reprehenſus, & confutatus. 956.
Clericus putat Hebræorum poeſin conſiſtere in deſinentiis ſimilibus. xxxi. 991.
Omnes pſalmos in verſus ſimiliter deſinentes diſpoſuit. 1001.
Plurimum inſudavit ut in verſus Pſalmos redigeret. 1010.
Reprehenſus. 1038.
Ejus hæc Diſſertatio quo anno primum Gallice edita fuerit. 1040.
Latine verſa adjecta eſt ejus Commentariis in Prophetas. *ib.*
Ejus Opinio de verſibus Hebraicis ſimiliter deſinentibus refutata. *ib.*
Spem fecerat ſe editurum totum Pſalterium in verſus redactum, ſed fidem non ſolvit. 1041.
Cantica Moyſis metrice deſcripſit. *ib.*
Deceptus eſt in vocabulo *Verſus*. *ib.*
Correctus in voce משמר. *ib.*
Caſtigatur. 1094.

CLISTENES quia incedebat veſtitus muliebriter, fuit inſectatus ſatyris a poetis. xxix. 529.
Proverbia illa: Cliſtenem video; Cliſtene intemperantior, dicuntur de homine molli. 530.
CLIVUS Altaris illuſtratur. x. 264. Vide Altare.
Clivus ad comburendam Vaccam rufam. 265.
Clivus Altaris erat ad plagam auſtralem. xix. 372.
Longus erat cubitos duos & triginta; latus vero cubitos ſedecim. *ib.*
Declivitas ejus erat cubitorum trium ſeſqui. 374.

C L O

Publius CLODIUS veſtitus muliebriter, violavit ſacrificia Bonæ Deæ. xxix. 529.

C L Y

CLYPEATA veſtis quænam fuerit. xii. 787.
CLYPEIS qui populi olim antecellerent. vii. 1130.
Clypei ungebantur ab antiquis oleo, ne ſatiſcerent. xxxi. 432.
Fiebant ex corio. *ib.*
Clypei vel lignei, vel ferrei, vel coriacei fuerunt. xxvii. 199.
Rotundi brachio ſiniſtro indebantur ad repellenda tela & miſſilia. *ib.*
Dicti ſunt a Latinis etiam Orbes. 212.
Clypei ſi erant parvi, dicebantur Parmæ. 211.
Parmæ autem geſtabantur a Velitibus. *ibidem*.
Clypei quibus utebantur Amazones, dicti fuerunt Peltæ. *ib.*
Amittentes Clypeos apud Græcos multabantur. 202.
Varia in illis figurabantur; fulmen, caput Leonis, Elephas &c. 203.
Clypeus in ſacris Literis bifariam accipitur. 401.
Vel

Davidis. *ib.*
De Salomone legimus juſſiſſe, ut fierent ſcuta ponderis majoris ducenta; Clypeos ponderis minoris trecentos ex auro ductili. *ib.*
Vide Crethi & Phlethi.
Simon Macchabæus Romam miſit Clypeum aureum magnum pondo mnarnm mille ad firmandam pacem cum populo Romano. *ib.*
Etiam æneï Clypei ſæpe commemorantur. *ib.*
Clypeos vero, quibuſcum procedebant adverſum exercitus hoſtium, fuiſſe totos ex ære aut ferro confectos, minime eſt aſſerendum. *ib.*
Fuiſſent enim hujuſmodi Clypei nimis graves. *ibidem*.
Conficiebantur ex ligno, tegebanturque corio. 407. 408.
Aſſignare formam Clypei, eſt admodum difficile. 409.
Sed videtur una, quæ in longum latumve ſe extendebat, ſcuti nomen meruiſſe. 410.
Altera rotunda circumlumque referens, Clypeus vocata. *ib.*
Clypeus erat minor Scuto. 413.
Erat tamen juſtæ magnitudinis. *ib.*
Et in centro valde accuminatus. *ib.*
Clypei ſolebant geſtare inſcriptum, præcipue apud Romanos, nomen vel militis, vel Imperatoris. 414.
Apud Nahum prophetam legimus Clypeos rubro colore tinctos. 415.
Unctio Clypeorum bis in Sacris Literis memoratur. 416.
Ungebantur autem, ne ſpicula immiſſa hærerent. 416.
Et ne corium, quo tegebantur, diſrumperetur. *ibidem*.
CLYSMA civitas ubi ſita fuerit. VII. 1222.

31. Vide Decem otioſi. [illegible]
Si ab incolis vendatur platea urbis, ematur domus cœtus ejus pretio. XVIII. 928.
Si domus cœtus vendatur, ematur Arca. *ib.*
Si arca vendatur, ematur linteamen. *ib.*
Si linteamen vendatur, emantur libri. *ib.*
Si libri vendantur, ematur Lex aut Pentatechum. *ib.*
Expoſitio uberior harum venditionum & emtionum. 934.
Domus Cœtus ne vendatur, niſi cum jure recuperationis. 930. 942.
Si domus Cœtus corruat, ad uſus profanos ne reducitor. *ib.*
Quadringentæ & octoginta domus Cœtus erant Hieroſolymis. 934.
Cœtus dicitur etiam promiſcue Congregatio. 936.
Cœtus ſive Congregationes Domini erant quatuor. XV. 792.
Prima Sacerdotum. *ib.*
Secunda Levitarum Congregatio. *ib.*
Tertia Iſraelitarum. *ib.*
Quarta denique Proſelytorum. *ib.*
Cœtus non offerebat Sacrificium, niſi propter ignorantiam rei cum errore operis. 1058.
Cœtus peccans offerebat juvencam pro ſacrificio. 1064.
Cui duo ſeniores ex Cœtu imponebant manus. *ibidem.*
Vel etiam diſcipulus ſolus, quem dicebant Rabbi. *ib.*
Vide Congregatio, Synagoga. Avis.

C O G

COGITATIONES num primario ſint in corde, an in cerebro. XXX. 1498.
Cogitatio perit in ſternutationibus. 1499.
Atque etiam in epilepticis convulſionibus. *ib.*
COGNATIO eſt impedimentum matrimonium contrahendi. XXX. 11.
Cognationes in primordiis rerum non erant impedimenta, ut viri & feminæ non poſſent coire ſimul. XXVII. 1095.

COLCHIS, quænam regio. VII. 590.
An ſit Hevilath. *ib.*
COLENTES, Σεβόμενοι, dicebantur Proſelyti portæ ſive inquilini, Noachidarum præcepta obſervantes. XXIX. 464.
COLLATUM, menſura aridorum apud Syros fuit, dimidii Sati capax. XXVIII. 870.
COLLECTORES ſemiſicli pro redemtione animæ. IX. 661.
Eorum munia exponuntur. *ib.*
COLLEGIUM piſtorum fuit inſtitutum, & confirmatum Romæ ab Imperatore Trajano. XXIX. 183.
De collegio piſtorum fit mentio etiam ætate Auguſti. *ib.*
Collegium piſtorum fuit confirmatum ab Domitiano. 184.
Vide Cœtus, Congregatio, Domus, Synagoga, Synedrium, Conclave, Sacerdos.
COLLIS Altari cur adhibitus. X. 742.
Et ubi eſſet ſitus ejus. 744.
Longitudo, & Latitudo ejus quanta fuerit. 745.
Ponticuli duo ex Colle Altaris prodibant. 747.
Inter Collem & Altare aliquid ſpatii intercedebat. 748.
Collem ſtratum fuiſſe ſale, ne ſacerdotes laberentur, docent Hebræi. 752.
Ibi etiam ſal præſto erat, ad ſalienda victimarum membra. *ib.*
Feneſtræ ad occidentem Collis, qui uſus eſſet. 756.
¶ Colles pingues in locis tepidis Februario menſe ſunt proſcindendi. XXIX. 311.
Colles Italiæ celebrati ob oliveta plurima. 449. Vide Arare.
COLLYBISTÆ in Templo. IX. 661.
Collybeſtæ in Templo probabant aurum & argentum, & dabant nummos ſignatos pro laminis. XXVIII. 277. Vide Siclus Chollybus.
COLLYRIUM, jus quo feminæ genas ſplendidas faciebant. XXX. 1403.

COL.

in conchyliis. xxix. 65.
Color Calchanthi. 67.
Color ferrugineus ſimilis purpuræ ſubnigræ. 68.
Color carminus ſive coccineus. *ib.*
Color lanæ eſt multiplex. 153.
Albus eſt communior, atque præſtantior. *ibidem*.
Color ruber majeſtatem decet. 382.
Hinc veſtibus eo colore tinctis utebantur reges apud priſcos. *ib.*
COLOSSENSES quinam populi fuerint. VII. 1192.
COLOSSUS quid ſit. XIII. 84.
COLI dolores hominem jugulant. XXX. 1550.
¶ Colum vinarium erat vas e lapide ſpongioſo factum. XXIX. 434.
Hoc colo delicatuli homines aquam e nivibus colabant, ut æſtivo tempore frigidius biberent. *ibidem*.
COLUMBÆ imago in monte Garizim. VII. 730.
Columbæ יונים dictæ videantur, quod ab יון ſive Græcia advectæ fuerint. XXXII. 228.
Columbæ in Aſſyria, & Palæſtina cultæ. II. 268.
Quamobrem colerentur. 270.
Columbæ filius antequam inciperet fulgere, & antequam ſociaretur, erat legitimus ad ſacrificium. XV. 1026.
Columbæ habitæ in honore apud Syros. XXIII. 172.
Dicatæ erant Veneri, quæ erat earum Dea ſub nomine Derceto. *ib.*
Alii tamen volunt non debere intelligi Columbas, ſed Pleiadas. *ib.*
Dicunt Rabbini Columbam fuiſſe miniſtram Joſuæ. 173.
Docere columbas, & alias beſtias in certamen, ut concitatiores domum redirent, vetitum

Columna ignis in Deſerto erat Hebræis inſtar lucernæ. xvi. *476*.
Ita ut noctu quivis videre potuerit, quin haberet lucernam, *ib.*

C O M

COMA promiſſa ſacerdotes ad Altare non accedebant, ſub pœna mortis. viii. 1038.
Comam alere etiam gentilibus turpe viſum eſt. 1037.
Quænam hujuſmodi coma. 1040.
Tonſura Comæ Sacerdotum qualis fuerit. ix. 1160. xii. *346*.
Coma promiſſa cur Sacerdotibus prohibeatur. xii. *643*.
Coma nutriebatur ab Hebræorum feminis. xxx. 1333.
Qui mos ab Apoſtolis damnatur in muliere Chriſtiana. 1334.
Veteres comam ungebant oleis, & unguentis. 1391.
Quibus potiſſimum unguentis & oleis eam ungerent. 1392.
Senes etiam quare comam ungerent. 1394.
Præcipue ut calvities non appareret. *ib.*
Coma maxime exculta a Græcis. 1397.
Coma flavo colore præcipue a Romanis feminis inficiebatur. 1397.
Comam matronæ nigram reddebant. 1400.
Meretrices flavam. *ib.*
Non ab omnibus populis mos comam ornandi fuit laudatus. 1401.
Comam conſecrebant veteres alicui Deorum. 1434.
Quomodo in luctu coma tonderetur. Vide Luctus. Tonſura.
Comam utrum nutrire fas ſit, non conveniunt inter ſe auctores. xxix. 573.
Ex natura ſua alere comam eſt res indifferens. 574.
De coma fictitia vulgo *Parucca*. 575.
Comæ detonſæ, ut primitiæ Epheborum conſecrabantur Apollini, & mittebantur Delphos. xxx. 1435.

Videtur modus hic potius excogitatus ab Hebræis, quam erutus e Sacro textu. xxvi. *239*.
Ob quæ crimina fieret reorum combuſtio. xxv. 210. xxvi. *246*.
Modus puniendi reos per vivicomburium ſæpe reperitur in ſacris literis. xxvi. 240.
Combuſtio animalium in Sacrificiis debebat fieri uſque ad cinerem. xix. 554.
Modus comburendi reos iterum exponitur. xxx. 207.
Qui adulteri apud Hebræos comburerentur. 32.
Comburendus erat, qui habuerat rem cum matre, & ejus filia. 200.
COMEDERE hoſtias & primitias cur in uno loco Deus juſſerit. x. 544.
COMEDENDA in Sanctuario a Sacerdotibus recenſentur. xiii. 1071. 1084. 1087.
Comedenda Hieroſolymis tam a maribus quam a feminis ordinis Sacerdotalis, quæ fuerint. 1091. 1094. 1098. 1100.
Comedendorum tempus quamdium extenderetur. xiv. *36*.
COMEDENS errore de Sanctificatis & Thrumis, quæ Sacerdotibus cedebant, ad quid teneretur Lege. xiv. 1446.
COMESTIO Victimæ Sanctiſſimæ facienda erat לפני מן חקלעים intra aulæa. ix. 887.
Quando ea comeſtio fieret. 888.
Et quamdiu fieri potuerit. *ib.*
Comeſtio panum Propoſitionis, in loco Sancto. x. 948. 1113.
COMESTUM quando, & quoties in die fuerit. xxxiii. 211.
COMITES *κόμητες*, quinam intelligantur. xii. *297*.
COMMA muſicum. xxxii. *600*.
COMMEMORATIONI defunctorum quinam dies ab Chriſtianis deſtinati fuerint. xxxiii. *699*.
COMMENDATI lex exponitur. xiv. *516*.
COMMENTARIOS ſuos in משניות Traditiones, quando ſcripſerit Rambam ſive Maimonides. viii. *950*. *666*.

Wol.

minibus diſcalceatis, ut quidam volunt. xxix. 997. Vide Planipedia.
Comœdi mutantes veſtes non peccant, quia eas mutant in bonum finem, ad inſtruendum ſcilicet populum. xxix. 524.
COMPAGI. xiii. 420. Vide Campagus.
COMPARERE in Sacris Litteris, ſignificat præſentare ſeſe Deo. xv. 550.
Tribus quotannis vicibus debebat populus comparere. *ib.*
Comparere autem nullus poterat, quin ab illo nummi offerentur. xviii. 982. Vide Siclus.
COMPARATIONES adhiberi ſolent plurimæ a poetis. xxxi. 293.
Comparationum tres ſunt cauſæ, ob quas fiunt. *ibidem*.
Adducuntur exempla comparationum ab Homero, Virgilio, & Iſaia. *ib.*
De comparatione alterius generis definita, & illuſtrata exemplis. 294.
Tertium comparationis genus explicatur. 296.
Comparatio aheni ebullientis adhibita ab Homero & Virgilio, examinatur & confertur. 297.
Exemplum comparationis ab Iſaia petitum. 298.
Plurimæ comparationes reperiuntur in canticis Salomonis. 299.
Comparationes etiam plurimæ occurrunt in vatibus ſacris. 300.
Adducuntur exempla. *ib.*
COMPARITIO populi in tribus feſtis, elucidatur. ix. 916.
Quinam immunes eſſent. 918. Vide Comparere.
COMPENDIUM rerum memorabilium in locis Geographicis utriuſque Teſtamenti geſtarum, ad eorumdem locorum ordinem alphabeticum revocatum. v. 482. ad 680.
COMPES aut Periſcellis illuſtratur. xxix. 429.
Non eſt improbabile, mulieres ornaſſe compedes ſuos auro, & gemmis. 440.
Varia inquiruntur de voce Hebræa עכס. *ib.*

164.
Conclave Captivitatis. 156.
Conclave lignorum, ſeu Parhedrin. *ib.*
Conclavia ædificata in profano & aperta in ſacro; pars intima ſacra eſto. 166.
Et contra. *ib.*
Conclavia Domus Sancta recenſentur. 180.
Quatuor Conclavia Atrii Mulierum erant: Naziræorum, Lignorum, Leproſorum, Domus oleorum. *ib.*
Conclavia infra Atrium Iſraelitarum aperta in Atrium mulierum, ubi muſica inſtrumenta reponebantur. 182.
Conclave Pinehas. *ib.*
Et Conclave Sartaginum. *ib.*
Conclavia Atrii Iſraelis erant: Salis, Parvæ, Lavantium inteſtina, Lignorum vel Pontificis aut Parhedrin, Captivitatis, & Gazith aut cæſi lapidis. *ib.*
Conclave Abtines. 184.
Conclave Nizoz. *ib.*
Domus incendii. *ib.*
Pontificis ſeu Paſtophorium, *ib.*
Conclave Agnorum. 186.
Familiæ Garmu. *ib.*
Sigillorum. *ib.*
Domus Incendii. *ib.*
Conclave Vaſorum. 188.
Conclavia montis Domus. 194.
Conclave Trapezitarum. 194.
Conclave Siclorum. *ib.*
Petachiæ. *ib.*
Nidorum. *ib.*
Conclave Achiæ. 196.
Eleazaris. *ib.*
Occultorum. *ib.*
Johannan filii Pinehas. *ib.*
Oblationis Vaſorum. *ib.*
Reparationis Domus. *ib.*
Vaſorum, *ib.*
Lignorum. *ib.*
Anathematum. *ib.*
Conclavia Primitivorum. 198.
Primogenitorum. *ib.*
Conclavis Nazaræorum. *ib.*
Conclavis Lignorum. 656.
Conclavis Leproſorum. 657.
Conclavis domus Olei. *ib.*
Utrum hæc Conclavia in angulis ſita eſſent. *ib.*
Conclavia Silentum & Vaſorum, quid & ubi eſſent. 665.
Conclave Pinehas. 678.
Conclave Piſtoris. 679.
Conclave putei. 680.
Conclave Ligni. *ib.*
Conclavis Gazith auctor, & uſus. 680. 681.
Synedrium magnum in eo Conclavi ſedebat. 682.
Quomodo Synedri ſederent. *ib.*
Reſumitur illuſtratio Conclavium, Putei. 690.
Et Abtines. 693.
Et Lignorum ſeu Parhedrin. 696.
Conclave Pontificis quale eſſet. 697.
Et Conclave Salis. 707. 715.
Et Conclave Apparvah. *ib.*
Et Conclave Ablutionis. *ib.*
Et Conclave Domus lapideæ, ſeu Vaſorum ex lapide. 718.
Conclave Pontificis quamobrem Conclave lignorum diceretur. x. 252.
Conclavia exſtructa in profano, & aperta in Sacrum, ſacra habebantur. x. 1115.
De Conclavi Cæſi lapidis accuratior inquiſitio. xi. 145.
In Conclavi domus foci claves oſtiorum reponebantur. xii. 21.
Pontifex habebat duo Conclavia in Sanctuario. xiii. 570.
Conclave Principum Sacerdotum, ſive ἀρχιερέων. 943.
In Conclavi Happarvah pelles victimarum ſaliebantur. 1083.
Conclavia eſui ſacrorum aſſignata. II. 452.
Conclave *Silentum* erat, quo qui offerebat aurum aut argentum ſponte, illud injiciebat. xvi. 950. xviii. 8.
Trigeſimo quoque die æſtimabatur hoc Conclave. xviii. 12.

on.

Concubinæ illæ dicebantur, quæ ſine deſponſatione & dotis ullius aſſignatione ducebantur. 13. 18. xxv. 450.
Seldenus tamen putat, etiam pro ducenda Concubina ſponſalia fuiſſe requiſita. *ib.*
De Concubina Levitæ a Gabaonitis occiſa. *ibidem*.
Quæ diſtinctio eſſet inter concubinas regis, & privati hominis. 15.
Cum concubina alicujus rem habere, crimen erat. *ib.*
Concubinæ non dabatur dos ne in dimiſſione quidem. 880.
Concubinæ habitæ fuerunt loco uxorum. xxvii. 1088.
Apud Latinos Concubina dicitur Pellex. 1090.
Filii Concubinarum ſuccedebant in bona patris. *ibidem*.
Non licebat Concubinam repudiare. 1091.
Apud Romanos libera non poterat haberi loco Concubinæ. *ib.*
CONCUBITUS cum Jumentis vetitus ſub interminatione combuſtionis. xvi. 136.
Jumenta quoque occidebantur. xvi. 174. xxv. 684.
Concubitus contra naturam puniebatur excidio. xix. 1412.
Cum matre & ſorore &c. morte. 1414.
Si quis habuiſſet duas uxores, quarum una eſſet menſtruata, ſi neſciebat cum qua concubuiſſet, tenebatur ad Sacrificium. 1420.
Quorum concubituum pœna fuerit exciſio. xxvii. 1053.
Omnium concubituum illicitorum ſpecies reducuntur ad quindecim in Miſnah. *ib.*
Etiam ex verbis ſacri textus Thalmudiſtæ eliciunt, hos concubitus fuiſſe illicitos ab ipſo rerum initio, & ante legem Moyſis. 1050.

datum populo ab Imperatoribus. 28.
CONGIUS æreus Farneſianus, & inſcriptio ejus. xi. 468. xxviii. 107.
Congius Romana menſura erat, quarta pars urnæ. xxviii. 62.
Continebat uncias aquæ centum viginti; frumenti vero uncias nonaginta. 62. 134.
De experimentis in Congio Farneſiano captis. 107. 108. 134. 148.
Quidam Romani inſignes vini gurgites a Congio cognomen ſortiti ſunt, & bicongii, tricongii &c. dicti. 134.
Congius Atticus fuit menſura duodecim Cotylarum, 137.
Duplex erat congius; ſacer, & profanus. 611.
Sacer continebat ſextarios ſex. 868.
Profanus vero octo ſextarios capiebat. *ibidem*.
CONGREGATIO Iſraelis quando Synedrium intelligatur. ix. 879.
Congregationes quatuor erant in Iſraele: Sacerdotum, Levitarum, Iſraelitarum, & Proſelytorum. xxx. 554. Vide Cœtus.
CONGUM regio caret equis. xxix. 224.
Congi regni incolæ utuntur conchyliis pro nummis. xxviii. 475.
CONISTERIUM dicebatur locus, ubi ſervabatur pulvis ἀφὴ Aphe, quo aſpergebantur athletæ ne corruerent. xxx. 1386.
Accipitur interdum pro ipſo pulvere. *ib.*
CONJUGALIS concubitus in luctu prohibitus. xxxiii. 1231.
CONJUGIA Sacerdotum & Levitarum qualia eſſe debuerint. xii. 52. 77.
Conjugium Pontificis. *ib.*
Conjugium סגן Suffraganei ſummi Pontificis. 1004.
Conjugia quædam prohibita pertractantur. xiv. 1332. 1384.
Conjugia quædam Sacerdotibus interdicta. xiv. 1410.
xi. 623. Vide Suffitus.
CONSESSUS quidam nobiliores illuſtrantur. v. 1006. Vide Synedrium.
CONSISTORIUM magnum Hieroſolymitanum cur, quomodo, & quando conſultum fuerit. I. 23.
Poteſtatem habebat novas edendi conſtitutiones. 25. Vide Synedrium.
CONSOLATIO lugentium mortuos, quæ apud Hebræos obtinet, elucidatur. xxxiii. 140.
CONSONANTES literas non geminabant antiqui. xxx. 1221.
CONSONANTIÆ perfectæ in muſica tres ſunt. xxxii. 14.
Imperfectæ vero conſonantiæ quatuor enumerantur. *ib.*
Conſonantiæ definitio Boetiana. 592.
Conſonantia qui producatur. 593.
Conſonantiæ omnes in Monochordo exhibentur. 599.
CONSTANTIÆ gener, & Hilarionis filia unctione olei a morte liberantur. xxx. 1574.
CONSTANTINOPOLIS quo anno, die, & feria capta fuerit. xvii. 122.
CONSTANTINUS, alias Majumas, portus Gazæ civitatis. vi. 756.
¶ Conſtantinus Magnus Imperator quaſdam immunitates Judæorum confirmat. xxi. 128.
Conſtantini nummum imitati ſunt Mahumedani. xxviii. 1263. Vide tabulas. 1282.
Quot annos vixerit Conſtantinus Magnus. xxvii. 925.
Inſtituit tributum Follis. 943. Vide Follis.
Conſtantino Magno loquuto de Chriſto in Senatu, domum redeunte, urbs univerſa cereis & lampadibus illuſtrata fuit. xxx. 1247.
Indeptus eſt vas unguentarium, quo pedes Chriſti uncti fuerunt, poſuitque illud Conſtantinopoli. 1315.
Fuit filius Helenæ. 1333.
Conſtantinus Magnus Imperator adultus fuit baptizatus. xxix. 546.

Get-

In contractibus non adhibebantur Tabelliones : ſed qui emebat faciebat duo inſtrumenta eodem exemplo ; unum ſignabat ſigillo ſuo , alterum patebat & ſubſcribebant teſtes . XXII. 11.

Nomina teſtium ſcribebantur in parte adverſa utriuſque inſtrumenti . 12.

In contractibus permutationis & redemptionis , vendens vel permutans extrahebat calceum ſuum dabatque ementi ; & hoc erat teſtimonium contractuum in Iſrael . XXVII. 1217. XXIX. 820. 937.

Contractus ab Hebræis ſemper fiebat cum aliqua ceremonia . XXIX. 820. 937.

Ceremonia extractionis calcei conſtat ex hiſtoria Ruth . *ib.*

In hoc facto Joſephus fallitur . 823.

Calcei extractio Boozi , eſt contractus redemtionis . 826. Vide Redemtio .

Booz redemit poſſeſſiones Ruthæ , utpote qui erat ejus propinquior ; altero cui hoc competebat , cedente juri ſuo . 829.

CONTRAPUNCTATUS cantus quis fuerit apud Græcos & Hebræos. XXXII. 277.

CONVICIA verborum Lege interdicuntur . XIV. 1540.

Horum conviciorum ſpecies aliquot in medium proferuntur . *ib.*

CONVIVÆ ungebantur oleo , ut legitur in Sacris Litteris . XXIX. 475.

Convivarum veſtes apud Romanos erant coloris albi . 554.

Convivæ antiquitus lavabant pedes, ne ater odor & ſordes turbarent commenſales . 915.

Detrahebantur his calcei . 994.

Convivarum poſitura . III. 234.

CONVIVALES ſermones apud Hebræos , & primævos Chriſtianos . III. 231.

CONVIVIUM lætitiæ celebraturus quid facere debeat , ſi ei repente aliquis ſuorum moriatur . XXXIII. 48.

ginum . 772.

Et per triduum in nuptiis Viduæ apud Hebræos . *ibidem* .

Convivia apud Hebræos variis nominibus appellabantur . 1097.

Lavabantur manus ante & poſt convivium . 1098.

Num lotio pedum ante convivium in uſu eſſet , controvertitur inter eruditos . 1099.

Ex eo quod Chriſtus dicat Phariſæo , cum non juſſiſſe, ut ſibi laventur pedes, arguitur morem hunc non fuiſſe apud Hebræos . *ib.*

Primis temporibus nondum inventis ſedilibus , ſuper pellibus aſſidebant veteres conviviis . 1100.

Poſtea vero ſedilibus uſi ſunt . *ib.*

Probatur utrumque auctoritate Sacræ Scripturæ . *ibidem* .

Seſſioni ſucceſſit Accubitus apud Græcos & Romanos . 1101.

Quem morem jam habebant Hebræi . *ib.*

Convivæ accumbebant in lectis dictis Triclinaribus, reclinata corporis parte ſuperiore in cubitum ſiniſtrum ; inferiore in longum porrecta, & jacente . *ib.* Vide Convivæ .

Conviviorum ſplendidiorem apparatum a Romanis Hebræi didicerunt . *ib.*

Utrum una eſſet communis menſa, an vero tot, quot erant convivæ , incertum adhuc manet . *ibidem* .

Quinam cibi apponerentur menſis . *ib.*

Apponebantur etiam fructus . *ib.*

Singulis convivis apponebantur ſuæ portiones panis, vini, & ciborum . *ib.*

Convivæ ungebant caput fragrantibus odoribus . 1103.

Inter convivia adhibita etiam olim fuit muſica . 1104.

Convivia natalitia veteribus in uſu fuerunt . 1105.

eit. *10*.
Convivia fiebant ab Hebræis in majoribus ſolemnitatibus. 1117.
In conviviis portiones majores dabantur earioribus. 1118.
In conviviis elevabatur a patre familias poculum. 1119.
Gratiæ poſt convivium agebantur Deo. 1120.
In conviviis propinationes fieri conſueverunt. 1121.
In conviviis etiam dabantur oſcula. 1122.
Apud veteres eligebatur quidam præſes convivii, quem dicebant Magiſtrum, Arbitrum, aut Regem. 1129.
Hic præſcribebat leges ſervandas in convivio: quanta aqua eſſet immiſcenda vino: quoties bibendum &c. *ib.*
Poſt convivium fiebat gratiarum actio ſuper poculo. 1130. Vide Poculum.
Conviviis accumbere Græcis mulieribus non licebat. 1141.
Licebat tamen Hebræis matronis. *ib.*
Modus accumbendi in conviviis fuſe deſcribitur. *ibidem*.
De convivio Paſchali Hebræorum. 1142. Vide Paſcha.
Lotionem manuum in conviviis quiſnam incipere deberet. 1151.
In conviviis oſcula præmiorum loco diſtributa ſunt. 1212.
Quæſtiones ex Philoſophia in conviviis proponi conſueverunt. 1213.
Narrabantur etiam majorum geſta. *ib.*
Decantabantur quoque laudes Deorum. *ib.*
In conviviis commenſales ſeſe coronabant. 1237.
Fiebatque florum ſparſio. *ib.*
Hujuſmodi coronæ fiebant ex roſis. 1284.
Subinde etiam ex apio. *ib.*
Cur convivæ ſeſe coronare conſueverint. *ib.*
Oleum aromatibus conditum in conviviis adhiberi ſolitum erat. 1331.
Num convivæ ſe ungerent etiam poſt abſolutum convivium, adhuc incertum remanet. 1412.

COR cogitationum eſt cauſa remota. xxx. 1501.
CORAM נגר vel לפני aliquando ſignificat ad orientem. xiv. 364.
Coram Domino, uſus iſtius locutionis explicatur. x. 1091.
Ea phraſis in ſacrificiis ſignificat faciem verſus Orientem verſa conſiſtere. xv. 46. 92.
Corban, Korban, Corbona קרבן, קרבנא, pro utroque genere Gazophylaciorum uſurpatur: ix. 660.
Vide Juramentum, Munus, Oblatio, קרבן.
CORBAN eſt oblatio Judæis ſacratiſſima. iv. 484.
Vocis notio vera. *ib.*
Secundum Rabbinos duplex erat conclave τοῦ Corban. 486.
Ad Corban erant undecim Arcæ in Templo. *ibidem*.
Vide Ciſta, Arca, Conclave, Siclus, Oblatio.
Corban δῶρον Juramenti genus eſt. xxii. 43.
Afferuntur explicationes variæ. *ibidem*.
Corban propriæ ſignificat oblationem, ſive ſacrificium voluntarium. xxvii. 1331.
Secundum alios ſignificat id, quod inſumitur in alendis parentibus. 1332. Vide Κορβᾶν, & Indicem Locorum.
CORCYRÆ Varro mutatis feneſtris, obſtructiſque portis domorum, & factis in alia parte, ægrotos ſanavit. xxix. 370.
CORE, Dathan, & Abironis quam immane fuerit facinus. xi. 125.
Core, & Coritarum munia. xii. 21.
CORIARII eo quod morticina tractarent, ab urbibus erant ſemoti. xxix. 692.
Si vir fieret coriarius, mulier poterat petere libellum repudii. xxx. 93.
Immo maritus factus coriarius tenebatur uxorem dimittere. 910.
CORINTHII declarati liberi a Marco Quinctio, eum floribus & coronis ornaverunt. xxx. 1249.
Corinthii erant laſcivi, turpes, & moribus tetricis. xxix. 665.

Fe.

Christi. *ib.*
Et ſcriptoribus profanis partes exercituum prominentes. *ib.*
Et hinc Altaris partes ſupremæ Cornua vocata. 368.
Cornua Altaris Moſaici illuſtrantur. *ib.*
Materia eorum ex lignis Settim. 372.
An ære obducta fuerint cornua. 374.
Cornua Altaris Templi illuſtrantur. 376. Vide Altare.
Ea cornua lapidea fuiſſe plauſibilius affirmatur. *ibidem*.
Quomodo ex maſſa altaris lapidea confecta fuerint. 377.
Forma horum cornuum quænam fuerit latius inquiritur. 378.
Variæ variorum ſententiæ ad amuſſim rediguntur. *ib.*
Schemata varia ſecundum varias ſententias. 379.
Parallelepipeda fuiſſe videantur. 380.
Menſura eorum. *ib.*
Quomodo ex ipſo altari formata fuerint, exponitur. 381.
Erecta erant. 382.
Duo foramina חמטין dicta, in quibus cornubus eſſent. 383.
Cornua cur Altari impoſita, rationes inveſtigantur. 384.
Variæ variorum ſententiæ in medium afferuntur. 385.
Et caſtigantur. *ib.*
Stabilitur fuiſſe Chriſti figuram. 392.
Uſus Cornuum qualis fuerit. 393.
Maximus & potiſſimus erat ad aſperſionem ſanguinis. *ib.*
Et quidem victimarum pro peccato. 398.
Modus hujus eſperſionis affertur, & exponitur. 399.
Cornua Altaris cur ſanguine delibuta, variæ ex Judæis rationes afferuntur. 401.

Ratio cur hoc nomine ſic appellentur. *ib.*
Cornua ſignificant ignominiam; hinc Dæmonibus appinguntur. 1430.
Significant ſuperbiam, dicunturque de peccatore apud Deum offendente. *ib.*
Et quia denotant etiam gloriam, & majeſtatem, Jupiter Hammon & Bacchus finguntur cornuti. 1431.
Quot ſenſibus accipiatur cornu. 1436.
Cornua ab antiquis adhibita pro poculis. XXX. 1227.
Cornu vendebatur oleum apud Romanos. 1330.
Hinc *cornu bilibre* apud Horatium. *ib.*
Cornu auctoritatis & excellentiæ ſignum. XXX. 1527.
Cornua Moyſis. Vide Moyſes.
Cornua & radii promiſcue uſurpantur ab Hebræis. 1528.
Cornua pone aures apponuntur Alexandro Magno in nummis. 1529. Vide Alexander.
CORNUCOPIAM Amaltheæ Nymphæ Græci coronabant lauro, quercu, & hordeo. XXIX. 250.
CORNUPETÆ bovis jura. XIV. 486. Vide Bos.
COROLLARIUM ſanctum. ציץ exponitur. XII. 67. Vide Lamina.
CORONA Chriſti ſpinea ex Acacia fuiſſe videatur. VIII. 396.
Corona Menſæ unicane an duplex fuerit. X. 1010.
Quanta coronæ iſtius menſura fuerit. *ib.*
Corona זר Altaris ſuffitus. XI. 75.
Corona Iſrael eſt ipſummet Sacerdotium. XII. 112.
Corona Iſraelitarum triplex ab Hebræis numeratur. 359.
Corona utrum recenſenda inter ornamenta Pontificalia ſit. 357.
Antiqui Titulos, Voces, & Imagines coronis inſcribebant. XIII. 347.
Coronis ſuis Ethnici vim expiandi tribuere conſueverunt. 354.

1229.
Coronis etiam gaudebant Genii, Lares, Termini. Vide hos Articulos.
Convivæ ſuas quoque habebant coronas, quibus redimebantur. 1237.
Navibus item coronæ aderant ſuæ. 1241.
Coronæ erant præmia in ludis apud Græcos. 1242. Vide Ludus.
Coronis ornabantur etiam heroum ſtatuæ. 1250.
Et hujuſmodi coronæ erant aureæ. 1257.
Vel ex lauro, quercu, vel floribus. *ib.*
Coronæ floreæ inventio dicitur ſacta Druſii circa Vibonem Valentiem. 1280.
Coronæ convivales fieri ex roſis conſueverunt. 1284.
Vel etiam ex Apio. *ib.*
De coronis egit Carolus Paſchalius. 1286.
Coronæ ex quercu, & etiam hederaceæ dabantur ob ſervatos cives. 1465.
Coronæ in ædibus, appellabantur prominentiæ quædam parietibus adnexæ ad arcenda ſtillicidia. 1490.
Corona lucente eorum vertices circumdabant veteres, qui divinitatis aliquo privilegio effulgebant. 1530.
Corona radiata conceſſa fuit illorum dignitati, qui vulgus ſuperarent. 1531.
Hujuſmodi autem corona radiata appellabatur Nimbus. *ib.*
COROZAIN, χοραζὶν & χωραζὶν, quis locus fuerit. VI. 690.
An legendum fortaſſe fuerit χώρα ζίν. 1138.
CORPORIS habitudo legitima, quæ in Sacerdotibus requirebatur, exponitur. XII. 53.
Corporis quæ partes a veteribus ungi conſueverint. XIII. 462.
Corpus quo ſenſu a Tertulliano capiatur. XXXIII. 775.
Corpora mortuorum velis obducta. 826.
Qui mos ab Ægypto Hebræiſque derivatus videtur. 827.
Corporis defectus erant cauſa, cur daretur uxori libellus repudii. XXX. 92.
Hi defectus quinam fuerint, enumerantur. 93.
Solutio caligarum erat viliſſimum ſervorum miniſterium. *ib.*
Quod palam fit adductis pluribus auctorum teſtimoniis. *ib.*
Hinc lux affulget dicto Johannis Baptiſtæ, quo ſe indignum proteſtatur, qui ſolvat corrigiam calceamenti Chriſti. 755.
CORRUPTIONIS nomine in Sacris Litteris intelligitur Idololatria. XXV. 694.
Vel etiam ſcortatio. *ib.*
CORTASIUS, Ludovicus, Juris conſultus Patavinus quas leges ſcripſerit, ne ſui amici ejus mortem lugerent. XXX. 1303.
CORTEX aromaticus קלופה, vulgo Calamus, illuſtratur. XI. 416.
Species ejus, & prælatio. 418.
Arboris deſcriptio. 422.
Ubi naſcatur. 427.
Genera ejus varia. 428.
Quibus populis communis ſit. 434.
Quid propria ſit cortex קלופה, anquiritur. 590.
¶ Cortex, vel teſta reptilis, an inter immunda cenſeri ac reponi debeat. XIV. 1026.
CORTINÆ dicuntur vaſa plumbea, in qua oleum expreſſum defluit. XXIX. 266.
CORI capacitas. IX. 122.
Corus continebat decem Bathos. XIX. 1090.
Sive Amphoras decem. XXVIII. 62. 682. 858.
Alias dictus fuit Chomer. 141.
Vel etiam Gomor. 645.
Erat autem menſura aridorum. *ib.*
Cori capacitas manifeſte demonſtrata. *ib.*
Capiebat triginta modios, ſive medimnos ſex. 647.
Corus duplex fuit. 648.
Major capiebat Medimnos Atticos decem. *ib.*
Et minor, qui capiebat Medimnos tantum ſex. *ibidem*.
Corus dividebatur in decimas, & duodecimas. 649.
Decem cori parvi efficiebant unum corum integrum. *ib.*
Cori duodecima ab Hebræis dicebatur Epha. 650.
Corus dividebatur etiam in ſextas. 652.
Cori minoris ſexta eſt Artaba Hebraica. *ibidem*.
Vide Artaba.

Co.

Diligenter illuſtratur. 588.

C O T

COTHEU de Lara, David, congeſſit in volumen vocabula Græca uſurpata ab Hebræis. xxv. 1103.
COTHURNI quodnam calceorum genus. xiii. 426.
COTURNIX noctu, Manna vero interdiu datum Hebræis. xiv. 292.
Quanta copia acceperint ſecundum Rabbinos. 294.
Coturnicum ſpecies quatuor. 498.
Prima שלו. *ib.*
Secunda שיכלי. *ib.*
Tertia כיכלי. *ib.*
Quarta פיסיוני. *ib.*
Coturnices שלו, quibus Deus populum ſuum in deſerto pavit, non proprie Coturnices, ſed locuſtarum genus quodam fuiſſe multis argumentis evincitur. II. 232.
Coturnices feruntur vento in caſtra a mari. xv. 206. xvi. 498. Vide Populus.
COTYLA, & Cotula, menſuræ genus erat dimidium ſextarii, quatuor conſtans acetabulis. xxviii. 63. 65. 611. 866. xxxii. 907.
Seu drachmas ſexaginta. xxviii. 135.
Cotyla Hebræa erat minor Romana. *ib.*
Eſt quibuſdam eadem ac Hemina. 136.
Cotyla Attica & Romana, vel nihil vel parum admodum inter ſeſe differebant. *ib.*
Cotyle, κοτύλη, Cymbali genus fuit. xxxii. 906.
Hujus vocis ſignificationes aliæ. 907.
COTYLEDON herba. xxxii. 947.
Ejus figura. *ib.*
Nominis acceptiones variæ. 948.
VII. Os Aſini. *ib.*
VIII. Sepulcrum Moyſis. *ib.*
IX. Specus ubi ſtetit Moyſes & Elias. *ib.*
X. Virga Aharon, cum ejus amygdalis & floribus. *ib.*
XI. Veſtis primi hominis. *ib.*
XII. Tunica. *ib.*
XIII. Foſſa. *ib.*
XIV. Aries. *ib.*
XV. Scammir. *ib.*
XVI. Lux. *ib.*
XVII. Columba. *ib.*
XVIII. Forceps facta per forcipem. *ib.*
XIX. Prima manus Dei. *ib.*
Quæſtio eſt inter ſcholam Scamai & Hillelis, utrum præceſſerit creatio cœli, an terræ. xviii. 1054.
Creatio cœlorum ubique in Sacra Scriptura anteponitur creationi terræ, excepto loco uno. xix. 1432.
Quæ res creatæ fuerunt a Deo in ſingulos ſex Dies. xxviii. 860.
CREMBALUM Cymbali genus. xxxii. 480. 916.
CREMONENSES viam floribus Pompejo ſtraverunt. xxx. 1289.
CRENA Altaris quanta eſſet. ix. 218.
CREPIDÆ æreæ in Græcia frequentes fuerunt. xxxii. 872.
Illis Empedocles uſus eſt. *ib.*
Crepidis calceorum loco aliquando Romani uſi ſunt. xxxiii. 1211.
CREPITACULORUM figuræ & deſcriptiones. xxxii. 272.
Crepitacula, crepitacilla ſive crepundia. 932.
Crepitaculorum uſus in Eclipſi Lunæ. 1057.
CRETA a Curetibus dicta. xxxii. 987.
¶ Creta terra, quam fullones apponebant veſtibus ad ſordes eluendas. xxix. 407. 563.
Erat alia creta, qua veſtes deſquamabantur. 413.
Appoſitio hujus Cretæ erat ultimum fullonum opus. *ib.*

Opti-

Quidam intelligunt pro Crethi & Phlethi Urim & Thummim. 428.
Dicti fuiſſe traduntur Crethi, quia præſcinderent verba. *ib.*
Et Phlethi, quia eſſent admirabiles in verbis ſuis. *ib.*
Ita definiuntur a Thalmudiſtis. 429. 430. 454.
Sed nihil abſurdius hujuſmodi verborum ſententia. Nam plures exiſtimant Urim & Thummim fuiſſe nomina ſancta. 454. 406. Vide Urim.
Quoties autem memorantur Crethi & Phlethi, tamquam homines memorantur. 431.
Alii Rabbini volunt, denotari aſſeſſores magni Synedrii. 433.
Cum his ajunt fuiſſe Davidem. 435. 461.
Et tamquam horum præſidem fuiſſe Banajam. 436.
Hi interfuerunt inaugurationi Salomonis in regem. 437.
Etymon allatum a Thalmudiſtis refellitur. 438.
Fuiſſe aſſeſſores magni Synedrii, falſum eſt; nam Banajas præſes, non erat Sacerdos: deinde incertum eſt, num tunc eſſet Synedrium. 438. 439.
Ita negatur Synedrium interfuiſſe Salomonis coronationi. 439.
Etiamſi concedatur tunc exſtitiſſe Synedrium, loca citata loquuntur de Crethi & Phlethi, tamquam de viris militaribus. 441.
Plerique auctorum exiſtimant Crethi & Phlethi fuiſſe cuſtodes corporis regii. 442.
Nam numerantur inter eos fortes illi, qui ſtabant a dextera & ſiniſtra Davidis regis. 442. 443.
Pariterque inter fortes enumerantur, quum agitur de reprimendo rebelli Amaſa. 443.
Deinde ut populus coerceretur in unctione Salomonis, fortes requirebantur ſatellites. *ib.*
Quarto Joabus & Banajas fuere duces hujus ſatellitii corporis. 444.
Jonathan Uzielides Rabbinus ſentit ſignificari per eos qui tenent gladios. *ib.*
Alii quoque ex Rabbinis ita ſentiunt. 445.
Nonnulli credunt eos fuiſſe quod fuerunt Lictores apud veteres Romanos. 456.
His Crethi ſunt, qui ſontes perdebant. *ib.*
fortes arcu, & funda peritiſſimi, non numero determinato, quorum ſodalitium fortaſſe fuerunt Gethæi, in cuſtodiam regii corporis. 458.
Fuiſſe milites loca citata Sacræ Scripturæ evincunt. 458. 459.
Erant ſelecti ut apud Romanos cohors prætoria; apud Macedonas cohors amica: non gregarii. 459.
Etenim non erant ſub Joabo, ſed ſub Banaja. *ib.*
Horum officium fuit cuſtodire regis corpus. 461.
Fuerunt collecti ex quadam gente: nam Crethim numerantur plus una vice inter Philiſtæos a ſacro teſtu. 463.
Fuiſſe gentes multi doctores, & Chriſtianorum plurimi aſſentiuntur, quorum auctoritates adlegantur. 464.
Non erat neceſſe ut eſſent ſtatura gigantes, quod ſonat vox ipſamet. 465.
Philiſtæi fuerunt peritiſſimi arcus & fundæ, ut apparuit in bello Gelboenſi contra Saulem. 466.
De eorum numero non ſatis conſtat. 467.
In cantico numerantur ſexaginta fratres: tum legimus Salomonem juſſiſſe fieri ducenta ſcuta ex auro, trecentos clypeos item ex auro. *ib.*
Tamen ubi fuga David, & ejus comitatus deſcribitur, nominantur ſecenti, Gethæi omnes, Crethi, Phlethi. 468.
Fuerunt hi ſodalitium vel Judæorum, vel proſelytorum. *ib.*
Huic ſodalitio pedeſtri addit Joſephus ſodalitium equeſtre. 468. 469.
CRETICUS pes in verſu quis ſit. xxxi. 71.
CREVVE; Nathanael dominus; inſtituit ut haberetur oratio anniverſaria in memoriam publicorum benefactorum Academiæ Oxonienſis. xxxi. 583.
Voluit, & præmia propoſuit, ut haberentur in eadem Academia publicæ lectiones de poeſi. 591.

CRI

Crines pro luce uſurpavit Valerius Flaccus. *ibidem*.
CRITH fluvius, dicitur eſſe ante Jordanem ad orientem verſus a Samaria. XXIX. 22.
Circa hunc fluvium delituit Elias propheta fugiens. *ib.*
Χρηστοί. Vide Chreſti. Boni. Presbyteri.

C R O

CROCODILON, fuit oppidum & flumen. VI. 698.
CROCODILUS in Thuringia repertus in metallum duratus. VI. 700.
Crocodilus, κροκόδειλος, perterreſit inſtrumentis muſicis. XXIX. 326.
Crocodilus adoratus ab Ægyptiis. XXX. 1065.
Latet in arundinetis Nili fluminis. XXXI. 226.
CROCOMAGNIA quid ſit. XI. 414.
Plantæ figura & deſcriptio. *ib.*
CROCI deſcriptio ex Dioſcoride. XI. 406.
Adulterium ejus quomodo fiat. *ib.*
Croci illuſtratio. 585.
Crocus an ſcribendum per ס in fine. *ib.*
In Cilicia optimus provenit. *ib.*
Odoris gratia ſuffumigabatur. 587.
Crocus flos naſcitur in monte Imolo. XXIX. 504.
Crocus & purpura promiſcue accipiuntur uniunturque, cum agitur de colore purpureo. 505.
Croci colore Sardientes tingebant veſtes. 503.
CRŒSUS Lydorum rex purpuram geſtabat. XXIX. 503.
Crœſus primus aureos nummos cudiſſe dicitur. XXVIII. 227. 345.
Cum Græci facere vellent Apollinis Amyclæi faciem auream, nec haberent tantum auri, juſſi ſunt ab Oraculo illud petere a Crœſo. 354.
De nummis Crœſiis & Daricis. 406.
Crœſi laterculi miſſi dono ad Apollinem, nequaquam fuerunt nummi cuſi. 409.
Horum ciborum infinitæ erant figuræ. *ib.*
CRUCIS inventio & adoratio. VII. 1216.
Crucis Chriſti extremitates Juſtinus Martyr in ejus deſcriptione *Cornua* appellat. X. 367.
Crucis imago in panibus Propoſitis impreſſa. 888. 922.
Crux Chriſti ab unctione Sacerdotum in formam כ Chi X. χ. repræſentabatur. XII. 86.
Crux rei, & cetera mortis inſtrumenta ſepeliebantur quidem, non tamen in ipſius interfecti ſepulcro. XXXIII. 127.
Crucis Chriſti inventio per Helenam. 426.
Crux non fuit proprie Judæorum ſupplicium. 582.
Crux & fuſtigatio apud Romanos uſitatiſſimum ſupplicium, ab Hebræis adoptatum fuit. III. 383.
Crucis varia ſignificatio. *ib.*
Vera ejus ſpecies. *ib.*
Alia ſimplex dicebatur, alia vero compacta. *ibidem*.
Crux compacta triplex erat. *ib.*
Crucis ſupplicium veteribus Hebræis quatenus eſſet uſitatum. IV. 1187.
Cruces Romani plerumque faciebant ex quercu. XXX. 1465.
Crucis inventio ab Helena facta, in dubium revocatur a Bartholino. *ib.*
Feſtum exaltationis Sanctæ Crucis. XXIX. 1007.
Vide Heraclius.

C R Y

CRYPTÆ. Vide Catacumbæ.
CRYPTOPORTICUS non erant ſanctificatæ in Templo. IX. 94.
CRYSTALLUS Scythiæ optima eſt. VII. 596.

CUB

ibidem.
Magnitudo cubiti in univerſo eſt ſeſquipedalis. *ibidem*.
Cubitus Romanus conſtabat ſeſquipede Romano. 72.
Græcus communis conſtabat ſeſquipede communi. 72. 153.
Græcus Herculeus ſeu Olympicus, conſtabat ſeſquipede Herculeo, ſive Olympico. *ib.*
Hebraicus, ſeſquipede Hebraico. *ib.*
Cubitum Hebraicum quidam auctores fecerunt duplicis generis: alium majorem, alium minorem: ſive ſacrum & legalem, qui major erat; & profanum, qui minor. 72. 156.
Quæ diſtinctio rejicitur. 73.
Cubitus Alexandrinus conſtitit ſeſquipede Alexandrino. *ib.*
Babylonicus ſive regius, habuit magnitudinem pedis Babylonici cum dimidio. *ib.*
Antiochenus continebat pedes Romanos duos & fere ſemunciam. *ib.*

C U L

CULEUS menſura Romana maxima fuit. XXVIII. 63.
Continebat amphoras viginti. 63. 613.
Culeo inſuebantur parricidæ apud Romanos, & conjiciebantur in mare. *ib.*
Interdum hæc vox ſignificat vaſis figuram. 613.
Culeus vas vinarium fuit. XXIX. 437.
CULINÆ populi in Templo Ezechielis. VIII. 1220.
CULTRI qui adhibebantur in Sacrificiis erant undetriginta: & locus in quo cultri conſervabantur, dicebatur Domus ſeceſpitarum. XVIII. 264. XXII. 1084.
De cultris Circumciſionis. XXII. 1081. Vide Circumciſio.
Cultro mactabantur victimæ. 1123.
Nomine cultrorum intelliguntur inſtrumenta minora ad ſecandum. *ib.*
Majora enim vocantur ſeceſpitæ. *ib.*
Vide Seceſpita.

Ægyptiine, an Perſæ, vel Æthiopes primi cultum Diis præſtiterint. XXIII. 319.
Cultus, eſt honor cum noſtri ſubmiſſione exhibitus ei, quem magni facimus. 862.
Cultus duplex, Politicus & Religioſus. *ib.*
Politicus cultus eſt is, qui exhibetur regibus, parentibus, præceptoribus, magiſtratibus, majoribus. *ib.*
Cultus Religioſus adhibetur Deo. *ib.*
Et hic quoque duplex eſt: Verus, & falſus. *ib.*
Cultus verus is eſt, quem Deus juſſit dari ſibi. *ibidem*.
Falſus eſt ἐθελοθρησκεία, ſive cultus ab hominibus temere inventus, qui & idololatria appellatur. *ib.*
Religioſus cultus eſt ille medius inter divinum, & politicum, quem diſtinguit Divus Thomas in δουλείαν & ὑπερδουλείαν. *ib.*
CULULLI quæ vaſa fuerint. X. 240.

C U N

CUNÆI maledicta in Sanctos Patres peſſundantur. III. 642.
CUNICULUS eſt animal quod terram fodit, & longius in eam ſeſe inſinuat. XXVII. 289.
Per ſimilitudinem adhibetur hæc vox in re militari, ſignificatque excavationes ſub terra factas in expugnandis urbibus. *ib.*

C U P

CUPÆ nomen a כף derivari videantur. IX. 1132.
Cupæ figura exhibetur. 1134.
Cupæ Crotaliſtriæ. XXXII. 1017. Vide Crotalum, κρόταλον.
Cupæ ligneæ erant vaſtæ & latæ, in quibus vinum novum ſervabatur. XXIX. 432.
CUPRESSO victimæ mactandæ coronabantur ab antiquis. XXX. 1282.
CUPULÆ fuerunt vaſa quædam anſata, quibus oleum deplebatur, & infundebatur in vaſa fictilia. XXIX. 466.

CUR

Ex citato impetu ducebantur in hoſtes , & ex utraque parte cædebant . *ib.*
Equi erant tecti , æquites vero armati erant . *ibidem* .
Memorantur hi currus in Sacris Litteris ; atque etiam ab auctoribus . *ib.*
In exercitibus erant etiam currus ad convehendos commeatus , & impedimenta militaria . *268.*
CURSORES oleo ſeſe perfundebant , antequam curſum aggrederentur . xxx. 1388.
CURTII locus correctus . xxix. 715.

C U S

CUS כוש , ſive Æthiopia inferior . vii. 138. *556.* Vide Æthiopia .
Vel Cuſſæorum regio . *600.*
Duplex Cus . *622.*
CUSCITÆ , Cuſſæi , iidem qui Cuthæi a כוש dicti . vii. 430.
Et Ciſſii . *676. 682.*
Auctores qui de Cuſſæis egerunt . 1128.
Socii fuere No-Ammonis . *ibidem* . Vide Cuthæus . Æthiopes .
CUSORES nummorum primi quinam fuerint . xxviii. 735.
CUSTODIA Templi plurimis illuſtratur . viii. 870.
Cuſtodia nocturna Sanctuarii quamobrem fieret . ix. *90.* 980.
Et cujuſmodi eſſet . *ibid.*
Et a quibus fieret . *ibid.* Vide Claſſis .
Cuſtodiæ Sacerdotum fuerunt viginti quatuor . vii. 142.
Levitarum totidem . *ibid.*
Quamdiu & quoties ſingulæ miniſtrarent . *ib.*
Cuſtodiæ quando , & qua ratione ingrederentur . viii. *941.*
Et quot conſtare quælibet potuerit . *943.*
Cuſtodia Templi Levitis commiſſa fuerat . ix. *981.*
An etiam Sacerdotibus demandata . *ibid.*

xvii. *77.* xviii. *760.* 774. Vide Templum , Levitæ . Sacerdotes .
Dicebantur Claſſes . *ibid.* Vide Claſſis . Statio .
Sacerdotes cuſtodias faciebant , in Domo Sanctuarii , in Domo Abtines , & in Domo Nitzotz . xix. 1468. Vide Conclave .

C U T

CUTHÆIS quando azyma cum Judæis faciunt , credendum eſt . v. *955.*
A כוש Cus dicuntur . vii. 430.
Cuthæus pro alienigena habebatur . viii. 1116. Vide Alienigena .
Cuthæi Iſraelitis ſubrogati , quænam gens fuerint . III. *625.*
Cur ſic appellati . iv. 178.
Cuthæi populi a Cutho Perſidis flumine nomen accepiſſe quibuſdam videntur . xxiii. *196.*
Cuthæorum excommunicatio . xxvii. 1016. Vide Samaritani .
Cuthæi erant ex incerta generatione prognati . xxx. 29.
Hi non poterant neque ducere , neque duci in matrimonium ab Iſraelitis . *ib.*
Cuthæi habebantur ut gentiles Rabbino quodam teſte . 822.
Sed alius Rabbinus ait Cuthæum eſſe ut Iſraelitam in omnibus rebus . *ib.*
Cuthæi idem populus ac Samaritanus . xxviii. 1027.
Ita appellati a Cuth regione Perſidis . *ibidem* . Vide Cus . Samaritani .

C Y A

CYATHUS menſuræ genus fuit , quod continebat Sexarii partem duodecimam . xxviii. *63. 611.* 860.

A Græcis dicitur annus magnus. *ibid.*
Dicitur etiam Numerus aureus, quia literis inauratis ſignabatur in publico numerus eo anno obtinens. *ibid.*
Ratio reperiendi utrumque Cyclum. 58.
Tabula Cyclorum lunarium a principio annorum Chriſti ad uſque noſtra tempora. *62.*
In Cyclo decennovennali anni communes duodecim ſunt, embolimæi ſeptem. XVII. 278. XXII. 534.
Cyclus novem dennalis inventus fuit, quum populus diſperſus fuit per terras gentium in captivitatem; ut omnes poſſent ſcire quando nam eſſet ſpica recens in terra Iſrael, a cujus oblatione aliæ Solemnitates pendebant. XXII. 534.

G Y D

CYDONIÆ inſulæ balneum. XXX. 14*61*. Vide Balneum.
¶ CYGICENUS nummus aureus valebat duodeviginti drachmas. XXVIII. *606.*

C Y M

CYMATIORUM figuræ variæ. IX. 1118.
Quid proprie ſint. X. 873.
CYMBALI תף etymon, figura, & uſus exponuntur. XXXII. 30.
Cymbalorum ſchemata & deſcriptiones. 271.
Cymbala צלצלים atque מצלתים illuſtrantur. XXXII. *466.*
Cymbalum κύμβαλον unde dictum. 86*7*.
Cymbala bombitantia. 8*7*0.
Cymbali ſignificationes variæ. 8*7*1.
Κύμβαλον dixere Grai, quem apicem Latini. 874.
Cymbali nomen in multis proverbiis occurrens explicatur. 875.
Cymbalum Refectorii, pro Campana. 878.
Cymbalum & Symbolum pro eodem, & contra. 879.
Cymbalica Templa in Cymbali formam tecta. *ibid.*
997.
Cymbala unde Judæi acceperint. *999.*
Filii Aſaph jus Cymbala pulſandi poſt captivitatem acceperunt. 1000.
Cymbala ex Phœnicia in Europam tranſiere. *ibidem.*
Et in ceteram Græciam. 1001.
Cymbala apud Hiſpanos. 1007.
Cymbala in Italiam Bacchus invexiſſe an putandas. 1013.
Negatur: ſed Cabiri fuiſſe dicuntur. *ibid.*
Cymbala in eccleſia Judæorum quem uſum habuerint. 1021.
Et Chriſtianorum, ſaltem medii ævi. 1024.
In ſacris gentilium frequentiſſima. 1025.
Rheæ præſertim. 10*26*.
Scythæ & Cretenſes Cymbala deteſtabantur, nec Rheam colebant. 1031.
Cur cymbala in ejus ſacris adhibita. *ibid.*
Curetæ cymbalis Jovem occultarunt. 1032.
Cymbala in ſacris Junonis. 1037.
An Cereris etiam, & Proſerpinæ. *ibid.*
Cymbala in ſacris Iſidis. 1038.
Et Bacchi. 1041.
Et Jovis. 1048.
Et in Orgyis Græcorum omnibus. 1050.
Cymbalorum uſus apud Romanos in quibus rebus obtineret. 1055.
Cymbala ad avertendam lunæ eclypſim adhibita. 1057.
Pro apibus uſurpata. 10*63*.
Cymbala in ſaltationibus uſum habuerunt. 1071.
Comici, agyrtæ, & mendici tripudiantes cymbalis utebantur. 1075.
Cymbalo bibebant Berecynthiæ ſacerdotes. XXXII. 1082.
Cymbala in organis hydraulicis. *ib.*
In bello a quibus adhiberentur. 1084.
Cymbalorum tinnitus aliquando prodigio auditus. 1087.
In Æthiopiæ ſolitudine a Satyris pulſata Cymbala. 108*9*.
An etiam ab Elephantis. 1090.
Cymbalum Moyſis erat in Sanctuario, eratque æneum. XVIII. *490.*

Fra-

mode fuerit. 338.
Haſæus tamen non Cymbalum ibi, ſed phaſellum intelligi vult. 339. Vide Phaſellus.
Terra cymbalum alarum. Vide Ægyptus, & indicem locorum in Iſaia; & indicem Hebraicum voce צלצל.
CYMBALISTÆ magodi. XXXII. 1005.
CYMBALISTRIÆ multæ. XXXII. 1002. 1015.
crucis lucem reſtituit. XXX. 1563.
CYRUS fluvius. VII. 600.
Plures hoc nomine appellati. *ib.*
¶ Cyrus inſula. 1208.
¶¶ Cyri regis anno primo Altare tantum ædificatum fuit. IX. 791.
Cyrus, ejuſque Sepulchrum. XXXIII. 376.
Cyri epitaphium. 563.
Cyrus Sarabaram tranſtulit a Medis ad Perſas. XXIX. 853. Vide Sarabara.
¶ Cythara. Vide Cithara.
¶¶ DABIR. Vel Cariath Sepher. VI. 1036.

Quid de Dæmonibus cenſerit Mohammedes. 1128. Vide Mohammedes.
Dicta quaſi perita, & rerum ſcia, creditaque numina. 296.
Quid faciendum ut Dæmon videatur, doctrina eſt ſuperſtitioſorum Thalmudiſtarum. 356.
Dæmones non operantur in nobis, niſi quod illis Deus permittit. xxx. 1551.
Dæmon non eſt dignus tanto honore, ut omnia pœnalia mala agnoſcamus ab illo orta, & inventa. *ibid.*
Dæmonio obſeſſi, de quibus in Evangelio fit mentio. 1557.
Dæmone obſeſſos per annulum curandi ratio. *ibidem.*
Non tam frequenter nunc a Dæmone homines obſidentur, ut quondam. *ib.*
Quomodo per annulum narium ab Eleazaro obſeſſi liberari potuerint. *ib.*
Epileptici ſæpe accipiuntur tamquam Dæmonio correpti. 1558.
Vide Diabolus, Satan.

D A G

DAGON eſt Jupiter Aratrius. xx. 311.
Sic dicebatur ab דגן quod vocabulum Frumenmentum ſignificat. *ibid.*
Dagonis Idolum multifariam expreſſum. III. 322.
Dagonis Idolum; tamquam a דג *piſce* derivetur; ad imaginem piſcis factum fuiſſe dicitur. xx. 311.
Erat in Azoto celebri Palæſtinæ urbe ejus fanum, ubi incolæ coram idolo poſuerunt Arcam Dei, quod & corruit. xxiii. 166.
Dicitur etiam Siton, a σιτὸς, cœli filius, inventor frumenti, & ruſticus. *ibid.*
Colebatur a Palæſtinis & Babyloniis. 767.
Ab Europæis colebatur ſub nominibus Atergatis, Adargatis, vel Derectus Deæ. xxiii. 168.
Δερκετώ Derceto autem ſignificat piſſem magnificum. *ibid.*
Iſraelitæ duxerunt contra Philiſtæos Arcam, quo fortius pugnarent: quibus victis Arca repoſita fuit in Templo Dagon e regione ipſius, qui mane repertus eſt facie in terram verſus projectus ex Altari. 959.
Reſtitutus in locum ſuum, poſtridie ejus diei mane inventus fuit coram Arca, ſed capite manuumque palmis abſciſſis ſuper limine poſitis. *ibid.*
Quod factum eſt virtute divina, quidquid in contrarium dicant nonnulli interpretes. xxiii. 960.
Etiam alios Deos aliarum urbium Palæſtinæ affectos eadem contumelia qua Dagon Azoti, probat Cornelius a Lapide. 961.

D A L

DALECHAMPII de *φοινικίτι σαρδιανικῶτι* ſententia examinatur. xiii. 126.
DALILA dicitur fuiſſe proſelyta. xxvii. 1450.
DALMANUTHA, quis locus eſſet. v. 1053.
Et unde ſic appellatus fuerit. *ib.*

D A M

DAMASCENUS ager. vi. 1056.
Damaſcena lana omnium præſtantiſſima fuiſſe perhibetur. xiii. 182.
Damaſceni contriverunt tribula ferrea Galaaditas. xxix. 44.
Ideo Deus dixit, ſe nolle illis parcere ullo modo. *ibid.*
DAMASCUS civitas a quo condita fuerit. vii. 826.
Damas dicta fuit. 828.
Nonnulla ad eam illuſtrandam afferuntur. 832. 1186.
DAMNATOS in inferno quomodo Deus puniat. xiv. 182.
DAMNI cauſam dantem, quæ jura ſequantur. xiv. 498.
Damnum illatum alteri per beſtias alicujus, quidam volunt teneri lege furti. xxvii. 1198.
Aliis

DARBAN, ſeu Dorban דרבן, ſtimuli boum nomen Hebræis. XXIX. 104.
Proprie ſonat ferreum aculeum conto inditum. 105.
DARBON nummus, valebat duos Siclos. XXVIII. 349.
Dicitur & pluraliter Darbonoth. 1463.
DARCHEMONIM, Darchemon, Drachma, eſt nomen monetæ. XXVIII. 312.
Derivatur ab דרכמנא vocabulo Syriaco. 313.
Alii vero putant vocem hanc potius derivari ab Drachma. 314. 370. Vide Drachma.
Convenit cum Ducato aureo. 688.
Dicitur & דרכון Darcon, quaſi Darii facie ſignatus mummus. 1331.
Dicitur ſingulariter Darchemon, & אדרכון Adarcon. *ib.* Vide Adarcon.
Inde facta fuit vox Drachmon monetæ uſitatæ etiam Davidis tempore. *ib.*
Ejus pondus, 1332.
Darcon continebat duos Siclos. 1411.
Darcon & Daricus eſt unus idemque nummus. 1414.
DARE thura, pro offerre, Latinis Hebræiſque communis phraſis. XI. 630. 833.
Dare pro offerre adhiberi ſolet, quando ſermo eſt de rebus ſacris. 833.
Unde Dona dicuntur quæquæ res ſacræ. 834.
Et Chriſtus ipſe Datus appellatur. 835.
Dare rem ſuper rem, quid ſignificet. XII. 924.
DARICUS, qui & Stater Daricus, nummus aureus. XXVIII. 38.
Erat inſculptus ſagittis, quod fuit Perſarum inſigne. *ib.*
Fuit primum percuſſus ab Dario Perſarum rege. 38. 345.
Valebat duos aureos noſtrates. 346.
Sic dicebatur, quod haberet imaginem Darii regis. 349.

DAVALUS, Ferdinandus, natus cum membranula in capite, fuit fortunatiſſimus. XXIX. 572.
DAVIDIS hiſtoria compendio traditur. V. 732.
Quare Arcam remiſerit in perſecutione Abſalom filii ſui. VIII. 284.
David quomodo panes Propoſitionis accipere & comedere potuerit. X. 952. 1106.
David Sacerdotum claſſes diſtribuit. XI. 668.
David utrum Pontificatum Sadoco tribuerit. XIII. 852.
An inter fugendum Abiatharem propter rebellionem exauctoraverit. 853.
Davidis ſurrectio media nocte ab Hebræis lepida fabella explicatur. XXXII. 70.
Davidis Cithara ſive Lyra illuſtratur. 172.
Quomodo melancholico Saulis ſpiritui per citharam David mederi potuerit. 190.
David fuit princeps ſcribentium Pſalmos. XXXII. 299.
An etiam omnium Pſalmorum auctor habendus ſit David. 300.
Quod ſi non; quorumnam auctor cenſeri merito poſſit. *ibid.*
Sub Davide Muſica maxime floruiſſe dicitur. 321.
Quam Levitæ potiſſimum profeſſi ſunt. XXXII. 322.
Davidis Pſalmi metrone, an ſoluta oratione conſcripti. 376.
De eorum titulis prolixe diſputatur. 222. 378.
De eorum procſi, & Acroſtichis. 382.
De diverſis Metris. 384.
Quonam carminum genere ſuos Pſalmos ſcripſerit David. 385.
Davidis Pſalterium quale deſcribatur a Sanctis Patribus. 618.
David ante Arcam ſaltans. 1158.

Poſteri Davidis ex parte patris ſedem fixerunt Babylone. 1185.
Sed qui erant ex parte matris permanſerunt Hieroſolymis. *ib.*
David eſt gentis Hebrææ decus incomparabile. xxiv. 258.
David virtutes exponuntur. *ib.*
Ejus pietas. 260.
Ejus fortitudo. 261.
Multa inquiruntur in Davidis actiones, præcipue circa Abſalomum. 264.
David fuit prudens. 265.
Fuit & juſtus. 268.
Regia dignitas permanſit in domo ejus per annos quadringentos & ſexaginta ſex. 1067.
Præſes Synedrii fuit ſemper aliquis ex poſteris David, etiam auctoritate regia jam ſublata. 1068.
Cithara erat ſupra lectum David: quando advenerat dimidium noctis, ventus aquilonaris ſufflabat in eam, & ipſa per ſe edebat melodiam: tunc David ſurgens dabat operam Legi. xxv. 414.
David dicitur habuiſſe quadringentos filios, omnes natos ex muliere pulcra. 642.
De Davidis peccato cum Berſabea, 1044.
Fuit percuſſus lepra per ſex menſes. 1048.
Voluit colere idololatriam. 1046.
David pugnaturus cum Goliath, præter pedum ſumſit fundam, & quinque lapides lævigatos. xxix. 87.
Tanta arte pulſabat citharam, ut regis Saul furores ſedaret. 88.
Citharam ipſam inveniſſe dicitur, quod minus verum videtur. *ib.*
Poſuit ſub tribula ferrea Amonitas. 44.
Defenditur hæc ſententia contra auctorem Diſſertationis quæ inſcribitur: ira David in Ammonitas mitigata. *ib.*
Latuit in monte Engaddi, quum inſidias ſibi fieri a Saule reſcivit. 313.
Diadema regis Amonitarum ereptum ſuo capiti impoſuit. 592.
Bis velaſſe præ dolore caput ſuum legimus. 607.
In rebellione Abſalomi capite velato & diſcalceatus ...
Ablata fuit a Davide, & data a patre Palthi. *ibidem.*
David, Saule mortuo, a Palthi recuperavit illam. *ib.*
Quæritur, quomodo David potuerit abducere Michalem a Palthi. 96.
Quidam dicunt in Davidis deſponſatione cum Michale fuiſſe errorem. 97.
Statuunt quidam, Davidem miſiſſe libellum repudii Michali. *ib.*
Sed quia libellus repudii factus fuerat per vim; David potuit illam reducere. 98.
Negat Abarbanel Davidem illi dediſſe libellum repudii. 99.
David eam repoſcit a Palthe, quia non erat uxor illius, ſed ab illo cuſtodita. 101.
Laniado in hoc ab Abarbanele diſſentit. *ib.*
David duxit in uxorem viduam Saulis. 230.
David quare Gabaonitas removerit. 544.
David ſalvavit Miphiboſeth Saulis filium. 546.
Regnavit quadraginta annos. 602.
Reges domus David ſeſſionem habebant in Atrio. 706. Vide Atrium, Sedere.
David in ſignum reconciliationis Abſalomo filio oſculum dedit. 1213.
David ſonitu Citharæ melancholiam Saulis expellebat. 1470.
David perambulans in domi tecto, amore Berſabeæ accenſus eſt. 1490.
Davidis ſenis remedium. 1547.
David ſenex aliter calefieri non poterat, niſi accubitu pulcræ virginis. *ib.*
Nihil hic turpe commiſſum fuit a ſanctiſſimo rege. *ib.*
Davidem natum fuiſſe jam circumciſum fabulantur Hebræi. 1573.
David amavit Muſicam. xxxi. 18.
David appellatur ab Divo Hieronymo ſuus Pindarus, Alcæus, Catullus. 25.
Bellis expeditus hymnos varios diverſo metro componebat. 26.
Comparatur & antefertur Pindaro. 33.
Davidis ore, ſi muſæ hebraice loquerentur, fuiſſent loquutæ. *ib.*
Davidis ſepulcrum ſæpe memoratur ab Joſepho. 234.
Da-

[illegible] futurum Meſſiam : cumque capi non potuiſſet, rex juſſit Judæos eum capere & tradere; quod niſi feciſſent, omnibus illis minatus eſt ſupplicia & expulſionem. Captus itaque, ſupplicio ultimo affectus eſt, & ipſi grandi pecunia mulctati ſunt. xxiii. 1055.
David Eldavid, ſive Alvoi, anno Chriſti milleſimo nonageſimo nono in Perſia celeberrimus, ſe venditabat Meſſiam. Erat ditiſſimus, & magiam callebat. Coacto exercitu victus fuit a rege, & in carcerem conjectus. Sed elapſus ope regis Turcici, per ſocerum inebriatus capite plexus eſt, caputque illius miſſum ad Perſarum regem. xxiii. *1056*.
Flumen Goſan pallio tranſmiſit; & uno die iter decem dierum confeci. *ib.*
Anquiritur veritas hujus hiſtoriæ. 1057.
Probatur ejus mortem contigiſſe anno Chriſti milleſimo centeſimo ſeptuageſimo tertio. *ibidem*.
DAVIDICÆ ſtirpi dumtaxat in Atrio Templi ſedere conceſſum fuit. viii. 854.
Negant hoc tamen alii. *862*.
Soli ex illa reges ungebantur oleo Unctionis. *900*.

D

Δ figuram citharæ tribuit Sanctus Hieronymus. xxxii. 502. Vide Cithara.

D E A

DEÆ Syriæ nomina. xxxii. 1038.
Vide Deus.
DEALBANDI ſepulcra conſuetudo apud veteres Hebræos. III. 422. Vide Calx, Sepulcrum.
DEALBATA Sepulcra, τάφοι κεκονιαμένοι illuſtrantur. xxxiii. *326*. *951*.
Vox τάφος elucidatur. *952*.
Et vox κεκονιαμένοι. *953*.

mortuorum ſignis externis & manifeſtis incauto populo demonſtrare. *979*.

D E B

DEBITORUM remiſſio in anno Sabbathico num extenderetur ad debita omne genus. I. *696*.
An debita remiſſa ab Iſraelitis poſt annum Sabbathicum repeti potuerint. *697*.
DEBITORUM cadavera apud Ægyptios tradebantur creditoribus in pignus. xxxiii. 580.
Debitores apud Romanos in cuſtodiam dabantur; vel debebant ſervire creditoribus, & excutiebantur omnibus bonis. xxvi. *219*.
DEBORA unde ſic appellata. vi. *706*.
Deboræ Ode. xxxi. 480. Vide Ode.
Debora poſtquam caput Siſaræ clavo confixit, carmine Deum laudavit. *886*.

D E C

Δικάβοιος nummus. xxviii. *356*. Vide Bos. Nummus.
DECALOGUS quando legeretur mane. xiii. *976*.
Et in quonam loco. *ib.*
Decalogus cur non ſtatim ab initio Scripturæ ditus fuerit. xiv. 384.
Decalogus cur in duas tabulas tributus ſit. I. *160*.
Decalogus dicitur etiam Decem verba. xvi. *846*.
Ejus expoſitio. *ib.*
DECANI nomen ortum ex genethliaca Babyloniorum arte. xxi. *256*.
Intelliguntur præſides, vel duces. *ib.*
Nam ſingula Zodiaci ſigna dividebantur in ternas decurias: qui præſidebant iis, decuriis, erant Decani. *ib.*
Adhibitum fuit hoc nomen in caſtris militaribus. 257.

DE-

putatur. xiv. 122.
Decimas ſine mora eſſe ſolvendas. 546.
Et quo ordine ſervato. *ib.*
Et quomodo. I. 62.
Decimæ & Oblationes cur divinitus præceptæ fuerint. 69.
Decimæ ſecundæ dicuntur illæ, quæ ab Levitis ex ſibi oblatis dabantur Sacerdotibus. 70.
Decimarum ſpecies enumerantur. III. 403.
Decima quæ a Levitis dabatur ſacerdotibus appellabatur Decima ex Decima, ſive Decima ſecunda. *ib.*
Jura hujus decimæ. *ib.*
Diſcrimen Decimæ primæ a Secunda. 407.
Decimarum loco hodie Hebræi rependunt pauperibus decimam partem redituum ſuorum. 404.
Tempus a quo decimæ computabantur, varium erat. *ib.*
Solutio decimarum quo tempore neglecta. 406.
Hoc malum quomodo, & a quibus emendatum fuerit. 406. 408.
Decimæ ex quibus, & quando ſolverentur. iv. 474. 478. 479. 481.
Præter decimam Levitis perſolutam, aliam ſeparabant, quæ Hieroſolymis abſumebatur. 480.
An etiam tertiam ſepararent. *ib.*
Decima obſervanda eſt in omnibus terræ fructibus. xv. 18. 246.
Et hæc danda erat Sacerdotibus. 20.
Decima frumenti, vini & olei extrahenda erat, ex frumento jam ventilato, ex vino defæcato, & ex oleo in fovcam immiſſo. 308. 716.
Solutio decimarum erat ex debito, non ex liberalitate aut arbitrio. xv. 310. xvi. 614.
Debebat edi in loco puro. 312.
Decima duplex erat: altera tritici, altera jumenti. 618.
Utraque de præcepto. 662. & xix. 1350.
Item erat decima prima, decima ſecunda, & decima pauperis. 628.
Decima non erat facienda de anno uno in annum alterum; ſed quotannis. 662.

batur a decimarum ſolutione. xviii. 2.
Ex pretiis rerum venditarum tempore ſolemnitatum debebatur decima. 18. 134.
Decima jumentorum ſeparabatur in menſe Elul. 60.
Et nata in menſe Elul decimabantur deorſum. *ibidem.*
Decima erat Sanctitas levis. xix. 1350.
Poterat mactari quolibet loco in Atrio. *ib.*
Requirebat aſperſionem unam ad baſim. *ibidem.*
Comedebatur a quibuſvis per totam urbem duobus diebus, & nocte una. *ib.*
Decima animalium obſervabatur in magnis & parvis. *ib.*
In maſculis, & in feminis. *ib.*
In perfectis, & in vitiatis. *ib.*
Fiebatque ea decimatio de anno in annum. *ibidem.*
Heterogeneorum, & diſcerptorum non fiebat decimatio. 1352.
Decima non cadebat in animal initum & iniens deſtinatum Idololatriæ. *ib.*
Neque in adoratum cultu Idololatrico. *ib.*
Neque in pretium canis. *ib.*
Neque in donum meretricis. *ib.*
Tres erant areæ pro ſeparanda decima animalium. 1354.
Tempore Paſchæ. *ib.*
Tempore Pentecoſtes. *ib.*
Tempore feſti Tabernaculorum, quindecim diebus ante ſolemnitatem. *ib.*
Multa quæ impediunt decimæ ſeparationem afferuntur. *ib.*
Inter hæc; ſi animalia omnia recubent. *ib.*
Si decimans loquatur cum ſocio. *ib.*
Si adveniat veſpera Sabbathi. *ib.*
Comedens de eo, ex quo decima non fuit ſoluta, reus erat mortis. 1406.
Spicilegium obligatur ad decimam. xx. 64.
Et manipulus oblivionis. *ib.*
Et angulus. *ib.*
Anno decimæ pauperis non dabitur pauperi minus dimidio Cabo tritici. 74.
Nec minus Cabo hordei. *ib.*

Mu-

ctorum hoſtium Diis, & regibus. 299.
Jacob vovit decimas de omnibus quæ poſſidebat, ſe oblaturum Deo. 301.
Iſaac obtulit ipſe quoque decimas. 304.
Duplicis generis decima a Deo præcepta fuit populo; frugum, & animantium. 307.
Frugum autem nomine veniunt & arborum fructus. ib.
De frumento, muſto, & oleo dandas fuiſſe decimas liquet ex capite quartodecimo Deuteronomii. 310.
Varia obiter frumenti genera exponuntur. ibid. Vide Frumentum.
Quid ſit muſtum, ubi ſermo eſt de decima, explicatur. 312. Vide Muſtum.
Et quid ſit oleum. 313. Vide Oleum.
Ab Hiſchia rege dicitur inſtituta decima melis, vel apum ſive dactylorum, quo comprehenduntur omnes fructus dulces. 314.
Cum tamen agitur de melle in decimis, intelligendum eſt de dactylis, quibus eximiis Hiericuntina regio abundabat. 317. Vide Mel.
Judæorum doctores decimas fructuum aliorum generum introduxerunt. ib.
Ita ut ex eorum ſententia: *Omne quod editur, & cuſtoditur, quodque creſcit de terra, obligatur ad decimas. ibid.*
Quæ tria fuſe explicantur. 319.
Ruta, Blitum, Corruda, Portulaca agreſtis, Coriandrum montanum, Apium fluviatile, Eruca pratenſis eximuntur a decimis, & poſſunt emi anno ſeptimo. 321.
Etiam Fungi eximuntur a decima. 322.
Amygdalæ etiam amaræ. 324.
Mentha, Anetum, Cuminum obligabantur ad decimam. 326.
Alii etiam Ruta obligant. 327.
Decimam olerum introductam fuiſſe a Doctoribus & Sapientibus, arguitur ex objurgatione Chriſti facta Phariſæis de exactione decimarum ex oleribus. 328.

347.
Triticea vero circa Pentecoſten. ib.
Ac proinde decima hordei & tritici cadebat in menſes proprios meſſis. ib.
Ante ſeparatam decimam de fructibus edere non licebat. 351.
Operarii tamen ex is frugibus & fructibus quos colligebant, in parva quantitate edere poterant. 353.
Sex ſunt quæ decimam determinant; & proinde vel permittunt vel interdicunt comeſtionem. 356.
Primo Atrium. ib.
Secundo Emtio. ib.
Tertio Ignis. ib.
Quarto Sal. ib.
Quinto תרומה Thruma. ib.
Sexto Sabbatum. ib.
Cum fructus illati ſunt domum, decimantur. 357.
Explicatio aliarum conditionum. 359.
Comedens rem de qua Decima non fuit facta, reus eſt mortis divinitus inferendæ. 362.
Sed quale demum futurum ſit hoc genus pœnæ vel mortis, non convenit inter auctores. 363.
Forum humanum hunc reatum puniebat flagellatione. ib.
Quæ terræ & perſonæ obligarentur ad decimas. 365.
Tota terra Chanahan obligabatur ad decimas. 366.
Et tota regio duodecim tribubus diſtributa. 367.
Quæ omnes terræ dicuntur Terra Iſraelitica. *ibidem*.
Etiam Syria ſubjiciebatur legi decimarum. 368.
Etiam in terris Babyloniæ, Hammon, Moab, Ægypti, quippe finitimis Iſraeliticæ, in quibus erant Hebræi, ſervabatur hæc lex. 370.

Nunquam autem inſervierunt decimæ primæ pro decimis pauperum, quemadmodum opinatur Scaliger. 387.
Non convenit inter eruditos, quo loco hæ decimæ darentur Levitis. 389.
Alii volunt datas Levitis in urbibus, quarum erant diſtrictus. *ib.*
Alii docent eas delatas fuiſſe Hieroſolymam. *ibidem*.
Probabilior eſt prima ſententia. 390.
Decimas comedere poterant Levitæ, eorum filii, & familia. 391.
Immo ipſi Iſraelitæ, & perſonæ profanæ. *ib.*
Levitæ antequam ederent de allatis decimis, debebant ſeparare decimas pro Sacerdotibus. 395.
Hæc decima ex decimis dicta fuit Oblatio Domini, vel Decima Sanctitatis. 396.
Poterant tamen etiam Iſraelitæ decimam imminutam a Decima Levitarum, jam de hoc admonitorum, dare Sacerdotibus. 396.
Hæc decima afferebatur Hieroſolymam. 399.
Et aſſervabatur in Conclavibus. 400.
Decima ſecunda quæ vocabatur Sanctitas, adducenda erat ad locum; erat redimenda, & erat dominorum. xv. 20. 22.
Paſta decimæ ſecundæ Hieroſolymis obligabatur ad placentam. 244.
Iſaac ſeparavit decimas ſecundas. xx. 304.
Quidam male opinati ſunt Decimas ſecundas eſſe eaſdem ac Decimas ex decimis. 405.
Hæ decimæ debebant comedi coram Domino. 406.
Poterant pecunia permutari. 401.
Ergo volens eas redimere, ſatis erat ut ſepararet nummos. 411.
Sed debebat inſuper addere quintam partem. 412. 418.
Pecunia redemturæ debebat eſſe argentea. *ib.*
Moyſis ævo, & quamdiu ſtetit primum Templum, hoc argentum pendebatur. 414.
Æſtimabantur autem hæ decimæ pretio viliori. 415.
Et hæc pecunia quæ ſancta erat, non poterat commiſceri cum profana. 416.
De ea pecunia orta eſt diſſenſio inter Scholam Hillelis & Sammai. 417.
vionis, & angulo. 433.
Hæc decima facienda erat ex omnibus decimarum ſpeciebus: 435.
Etiam Sacerdotes & Levitæ tenebantur ad hanc decimam. 436.
Eadem terra, quæ obligabatur ad decimam primam & ſecundam, obligabatur etiam ad decimam pauperibus ſeparandam. 437.
Nomine pauperum intelligebantur etiam proſelyti. 438.
Hæ decimæ diſtribuebantur vel ex area, vel ex horreo, vel ex domo. 440.
Mane ibant ad agrum nutrices, cauſa ſuorum infantium. *ib.*
Meridie etiam pueri. *ib.*
Veſpere autem ſenes. *ib.*
Hæ decimæ dabantur a fine trium annorum. 441.
Confutatur eorum opinio, qui putant decimas pauperum eſſe peculiare genus decimæ poſt decimas primam, & ſecundam. 443.
Immo illa erat quovis anno tertio loco decimæ primæ, vel ſecundæ. 448.
Alii putant fuiſſe loco primarum, inter quos Scaliger, & Sixtinus Hamama. 449.
Alii vero loco ſecundarum. *ib.*
Priorum ſententia refutata, alia acceptatur. *ibidem*.
Quiſque in Templo coram Domino confiteri debebat, ſe diligenter obſervaſſe omnia præcepta de decimis. 451.
Hujus confeſſinnis formula erat בערתי קדש מביתי Removi ſanctum de domo mea. 452.
Integra formula affertur. 454.
Et fuſe explicatur. 454. 455. 718.
Spurii, & libertate donati non confitebantur, *ibidem*.
Confeſſionis hujus faciendæ dies eſt ultimus feſti Paſchæ, circa veſperam. 459.
Fiebat Hieroſolymis tribus feſtis ſolemnioribus, quibus quiſque apparere debebat coram Domino. 460.
Et qualibet lingua fieri poterat. 461.
Eam faciebant agrorum proprietarii. *ib.*
Jochanan, ſive Joh. Pontifex maximus, poſtquam

Ezra

Et in dimidio feſti Tabernaculorum. *ib.*
Beſtiæ decimatæ edebantur a poſſeſſoribus ſuis Hieroſolymis, ut dictum eſt de decima ſecunda. 484.
Locus comeſtionis erat quivis in eadem Urbe. 488.
Comedens extra, vapulabat. *ib.*
Veſcebantur poſſeſſores, tum illi quibuſcum poſſeſſor communicare comeſtionem volebat. 489.
Semper hæc decimatio obtinuit, tam diruto, quam ſtante Templo. *ib.*
Omnes tenebantur ad beſtias decimandas, Sacerdotes, Levitæ, Iſraelitæ. 490.
De Decimis ex Additamentis ad tractatum מעשרות Mahaſroth. xx. 492.
Ad decimam obligatur olus in ſuo principio, & fine. *ib.*
De variis ſpeciebus fructum obligatis ad decimam. 492. 493.
Agaſones, & operarii in torcularibus tranſeuntes de domo in domum, non tenentur ad decimam. 496.
Si dominus illis domum aſſignet, in qua pernoctent, tenentur. *ib.*
Vindemians uvam, ſive olivas ut vendat in foro; ſi vendere eas non potuerit, & reportet domum, tenetur ad decimam. 498.
Si quis manducet ficus ſub ficulnea non tenetur ad decimam. 500.
Bene utique ſi in caniſtro reponat. *ib.*
Operarii poſſunt comedere de fructibus, quos colligunt, quin teneantur de decima. 502.
Tenentur ad decimam ſeminis, & oleris ſemina ſervata ad olera. 504.
Si quis evellat plantas de agro ſuo, ut plantentur aliis in locis extra terram; aut ſi vendantur gentili, tenebitur ad decimas; quia eas educit de poteſtate decimarum. 506.
Emens agrum in Syria ante tempus decimarum, abſolvitur: poſt, tenetur. 508. 524.
De decimis ex Ghemara Hieroſolymitana. 512.
Expoſitio hujus regulæ. 556.
Fructus inventi in via abſolvuntur a decima. *ibidem.*
Ex corbe, caniſtro, aut perfecto non poſſunt fructus comedi. 558.
Qui edit de communi, ſeparet pretium juſta æſtimationem eorum fructuum. 560.
Frumentum decorticatum de ſpicis manu & mundatum, non tenetur ad decimam. 572.
Projectum in ſinum, tenetur. *ib.*
Satum pro ſemine, decimabitur pro tempore præterito. 578.
Satum pro olere, decimabitur pro tempore futuro. *ib.*
Plantæ evulſæ a ſuo agro, & in ſuo agro a domino poſitæ, vel donatæ ſocio, abſolvuntur. 580.
Venditæ in foro, tenentur; quia poteſt illas emere gentilis. *ib.*
Non vendat quis fructus ſuos, poſtquam advenerit tempus decimarum, niſi illi qui ſit fide dignus de decimis. 582.
Ager a Gentili venditus Iſraelitæ maturus ad tertiam partem, tenetur ad eam decimam, cujus ſeparandæ tempore fuit emtus. 588.
De hoc tamen non convenit inter Rabbinos. *ibidem.*
De decimis ſecundis ex Additamentis ad tractatum מעשר שני Mahaſeer Seeni. 598.
Decima ſecunda non poteſt vendi, non oppignorari, non dari pro cautione, non commutari. 598. 636. 639.
Neque profanatur moneta non ſignata. 600.
Quæ res emi poſſint nummis, quibus redemta fuit decima. *ib.*
Siclus pro decima ſecunda eligatur optimus. 606.
Si decima ſecunda auri conficiatur in vaſa, non non eſt illi redemptio. 608.
Decima ſecunda invecta Hieroſolymam, ſi pollueretur, tota redimebatur & comedebatur intus; alii dicunt foris. 612. 674.

[illegible], beſtiæ immundæ ex pretio decimæ ſecundæ. *638.*
Decima ſecunda non venditur, quia in illa eſt ſanctitas. *ib.*
Non datur pignori, quia in illa eſt benedictio. *ibidem.*
Decimis animalium non deſponſantur feminæ. *646.*
In loco proximo Hieroſolymis decimæ ſecundæ non poterant redimi. *654.*
Redemtione decimæ ſecundæ poteſt emi cibus, potus, & unctio. *654. 658.*
Oleo decimæ ſecundæ non ungunt Hieroſolymis. *656.*
Sapientes tamen id permittunt. *ib.*
Viciæ decimæ ſecundæ comeduntur virentes. *ibidem.*
Ingrediuntur Hieroſolymam, & egrediuntur. *ibidem.*
De decima ſecunda dicet alter alteri: Defer hæc Hieroſolymam ut enmedamus & bibamus, non ut partiaris. *670. 676.*
Quod emitur argento decimæ ſecundæ pollutæ, redimetur. *674.*
Alii dicunt, ſepelietur. *ib.*
Omnis decima ſecunda, quæ in ſua forte non æquivaleat pruthæ, non addit quintam partem. *698.*
Neceſſarium eſt ut exprimatur, Hæc eſt decimæ ſecundæ redemtio. *706.*
Si quis habeat fructus procul poſitos, debet eos inſignire. *716.*
Eſt autem *inſignire*, aſſignare eorum decimam huic, illi. *ib.*
Doctrina Spenceri de ſolutione Primitiarum & Decimarum. xx. *759.*
Mos qui erat inter gentes decimas ſolvendi, in cauſa fuit, cur Deus tot leges populo præſcripſerit de decimis. *ib.*
Solebant gentes aliquæ proventum e grege & agris provenientium, decimas dedicare. *760.*
Apud orientales maxime id in uſu fuit. *ib.*
Arabes thus offerebant, teſte Plinio. *ib.*
Epheſini dedicaverant Dianæ fundum. *ib.*
Auctoritatibus ex profanis auctoribus Spencerus contendit, Gentes decimaſſe bona ſua alicui Deo ante Moyſis tempora. *768.*
Sed etiam ante Moyſis tempora Gentes perſolvebant decimas regibus ſuis. *769.*
Hebræi ſolvebant Decimas Deo, qua Deo. *771.*
Et qua regi, ac politico rerum domino. *772.*
Deus autem has leges de decimis dedit populo, ut oſtenderet ſe verum omnium Dominum eſſe, & averteret populum ab Idololatria. *773.*
Ex eo quod omnes gentes alicui Deo vel vero vel falſo decimas rerum offerebant, evincitur Gentes ita ſenſiſſe, Deum eſſe auctorem omnium, & ut talem agnoſcendum oblatione decimarum eſſe. *774.*
Ut Hebræi didicerunt ab Gentibus offerre ſpolia hoſtium Deo; ita quoque didiſcerunt & hunc morem offerendi decimas. *775.*
Numeri decenarii ratio & conditio Hebræis viventibus ante Moyſen jam nota erat, neque opus habebant ut illam illos Moyſes doceret. *776.*
Quod probatur ex oblatione Abrahami facta Melchiſedeco. *777.*
Et fortaſſe Deus ut ſe accommodaret moribus hominum, Homer mannæ, quæ eſt pars decima Ephæ, juſſit ſervari in perpetuam memoriam. *ib.*
Cum ergo ab antiquis Patriarchis mos offerendi Deo decimas defluxiſſet ad Gentes, inter quas moratus fuerat populus, ut ritus ſanctificaretur quem certe populus inde egreſſus retinuiſſet, voluit Deus ſeveriſſimis legibus eum jubere. *778.*
Univerſa Spenceri ſententia confutavit Witzius. *ibidem.*
De profeſſione Decimarum ex ejuſdem Spenceri ſententia. *781.*
Profeſſio decimarum innititur verbis capitis vigeſimi quarti Deuteronomici. *781.*
Ea intelligi nequit niſi ad gentium ritus confugiatur. *ib.*
In profeſſione erant hæc verba: *non comedi ex eis in dolore meo*; quæ verba juſſit Deus ex-

Qui putat intelligendum eſſe; Judæum profiteri, ſe ſuper ſepulcra mortuorum nihil comediſſe : qui mos viguit apud Ethnicos , ratos mortuorum animas illac volitare. Sed ex decimis nihil obtuliſſe defunctis viris tamquam Heroibus. 791.
Et hoc faciebant Ægyptii , qui offerebant cibos Iſidi & Oſiridi. *ibid.*
Ut ergo Deus populum ab hac Idololatria averteret , eam profeſſionem fieri mandavit . *ibidem*.
Lex de Decimis examinata. XXIV. 242.
Decima animalium mundorum erat ſacrificanda Domino. XXIX. 197.
Præceptum hoc Leviticum explicatum ex Siphra. *ibid.*
Proponuntur a Rabbinis quæſtiones ; num pro ovibus decimari poſſent boves , & viceverſa : num pro agnis hædi. 198.
Decima unius anni non poterat in annum alterum differri. *ib.*
Etiamſi decima cadebat in animal vitioſum , illud non poterat redimi , aut commutari . 199.
Alioquin ſi commutabatur , & ipſum & commutatio ejus erat ſacrum Deo. *ib.*
Neque ex tritico novo pro veteri, aut viceverſa, poterat dari decima. 200.
Animalia poterant decimari & ſtantia, & recumbentia, & edentia. *ibid.*
Ratio cur bona & mala debebant decimari , eſt quia Sacerdos ea ſibi decimabat. 201.
Sacerdos ſeparans vitiata a bonis, vapulabat quadraginta verberibus. *ib.*
In decimandis vitulis, agnis hœdis, paſtor virga minio tincta e ſtabulo ſingillatim exeuntes , decimum quemque ſignabat. *ib.*
Id explicat Toſaphta Berachoth. 202.
Quæritur quando nam cenſeretur animal egreſſum e ſtabulo. *ib.*
Num ſi ponat extra caput tantummodo . XXIX. 202.
... cum erat deſpumatum . Olei , cum deſcenderat in ſoveam. 502.
Decima pro ſeparatione , dicebatur ſanctitas levis. *ib.*
Decima prima dicebatur abſolute , ſeparatio . 503.
De decima ſecunda eſt præceptum in Deuteronomio ; cujus verba cum expoſitione Siphre afferuntur Hebraice & Latine. *ib.*
Debebat dari decima frugum natarum eo anno . 506.
Inquiritur de quibus rebus danda eſſet decima præter triticum, vinum, & oleum. *ib.*
Decima ſecunda non erat comedenda , niſi ſtante Domo. 508.
De quo tamen non convenit inter Rabbinos , doctores. *ib.*
Decima polluta debebat redimi argento . XXIX. 509.
Et tertio quoque anno decima danda erat pauperibus. 510.
Præceptum ex Deuteronomio affertur ; & explicatio ejus ex Siphre. *ib.*
DECIMATIO pecorum. III. 404.
Decimatio per virgam qua ratione fieret. III. 408. XX. 476. XXIX. 202. Vide ſupra.
Decimationum dubia lege lata a Synedrio dirimebantur. III. 406. 408.
Decimatio apud Latinos ſignificat etiam ſortitionem, quam milites deſertores ſigni aut cuſtodiæ jaciebant, ut decem ex centum , unus ex decem ſupplicio afficeretur. XX. 281.
Hujuſmodi decimatio inuſitata erat Hebræis. *ibidem*.
DECINERARE qui volebat Altare , ſurgebat lecto & lavabat ſe , antequam præfectus adveniſſet. XIX. 1470. 1472.
Si plures ſacerdotes volebant decinerare , ſortiebantur. *ib.*
Olim ſine ſorte decinerabat prior, qui ad Altare perveniſſet. *ib.*
DECINERATIO Altaris qua noctis hora fieret . X. 787.

Munus

De modo peragendæ decinerationis ab ſacerdotibus lotis manus & pedes ex labro. xix. 1474. 1475. 1496.
Vide Decinerare, Altare, Candelabrum, Cinis.
DECIUS Imperator quot annos imperium Romanum obtinuerit. xxviii. 903.
DECLINANS mulier dicitur illa, quæ vetita a marito converſari cum aliquo viro, non obtemperat. xxx. 91.
Hæc uxor ob id dotem amittebat. *ibid.* Vide Adulterium.
DECUSSIS, nummus valens decem aſſes Romanis uſitatus. xxviii. 34.
Continebat valorem unius Julii noſtratis. 38.
Idem tamen eſt apud multos, ac denarius. *ib.*

D E D

DEDICATIO loci alicujus quænam rite facta cenſeretur. viii. 846.
Quid prima Hieroſolymæ & Sanctuarii valuerit. *ib.*
Octiduo dedicationis Templi Stationes non agebantur ad preces matutinas. 966.
Dedicatio cur ab Haſmonæis per octavam celebranda ordinata fuerit. xi. 1018.
Multa hoc feſtum reſpicientia afferuntur. xi. 1036.
Unde orta conſuetudo Templa dedicandi apud Chriſtianos. 1039.
Mos hic etiam apud Gentiles obtinebat. 1041.
Vide Encænia.

D E F

DEFÆCANDO auro & argento quæ vaſa conveniant. xi. 11.
DEFARINATUM ſignificat frumentum molitum, & in farinam redactum. xxix. 110.
DEFECTUUM corporis in Sacerdote canones. viii. 1120. Vide Vitia. Sacerdos.
Defectus Sacerdotum rimabatur Synedrium magnum. xiii. 897.
Hi defectus recenſentur. 899.
Alterum אשם ודאי pro delicto conſtanti & certo. 886.
Species hujuſmodi delicti certi erant quinque. *ibidem*.
Ritus ſacrificii pro delicto exponuntur. 887. Vide Sacrificium.
DELOS inſula relicta intacta a Xerxe Perſarum rege, quia dicata Soli, quem Perſæ colebant. xxiii. 200.
Δήλωσις, δήλων, δῆλος exponuntur. xii. 603. 617.
DELPHICUM oraculum. xii. 698.
Delphicorum vatum impoſturæ, & artes. iv. 280.
DELPHIN piſcis delectatur muſica. xxix. 332.
Eſt animal amicum hominis. 333.
Sequitur naves, ubi canitur & ſonatur. *ibidem*.
DELTA Δ. δ. figuram Sanctus Hieronymus citharæ aſſignat. xxxii. 503.
Vide Cithara.
DELUBRUM. Vide Templum.
Delubra argentea quid eſſent. III. 330.

D E M

DEMARETICUS nummus, ſic dictus eſt, eo quod Demaretes Gelonis uxor in Sicilia, bello rege implicito, coegit feminas conferre aurum & argentum ſuum, quibus conflavit nummos, & virum ſuum regem Gelonem adjuvit. xxviii. 347.
DEMENSUM, vel a menſe, vel a metiendo vox deducta. xxviii. 613.
Significat id, quod menſe quovis ſolent domini ſervis ſuis demetiri. *ib.*
DEMETRIUS rex poteſtatem fecit Judæis cudendi nummos. xxviii. 561. 702. 1086. 1226. 1293.
Perſequitur & vincit Tryphonem. 1294.
Nummus in memoriam hujus victoriæ cuſus eſt. *ibid.*
Demetrius Phalereus Bibliothecæ Alexandrinæ præfectus. 840.
Vide animadverſionem Petavii. 873.
Deme-

Num denarii argentei primo cuſi fuerint ponderis diverſis ab illis, qui cuſi ſunt poſt diminutionem aſſis. *168*.
Denarii nomen non reperitur in libris Hebræorum, niſi diu poſt eorum diſperſionem ab Hadriano factam. 312.
Denarii, quibus Chriſtus proditus fuit, qui oſtenduntur falſiſſimi ſunt. 315.
Denarius appellabatur cenſus, quem Judæi Romanis ſolvebant, eo quod ſolveretur iis nummis Romanis. 328.
Denarii argentei ſub Camillo conſule, non erant Romæ. 419.
Errat Plutarchus id narrans, & refutatur. *ibidem*.
Denarii Romani erant in uſu in Polonia. XXVIII. 597.
Et multi reperiuntur ibidem paſſim in agris. *ibid*.
Denarius dividebatur apud Romanos in quatuor ſextarios. 598.
Denarius pone ſequutis temporibus appellatus fuit æreolus nummus. *967*.
Varie apud Hebræos hæc vox דינר accipitur. 1331.
¶ Denarii numeri myſteria. XX. *763*.
Numerus denarius conficit קהל, עדה vel כנסת Cœtum. XXI. 142. Vide Cœtus.
Cur numerus denarius hominum fuerit neceſſarius ad preces publicas ex Verporum ſententia. 14*6*. 41*6*. Vide Otinſi, בטלנין.
Denarius numerus accipitur pro numero multitudinis. 422. Vide Decem.
DENTES molares ſunt maxillares. XXIX. 16*5*.
Sic autem vocati fuerunt, quod cibum ab anterioribus dentibus præmorſum, molant. *ibidem*.
Hi dentes naſcuntur primo ætatis ſeptenio. *ibidem*.
Stridere molari dicitur de homine irato. XXIX. *167*.
Depoſitum datum mihi non poſſum deponere apud alios. XXX. 430.
Si perit, ego teneor pretium reſtituere domino. *ibid*.
Depoſita ſi quis habeat, & moriatur, primum reſtituenda ſunt infirmiori. *942*.
Qui depoſitum accepit, vel ipſe teneat, vel domino ſuo reſtituat. *954*.

D E R

DERCE, nome Deæ Syriæ. Vide Athergatis.
DERCETO Δερκετὼ, idem quod Derce, ſignificat piſcem immanem. XXIII. *168*.
Habetur pro Idolo Dagone. *ibidem*. Vide Dagon.
DERIVATIO rituum quorumdam Judaicorum, utrum ab Ægypto accerſenda. XII. 457. ad 784. Vide Ritus. Ægyptus.

D E S

DES, idem quod bes. XXVIII. *39*. Vide Bes.
DESCRIPTIO Templi ſecundum Joſephum. IX. *6*11. Vide Templum.
DESERTUM, in quod Chriſtus a Spiritu ductus eſt, appellatum fuit Quarantana. V. *636*.
Deſertum Sin duplex fecit, סין & צין. VI. 10*6*.
Per deſerti viam quare Deus populum ab Ægypto egreſſum in terram Chanahan deduxerit. XIV. 132.
Deſertum Chezab מדבר כזב. 278.
Deſerti errores quare Deus voluerit Hebræos per annos quadraginta ſubire. I. 187.
In deſerto an Sacrificia Iſraelitæ obtulerint. *492*.
Cur ibi Paſcha non celebrarint. *493*.
An præter vitulum Judæi alios Deos in deſerto coluerint. *494*.
DESOLATIONIS Idolum quid intelligatur. IV. 280.

DES.

rit. VIII. 154.
Deus lex vel ignis dicitur. 254.
Deum בגשם σωματικὸν Corporeum male a Chriſtianis Judæi fieri contendunt, eo quod illum carnem ſumſiſſe docent. 282.
In qua plantæ ſpecie Deus Moyſi apparuerit. 404. 422.
Dei exiſtentia & providentia ex Ciceronis teſtimonio. x. 159.
Deum ſingulari modo ſacrificiis intereſſe putabant Judæi. 497.
Dei ſilentium quid ſit exponitur. xi. 783.
Deus niſi præmonuerit, non punit. 193.
Dei Thronus ubi collocatus ſit. 838.
Deus præſentiam ſuam tonitru atteſtari conſuevit. 880.
Deus fuit rex Judæorum politicus. xii. 462.
Deus ſemper ſeſe hominibus manifeſtavit. 705.
Hebræos ab gentium moribus arcere ſæpe voluit. 711.
Deus cur Moyſen, & non Aharonem alloqueretur. xiv. 2.
Deus ſemper & in omnibus benedicendus eſt. 106.
Dei & hominis ἀντιθεσις. 258.
Dei Nomina. 564.
Deum creatorem Ægyptii, & aliæ gentes docuerunt. I. 907.
Hunc Ægyptii Græciquæ *Mentem* nuncuparunt. *ibid.*
Dei nomina apud Hebræos unde derivata. xxxii. 711.
Deus Rex Iſraelis pleno jure dicitur. III. 42.
Fœdus ſolemne inter ſe & Judaicum populum, quibus ceremoniis inire voluerit. 43.
Tituli Regis Deo competere demonſtrantur. 46.
Quid ſit Deum videre a facie & a tergo. xv. 216.
Deus eſt unus ſolus. 506.
De amore ejus ſuper omnia multa docentur. 512. 518. 558.
De reverentia præſtanda ejus nomini. 874.
De Deo ut creatore & juſto. xv. 878. xvi. 1158.
Dabat jura belli & pacis. *ibid.*
Dedit populo leges judiciales. 13.
Ad ſubita rerum, & ad caſus extraordinarios, reſpondebat ex Tabernaculo. 14. 43.
Deus eligitur in Regem a populo. 16.
Sancit Deus cum populo fœdus. 18.
Deus rejectus a populo ut rex, in illum indignatur. 33.
Deus ut rex cœleſtis ab Judæis coli voluit. xxiv. 44.
Deus exercuit in populum poteſtatem legislativam. 60.
Per annos quadraginta Deus providit populo & quoad victum. 82.
Num Deus, qui dicitur אלהים Elohim, debeat vocari Imperator populi Iſraelitici. 112.
Nomen אלהים, eſt nomen dignitatis internæ, non externæ. 112. Vide Elohim.
Deus adſtrinxit ſe unice Iſraeli circa ætatem Abraham Iſaac, & Jacob, tum cum iniit fœdus cum Abraham adhuc præputiato. 149.
Multo magis ſe adſtrinxit poſt fœdus initum in monte Sinai. *ibid.*
Deus eſt numen ſacroſanctum. 150.
Hinc formula illa in fronte cujuſcujus promiſſionis: *Ego Deus tuus*, tamquam bonum excellentiſſimum continens, occurrit. *ib.*
Prima relatio ſignificatus Dei ſe extendit ad verbum illius, quod pro norma ineffabili unice recipiendum eſt. 151.
Deus non exigit ab homine unice ſubjectionem, ſed etiam cultum religioſum. 152.
Cultus iſte debet demonſtrare hanc hominis ſubjectionem, per quem homo recognoſcit ab eo & non aliunde, quæ habet; & oſtendit ſe ſperare ab eo, quæ nondum habet. *ib.*
Deus habitabat in medio Iſraelis. 155.
Cultus in Deum conſtabat partim precibus, benedictionibus, adorationibus, gratiarum actionibus; partim victimis, & oblationibus. xxvii. 770.
Ex oblationibus aliæ erant ſpontaneæ, aliæ divinitus imperatæ. *ibid.*
Aliæ fiebant quovis tempore, aliæ quibuſdam diebus tantum feſtis appellatis. *ibid.*

Crede.

dem.
Et ex opere vere Divino, eujuſmodi futura erat populi liberatio ex Ægypto. *ib.*
Hæc apparitio proprie ſpectavit ad Filium Dei. *980.*
Deus non retardat dare meritum facienti præceptum in gentili. XXX. 450.
Deus jubet honorari parentes, quibus ſe comparat. 412.
Præmiis afficit bonos; malis impios. 454.
Deo honor debetur, & ſubmiſſio præcipitur. 1192. Vide Decalogus.
¶ Ignoto Deo Arabes ſua Altaria conſecrant. III. 302.
Deos falſos quo nomine appellent Judæi. VII. 718.
Deos poſſe videre τῶν θεῶν γενέσθαι θεατὴν, votum erat Amenophi regis. 1110.
Deorum quis primus corona redimitus. XIII. 350.
Coronæ Deorum radiatæ erant. 357.
Deorum ſimulacra in conſecratione ungebantur. *459.*
Deos omnium primi Æthiopes coluiſſe dicuntur. II. *197.*
Deorum manibus cur muſicum inſtrumentum traditum inſertumque a veteribus fuerit. XXXII. *419.*
Deorum nomina pleraque a montibus & lucis ubi colebantur, derivata ſunt. III. *186.*
Deorum pluralitas unde manarit explicatur. 302.
Exemplum exſtat celebre in ara Athenienſium. *ibidem.*
Deorum nomina quare ethnici tegebant. 303. 305.
Et qua de cauſa eoſdem vinctos retinebant. *ibidem.*
Deorum nomina civitatibus imponere, mos erat gentilibus familiaris. *306.*

aſſignatæ fuerunt. *329.*
De Diis Penatibus. *ib.* Vide Penates.
De Diis Miſcellaneis. 331.
Deorum ornamenta, & inſignia. *336.*
De Deorum curribus, & animalibus eos trahentibus. *ib.*
De Diis Cabiris. 337. Vide Cabiri.
Quibuſnam Diis a multis populis immolarentur homines. *896.*
Dii Gentium plerique a loco nomen ſortiti ſunt. X. 258.
Cornuti nonnulli. *360. 362.*
Et radiato capite. *366.*
Diis cur humanam formam affixerint antiqui. II. 213.
Dii & qui naſcuntur in hortis ab ethnicis culti ſunt. III. 331.
Vide Idolum, Simulacrum, Templum, Ara.
DEUTERONOMII liber explicatur. XV. 450. ad *998.* XVI. 788. ſeqq.
Deuteronomii libri, a capite in quo dicitur Deum duxiſſe Moyſem in montem, ubi mortuus eſt, ſcriptor fuit Joſue. XIX. *868.*
In Deuteronomii libro Moyſes poetæ & oratoris perſonam ſuſtinet. XXXI. 321.

D E X

Δεξιόλαβος. XXVII. 245.
DEXTANS, nummus qui continebat decem partes Aſſis. XXVIII. 34.
Dextans etiam menſura liquidorum fuit, capiens decem cyathos. *65.*
Eſt quoque Dextans menſura longitudinis, habetque pedis unius uncias decem. *69.*

… pauperes. 64.
Erant viri ſpectatiſſimi civitatis. 65.
In quolibet loco, ubi frequentes eſſent incolæ, erant hujuſmodi Gabbaim. 66.
Duum generum erant: alii colligebant nummos, alii vero cibos; erantque tres in quoquo genere. 67.
Vel ſaltem quinque: duo collectores, & tres diſtributores. 68.
A Lightfootio Diaconi appellantur פרנסים Parnaſim. 69.
Et ſunt illi, qui rei cibariæ pauperibus diſtribuendæ præerant. 73.
Diaconi ſeptem in Chriſti Eccleſia inſtituti ſunt inſtar Diaconorum Synagogæ. 103.
Quale eſſet Diaconorum munus in primitiva Eccleſia. 113.
Scilicet cuſtodia menſarum, & cura pauperum. 114.
Qualitates in Diaconis conſtituendis requiſitæ. 119.
Quia cœna Dominica appellatur *Menſa*, Diaconi admiſſi fuerunt ad myſteria menſæ Dominicæ, cœperuntque corpus & ſanguinem Chriſti fidelibus porrigere. 121.
Quia inter menſas hortabantur ad virtutem pauperes; ſequentibus temporibus iiſdem demandata fuit cura inſtruendi Catechumenos; & interveniendi adminiſtrationi Baptiſmatis. 123.
Diaconi non erant membra Synagogæ. 393.
Diaconos Eccleſiæ Chriſtianæ non correſpondere Collectoribus eleemoſynarum in Synagoga probat Vitringa. 409.
Diaconi in veteri Eccleſia pauperum curam habebant. xxx. 1321.
Eorum munus, & habitatio appellabatur Diaconia. *ib.* Vide Nathinæi.
DIACONISSARUM munus in primitiva Eccleſia erat recipere hoſpitio peregrinas mulieres errantes. xxi. 118.
Aut illis de ſuis ſubſtantiis miniſtrare. *ibidem.*
De quibus fortaſſe intelligendum illud Apoſto-
…
Erat Rhodius. 1291.
DIALECTI. xxxi. 194.
DIANÆ Sacerdotes nudis pedibus miniſtrabant. xiii. 407.
Dianæ Templum quot annis excitatum, & quam magnis expenſis. III. 716. 720.
Superſtitio eorum, qui Templum intrabant. 722.
Dianæ apud Scythas mactabantur victimæ humanæ. xxiii. 376.
Arcus erat inſigne Dianæ. 336.
Ejus currus ducitur Cervis & Canibus. *ib.*
Ejus ludi vocabantur Lampadophoria. *ib.*
Diana reſpuebat unguenta. xxix. 474.
Solo oleo illa, & ejus ſtatuæ perfundebantur. *ibidem.*
Dianæ nudis pedibus ſacrificabatur ab Cretenſibus. 931.
Diana nudis pedibus erat, quando fugiit a Minoe. 1005.
Diana Segeſtanorum Dea conſpergebatur coronis & floribus. xxx. 1239.
Dianam revera unguentis fuiſſe unctam docetur. 1276. 1287.
Contra docetur. 1384.
DIAPASΩN, Chorda muſica. xxxii. 11. 242. 599.
Διάστημα quid ſit. xi. 400.
Diapente, Chorda muſica. xxxii. 10. 599.
Διάψαλμα סלה. xxxii. 380. 621. 679. Vide Selah.
DIASTOLE, figura per quam ſyllaba natura brevis, uſu producitur. xxxi. 74.
DIATESSARΩN, Chorda muſica. xxxii. 10. 599.
DIAVLON, menſura Græca duum ſtadiorum fuit. xxviii. 74.
DIAVLOS, & Diavlodromos dicebatur is, qui in ludis Olympicis ſtadium curſu confecerat; & rurſum a meta ad carceres recurrebat. xxviii. 74.

DIB

DIDRACHMUM, Didrachma, διδραχμον monetæ genus. XI. 952.
Convenit cum בקע, ſive Hemiſiclo. *ib.*
Quantus ejus eſſet valor. XXVI. 980.
Nummus Habraicus erat conſtans quatuor drachmis Atticis. XXVIII. 40.
De Didrachmis a Chriſto ſolutis. 1439.
Tempus ſolutionis didrachmorum, erat Paſcha. 1440.
Conſenſus Evangeliſtarum de hac Matthæi narratione. 1441.
Cur Didrachmorum exactores ad Petrum acceſſerint, non ad Jeſum. 1442.
Quare Chriſtus pro ſe, & pro Petro tantummodo Didrachmum ſolverit. 1443.
Vel quia primogeniti tantum illud tributum ſolvebant. 1444.
Vel quia exigebatur a tranſeuntibus per civitatem Capharnaum. *ib.*
Cur Chriſtus non extraxerit e loculis Didrachmum, ſed juſſerit Petrum piſcari, & nummum ex capto piſce extrahere. 1445.
Vel quia nummos quos habebat oblatos a mulieribus, ſervabat pauperibus; vel quia deerant ii diſcipuli, qui habebant loculos. 1445. 1446.
Quæritur etiam, num Chriſtus creaverit Didrachmum tunc in ore piſcis; an præſciverit piſcem eum nummum tunc in ore habere XXVIII. 1446.
Utrumque, quod conveniat divinæ Chriſti virtuti, dici poteſt. 1447.
Qualis nummus Didrachma fuerit, anquiritur. 1448.
Erat moneta argentea, idem prorſus valens, atque duo Hiſpanica Regalia. *ib.*
Vel duos Julios Italos. *ib.*
Sive decem Solidos Gallicos. *ib.*
Eratque dimidium Sicli. *ib.*
Cur Septuaginta interpretes verterint ſemper Siclum per διδραχμον. 1449.

Sed falluntur. *ib.*
Examinatur interrogatio Chriſti ad Petrum: *Reges terræ a quibus &c.* 1474.
His verbis Chriſtus oſtendit ſe filium eſſe Regis cœleſtis. 1475.
Ex hoc tributo a Chriſto dato confirmatur magiſtratuum auctoritas. 1478.

D I E

DIEI יום nomine ſubinde Sol appellatur. X. 403.
Aliæ acceptiones prophæticæ potiſſimum. XI. 786.
Dies triginta ante principium anni, habentur pro anno integro. XIV. 1524.
Dierum genus duplex. I. 449.
Dies naturalis a qua hora initium ſummat. 450.
Dierum translatio in Synagoga, non a Synedrio ordinata, ſed ab Doctoribus Hebræorum ſtabilita fuit. 459.
Hæc dierum translatio quam ob cauſam fuerit conſtituta. *ib.*
Diei in horas partitionem Judæi nequaquam ab Romanis accepiſſe exiſtimandi ſunt. I. 464.
Diebus feſtis, aut etiam intermediis, quænam abſervanda ſint circa luctum. XXXIII. 46.
Diei quadripartita diviſione facile concilientur Evangeliſtæ, circa paſſiones Salvatoris noſtri. III. 223.
Dierum tranſpoſitio triplex: Menſtrua, Politica, Mixta. 279.
Harum tranſpoſitionum regulæ, & rationes. 279. 280.
Dies alii feſti, alii vero profeſſi. IV. 322.
Dies Septimanæ male ab Ægypto acceſſit Marshamus. 331.
Dies primitivorum ſic appellati, quia in illis

 offe-

cri, hoc eſt exſecrandi, triſtiſque ominis, 887.

Quidam nefaſti habebantur non auctoritate, ſed ex privatorum opinione, & diſciplina ſecretiori. *ibid.*

Atræ erant Nonæ & Idus cujuslibet menſis. 888.

Profeſtorum; habebantur hi maxime idonei ad agendum, vel ex aſtrologica ratione, vel aliunde. 889.

Opponebantur infauſtis. *ib.*

Apollo die ſeptimo natus erat. *ib.*

Aliæ rationes ab auctoribus poſitæ, quamobrem eſſet ille dies ſacer. 890.

Aliæ item rationes ex Aſtronomia petitæ. XXVII. 893.

Dies Saturni apud Romanos erat dies ater. 904.

Cur dies ita diſpoſiti ſint, ut planeta qui eſt quartus, ſcilicet Sol, denotet primum diem; qui eſt ſeptimus, ſcilicet Luna, denotet ſecundum &c. ratio eſt ex proportione muſica diateſſaron, nempe ut fiat ſaltus in quartum quemque planetam. 935.

Alia ratio eſt ex præfecturis horarum, cum cuilibet horæ diei & noctis planeta unus præſit. 936.

Tertia ratio eſt ſuperſtitio. 938.

Fuſe ea explicatur. 938. 939.

Diſtantia quæ eſt inter Lunam & Solem cauſa fuit, cur idem ordo ſervaretur in reliquis planetis diſtribuendis per dies. XXVII. 941.

Locum primum tenet Sol, quia præeſt diei: ſecundum vero Luna, quia præeſt nocti. 940.

Dies apud Eccleſiaſticos dicti ſunt Dominica, Feria prima &c. ex inſtituto Silveſtri Papæ. 952.

Ita numerant Poloni, Bohemi: Hungari etiam ſine nomine Planetarum dies diſtinguunt. *ibidem.*

Græci a die Dominico diem ſecundum, ter-

D I G

DIGITORUM conformatio in Sacerdotali benedictione. IX. 1162.

Digitis micabant מצביעין, in ſortitione miniſterii ſacri. XI. 634. XIII. 960. Vide Decineratio, Altare, Candelabrum.

Digitus Sacerdotis quando nominatur, intelligitur præciſe digitus manus dexteræ. XV. 1060. XIX. 6.

Digiti immerſio in ſanguinem in ſacrificio pro peccato interiori, reddebat ſacrificium illegitimum. XIX. 158.

Alii Rabbini aliter ſentiunt. 160. Vide Sanguis. Aſperſio.

Digitus, minima omnium menſurarum apud omnes nationes. XXVIII. 74.

Eſt quantitas latitudinis ordinarii digiti per latum æqualis. *ib.*

Seu eſt quarta pars palmi minoris. *ib.*

DIGNITAS regia & Pontificia quamdiu apud Judæos conjuncta fuerit. XII. 15.

Dignitas Pontificalis, quanta. XII. 153.

Dignitas regia & pontificia, num apud Judæos perpetuo conjuncta, ut quidam ex veteribus tradunt. 304.

Dignitas Aharonis. XIII. 548. Vide Aaron. Aharon.

Dignitates inter Hebræos erant hereditariæ. 835.

¶ Dii cur pingi ſoleant cum inſtrumentis Muſicis. XXXII. 1030. Cetera Vide Deus. Elohim. Idola.

D I L

DILECTI ſex ſunt vocati, ſecundum Hebræorum ſententiam: Deus, Beniamin, Salomon, Iſraelitæ, Domus Sanctuarii, Abraham. XV. 964.

Δήλωσις, δῆλον, δῆλος. XII. 603. 617.

DI-

porcarius Judæi cujuſdam, ita ut famuli illius Rabbini alapis eum cæderent. XXI. 1177.
Aſſumtus ad Imperium eos de hac re punire volebat, ſed ſe purgarunt. *ib.*
Monumentum exſtruxit Tyri. 1178.
Diocletianus teterrimam perſecutionem movit Chriſtianis. XXVIII. 856.
Quamdiu regnaverit. 915.
Ab eo Chriſtiani numerabant annos ante æram Dionyſianam. *ib.*
In hoc multum hallucinatur Scaliger. *ib.*
Habuit collegam Maſſimianum. 919.
Anno Chriſti trecenteſimo quarto, imperii ſui vigeſimo, abdicavit Imperium. *ib.*
Ejus perſecutio in Chriſtianos. 921.
Quando ea cœperit. 923.
Diocletianus Imperator primus edicto juſſit, ut quiſque proſtratus ſibi oſcularetur pedes. XXX. 1178. 1204.
Gemmas veſtibus, & calceamentis plurimas inſeruit. 1204.
DIODORI Siculi de Herodoto judicium. XII. 595.
Diodori & Æliani ætas. 752.
DIOGENES nudis pedibus calcabat nivem. XXIX. 989.
DIONYSII Syracuſani nummi. XXVIII. 1386.
Expulit e tota Sicilia Cartaginienſes. 1386. 1387.
DIONYSIUS Halicarnaſſeus deſcribit fertilitatem Italiæ. XXIX. 11. Vide Æra.
DIOSCORIDIS locus de Balſamo caſtigatur. XI. 293.
Dioſcoridis locus de Onyche. 324.
Et de Malabathro. 332.
Et de Galbano. 336.
De Thure. 338.
De Myrrha. 368.
De Nardo. 396.
De Cypero. 401.
De Croco. 406.
Diſcalceatio recitabatur Lingua Sancta Hebrea. 686.
Diſcalceationis præceptum præcedit præceptum leviratus. 850.
Diſcalceationis religioſæ in loco ſacro illuſtratio. XXIX. 897.
Quatuor circumſtantiæ, in quibus fiebat diſcalceatio. *ib.*
Moyſi atque Joſuæ Deus ipſemet juſſit diſcalceationem. *ib.*
Quidam Rabbini putarunt allegoricam Moyſis & Joſuæ diſcalceationem fuiſſe; & nihil aliud ſignificaſſe, niſi ut terrenas cogitationes deponerent ex animo, ſicut deponuntur calcei, quando extrahuntur. 918.
Eorum argumenta adducuntur. *ib.*
Rationes, cur Moyſes juſſus fuerit ſe diſcalceare juxta doctorum Chriſtianorum ſententiam. 920.
Cur Deus quamvis poſtea toties Moyſis apparuerit, nunquam illi juſſerit amplius, ut calceos ſuos deponeret. 921.
Hinc mos manavit, ut Hebræi ſacerdotes in Templo eſſent diſcalceati. 925.
Si diſcalceatio pedum ſacerdotibus nocebat, erat præfectus ægrorum, hoc eſt medicus, qui illis medebatur. 931. 951.
In Eccleſia Catholica fuit error quorumdam, qui dicebant, oportere ſemper nudis pedibus incedere. 932.
Diſcalceatio aliena erat ab Ægyptiorum moribus. 634.
Diſcalceatio adhibita fuit vel ob religionem, vel ob aliquam gravem cauſam. 936.
In negotio Leviri fiebat diſcalceatio. 937. 967. 1019. Vide Leviratus.
In redemtionibus rerum immobilium fiebat item diſcalceatio. 937. 968. 1020. Vide Contractus.
Fiebat etiam diſcalceatio in calamitatibus. 939. 1011.

Et

988.
Diſcalceatio in Leviratu ignominioſa erat. 1020.
Differentiæ inter diſcalceationem Leviratus, & diſcalceationem contractus. 1022.
DISCALCEATI veteres in mœrore incedebant. XIII. 410.
Item captivi. 411.
Judæi etiam diſcalceati incedebant in luctu & funeribus. 415.
Diſcalceati pedes in luctu. XXXIII. 190. Vide Luctus.
Diſcalceata mulier non poterat duci in matrimonium a Sacerdote. XXX. 219.
Diſcalceata non poterat cogi ad bibendas aquas amaras. 650. Vide Adulterium.
DISCINTURA quid eſſet explicatur. XIII. 373.
DISCIPLINA in omnibus rebus neceſſaria. XXVII. 293.
Præcipue vero in militari re. *ib.*
Exempla hujuſmodi diſciplinæ exſtant in hiſtoria Romana plurima. 295.
DISCIPULO coram magiſtro docere vetitum. XI. 494.
Sed ille debet abeſſe duodecim milliaria. *ibidem.*
Diſcipuli, & Prophetarum filii quatenus ad pedes magiſtrorum jacebant. IV. 1278.
Diſcipuli quibus exponebatur Lex divina, vocabantur filii. XV. 520. 860.
Æquiparantur ciſternæ. 588.
Et Puteo. 590.
Stare capite aperto ante magiſtros diſcipulis non licebat. XXI. 822.
Hodie non licet eis ſtare capite operto. *ib.*
Diſcipuli primum ingreſſuri in ſcholas pater manum capiti imponebat, eique benedicebat. 834.
Diſcipulorum Hebræorum ardor in ſtudendo laudatur. 848.
Vetabantur illis inſolita jejunia. 849.
Diſcipulus non poterat docere conſtitutionem niſi accepiſſet facultatem a magiſtro. XXV. 356.
Neque docere poterat in loco, ubi erat magiſter. *ib.*
494. Vide Diſcipulus.
Diſtantiæ locorum. Vide Intervalla.
Diſtantia parietum Atrii a muris montis Templi, quanta fuerit. IX. 10.
DISTENDI τυμπανίζεσθαι, quid ſit explicatur. III. 386. XXVI. 255. XXXII. 502.
Diſtentio quale ſupplicium. Vide Diſtendi.
DISTRIBUTIO a quibus fieret. IX. 176.
Et ubi fieret. *ib.*
Diſtributio panum propoſitionis inter Sacerdotes. X. 947.
Quando demum ea fieret. 1099.
Et inter quos ſacerdotes præciſe. 1101.
Vide Diaconus. Collector.

D I T

DITONUS, Δίτονος explicatur quid ſit. XXXII. 10. 599.
DITYLI hoc nomine appellantur Camelii, habentes duas gibbas. XXIX. 229. Vide Camelus.

D I V

DIVES fieri ſolebat, qui Suffitum adolebat. XI. 806.
Id utcumque verum, contigit in Zacharia patre Præcurſoris. *ib.*
DIVINATIONIS ſedem eſſe Jecur Plato tradit. XXXII. 189.
Et eos vaticinari, qui prudentia uti nequeunt. *ibidem.*
DIVINATIONUM & χρηματισμῶν nomina, ſpecies, origo, tempus. III. 334.
Divinationum phrates explicatæ. IV. 592.
Divinatio vetita. XV. 720.
Divinationes Babylonicæ illuſtrantur. XXIII. 431.
Divinatio complectitur artem omnem, quæ exercetur ad inquirendum futurum. 435.
Poteſtque ſignificare artem bonam & malam. *ib.*
Divinatio eſſe poteſt etiam, vel media, vel mala. 436.
Media erit, ſi ex circumſtantiis conjiciat eventus futuros, ut per ſomnia, per ſortes, cum precibus, quemadmodum fecerunt Apoſtoli. *ib.*
Di-

...bat, evocans ſpiritus damnatos. III. 340.
DIVISIO Sacrorum Bibliorum in verſiculos. I. 259.
Et in Capita. 264.
Diviſio individuæ Deitatis unde manarit explicatur. III. 302.
Diviſio quomodo fieri debeat inter fratres. XXX. 426. Vide Fratres.
Diviſio fiebat ſorte. 442.
DIVITIAS Hebræi appellant Robur, vives, iniquitatem, curam, moleſtiam. XXVIII. 1323.
Divitias acquirere ſolebant, qui ſuffitum adoleviſſent. XI. 806.
Id utcumque verum in Zacharia. *ib.*
DIVORTII in cauſa danda, vix conveniunt Judæorum Magiſtri. III. 419.
Multæ hujuſmodi cauſæ recenſentur. *ib.*
Divortium fieri non poterat, niſi ex ſingulari Legis permiſſione, ſive repudii cauſa. XXVII. 1085.
Ad faciendum divortium, non erat neceſſarius conſenſus utriuſque partis. *ib.*
Sanctiones Imperiales, ac multo magis Pontificiæ derogarunt libertati divortii. *ib.*
Poterat vel vir abjicere domo uxorem. 1086.
Vel uxor abire. *ib.*
Libellus divortii appellatur ille, quo vir ſignificabat uxori, ſe illam rejicere. 1087.
Vel uxor ſe relinquere maritum. *ib.*
Mulier apud Hebræos non poterat legitime maritum relinquere. *ib.*
Poſtea tamen hic mos introductus fuit. *ib.*
De divortiis & ſponſalibus materia apud Hebræos eſt percelebris. XXX. 5.
Divortia ſunt ſigna amoris, & odii. *ib.*
Divortium eſt ſpeculum corruptionis, & everſionis naturæ. *ib.*
Materia de Divortiis & Sponſalibus pertractata fuit a multis viris doctis. *ib.*
Divortia, dicunt Hebræi, non ſolum ſunt permiſſa, ſed etiam præcepta. 76.

Si mulier non inveniebat gratiam c...
viri ſui. *ib.*
Si vir illam odio haberet. 86.
Quidam etiam antequam nuberent ...
bellum repudii. 87.
Et quoties ſibi libuiſſet, illum mitte...
rem. *ib.*
Divortia fiebant ad libitum. 88.
Et quæcumque cauſa videbatur ſuffic...
Multæ leviores cauſæ divortii afferun...
Etiam præſumtiones quædam ſufficieb...
pudiari poſſet uxor. 90.
In his tamen caſibus maritus poter...
vel non mittere libellum repudii ...
ibidem.
Si uxor inventa fuiſſet proſtituere c...
ſi vir id audiret a viris fide dign...
tur etiam per judices divortium cu...
re. *ib.*
In Divortiis tamen erant mulieri dan...
nes, ſeu dos propter nuptias. *ib.*
Sed mulier confitens ſuam infamiam, ...
tiones amittebat. *ib.*
Si quis fiat apoſtata, infidelis, hæret...
ab eo ejus uxor libello repudii ſep...
Immo adigitur vir ad hoc per ...
Chriſtianum. *ib.*
Etiam ob vitia corporis dabatur libel...
92.
Numerantur hujuſmodi vitia. 93.
His divortiis decernendis nulla magiſt...
ritas intererat. 93.
Sed fiebant ſola viri voluntate. *ib.*
Divortia apud Hebræos hodie ſunt rar...
Divortio facto, uterque conjux potera...
nium inire cum aliis. *ib.*
Libellus divortii per vim factus, nullu...
Num Chriſtus & Moyſes circa divo...
contrarii. 102.
Divortia a Deo per Moyſem non fuer...
pta. *ib.*

Quæritur, quænam fuerit hæc Moyſis de divortio permiſſio. 109.
Reſponſio. *ib.*
In lege Moyſis nihil exſtat, quod reſpiciat modum repudii, & libellum. *ib.*
Ipſi Judæi hunc modum, & libelli rationem invenerunt. *ib.*
Sicut Deus quædam permiſit, ut conſuleret indoli Hebræorum, quemadmodum de femina bello capta; ita Moyſes hunc morem permiſit. 110.
Quæritur, utrum cauſa allata a Chriſto, ſit contraria verbis Moyſis. 111.
Moyſes dixit non quid eſſet juris in divortiis, ſed quid facti. *ib.*
Chriſtus interrogatus a Phariſæis de juſtis cauſis divortii, non opponit ſermonem ſuum Moyſi. *ibidem.*
Sed Phariſæis perperam Moyſis verba interpretantibus. *ib.*
Singillatim expenduntur verba Chriſti. *ib.*
Chriſtus immo reprobat divortia cum dicit, debere hominem nunquam dimittere uxorem ſuam, & quod Deus conjunxerit hominem ſeparare non poſſe. *ib.*
Chriſtus docet, quando ſit faciendum divertium. 115.
Et non quacumque de cauſa illud eſſe faciendum. *ibidem.*
Libellum repudii, in quo dabatur, licentia uxori repudiatæ nubendi cui vellet, reſervata ſibi a viro aliam uxorem eligendi facultate, Chriſtus oſtendit eſſe minus rectum. 117.
Ex verbis Marci Evangeliſtæ quidam colligunt, etiam uxorem potuiſſe dare libellum repudii viro ſuo. 118.
Sed dici poteſt, hoc ſignificare potuiſſe, eas expoſcere a viris ſuis hujuſmodi libellum repudii. *ib.*
Quæritur, cur Chriſtus permittat viris dimittere uxores ob fornicationem; ſi mulieres adulteræ ſunt reæ mortis. *ib.*
Reſpondetur, Chriſtum ea loqui juxta interrogationem Phariſæorum, qui putabant ex quavis cauſa divortium eſſe permiſſum. *ib.*
Quartum argumentum [illegible] qui ſunt quinque; quibus non obtentis, dimittatur uxor. 130.
Reſpondetur, hos fines non eſſe de eſſentia matrimonii. 131.
Quintum argumentum, Prophetæ non reprehendunt Judæos de divortiis, ergo ſunt licita. *ibidem.*
Multimode huic objectioni reſpondetur. 132.
Sextum argumentum: Deus præſcripſit modum dimittendæ uxoris. 133.
Negatur Deum iſtud præcepiſſe. *ib.*
Etiam Abraham expulit Agarem. 134.
Ita: ſed Agar fuit concubina. *ib.*
Septimum argumentum: Deus permiſit viro ſecundo uxorem repudiatam. 135.
Reſpondetur negative. *ib.*
Octavum argumentum ex auctoritate Ariſtotelis, dicentis ſponſalia inſtituta fuiſſe, ut ſponſi ſeſe agnoſcerent: at ſponſalia cum dirimantur, etiam matrimonium tolli poſſe. *ib.*
Reſpondetur, non agi hic de re Philoſophica, ſed morali & ſacra; & auctoritatem Philoſophi nihil valere: aliud eſſe ſponſalia, aliud vero matrimonium. 136.
Nonum argumentum: Materia in matrimonio eſt femina, forma eſt vir: ſed in rebus naturalibus materia & forma ſeparantur. 137.
Reſpondetr hoc argumentum eſſe ſymbolicum, & nihil probare. *ib.*
Matrimonium cum ſit typus amoris Dei cum Eccleſia, & Deus nunquam deſerat Eccleſiam; vir adhæreat uxori ſuæ, nec divortium quærat. 141.
De dimiſſione, qua Joſeph volebat dimittere Mariam. *ib.* Vide Joſephus.
Libellus repudii debebat fieri ſolemniter. 149.
Exemplar libelli repudii. 157.
Libellus repudii non erat neceſſarius ad dimittendam ancillam. 234.
De Divortio. 307.
Affertur lex & explicatio ejus ex Jonathane, & Siphre. *ib.*
Libellus repudii, qui non ſit ſcriptus nomine uxoris, eſt illegitimus. 311.

Si

DOCH, caſtrum ubi captus fuit Simon Machabæus. VI. 1042.
DOCERE an temulento licuerit. VIII. 1048. Vide Diſcipulus.
DOCTORES Ghemarici. VIII. 724.
Doctorum Miſnicorum, atque Ghemaricorum ſectæ. I. 141.
Doctores Hebræi commentitia innumera ſibi præcepta finxerunt. 175.
Doctores, & litterarum periti magnis privilegiis ornabantur apud Hebræos. XXI. 129.
Doctor primus fuit Joſua, creatus a Moyſe. 783.
Doctor debet benedicere Deo ob tria beneficia. 1025.
Primo, eo quod factus non fuerit gentilis. *ib.*
Secundo, eo quod non ſit plebejus, ſive indoctus. *ib.*
Tertio quod non fuerit creatus femina. *ib.*
DOCTORATIS peculiare capitis velamen ponitur. XXIX. 606.
Ante Innocentium Quartum velamen Doctoratorum erat galerus ruber. 607.
Sed hoc inſigni ille decoravit Cardinalitiam dignitatem, & proinde mutatum eſt. *ib.*
Doctoratis in Theologia imponitur nigrum velamen. *ib.*
Jureconſultis rubrum. *ib.*
Medicis violaceum. *ib.*
Redditur horum galerorum diſtinctionis ratio. *ib.*
Doctorato a Magiſtro datur oſculum. XXX. 1181.
DOCTRINA ſine opere non ſufficit. XIV. 1322.
Doctrina præſtantior eſt opere. XV. 556.
DOCTUS non debet eſſe ambitioſus. XXI. 1026.
Debet ſtudere utilitati proximi ſui. *ib.*

DOLICHUS, menſura longitudinis continebat ſtadia duodecim. XXVI
DOLIUM Pariſienſe habetur æquale cubicis Pariſinis. XXVIII. 127.
Dolium Romanum non habuit certa 613.
Erat & eſt vas adhibitum ad ſervan *ibid.* Vide Cadus. Et XXIX. 434.
DOLORES Meſſiæ. XIV. 302.

D O M

DOMINICÆ Sanctificatio ab ipſa Apo ditione ortum ducit. I. 605.
Dominica quæ eſt dies octava Paſcl catur Dominica in Albis. XXIX.
DOMININUS philoſophus cum eſſet h Æſculapii ſomnio parens ſuillas c dit, quibus ſemper veſcens ſanatu 1545.
DOMINIUM rerum indultum a Deo poſt Diluvium. XXVII. 1193.
Hinc etiam datum hominibus jus nium transferendi, permutandi, r *ibidem*.
Interdum Deus jure ſuo hoc dominiu lit ab uno in alium populum, nu ctibus præviis. 1196.
Sic terram Chanaham tranſtulit ad *ibidem*.
Dominium hoc varie temperatum f civili juxta populorum varietates.
Dominium acquiritur per ſimplicem nem. 1210.
In res deperditas intra aliquam cuſto occupationem non acquiritur domir enim domini illius cuſtodiæ. 1212.

DOMITIUS qua pœna punierit militem quemdam deprehenſum in adulterio cum hoſpitis uxore. XXIX. 1051.

DOMUS Electa, Prima, Secunda. VIII. 746. Vide Templum.

Domus ardoris quæ eſſet. VIII. 820. Vide Conclave.

Domum ad ſimilitudinem היכל Templi ædificare ſibi Hebræis non licet. VIII. 854.

Domus incendii deſcribitur. IX. 86. 1009. 1015.

Conclavia ejus quatuor. 1018.

Domus ſecunda non habebat Mare, baſes, & labra. 224.

Domus Abtines & Nitzotz deſcribuntur. 1009.

Sacerdotes pueri ibi רובים cuſtodes erant. 1011.

Domus ſeculorum Templum ſignificat, quod in perpetua ſecula duraturam Judæi putabant, ad Tabernaculi differentiam. XI. 666. XVI. 550.

Domus Dedicatio quomodo fieret. XII. 1096.

Domus lepra perpenditur. XIV. 1184.

Domus foci ubi perpetuus ignis alebatur, ubi ſita fuerit. II. 452.

Domus nova non patens quaquaverſum cubitos quatuor, libera erat a Lorica, a Mezuza, & a Commixtionibus Sabbathinis. XV. 776. Vide hos tres articulos.

Domum ſocii nemo ingrediebatur, niſi ſocius dixiſſet, *ingredere*. 1004.

Si quis ſanctificet domum intra urbem cintam muro, ſtatim poterit eam redimere, & etiam ad annum quinquageſimum. XIX. 1462.

Idem dic de domibus villarum. *ib.*

Si eas redimat alius, illæ revertuntur ad dominos anno Jubilæi. *ib.*

Domus ædificata in muris urbium, reputabatur ut ædificata extra urbem. 1464.

Domus venditæ, ſive etiam oppignoratæ, anno Jubilæi reſtituebantur dominis ſuis. XXIX. 519.

Domus foci erat in Templo ſecundo ad ſeptemtrionem Atrii Sacerdotum. 289.

Habebat domus hæc conclavia ſua quatuor in quatuor angulis. *ib.*

militia. 322.

Domum vendens, & antequam eam emtori tradat, in illam res congerens, cenſetur & illas res vendidiſſe. 426.

De venditione domus per exciſionem. Vide Exciſio.

Domus duæ erant in ſingulis Synagogis: altera dicebatur Domus libri pro Scriptura, altera pro Miſna. 1008.

Lex Cornelia de domo vi introita. 1488.

Lege Julia tenebantur graſſatores domorum per homines armatos. *ib.*

D O N

DONA dicuntur omnes res ſacræ, a dando ſive offerendo ſic appellatæ. XI. 834. Vide Judæi.

DONARIA cedebant Sacerdotibus pro alimentis. XIII. 1055.

Quot eſſent hujuſmodi donaria. 1122.

Quænam cederent Levitis. 1147.

Donaria Regum in Pronao aſſervabantur. II. 460. Vide Lychnus. Candelabrum. Helena.

DONATIO viri eſt donatio. XX. 702.

Donatio mulieris non eſt donatio. *ib.*

Neque donatio minorennis. *ib.*

Δόναξ. XXXII. 921. Vide Inſtrumenta.

DONEC עד particula, quid ſæpe valeat in Sacra Scriptura. XII. 670.

D O R

DORÆ urbis diligens deſcriptio. VI. 706.

DORMIRE quo loco Judæis interdictum ſit. VIII. 854.

Dormire a prandio *Meridiare* dicebant veteres. XXXIII. 212.

Δῶρον pro menſura. IX. 1124. Vide Palmus.

DOROTHEI epiſcopi Tyri nomine libellus prodiit, ſed nullius eſſe debet auctoritatis. VI. 718.

DOS

Num eadem dos daretur virginibus compreſſæ, & ſeductæ. 837.
Dos filiæ repudiatæ, erat patris. 842.
Vel etiam viduæ factæ. *ib.*
Alii Rabbini aliter tamen ſentiunt. *ib.*
Lites de dotibus judicabantur a Synedrio trium virorum. 854.
Dos eſt ex verbis ſcribarum. 868.
Aſſignatio alicujus boni, quod non æquivalet viginti denariis, non eſt dos. 870.
Septem denarii ſingulis hebdomadibus ſubtrahuntur a dote uxoris rebellantis in maritum. 874.
Dos non dabatur concubinæ. 880.
Eamdem dotem, quam habuit ſoror prima, debent & ceteræ habere ſorores. 898.
Pro dote in nummis poſſunt aſſignari bona immobilia. 902.
Doti mulieris omnia bona mariti ſunt oppignorata. 930.
Dotis inſtrumentum poſt libellum repudii lacerabatur. 938. Vide Divortium.
Dos a marito non eſt ſolvenda, ſi mulier ante nuptias moriatur. 940.
Dos vel ab heredibus, vel a tutoribus non debet viduæ ſolvi, niſi cum juramento. 944.
Si fuerint duo libelli repudii, & duo contractus dotales, duæ dotes ſolvendæ ſunt. *ib.*
Quibus uxoribus daretur dos. 916.
Pacta dotalia leguntur alta voce & clare die deſponſationis, ſaltem duobus teſtibus præſentibus. 1081.
Apponitur formula. *ib.*
DOSITHÆORUM hæreſis etſi cum Sadducæa preſſius conveniat; mortuorum tamen reſurrectionem admittebat, ſperabatque. III. 123.
DOSITHÆUS, ſive Doſthai, Samarithanorum pſeudoapoſtolus. V. 1140.
Doſithæus duplex exſtitit: unus ante Chriſtum; alter Apoſtolorum temporibus. III. 126.

genus velociſſimum. xxix. 230. Vide Camelus.
Dromades apud Arabas pluribus vocantur nominibus. *ibid.*
DRUIDÆ ſacerdotes Galli, qui veſcebantur carnibus hominum Diis immolatorum. xxiii. 917.
Eos abrogavit Tiberius Cæſar. *ib.*
Druidæ credebant Hiberniam Beatorum inſulam. xxxi. 276.
Hanc opinionem acceperunt ab Ægypto. *ib.*
DRUSIUS, Johannes, junior carmen Hebræum ſcripſit de obitu Theodori Bezæ Vezelii. xxxi. 79.
Et aliud in mortem Joſephi Scaligeri. 85.
Δρυμός, eſt Saronitica regio. vi. 178.
Dubia eſt ſeparatio facta a ſurdo. 138.
Octans octaniis offertur ſacerdoti in ſeparatione decimæ rei dubiæ. 200.
Omne dubium reprobat ſeparationem. xx. 858.
Et reprobat profana. *ib.*
DUELLUM eſt certamen ſingulare duorum. xxvii. 276.
Dicitus Græce Monumachia. *ib.*
Tale fuit prælium a David cum Goliath initum. *ibidem.*
DUODECIM Patriarchæ ubi ſepulti tradantur. xxxiii. 562.
DUODECIMA anni pars appellatur menſis. xxviii. 649.
DUPLEX cur Rationale fuerit ſummi Pontificis Hebræorum. xii. 800.
DUPONDIUS, nummus valens duos aſſes. xxviii. 24.
Dicitur etiam Dipondius. Vide As. Dipondius.
DURASIN tres faciebant obolum unum. xxx. 1392.
DURATIO Tempti utriuſque quanta fuerit. xii. 9.

EB

plicantur. *ib.*

Ebertus, Theodorus, confutatur. 907.

EBION Legem Moſaicam, atque Judæorum & Samaritanorum ſuperſtitiones miſcuit cum Evangelio. XXII. 713.

Æternam Chriſti Deitatem negavit. *ib.*

Et miraculoſam ex Virgine Maria nativitatem. *ibidem.*

Ita omnes Patres Ebionitarum hæreſim deſcribunt. 715.

EBIONITÆ derivantur ab Ebione אביון, quæ vos lingua Hebraica ſignificat pauperem, egenum. *ibidem.*

Ita Origenes, Ebionæi dicuntur quicumque ex Judæis Jeſum pro Chriſto receperunt. *ib.*

Electione igitur volentes eſſe pauperes vendebant bona ſua, & ad Apoſtolorum pedes pretia projiciebant. 717. 721.

Appellantur ab Apoſtolo Pauperes Sanctorum. 718.

Non igitur ab aliquo Ebione, qui fuerit Hæreſiarcha derivari videantur Ebionitæ. *ib.*

Ita fuerunt pauperes de Lugduno, ſed perverſis imbuti opinionibus. *ib.*

Cum Ebionitæ nati ex Judæis ſe legi Moſaicæ ſubmitterent, excommunicabantur. *ib.*

Appellabantur a converſis ab Ethniciſmo ἰȣδαΐζοντες Judaizantes. 719.

Vel etiam Semijudaizantes. *ib.*

Hinc factum eſt, ut nomen paupertatis, quod erat conditionis & electionis, translatum fuerit ad ludibrium, & adverſionem. *ib.*

Dicti fuerunt etiam paupers ſpiritu, mentis inopes, hæretici. 720.

Hinc poſteriores Patres audientes Ebionitas dictos hæreticos, putaverunt fuiſſe quemdam Ebionem dictum, qui male ſenſerit de Chriſto. 721.

Poſſunt ergo Ebionitæ conſiderari tamquam Nazaræi. 724. Vide Nazaræus.

Thalmud illud in claſſe hagiographorum comprehendit. 247.
Et multa ejuſdem libi loca in Ghemara citantur. *ib.*
Eccleſiaſticus, liber Salomonis, debet referri ad poeſin didacticam. XXXI. 437.
Eccleſiaſtici caput decimum quartum, in verſus Hebraicos redactum. 440.
ECLIPSIN Solis & Lunæ pro malo omine habebant Judæi. XIV. 14.
Eclipſim paſſa Luna crepitaculis a veteribus revocabatur. XXXII. 1057.
Eclipſis ſolis prædicit malum nationibus omnibus. XVIII. 380.
Eclipſis lunæ prædicit malum oſoribus Hebræorum. *ib.*
ECLOGÆ Latinorum poemata, unde dictæ fuerint. XXXI. 485.
Dicuntur etiam Silvæ. *ib.*

E D

EDEN quam varie accipiatur ab interpretibus. VII. 510.
Duplex eſt. *614.*
Ubi ſita Paradiſiaca fuerit. *630.*
Locum omnino notat. 708.
Eden hortus, ubi a Rabbinis collocantur juſti. XVI. 1236.
Prope ponitur Gehenna, ubi cruciantur impii. *ibidem.*
Hæc loca Deus Moyſi morituro oſtendiſſe dicitur. *ib.*
In Eden horto fuit Adamus innocens. XXIX. 255.
EDOM אדום Europa & Roma Hebræis dicitur. VII. 29.
Edom an ſit Erythra rex. 478.
Ætate non conveniunt. 484.
Edom reges eur a Moyſe recenſeantur. I. 185.
Edom appellant Judæi Romanum Imperium. IV. 158.

E I

EIRESITNE εἰρεσιώνη, eſt ramus qui ponebatur ab Athenienſibus præ foribus. XXX. 1268.
Aliquæ opiniones adducuntur, quare hic ramus poneretur. *ib.*
Quidam putant eum fuiſſe poſitum, quia credebant ab ea domo, in cujus porta erat hic ramus, pericula averruncari. 1269.
Ramus hic erat dedicatus Apollini, qua medicus. *ib.*
Illum geſtabant Athenienſes menſe πυανεψιῶνι Septembre vel Octobre. *ib.*

E L A

ELAD, & Medad ob humilitatem remanentes in caſtris, in electione ſeptuaginta ſeniorum, prophetaverunt in caſtris. XV. 204. XXI. 494.
ELÆI quovis menſe ſacrificabant Diis ſuis cum melle. XXIX. 254.
ELÆOMALI in Syria & Palæſtina oleum naſcebatur ex olivetis. XXIX. 49.
ELATIO funeris integro capite deſcribitur. XXXIII. 591.
ELATI mortui luctus. XXXIII. 52. Vide Luctus.
Elata manu ביד רמה *peccaſſe*, flagitium eſt graviſſimum perpetrare. I. 538.

E L E

ELEAZAR, in eo initia Pontificalis ſucceſſionis figenda ſunt. XII. 223. XIII. 835.
Eleazaro Phinees in pontificatum ſucceſſit. XIII. 836.
Eleazar filius Aharon vaccam rufam primus immolavit. XV. 318. Vide Vacca.
Veſtitur a Moyſe veſtibus Aharonis patris. XVI. 542.
ELEAZARUS, quod commovit Hircanum regem, ut deponeret ſacerdotium, vivus comburitur. XXII. 380.

¶ Elea-

Eleemoſynarum diſtributio tempore captivitatis commiſſa fuit rectori Academiæ. 394.
Eleemoſyna debet conjungi cum precibus. 402.
Eleemoſynarum diſtributio ad collectores pertinebat. 403.
Eleemoſynam Iſraelita accipere non poterat ab Gentili, niſi clanculum, ſi tamen iſtud effici poterat. XXVII. 1232.
ELEGIÆ Hebraicæ origo, & forma. XXXI. 411.
Elegia eſt genus poematis, quæ omnes effectus comprehendit. *ib.*
Apud Hebræos hujus carminis origo derivari poteſt ex næniis, quibus Hebræi ſuorum funera comitabantur. *ib.*
Quædam harum Næniarum afferuntur. 412.
Vide Threni.
Quædam Elegiæ ſunt etiam apud Ezechielem prophetam. 421.
Et lamentationes Jobi veræ Elegiæ dici poſſunt. 422.
Elegiæ ſunt quidam Pſalmi. 423.
Elegia perfectiſſima eſt Pſalmus quadrageſimus ſecundus. 423.
Translatus fuit in verſus elegiacos Latinos. *ibidem*.
Elegia eſt lamentatio Davidis in Saulem & Jonathanem mortuos. 425.
Examinatur afferturque locus. *ib.*
Eam habes in verſus Latinos redactam ab Lovvtho. 427.
Elegiaci carminis & ſenſus animi, & Veneres explicare. 429.
Ελελεῦ, ἰοῦ, ἰοῦ. Eleleu, iu, iu, vox lætitiæ prolata a Græcis inter bibendum. XXX. 1272.
Ελελεῦ, ἐλελίζειν, ἀλαλάζειν, ὀλολύζειν ἀλαλαγμὸς &c. quid ſint, & unde deriventur. XXVII. 286.
הילל celeuſmate derivari dicuntur. XXXII. 212.

E L O

ELOHIM אלהים, nomen datum Deo, quod Schacchus explicat Imperatorem. xxiv. 105.
Illud attributum vult Deo, quod profeſſus ſe fuerit Imperatorem populi adverſus Chananæos. *ib.*
Hæc opinio a Friderico Michaele refellitur. *ibidem*.
אלהים eſt nomen dignitatis internæ, non externæ. 112.
Hoc nomen adeo eſt proprium Dei, ut illi competeret, etiamſi non profeſſus eſſet ſe Imperatorem ad illud bellum. 114.
Nomen אלהים datur Moyſi, Idolis Labani, & Angelis. 116.
Sed iis fuit datum per abuſionem, diabolo obſtetricante, quia res illæ aliquid præcellens habebant, unde hoc nomen aliquo modo conveniret. 118.
Ex radice אלה, quæ denotat fortem, potentem, bellicoſum, quæque etiam ſignificat jurare, arguit pro ſua ſententia Scacchus. 120.
Michael reſpondet id evinci non poſſe ex radice illa. 121.
Affert ipſe alias hujus vocis radices, & diſtinguit quæ nomina ſint propria, quæve appellativa. *ib.*
Ex Deuteronomii verbis: *Jehovam elegiſti hodie, ut ſit tibi Elohim*, ducit alterum argumentum Scacchus. 123.
Quod Michael confutat, afferens ad citatum locum interpretationes Rabbinorum. 124.
Deus teſtatur ſe futurum populo ſuo in אלהים, etiam cum Theocratia eſſe deſierat. 127.
Ergo hoc nomen non ſignificat Imperatorem. *ibidem*.
Argumentatur Scacchus: Imperatores ſeſe adſtringunt juramento militibus, & milites illis: atque hoc accidit inter Deum & populum, inter quos fuit ſancitum fœdus. 128.

nomen hæretici, vel potius nomen totius ſectæ commune. xxii. 738.
Docebat indiferentem eſſe rem negare Chriſtum. *ib.*
Ejus ſequaces appellati ſunt Elſeſæi. 739.
Voce Arabica hypocritæ, & ſimulatores dicuntur Elceſæi. *ib.*
Cum multi ob metum ſimularent, ſe non eſſe Chriſtianos; ab Ebionitis hi vocati ſunt Elceſæi. 740.
Origenes primus Elceſæorum mentionem facit. *ibidem*.
Neque tamen auctorem eorum nominat. *ib.*
¶ Ελυμοι αὐλοί, עלמות, tibiarum, ſive fiſtularum genus. xxxii. 502.

E M

Ημα̃, חמה, Sol. xxii. 46.
Εμβάφια, cujuſmodi vaſa fuerint exponitur. x. 919.
Eman Ezraita. xxxii. 375.
EMERE per æs & libram unde dictum fuerit. xxviii. 23.
EMETH vejatzibh אמת ויציב *Veriſſimum eſt atque probe conſtitutum*, oratio eſt quædam Judæorum ſolemnis, quæ exhibetur. ix. 909.
EMINENTIORIS loci ae dignitatis ſymbolum & קרן Cornu. x. 367. Vide Cornu.
Ημιώγιον quid ſit aliquando. xi. 785.
EMISSARIUS hircus quis. III. 286.
Græci ἀποπομπαῖον averruncatorem, ſive depulſorem malorum appellant. *ib.*
Quod enim Hebræis eſt עזאזל, illis eſt ἀποπομπαῖος. *ib.*
Rectius tamen verteretur *dimittendus* in deſertum. 289.
Emiſſarii hirci lingua coccinea, quadraginta annis ante excidium Templi albeſcere ceſſavit. 694.
Hæc Judæorum fabella refellitur. *ib.*

Vi-

Ejus origo & cauſa. *ib.*
Inſtitutionis eſt Eccleſiaſticæ, quemadmodum & פורים ſive feſtum ſortium. 300.
Encæniorum etymon, & ſolemnitas uberiori expoſitione declarantur. IV. 378.
Ejus ſunt quatuor genera. 479.
De quibus Encænis ſermo ſit apud Evangeliſtam. 383.
Encæniorum feſti origo ſecundum Judæorum placita. 1056.
Hodie dira in Chriſtianos imprecantur. 1062.
ENDOR villa. VI. 1038.
ENGADA, magnus vicus Arabiæ Sodomis vicinus. XXIX. 325.
Et Arabia Petræa. *ib.*
ENGADDI montes. VI. 1046.
In Engaddi colligebatur balſamum uſque ad Ramatha. XXIX. 55.
Arbores a quibus colligebatur balſamum in Engaddi, Salomon appellavit vineas. *ib.*
In Engaddi monte latuit David, quum ſibi inſidias ab Saul ſtrui videret. 313.
In circuitu ipſius, & in ipſo eſt vinea balſami. 313.
Ab Hebræis dicitur vicus En-ghedi, eſtque in agro Hiericuntino. 315.
Nominis Hebraica derivatio notatur. *ib.*
ENGANNIM, quis locus fuerit. V. 1108.
Εννεακαιδεκαετηρὶς, quid ſit. XVII. 54. Vide Cyclus.
ENNEASYLLABI carminis Hebraici exemplum. XXXI. 89. Vide Carmen.
ENNON oppidum. VI. 1042.
Ενταφιάζειν, ἐνταφιασμὸς quid proprie ſit exponitur. XIII. 475. XXXIII. 340. 597.
Εντυπώματα. XII. 793.

Epicuræi vocati ſunt ab Judæis Saducæi. XXII. 62.
Immo ſub Epicuræorum nomine apud Hebræos intelligebantur omnes Hæretici. 63.
Epicuræus habetur quiſquis contemnit diſciplinam ſapientis. XXII. 309.
EPIGONIOS harpa. XXXIII. 262.
Epigonion inſtrumentum, erat quadraginta Chordarum. 753.
EPIGRAMMA eſt carmen illud, quod continet pauciora diſticha, quam decem. XXXI. 77. Vide Carmen.
EPILEPTICI paroxiſmi diſlantur calido hiatu oris, & clamore. XXX. 1502.
Epileptici cujuſdam fit mentio in Evangelio. 1556.
Paraphraſtes Syrus vertit *Filium agrorum*, hoc eſt hominem agreſtem, qui ab ceterorum hominum conſortio ſeparat ſeſe. *ib.*
Epilepticus morbus dicitur etiam lunaticus. *ibidem*.
Quidam volunt eum ita dici, quia ſecundum varios lunæ aſpectus quoſdam invadit. *ib.*
Conceptos in interlunio hoc morbo vexari alii tradunt. *ib.*
Non curatur hic morbus in lunæ ortu. *ibidem*.
Quomodo curetur. *ib.*
Unde epileptici quædam futura prædicant. 1557.
Vocatur morbus hic Sacer, quia divinitus putatur immitti. *ib.*
Frequens erat apud Judæos. *ib.*
Imprecationum formulis lenitur. *ib.*
Contra Epilepticum morbum adhibetur ungula Aleis. 1558.
EPIPHANIUS refutatus in omnibus differtationibus de fictis Judæorum hæreſibus a Rhenferdio. XXII. 667.
Librum Sancti Epiphanii de ponderibus & menſuris, animadverſionibus auxit Dionyſius Petavius. XXVIII. 825. 871.
In hiſce animadverſionibus Petavius explicat, tuetur, vel etiam ſi opus ſit, refutat egregie Epiphanium. *ib.*
Gadarenſes. 742.
Gazæ. 760.
Hipporum. 786.
Joppenſes. 828.
Liviados. 836.
Lyddenſes. 840.
Petræ. 892.
Phœnus. 910.
Rhaphiæ. 926.
Samariæ, vel Sebaſtes. 942.
Scythopoleos. 954.
Sepphoris, ſive Diocæſareæ. 960.
Sichem, ſive Neapoleos. 966.
Sydonis. 970.
Sozuſæ in Palæſtina. 978.
Sycamazonos. 980.
Tyri. 1010. Vide Excerpta.
EPISPASMUS ἐπισπασμὸς, dicitur attractio pellis præputii ſuper glandem in viris jam circumciſis. XXII. 309. Vide Præputium.
EPISTOLA meridionalis auctore Maimonide. VIII. 698.
Item Reſurectionis mortuorum. *ib.*
Ad Sapientes Marſiliæ. *ib.*
Ad Lumen magnum. *ibid.* Vide indicem Auctorum.
Claudii Cæſaris ad Hebræos. XIII. 405.
Samaritanorum duæ ad Ludolfum. XXII. 649.
EPISTOMIA labri quot eſſent, & a quo aucta fuerint. IX. 226. XIII. 482.
EPITAPHIA nonnulla afferuntur. VII. 830.
Epitaphia in populo Dei quatenus locum habuerint. XXXIII. 141.
Epitaphium inſigne, elegans & aureum regis cujuſdam Galliæ. 348.
Epitaphia Hebræa. 516.
Adulterina quædam. 518.
Amaſiæ epitaphium. 519.
Eorum locus in ſepulcris, & argumenta. 702.
Curioſa quædam epigrammata afferuntur. 703.
Qui Epitaphia collegerint. 705.
Epitaphii Judaici forma vulgaris ex Buxtorſio. 1004.

De

EPULÆ emortuales illuſtrantur. XXXIII. 136. 277.
Quid de illis Maimonides. 139.
Epulæ emortuales apud Judæos duplices erant: Sepulcrales, & Domeſticæ. 277.
Item apud Gentiles. *ib.*
Tobiæ locus illuſtratur. 278.
Domeſticæ autem publicæ erant, vel privatæ. 279.
Ritus hujuſmodi ab Ethnicis ad Hebræos promanaſſe ſuſtinet Spencerus. 280.
Et publica quidem convivia ab Romanis illos hauſiſſe docet. 283.
Cibi epuli emortualis quinam fuerint. 290.
Vide Convivium, Funus, Cibus.

E Q

EQUITES inſtituti a Romulo fuere trecenti. XXVII. 172.
Hoſtilius Equites auxit. *ib.*
Et Tarquinius priſcus. *ib.*
Equites cataphracti dicebantur, ii, qui erant loricati, & equis ferro tectis inſidebant. *ib.*
EQUITATUS longe præſtantior peditatu, ubi res cito ſunt agendæ, & adhibenda vis. XXVII. 169.
Romani pluris equitatu faciebant peditatum. 171.
EQUORUM primogenita cur Deus non poſtulaverit. IV. 478.
Equorum multitudo regibus Hebræis vetita. XXIV. 561. 570.
Veniebant equi ex Ægypto, & ſinguli emebantur ſeſquicentenis argenteis a Salomone. 564. 572.
Equi caput ſymbolum nummorum Cartaginenſium. XXVIII. 1386.
Quia dum jaciebantur Carthaginis fundamenta, caput equi inventum eſt. *ib.*

Fuerunt juniores Pharisæis, quibus tamen erant poſteriores. 135.
Non ſunt iidem, qui Haſidæi. 141.
Eſſeni non erant Naziræi. 146.
Neque Phariſæi. 230.
Eſſeni non habitabant in tabernaculis. 148.
Dabant tamen operam agriculturæ. *ib.*
Eſſeni erant alii a Rechabitis. 149.
Neque erant Samaritæ. 158.
Eſſeni dicti ſunt etiam Cœlieolæ, quod ſub dio Deum adorabant. 161.
Non omnes Eſſeni appellati ſunt Sicarii, hoc eſt ſectatores Dei tantum, quique nollent alium dominum habere, niſi Deum. 162.
Namque nonnulli etiam Cæſarem pro domino habebant. *ib.*
Eſſeni non ſunt Monachi illi, de quibus ſcribit Philo. *ib.*
Ante cœnam ab Eſſenis cantabantur hymni. 168.
Tum apponebatur ſal cum hyſſopo. *ib.*
Vita fuerunt ſimiles primis Monachis Chriſtianis. 177.
Eſſeni ab Joſepho ſimiles perhibentur Pythagoræis. 179.
Sunt iidem, ac Ctiſtæ apud Strabonem. *ibidem.*
Fato adſcribebant omnia. 180.
Mutuo amore erant conjunctiſſimi. *ib.*
Celebrabantur pietate in Deum, & manſuetudine in homines. *ib.*
Continentes erant. 183.
Alii uxores ducebant. 184.
Alii erant cœlibes. *ib.*
Utrique tamen erant, ut ait Solinus, admirabili diſciplina. *ib.*
Divitias contemnebant. 186.
Et labore honeſtum faciebant lucrum. *ib.*
Omnia curabantur apud ipſos per quoſdam curatores. 187.
Nihil cognatis ſuis dare poterant ſine curatorum venia. *ib.*
Eorum tolerantia in adverſis celebratur ſumma. 187. 188.
Servos non habebant. 189.
Sibi invicem miniſtrabant. *ib.*
Eorum hoſpitalitas maxime celebrabatur ab omnibus. *ibid.*
Peregrinabantur ſine viatico. 193.
Sed cum armis ob latrones. *id.*
Mittebant dona ad Templum, ſed ibi non ſacrificabant, quia utebantur ſanctioribus ceremoniis. *ib.*
Veſtibus utebantur albi coloris. *ibid.*
Vivebant, quoad cultum corporis, tamquam pueri ſub magiſtro. *ibid.*
Quotidie ante ſolis ortum preces fundebant recitantes. 194.
Dimittebantur poſtea a curatoribus ad ſua quiſque opera. *ib.*
Hora quinta lavabantur frigida, ad exſtinguendam cupiditatem coeundi. *ib.*
Rurſus orabant. *ib.*
Rurſus lavabantur poſt orationem. *ib.*
Prandebant: appoſitumque edulium ſacerdos benedicebat. *ib.*
Deinde ad laborem ſuum revertebantur. 195.
Domum reverſi cœnabant quemadmodum prandere conſueverant, etiam una cum hoſpitibus ſi aderant. *ib.*
Silentium intra ædes ſervabant. *ib.*
Novitios non ſtatim in cœtum admittebant ſuum. *ibidem.*
Sed per annum integrum eos tyrones experiebantur. *ib.*
Poſtea docebant eos baptizare, ut aſſueſcerent eſſe ſancti. *ib.*
Biennio poſt introducebant eos in cœtum, ut jurarent ſe honoraturos Deum ſuper omnia. *ibidem.*
Eligendus in præſulem debebat jurare, ſe non ſuperbe imperaturum. 196.
Habebant quæſtores, & procuratores rerum ſuarum omnium. *ib.*
Cogebatur cœtus centum virorum ad expellendos reos. *ib.*
Violatores ſectæ ſuæ cibabant herbis amoris. *ibidem.*
Sunt & Eſſeni practici, ſive Cœnobitæ. 197.

Ple-

tationi. 204.
Quavis hebdomada, ſive ſeptima quaque die ſimul conveniunt. *ib.*
Dexteram inter barbam pectuſque habent, ſiniſtram applicatam lateri. *ib.*
Natu maximus diſſerit & peritiſſimus de dogmatibus ſectæ. *ib.*
Conveniunt & feminæ, quæ ſeparatæ ſunt a viris. 205.
Etiam in veſtibus modeſtiam præſeferunt. *ib.*
Poſt ſeptem hebdomadas conventus ſuos inſtaurant læti. 206.
Aſſident menſis etiam feminæ, plerumque anus, ſed & virgines. *ib.*
Feminæ tenent latus ſiniſtrum, viri dexterum in diſcubitu. *ib.*
In hujuſmodi convivio, quod celebratur quinquageſimo quoque die, miniſtrant ingenui diſcincti, & prolixis tunicis, ne videantur ſervi. 207.
Aqua limpidiſſima datur vel calida, vel frigida. *ib.*
Panis, ſal, & ad gratiam, apponitur hyſſopus. *ibidem.*
Proponuntur & ſolvuntur quæſtiones ex ſacris literis. *ib.*
Poſt cœnam eo die eſt pervigilium. 209.
Fiunt duo chori in medio cœnaculi, virorum unus, alter mulierum. *ib.*
Alternantes cantant hymnos in Dei laudem. *ibidem.*
Ubi aurora apparet ſibi fauſtum diem imprecantur, & quiſque in locum ſuum recedit. 210.
Aſſeritur contra Serarium Eſſenos, ſive Eſſæos non eſſe eoſdem ac Haſidæos. 271.
Nihil intereſt utrum hoc nomen ſcribatur cum adſpiratione, vel ſine illa. 272.
Duo genera Eſſenorum ita diſtinguuntur, ut alii ſint *μονόβιοι* ſive ſolitarie viventes. 274.

Et de Evangelio Matthæi. *ib.*
Evangelium Zabulone prius prædicatum eſt. VII. 908.
Evangelii per orbem terrarum univerſum prædicatio, ex Jacobæo vaticinio de Nephthali eruitur. 928.
Evangelia a virulento Lipmanno, in ſuo libro cui nomen fecit ניצחון *Victoria*, fœde impugnantur. IV. 764.
Evangelium dicitur a Divo Paulo evangelium, quia pacem annuntiat. XXIX. 726.
Matthæi in Evangelio dicitur Chriſtus juſſiſſe, ut Apoſtoli ſuos calceos portarent: ſed Marcus docet ſimpliciter, calceos Apoſtolis fuiſſe interdictos. Utriuſque conciliatio. 739. 889. 991.
Scilicet ne ferrent alios calceos, quam quos habebant in pedibus ſuis. 879. Vide Calceus, Diſcalceatio, Nudipedalia.

E U C

EUCHARISTIÆ pro conficiendo Sacramento, quanta diligentia olim triticum electum, atque elaboratum fuerit. X. 1048.
Euchariſtia in os defuncti olim injecta. XXXIII. 605.
Sanctiſſimæ Euchariſtiæ ſumptio apud primævos Chriſtianos purgatio criminis erat. XXX. 1034.
Euchariſtia magni in nos Chriſti amoris eſt ſignum. 1116.
Poſt Euchariſtiam Chriſtiani primi agapas ſumebant. 1117. Vide Agapæ.
Ad Euchariſtiam acceſſuri in quibuſdam Eccleſiis lavabant pedes. 1333.
Euchariſtia ſtatim atque aliquis ægrotat, ad eum deferenda eſt ex Concilii Wormatienſis canone. 1497.
Chriſtiani olim ante quam ſumerent Euchariſtiam, ſeſe deoſculabantur. 1176.
EUCHARISTICUM Sacrificium, & placentæ ejus illuſtrantur. XIII. 1091.
Euchariſtici ſacrificii lex. XIV. 896.
Eunuchi non poſſunt uxorem ducere, quia eorum conjugium eſt inutile. XXX. 39.
Eunuchi uxor poterat cogi ad bibendas aquas amaras. 650.
Dummodo Eunuchus hic ſit vir. 654.
Eunuchi non fiunt leproſi. 1544.

E U P

EUPHRATES fluvius. VI. 1146.
An fuerit terminus Terræ Sanctæ. 1156.
Curſus ejus. VII. 528.
Nomen, & vis. 568.
Euphrates unde dictus. 568. 604. 624. 686.
Ad Euphratem quidam fuit, qui ut probaret ſe eſſe Meſſiam, affirmabat noctu ſe eſſe leproſum, & mane ſanari a lepra, fierique formoſum. XXIII. 1054.
Seduxit ille multos. *ib.*
Sed tandem extremo ſupplicio affectus periit. *ibidem*.
Et Iſraelitæ gravius ſunt afflicti. *ib.*
EUPOLEMI ſententia de Siclo reprehenditur. XXVIII. 272.

E U R

EURIPIDES Anaxagoræ & Socratis auditor fuit. XXXI. 170.
Apud ſuos Euripides philoſophi Scenici cognomento notus fuit. *ib.*
Theatralis ſcriptor fuit, unde illi Scenici nomen. *ib.*
EUROPÆ partes. VII. 28.
Edom ſæpe appellatur ab Hebræis. 29.
Unde nomen acceperit. 30.
Deſcriptio ejus. 74.
¶ Europa cur bove vecta dicatur. II. 196.
Europæ nomen an Phœnicium, vel Hebraicum exiſtimandum ſit. *ib.*
Quia Jupiter, ſeu Belus, ſub tauri figura erat in prora navis, quæ rapta fuit a piratis, anſam dedit fabulæ de raptu Europæ. XXIII. 218.

Eu-

756. XII. 219. XIII. 151.
Erant vel publica, vel privata. X. 179.
Quid ſint Excelſa. 261.
Ethnicorum uſus. *ib.*
Excelſa quatenus olim licita. X. 559. 571.
Quomodo intelligendum ea ab Aſa, & ab Joſaphat non fuiſſe deſtructa. 588.
In Excelſis etiam Ethnici ſacrificaſſe reperiuntur. 590.
Excelſum magnum, & parvum. XIII. 158.
Excelſorum uſus ſtante Tabernaculo. II. 352. 356. III. 187.
Excelſorum uſus non ſemper Idololatricus. III. 187.
Excelſorum ſacrificia aliquando licita, aliquando vero illicita. IV. 257. 266.
Quare ibi Gentiles, atque in lucis ſua ſacrificia peragerent. 266. 268.
Excelſa intelliguntur montes, ubi adorabatur ab Hebræis Deus, a Gentibus Idola. XV. 618.
Permiſſa fuere antequam populus veniſſet in Siloh: poſt Tabernaculi erectionem fuere interdicta. Venit populus in Nob & Gaba, ac rurſus fuere permiſſa. Venit in Hieruſalem, neque amplius permiſſa fuerunt Excelſa. XV. 620. XVI. 120. XIX. 84. 586.
Excelſa erant duo, magnum & parvum. In magno erat Cornu, ambitus, & baſis. XIX. 90.
Labrum & baſis erant in magno, non in parvo. *ib.*
Sed in utraque erat mactatio, & diſſectio. *ibidem*.
Excelſum parvum dicebatur etiam privatum. 626.
Pectus & crus victimæ ſervabantur in Excelſo magno, non item in parvo. *ib.*
EXCERPTA de tribus Palæſtinis. VI. 204.
Ex notitia dignitatum Imperii Romani. 218.

Si delinquens non reſipiſcebat, duplicabatur ad dies ſexaginta. *ib.*
Vel etiam iterum ad dies nonaginta. *ib.*
Quibus tranſactis incurrebat in ſecundam, qua privebatur omnino omni conſortio. *ib.*
Tertia Excommunicatio præter ſeparationem ab hominibus, habebat adjunctam exſecrationem, qua reus declarabatur exſecrabilis coram Deo, & hominibus. *ib.*
De gradibus excommunicationis apud Hebræos. XXVI. 331.
Excommunicationis נדוי dictæ antiquitas derivatur a quibuſdam ab uſque Caini temporibus. 333.
Excommunicatio ab Hebræis ſignificatur per Excidium animæ. 334. Vide Excidium.
Apud Chriſtianos intelligitur ſeparatio a cœtu fidelium. 336.
Primus gradus נדוי ſignificat remotionem, ſive elongationem. 336.
Ob quæ delicta נדוי infligeretur. 337.
Formula erat: *N. N. ſit in Excommunicatione.* 338.
Mortuus in Excommunicatione *n* lugebatur. 341.
Tempus נדוי erat mentis. XXVI. 338. XXVII. 1029.
Supplex ſi confugiebat, etiam citius a domo judicii abſolvebatur. XXVI. 342.
Alter Excommunicationis gradus חרם *Cherem* dicebatur. 343.
In ejus etymon inquiritur. *ib.*
Hac excommunicatione excommunicanbantur etiam urbes, & habebantur ut res Deo ſacræ. 344. Vide Anathema.
Res quæ huic ſuberant excommunicationi, cedebant Sacerdotibus. 345.
Differentiæ inter נדוי & חרם plures afferuntur. 346.
Terminus τȢ חרם non erat fixus. 350.
Tertius gradus erat שמתא *Sammata*. 352.
Ejus etymon anquiritur. *ib.*
Erat gravior quam flagellatio, exponiturque per deſolationem. 353.
aliqua numeri civilis, & legitimi hominum. *ibidem.*
Excommunicati tendentes ad montem, incedebant a latere ſiniſtro Sanctuarii. XXI. 547.
Dum quis erat excommunicatus, non ſe tondebat, nec lavabat. XXVI. 340.
Erat inſtar viri in luctu conſtituti. *ib.*
Non cenſebatur denario. *ib.*
Poterat tamen docere, & doceri; conducere, & conduci. *ib.*
Non poterat tamen converſari cum aliis hominibus. 341.
Excommunicatus, ſi erat præſens, ita abſolvebatur: eſto abſolutus. *ib.*
Si erat abſens, hoc modo: N. N. eſt abſolutus. *ib.*
Pejor erat conditio excommunicati per חרם, quam per נדוי. 349.
Sepulcrum mortui excommunicati lapidabatur. XXVII. 1028.
Formula abſolvendi excommunicatum. XXVII. 1029.
Excommunicati expellebantur a Synagoga, accepta non tamquam loco, ſed tamquam conventu. 1035. Vide Ἀποσυνάγωγος. Synagoga.
Excommunicatus poterat ingredi Templum, ibique orare. 1037.
Temere excommunicans, & ipſe erat excommunicatus. 1038.
Excommunicati, ſeu devoti, & anathemate petiti, occidi non poterant. 1042.
Hoſtes tamen voti in bello, quemadmodum cives jura militaria violantes, occidi utique poterant. *ib.*
Vide Samaritani. Ezras. Cuthæi.
EXCORIATIO victimarum ubi fieret. IX. 172. 873.
Et a quibus. 872.
Excoriatio in quibus victimis comedendis libere permiſſa. XIV. 892.
EXCUBIÆ Templi ubi agerentur. VIII. 873.

Digitized by Google

erant, hi quoque dimittebantur. xv. 744. xvi.
1006.
In fine exercitus collocabantur robuſti armati ſecuribus, quibus fugentibus excidebatur pectus. *ib.* Vide Bellum. Fecialis.
¶ EXHUMARI quam non ſepeliri longe eſt turpius. XXXIII. 591.

E X I

EXILIUM ob quæ crimina infligeretur. XXV. 316.
Exilium erat in urbibus Refugii. 318.
Exilium expiat dimidiam iniquitatem, 560.
Vide Aſylum. Civitas.
Ex ipſo ממנו *eſſe*, ſignificat non ſeorſim formari, & deinceps imponi: ſed ex ipſa rei materia educi, & continenti opere fieri. X. 381. XI. 918.

E X O

EXODUS ab Ægypto quo die, quove tempore contigerit. I. 571.
Exodus die Paſchæ contigit. XIV. 46.
Et feria quinta. 144. 286.
¶ Exodus liber quo nomine Hebraice & Græce vocetur. VIII. 2.
Quale ejus argumentum. 4.
Quis ſcriptor fuerit. *ib.*
Quæ ſcribendi neceſſitas. 6.
Quis ſcopus. *ib.*
Quis ſtilus. *ib.*
Totius libri œconomia. 8.
Analyſis eorum, quæ ibi continentur. 10.
Ratio œconomiæ. 14.
Οἱ ἔξω *externi*, apud Judæos quinam cenſeantur. V. 861. X. 912.
Quomodo ſe habeant. VI. 22.

imponebat, recitabatque appoſitam orationem. *ibidem*.
Manubria vaſorum miniſterii hujus diei fecit aurea Mombazus rex. *ib.*
Aligabat Sacerdos Emiſſario linguam coccineam ad caput, & ſiſtebat eum contra locum, unde erat emittendus: & ad juvencum ſuum reverſus ei iterum imponebat manus, & confitebatur. 268.
Mactabat eum, & excipiebat ſanguinem patera, quæ ponebatur ſuper ſcamno quarto in Sanctuario. 270. 278.
Tum prunis interioribus ſuper altari replebat thuribulum, quod hoc die erat aureum, & deponebat ſuper quartum ſcamnum. *ib.*
Thuribulum hujus diei continebat tres cabos. *ibidem*.
Strues aliis diebus erant quatuor, hodie vero quinque. *ib.*
Alii Rabbini contradicunt, volentes hodie fuiſſe tres, aliis diebus duas. *ib.* Vide Strues. Pyra. Focus. Ligna.
Pugillabat & placentam Sacerdos. 292. Vide Pugillatio.
In domo exteriori precabatur, cujus præcationis formula apponitur. 296.
Variæ afferuntur ſententiæ de incenſatione unde incipienda, de aſperſione ſanguinis quomodo facienda, variique caſus Rabbinice proponuntur. *ib.*
Miniſteria interiora hujus diei perficiebantur veſtibus albis. 312.
Exteriora aureis. *ib.*
Hirci debebant eſſe pares aſpectu, ſtatura, pretio, 314. 318.
Eodem die emebantur. *ib.*
Sacerdos imponebat utramque manum hirco emiſſario, orabat ſeu confitebatur ea formula, quæ affertur. *ib.*
Quiſque poterat hircum ducere. 316.

EXTREMITATIS ſymbolum קרן, Cornu. x. *367*.

E Z

EZECHIAS intercalationem fecit. VIII. *1092*.
Et alia inſuper quinque. 1100.
In ſigno dato Ezechiæ corpus Cœleſte nullam paſſum eſt mutationem. I. *466*.
Argumenta plurima afferuntur ad corporis cœleſtis immutationem ſtabiliendam. *467*,
Ezechias audiens ab Aſſyriis blaſphemari Dei nomen, ſcidit veſtimenta ſua. XXIX. 1044.
Ezechiæ regis curatio per ficus. XXX. 1548.
Ezechiæ morbum pleuritidem fuiſſe cenſet Petrus Hiſpanus, qui Pontifex creatus dictus fuit Johannes vigeſimus primus. *ib.*
Alii putant fuiſſe peſtilentiam, contra quam valent ficus. *ib.*
Bartholinus putat fuiſſe anginam, cui etiam ficus conferunt. *ib.*
EZECHIELIS Prophetæ patria. V. *946*.
Sepulcrum. 1184.
Viſio cur dicta מרכבה Currus. VIII. 560.
Ezechiel de Templo myſtice intelligendus. IX. 577. Vide Templum.
Templum ejus exemplar Domus Secundæ fuit. *607*.
Viſio ejus illuſtratur, & Symbolum exponitur. *768*.
De libro ejus Judæorum fabula. X. *190*.
Ezechiel prohibetur a Deo ſignum ullum triſtitiæ dare in uxoris ſuæ morte. XXIX. *940*.
Ezechiel propheta annumerandus potius eſt inter oratores, quam poetas. XXXI. *389*.
Elegantia multo eſt inferior Jeremia. 403.
Sublimitate Iſaiæ par, ſed in genere diſſimillimo. *ib.*
Ejus character. *ib.*
Cum conſilio magno fecit [illegible], & plura [illegible]tuit pro Dei cultu. 1102. Vide Maſora.
Viriliter reſtitit Saducæorum hæreſi. *ib.*
Conſtituit interpretem, qui verſiculatim legeret ex textu Hebræo, cujus linguæ populus jam factus fuerat ignarus. 1103.
Reſtituit ſi non ceremonias anni Jubilatici, ſaltem annum quinquageſimum ad faciliorem obſervationem Sabbathicorum. *ib.*
Vixit uſque ad annum, quo Magnus Alexander venit Hieroſolymam. *ib.*
Obiit decima die Thebet, ſive lunationis Decembris. *ib.*
Perierunt eodem anno Haggæus, Zacharias, & Malachias cum prophetia. 1104.
Dicitur Ezras literas Hebraicas mutaſſe. XXVIII. 538. *759*. *969*. 1041. 1045. *1061*. 1420.
Hoc num verum ſit examinatur. 540. 708.
Ezram inveniſſe eas literas, quibus Hebræa Scriptura exarata eſt, teſtantur, plurimi auctores magni nominis. *970*.
Ezra immutare literas non potuit. *980*. *992*.
Ezras haſce literas per manus a majoribus ſuis accepit. *983*.
Ezras aliquas mutationes circa quinque finales literas facere potuit, ait Baronius. *993*.
Ezræ non permiſſent Judæi ſcripturam immutare. 1002.
Neque illi hoc facere licuiſſet. 1003. *1069*.
Ezras excommunicavit Sammaritanos. 1030. Vide Lingua, Litteræ.
Ezras comparatur Joſuæ. XXX. *460*.
Ezræ libris nihil inhornatius. XXXI. 142.
In libris juſſu Ezræ exſcriptis a librariis, omiſſæ ſunt ſex genealogiæ. 1015.
Ezras ab omnibus creditur Pſalmorum collector. 1080.

FA-

Fabulæ ſoli ſeſe immergentis in Oceanum, auroræ, ventorumque ſibi alas aptantium, adhibitæ a Poetis Hebræis. XXXI. 265.
Fabula celeritatis currus Jovis. 267.
Temporis aurei tantopere ab Latinis celebrati. 268.
Inſularum Beatorum. 271.
Et Locorum Inferorum. *ib.*
Fabula eſt actionis imitatio, ſive geſtarum rerum compoſitio. 560.
Fabulæ ſunt duum generum: aliæ enim ſunt implexæ, aliæ ſimplices. *ib.*
Fabulæ Græcorum ortum habent ab Hebræis. 888.

F A C

FACIES panum Propoſitionis. IX. 302.
Facies פנים πρόσωπον, ſæpe Perſonam ſignificat. X. 93.
Panes Propoſitionis cur dicti fuerint לחם פנים *Panes facierum*. 1075.
Faciem veteres unguentis ungebant. XIII. 465.
Facies deformata in luctu per inciſionem. XXXIII. 165.
Faciei laceratio & laniena in luctu prohibita. 1196.
¶ FAGIUS omnium ſuæ ætatis hominum linguæ Hebraicæ facile princeps. XXX. 1066.
Ejus error attributus amanuenſi. 1067.

F A L

FALCONIS montis balneum. XXX. 1461. Vide Balneum.
FALSOS prophetas tentandi modus exponitur. III. 364.
FALX, inſtrumentum agriculturæ ſæpe memoratum in Sacris Litteris, qua metuntur meſſes. XXIX. 289.

FECIALES pacis offerendæ cauſa ad ſeptem Chananæos populos fuiſſe miſſos perhibet Maimonides. III. 772.
Quæ ejus ſententia refellitur. 773.
¶ Fecialis Sacerdos apud Hebræos משוח מלחמה *Unctus belli* appellatus quamobrem conſtitueretur. III. 772. *766.*
Quis eſſet elucidatur. III. *686. 690.* XII. *166.*
Convenientia inter eum, & Pontificem. XII. *167.*
Quæ ſit ejus in Scriptura Sacra appellatio. 1001.
Quid de ejus munere Judæi doceant. 1033.
Judicium de illo. 1041.
Sacerdotium ejus unde Judæi probent. 1051.
Quæ ejus fuerint munia, & allocutio. 1054.
Poſt Pontificem cæteros Sacerdotes dignitate antecedebat. 108*9*.
Cum Pontifice etiam aliquando parem obtinebat. 10*9*0. Vide Sacerdos. Exercitus. Bellum. Caſtrenſis.

F E L

FELLE piſcis ſanatus fuit Tobias. XXX. 1553. Vide Vitulus.
FELIX præſes Syriæ, qui ſucceſſit Pilato. XXVI. 1011.
Perfunctus eſt ſua præfectura anno Neronis quarto. 1015.

F E M

FEMINÆ, & Servi non tenentur addiſcere Legem. XIV. 118.
Feminæ in quibus rebus teſtimonium poſſint perhibere. XV. 1098.
Femina נקבה *immunis* dicitur, quia libera eſt a præceptis, quæ tempus perficit. XIV. 14.
Feminæ quibus diebus luctum agitare poſſint. XXXIII. 46.
Ratio probandæ feminæ de adulterio ſuſpectæ. IX. 320. Vide Adulterium.
Summus Sacerdos ex præcepto illis uti debebat. *ibidem*.
FEMUR in luctu percuſſum. XXXIII. *199.*
Vel etiam utrumque. 1201.
Inter jurandi modos recenſetur manum ſub femur ponere. III. 427. 42*9*. Vide Juramentum.

F E N

FENESTRÆ apud veteres non habebant vitra, quemadmodum noſtræ, ſed lapides diaphanos. XXIX. 374.
Feneſtræ Templi שקופים אטומים, elucidantur. IX. *604.*
Feneſtræ ad occidentem collis Altaris quis eſſet uſus. X. *756.*

F E R

FERALIA, quid eſſent. XXXIII. *692.*
FERALIS tibia a Lydiis & Phrygibus originem ſumſit. XXXIII. 25*9*. Vide Epulum. Cibi. Funus.
FERCHARDUS Scottorum rex pediculari morbo interiit. XXX. 15*67*.
FERETRO Sapientis mortui non imponitur liber Legis. XXXIII. 50.
Sapiens non transfertur de feretro ad feretrum. *ibidem*.
Sapientis feretrum non efertur niſi per januas. *ibid.*
Feretrum portantes illuſtrantur. 104.
FERIÆ emortuales. XXXIII. *692.*
Feriæ quomodo, & quando transferantur. XVII. 82.
Cur feriæ in anno communi transferantur. XVII. 88.
Feria ſexta colitur a Turcis ob Hegiram, ut ab Hebræis colitur Sabbathum. 118. Vide Hegira.
Ferias non obſervans multabatur apud Romanos. XXVII. 874.

Cre-

FERONIA Romanorum Dea fuit. xxx. 1281.
Coronabatur floribus. *ibid.*
FERRANDUS male reprehendit Scaligerum. xxxi. 1010.
FERRUM ære recentius eſt. xxxii. 1036.
FERRUGINEUS color, eſt vicinus purpuræ ſubnigræ. xxix. 68.
FERTA libaminum quid eſſent. x. 302. 303.
Eorum canones. *ibidem*.
Ceremoniæ tres תנופה agitatio, הגישה porrectio, קמיצה pugillatio. 304. 305.
Earum canones. *ibidem*.
Ferta offerendi modus. 406.
Ex fertis pugillum decerpebant Sacerdotes. xiii. 1029.

F E S

FESTINANTER agnum Paſchalem comedere quid ſit. xiv. 40.
FESTA, ſive Feſti dies nunc per biduum ab Judæis celebrantur. viii. 923.
Ad primum ſolemne feſtum debitum licebat Hebræis diferre ſacrificium. ix. 899.
Tribus רגלים feſtis ſolemnioribus populus comparere tenebatur coram Domino. ix. 917.
Et debitas victimas illi offerre. x. 164. 548.
Feſtum Tubarum, ſive Clangoris, & Dedicationis. ix. 967. Vide Clangor. Dedicatio. Encænia.
Feſta tria ſolemnia, quæ quotannis ab Hebræis celebrabantur. xiv. 566.
Quænam fuerint ſolemnitates feſtorum annuæ, & quæ de illis lex. 1466.
Feſti dies, præter Sabbathum, ſex apud Hebæros numerantur. I. 77.
Quæ in illis licita, queve interdicta cenſeantur. *ibid.*
Origo & cauſæ dierum feſtorum apud Hebræos. 390.

Licet agere in diebus feſtis intermediis quod poteſt perdi: quod perdi non poteſt, agere non licet. 1218.
Dummodo in iis non ſit labor. 1238.
Foramina formicarum his diebus poſſunt deſtrui. 1218. 1238. 1256.
Murus qui inclinet & ruinam faciat, ædificari poteſt ne corruat in prætereuntes. *ib.*
Dummodo ſit prope terminos. *ib.*
Non deſponſantur mulieres. *ib.*
Fit diſcalceatio. *ib.*
Poſſunt colligi ligna & herbæ, modo non fiant cumuli. *ib.*
Licet emere ab gentilibus. *ib.* & 1220.
Et repudiata uxor poteſt reduci. 1228. 1244.
Licet ſe tondere, & ungues præcidere. 1220.
Si ſepeliatur mortuus familiæ biduo ante feſtum, totum feſtum interrumpitur. 1222.
Lugenti non licet lugere in die feſto intermedio. *ib.*
Si animal maſculum requirit feminam, dimittitur in ſtabulum. *ib.*
Si femina requirat maſculum, permittitur coitus, ne frigeſcat. *ib.*
Fiunt judicia pecuniaria, capitalia, & mulctæ. *ibidem*.
Rigant agrum ſiticuloſum diebus feſtis intermediis ex fonte. 1226.
Hujus rei expoſitio. 1228.
Sepulcra pro mortuis non licet his diebus effodere. *ib.*
Sutores inæqualiter debent fuere feſtis intermediis. 1246.
Si quid his feſtis emitur, debet emi ne venditor miſeria pereat. 1250.
Diebus hiſce feſtis venientes de provincia longinqua maritima, e captivitate, e carcere exeuntes, & excommunicati abſoluti, poſſunt ſe tondere. 1258.
Et hi poſſunt etiam ſibi lavare veſtes. 1258. 1262.
Scribi poſſunt ſponſalia, libelli repudii, apochæ, contractus &c. 1260.
FICUM & mel Ægyptii Mercurio ſacrificantes edebant. x. 157.
Ficus anno ſeptimo poterant colligi. XXIX. 483.
Et rami gladiolo ſuccidi. *ib.*
Ficuum primitiæ offerendæ erant Deo. 493.
Ficus adhibiti in morbo Ezechiæ. XXX. 1548. Vide Ezechias.
Ficus cocti & contuſi cum pauxillo butyri veteris, & theriacæ adhibiti fuerunt in peſte Noviomagenſi. *ib.*
Leniendæ & maturandæ anginæ ficus conferunt. *ibidem*.

F I D

FIDELIA, vas Samium aptus ad plurimos uſus. XXVIII. 613.
FIDES. Vide Chordæ, Muſica, Inſtrumenta, Toni.
¶ Fidei judaicę articuli tredecim fuſe exponunrur. IV. 755.
Cur a Maimonide compoſiti fuerint hi articuli. 763.
Fundamenta hujus fidei explicantur. 762. 763.
Fide & religione nihil ſubſtantialius. XXX. 91.
¶¶ Fides Dea credita. XXIII. 302.
Eique templa dicata. *ib.*
FIDICINA inſtrumenta quæ vocentur. XXXII. 458. Vide Inſtrumenta. Muſica. Chordæ.

F I G

FIGURÆ plurimæ ad Chriſtum & Eccleſiam pertinentes, ex panibus Propoſitionis. X. 960. Vide Tabernaculum. Templum, Expiatio. Emiſſarius, Pontifex, &c.
Figura Thuribuli Judaici qualis fuerit anquiritur. XI. 752.
Figuræ quibus coacervabantur ſegetes in agris, an-

tria poteſtas. *ib.*
Filia, quæ nullum fratrem habeat, debet eſſe hæres paterni patrimonii. XXX. 57.
Filia poterat eſſe heres in duabus tribubus; paterna videlicet, & materna. *ib.*
Filia Sacerdotis. Vide Sacerdos.
Filiæ quum habebant ſigna, erant extra poteſtatem parentum. 239.
Filiæ accipiebant primogenituram. 286.
Filiæ vota poterat pater reſcindere. 287.
Filia peregrini eſt illegitima ſacerdotio. XXX. 536.
Filia proſelyti eſt legitima ſacerdotio. 538.
Filia filiæ ſacerdotis nata ex coitu cum profano, quæſtio eſt num ſit legitima, an vero illegitima. 560.
Filia proſelyti non poteſt nubere ſacerdoti, ut alii Rabbini docent. *ib.*
Filia poterat dormire cum patre, donec eſſet trium annorum. 568.
Filia facta captiva debet liberari a patre ſuo. 844.
Si habeat libellum ſui tepudii, & ſuam dotem, illa ſe liberet. *ib.*
Filia infirma ſi habeat libellum repudii, & ſuam dotem, non poteſt a patre petere medicinas. *ibidem*.
Filiæ innuptæ læſio ſpectat ad patrem. *ib.*
Si quis pactus fuerit nummos ſocero ſuo, & extenderit illi pedem, filia ſolitarie deget, donec ejus caput caneſcat. 1006.
FILIUS Dei, vel ſecunda Sanctiſſimæ Trinitatis perſona adumbrata. VIII. 260. Vide Deus.
Filius natu major in Pontificatum ſuccedebat. XIII. 372.
Filium Dei Deum eſſe veteres Judæi intellexerunt. XII. 214.
Filiorum genera ſunt quatuor ſecundum Hebræos: Sapiens, Impius, Perfectus, Interrogare neſcius. XIV. 128.

maneat filio. *904*.

Non ad omnia, ad quæ obligabatur vivus pater, obligantur heredes filii. *958*.

Si fuerint filii duarum uxorum, quæ non habuerint dotem, & nihil ulterius ſuperſit præter eas dotes, bona ex æquo divident. *964*.

Si quis moriatur habens filios & filias; ſi ejus bona fuerint pauca, filiæ alentur, filii mendicabunt. *1006*.

Filii & vidua pares ſunt. *1016*.

Filiis ſuis Hebræi imponebant nomina ex circumſtantiis temporis. *1058*.

Filii circumcidebantur a ſuis genitoribus. *ibid.* Vide Circumciſio.

FILUM quid ſit. x. 78.

Filum סיקרא in altari quid fuerit. *617*. Vide Altare, Aſperſio, Sanguis.

Uſus ejus fili. *ibidem*.

Quomodo aurum deduceretur in fila. xiii. 175.

Fila in textura ſacerdotalium indumentorum, quando ſena, quando vero octona intelligenda ſint. xiii. 225.

Quando etiam ſingularia. *226*.

Fila thoracis Amaſis regis ſingula tot conſtabant filis, quot ſunt in anno dies. *228*.

F I M

FIMBRIA eſt velamen virorum non feminarum; legitimorum, non illegitimorum. xv. *262*. *780*.

Non habebat menſuram. *264*.

Fiebat ex tribus filis lanæ, & quarto hyacinthino, ex opere implexo. xv. *264*. xvi. *564*.

Duos funiculos habebat in extremitatibus, hyacinthinum & album. xv. *264*.

Debebatque extendi ſuper quatuor angulos operimenti. *266*.

Opiniones Rabbinorum adducuntur, quid ſignificet fimbria ſuper angulos operimentorum. *ibidem*.

tuor alæ. *ib.*

Talleth eſt duplex; major & minor. *ib.*

Minorem qui volunt excellere pietate, vix ac ſurgunt ſub veſtibus induunt, itaut paululum fimbriæ promineant. *ib.*

Materia hujus pallioli debet eſſe lana ovilla, ſive agnina. *622*. *668*.

Fila itidem ex lana detonſa, non evulſa; retorta manu feminæ Hebrææ ad hunc ipſum finem. *ib.*

Ad angulos quatuor debent adnecti, trium circiter digitorum ſpatio ſupra oram extremam fila quatuor, quæ per foramen tranſmiſſa & duplicata faciunt octo. *ib.*

Septem ſunt æqualia, octavum eſt longius, ut poſſit reliqua circumvolvere. *ib.*

Color debet eſſe hyacinthinus. *ib.*

Sed quia difficile hic habetur; eſt albus, & quandoque fuſcus. *ib.*

Duæ pallioli particulæ, & fimbriæ a fronte & a tergo pendere debent. *ib.*

Denotat fimbria hominem circumdatum eſſe Divinis præceptis. *ib.*

Vel in Ægypto, vel in Marha datum fuit hoc præceptum. *632*.

Præceptum hoc eſt ceremoniale. *637*.

Zizith ſunt fila ab extremitatibus veſtis egredientia, quæ non ſunt texta, & Latine penniculamentum audiunt. *651*. *678*.

Fila ſunt in ſingulis alis octo; ideoque fila univerſim duo & triginta. *654*.

Occaſio hoc præceptum promulgandi erat neglectus Sabbathi. *661*. *678*.

Num ſervi Hebræorum poſſent, an non facere fimbrias, non liquet ex ſcriptis Judæorum. *664*.

Multi Rabbini volunt, præceptum geſtandi fimbriam, eſſe intelligendum de geſtatione illius per totam diem. *666*.

Alii nec minores id negant. *ib.*

Hebræi iter habentes geſtant aliam fimbriam minorem ſub veſtibus, ne ludibrio Chriſtianis fortaſſe ſint. *667*.

Mate-

Injuncta erat Hebræis viritim. *ibid.*
Hic eſt ille fiſcus, cujus calumniam ſublatam a Nerva nummi teſtantur. *ibid.*
Zornius, Petrus, in ſua de Hiſtoria fiſci Judaici diſſertatione, docet periodos Sceptri Judæorum ablati ab hoc ipſo fiſco deſignari. XXVI. 867.
Fici Judaici enim nomine intelligitur tributum, quod omnes Judæi qui erant in Imperio Romano, debebant ſolvere. 888.
Tria tempora diſtinguenda ſunt: Primum quum Judæi facti ſunt vectigales Populi Romani a Pompejo Magno, uſque ad Archelaum filium Herodis. *ibid.*
Gneus Pompejus Hieroſolymam, hoc eſt Gentem Hebræorum fecit tributariam Populi Romani. 892.
Male hoc adſcribitur Lullo. *ib.*
Utrum autem hoc vectigal fuerit ex portoriis, an ex emphyeumatis, incertum eſt. 893.
Pluſquam decem millia talentorum exigebant ab Judæis Romani. 894.
Quid eſſet talentum. *ib.*
Mares ſinguli ab anno decimo quinto, feminæ ab anno decimo vel duodecimo ad uſque annum ſexageſimo quintum ætatis ſuæ ſolvebant δίδραχμον, ſive binos denarios. 894. 895.
Etſi autem Judæi dicti fuerunt ſocii Populi Romani, fuerunt tamen tributarii. 898.
Pompejus conceſſit regnum Hyrcano Pontifici. 900.
Jam tunc ex parte redacta erat illa regio in provinciam. 901.
Cenſores locabant provincias, & publicani conducebant earum tributa. *ib.*
Locus Ciceronis in Oratione pro Flacco exponitur. *ib.*
Pompejus nihil a Templo rapuit. 904.
Sed plurima Craſſus. *ib.*

ma, quæ conferebant quotannis in Templum Hieroſolymitanum, conferre quotannis Romæ in ædem Jovis Capitolini. 1061.
Religionis tamen patriæ colendæ poteſtatem iis Titus dedit. 1063.
Etiam Domitianus fuit Judææ domitor & victor. 1071.
Acerbiſſime fiſcum Judaicum exegit. 1071. 1072.
Etiam cum calumnia. 1101.
Eo regnante fuerunt Judæi per orbem diſperſi, miſerrimi, odio habiti ab omnibus gentibus. 1078. 1082.
Si ſuſpicio erat aliquem eſſe Judæum, & mentiri ſe non eſſe ne tributum ſolveret, mentula illi ab exactoribus inſpiciebatur. *ibid.*
Et quidam, quin eſſent Judæi, inſimulabantur tales. *ibid.*
Multi propterea præputium retrahebant. *1079.* Vide Præputium.
In quibuſdam Hiſtoricis altum ſilentium de calumnia fiſci Judaici per Nervam ſublata. 1083.
Reſcidit Nerva acta Domitiani, ajens melius eſſe divitias eſſe apud plures, quam apud unum. 1084.
Calumnia intelligitur, quia quidam cum eſſent accuſati Judaiſmi, debebant ſolvere, tametſi Judæi non eſſent. 1085.
Tributum tamen ordinarium Judæi ſub Nerva ſolverunt. 1086.
Vetuit Judæis Circumciſionem, quia multi Judæi dabant operam, ut aſſeclas ſuæ legis ſacerent plurimos. 1090. 1092.
Cum excreviſſet Judæorum multitudo in Palæſtina, Ægypto, Lybia, Cirenaica, Cypro regnante Nerva, ſub Trajano turbas moverunt. 1093.
Hadrianus expugnat Bitteram, ubi plurimi Judæi occiduntur. 1094. Vide Hadrianus. Bitter.
Jubet Hebræis ſuperſtitibus amputari auriculas. 1101.
Voluit ne quis Hieroſolymam inſpiceret. *ibid.*
Et collocari ſuper porta, qua egrediebantur Bethlehem verſus, porcum in marmore inciſum. *ibidem.*
Julius Philippus dictus Arabs, mitis fuit in Judæos. *ib.*
Fortaſſe quia Judæi in Arabia unde ille erat, mercaturas exercebant præſtantiſſimas. *ibidem.*
Valerianus Imperator primum fuit mitis in eos, quemadmodum etiam & in Chriſtianos. XXVI. 1122.
Deinde crudelis. *ib.*
Sub Juliano Apoſtata Hebræi criſtas erexerunt. 1123.
Ille in Chriſtiana religione nutritus, ad Sacra Paganorum ſe contulit. *ib.*
Scripſit ad Judæorum nationem epiſtolam amoris plenam. 1123. 1124.
Voluit reſtituere Templum, ſed caſſo conatu. 1125.
Deditque Judæis facultatem illud ædificandi. 1127.
Sed fuerunt a Deo in ejus reædificatione puniti. 1128.
Jam erat pene exſtructum, ut narrant quidam Judæi, quum terræmotus ingens illud diruit. 1129.
Poſtridie ignis de Cœlo combuſſit omnia, & innumerabiles præterea Judæos. *ib.*
Quo anno mundi id contigerit. *ib.*
¶ Fiſci & fiſcellæ dicuntur, in quibus olivæ incluſæ torculari ſupponuntur; ne fæces & ſordes in lacum cum oleo defluant. XXIX. 466.
FISTULÆ paſtoralis ſchema, & deſcriptio aſſertur. XXXII. 251.
Pan ejus inventor eſſe creditur. *ib.*
Fiſtula a Bartholino optime deſcripta. 256.
In Templo quando adhibita. 347.
Fiſtulæ Hebræorum. 372.
Fiſtularum genus duplex. 396.
Nova & diligentior fiſtulæ elucidatio. 1116.
Fiſtula, quam Pan inveniſſe dicitur, eſt inſtrumentum muſicum paſtorum. XXIX. 88. Vide Cicuta, Tibia, Organum Pneumaticum.

FLA-

Num flagellationis pœna poſſet imponi a Synagoga, an ab Synedrio ſolo, controvertitur inter doctores. xxi. 830.

Reus alligabatur columnæ ſic, ut nec ſederet nec ſtaret; ſed incurvus penderet: lictor retro ipſum uſque ad umbilicum nudatum, percutiebat alternatim retro & ante. xxiv. 523. 534.

Unus judicum adſtantium jubebat percuſſionem; alter plagas numerabat; tertius pœnæ juſtitiam accinebat. *ib.*

Si plura quadraginta verberibus erant juſſa, dabantur una vice triginta: poſtquam vero curatus fuerat, illi infligebantur reliqua. *ibidem*.

Flagellatio non erat infamis, quemadmodum apud nos fuſtigatio. xxiv. 527. xxv. 338. Vide Plaga.

Flagellationem quidam dicunt potuiſſe juberi a tribus judicibus. xxv. 2.

Quidam tantummodo a viginti tribus: quia quis inter verbera poterat mori; & ſic reputabatur pœna capitalis. *ib.*

Numerus plagarum erat quadraginta una minus. 336.

Poteſt definiri flagellatio, ritus quo diverſæ corporis partes flagris aut virgis cæduntur. xxvi. 298.

Ob quæ delicta infligeretur flagellatio. 300.

Ad Synedrium triumvirorum ſpectabat flagellationem jubere. 301.

Manus flagellandi alligabantur ad columnam, & nudabatur veſtibus. 303.

Lente flagellatio fiebat, ut verbera numerari poſſent. *ib.*

Judices adſtabant ii, qui reum damnaverant. *ibidem*.

Debuiſſe verbera eſſe triginta novem, male Rabbini dicunt deduci ex Sacris Litteris: nihil enim in illis exſtat hujuſmodi. 306. 307.

Pœna hæc fuit frequens apud Judæos. 310.

FLOS & ſemen Balſami. xi. *309.* Vide Balſamum.
Florum ſparſio ſuper tumulos Chriſtianorum. xxxiii. 132.
An etiam ſuper tumulos veterum Hebræorum. *ibidem.*
Ex floribus antiqui extrahebant olea, quæ permiſcebant unguentis. xxx. 1352.
Vide Corona. Convivium. Dii. Phyllobolia.

F L U

FLUVII quatuor ambientes terram Iſrael. v. 870.
Fluvii terræ Transjordanicæ. vi. *266.*
Et Ciſjordanicæ. 270.
Fluvii quatuor Paradiſi. vii. 524.
Horum figura. *626.* Vide Paradiſus.
Fluvii ſæpe nomina deponunt ſua. *690.*
De fluviis Paradiſi Bellarmini, & aliorum Interpretum ſententiæ. 710.
Fluvius Ægypti. 1151.

F O C

FOCULUS menſarius ad fercula calefacienda a veteribus adhibitus. xxxii. 1119.
FOCUS, ſive מערכה, area ſuſtinens ignem Altaris Holocauſtorum. xi. 738.
Ignis, ſtrues, ligna, & cinis foci Altaris Holocauſti diligenter & dilucide pertractantur. x. 237. Vide Altare, Ligna, Sacerdos, Ignis, Conclave, Pyra, Decineratio, Cinis, Strues.

F O D

FODINÆ ſunt in omnibus regionibus Septentrionalibus. xxviii. 453.
Fodinæ Cypriæ erant celeberrimæ Auguſti ætate. *ib.*
Fodinæ æris memorantur in Germania. 454.
Fodinæ auri in Græcia erant plures. *ib.*
Et Argenti in Thracia. *ib.*

Fœdera ſemper ſanciebantur ſanguine. xxvii. 321.
Hic mos viguit apud omnes nationes. 323.
Pangebantur etiam data manu dextera. 323. 324.
Fœderis capita vel conditiones, ſine quibus pax non fiebat ab Hebræis, erant tres. 1227.
Primo, ut ſocii profiterentur obſervantiam præceptorum Noachidarum, niſi vellent fieri Judæi. *ib.*
Secundo, ut tributum ſolverent. *ib.*
Tertio, ut cultum ſervilem Imperio Iſraelitico præſtarent. *ib.*
Afferuntur auctoritates, ut hæc tria comprobentur. *ib.*
Fœdera in allocutionibus in Lege memoratis, ſunt centum ſeptuaginta ſex. xxx. *698.*
Alii Rabbini plura faciunt, alii vero pauciora. *ibidem.*
FŒMINA; Vide *Femina*;
Fœminæ, in hereditatibus debent conſiderari ut mares. xv. *366.*
Fœmina capta in bello; ſi in captivitate placeat victori, ducebatur in victoris domum, tondebatur, & ungues præcidebantur, exuebatque indumenta venuſta, & aſſumebat veſtes viduitatis. *756.*
Sedebat in domo, & vilipendebatur ab introeuntibus & egredientibus, idque in approbrium Idololatriæ in qua vixit, per menſem unum. *ibidem.*
Poſtea cum illa congredi victor poterat, quin peccaret. *ib.*
Aliter fuiſſet congreſſus meretricius. *ib.*
Si non placebat, dimittebatur cum libello repudii. 758.
Non poterat vendi. *ib.*
Poterat tamen donari. *ib.*
Fœminæ non lapidabantur nudæ. xv. *766.* xvi. 1020.
Fœminæ ne ornentur veſtibus virorum. xv. 772. xvi. 1032.
Ne eant ad bellum. xv. 772.
Fœminæ non imponebant manus. xv. 1014.
Poſ-

tur. *ib.*
De fœminis bello captis diligentius agitur. XXIV. 685. 711.
Fœminæ in comitatibus mortuorum ad ſepulcrum, antecedebant pheretrum. XXV. 440.
Fœminæ tam deſponſatæ, quam innuptæ comburebantur mortuæ. 658.
Fœminæ ſplendidiores Romæ utebantur mulis in rheda. XXIX. 216.
Ungebant curabantque corpus immodico ſtudio. 419.
Ornabant ad pompam capillos ſuos. 433.
Ferebant periſcelidas magni pretii. 443. 757.
Cingebant compede crura, ne greſſus longiores facerent. 445. 756.
Num fœminæ geſtarent crepitacula tinnitum edentia. 446. 758.
Quidam dicunt, quod compedes inſtruerent laminis, ideo eas eddidiſſe ſonum inter deambulandum. 446.
Alii, quia ad calceamenta affigebant crepitacucula. *ib.*
Alii ſentiunt, eas alligaſſe tintinnabula. 447.
Alii opinantur, quia induebantur veſtibus ſericis, ſonitum hunc effeciſſe. 448.
Alii demum, ſonitum hunc proveniſſe ex gemmis, quas geſtabant, ſe collidentibus invicem. 449.
Fœminæ Romanæ potuerunt hanc conſuetudinem deſumere e fœminis Hebraicis. *ib.*
Quidam exiſtimant, eas talia geſtaſſe ornamenta, quum ibant ad choreas, ita ut non indigerent Muſica; ipſis ornamentis ſatis gratum ſonitum edentibus. 450.
Sed cum nullus locus in S. Scriptura occurrat, unde iſtuc elici poſſit, pro incomperto habendum eſt. 451.
Fœminæ in Sacrificiis Martis induebantur veſte virili. 525.

... Uſuræ.

F O L

FOLIATUM unguentum an idem cum Nardino fuerit. XIII. 464. Vide Unguentum. Nardus.
Foliatum vinum. XXX. 1393. Vide Vinum.
FOLLIS non erat moneta, ſed nummorum ſumma. XXVIII. 172.
Folles erant admodum exigua fruſta æris, vel argenti. 372.
Follis, ſive talentum parvum conſtabat denariis ducentis & octo. 870.
Follis notio triplex eſt. Prima tributi; quod eſt duplex, mulare unum, alterum familiis nobilibus impoſitum. 943.
Tributum Senatorium erat triplex. Primum duorum follium, ſecundum quatuor, tertium octo. *ibidem*.
Follis continebat auri libram unam. *ib.*
Follis ſumitus etiam pro pondere librarum trecentarum duodecim cum ſemiſſe. *ib.*
Follis ſignificat etiam ſummam pecuniæ ex nummis argenteis conflactam, nempe ex miliarenſibus centum viginti quinque. *ib.*
Follis iſte argenti continebat cerafia ducenta & octo, ac nummos novem. 945.
Conjiciebantur plures ex his nummulis in ſaccum, & ex illis ſtipendium dabatur militibus, unde nomen *Miliarenſis*. *ib.*
Sed hæc derivatio rejicienda videtur; quia dici deberet militarenſis. *ib.*
Potius a millenario deſumendum etymon eſt. *ibidem*.
Nam mille iſtiuſmodi nummis libra æſtimata eſt. *ib.* Vide Miliarenſis.
Follis, ut inter nummos cenſetur, nullus fuit aureus. *ib.*
Follem nummum aureum Cujacius falſo putat. *ibidem*.
Ejus opinionis falſitas demonſtratur. *ib.*
Erant etiam folles ærei. *ib.*
Follis accipitur pro canone tributi a quovis gradu Senatorio ſolvendi Imperatoribus. 947.

uum.
De follis omonymia & ambiguitate. *ib.*
Ex ſenſu auctorum dignoſcitur, quis follis ſit intelligendus. *ib.*
Quædam ad hanc rem exempla afferuntur. *ibidem*.

F O N

FONTES Terræ Iſrael. VI. 284.
Fontes Jeruſalem. 818.
Fons hortorum. 1030.
Fons vivus an ſit vena Nili fluminis. 1034.
Fons ſignatus. VII. 250.
Fons quatuor fluviorum Paradiſi. 520.
Fontes vicini. 606.
Tygridis & Euphratis an unicus. *ib.*
Unus ille, unde quatuor fluvii dividebantur. 608.
Fontes & Ciſternæ qui mundæ cenſeantur. XI. 469.
Ad fontem Reges ungendi erant. XIII. 444.
Fons perennis aquæ a Tacito memoratus. 1186.
Fons, in quem reptile ceciderit. XIV. 1052.
Fontes multi erant in terra Iſraelis. XXIX. 28.
Fons in Sion eſt jugibus aquis, non effluens, ſed horis certis & diebus ſtatutis ebulliens. XXX. 1505.
In Sicilia eſt fons, qui fluit temporibus orationi aſſignatis, aliis vero areſcit. 1506.
Fons Ungariæ in Comitatu Zaros, luna creſcente creſcit, decreſcente decreſcit. *ib.*
Fons Cannochiæ in Hibernia imitatur lunam, bis in die decreſcit, & bis excreſcit. *ib.*
Fons Philos Hieroſolymis hieme deficiebat, æſtate fluebat. *ib.*
Fontes in Sicilia circa Meſſanam & Mylos, hieme omnino aveſcunt, & æſtate abundant aquis. *ibidem*.
Fons Sardiniæ, cum dies longiores ſunt longius fluit; cum breves exſiccatur. *ib.*
Fons eſt in Rhætia, qui deficit menſe Octobri, redit Majo. *ib.*

Fons

igne. 850.
Quidam interpretes voces textus Originalis ita vertunt, ut nullam mentionem faciant de calceis. 850.
Alii contra de calceis cogitarunt. *ib.*
Sed inter hos non convenit, quænam dictio calceos ſignificet. 851.
Utrique ſunt reprehendendi. 852.
Tres pueri Sidrach, Miſach, & Abdenago veſtiti erant ſtola Medica, ſive Sarabara, calceamentis, tiaris, & braccis. 859.
FORNICATIO quovis ævo divinitus prohibita demonſtratur. I. 844.
Fornicatio in ſacris literis aliquando accipitur pro Idololatria. XXIII. 312.
FORNICES in monte Templi. IX. 2.
FORTIS eſt Deus pugnator, longe aliter atque homo ſit. XIV. 232.
Fortes אריים, ſpecialiter & *κατ᾽ ἐξοχὴν* Deus, Angeli, Iſrael, & Aquæ appellantur. 256.
FORTITUDINI virtuti templa dicata fuerunt apud veteres. XXIII. 300.
FORTUNA, alia dicebatur bona, alia vero mala. XXIII. 70. Vide Gad.
Vota fortunæ bonæ nuncupabantur. 71.
Fortuna & Luna ſunt eædem res. 829.
FORUM, eſt locus rerum venalium. XXV. 1236.
Romæ plerumque judicia exercebantur in foro. *ibidem*.
Hinc factum eſt, ut Forum ſignificet interdum locum, ubi judicia & lites aguntur. *ibidem*.
De foro in portis. Vide Synedrium. Judicium.
Conjunctum hoc nomen cum diverſis nominibus, ſignificat oppidum, urbem: Ut Forum Livii, Forum Julii. *ib.*
Apud jureconſultos forum accipitur pro territorio hujus, vel illis judicis. 1237.
Forum eſt etiam pars Torcularis, in quam uvæ

bus. 280.
Poſt obſignationem libelli, ſeniores dabant fratriæ facultatem nubendi cuicumque illa vellet. *ib.*
Formula dotis fratriæ a leviro conſtitutæ. 372.
Fratria acquirebatur concubitu, non argento. 380.
Fratria de adulterio ſuſpecta, in morte mariti non exuebat calceum leviro. 574.
Fratria exſpectans levirum, non bibebat aquas amaras. *650*.
Quando poſſet cogi, aut non cogi ad bibendum. *652*.
Si fratria captiva facta fuerit, heredes non tenentur ad eam redimendam. *868*.
FRAUDULENTUM circa depoſitas, vel amiſſas res, quæ jura ſequantur. XIV. 840.
FRAUDES Sacerdotum ethnicorum in fingendo igne ſacro. X. 477.
Fraus contractuum הונאה, in quibus locum non habeat. XIV. 1536.
Propter illam quamdiu in quibuſdam contractibus liceat reſilire. 1538.
¶ Freſſæ. Vide Faba.

F R I

FRIDERICUS Bojariæ Dux nudis pedibus a Lothario veniam petiit. XXIX. 1017.
Fridericus Epiſcopus Spirenſis Eliſabetham Rhodulphi Primi Imperatoris uxorem eſt oſculatus. XXX. 1218.
Quid ad eum Imperator ſcripſerit. *ib.*
Friderico Imperatori Neapolim ingreſſo, per plures dies in ſpeciem aquæ vina e fiſtulis fluxerunt. 1248.
Fridericus Ænobarbus conſilio medici Hebræi puerulis affixis ſtomacho pro fomentis utebatur. 1547.
Hiſtoria Alexandri Tertii Pontificis Romani Fridericum Ænobarbum Imperatorem Venetiis conculcantis, confirmatur teſtimonio Hebræi cujuſdam antiquiſſimi. XXIV. *601*. *606*.
tas. 104. Vide Decima.
Fructus arborum non comedebant Judæi niſi anno quinto. XXIX. *476*.
Fructus annorum trium priorum a plantatione rejiciebantur, quarti cedebant Deo. *ibidem*. Vide Arbor. Præputium.
Explicatur id ex Siphra, cum variis Rabbinorum dubiis. *ib.*
Num fructus agri exculti edi poſſent anno ſeptimo, an non, diſſentio inter Doctores Miſnicos. 484.
Fructus primitivi ad Templum afferendi erant. *ibidem*.
Præceptum ex Deuteronomio affertur Hebraice & Latine. 487.
Ejus item expoſitio ex Siphre. 488.
Rabbinorum quæſtiones, qui fructus intelligi debeant, quando ſint maturi &c. 491.
Fructus anni ſeptimi non tenebantur ad decimam. 493.
FRUGES, ex quibus munera in Templum afferebantur, quanta ſolicitudine elaborarentur. X. 1044.
Frugum genera quatuor Hebræi quotannis ex præcepto pendebant. III. *396*.
Primitiæ frugum terræ. 398.
Fruges fructuſque offerebant in ſacrificium Gentiles numinibus ſuis. XVII. *1062*. 1070.
Fruges novæ erant permiſſæ Judæis poſt oblatum manipulum. XXIX. *366*.
Fruges oſtenſæ mortalibus primum a Cerere ſecundum poetas. 118.
FRUMENTO terra Iſrael abundabat. X. *912*.
Frumenti genera erant quinque, ac diverſis temporibus ſeminabantur. XVII. 1043.
Nullum ex his poterat comedi antequam Manipulus eſſet oblatus. 1044.
Frumentorum diverſarum regionum pondera inter ſe comparantur. XXVIII. 142.
Frumenti ingens copia erat in terra Chanahan. XXIX. 44.
Frumenti pilendi inventor perhibetur Pilumnus. *306*.
Ideo a piſtoribus colebatur. *ib.*

De-

bebant, accipiebant quamdam frumenti portionem. 184. 283.
Frumentum præcipue molebatur in piſtrinis. 247.
Interdum ſine molarum ope comminutum fuit. 247.
Frumenta etiam in arboribus nata, hiſtoriæ teſtantur. 248.
Frumenti nomen comprehendit etiam hordeum. 249.
Frumentorum confuſio fiebat in molis. 250.
Frumenta alia ſicca, alia humida molebantur. *ibidem*.
Frumento honorario & vino Romani expiabant hoſpites magnæ fortunæ. 261.
Frumentum dandum populo expendebatur adhuc ſub Severo Imperatore. 284.
Frumentum conſueverat ſpargi in nuptiis Hebræorum a circumſtantibus. xxx. 1079.
Sed hoc frumentum debebat eſſe toſtum. 800.
Frumentum quomodo trituraretur ab Hebræis. xxxi. 231. Vide Euchariſtia.

F U C

FUCI adhibiti a mulieribus ad medicandas facies. xxx. 1402.
Fucus naſcitur præcipue circa Cretam in ſaxis. *ibidem*.
Eſtque coloris purpurei. *ib*.
¶ FUGA eſt principium ruinæ. ix. 466.

F U L

FULGURA circa thymiamata explicantur. xi. 871.
Fulgur cujus rei Symbolum ſit. 880.
Fulgure icti κεραυνοπλῆγαι, an ſepultura caruerint. xxxiii. 579. 1150.
FULLERUS, Nicolaus, ait Sacram Scripturam

lino vel ſetis, qua contorta circa caput brachio, ſaxa & glandes plumbeæ in hoſtes projiciebantur. XXVII. 252.
Locus, in quo ponebatur lapis, dicebatur Scutale, eratque ex corio. *ib.*
Balearium inſularum populi inſignes erant fundarum jactibus. 252. 256.
Milites ferebant in pera lapides jaciendos numeratos. 253.
Hi milites dicebantur funditores, vel fundibularii. 256.
Funda David interfecit Goliath. *ib.*
FUNDAMENTUM Altaris holocauſti יסוד, vel חיק illuſtratur. IX. 730.
Fundamentum Altaris quam late pateret. X. 601.
Ambitus ei ſuperſtructus cujuſmodi fuerit. 614.
Lapis Fundamenti. II. 486. 491. VIII. 442. Vide Lapis.
FUNDI venditio ab Gentili Iſraelitæ facta, vel ab hoc illi non valebat, niſi interveniſſet ſyngrapha. XXVII. 1216.
FUNEBRIS laudatio, ſive oratio, apud veteres Chriſtianos obtinuit. XXXIII. 133.
Et apud alias nationes. 134.
An etiam apud Hebræos. *ib.*
Funebria convivia. 697. Vide Funus, Cibi, Convivium.
FUNERATIO mortui per partes varioſque ritus elucidatur. XXXIII. 633.
Quæ item eam conſequi ſolerent. 692.
Exceſſus funerationem reſpicientes integro capite percenſentur. 712.
Qui circa illam moderationem adhibuerint. 725.
FUNGI eximebantur a Decima ſolvenda. XX. 322.
FUNERA & luctus quibus diebus interdicerentur. VIII. 970.
Funeribus ſacerdotes quamobrem intereſſe prohibiti fuerint. XIII. 929.
Funus defuncti Hebræi particulatim elucidatur. XXXIII. 86.
Funeris comites. 105.
506.
Furum ſunt genera ſeptem. 508.
Furum ſodalitium cum ſuo principe apud Ægyptios lege ſtabilitum. I. 850.
Fur apud Noachidas habebatur, qui ſive clam ſive palam furabatur res. XXVII. 1197.
Aut perſonas ſurripiebat. *ib.*
Qui mercenario mercedem retinebat. *ib.*
Qui inter colligendos fructus eos edebat &c. *ib.*
Fur eſt, qui invito domino rem ſurripit. XXVI. 225.
Fur pueri Iſraelitæ, eumque vendens, interficiebatur. XV. 814.
Fur hujuſmodi qui perſonas furatur, dicitur plagiarius. XIX. 1406.
Fures ut fierent ob extremam neceſſitatem, non opus erat Judæis: nam victus qualiſcumque illis ſuppeditabatur ab eleemoſynis, quas ex præcepto divites facere tenebantur, itemque ex donis. XXVII. 1233.
FURFURES pro farina, proverbium de illis, qui bono relicto meliori, aliud deterius conſequuntur. XXIX. 252. Vide Farina.
Furfures adhibiti in ſacrificiis Veneris Babyloniæ. 265.
FURFURACEUS panis. XXIX. 279. Vide Panis.
FURNUS panum Propoſitionis ubi eſſet. X. 1068.
Bini bini eo immittebantur ad coquendum. 1069.
Furnus quatenus ex reptili polluatur. XIV. 1040.
Furnus Sanctuarii erat æneus. XIX. 504.
Poterat tamen etiam fieri teſtaceus. *ib.*
In eo coquebantur duo panes, & panes facierum. *ib.*
Furnus in eo differt a Clibano, quod clibanus factus ex metallo eſt mobilis; ſed furnus factus ex cæmento eſt ſtabilis. XXIX. 271.
Furnus unde dictus ſit. *ib.*
In eo piſtores coquunt panes. *ib.*
Furni inventio eſt vetuſta. 272.
FURTA apud Ægyptios nedum licita, ſed & imperata & impunita. I. 849.

Fur-

G

G. vel Γ. *ut*. Chorda muſica ὑποπροσλαμβανόμενος. XXXII. 513.
Γ. vel γ. ad inſtar ſanguinis aſperſio fiebat. IX. 887. Vide Sanguis. Aſperſio. Altare.

G A A

GAAS mons prope vicum Thamnam. XXIX. 15.
Joſue ſepulcro celebris eſt. *ib.*
Erat ſitus in tribu Ephraim. *ib.*

G A B

GABAA Saulis. VI. 1042.
Gabaa, vel Ghiba, גבעה, appellata loca in quibus erudiebatur juventus. XXI. 784.
GABAON civitas. VI. 1054.
Gabaon mons in terra Chanahan, eſt altiſſimus. XXIX. 15.
GABAONITÆ unde dicti fuerint. XIII. 1168.
An eſſent circumciſi. 1177.
Gabaonitæ aliæque devictæ nationes, quatenus altari ac Templo deſervirent. III. 714.
Gabaonitarum calcei erant cavi. XXIX. 714. 734. Vide Calceus.
Gabaonitæ eo quod concubuerunt cum concubina Levitæ peccarunt, & juſte ſunt puniti. XXX. 16.
Gabaonitæ ab Ioſue non fuerunt remoti, ſed a Davide. 544.
Qua de cauſa David eos removerit. *ib.*
Componuntur cum Davide. 546.
GABIA ben Paſiſa diſputavit coram Alexandro magno cum Africanis, qui volebant probare terram Chanahan ad Ægyptios pertinere, eoſque confudit. XXV. 900.
GABINUS cinctus quis intelligatur apud veteres Romanos. XIII. 377.

Sicut Hebræi præſtiterunt cultum Gad & Meni menſa ac potu; ſic Græci in ſingulis Noviluniis menſas parabant in triviis in honorem Hecates. *706*.
Erant cœnæ hæ viliſſimi pretii. *707*.
Hinc proverbium de cœnis Hacates, hoc eſt cœnis minimis. *ibid.*
Vitringa per Gad intelligit Apollinem; per Meni lunam. XXIV. *86*.
Spencerus per Meni intelligit Heroem Ægyptium, priorem ætate Moyſe. *ib.*
Gad & Meni nomina Idolorum. XXIX. *769*.
Quænam Idola eſſent non conveniunt interpretes. 770.
Vulgo putatur Fortuna. *ib.*
Bynæo Luna eſſe videtur. *ibid.*
Nam ſi vox Hebræa מני ſignificat numerare, certe per lunationes numerabant priſci menſes, & annos. 771.
Luna apud Arabas dicitur מנת Menath. *ibidem*.
Lunam appellant Græci *μάνην* Menem. 772.
Orphei verſus ad hanc rem allati, & explicati. 772.
Hinc derivantur *Meniſci*, *Meniana*, *Menſis*, & *Menis*, quæ ut ornamenta ponebant veteres in principio & fine librorum. 774.
Apud Latinos Dea *Mena* vel *Mona* feminarum menſtruis præerat. 775.
Etiam *μὴν* Deus erat apud Græcos, ut eſſet mas Lunus. *ibid.*
Menſes dicti Luni templum erat apud Laodicæam. 777.
Etiam ab Albanis Deus Lunus adorabatur. *ibidem*.
GADARA urbs gemina. V. *981*.
Gadaræ ſitus. VII. 1210.
Gadara Peræz, ſeu Palæſtinæ ſecundæ. XI. *740*.
Diſtinguenda a Gadara Palæſtinæ primæ. 744.
GADARENSIS urbs. VI. 742.
Gadarenſes Thermæ. VI. 742. VII. *972*.
Gadarenſes nummi. VI. 742.
Gadarenſes Epiſcopi. *ib.*
Gadarenſis urbis conditor. VII. *972*.
cleſiæ Romanæ convictæ idololatriæ, & antichriſtianiſmi. *ib.*

G A L

GALAAD mons. VI. 1032. 1036. XXIX. 14.
GALAADITIS regio ubi ſita fuerit. VI. 184.
Galaaditæ tribula ferrea a Damaſcenis contriti ſunt. XXIX. 44.
GALASA non legendum apud Plinium, ſed Gavaſa. VI. 770.
GALBA Imperator quot annos regnaverit. XXVIII. *879*.
Galbæ, qui vicerat Otthonem, imagines coronis aureis ornatas tulit populus. XXX. 1244.
GALBANUM חלבנה, aroma ſuffitus illuſtratur. XI. 334.
Nomina ejus varia apud varias nationes. *ibidem*.
Laudatiſſimum quale habeatur. *336*.
Utrum genera ejus ſint duo. *ib.*
Odor ejus ingratus. 337.
Adulteratur faba, aut Sagapeno. 338.
Odor ejus ſerpentibus inviſus. *ib.*
Galbani deſcriptio. *564*.
Unde nomen habuiſſe videatur. *567*.
Quid Galbanum ſit, & proprietates ejus exponuntur. *653*.
Galbanum naſcitur in Syria, in monte Omano. XXIX. 74.
GALEA tegebat verticem & occiput. XXVII. *196*.
Interdum etiam faciem oculorum tenus. *ibidem*.
Partes ejus, quæ malas obtegebant, dicebantur buccula. 197.
Dictæ Galeæ a pellibus felinis: ut plurimum tamen erant ferreæ. *ib.*
Interdum apponebantur criſtæ ſuper vertice. 208.
Nonnullæ eformabantur in figuram cornu. *209*.
Galea Alexandri Magni dicitur fuiſſe bicornis. 210.

GA

Hunc errorem & nomen acceperunt illi ab Juda Gaulonita, qui etiam Galilæus ab Joſepho nuncupatur. *ib.*
Tentarunt Jeſum de tributo dando Cæſari; ſed ille nihil non verum reſpondit. *ib.*
Per contemtum ab Juliano Apoſtata Chriſtiani appellati ſunt Galilæi. *ib.*
Ex Galilæis orti ſunt zelotes & ſicarii, teterrima populi Judaici peſtis. 780.
GALLIA etiam ante adventum Julii Cæſaris erat plena pecuniarum. XXVIII. 342.
Galliæ reges in ſua inauguratione cujuſmodi utantur calceis. XXIX. *696.* Vide Gallus.
GALLICINIUM. Vide Gallus.
GALLICO in agro agri ſepiebantur muro. XXIX. 280. Vide Gallus.
GALLINARUM genera aliquot recenſentur. VII. 4*26.* Vide Gallus.
GALLIO Achajæ Proconſul fratrem habuit. L. Annæum Senecam. VII. 1200.
GALLOS alere Hieroſolymis nefas fuiſſe perperam autumant Judæi. X. 78*9.*
Gallum ceſſantibus ſacrificiis Judæi mactarunt. III. 28*9.*
At non omnes hunc morem ſequuti ſunt. 2*9*0.
Formula, qua quidam Verpi utuntur in expiatione per gallum. *ib.*
Ritus oblationis ejus. IV. 1033. 103*9*.
Gallus conſecratus erat Lunæ ob fœcunditatem. XXIII. *685*.
Vel quia cantu ſuo diſtinguit horas noctis, cui luna præſidet. *ib.*
Gallus & Gallina in omem fœcunditatis præferebatur ſponſis. *ib.*
Videntur pugnare inter ſe Thalmudiſtæ, num potuerint Galli ſervari Hieroſolymis, necne. XXVII. 2.
Galli cantus memoratur in Evangelio, poſt Petri negationem. *3*.

65.
Hæc eſt opinio Altmanni: ſed ille non ſatis va-lida protulit argumenta, quibus ſententiam ſuam tueretur. *ib.*
De gallo gallinaceo verba illa accipi nequeunt: gallos enim in urbe alere erat vetitum. *ib.*
Relandi opinio refertur, potuiſſe audiri gallos extra urbem canentes, ſoliſque Hebræis gallos nutrire vetitum. *ib.*
Eademque refellitur. *66.*
Negat Anſaldus ex verbis Chriſti rite examina-tis, ex quocunque Evangeliſta deſumtis, con-cludi poſſe fuiſſe gallum gallinaceum. *66. 67.*
Multi conati ſunt conciliare inter ſeſe Evangeli-ſtas, ſed fruſtra. *67. 68.*
Gallicinium non eſt niſi tranſacta nocte. *70.*
Examinantur circumſtantiæ negationis quoad tem-pus. 71.
Ea protracta fuit uſque poſt mediam noctem. *ib.*
Si ſumatur pro cantu alitis, non ſtat Evangeli-ca narratio: nam ſtatim poſt cantum matuti-num negavit Petrus primo, & paulo poſt bis, & interpoſita circiter hora una, negavit ter-tio. 74.
Scaliger, & Bochartus hoc animadvertentes di-cunt, Deum feciſſe ut gallus extra conſuetudi-nem cantaret. *ib.*
Sed non eſt credibile, Chriſtum rem caſu con-tingentem voluiſſe eſſe diſcipulo ſignum trinæ negationis. 74. 75.
Ἀλέκτωρ apud Lycophronem ſignificat Græcos, qui comparantur gallis avibus voraciſſimis. 77.
Hoc quoque nomine appellantur ab Æſchylo Athenienſes. *ib.*
Hæc vox Græca phraſi ſignificat conjugem, et-iam innuptam. *ib.*
Forte & nummi cujuſdam ἀλέκτωρ nomen fuit. 78. 82.
Præterea ſignificat buccinatorem. 82.
Et buccinatorem fori. 86.
Cauſa cur hæc vox tam diverſa ſignificet, eſt quod galli & buccinatoris vox eumdem exci-tandi præſtat effectum. 88.
Præcones dicuntur Latine *Galli*, & fortaſſe hoc volunt ſignificare Vulgati interpretis verba. 126.
Ubi probabiliter forenſis Tubicen concionem in-diceret. 130. 131.
Gallus albus erat dedicatus ירח ſive Lunæ. XXIX. 778.
Ideoque comedi non poterat. *ib.*
¶ Galli in Phrygia Corybantum ſucceſſores. XXXII. *993.*
Etymon nominis. *994.*
Gallorum cymbala. *995.*
Vere ſe evirabant ad modos Phrygios. *996.*
¶¶ Gallus & Voluſianus Imperatores: tempus im-perii eorum. XXVIII. *907.*
¶¶¶ Gallus quidam veterator anno Chriſti MDXXXVII. finxit ſe Meſſiam. XXIII. 1048.
Judæos eluſit plures. *ib.*
Poſtremo pœnas ſuis criminibus decoras luit. *ibidem.*
Gallorum alii nutriebant, alii radebant barbam. XXVIII. 453.
Tempore Julii Cæſaris non cudebant nummos. *ibidem.*
De Gallorum nummis. *462.*
Habebant Galli nummos plumbeos. *465.*
Auri & argenti nullam habebant notitiam. *ib.*
Metalla, quamvis fodinis abundarent, non fo-diebant. *466.*
Deſciſcentes ab Romanis, male eos imitati ſunt in cudendis nummis. *ib.*
Galli peculiari modo metunt ſegetes. XXIX. 351.
Galli in quibuſdam paludibus theſauros, mo-laſque argenteas & aureas abſcondebant. 59. 137.
Has molas Romani paludes ementes repererunt. *ibidem.*
Galli invenerunt cribra ex ſetis equinis. 255.
Galli ſacerdotes nonniſi veſtibus albis ſacra facie-bant. 544.
Eorum viduæ in luctu albis veſtibus utebantur. 556.

Gal-

Rabban Gamaliel ſenex, doctor Miſnicus fuit Divi Pauli præceptor. xxi. 1152.
Vixit poſt aſcenſum Chriſti in Cœlos, annos circiter unum & viginti. *ib.*
Erat princeps quum Chriſtus ſenatui Hieroſolymitano ſiſtebatur. *ib.*
Fuit is, qui dedit conſilium ſenatui, ne occiderentur Apoſtoli; quia ſi lex Chriſtiana non fuiſſet a Deo, ipſa per ſe corruiſſet. *ib.*
Rabba Gamaliel Jabnenſis filius Simeonis ben Gamaliel, quæſitus eſt a Tito ad necem, ſed ad preces Rabbi Jochanan ei perpecit. 1155.
Dicitur occiſus in devaſtatione Templi. 1157.
GAMMA. Vide G.
GAMMADIM גמדים apud Ezechielem memorantur. xxiii. 749.
Vox Gammadim ſignificat viros cubitalis ſtaturæ. 751.
Quidam putant intelligendos eſſe Phœnices Aconis habitatores. 752.
Quidam Pigmæos, ſtaturæ cubitalis homulos. *ibidem.*
Alii intelligunt regionem Phœniciæ in mare figura cubitali projectæ. 753.
Nonnulli homines valentes brachio, ſive viribus. *ibidem.*
Quidam demum intelligunt homines e vicinia Gammadæ, quam Plinius corrupte Gamale dixit, oriundos, & ſic appellatos. 754.
Spencerus putat intelligi debere quædam ſimulacra parva, plerumque cubitalia, in domibus & turribus collocata ad eorumdem tutelam. 755.
Mos erat apud antiquos parvas Deorum imagines domi habere. *ib.*
Fuere lares, penates; apud Ægyptios & Laban Theraphim. *ib.*
Hæ imagines erant parvæ, unde dictæ cubitales. 756.
Collocabantur in mœnibus urbium, in turribus &c. 757.

Primum appellabant שופרות Cornua, Ciſtæ. *ib.* Vide Cornu, Ciſtæ. Arcæ.
Alterum לשכות Conclavia dicebant. *ib.* Vide Conclave.
Ciſtulæ, ſive cornua erant tredecim. *661.*
In quo atrio eſſent. *663.*
Gazophylacium quot modis accipiatur. IV. 483.
Gazophylacii cuſtos quatuplex. *486.* Vide Siclus. Templum. Collectores.

G E B

GEBALENE regio illuſtratur. VI. *76.*

G E D

GEDEHONIS factum quod exſtat Judicum capite octavo, examinatur. XII. 504.
Gedehonis Ephod. XIII. 254.
Gedehon oſtenditur Moyſi in monte Nebo. XVI. 1236.
Offertur illi, & ejus filio ac nepotibus a populo imperium. XXIV. 4. 78. 8*96*.
Et ille tamquam rem ſacram, & ſolius Dei propriam illud recuſat. *ib.*
Gedehon trituravit viros Sucoth, & viros Phanuel, eo quod ſibi & militibus non dederint panes. 88*6*.
Gedehonis vellus, ex quo expreſſus ros ſitulam implevit, eſt argumento quantus ſit ros in terra Chanahan. XXIX. 31.
Gedehon, & Manoha excepturi hoſpites Angelos humana ſpecie, parant pro cibis hoc hœdos. 180.
Gedehon neceſſitate trituravit frumentum in torculari. 3.
Minitatur Succhothenſibus civibus triturationem ſuper carne ſpinis ſilveſtribus, & tribulis. 44.
Alio nomine hoc oppidum Ginum appellatur. *ibidem.*

G E M

GEMARA, ſive Ghemara גמרא, unde orta. VIII. 724.
Quid proprie ſit. XII. 1049.
Ghemara Hieroſolymitana præſtantior Babylonica. XVII. *in præf.* XVIII. *ib.*
Gemaræ ætas, & ſtilus. XVII. *ib.*
Babylonica Gemara eſt recentior Hieroſolymitana. XIX. *in præf.*
Conſcripta fuit a Rabbi Aſa Academiæ Soranæ principe. *ib.*
Obiit hic Rabbinus anno Chriſti quadringenteſimo vigeſimo ſeptimo. *ib.*
Ghemaræ editiones. *ib.*
Gemara, q. d. Miſnæ complementum, ſignificat varias diſquiſitiones & diſputationes ſuper Miſna. XXV. 1110.
GEMARISTÆ dicuntur, qui ſequuntur auctores Miſnicos. XXI. 1178. Vide Charaitæ, Rabbanitæ, Thalmud.
GEMELLAR ſtructile eſt quaſi duplex labrum. XXIX. 4*67*. Vide Labrum.
GEMMÆ ubi plurimæ reperiantur. VII. *672.*
Gemmæ Pectorale Pontificis ornantes. XII. 801.
Gemmarum Pectoralis interpretationes variæ. XIII. 36.
Cur & cui quælibet aſſignata fuerit. 44.
Gemma Polycratis quænam fuerit. 242.
Vide Lapis. Urim. Thummim, & nomina ſingula Patriarcharum.

G E N

GENARUM laceratio in luctu interdicta erat. XXXIII. 11*96*. Vide Luctus.
GENEALOGIÆ Chriſti excellentia. XII. 184.
Genealogiæ Deorum ex Heſiodo. XXIII. 14*9*.
Genealogiæ ſacerdotum expoſitæ ab Ezra. XXX. 227.

Genius S. Auguſtino eſt Deus, qui præeſt ac vim habet rerum omnium gerendarum. xxx. 1232.
Dicitur genius, vel quia curat quod generatur; vel quia nobiſcum gignitur. *ib.*
Alii genii dicuntur boni, apparentque ſpecie pulcra & amabili. *ib.*
Mali impellunt homines ad vitia, horrida ſpecie apparentes. *ib.*
Genius malus apparuit Bruto Cæſaris interfectori. *ib.*
Genios fingebant veteres regnorum, juſtitiæ, formæ, exercituum &c. *ib.*
Erant & genii lectorum; unde dicti Thalami geniales, qui ſternebantur in nuptiis in honorem genii. 1233.
Colebantur rebus nullius pretii, vino, floribus, corollis. 1233. 1288.
GENNESAR Oliveta. Vide Oliveta.
GENNESARITIs regio. VI. 182.
Urbis deſcriptio. VII. 968.
GENS exſpectans exſpectans גוי קו קו, apud Iſaiam quæ dicatur, variæ afferuntur ſententiæ. VII. 1170.
De Ægypto ibi agitur. 1172.
Gentis emtio vetita erat apud Græcos. XXX. 64.
GENTILES Sacra Judæorum æmulati probantur. VIII. 570. X. 479.
Pro diverſis Diis, diverſas habebant aras. X. 198.
Cornua in aris Gentilium fuiſſe oſtenduntur. 226.
An hinc orta cornua Altaris apud Hebræos. 227.
Quibus ex lignis eorum aræ non accenderentur. 249.
Templa & aræ eorum cur immunitate gauderent. 740.
Gentilium cibi cujuſcunquemodi vetiti Hebræis erant. XVI. 810. Vide Cibus.

... anni 948.

GERA, ſive Ghera, & Gherath, nomen nummi, quorum decem efficiebant Hemiſiclum. xxviii. 324.
Reſpondet obolo Attico. 124.
Geræ viginti efficiebant ſiclum. *688*.
Cur Divus Hieronymus hoc nomine fuerit uſus. *937*.
Crebra iſtius nummi mentio in Sacris Litteris occurrit. 1330.
GERAR, ſive Aſcalon. v. 885.
GERARITICA regio, in qua era Berſabee. vi. 178.
GERASENORUM regio. vi. 1036.
GEREBERTUS ex inſpectione ſiderum fecit caput quoddam, quod apte reſpondebat interrogationibus. xxiii. 80.
Refutatur hujuſmodi fabella. *ib.*
GERGESÆI Tingin, ſeu Tanger in Numidia ædificant. vii. 41.
GERISIM, ſive Gheriſim & Garizim, eſt mons ubi datæ fuerunt benedictiones obſervantibus Legem poſt tranſitum Jordanis. xvi. 1104.
In eo Samaritani exſtruxerunt Templum, in quo ſacrificabant. xxii. *637*.
Medio ævo ibi ædificata fuit Eccleſia Chriſtiana. *ib.*
Eſt fertiliſſimus hic mons; fontibus & ſcaturiginibus irriguus. *657*.
In eo monte ex permiſſu Alexandri Magni exſtructum fuit Templum, & facta eſt ſciſſura inter populum; aliis Simeonem Juſtum & Antigonum, qui pro Templo Hieroſolymitano ſtabant, ſecutis: alii Sanbalatum, & generum ejus. xxi. 1108.
Contigit hoc anno poſt reſtaurationem Templi quadrageſimo. *ib.*
Samaritani Templum quod ibi ædificarunt, diſtabat ſexaginta milliaribus ab Jordane. xxi. *1109*.

442.
Vel tangendo dexteram alterius. 243.
Vel gladium cervici admovendo. *ib.*
De ſua innocentia jurabant ferrum candens contrectando. *479*.
Germani impoſuerunt planetis nomina Deorum ſuorum. xxvii. *956*.
Germani interiores per longa tempora caruerunt nummis. xxviii. 340. 472.
Didicerunt uti nummis ab Romanis. 341.
Superabant Romanos cantu. *ib.*
Qui incolebant litora maris Baltici & Oceani, piraticam exercebant. 342.
Tempore Taciti ignorabant fodinas auri & argenti. 447.
Amabant Germani nummos bigatos & ſerratos, quæ erant figuræ nummorum Romanorum. *ibidem*.
De nummis Germanorum. 470.
Ante Carolum Magnum non habuerunt monetæ domus. 471.
De Germanorum moribus. *ib.*
Sacerdotes Germani incedebant, & ſacrificabant veſtibus albis. xxix. 544.
Feminæ in veſtibus albis comitabantur funera. *566*.
Sed juvenes virique cooperti velis nigris. *611*.
Plectendis ultimo ſupplicio faſciola oculi obducuntur. *613*.
Germani olim nudi, vel ſagulo tecti, ut expeditiores pugnarent, in aciem prodibant. 1058.
In conviviis ſingulis habebant menſam ſuam ante ſe. xxx. 1102.
Apud Germanos quibuſdam ſtatis diebus feſtis, domus & turres floribus, atque ramis ornantur. 1235.
Rutilos ſibi efficiebant crines. 1398.
Deum Teuctonem natum e terra, & Mannum ejus filium gentis conditores cantu carminibuſque concelebrabant. xxxi. 885.
In Germanos poetas declamatio. *894*.
In ſuis carminibus Germani habent & rationem deſinentiæ, & ſyllabarum numeri. *912*.

, vel animi potius. xxiv. 218.
Gigantes, ſecundum fabulas, aggreſſi Cœlum, in fugam fuerunt converſi ab aſino Sileni rudente. xxix. 215.
Γίγγραντα carmina quæ fuerint a veteribus appellata. xxxii. 507. Vide Gingra.
GIGNON Hercules appellari putatur apud Ægyptios. xxiii. 215.
Hæc tamen ſententia non uſquequaque certa videtur Seldeno. *ib.*
GIGON, idem quod Gignon. xxiii. 215.
GILBOE, montes fuerunt in terra Chanahan. xxix. 14.
Erant in ſexto lapide ab Scythopoli. *ib.*
In illis erat vicus prægrandis, qui vocabatur Gelbus. *ib.*
Alias Gelboe vocatur. vi. 1040. vii. 1218.
GILEAD, mons in Palæſtina, in regione Transjordanica. xxix. 14.
Aliter Galaad vocatur. vi. 1032. 1036.
Hinc Galaaditis ſive Ghileaditis regio, quæ ubi ſita fuerit inquiritur. vi. 184.
GIHON, ſive Gehon, rivulus ex Sione erumpens. xxxi. 228.
GINGRA, γίγγρα inſtrumenti genus. xxxii. 507.
GINUM oppidum. vi. 1040.
GITH apud Hebræos Cyminum ſignificare docetur. xxix. 110.

G L

GLADIATORUM ſpectacula olim in funeribus exhibita. xxxiii. 700.
Gladiatores in arenam deſcenſuri ſeſe oſculabantur, & ignoſcebant ſibi invicem mortem inferendam. xxx. 1215.
Gladii adhibiti in divinationibus, ut in illis apparerent futura. xxiii. 463.
Gladius adhibebatur a militibus. xxvii. 236.

Seu pro decima Ephæ, hinc adſpiratione. *ibi-dem*.
Locus Ezechielis de hac menſura explicatur. *653*.
Gomor erat menſura liquidorum. *654*.
Decima ejus pars dicitur bath. *ib.*
Comprehendit ova tria & quadraginta. *687*.
Gomor genus duplex: Magnum ſcilicet, & parvum. *860*.
De illo conſulendæ Petavii animadverſiones. *929*.
Duo diverſiſſima menſurarum genera ſignificat. *929*.
Gomor minus eſt pars centeſima majoris. *929*. *933*.
Gomor eſt vox antiqua & uſitata apud Hebræos. 1317.
GONZALII, Ferdinandi, uxor. xxix. 533.
GOPHNITICA regio. vi. 182.
GORDIANUS Junior quot annos Imperium obtinuerit. xxviii. 903.
GOSSYPIUM an ſit שש Hebræorum. xii. 830.
Goſſypium eſt tenue quiddam tenuiſſimo lino ſimile, naſcens in quadam arbore. xxix. 72.
Arbor hæc eſt in parte Ægypti ſuperiore ad Arabiam vergente. *ib.*
A quibuſdam ſcriptoribus hi frutices, unde naſcitur Goſſypium, dicuntur Xylia. *ib.*
Goſſypium ab Hebræis poterat adhiberi in lana & lino. xxx. 528.
GOTHI pecunia ſcortea uſi ſunt. xxviii. 27.
De Gothorum nummis necdum ſatis compartes eſt. 1370.

G R A

GRADUUM Sanctuarii & Veſtibuli menſura, qualis. ix. *16*. 228.
Quindecim ab Atrio Mulierum in Atrium Iſraelitarum, figura. 20.
Graduum Sanctuarii menſura & numerus. 228.
Gradus, ſeu Claſſes, gentis Judaicæ erant tres. 370.
acceperant. ...
Græca lingua maximus Japhethitarum decor. ix. 332.
Sub ſecunda Domo plebi notior erat, quam Hebraica. *ibid.*
Græcorum ſapientes multa ab Hebræis veteribus hauſere. I. *994*.
Luculenta & indubia hujus aſſertionis teſtimonia. I. *999*. II. 81.
Græcorum in muſicis ſolertia, ut verborum ſenſus apte & integre perciperetur. xxxii. *276*. Vide Muſica.
Græcæ Eccleſiæ ſentententia de tempore ſupremi Paſchæ a Chriſto celebrati, invictis refellitur argumentis. III. 282. *286*.
Græci puniebant adulterium morte. xxvi. *96*.
Apud illos violatores mulieris liberæ ſolvebant mille drachmas. *190*.
Bis in anno apud Thermopylas in Theſſalia habebant Judicium appellatum Amphyctionium. xxv. 1243.
Græci nomina ſummorum virorum ſcribebant in peplo Minervæ. xxiii. 327. Vide Athenienſes.
Græci reges tredecim rupturas fecerunt in atrio Templi. xviii. 122.
Græci emblema Bacchi habebant columnam. xxiv. 200.
Denuntiabant bellum jactu haſtæ in terram hoſtium. xxvii. *139*.
Apud Græcos mos erat, ut loquaces ſolverent nummum, in quo erat inſculpta bovis imago. xxvi. *79*. Vide Bos.
Buccina cogebantur Græci. xxvii. 43.
Appellant Cyclum lunarem, Annum magnum. xvii. 54.
Mulctabant amittentes clypeos in bello. 202.
Græca vocabula adhibita ab Hebræis congeſſit David Cohen de Lara. xxv. 1103.
Græci offerebant numinibus decimas frugum. xvii. 1084.
Quintam diem infauſtam appellabant, rati Eumenides tunc quærere perjuros. *563*.
Quo ritu Græci facerent fœdera. xxvi. 528.

Sin-

Offerebant panes in caniſtris Cereri. xx. 753.
Celebrabant Καβείρια, Κόρια, Κρόνια. xvii. 589.
Poſt collectionem fructuum ceſſabant a labore. 590.
Græci bene tractabant ſervos ſuos. xxvi. *633*.
Græcorum nummorum nomina. xxviii. 7.
Græci primi fuerunt, qui ſignarint nummos. 22*6*.
Græca lingua, quia orbi erat notior quam Hebræa, ideo Apoſtoli Græce potius quam Hebraice ſcripſerunt. 325.
De Græcorum nummis cuſis, & non cuſis. 334.
Græcorum nummi vetuſtiſſimi non attingunt bellum Peloponneſiacum. *699*.
Gtæci referebant ad Apollinem ovium fecunditatem. xxix. 35.
Servant uvas in vite, & fructus in arboribus, uſque ad veris initia. 420.
Habuerunt Græci molas manuales. 55.
Feminæ apud Græcos agitabant has molas manuales. *67*. *68*.
Etiam ſervi duriores & negligentiores damnabantur ad verſandas molas. 70.
Græci piſtrinum veriis nominibus appellaverunt. 111.
Molæ innotuerunt Græcis poſt Hebræos. 13*6*.
In Græcorum nuptiis piſtillum, ut induſtriæ & laboris indicem, apponebatur thalamo. 144.
Græci hordeum aqua perfundentes exſiccabant poſtea, & molebant. 24*9*.
Quomodo coronarent Amalthææ nymphæ cornucopiam. 250. Vide Cornucopia.
Græci in ſacrificiis adhibebant hordeum. *ib.*
Quomodo facerent placentas. 25*9*.
Offerebant lunæ offas in modum lunæ efformatas. 2*6*4.
Græci Monachi quas ceremonias adhibeant in ſacris. 270.

vent. *ibid.*
Græci ab Ægyptiis doctrinam de inferis didicerunt. 237.
Conducebant homines, qui in funeribus plorarent. 413.
Nimia licentia utuntur in iiſdem literis vel producendis, vel corripiendis. 862.
Græci recentiores num vera utantur accentuatione & pronuntiatione, incertum eſt. 986.
Græci veteres ſcriptores Hebræorum Deum Ἰαω appellabant. 1045.
GRAMMA idem ac ſcrupulus. XXVIII. 649. Vide Scrupulus.
GRAMMATICAM Hebræam qui primo tradiderint. XIII. 100.
Grammatica ars Logica dici poteſt. XXXI. 5.
Grammatica ars emendate loqui docet. *ib.*
Γραμματοεισαγωγεῖς qui eſſent, & cur ſic appellati. XXIV. 300.
GRANI, ponderis, æſtimatio. XI. 514.
Varietas pro varietate tritici. 537.
Grana ponderis Pariſini ducenta ſexaginta octo Siclum ingrediuntur. 953.
Semunciam Romanam veterem ducenta & ſexaginta. *ibidem*.
Inter grana præcipue recenſentur grana ſiliquæ dulcis. XXVIII. 104.
Grana duodeviginti conficiebant drachmam Atticam. *ibid.*
Granorum tritura. Vide Tritura.
GRATIÆ Dei figura erant thymiamata. XI. 851.
Gratiarum actionis hoſtia. Vide Euchariſticum. Sacrificium. Victima.
GRAVEOLENTIA erat in loco ſacro, nec mirandum. IX. 154.

G R U

GRUES aratoribus infeſtæ. XXXII. 1084.
A Pygmæis fugatæ. *ibid.*
GRUTILLARE dicitur de Ciconiis. XXXII. 965

G U

GUADAGNOLUS, Philippus, ſcripſit de arte metrica Arabum. XXXI. 901.
GUNHA, a גבינה, nomen caſei. XXIX. 122. Vide Caſeus.
GURGATENI, eſt corbis magna, quæ alligatur canali. in quam vinum ex canali deſcendit, & ex ea in foſſam. XXIX. 433.
Adhibetur ad colandum vinum a vinaceis, & acinis. *ibid.*
GUSCH-CHALAB, regio in Galilæa oleo abundans. XXIX. 446.
Oleum illius præter oleum Tekoa & Regheb optimum eſt. *ib.*
GUSURATANI utuntur amygdalis pro nummis. XXVIII. 476.
GUTTA Opobalſami. נטף. XI. 554.
Gutta in Sacris Litteris accipi debet pro Opobalſamo. XXIX. 324.
GUTTUS, vas vitreum, ex quo guttatim effundebatur oleum. XXX. 1328. 1431.
Guttus ex cornu taurino adhibebatur a pauperibus. 1431.
Gutti figura exhibetur. *ib.*
Guttus erat etiam vas vinarium. *ib.*

G Y

GYMNICA certamina in funeribus Gentilium adhibita. XXXIII. 701.

Digitized by Google

variæ variorum ſententiæ proferuntur. 790.
Et verborum ſequentium ומשק מנוחתו *Damaſcus requies ejus*. 794.
Ad examen revocantur. 796.
Statuitur eſſe terram Derces ſive Adargatis. 802.
Sepulcrum מנוחה Adargatis Damaſci fuiſſe docetur. 826.
Ea, quæ objici poſſent, diluuntur. 834.
HADRIANUS Imperator capit urbem Bitther, occiditque Judæos plurimos. XXI. 1171.
Deſtruxit omnem Hieroſolymam. *ib.*
Ædificavit Æliam Hadrianam urbem. *ib.*
Superſtitibus Hebræis jubet aures proſcindi. *ib.*
Prohibuit eos vel e longinquo Hieroſolymam intueri. *ib.*
Vetuit Judæis genitalia mutilari. XXIII. 1024.
Æliam coloniam Romanam deduxit. *ib.*
Judæi videntes in ſolo Hieroſolymæ in urbe Ælia fieri vota & ſacrificia Jovi Capitolino, rebellarunt; quos Hadrianus expugnata Bitthera, repreſſit. XXIII. 1025. XXVI. 1099. Vide Bitther.
Severiſſime punit Judæos. XXIII. 1031.
Vendidit quatuor Judæos in foro modio uno hordei. XXII. 1033. XXVII. 1096.
Anno Hadriani decimo octavo deſiit omnino Judæorum imperium. XXVI. 1099.
Vetuit eos ſacros libros legere, niſi ſoluto pretio. 1106.
Hadrianus expertus vanam medicorum artem, medicos & medicinam damnat. XXVIII. 846.
Venit Jeruſalem, quam ædificare, & a ſuo nomine Æliam Hadrianam vocari jubet. *ib.* Vide Aquila.
Lege Petavii animadverſionem ad Epiphanii locum. 891.
Aſſignatio temporis imperii Hadriani, magnas habet difficultates. 885.
Inveſtigatur verum tempus. 887.
De Hadriani expeditionibus in Judæos. 891.
Bis Hadrianus bellum movit in Judæos. *ib.*

Ponitur vel in principio Pſalmorum, vel in fine. 1406.
HALYATIS patris Crœſi ſepulcrum. XXXIII. 379.

H A M

HAMIECTUM, ſtater aureus Græcus. XXVIII. 631. Vide Stater.
HAMMANIM, ſive Chammanim חמנים, inſignia veteris Idololatriæ inſtrumenta. XXIII. 764.
Alii credunt per hanc vocem debere intelligi Jovem Hammonem. 765.
Sed Hammanim non eſt vox Ægyptia. *ibidem*.
Alii hanc vocem deducunt ab חם Chamo, filio Noe qui primus idola arte feciſſe dicitur. 765. 766.
Quod tamen incredibile videtur. 766.
Quidam deducunt a Chamia, ſive Chemia, quod eſt nomen vetuſtiſſimum Ægypti. *ib.*
Quidam volunt primario eam ſignificare calorem, ſecundario ſolem. *ib.*
Hinc orta ſententia, ſignificari ſepta, in quibus ignis perpetuo ſervabatur, ſive pyria. 768.
Vel Templa in honorem ſolis. 769.
Vel idola in ſummitatibus domorum expoſita. 770.
Vel figuras quaſdam ad ſolis imaginem factas. *ibidem*.
Vel monumenta quædam hiſtorica in Templis recondita, & literis arcanis deſcripta. *ibidem*.
Nulla harum opinionum placet Spencero. 771.
Vult ille חמנים ſymbola quædam fuiſſe ſtatuas vel columnas figura conica aut pyramidali, quibus idololatræ ad ſolis & ignis cultum utebantur. *ib.*
Suam definitionem examinat Spencerus ad Dei legem, vetantis Hammanim coli. 772.
Hæc חמנים erant ſymbola ſolaris caloris. 777.
Innuebant, Templum illud pro quo erige-
veterum codicum. XXIV. 987.
Qui in eum ſcripſerint. *ibid.*
Cellarius ſcripſit diatribam adverſus ejus hiſtoriam de Herodibus. XXVI. 1211.
Refutatur a Zornio: negat Herodem de quo in Actibus Apoſtolorum, imperaſſe Judææ. 1004.
Juſſu ſuperiorum ſuorum palinodiam canere cogitur. 1236. Vide Indicem Auctorum.
HARE, Franciſcus, Epiſcopus Ciceſtrenſis Pſalmorum librum in verſiculos metrice diviſum edidit. XXXI. 1021.
Quamobrem hunc laborem ſuſceperit ille. *ibidem*.
Unde hoc ſtudium hominem repente invaſerit. 1023.
Severiſſima critica uſus eſt in Pſalmis ad veram lectionem redigendis. 1026.
Curæ ac labores ejus in dividendis Pſalmis. 1027.
Quos codices conſuluerit. *ib.*
Quo ordine diſtribuerit opus ſuum. 1029.
Cur Characterum varietatem in impreſſione ſui operis uſurpaverit. 1031.
Addidit verſionem Leuſdenianam, ita tamen ut Muiſianam non reſpueret. *ib.*
Adjecit notulas cuique pſalmo. 1033.
Contra Hare ſcripſit Ludovicus Capellus. Vide Capellus.
HARIANÆ metricæ brevis confutatio facta per Lowthum. XXXI. 579.
Omnes regulas Hebraicæ poeſeos, quas ſe inveniſſe Hare gloriatur, evertit Lowthus. 580.
HARMONIA conſtat vocibus ſimplicibus, & compoſitis. XXXII. 10.
Quæ ſit harmonia perfecta. 14.
Harmonia Muſica quando tandem habeatur. 320.
Pro Symphonia accipitur. 745.
Ejus ſpecies tres recenſentur. 746.
Quæ veteribus innotuerunt. 747.
HARPA, quale inſtrumentum. XXXII. 260.

Harp.

bæorum nominantur Haſidæi. 257.
Vera ſcriptura eſt Haſidæi cum adſpiratione *H* & ſimplici *S*: nam Aſſidæi eſt contra omnium codicum fidem, & hiſtoriam Hebraicam. *ib.*
De adſpiratione adhibenda. 261.
Haſidæus חסיד ſignificat Sanctum. 258.
Habebantur inter ſapientes. 259.
Male Nicolaus Serrarius Haſidæorum & Eſſenorum unam facit familiam. *ib.*
Haſidæos poſtea futura ætas appellavit Phariſæos. 263. Vide Phariſæus.
HASMONÆI, & Haſſamonæi, unde eſſent. VIII. 819.
Haſmonæorum Pontificatus ab Juda Macchabæo ad Annanelum. XII. 274.
Haſmonæi in reges uncti non ſunt. 370. Vide Rex. Unctio.
Haſmonæi erant Hebræi ex veris Hebræis, qui ſeſe non miſcuerant matrimoniis proſelytorum, aut gentilium in captivitate Babylonica. XXIV. 1069. Vide Geniſtæ.
Hi rexerunt Rempublicam Judaicam uſque ad Herodis tempora. *ib.*
Omnes Hebræi ſic dicti ex quavis tribu in tribum Judæ cooptati poſt reditum e Babylonica captivitate. *ibid.*
HASTÆ erant ſumma armorum. XXVII. 243.
Non erant ejuſdem longitudinis apud omnes gentes. 255.
Extremitati haſtæ inerat ferrea cuſpis. *ib.*
Significabat Imperium. *ib.*
Haſtæ erectæ ſubjiciebantur vendenda; hoc eſt erigebatur haſta in loco, ubi res erant vendendæ proſcriptorum. *ib.*
Si urbs erat diripienda, haſta ponebatur loco elato. 244.
Haſta pura erat haſta ſine ferro. *ib.*
Haſtæ militares erant eædem ac lanceæ. *ib.*
Haſtæ breviores, quæ jaciebantur, dicebantur lanceæ. 245.

... permiſerit, egregie a Maimonide explicatur. 803.
Chryſoſtomi mirificum teſtimonium. *ib.*
Ægyptiorum Idololatriam etiam extra Ægyptum ſunt æmulati. 806.
Immanes ritus & ceremonias a Gentibus didicerunt. 813.
Licet videantur ſimilia Ægyptiis dogmata docere, immaniter tamen ab illis diſcrepant. 821.
Nimis diſtat caſta Hebræorum diſciplina, ab inſana Ægyptiorum praxi. 830.
Hebraicæ Religionis ſcita quomodo ad alios pervenerint. *994.*
Hebræi erga extraneos non fuerunt male affecti. 1004.
Hebræis cur Deus ritus quoſdam Ægyptiis ſimiles indulſerit. 1005.
Cur & quando Judæi appellati. II. 25.
Hebræi nomen alii aliter derivant. 23.
Quomodo cum Spartanis ſanguine juncti. *36.*
Hebræos ex Ægypto originem accerſere Celſus putat, quem Origenes falſi convincit. 71.
Idem putat Strabo ab Joſepho refutatus. *72.*
Taciti error expugnatur, putantis Hebræos Ægypto pulſos quippe tabe fœdatos. *ib.*
Juſtinus & Diodorus de Hebræis ex Ægypto exeuntibus, varia & ſibi oppoſita narrant. 73.
Harum fabularum Architectus Manetho. *ib.*
Hebræi cur Ægyptiis inviſi. 74.
Orpheus & Homerus, Pythagoras & Solon Hebræos audierunt. 82.
Hebræorum lingua & poeſis eujuſmodi ſit. XXXII. 308.
Hebræi ſæpe ſe Æthiopes vocant. II. *169.*
Hebræi cur סתורים *Sathuri*, id eſt latentes, dicti fuerint. 220.
De Hebræorum origine, & Hieroſolymæ nomine Ethnici ſcriptores perperam hariolantur. 274.
Creta profectos Lybiam habitaſſe nugatur Tacitus. 301.
Idem ab Ægypto pulſos docet, afferens cauſam falſam & ineptam. 310.

... Abraham pertranſiit Euphratem. XXIII. 27. XXVI. 17.
Quondam feliciſſimi, nunc miſerrimi ſunt. XXIII. 1020.
Rebellarunt ſub Hadriano, anno Chriſti centeſimo decimo quarto in Ægypto, duce Andrea credito Meſſia: ſed trucidantur ad ducenta hominum millia. 1034.
In Cypro ſub Trajano ducenta & quadraginta millia occiduntur. *ib.*
Vexati fuerunt ſub Peſcennio Nigro, & ſub Severo. 1337.
Leges duriſſimæ a Conſtantino in eos latæ. *ibidem.*
Sub Honorio ſpoliati ſunt Synagogis Alexandriæ. *ibidem.*
Ab eo tempore diſperſi ſine duce, rege, imperio huc uſque fuerunt. *ib.*
Tentarunt ſub Juliano reſtaurare Templum, ſed deterriti ſunt prodigiis. 1038.
Flagrant amore ſummo in patriam. 1040.
Anno Chriſti quingenteſimo vigeſimo nono rebellarunt in Palæſtina; ſed ab Juſtiniano repreſſi, innumerique letho dati. 1043.
Anno Chriſti quingentiſſimo quinquageſimo ſexto Cæſareæ in Palæſtina impetum faciunt in Chriſtianos: Adamantius ſeveriſſime eos punit. *ibid.*
Lata lex ne legerent Sacram Scripturam lingua Hebræa, ſed vernacula ejus regionis, in qua habitabant. *ibid.*
Seculis decimo & undecimo multa paſſi ſunt a Chriſtianis, quod monuerunt Saracenos de expeditione Hieroſolymitana: quod illud Templum deſtrui curarint: quod puerum in Paraſceve male habuerint, ut Chriſtus habitus fuerat. 1047.
Multi in Gallia interfecti, quod dicebantur mactare pueros, quemadmodum fecerant in Hiſpania & Tridenti. 1048.
Seculo decimo tertio male habiti ubique: Gallia expulſi & Anglia, & locis Germaniæ pleriſque. 1063.

In

De tentato ab illis Chriſto circa cenſum dandum Cæſari, an non. 1289. Vide Populus, Cenſus.
Hebræi non habuerunt nummos proprios, neque pondera propria. xxviii. 255.
Solum tempore Antiochi Demetrii filii propria moneta uti cœperunt. 263.
Habebant laminas & lamellas pondere ſicli, quibus mercabantur. 274.
Non utebantur in nummis ære, & ferro. 279. 280.
Habebant nummos peregrinos. 323.
Hebræi tempore Chriſti cenſuales erant Romanis. 328.
Habuerunt nummos æreos. 516.
Hebræorum nummorum initium debetur Haſmonæis, vel Herodibus. 517.
Hebræi effigiem hominis prominentem nonnihil tamquam lege vetitam abhorrebant. 521.
Quod probatur exemplis. 522.
Adhibebant tamen nummos hac ſignatos figura, & ab aliis populis cuſos. 530.
Hebræi ad civilia negotia non ſunt uſi characteribus Aſſyriis. 537.
Neque ante captivitatem Babylonicam uſi ſunt nummis ſignatis. *ib.*
Hebræi habebant duplicem linguam: Sacram, qua ſcripta fuit Lex; & Samaritanam, qua vulgo utebantur. 541.
Uſi ſunt literis Hebræis ante Captivitatem: poſt Ezram Aſſyrias literas uſurpare cœperunt. 556.
Facultatem habuerunt a Demetrio, non a Nicanore, cudendi nummos ſuo nomine, ſuiſque ſignis. 561.
Hebræi tempore Haſmonæorum habebant duplices literas, Aſſyrias & Hebræas, quas dicebant Sacras, Samaritanas, & vulgares. 562.
Ante Haſmonæos nullos nummos cudiſſe iterum aſſeritur. 692.
Cum ponderare aurum & argentum conſueve-

Etiam vineas ſarriebant. *ib.*
Segetes runcabant. 338.
Meſſem hordei faciebant in æquinoctio Niſan, ſive Martii. 340.
Habebant tres רגלים Solemnitates majores, Paſchæ, Pentecoſtes, Tabernaculorum. 342.
Offerebant primitias hordei in Paſcha, tritici in Pentecoſte, fructuum in Tabernaculorum feſtivitate. *ib.*
Hebræi in agro oratione, & cultu peculiari colebant manipulum Deo offerendum. 343.
Appellant ſpicam variis nominibus. 348.
Prætereuntes benedicebant meſſoribus. 349.
Celebrabant diem meſſis & vindemiæ magna lætitia. 420.
Citius Romanis Hebræi faciebant meſſem. *ibidem.*
In meſſe relinquebant angulum agri, & ſpicilegium pauperibus. 351.
Hebræis permiſſæ erant novæ fruges poſt oblatum manipulum. 366.
Die quinquageſimo ab oblato manipulo, offerebant in Templum duos panes triticeos. 368.
Rabbini non conveniunt inter ſe, a quo die deberet incipere numeratio. 369.
Hebræi inſerebant vites. 378.
Ocius Romanis vindemiabant. 418.
Ad premendas uvas utebantur torculari. 424. Vide Torcular.
Habebant Hebræi plures vini ſpecies. 440.
Habebant oliveta multa, faciebantque oleum optimum. 443.
Virgis & baculis ex arbore decutiebant olivas. 460.
Ramos olearum offerebant, & excutiebant eos ad latera Altaris. *ib.*
Hebræi ungebant, & conſecraban Deo lapides. 473.
Non edebant fructus arborum plantatarum, niſi anno quinto. 476.
Anno quoque ſeptimo, ſive Sabbathico, non colebant terram. 479. Vide Annus.
Anno quoque quinquageſimo celebrabant Jubilæum. 485. Vide Annus. Jubilæus.

Hebræi maxime criminoſos ingenti ſaxo collo alligato, in profundum dejiciebant. 159.
Servos ſuos molam circumducere cogebant. 204.
Juvenes in captivitate molas verſaſſe leguntur. 212.
Quidam interpretantur hæc Jeremiæ verba in obſcœnum ſenſum, quaſi Babylonii iis per vim turpiter fuerint abuſi. *ib.*
Hæc interpretatio, ut contraria ſacro textui rejicitur. *ib.*
Hebræi Wormatiæ ad ſtatuta tempora circum agendo rotas, aſinorum vices obeunt. xxix. 232.
Hebræi fregerunt pilis manna in Arabiæ deſerto. 244.
Hebræus vendens domum, non cenſebatur arcam molæ vendere. 246.
Hebræi ab Amos propheta comparantur cribro lapidum. 255.
Explicatur prophetia. *ib.*
Apud Hebræos panis hordeaceus inter viles cibos habitus eſt. 281.
In Sabbathis, utut ſumma eſſet neceſſitas, non molebant. 299.
Quomodo Sabbathum colant. 300.
Hebræi aromatum, & balſami inſtitores. 317.
Vinum potabant, & unguentis ſeſe perfundebant. 317.
Hebræus maritus tenebatur dare uxori de dote ad coemenda aromata, quibus illa utebatur in ſe curanda. 318.
Quædam Scripturæ loca ad hanc rem attinentia explicantur. *ib.*
Hebrææ mulieres quomodo ſe balſamo perfunderent. 319.
Hebræi etiam veſtes, & lectiſternia, & thalamos balſamo perfundebant. *ib.*
Hebræorum funera ſcatebant balſamo, & aromatibus. 320.
Hebræi habuerunt domos æſtivas & hiemales, ubi habitarent. 371.
Hebræi annum dividebant in ſex partes, & hujus diviſionis tabella. 372.

Quan-

Veſtes albas geſtaſſe Hebræos, multi auctores perhibent. 550.
Nudis capitibus incedebant. 578.
Hebræorum reges cum judicare volebant, præter ſceptrum & purpuram, etiam diadema geſtabant. 592.
Hebræi ſacerdotes velabant caput. 601.
Hebræi caput in calamitatibus non ſolum cooperiunt, ſed etiam involvunt. 607.
Explicantur loca Scripturæ ad id facientia. 608.
Etiam barbam in luctu cooperiebant. 609.
Mortuorum capita velabant. 614.
Hebræorum mulieres erant velatæ. 616. Vide Velamen.
Apud Hebræos qui eſſent legati deſponſationum. 651.
De Hebræorum calceis. 671. Vide Calceus.
Hebræi in Ægypto ibant nudis pedibus, ut aſſerit Bochartus. 678.
Hæc opinio falſa eſt, & refutatur. 679.
Immo fuſe probatur, eos ſemper calceatos inceſſiſſe. *ib.*
Habuiſſe Hebræi calceos ex corio, admodum credibile eſt. 687.
Hæc aſſertio probatur. *ib.*
Habebant ſoleas Gabaonitarum. 688.
Erant minimi pretii, & quatuor denariis emebantur. 691.
Calcei ex animali taxone erant apud illos in ſummo pretio. 694.
Nunquam uſi ſunt tibialibus. 705.
Calceos nudis pedibus induebant. *ib.*
Eorum calcei qua forma eſſent, non eſt admodum certum. 728.
Soleis tantum uſi ſunt. 730.
Hebræi ſolebant hoſpitibus ante convivium pedes lavare. 733.
Negatur Hebræos geſtaſſe calceos cavos Gabaonitarum. 734.

Quia ficte in ſignum pœnitentiæ lacerabant veſtes; ideo ab Joel dictum eſt illis: *Scindite corda*, *& non veſtimenta*. 1042.
Unde hunc morem didicerint. 1056.
Arare non poterant cum bove & aſino ſimul junctis. 209. Vide Heterogenea.
Hebræis ſingulis præceptum nubendi fuiſſe impoſitum, quidam Rabbini opinantur. xxx. 10.
Apud Hebræos nulla virginitatis & cœlibatus mentio eſt, nulla ſiunt encomia. *ib.*
Hebræis matrimonio junctis promittuntur præmia. *ib.*
Matrimonium apud Hebræos perſonæ politicæ & ſacræ contrahebant. *ib.*
Hebræus octodecim annos natus ex præcepto debebat contrahere matrimonium. *ib.*
Præſtantiſſimus erat, qui annos habens tredecim nubebat. *ib.*
Annum vigeſimum primum non debebat præterire, quin duceret uxorem. *ib.*
Non omnes mulieres poterant indiſcriminatim ducere. 12.
Quas non poſſent ducere. 12. 26.
Hebræus non poterat ducere concubinam patris ſui. 12.
Nec ſororem ſuam. *ib.*
Poterat comprivignam. *ib.*
Natus ex Hebræo & Gentili, non cenſebatur Hebræus. 22.
Hebræus non poterat habere duas ſorores ſimul viventes in matrimonio. 29.
Hebræi tamen communiter putant licuiſſe. 30.
Hebræi ſcortatores puniebantur excidio. 32.
Adulteri lapidatione, combuſtione, vel ſtrangulatione. *ib.*
Quas feminas ſecundario ducere non poſſent. 37.
Et quas non poſſent ſanctitatis cauſa. 38.
Hebræi ducere non poterant in matrimonium feminam non Hebræam. 40.
Nec dare Hebræam non Hebræo. *ib.*
Hebræus ducens Gentilem, cenſebatur non uxoratus. *ib.*
Habebant quatuor congregationes: Sacerdotum, Levitarum, Iſraelitarum, Proſelytorum. 554.
Hebræus fiſſus teſticulos, poterat ducere ſpuriam in matrimonium. 556.
Hebræi non ſunt ſuſpecti de concubitu cum maſculo. 568.
Hebræis ſepties prohibitum fuit inire amicitiam cum Philiſthęis. 600.
Hebręa nupta ſpurio, aut Nathinęo, non bibebat aquas amaras. 650.
Lunulas aureas, & ſindones coloratas appendebant thalamis ſponſarum. 760.
Hebręi monentur in Sacris Literis, viduas eleemoſynis juvare. 1025.
Hebręi Judices monentur viduarum lites cito decidere. *ib.*
Diebus feſtis Hebręi partem victimarum oblatarum dabant viduis, & pupillis pauperibus. 1027.
In Paſcha viduis pauperibus dabant quatuor vini pocula. *ib.*
Hebręi habuerunt ſuos purgationum a delictis ritus. 1037.
In imponendis nominibus filiis ſuis, rationem habebant circumſtantiarum temporis. 1058.
Ab Ægyptiis ſummo odio habebantur. 1059.
Res Hebraicę ab Hebręis addiſcendę ſunt, quemadmodum Romanę & Gręcę a Romanis & Gręcis addiſcuntur. 1061.
Hebręos habuiſſe proſelytos in Ægypto non conſtat. 1062.
Hebręę feminę erant in Ægypto fecundiſſimę. *ibidem*.
Chuppa חפה, utuntur in nuptiis. 1074. Vide Chuppa.
Et ſpargunt frumentum toſtum. 1079.
Ritus Matrimonii. Vide Matrimonium.
Variis nominibus convivia appellant. 1097.
Lavabant manus ante, & poſt eibum. 1098.
Pedes etiam ante convivia levaſſe, eredibile eſt. 1099.
Primis temporibus, nondum inventis ſedilibus, ſuper pellibus ſtratis menſę aſſidebant. 1100.
Poſtea ſedibus uſi ſunt. *ib.*

Do.

Digitized by Google

Architriclino munus facere conſueverunt. *ib.*
Convivia etiam ſacrificialia celebrabant, in quibus edebant partem victimæ Deo oblatæ. *ibidem.*
Num in funeribus convivia celebrarent. 1110. Vide Funus.
Hebræi conſecrant & panem & vinum, antequam utrumque deguſtent. 1115.
Faciebant convivia in Paſcha, in Pentecoſte, & in feſto Tabernaculorum. 1116.
Hebræi propinare ſolebant. 1121.
Cœna finita, ſuper calice gratiarum actionem faciebant. 1130.
Hebræi ab Gentibus quædam arripuerunt. 1138.
Hebræi omnes die Paſchæ tenentur bibere quatuor pocula. 1139.
Diſcumbentes manducant Paſcha. 1140.
Quomodo primitus Paſcha comederint. 1141.
Hebræis matronis licebat accumbere menſis. *ibidem.*
Multi ritus Macedonum tempore apud Hebræos mutati ſunt, aut obſoleverunt. 1151.
Hebræi moderni novilunium precatione præcipua concelebrant. 1174.
In ſignum honoris oſculabantur pedes. 1178.
Hebræi oſculabantur morientes. 1183.
Magnos viros excipiebant cum lucernis, & lampadibus. 1246.
Quando Chriſto Hieroſolymam ingredienti obviam iverunt cum ramis, illum ſicut Meſſiam agnoverunt. 1252.
Illi honorem dederunt, qui ſoli Deo debetur. *ibidem.*
Hebræi celebrabant feſtum Tabernaculorum ut unum ex maximis feſtis. 1254.
Cur illud ita celebrarent. 1255. Vide Tabernacula.
Quum Hebræi cum palmis obviam Chriſto iverunt, eum triumphatorem declararunt. XXIX. 1264.

viros, qui in funeribus lamentarentur. 413.
Et plerumque feminas, ut colligitur ex Jeremia. 414.
Hebræi unde inſcriberent libros. 425.
Ad quoslibet bonos exitus hymnos Deo canebant. 443.
Paranymphos in nuptiis adhibebant. 497.
Inceſtum non habebant portenti ſimilem, ut eſt apud nos. 411.
Hebræis non licet tranſponere nomina. 993.
Non habent varietatem caſuum. 994.
Habent pauciſſimas voces breves. *ibid.*
Hebræos muſica delectatos fuiſſe, Pſalmi & cantica indicant. 1007.
Vacabant tantum agriculturæ. *ibid.*
Hebræi poſt Babylonicam captivitatem lingua Chaldaica uſi ſunt. 1015.
Hebræam linguam ut exteram addiſcere debent. *ibidem.*
Eo tempore puncta non habebant. *ibid.*
Hebræorum Deus quomodo appelletur a Græcis ſcriptoribus. 1045.
Parum ſtudioſe conſervarunt ſacrum Codicem, & raro legerunt. 1070.
Hebræis inter ſe uſura erat vetita; ſed non cum alienigenis. 1126.
Vide Judæus. Iſraelitæ.
HEBRON unionem Cyrillo ſignificat. VI. 678.
De Hebronis Terebintho nonnulla ſcitu digna afferuntur. 680.
Corruſcationes uſque ad Hebron עד חברון ברקאי, quid hæc locutio ſignificet. *ibid.*
Hebron duplex civitas. 1056.
Hebron illuſtratur. VII. 1204.
Hebron quare קרית ארבע Civitas quatuor ſeu Cariatharbe dicta fuerit. XXXIII. 304.
Hebron urbs ædificata ſeptem annos ante Soan Ægypti. XV. 530.
Eſt eadem atque Kariath-Arbah. *ib.*
Hebron civitas erat rejectitium Iſrael. *ibid.*
Utrum Adami Sepulcrum Arbæ ſitum fuerit. XXXIII. 403. 404.
Alii volunt in Golgotha, ſive Calvariæ monte. 407.
Luſtratione opus erat ad ſacra Idoli. 651.
Iiſdem ritibus fiebant ſacra Hecatæ. 652.
Idolo אחר, & item Hecatæ, ſacrificabantur porci. 653.
Iſraelitæ in honorem אחר manducarunt carnem ſuillam. 654.
Cultores Hecates id quoque faciebant. *ib.*
Ab Iſaia cultores אחר dicuntur adoleviſſe in lateribus; ſediſſe in ſepulcris, ut manes placarent. 655.
Et hoc faciebant Hecates cultores, quæ ſub nomine Proſerpinæ eſt regina Inferorum. XXIII. 658.
Ab eadem radice פלץ unde deducitur Pluto, deducitur & nomen idoli מפלצת, de quo fit mentio I. Reg. XV. 13. a terrendo ſcilicet: multi volunt eſſe Priapum, qui terret aves, & fures. 668.
Sed Hecate reginæ Inferorum hoc magis convenit; quam poetæ dicunt perterrefacere umbras, & concutere terram. 669.
Deinde eo loci dicitur אשרה *Aſerah* vel Aſtarte, quæ eadem eſt ac luna, ſive Hecate. 670. Vide Aſtarte. Gad.
Hecates caput fingebant triplex dextrorſum caninum, medium ſuis agreſtis, ſiniſtrorſum equinum. 699.
Sic nummi, qui habent tres mulierum formas unitas ſimul tergis, cum tribus capitibus & cane ad pedes, referendi ſunt ad Hecatem, non ad furias. 700.
In Hecates nomine Gentiles veneratos lunam, multa teſtimonia probant. 701. 702.
Si quis noctu ſpectra vidiſſet, fuiſſetque perterrefactus, expiatione indigebat. 709.
Ea expiatio dicebatur cœna Hecates. *ib.*
Mixtio ſicut aliis Diis & Deabus, libabatur Hecatæ. 713.
Hecates ſimulacra quo unguento, & quibus ex rebus confecto eſſent perungenda. XXX. 1366.
HECATÆUS laudat ubertatem terræ Chanahan. XXIX. 4.
Hecatæum Abderitem M. Alexandri comitem Flavius Joſephus ſæpe commendat. III. 498.

Palæſti-

bat. xxx. 1333. Vide Crux.
HELI pontificatum accipit Phineeſo exauctorato. xii. 230.
Heli ita pontificatum accipit, ut audiat ſummum Sacerdotium iterum ad Eleazaridas transferendum. xiii. 840.
Heli ſtemma ad Ithamarum. 851.
Heli poſteritas excluſa a gradibus magiſterii. xxi. 880.
HELIOGABALUS Imperator veſtiebat muliebriter. xxix. 530.
Heliogabalus in templum Deorum deductus fuit cum lampadibus, & floribus a populo Romano. xxx. 1289.
Oppreſſit in triclinio paraſitos quoſdam floribus & roſis, ut expirarent. 1291.
HELIOLATRIA. Vide Sol. Perſæ.
HELIOPOLIS, Ἡλιόπολις, עיר שמש, hoc eſt civitas ſolis philologice illuſtratur. x. 472.
Heliopolis, dicta On, urbs Ægypti celeberrima ob ſacrificia, quæ fiebant Soli. xxiii. 581.
HELLENISTÆ Judæi Alexandriæ primatum tenebant, locaque munitiſſima eorum fidei erant commiſſa. III. 785. 790.
Eorum Templum quod indultu Ptolemæi exſtruxerant, quare poſt annos trecentos & quadraginta juſſu Romani principis, expoliatum fuerit, & clauſum. 786. 791.
Helleniſtæ cur dicti quidam Judæi. 788.
Cæteris ob multas rationes erant inviſi. *ib.*
Helleniſtæ appellati omnes, qui alieni erant a politia Iſraelis. xxiii. 233.
Helleniſtæ Græci ab auctore indiculi hæreſum dicuntur hæretici. xxii. 677.
At qua hæreſi laborarent non dicit. *ib.*
Ἑλληνιακῶν ſcriptum eſt in indiculo. *ib.*
Fieri poteſt, ut ſcribendum ſit Ἑλληλιακῶν, hoc eſt Helleliſtæ, aut Hillelis ſequaces. *ib.*
At hi quamvis a Sammæis diſſideant, non ſunt tamen proprie hæretici. 678. Vide Hillel.

124.
Hercules ut Deus muſcarum excultus. 386.
Herculis inſigne, Clava. 336.
Nomen amaſii ejus, Hylas. 337.
Populus arbor ei ſacra. 38.
Hercules quis fuerit. XXVI. 461.
Hercules veſtitus ab Omphale muliebriter Getulica purpura fuit. XXIX. 495.
Ejus ſacerdotes in inſula Coo veſtiebantur muliebriter. 526.
Mutato habitu amiſit robur, & ſervivit Omphalæ. 529.
Herculis ſacerdotes litabant nudis pedibus. 794.
Herculis os Agrigentini oſculabantur. XXX. 1172. 1192.
In deliciis habuit frondes quernas. 1225.
Hercules fuit filius Alcmenæ. 1242.
Inſtituit in honorem Jovis ludos Olympicos. *ibidem*.
HEREDITATIS nomine Templum, Terra Iſrael, Lex, & Iſrael ipſe appellantur. XIV. 270.
Hereditas primogeniti erant duæ partes totius aſſis domeſtici; aliorum filiorum ſive multorum ſive paucorum, una. XV. 760.
Hereditas ne tranſeat de una in aliam tribum. XV. 780. XVI. 792.
De modo & ordine obtinendæ hereditatis apud Hebræos. XVI. 722.
Fratres ex eodem patre & matre excludunt ſorores. *ibid.*
Si non adſint fratres, ſuccedunt ſorores, quæ excludunt in dotibus maternis patrem, in bonis paternis fratres patris. *ib.*
Si quis filius moriatur abſque liberis, habeatque fratres; pater ſuccedit in bona mortui. *ib.*
Fratres ex matre neque hereditant, neque hereditare faciunt. *ib.*
Filius hereditat a matre, non mater a filio. *ibidem*.
Uxor facit hereditare filium, & maritum; ſed a neutro hereditat. *ibidem*. Vide Hæreditas.
HEREDES defuncti lamentatores & lamentatrices conducere debent. XXXIII. 48.
HERODIS & filiorum ejus dominium penſitatur. V. 1091.
Genealogia. VI. 168.
Herodes Ezechiam & Synedros præter Hillel & Sammai interficit. IX. 607.
Cæſaris imagines in Theatro Hieroſolymis erigit. 1110.
Aquilam auream dedicavit. XI. 917.
Collactaneus ejus Menachemus fuit. XII. 46.
Herodes Græcorumne an Hebræorum more ſepultus fuerit. XXXIII. 540.
Herodis fermentum quid ſit. III. 143.
An Judæus fuerit. 634.
Synedrium ferme univerſum e medio ſuſtulit. 636.
An novum Templum exſtruxerit. 734. 735.
Herodis Templum poſt ſeptuaginta annos Romani everterunt. 736.
An Judæus fuerit Ærodes, & ab Judæis prognatus dilucide pertractatur. IV. 212.
Novum Templum proprie non exſtruxit, ſed vetus inſtauravit. 281.
Concilium τῶν Septuaginta ſuſtulit, non omnino delevit. 660.
Herodis nummus. XXVIII. 535.
Nummum cudit Herodes in honorem M. Antonii Triumviri. 1351.
In Herodis Magni exſequiis quingenti famuli attulerunt aromata. XXIX. 320.
Herodes Agrippa a Deo punitus, quod honores divinos ſibi tribui non vetuerit. 1044.
Herodes reprehenſus a Baptiſta, quod habebat commercium cum uxore fratris ſui Philippi adhuc viventis. XXX. 27.
Die natali ſuo fecit grande convivium. 1106.
Herodes a Pompejo fuit præfectus Sacerdotio, & ab Auguſto rex declaratur. 1236.
Herodes verminoſus. 1565.
Percuſſus ab Angelo juſtas luit pœnas. *ib.*
A vermibus corroſus interiit. *ib.*
Alii arbitrantur ejus morbum fuiſſe phthiriaſin, ſeu pedicularem: & hi rectius ſentire videntur Bartholino. *ib.*
Hujus Herodis avum, qui item Herodes appellabatur, eodem morbo interiiſſe ſcribunt. 1566.
He-

Ejus filius fuit Herodes Antipas : ille qui Baptiſtam interfecit, & Jeſum tacentem ſprevit. *ibidem*.

Ejus nepos fuit Herodes ille, qui Sanĉto Jacobo caput abſcidit, & D. Petrum in vincula conjecit. *ib.*

Hi tres præcipue nominantur in Novo Teſtamento. *ib.*

Magnum Herodem fuiſſe alienigenam omnes teſtantur ſcriptores, præter Nicolaum Damaſcenum, qui ut illi adularetur, ipſo Herodis tempore ſcripſit, eum a principibus Judæis Babylone reducibus genus duxiſſe. *899. 900.*

Inter neotericos Scaliger eum non vult alienigenam, ſed Idumæum, quæ gens pro Iſraelitica habebatur; ejuſque patrem facit prædivitem, & præpotentem. *901.*

Hæc Scaligeri ſententia quinque rationibus confutatur. *901. 902*,

Scaliger ut probet Herodem non fuiſſe alienigenam, ait Joſephum nihil de hoc ſcribere: ſed argumentum a ſilentio nihil valet. xxiv. *902.*

Herodes fuit Aſcalonita, & hoc fatetur Scaliger: Aſcalon autem erat urbs Philiſtææ, quod Serarius multis probat auĉtoritatibus. *903.*

Idumæi viĉti ab Johanne Hircano, reponit Scaliger, erant Judæi; quos coegerat viĉtor, ut acciperent circumciſionem. Ergo Herodes non erat alienigena. *994.*

Oſtendendum, inquit Serarius, Aſcalonitas eſſe Idumæos, quod Scaliger non fecit. *ib.*

Herodes non erat niſi proſelytus. Ergo non Judæus; nam proſelyti ſunt oriundi ex gentibus. *905.*

Falſum eſt, Idumæos viĉtos ab Hircano perdidiſſe nomen ſuum, diĉtoſque fuiſſe præciſe Hebræos. *908.*

Sed Idumæi & Aſcalonitæ erant alienigenæ, ex quibus erat Herodes; nam ejus pater Aſcalone duĉtus fuit in Idumæam. *910.*

Ex qua Herodes Tetrarcha Galilææ; cui, relicto priore Herode vivo, nupſit Herodias, a qua incitatus Romam petiit, ut crearetur rex. *929*.
Ex tot filiis & filiabus, habuit plurimos nepotes, & neptes. *ib.*
Genus hoc Herodianum intra centum annos totum periit. Nam ipſe Herodes occidit maritos duos ſororis ſuæ Salomes: duos filios ſuos reduces Roma, primogenitum Antipatrum, & aliquem alium cum innocentibus illis propter Chriſtum occiſis. *935*.
Vita ejus fuit veri Machiavelliſtæ. *936*.
Habuit ſumma vitia. *ib.*
In Templum ſimulacra induxit, polluitque Sanctuarium. *937*.
Fuit ſummæ crudelitatis, & avaritiæ. *ib.*
Conſule ſequentem Articulum.
HERODIANI quinam fuerint. XII. *45*.
Herodianæ columbæ. *46*.
Herodiani an illi fuerint, qui Herodem magnum pro Meſſia habebant. III. *139*.
Plauſibilior de Herodianis ſententia. *ib.*
Herodiani juxta aliquos Herodem eſſe Chriſtum putabant. IV. *612*.
Herodiani, ſecta apud Hebræos ita dicta, quod tempore Herodis regis nata eſt. XXII. *3*.
Putabant nullum tributum eſſe ſolvendum ab Hebræis. *ib.*
Minus veroſimile videtur, eos exiſtimaſſe Herodem eſſe Meſſiam. *687*. XXIV. *942*.
Hæc ſecta non eſt dicenda hæreſis: ſed factio mere civilis populi, qui pro Herode & Cæſare ſtabant contra Phariſæos. XXVI. *936*.
Tentarunt Chriſtum de cenſu dando Cæſari. XXIV. 1015.
Et quare, 101*6*.
Sentiebant cum Saducæis. Vide Saducæi.
Herodiani non fuerunt ante Chriſti tempora. Hæc Serarii opinio reprehenſa fuit a Druſio, defenditurque ab Serario. *938*.
Herodes tres fuerunt Chriſti tempore: Herodes magnus, ſive Infanticida; ejus filius Antipas; Ejus nepos Agrippa. *ib.*
Volunt quidam eos nominatos ab Herode Agrippa. *941*.
Tiberias fuit oppidum ab occidente lacus Geneſarę, aquis calidis ſalubre. *ib.*
Ædificavit etiam Juliam oppidum, in honorem Julię Auguſtę uxoris ipſius Tiberii, anno ærę Chriſtianę vigeſimo quinto. *951*.
Erat ad orientem lacus Geneſarę. *ib.*
Anno ærę Chriſtianę trigeſimo ſecundo, hic Herodes ſecuri percuti jubet Johannem Baptiſtam. *ib.*
Anno ejuſdem ærę trigeſimo tertio, erat Hieroſolymę, quando Chriſtus paſſus eſt. *ib.*
Herodes Agrippa ex conceſſione Claudii Imperatoris ſuccedit patri in Galilęam & Trachonitidem, anno ærę Chriſtianę quinquageſimo primo. *952*.
Agrippa legens mandatum Dei: *Non poteris tibi conſtituere regem virum alienigenam*, flevit. XV. *710*. XVI. *972*.
Uno die obtulit mille holocauſta. XVI. *1028*.
Legit coram populo Legem. *1128*.
Audivit vocem Gabini pręconis ab octo milliaribus diſtans, cui dedit multa dona. XVIII. *98*.
Herodes Agrippa Junior Agrippę F. accipit ex S. C. imperium rei militaris in Paleſtina. *953*.
Probant nummi. *1004*.
Agrippa dux exercitus Domitiani contra Parthos, & Arabas. *957*.
Herodes Senior factus fuit Ethnarcha Judæę a Soſio juſſu Antonii, & Octaviani. *958*.
Regnum Herodiadum duravit centum & tres anno, uſque ad urbis excidium. *ib.*
Quando conſtitutus fuit rex habebat annos ſeptem & viginti, non quindecim. *959*.
Dederat Herodes fœnori Cęſari talenta quinquaginta Attica. Occiſo Cęſare, cum Octavianus heres, & Antonius cum Octaviano conjunctus non haberent unde ſolverent, ei aſſignarunt principatum Judæę cum Samaria. Prorogatus fuit principatus Archelao: quo ſine prole extincto, Octavianus ratus ſolutum jam eſſe ęs alienum, quaſi poſtliminio Judęam recepit, & ſuo fiſco adjudicavit. *960*.
Probatur ſolam Judęam & Samariam datam fuiſſe Herodi. *ib.*

Ap-

Neque fuit Proſelytus. *ib.*
Solvitur oppoſitio, cur ergo quotannis Paſcha celebraturus iret Hieroſolymam. 984.
Statuto die Herodes ſedit pro tribunali indutus veſte regia: confeſtim Angelus Domini percuſſit eum, & conſumtus vermibus expiravit. 985.
Quare appellaretur Chalcidicus nulla idonea ratio reddi poteſt. *ib.*
Herodes, quem memorat S. Lucas in Actis, falſo dicitur ab Joſepho Agrippa. 986.
De Herode dicto φιλοκλαύδιος *Claudii amator*, quod nomen Agrippæ tribuitur. 989.
Vox *magnus* non cadit in Agrippam, ſed in regem; ut debeat legi in quodam ejus nummo: Agrippa, rex magnus; non Agrippa magnus. 990.
Agrippa non fuit religione Hebræus. 1000.
Varia forma nummorum in nummis Herodiadum, indicat diverſos principes. 1007.
Vera deſcriptio Herodianæ gentis ex Sacris Litteris, & nummis, & lapidibus. 1009.
Eadem ex Joſepho. 1011.
De duplici Agrippa ficto ab Joſepho. *ib.*
Agrippa geſſit nomen Julii datum Herodi ab Auguſto, qui ſub illo vixit. *ib.*
Ævo M. Tulli Herodum familia nobilis erat Athenis. 1013.
Non erat Judæus Herodes, quod vult Joſephus, nec Idumæus; ſed Palæſtinus, ideſt Aſcalonita. *ib.*
De Philippo, & altero Herode præter Tetrarcham, Herodis magni liberis, ex Joſepho. 1024.
Fabula habentur omnia, quæ de illis narrat Joſephus. *ib.*
Herodes primum variis artibus aggreſſus eſt ſenatum Hieroſolymitanum, ac mox delevit. 1028.
Herodes fit Idumæus ab Calovio. 1035.
Antipatrum Herodis patrem Pompejus, & poſtea

dem.
Patri vero ejus dat ornamenta Prætoria, & principatus Chalcidis Claudius. *ib.*
Agrippa delatus Hieroſolymam omnia ex lege peragit. *ib.*
Remittit tributum civibus, quod pendebatur in ſingulas ædes. *ib.*
Reſtituere cœpit publico ſumtu muros Hieroſolymæ. 1097.
A quo opere deſtitit juſſus ab Imperatore. *ibidem*.
Infeſtus fuit Chriſtianis. Nam occidit Sanctum Jacobum, & in vincula conjecit Petrum. *ib.*
Cum faceret Cæſareę ludos pro ſalute Cæſaris, ſalutatus a plebe Deus fuit. 1098.
Statim autem ſecuta ſunt ventris tormina vehementiſſima, quibus per dies quinque confectus periit. *ib.*
Ejus filium dictum juniorem Agrippam Claudius volebat heredem eſſe bonorum patris; ſed diſuaſus fuit. *ib.*
Electio ſummi Sacerdotis, & ſtolæ conſervatio data Herodi Agrippæ Chalcidenſium regi. 1099.
Agrippa gravi oratione conatur rebellantem populum continere in officio. 1109.
Parum abluit, quin Agrippa cæderetur a populo. 1110.
Interim ac Veſpaſianus & Titus bellum Judaicum confecerunt, Agrippa remanſit Romæ. 1131.
Chriſtophorus Cellarius Joſephi Flavii de Herodibus hiſtoriam a νοθείας ſuſpicione contra Harduinum aſſerit, & cum nummis antiquis conciliat. XXVI. 1211.
Joſephi laudes texit Cellarius. *ib.*
Ejus hiſtoria de familia Herodum ab omnibus approbata. 1212.
Harduinus dicit datam Herodi a Cæſare Judæam, quia obæratus acceperat ab illo quinquaginta talenta Attica. 1213.
Sed Herodes Idumæus ne notus quidem tum erat Cæſari. *ib.*
Harduinus credit Ethnarchiam in Judæam & Samariam ſolum pertinuiſſe ad Herodem. 1214.
Sed etiam Galilæa pertinuit. 1215.
rore Berenice erat Romæ, annorum ſeptemdecim erat. Hic non fuit a Claudio factus rex: Judæa redacta fuit in provinciam. *ibidem*.
Filius Agrippæ non ſtatim poſt mortem patris conſecutus eſt regnum Chalcidicum: ſed quadriennio poſt. 1223.
Non ideo, quia nomen Antipæ non apparet in nummis, debebat negare Harduinus contra Joſephum, Antipam non fuiſſe. 1224.
Male etiam inſectatur Joſephum, quod ſcripſerit, Herodem magnificam reparationem templi feciſſe. *ib.*
Ab aliis minoribus objectionibus vindicatur Joſephus. 1225.
Obſervatio Salomonis Deylingii de Familia, & Genealogia Herodiadum. XXVI. 1229.
Confutatur Bernardus Lamy putans Herodem ab obſcura origine duxiſſe genus. *ib.*
A Deylingio inter Judæos refertur, contra quod ſcripſit Epiphanius. 1231.
Patria Herodum fuit Aſcalo. 1233.
Probatur contra Harduinum. *ib.*
Genealogia Herodis duplex profertur, impugnaturque ea, quam confixerat Harduinus. *ib.*
Vera ex Joſepho aſſertur. 1237.
Et defenditur. 1237. 1238.
Herodes magnus ſub Chriſti nativitatem univerſæ Judæę, ac omnium provinciarum, quæ poſt ejus mortem filiis ſuis obtigerant, rex fuit. 1238.
Herode mortuo in tres filios regnum fuit diviſum ab Auguſto, qui confirmavit Herodis teſtamentum. 1239.
Archelao dimidium regnum datum fuit: altera medietas ex æquo diviſa fuit inter Antipam & Philippum. *ib.*
Archelaus non fuit declaratus rex ab Auguſto, ſed Ethnarcha. 1240.
Hoc regnante Joſephus rediit ab Ægypto; quem timens ivit in Galilæan, ubi regnabat Herodes Antipas, qui contendens cum Archelao de regno commorabatur Romæ. 1241.
Archelaus ab Judæis & Samaritanis crudelitatis accuſatus, mittitur exſulatum Viennam Galliæ pecunia mulctatus: & Judæam in provin-

patruum ſeu Antipam Herodem. *ib.*
Agrippa major, de quo Sacri Scriptores loquuntur, Herodis Magni & Mariamnes nepos, fuit filius Ariſtobuli ac Berenices. *ib.*
A Tiberio fuit conjectus in vincula, & liberatus a Caligula; ab eodem donatus aurea corona tanti ponderis, quanti fuerat ferrea illa, qua vinctus fuerat. 1245.
Tetrarchiæ, quæ fuerat Philippi, conſtituitur rex. Hic Jacobum interfecit, & Petrum in vincula conjecit. *ib.*
Harduinus reprehenditur & confutatur, quod omnia turbarit. 1245. 1246.
Herodes fuerunt olim ſacris Gentilium addicti. 1247.
Herodum nomen invenitur apud Parthos, Syros, Romanos, Athenienſes. 1247.
Sed Agrippa fuit vere Judæus. *ib.*
Agrippa divinitus percuſſus interiit, & reliquit filium unicum annorum ſeptemdecim, qui fuerat Romæ educatus. 1248.
Is non fuit rex Judææ, quæ recta eſt per Cuſpium Fadum præſidem: ſed anno octavo Claudii, mortuo Herode patruo Chalcidos Syriacæ rege, Chalcidos declaratur rex. *ib.*
Hic quoque erravit Harduinus. *ib.*
Errat quoque Harduinus ſcribens, eum fuiſſe Gentilem, quem D. Paulus Judæum dicit. 1248. 1249.
Erravit etiam Euſebius, qui ſcribit eum deſiiſſe regnare, quum everſa fuit Hieroſolyma: nunquam enim fuit rex Judææ. *ib.*
Etiam erravit idem Euſebius ſcribens, illum regnaſſe annos XXVI. Nam exſtant ejus nummi, in quibus eſt nomen Domitiani Imperatoris, ſub quo eum vixiſſe certum eſt. 1250.
Quamdiu in regno vixerit. 1251.
Hic Agrippa habuit ſorores duas Berenicen, & Druſillam. *ib.*
Berenicen Agrippa pater fratri ſuo Herodi regi Chalcidis in matrimonium dedit. Mortuo ma-

[illegible] agrum illum ut ſignum domus ſepulcrorum. *260.*
Non licet operari cum Gentili in heterogeneis. *ibidem.*
Num ſint heterogenea inter ſe hedera, lupulus, capparis, certant ſcholæ. *264.*
Heterogenea Vineæ ſunt licita reſpectu rapinæ, & liberantur a decima. *271.*
Heterogenea ſeminum ſunt vetita reſpectu rapinæ, & abſolvuntur a decima. *ib.*
Non habetur ratio כלאים in unguentis, in ornamentis capitis mulieris, in veſtibus Pontificis, in caniſtris, in mortuo. *274.*
Non debet Iſraelita operari cum Gentili in heterogeneis vineæ, neque ſeminum. *968.*
Heterogenea vetita Judæis. XXVII. 1333.
Sub כלאים nomine cadunt etiam commixtiones animalium diverſæ ſpeciei, quas vetantur homines procurare. 1334.
Heterogenea in ſacris Literis intelliguntur ea, quæ non ſunt ejuſdem generis: ut veſtis ex lana & lino, arboris ramus inſitus arbori alterius ſpeciei. XXIX. *126.*
Quæ omnia erant prohibita Judæis. *ib.*
Heterogenea in veſtibus recenſet Miſna. *164.*
Uſus extemporaneus in heterogenis Sanctuarii non permittitur. *165.*
Num veſtes ſtriatæ ſint כלאים. *ib.*
Num factæ ex lana, quæ innaſcitur ſaxis maris ſalſi cum ſerico texta. *166.*
Ceu heterogenea interdicta non erant linteola tonſorum ex variis filis diverſorum generum contexta. *167.*
Recenſentur quæ non eſſent interdicta, licet heterogenea. *168.*
Ghemaræ exſuccæ diſputationes de hac re. *ib.*
Nihil heterogeneum eſt vetitum, textum & netum ſi excipias. 171.
Heterogenea vetita. 172.
Non omnes Rabbini de heterogeneis conveniunt. 173.
Heterogenea jumentorum interdicuntur. 233.
Arare cum bove & aſino propter כלאים non licebat. *209.*
XXXI. 78.
HEXCÆDECASYLLABI exemplum. XXXI. 100.

H I B

HIBERNIA credita Beatorum inſula. XXXI. *276.*
In Hibernia fons imitatur lunam, & bis excreſcit, biſque deficit. XXX. 15*06.*

H I E

HIEME loca tepida ſunt quærenda. XXIX. 37.
Hieme Hebræi curabant ut cubicula, triclinia haberent maximum ſolem; æſtate quam minimum. 372.
HIEREI ἱερεῖς erant, qui docebant populum legem in Synagogis. XXI. 125. 481.
Primus dicebatur Archiereus ἀρχιερεὺς, ſeu princeps ſacerdotum. *ib.*
HIERICHUS, Hiericho. Vide Jericho.
HIEROBOAMUS malis artibus ad regnum obrepſit. III. *651.*
Multo nequior Tarquinio. *619.*
Quo Salomonis iram declinaret, Ægyptum petiit. *ib.*
Speciosa nomina prætexuit ad evertendum regnum Judæorum. *616. 621.*
Cur alium inſtituerit religionis cultum. *622.*
HIERONYMUS ante obſignatum Thalmud vixit. I. 227.
Se aliquando hallucinatum fatetur in ſua adornanda Latina verſione. 288.
Hieronymi opinio examinatur de mutatione Hebraicarum literarum facta ab Ezra poſt Babylonicam captivitatem. XXVIII. 1042.
Ejus ſententia explicatur. *ib.*
Sanctus Hieronymus putavit, Chriſtum vetuiſſe calceorum uſum diſcipulis ſuis. XXIX. *992.*
Sanctus Hieronymus in Pſalmis & Canticis agnoſcit pedes & rhythmum. XXXI. *19.*
Appellabat Davidem ſuum Pindarum, & Alcæum. 45.
Negat Prophetarum ſcripta eſſe poetica. *360.*
Illi reſpondetur. *361.*

In

xxiii. 1021.
Aratrum impreſſum fuit urbi. 1022.
Appellabatur Civitas Regis Magni, nempe Dei. xxiv. 28.
Capta fuerat a magno Pompejo. 287.
Quo anno Urbis conditæ. 959.
Hieroſolymis, Nerone Imperante, audita vox: *Exeamus hinc*: & in Cœlo apparuerunt prodigia multa. 1108.
Prius שלם dicta fuit, Melchiſedeco ædificante: eam poſtea tenuere Chanahanæi, uſque dum David expulſis Jebuſæis, eam appellavit ירושלם Hieruſalem, quaſi Jebuſalem. 1126.
Quinquies antea fuerat capta. 1127.
Dicta fuit: Urbs Sancta עיר הקדש, & Cadytis קדישתא. xxvii. 3.
Decora decem, quibus Hieroſolyma ſupra ceteras civitates terræ Iſraeliticæ emicuit. 3. 4.
Hieroſolymis erant duo Judices Rapinarum. xxx. 1008.
Erant quadringentæ, & ſexaginta Synagogæ. *ibidem*.
In ſingulis Synagogis erat una Domus libri, hoc eſt Sacræ Scripturæ, ubi ea exponebatur; & Domus doctrinæ, ſive Academia, pro Miſna. *ib.*
Quo anno recuperata fuerit arx hujus urbis a Simone. 1240.
Hieroſolymis erat fons, qui exſiccabatur hieme, & æſtate fluebat. 1506.
Hieroſolymorum regio natura ſua aridiſſima eſt, & paucis fontibus irrigua. xxxi. 228.
Hieroſolyma quando venerit in poteſtatem victoris cum novo rege. 420.
Hieruſalem quomodo ſcribi debeat. 1240.
Ejus etymologia. *ibidem*.
Vide Jeruſalem.

bus indicabatur ad quod uſque ſpatium daretur libamen pro agno, pro hœdo, & pro juvenco. XVI. *734*. XIX. 1148.

Hin menſura uſitatiſſima erat apud Hebræos. XXVIII. *64*. 141. *668*. 1320.

Erat ſexta pars Bathi majoris. *ib.*

Sæpe ejus mentio in Sacris Litteris occurrit. *665*.

Duos Chos Atticos, & ſuos Italicos ſextarios capiebat. *666*.

Hin accipitur interdum pro duobus Congiis. *667*.

Reperitur etiam pro ſexta parte duorum Congiorum. *ib.*

Hin efficit tres ollas Cracovienſes. *669*.

Continebat ova duo & ſeptuaginta. *687*.

HINNUS, proprie eſt mulus natus ex equa & aſino. XXIX. 218.

Male opinantur qui exiſtimant, hinnum dici mulum natum ex mula ſterili. *ib.*

HINNON, & Hinon, vallis ob Molochi cultum deteſtabilis. III. 182.

Ad eam Thopheth & Cedron pertinebant. *ibidem*.

In valle Hinnon fiebant Idolo Molocho ſacrificia. XXIII. 881. *919*.

Dicitur Gehenna, h. e. גי הנון; ob immolatos filios Molocho: per ſimilitudinem translato nomine, pro Inferis capitur, ubi peccatores æternum puniuntur. 884.

Dicta fuit הנון, vel a gratia, quod eſſet amœniſſima, quidquid dicat Lightfootius; vel ab ejulando. *920*. Vide Gehenna.

H I P

HIPPARCHUS tyrannus quomodo fuerit a conjuratis occiſus. XXXI. 174.

HIPPICON, menſuræ Græcæ nomen, quod erat ſpatium ſtadiorum quatuor, XXVIII. 75.

HIPPOCRATES in magna peſtilentia multa oppida ſua ſcientia ſervavit. XXIX. 370.

Hippocrates ad exercitum Artaxerxis magna lue afflictum ire recuſavit. XXX. 1481.

1534. qui laqueo vitam finivit. *1064*.

In Hiſpania Plinii tempore glans apponebatur ſecundis menſis. XXIX. 245.

In Hiſpania maxima copia minii effoditur. 381.

Ita ut nomen dederit flumini *Minho*. *ib.*

HISPANORUM Cymbala. XXXII. 1007.

Hiſpanus Character vetus maxime convenit cum Phœnicio. XXVIII. 1406.

Hiſpani invenerunt cribra excuſſoria, & pollinaria. XXIX. 255.

Hiſpanorum mulieres crepidas ferebant cum tintinnabulis. 450.

Hiſpani portabant calceos ex ſparto. *683*.

Hiſpani putant adulteram eam mulierem, quæ ſe baſiari permittit. XXX. 1186.

Hiſpani mancipia habent. *1519*.

HISTORIA Paſchalis ſacrificii quare filiis exponenda præcipiatur. XIV. 74.

Et quo tempore a parentibus id faciendum fuerit. 114.

Hiſtoria ſacra eo fine a Spiritu Sancto dictata fuit, ut moneamur, bona bonis & mala malis eſſe parata. XXIX. 1.

Hiſtoria eſt minus utilis poeſi. XXXI. 171.

HISTORICA quædam Templum ſpectantia. IX. 782.

Hiſtorici Græci Latinique Ducibus orationes nimis ornatas attribuunt præter rei fidem. XXXI. *162*.

Hiſtorici Galli virorum, quos deſcribunt, ingenia efformant, non ut revera ſunt exponunt. *ibidem*.

Hiſtorici Hebræi ſimplices ſunt, & veritatem amant. *ib.*

H O B

HOBAB, unum ex ſeptem nominibus, quibus Jethro Moyſis ſocer appellatus fuit. XIV. 336.

H Œ

HOLCE nummus, idem atque Drachma. xxviii. 868. 937.
HOLLANDI molis alatis lacum Bimſterianum exſiccarunt. xxix. 87.
HOLOCAUSTI mactandi locus. viii. 830.
Et lavandi. ix. 224.
Holocauſta pro quibus rebus debita. 870.
Ejus offerendi ratio. 871.
Holocauſta etiam Gentiles habebant. x. 299.
Holocauſtorum pelles Sacerdotibus cedebant. xiii. 1079.
Holocauſti regulæ quænam ſervandæ. xiv. 618.
Holocauſti lex perpenditur. 848.
Holocauſta & penes Græcos erant. II. 60.
Holocauſtum ex debito erat illud, quod offerebatur in ſolemnitatibus. xv. 226.
Debebat fieri Ignitum, hoc eſt conſummi igne oblatum. 226. 296.
Fiebat de ovibus, bobus, volucribus. 228.
Holocauſtum de ovibus & bobus requirebat libamen; de ovibus vero non item. *ib.*
Una tantum ſpecies ſeorſim debebat offerri. *ibidem.*
Etiam ab Ethnico poterat offerri holocauſtum. 238.
Totus ſanguis holocauſti ſpargebatur ſuper altare. 294.
Avis una non offerebatur, ſed duę: altera in ſacrificium. *ib.*
Aves oblatæ a proſelytis ambæ cedebant in holocauſtum. 240.
Holocauſtum juge requirebat libamina. 388.
Offerebatur holocauſtum in neomenis. 392.
Holocauſtum erat duplex: privati, & cœtus. 618.
Holocauſtum requirebat animalis excoriationem, & diſſectionem. 640. 1020. 1162.
Sanguis holocauſti effundendus erat ad fundamen-

Homicida non poterat interfici niſi ſtetiſſet coram Summo Sacerdote, & congregatione in judicio. xv. 343. xvi. 772.
Homicida eſt, qui interficit alium ferro, lapide manus, inſtrumento ligni; demum quavis alia re, qua mors poſſit inferri. xv. 436. xxv. 220.
Occidetur homicida poſt judicium a redemtore ſanguinis. xv. 436. xvi. 774.
Hoc eſt ex ore judicum, & ex ore teſtium. xv. 440.
Si ſub virgis a domino occidatur ſervus aut ancilla, vindicando vindicabitur. xv. 438.
Etiamſi dominus eum projecerit in aquam vel ignem, & mortuus ſit. *ib.*
Si canem aut feram in eum excitavit, & mortuus fuerit. *ib.*
Non eſt homicida, qui judicio Dei, aut caſu aliquo. v. g. cœcus, aliquem interfecerit; modo probari non poſſit, cœcum fuiſſe occiſi inimicum. 438. 439.
Homicidæ judicabantur a viginti tribus judicibus. 440.
Homicida, ne periret, confugiebat ſtatim ad urbem refugii aſſignatam ſuę Tribui. Synedrium eum inde reducebat: ab Judicibus examinabatur homicidium, & vel abſolvebatur, vel damnabatur. xv. 440. 441. xvi. 778.
Homicida polluebat terram, & pellebat divinitatem: at ſummus Sacerdos efficiebat, ut divinitas habitaret in terra. xv. 442.
Pro anima homicidæ non poterat a Sacerdotibus accipi expi-tio. 444.
Ducens aliquem in ſilvam ut eum occidat, eſt interficiendus. xv. 728. xvi. 996.
Intendens cædere arborem, cadatque hæc in hominem & eum occidat, exſulet. xv. 728. 729. xvi. 998.
Homicidæ ſuſpendebantur. xv. 776.
Homicidæ revertebantur in domum ſuam in morte ſummi Sacerdotis: ideo matres uxoreſque Sacerdotum ſuppeditabant victum homicidis, ut orarent ne illi morerentur. xvi. 778.
Debet fieri differentia inter homicidam de induſtria, & homicidam per errorem. 978.
Si quis occidiſſet alium pro alio, capitali pœna forenſi liber erat; ſed occiſi heredibus pendebat quanti occiſus auctione vendi potuiſſet. 973.
Si percuſſa eſſet mulier gravida, & fœtus informis exiſſet, percuſſor mulcta mulctabatur: ſi erat formatus, dabat animam pro anima. *ib.*
Homicidium reputabatur, vel celare quod natum erat; vel corrumpere filios alia machinatione. 974.
Etiam abortum per medicamina facere, eſt homicidium. *ib.*
Vindex ſanguinis effuſi homicidio, erat quiſquis occiſo jure ſanguinis hereditario ſuccedere debuiſſet. 978.
Hic impune poterat occidere occiſorem repertum extra terminos refugii. *ib.*
Homicidii involuntarii Magiſtri faciunt ſpecies tres. Prima ex errore & ignorantia, ſed cum quadam levi culpa ob negligentiam in præcavendo. 980.
Secunda ex caſu. *ib.*
Tertia ex errore quidem & ignorantia; ſed accedit ad id quod eſt voluntarium, & ſpontaneum. 981.
Nullum ex his homicidium ſententia forenſi puniebatur morte; nec occiſor opus habebat ut confugeret ad urbem refugii. 982.
Homicidium tamen quaſi pœna homicidii & violentiæ, & reatus, non eſt abhorrens ab jure naturali: ut eſt cædes juſſa per magiſtratum, cædes facta a redemtore ſanguinis &c. 989.
Etiam alii caſus, præter recenſitos, ſunt, in quibus homicidia poſſunt fieri a privatis impune: ut apud Venetos exſules capitales ſi occidantur, occiſores non puniuntur; habent enim poteſtatem a principe. *ibid.*
Apud Hebræos erat etiam permiſſum, ut injuſta violentia repelleretur a ſe, vel ab aliis; & cædes zelotis. 990.
Cæde poterat repelli adulterium, inceſtus, pæderaſtia. 992.
Quiſque poterat has turpitudines a ſe vel ab aliis cæde agreſſoris repellere. 993.
Occidi

bra formatus eſt. XXIX. *906*.
Alii aliter ſentiunt de hac etymologia. *ibidem*.
HOMOPHONIA quid veteribus eſſet. XXXII. 747.

H O N

HONORIS ſymbolum, cornu. X. 360.
Honor Pontifici quantus adhibitus fuerit. XII. 98.
Honor parentum ex mandato Decalogi cujuſmodi eſſe debere cenſendus ſit. XIV. 404.
Honor quatenus ſeni & cano adhibendus ſit. 1368.
HONORIUS Imperator jam grandævus baptizatus fuit. XXIX. 546.

H O R

HORA adolendi ſuffitus quænam. XI. 665.
Horæ majores aliæ a minoribus fuiſſe traduntur. III. 223.
Majores temporariæ; minores vero canonicæ ſunt. *ib*.
Hora quælibet dividebatur apud Hebræos in partes mille & octoginta, quæ חלקים Chalakim dicuntur, eorumque canon. XVII. 64.
Quia facile hic numerus dividitur ſine fractionibus. 274.
Horæ vigintiquatuor componunt diem & noctem: duodecim inſerviunt diei, & totidem nocti. *ib*.
Horæ antiquitus denunciabantur publice per tubicinem, ſive præconem. XXVII. 92. Vide Gallicinium.
HORATII verſus: *projicit ampullas* &c. explicatur. XXX. 1433.
Ejus odæ in Italum vel Gallicum ſermonem

Graviter reprehenſum. 582.
¶ HOUTUINI, Hadriani, ſententia de Monarchia Hebræorum rejicitur a doctis, Deylingio in primis. xxiv. 71.

H U

HUETIUS confutatus. xxvi. 1157. 1179.
Laudatus. xxxi. 1082.
HUFREDUS Glæſtriæ dux, frater regis Henrici Quinti, palatium Academiæ Oxonienſis extruxit. xxxi. 588.
HUGINA, Camelorum ſpecies quædam. xxix. 228. Vide Camelus.
HULDA fuit magiſtra celebris puellarum. xxi. 789.
HUMANAM carnem Ægyptii aliquando fame preſſi edere coacti ſunt. I. 829.
HUMATIO, vetuſtiſſimum ſepulturæ genus eſt. xxxiii. 352. 1358.
Græcorum etiam antiquioribus inſtitutis in uſu fuiſſe humationem docet Cicero. 353.
HUMERALE. Vide Ephod.
Humeralia כתפות, quid eſſent in Ephod. xiii. 236.
Cum Humerali contextum erat cingulum ejus. 239.
Humeralium lapides duo illuſtrantur. 240.
HUMICUBATIO in luctu apud veteres uſitata. xxxiii. 204. 1206. Vide Luctus. Pulvis. Cinis.
HUNGTINGTONENSIS ager in Anglia habet fonticulos duos, alter dulcis, alter ſalſus eſt: hic contra ſcabiem & lepram, ille contra oculorum hebetudinem valet. xxx. 1513.
HUR & Uri quinam fuerint. viii. 166.
HURIÆ altare ubi fuerit. ix. 208.
HUS, patria beati Job. vi. 1034. vii. 103.
Fuiſſe dicitur Hus & primogenitus Job. xxx. 646.
HUSTAVUS Adulphus Suecorum rex ad Rugiam appellens. xxx. 1196.
Hydria vas putealis, quo inde aqua hauritur. xxviii. 660.
Capit ſextarios ſex. 870.
Confunditur ſæpius cum amphora. ib.
Vide Amphora.
HYDROS arbitratur Bochartus fuiſſe ſerpentes ignitos in deſerto. xxx. 1535.
Sed hydri incolunt aquas, & loca aquoſa, ejuſmodi non erat deſertum. ib.
HYLAS, nomen quo vocabatur Herculis amaſius. xxiv. 337.
HYMNI definitio ex Sancto Auguſtino. xxxii. 295.
Hymni cantabantur in ſacrificiis. xxxi. 369.
Ab Hebræis alternis choris. ib.
Hymnos Græcorum maximam partem conficiebant fabulæ. 490.
Hymnus Cleanthis Stoici inſcriptus eſt Jovi Deo Creatori. ib.
Hymnus derivatur a מזמור *mizmor*, quod eſt a זמר *zamar*, ſcindere; quia ejus ſtylus eſt admodum conciſus, atque brevis. xxxi. 1042.
HYPATÆ hypaton, *B. mi*, chorda muſica. xxxii. 513.
HYPERBOLICE Rabbini loquuntur de tribus, Pomo ſcilicet, Vite, & Velo. ix. 236.
HYPODIDASCALUS in Academiis eſt ille, qui rectoris lectionem cum diſcipulis recitat, & ulterius, ſi minus eam intellexerint, explicat. xxi. 193.
HYPOLEMNISCUS ſignum quodam, cujus figura exhibetur. xxviii. 838.
Apponitur locis Sacræ Scripturæ æque a Septuaginta verſis. ib.
Origenes hoc ſignum illis locis appoſuit. ib.
Vide Origenes.
HYRCANUS vir probus & rectus, amator Phariſæorum. xxii. 62.
Alienatus fuit a Phariſæis, quia dixit ei Eleazar, non poſſe eum eſſe ſimul ſacerdotem & regem, & converſus eſt ad Saducæos. 340.
Hyrcanus geſſit ſacerdotium per annos octoginta, ſecundum Karæos per quadraginta: & hæc opinio verior eſt. 384.

Hyr-

JACOBI puteus. VI. *966*.
Iconographia Eccleſiæ inibi ſuperſtructæ. *ib.*
Jacobi vaticiuium de Zabulon erudite, & dilucide illuſtratur. VII. 880.
Et de Nephthali. *914*.
Adimpletum probatur. *930*.
Lapis, quem capiti ſuppoſuit Jacob ab Hebræis fabuloſe decantatus. VIII. 484. Vide Bæthelia.
Jacob cur tantopere primogenita expetierit. XII. 83. XIII. 141.
Ejus ſola progenies ſancta habebatur. XII. 1*67*.
Cur Iſrael dicitur. IV. 1*6*0.
Jacob docuit familiam ſuam, alioſque. XXI. 780.
Fuit miniſter ſcholæ Hiberi. *ib.*
Aperuit & ipſe Academiam. *ib.*
Jacobo videtur jus aſſertum cudendi monetam. XXVIII. 1337.
Jacob qua arte uteretur, ut oves parerent agnos variis coloribus. XXIX. 37.
Prima fœtura ipſi Jacob cedebat. *ib.*
Fuit paſtor. 80.
Deſcendit in Ægyptum cum ſeptuaginta animabus. 4*9*2.
Jacob habuit duas ſorores ſimul viventes in matrimonio. XXX. 30.
Habuit etiam amitam in conjugem. *ib.*
Quomodo defendatur. *ib.*
Vixit in Ægypto annos decem & ſeptem. *996*.
Jacob habuit inter ſuas mulieres obſtetricem. 10*6*0.
In Jacobi nuptiis factum fuit convivium nuptiale. 1107.
Jacob per ſeptem dies convivia fecit, quando Liam duxit. *ib.*
Jacobi oſculum ad Rachelem non fuit myſticum. 11*69*.
Jacobus in oſculis Joſeph mortuus eſt. 1183.

Junior princeps. 22.
JANNÆO attributi nummi examinantur. XI. 758.
Jannæo regnante quæ æra fuerit in uſu apud Judæos. XXVIII. 1082.
Jannæa familia præfuit Reipublicæ Judaicæ per annos centum & tres. 1080.
JANNUM patrem profectum in Italiam, quidam volunt primum nummos cudiſſe. XXVIII. 420.
Idque probant ex nummis Ratitis. *ib.* Vide Ratiti.
Sed hoc falſum eſt: nam Ratiti nummi cuſi ſunt Roma jam adulta. *ib.*
JANUA Templi expenditur. IX. *629.*
Qui mane aperiretur. *631.*
Januæ apud veteres verſus viam aperiebantur. XXX. 1437.
Et ne in illis aperiendis tranſeuntes læderentur, prius pulſabantur ab egredientibus. *ib.*
Hinc apud Comicos: *fores* vel *januæ crepuerunt*, paſſim occurrunt. *ib.*
Januæ ut plurimum erant clauſæ. *ib.*
JANUARIO menſe agri pingues & ſicci ſunt proſcindendi. XXIX. 301.
Januario menſe diebus ſiccis debet fieri ſarritio. 337.
Initio hujus menſis, quod dicebatur feſtum Kalendarum, homines muliebribus induti veſtibus in publicum prodibant, & adorabant Deos. *519.*
Idibus Januarii Tibicines per urbem incedebant veſtibus femineis. 525.

J A P

JAPHETHI filii in Geneſi capite decimo enumerati, quinam fuerint ex Judæorum placitis. XIII. 708.
Japhetho filio ſuo Noachus benedixit in multis. XXVI. *641.*
Græca lingua maximus decor filiorum Japheth. IX. 332.
Ea ſub ſecundo Templo notior erat Judæis, quam Hebraica. *ib.*

J A S

JASPIS, lapis pretioſus illuſtratur. XIII. *76.*
Jaſpis quindecim unciarum cum Neronis imagine. 80.
Prolixa ejus enarratio. 304.
¶ JATRALIPTÆ apud veteres dicebantur illi, qui ungebant infirmos, ut eos curarent a morbis. XXX. 1378.
Vel innuuntur eo nomine unctores medici, ſive unctores medicorum. *ib.*
¶ JAUOH, arbitratur Hare eſſe legendum, quotieſcumque occurrit nomen tetragrammaton יהוה, quod alias *Jehovah* efferunt, in ſacro codice Hebraico. XXXI. 1045. Vide Jehova. Et II. *47. 49. 269.* &c. ut in indice Hebraicarum vocum.

I B

IBRAHIM, ſive Abrahami Mahumedani nummus. XXVIII. *1363.*

I C

ICONOMACHI Tiberiade præeunte Judæo quodam, exorti. VI. *998.*

I D A

IDÆI Dactyli ſunt Joſue vetuſtiores. XXXII. *972.*
Horum hiſtoria prolixe elucubratur. *976.*
Antiquiores etiam ſunt Baccho. *979.*
¶ IDITHUM familia quamdiu in cantu ſervierit. XXXII. 324. 375. Vide *ἰδιθοί.*

I D O

IDOLOLATRA ſacerdos perpetuo a miniſterio arcebatur. XIII. *925.*

Idololatriæ initia heliolatriæ & ſelenolatriæ, ſeu cultui ſolis & lunæ, tribuenda eſſe videntur. 306.
Non ante diluvium orta Idololatria. 770.
Idololatria ſpecialiter Noachidarum præcepto interdicta. 766.
Idololatria tranſivit mare cum Iſrael, hoc eſt ſimulacrum Michæ. XVI. 180.
Pro Idololatria debebat offerri ab cœtu juvencus in holocauſtum, & hircus in ſacrificium. XV. 246.
A privato, agna aut capella. 252. 1072.
A Principe & Uncto, hircus. *ib.*
A Synedrio, juvencus & capra annicula pro peccato. *ib.*
Etiam indigena debebat offerre idem ſacrificium. 254.
Operans per errorem in Idololatria, cenſetur operari per contumaciam. *ib.*
Tres erant luci, in quibus gentes circa terram Iſrael Idololatriæ ſerviebant. *ib.*
Idololatriæ poculum inter multa pocula ſi cadat; & annulus Idololatriæ inter annulos, & illa & hi ſunt interdicti donec ſanctificentur. XIX. 414.
Quæſtiones Rabbinicæ de hac re. 414. 415.
Inducens alium ad Idololatriam, tenetur excidio. 1404.
Idololatria a mortuorum hominum memoria initium duxit. XXIII. 43.
Nempe a ſtatuis eorum memoriæ dicatis. *ib.*
Idola diu ante diluvium adorata dicuntur. 44.
Patet ex Enochi ſcriptis. 45.
Idololatriæ ſpecies multæ ſunt. 314.
I. Cultus Angelorum. *ib.*
II. Stellarum, & Planetarum. *ib.*
III. Figurarum & imaginum Thaliſman. 315.
IV. Imaginum peculiarium pro felici accretione plantarum. *ib.*
V. τῶν Theraphim, ad habenda reſponſa. *ib.*

I D Y

IDYLII nomen num carminibus datum fuerit a poetis, vel a grammaticis, incertum. XXXI. 485.
- Quædam carmina, quæ certam nec formæ nec argumenti diſpoſitionem habent, a Græcis εἴδη appellantur. *ib.*
- Idyllium eſt nomen genericum. *ib.*
- Definitio ejus. *ib.*
- Idyllia poſſunt dici Pſalmi hiſtorici. *ib.*
- Idylliis intercalares verſus convenire, exempla poetarum Græcorum & Latinorum oſtendunt. 485.
- Idylli exemplum pulcherrimum in Pſalmo centeſimo ſeptimo. 488.
- Et in capitibus duobus Iſaiæ. 489.
- Et in aliis Pſalmis. 490.

J E B

JEBUSÆI Tingin, ſive Tanger, in Numidia ædificant, teſte Procopio. VII. 41.

J E H

JEHOJACHIM regis Juda cadaver fuit expoſitum ſiccitati diei, & gelu noctis. XV. 576.

JEHOSUA filius Parachin, & Nathan Arbelita doctores Miſnici anno M. 3560. XXI. 1124.
- Natban Arbelita fuit ſecundus a principe. *ibidem.*
- Sed appellari debet Nittai. 1126.
- Jehoſua fugiit Alexandriam in Ægyptum, ut ſe eximeret a morte, quam illi Alexander Magnus minitatus fuerat, quia dicebat eum non poſſe eſſe regem & Sacerdotem ſimul. *ibidem.*
- Inde tamen aliquando rediit. *ib.*
- Judæi dicunt hunc Jehudam fuiſſe præceptorem Domini noſtri Jeſu Chriſti: ſed more ſuo immani aberrant arachroniſmo, 1125.

JEHU unctus fuit in regem lentiſula, quia ejus regnum non erat futurum ſtabile. XXX. 716. Vide Unctio. Rex.

JEHUDA, הקדוש Sanctus cognomine dictus, tranſtulit Synedrium & Academiam Tiberiadem. XXI. 1176.
- Redegit omnes משניות *Miſnajoth* ſive traditiones in unum volumen, quod textum Thalmudis conſtituit. *ib.*
- Annis ſeptemdecim ante obitum Zipporam ſe tranſtulit, ibique diem obiit ſupremum. 1178. XXX. 996.
- Quædam miracula narrantur a Rabbinis facta die obitus illius. *ib.*
- Laborabat dentibus, a quo morbo poſtea convaluit. XXX. 996.
- Elegans hiſtoriola hujus phænomeni cauſa norratur. *ib.*

J E J

JEJUNIUM quando non obſervaretur. IX. 354.
- Jejunium & luctus prohibebantur in die oblationis lignorum, ſeu xylophoriorum. X. 781.
- Jejunia Hebræorum ad obtinendas pluvias. XIII. 406.
- Jejunium a quibus ſuſceptum. XXXIII. 211.
- Quando & quoties in die comeſtum. 212.
- Jejunium mœrentium erat. 215.
- Cauſæ jejuniorum. *ib.*
- Quinque memorantur cauſæ jejunii publici. 216.
- De cauſis perſoniſque privatis Maimonidis dogmata. 217.
- A quibus cibis in jejuniis abſtinerent. 217.
- Mos recentium Judæorum. 218.
- Quibus temporibus & feriis Judæi jejunium obſervent. 219.
- Non jejunant in Sabbatho, ut nec Chriſtiani in Dominica. *ib.*
- Termini incipiendi abſolvendique jejunia. 220.
- Jejunium a quibuſdam toto triduo obſervatum. 221.
- Jejunium horarum quid eſſet. 222.

In

... plateam civitatis, eique imponebant cinerem ex combuſtione, neque ſuper ea ſe extendebant. *656.*

Unus adſtabat, qui eam cuſtodiret toto die. *ibid.*

Natu maximus inter adſtantes dicebat coram illis verba pœnitentiæ, quæ apponuntur. *ibidem*.

Recitabat coram eis quatuor & viginti benedictiones, ad quarum ſingulas reſpondebant Amen, & jubilabant & clangebant. At in Sanctuario ad orationes non reſpondebant Amen. *658.*

Quæ orationes dicerentur in Sanctuario. *658.* 704. 710. 724.

Dies ſecundus & quintus conſtituti erant ad jejunium cœtus. *660.*

His diebus Synedrium conſidebat in urbibus, & ingrediebantur domum congregationis, legebant, & ceſſabant a jejunio, ut legerent Meghila. *ib.*

In jejunio cœtus poterant edere, bibere, dum dies erat: interdicebantur opus, lotio, &c. *662.*

Cœtus ingrediebatur domum congregationis, educebant Arcam in plateam, recitabant viginti quatuor benedictiones; ſacerdotes quater in die elevabant manus; jejunium non intermittebatur pro diebus feſtis deſcriptis in Meghila. *ib.*

Nihil harum rerum fiebat in jejunio privati. *ibid.*

Licebat jejunare pridie & poſtridie Sabbathi, & in die feſto. *664.* 734.

Gravidæ & lactantes jejunabant die nona menſis אב Ab, die expiationis, & tribus jejuniis cœtus: ad reliqua non tenebantur jejunia. *666.*

Expoſitio dictorum. *696.*

Tempore recenſionis lignorum erat interdictum jejunium & luctus. *668.*

JEREMIAS neci a ſacerdotibus adjudicatus judicio judicum ſimilium abſolutus fuit. III. 351.
Jeremias propheta nec caret elegantia, nec ſublimitate. XXXI. 402.
Cedit tamen in utraque Iſaiæ. *ib.*
Ejus character. *ibid.* Vide Threni.
Creditur a quibuſdam eſſe Pſalmorum collector. 1078. 1093.
¶ De Rabbi Jeremia hiſtoriola digna, quæ legatur. XXX. 994.
JERICHO urbis ſitus. V. 936.
Nonnulla ſcitu digna ad eam urbem pertinentia. V. 941. VI. 794. 1044. VII. 1214.
Jerichunte quænam audirentur, quæ fiebant Hieroſolymis. IX. 750. XI. 864.
Ab Jericho decem quæ audiebantur Hieroſolymæ. XXXII. 477.
Mœnia Jericho clangore cadentia. XXXII. 544. 840.
In Jericho urbem mittuntur exploratores ab Joſue. XV. 602.
In Jericho portione Beniamin habitavit Divinitas. 968.
Habitavit autem in Jericho portione Beniamin Deus, quia ſolus Beniamin natus erat in terra Iſrael. 970.
Jericho fuit ſublata ab Joſue die Sabbathi. XVIII. 1256.
Jericho non poterat ædificari nomine alterius urbis; neque alia urbs nomine Jericho. XXV. 1098. Vide Hierico.
JERICUNTINUM palmetum aquis Nearæ irrigatum. VI. 868.
Jericuntina vallis quam late pateret. XI. 268.
Jericuntinæ regionis ab Joſepho fit ampla deſcriptio. XXIX. 7.
Jericuntinus fons, quem Eliſæus ſale ſanavit. 30.
Jericuntinæ palmæ celeberrimæ. 51. Vide Palma.
Jericuntinum balſamum. Vide Balſamum.
JERICHUNS, eſt planities montibus circumdata. XXIX. 75.
JERICHUS dicitur urbs palmarum. XXIX. 325.
1588.
Jeruſalem excidium contigiſſe docet R. Moyſes. I. 309.
Et quidem propter Jeſum Chriſtum. *ib.*
Variæ ejus appellationes. III. 178.
Communis erat tribubus Judæ, & Beniamin. *ibid.*
Montibus inſidebat, & circumdabatur. 180.
Horum montium nomina. *ibid.*
Portas habuit novem. 183.
Probatica potiſſimum duo exhibet conſideranda. *ibidem.*
Murus Jeruſalem triplex. 182.
In Jeruſalem everſa utrum licuerit Hebræis ſacra facere, & victimas offerre. 534.
Summa religione Hebræi locum hujus urbis colebant. *ibid.*
Ea nulli tribui aſſignata, ſed omnibus communis fuit. *ib.*
Longe clariſſima eſt etiam penes profanos ſcriptores. 542.
Sub ditione Romanorum ejuſdem erat conditionis, ac cetera municipia. 535. 543.
Hujus urbis privilegia multa. 543.
Jeruſalem diruta a Tito jubetur ædificari ab Hadriano, & Ælia dici. XXVIII. 846.
Quando cœperit ab Hadriano ædificari. 891.
Quo anno diruta a Tito fuerit. 881.
Bis fuit diruta. 891.
Tres ejus turres fuerunt relictæ intactæ a Tito. 893.
Quas Hadrianus in Judæorum rebellione everti imperavit. *ibidem.* Plura require in voce Hieruſalem.

J E S

JESUITÆ. VII. 208. XXIX. 536.
JESUS Nave latro appellatus in columnis in Nubia ab Jebuſæis, & Gergeſæis erectis. VII. 42. Vide Jehoſua. Joſue.
JESUS CHRISTUS nominatus ſucceſſor in locum cujuſdam defuncti ſacerdotis. IX. 851.

Je-

ſone projecta . xxix. 30.

I G N

IGNIS accenſio in Altari. ix. 903. x. 237.
Hunc pluvia nunquam exſtinxit. x. 291.
Ignis dupliciter ab Ethnicis religioſe ſervabatur. 237.
Ignis ſacri apud Hebræos origo. x. 240.
Quamdiu perdurarit in Altari Moyſis, & Salomonis. *ibid.*
Accendebatur antequam ſacra initium ſumerent. 242.
Triplex quotidie in ara Judæorum ardebat ignis. 243. Vide Strues, Pyra.
Quo fine. *ibid.*
Quo ordine. 244.
Qua magnitudine. *ibid.*
Utrum ignis cœlitus demiſſus hoſtias Abel, Noe, Abrahæ, Manoe, & Davidis abſumſerit. 420.
Ignis qui cœlitus deſcendit in Tabernaculi, & Templi dedicatione, cujuſmodi fuerit. 421.
Abarbanelis ſententia. 422.
An revera cœlitus demiſſus hic ignis fuerit. *ibidem*.
Quid de utroque illo igne factum ſit. 425.
Quamdiu in Altari manſerit, Judæorum ſcita. 426.
His Chriſtiani nonnulli adſtipulantur. 428.
Pro contraria ratione argumenta in medium proferuntur. 429.
Præceptum de accendendo igne perpetuo in Altari, quando cœperit impleri. 434.
Ignis utrum cœlitus deſcenderit in Altare Templi ſecundi. 436.
Occultationi ignis ſacri, quæ in libris Machabæorum legitur, auctoritas Gorionidis conſonat. 437.
Et Rabbini aliquot adſtipulantur. 439.

A gentibus creditus Deus ob columnam ignis, quæ præcedebat populum in deſerto. xxiv. 201.
Ignis primo cultus fuit a Nemrod. xxvii. 1122.
Ignis accendebatur apud Judæos in ſummitate Altaris a duobus ſacerdotibus. xv. 1022.
Ignis qui deſcendit de cœlo in diebus Moyſis, non receſſit ab altari, niſi quando venit populus in domum Seculorum. *ib.*
Ignis qui deſcendit in diebus Salomonis, non receſſit ab Altari æneo, niſi tempore Manaſſes filii Ezechiæ. *ibid.*
Debebat perpetuo ardere in Altari. 1116.
Cooperiebatur noctu quodam vaſe perforato quod Peſachthar פסכתר appellabant. ix. 902. xi. 639. xv. 1118.
Igni apud antiquos expiabantur crimina. xxx. 1033.
Quomodo id fieret. 1036. Vide Purgatio.
Celebre fuit hoc purgationis genus apud Chriſtianos, & Perſas. *ibidem*.
IGNITORUM nomine veniunt pugilli & thus. xv. 384. Vide Holocauſtum. Pugillatio. Suffitus. Sacrificium.
IGNORANTIÆ peccata, quænam. ix. 877.
Sacrificia pro illis. *ibid.* Vide Peccatum.
IGNOTO DEO Arabes ſua altaria conſecrant, ſuorum Deorum inſufficientiam agnoſcentes. III. 302. Vide Deus.

I I

IJAR, nomen menſis ſecundi in anno ſacro, octavi in anno civili. xvii. 390.
Cui noſtrati menſi reſpondeat. *ibidem*. Vide Menſis.
JIDEHONI ידעוני, eſt Ariolus, qui animalis oſſe in ore ſuo poſito, futura prædicit. xxiii. 86.
JISCHA ישכה, ſic etiam appellatur Sara. xxx. 19.
Imaginatio exulceratur in ectica, febribuſque malignis. 1499.
IMAGINUM hoſtes, ſive Iconomachi Tiberiade ortum habuerunt. vi. 998.
Imagines in Labris decem. ix. 757.
Imagines quantopere averſarentur Judæi, ex Joſepho exponitur. xi. 917.
Imagines Chriſti. Vide Chriſtus. Sudarium.
Imagines Dei deorumque nedum Hebræi, ſed etiam Gentilium quidam ſunt exſecrati. III. 898.
Imagines tantum inciſæ collocantur a Græcis in ſuis Templis. xxii. 473.
Imagines exemplo Joſiæ e templis tollendas eſſe Calviniſtæ dicunt. xxiii. 805.
Quæ ſententia impugnatur. 805. 806.
Imagines integras formare ex marmore aut ligno, nefas Judæis eſt; nec licet ex metallo protuberantes. xxvii. 672.
Imagines corporum cœleſtium, & doctorum virorum fiebant; ſed ſpectabant ad viros eruditos. 673.
Non vetebantur imagines, ſed adoratio earum. 674.
Nam afferuntur icones duæ Moyſis cum literis impreſſæ in nummis. *ibid.*
Numiſmata aliorum clarorum virorum Hebræorum eſſe dicuntur, ſed fortaſſe fingi potuerunt. 680.
Imagines florum, lunæ, ſolis, conſtellationum in Moſaico, ſive Herodiano velo erant depictæ. 682.
Et cauſa docendi diſcendique permittebantur, licet non omnes magiſtri id probarent. xxvii. 683.
Imagines omnes factæ cultus cauſa erant vetitæ, non quæ ad ornatum. 696.
Hinc odio ſummo Hebræi habebant icones & figuras Cæſaris, & in domo Tiberienſi figuras animalium. 704.
Romani Imperatores volebant imagines ſuas paſſim poſitas coli. 705.
Numerantur plures imagines, & Templa in earum honorem erecta. *ibidem*.

Num-

Ex torculari depromtæ. 232.
Imagines Hebræorum ſunt audaces & perſpicuæ. 233.
Nobis videntur obſcuræ, quia eorum mores in multis ignoramus. *ib.*
Imagines deſumuntur ex rebus ſacris. 241.
Atque ex veſtibus ſacerdotalibus. 243.
Hæ imagines nobis ignorantibus colores, & varietatem earum veſtium, videntur obſcuræ. 244.
Exempla hujuſmodi imaginum afferuntur. 245.
Ex Pſalmis LI. & LII. petuntur exempla. 248.
Imagines ex hiſtoria ſacra petitæ. 249.
Harum imaginum afferuntur exempla ſatis multa & locupletia. 251.
Imaginum hujuſmodi loca plurima in notis. 260.
Imagines ex fabulis poeticis. 265.
Imagines rerum naturalium requiruntur in ode. 445.
¶ IMBRICES Cymbali genus. XXXII. 930.
¶¶ Ημιώριον quid aliquando ſignificet, exponitur. XI. 785.

I M M

IMMARCALIN אמרכלין. XII. 102. Vide Amarcalin. Theſaurarii.
IMMERSIO an neceſſaria in Baptiſmo. VII. 1102.
IMMOLATIO ad quem ſpectaret. IX. 872.
IMMORTALITATEM animarum Hebræi primi docuerunt. I. 913.
Quos Gentiles ſequuti ſunt. XXXIII. 566.
IMMUNDITIES profundi vel abyſſi quænam intelligatur. VIII. 1085.
Hanc expiabat ציץ lamina ſive bractea. 1086.
Immundities quomodo pelleretur. 1088.
Quid juris ſi cœtus univerſus, aut maxima pars ejus immunditiem contraxiſſent. 1097.
Immundities erat duorum generum: gravis, ad quam purgandam opus erat ſeptiduo: levis, quæ purgabatur uno die ad veſperam. XV. 1148.

Impoſitio manuum fiebat capiti victimæ mactandæ. xiv. 606. 624. 702.
Impoſitio manuum creandis Judicibus. iii. 368.
Impoſitio manuum non erat neceſſaria ſuper avibus. xv. 1016. 1042.
Neque ſuper hœdo caprarum. 1066.
Si fuiſſet prætermiſſa, homo expiabatur; non tamen coram Deo. 1018.
Imponebatur manus hirco Nachſon. 1068.
Impoſitio fiebat utraque manu. xvi. 110.
Sacrificium ſtabat in Aquilone facie ad occidentem verſa, ſacerdos ſtabat in occidente facie converſa ad aquilonem; imponebat ambas manus cornibus ſacrificii, at non ſuper ſacrificio, neque alteram alteri: nec quidquam eſſe debebat, quod diſcriminaret inter manus & cornua. xix. 962.
Impoſitio manuum obſervabatur in Sacerdotibus, Levitis, Iſraelitis, Proſelytis, Manumiſſis, Servis, Profanatis, Nathinæis, Nothis, Eunuchis: debebatque fieri a puris. 694.
Omnes poterant imponere manus præter ſurdos, cœcos, pueros, ſtultos, alienigenas, ſervos, legatos, feminas. 1178.
Quæſtio, utrum manuum impoſitio fuerit neceſſaria. xviii. 992.
Et utrum expiarit. xix. 1180.
Num potuerit fieri die feſto, contentio eſt inter ſcholas Sammai & Hillelis. 994. 1060.
IMPOTENTIA viri cauſa erat, ut mulier poſſet petere libellum repudii. xxx. 93.
¶ IMRA filia Trajani Imperatoris perdite adamavit R. Jehoſuam ben Chanina. xxi. 1162.

I N

IN præpoſitionis uſus in Sacra Scriptura. vii. 526.

I N A

INAUGURATIO Aharonis, & filiorum ejus illuſtratur. xiii. 476.
Inauguratio Pontificis quibus ceremoniis perageretur. ii. 524. Vide Pontifex, Sacerdos, Unctus, Rex, Initiatio.

ſorore, cum uxore aliena, cum maſculo, cum beſtia. 1120.
Inceſtus puniebatur juxta gradus conjunctionis, vel affinitatis. *ib.*
Apud Perſas nullus erat inceſtus: nam conjungebantur cum matre, & ſorore. 1121.
A Perſis ad alios Orientales tranſivit mos coeundi cum cognatis. 1123.
In occidente ſemper habitus fuit exſecrandus hic mos. 1124.
Neque apud Græcos inceſtus erat vetitus. 1125.
Qui tamen poſtea vetitus fuit. 1128.
Illicitus apud Romanos in linea recta, & tranſverſa uſque ad conſobrinas, quæ eſſent ſuperiores in ſtemmate. *ib.*
Catholici a primis Eccleſiæ ſeculis multa ſtatuerunt de evitandis hujuſmodi inceſtibus: hinc nuptiæ vetitæ uſque ad ſeptimum gradum. 1130.
Examinantur hæc. 1130. 1131. Vide Nuptiæ. Matrimonium. Gradus.
INCIRCUMCISUS invalide rem ſacram conficiebat. viii. 1116. Vide Alienigena.
INCISIO faciei & carnis propter luctum. xxxiii. 166.
Deciſiones Maimonidis de hac re. 167.
INCONSUTILIS ἄῤῥαφος, quomodo fuerit Chriſti veſtis. xii. 789.
INCURVATIO apud Orientales coram regibus, & magiſtratibus civilis officii ſignum. xxi. 545.

I N D

INDEX eorum qui cum Zorobabele ex captivitate Babylonica reverſi ſunt. vi. 532.
Index locorum Geographicorum ſacræ ſcripturæ cum animadverſionibus. v. 2.
Index locorum Palæſtinæ. vii. 776.
INDI caſtellum. vi. 1034.
¶ Indi & Cretenſes, affines. ii. 194.
Indorum ſepultura. xxxiii. 363.
Indi adorant ignem, quem dicunt Oman. xxiii. 411.
Indi orientales colebant etiam ſimias. *ib.*
Indi omnes erant liberi, neque habebant ſervos. *ib.*
Indi

In India naſcitur unguentum Malabathrum dictum. 1351.
INDICTIVUM funus. XXXIII. 1254.
INDIGENS veſtium quis diceretur. VIII. 1018.
Quale eſſet ſacrificium ejus. *ib.*
INDIGETES Dii erant illi, qui nati erant ex alterutro parente mortali. XXIII. 335.
Horum Deorum nomina. *ib.*
INDUERE & Exuere ſæpe figurate, & alluſive capiuntur. IX. 765.
INDUMENTORUM Sacerdotalium atque Pontificalium inter ſeſe convenientia. XII. 788. Vide Veſtes.
Pontificum propria illuſtrantur. 790.
INDUSIUM, quid ſit exponitur. XIII. 313.

I N F

INFALLIBILIS an eſſet Pontifex Judæorum. XII. 149.
INFAMIÆ inverecundum & paradoxum portentum apud Ægyptios. I. 829.
Infamiam proferens injuſte ſocii ſui, ſolvebat centum ſiclos, & vapulabat quadraginta verberibus. XIX. 1442.
INFANTIUM Bethlehemicorum excidium Macrobius memorat. VII. 1080.
Teſtimonium Joſephi an genuinum. *ib.*
Infantium expoſitio æque nefas putabatur ab Hebræis, & Ægyptiis. I. 767.
Infantes quidam naſcuntur cum quadam membranula inſtar pilei, quæ eorum velat caput & humeros. XXIX. 569.
Quidam mariti male putant cum hi naſcuntur, uxores eſſe adulteras. 570.
Eſt opinio fuitque, hos infantes ita natos futuros felices. *ib.*
Id colligunt ex quibuſdam exemplis. 571.
In hanc ſuperſtitionem declamavit Sanctus Johannes Chryſoſtomus. *ib.*
Refutatur hæc opinio. 572.

gerint. xxxiii. 1000.
Judaicas etiam Urbis. 1001. Vide Monumenta. Archontes.
Inſcriptiones nummorum ſunt conſiderandæ in explicandis nummis. xxviii. 11.
Quo antiquiores ſunt nummi, eorum inſcriptiones ſunt breviores. 428.
Inſcriptiones in nummis non indicabant eorum pondus contra Salmaſium. 433.
Inſcriptiones Siclorum ſunt multæ. 746.
Inſcriptio lapidis Arabici Panormi exſiſtentis. 1265.
Inſcriptio Mahumedana in tabula Marmorea cum inſcriptione Chriſtiana. 1267.
Inſcriptio Mahumedana. 1282.
Inſcriptio Arabica in lapide eruto in Gallia. 1268.
De Orientalium inſcriptionibus. 1309.
Inſcriptio in monte Oreb, in rupe ubi Deus apparuit Moyſi. 1312.
Inſcriptio Hebraica reperta in inſulis Azoribus. 1313.
INSOLATIO uſitata erat apud antiquos. xxx. 1414.
Fiebat, quando perunċti per diem integrum nudum corpus ardenti ſoli exponebant. *ib.*
Hanc inſolationem adhibebant tamquam remedium. *ib.*
INSTITOR dicebatur, qui panem vendebat. xxix. 187.
INSTRUMENTA Candelabri pertraċtantur. xi. 945.
Inſtrumenta Menſæ מנקיות & קשות, cujus numeri, & figuræ fuerint. x. 936.
Inſtrumentum dotis, quod maritus uxori porrigit. III. 413.
Exemplar inſtrumenti dotalis. 413. 418.
Inſtrumenta *muſica* exponuntur. ix. 860. xxviii. 1278.
Inſtrumentorum *muſicorum* נגינות & נחילות derivatio & etymon. xxxii. 159.
An revera inſtrumenta fuerint, vel aliquid aliud. 163.
Et ſi quidem inſtrumenta, cujuſmodi ea fuerint. 164.
Eorum uſus. 373.
Inſtrumenta muſica veterum Ethnicorum elucidanda aſſumuntur. 398.
Græcorum qualia, & cujus conditionis fuerint exponitur. 424.
Undenam eorum cognitio hauriri poſſit. 425.
Inſtrumenta a Daniele memorata in cultu ſtatuæ aureæ dilucidantur. 474.
Inſtrumenta quædam muſica Thargumiſtarum, & Thalmudiſtarum. 475.
Inſtrumentorum muſicorum claſſes referuntur. 500. 613.
Plurima a Græcis adhibita promiſcue recenſentur. 507.
Inſtrumenta in ſacro Codice appellata. 614. 619.
Alia aliis familiis commiſſa fuerunt. 631.
Inſtrumenta quædam polychorda. 753.
Inſtrumenta Muſicalia a Calmet elucidata. 776.
Et a Pfeiffero. 802.
Dii cur pingi ſoleant cum inſtrumentis muſicis, ſingularis Plutarchi ratio. 1030.
Inſtrumenta ſupplicii cum reo quatenus ſepelirentur. xxxiii. 128. Vide Crux.
Inſtrumenta martyrii cum martyribus ſepulta. 129. Vide etiam Muſica.
INSULÆ beatorum celebres apud poetas Græcos, & Latinos. xxxi. 272.
Inſulæ Britannicæ putabantur Beatorum inſulæ. *ibidem*.
Unde hæc fabula originem duxerit. *ib.*
Tota Ægyptiis debetur. *ib.*
Ad has inſulas alluſit Moyſes. 275.
Quam alluſionem explicat Divus Paulus. *ib.*
Et etiam Jobus. 276.

I N T

INTEGRITAS animi, vitæ, & famæ in Sacerdotibus Judaicis requiſita. xii. 58.
INTELLECTUM non eſſe formam corporis. ii. Intellectum eſſe numero unum, licet ſit in omnibus. iii. Provenire ex ſenſu paſſivo, quod nos melius pejuſve intelligamus. Hæ tres propoſitiones damnatæ ſunt Pariſiis anno 1270. xxvii. 932.

IN.

calatio. 28.
Intercalabatur annus propter ſpicam recentem, propter fructus arborum, propter æquinoctium. 388. Vide Annus. Spica. Manipulus.
Debebat intercalatio fieri interdiu: facta noctu nulla erat. *ib.*
Annus ſeptimus non intercalabatur, ſed annus ſextus. 392.
Intercalatio fieri debebat ad minimum ſexdecim dies ante ſolemnitatem Paſchæ. 396. Vide Annus. Paſcha.
Intercalatio anni præcipue fiebat, ſi manipulus non poſſet eo tempore colligi. xxix. 344.
Intercalatio anni extra terram ab Hebræis fieri non poterat. xxx. 810.
INTERDICTUM uxoris & viri. xv. 26. Vide Uxor.
INTERFESTUS dies quis ſit. I. 81. Vide Feſtum.
INTERPRES dicebatur ille, qui in Academiis ſtabat inter doctorem & diſcipulos, & repetebat clara voce, quæ demiſſe dixerat magiſter. xxi. 845. Vide Hypodidaſcalus.
De Septuaginta interpretibus. 990. Vide Verſio. Septuaginta.
INTERPRETATIONIS Sacræ Scripturæ modi tredecim, quos Judæi tradunt. xiv. 588. Vide Canones Hermeneutici.
Interpretatio qui fieri debeat ſecundum Jureconſultos. xxxii. 150.
INTERRASILE quid dicatur. x. 874.
INTERROGARE Pythoniſſas vetitum ſub ſtrangulationis pœna. xv. 722. xvi. 160.
Vetitum interrogare mortuos. xvi. 911.
Dupliciter autem quis faciebat eos aſcendere: per virilitatem, & per cranium. *ib.*
Hic eſt qui ſe confert ad domum ſepulcrorum, & ibi pernoctat, ut in eo habitet ſpiritus immundus. *ib.*
Hæc dicitur Necromantia. *ib.*
INTERVALLORUM ſigna in viis Palæſtinæ. vi. 276.

In Job poeſis rhythmica eſt contractior. XXXI. 24.
Job ſcripſit partim ſoluta, partim vero ligata oratione. 25.
Jobus amicos ſuos cum perfido torrente confert. 222.
Jobum interpretatus eſt Schulenſius. 225.
Et eſt commentatio Michaelis de Jobo Ægyptio: ſeu de crebris alluſionibus ad res Ægyptias in libro Job. 226.
Job alluſit ad inſulas Beatorum. 276.
In Jobi ſcripris ſunt elegiæ. 422.
Jobi luctus tragicus eſt, & elegiaco ſublimior. 429.
Scena Jobi ponitur in Idumæa. 518.
Ejus amicorum nomina explicantur, oſtenditurque eorum originem eſſe Arabicam. *ib.*
Ligthfootius putat, hujus poematis auctorem eſſe Elihu. 520.
Alii Moyſem, in Hebræorum ſolatium. *ib.*
Quæ opinio rejicitur. 521.
Vel Jobus ipſe auctor fuit, vel aliquis alius ætate ſuppar. *ib.*
Job fuit antiquior Moyſe, & coævus Patriarchis. *ibidem*.
Quod colligitur ex ſacrificiis ab ipſo oblatis Deo. *ib.*
Res narratæ veræ ſunt; ſermones ficti. *ib.*
Proponitur exemplum viri boni felicis, tum infeliciſſimi. 522.
Vita Jobi. *ib.*
Inducuntur tres amici eum incuſantes. *ib.*
Et reſponſa Jobi afferuntur. 524.
Elihu inducitur caſtigans amicos, caſtigans Jobum. 525.
Inducitur demum Deus Jobi temeritatem reprehendens; cui ſe Jobus ſubmittit. 526.
Diverſum eſt argumentum poematis, & ſermonum amicorum. *ib.*
Michaelis putat, fabulam eſſe librum totum Jobi. 527.
Si liber hic dicatur fabula, magis inſtruit quam ſi hiſtoria. *ib.*
Exordium poematis fabuloſum eſt. 529.
Heati opinio refellitur ex puritate ſtyli, & ex argumento poematis. 538.
Afferuntur argumenta Heati, & diſſolvuntur. *ibidem*.
Primum ejus argumentum diluitur. 539.
Secundo ſatisfit. 540.
Tertium argumentum: יהוה nomen inauditum ante Moyſem fuit; ſed illud in hoc libro reperitur: ergo ejus auctor Moyſe poſterior. *ibidem*.
Abunde huic quoque argumento reſpondetur. *ibidem*.
Quarto petito a mali genii, ſive Satanæ uſurpatione, ſatisfit. 541.
Quintum argumentum: plurimi ſunt in hoc libro Chaldaiſmi, Arabiſmi, Syriaſmi: diluitur. *ib.*
In hoc libro inquiritur, cur bonis mala eveniant. 543.
Deus e nube loquens inducitur, qui nihil dicit de cauſa malorum bonis evenientium. 544.
Mirabile eſt totius poematis artificium. *ib.*
Fingitur Satan convenire Deum ſedentem in magno throno. 545.
Apperiturque cauſa, cur Deus permittat bonos affligi. *ib.*
Ulcus malum, quo nomine intelligitur morbus Ægyptius Elephantiaſis, vexabat Jobum. 546.
Explicantur III. IV. & V. capita. 547.
Item VI. & VII. exponuntur. 548.
Octavi, & ſequentium uſque ad XV. explicatio. 549.
Capitis XV. explanatio. 550.
Quid contineant alia capita ad XX. uſque. 551.
Capita XX. & XXI. explicantur. 552.
Reliquorum uſque ad XXIX. expolitio. 553.
Capita XXIX. XXX. & XXXI. enarrantur. 555.
Quid reliqua capita contineant. 556.
Finita contentione, Deus edicit Jobum vera dixiſſe; amicos erraſſe. 557.
Jobo jam curato Deus dat majorem felicitatem, quam antea. 558.
Quodam ſenſu hoc poema dici poteſt drama. 559.

Ve-

decτylo ſpondæoque decurrit. 888.
A principio voluminis uſque ad caput tertium, in quo ſunt verba Jobi, apud Hebræos oratio proſa eſt. 953.
Inde uſque ad verſum VII. capitis ultimi, verſus ſunt hexametri. *ib.*
Num Jobus ſumſerit aliqua ex CVII. pſalmo. 1418.
JOBAB rex Edom victus fuit in Bozra urbe vetuſtiſſima Idumææ. XXIX. 42.

J O C

JOCHANAN Chormitæ filius, Chanania filius Chiſchiræ filii Goron, Doctores Miſnici ambo celeberrimi. XXI. 1143.
Eos tamquam oracula audiebant in controverſiis Hilleliani & Sammainiani. *ib.*
Poſterior in Ezechielem commentarium ſcripſit, & eſt auctor libri Thahanith. *ib.*
Sed non eſt auctor libri Meghilath Thahanith. *ibidem.*
¶ R. Jochanan ben Zachai Doctor Miſnicus coætaneus Simeonis Hillelis filii, vixit annos centum viginti. 1148.
Per annos quadraginta cauſas in Synedrio egit. *ibid.*
Geſſit principatum in Jabhne, habita licentia ab Imperatore Tito. *ib.*
Veſpaſiano obſidenti Hieroſolymam Imperium prædixit. *ib.*
Fuit in honore apud Veſpaſianum, & Titum. 1149. 1151.
¶¶ Jochanan ſummus Sacerdos abolevit confeſſionem decimæ. XXX. 732.
Abolevit etiam excitantes, & ſacrificantes. *ib.*
Vide Johannes.

nia. 1557. Vide Lamia.
Revomitum eum fuiſſe in Pontum Euxinum narrat Joſephus. *ib.*
In ventre piſcis carmen effudit. xxxi. 26.
Jonæ commentarium mere eſt hiſtoricum. 405.
JONATHAN ne, an Simeon in quodam nummo ſit legendum anquiritur. xxviii. 1296.
JONATHAS videns milites ſuos, quibus adoriebatur hoſtes, terga vertere, ſua ſcidit veſtimenta. xxix. 1040.
JONICO in carmine mixto, ordine promiſcuo diverſæ ſyzygiæ adhibentur. xxxi. 682.
Eſt & analogum & anomalum, quod & Epionicum dicitur. *ib.*
De Jonico carmine a majori, canones. *ib.*
De Jonico carmine a minori, canones duo. 688.
JONSTONUS, Arthurus, vertit in verſus elegiacos pſalmum quadrageſimum ſecundum. xxxi. 423.
¶ JOPPE. vi. 1054. vii. 1224.

J O R

JORAMI morbus inteſtinalis. xxx. 1549.
Biennio exacto, longa tabe conſumtus egeſſit inteſtina. *ib.*
Non fuit ejus morbus dyſenteria, non morbus inteſtinalis. *ib.*
Sed tenaſmus, & fiſtula. *ib.*
JORDANIS fons, Paneas. v. 970.
Jordanis trajectus celebriores. 1119.
Phiala fons Jordanis. vi. 250.
Ejus origo. 1032.
Jordanis fluvius prolixe examinatur. vi. 258. vii. 1210.
Curſus ejus. xi. 482. 496.
Jordanis fluminis כינה examinatur. 470.
Variæ de illa ſententiæ expenduntur. 472.
Quid ſit demum ſtatuitur. 484.
Uſus ejus in præparandis aromatibus. 486.
Novum de כינה examen inſtituitur. 604.
Ex Jordane populus aſcendit die decima menſis primi. xvi. 1242.
les conſtituit per omnes civitates, & conſenſum Eccleſiarum ordinavit. iii. 351.
Joſaphat rex pius: paucis exponitur ejus vita. xxiv. 275.
Inſtituit Senatum & Synedrium. 305.
Joſaphat vallis non multiis ſtadiis diſtat ab Hieruſalem verſus orientem. xxix. 15.
Dicitur & vallis laudationis, quod ibi Deus fuderit hoſtes Joſaphat. *ib.*
JOSE filius Joeſer, & Joſeph filius Jochanan Doctores Miſnici. xxi. 1121.
Ille fuit ſemper princeps ſenatus; hic ſecundus a principe. *ib.*
De Joſeph nihil habetur memoria dignum. *ibidem.*
Ille fuit ex Tzereda, habuitque filios peſſimos, & fuit doctiſſimus. *ib.*
Vixit uſque ad tempus regis Jannai: occiſus eſt a Græcis. 1123.
JOSEDEC, an ſit Eſras. xii. 257.
JOSEPH pars nulla aſſignata. ix. 134.
Cur שהם lapis in pectorali illi ceſſerit. ix. 546. xiii. 74.
Joſeph nomine regnum Iſrael vocatum. xiii. 84.
Joſeph oſſa Moyſi ex Ægypto transferenda, a quonam fuerint indicata. xiv. 134.
Joſeph patriarchæ ſepultura illuſtratur. xxxiii. 732.
Joſeph ſua oſſa ſancte prudenterque transferenda fratribus imperat. 734.
Tribus in Scriptura locis hoc mandatum traditur. 735.
Joſeph patriarchæ Joſephus Flavius mortem, ac ſepulturam deſcribens affertur. 738.
Fratribus non filiis cur hoc mandatum Joſeph dederit in Ægypto. 739.
Quæ ratio illum in hoc deſiderium impulerit. 740.
Abarbanelis placitum. 741.
Et R. Manaſſe ben Iſrael. 744.
Et R. Samuelis Adarbi. 745.
Cur hanc translationem ad exodum uſque differri voluerit. 746.
Joſeph quo ætatis anno mortuus ſit. 747.
Qua

Joſeph ſepelivit Jacobum patrem. xxx. 578.
Nemo in Ægypro fuit illo major. *ib.*
Ejus oſſa collegit Moyſes & tranſtulit. *ib.*
E menſa ſua ſingulis fratribus ſuis miſit fercula. 1102.
¶ Joſephi Templum, & judicium de illo. VIII. 1170.
Ejus deſcriptio breviter explicatur. 1172.
Joſephi auctoritas de rebus ad Templum pertinentibus, levioris eſt momenti. x. *939.*
Joſephi de Templi Oniæ ſententia. XII. *269.*
De natalibus Sacerdotum explicatur. 322.
Joſephi hallucinationes quædam. III. 777. 779.
Joſephi de bello Judaico lib. IV. cap. IX. locus, in quo agitur de decem otioſis, examinatur. XXI. 370.
Joſephus ſæpe reprehenſus de mendacio ab Harduino, in opere de nummis Herodiadum. XXIV. 945.
Joſephus filius Mathatiæ ſcriptor belli Judaici, natus eſt anno primo imperii Caligulæ. 1112.
Fuit ingenio vivido, ſtuduitque naviter, ita ut annos natus XIV. interpretaretur ſacros libros. *ibidem*.
Per tres annos vixit apud Bannam quemdam in deſerto. *ib.*
Annos natus XIX. dedit ſe reipublicę totum, & inter primores emicuit. *ib.*
Perrexit Romam, ubi carus fuit Sabinæ PoppϾ, ab eaque donatus largiter. *ib.*
Reverſus in patriam jam turbis vexatam depoſcit tutandam Galilæam, quam defendit acriter ab armis Veſpaſiani. *ib.*
Sed ab eo captus liberatuſve, prænomen Flavii aſſumſit. *ib.*
Fuit carus Imperatori Tito. *ib.*
Joſephus multis in locis commendat ubertatem terræ Chanahan. XXIX. 4. 5.
Emendatur. 823.
Reprehenditur, & caſtigatur. 1021.
Joſephi Flavii error. XXX. *61.*

calceatum. *ibidem*.
In Joſue apparitione eſt quid amplius quod conſideretur, quam in apparitione Moyſis ipſius. *979*. Vide Moſes. Diſcalceatio.
Veſtimenta ſua ſcidit ob milites in bello peremtos. 1039.
Joſue non removit Gabahonitas. xxx. 544.
Removit familias profanas. 548.
Joſue maledictiones & benedictiones recitatæ populo, fuerunt ſcriptæ in lapidibus. 700.
Maledictiones recitavit in monte Hebal. *696*.
Benedictiones in Garizim. *ib*.
¶ Joſua ben Gamba inter Pontifices locatus. xii. 303.
Joſue filius Joſedec cur Oziæ patruo prælatus fuerit. 311.
¶¶ Jovi Deo Creatori hymnus a Cleante dicatus. xxxi. 490. Vide Jupiter.

I R

IRÆ Dei ſymbolum eſt ignis. xi. 878.
IRACÆ Perſarum ſitus ubi fuerit. vii. *93*.
Iστὲ, תיש, luna *σελήνη*. xxii. *46*.
IRENÆUS reprehenſus in tota diſſertatione de Marcoſiis. xxii. 777. Vide Marcoſii.
Irenæus ſecundi ſeculi pater eſt. xxx. 1574.
Narrat hæreticos Valentinianos conſueviſſe ungere caput ægrotorum oleo, & aqua. *ib*.
IRINUM eſt oleum ex Iridis radice. xxx. 1358.
In Pamphylia componebatur, & devehebatur in Latium. *ib*.
Fragrantius fiebat Elide Arcadiæ urbe. *ib*.
IRONIAM, Sarcaſmum, Antiphraſin eſſe in Sacris Literis, multa earum loca comprobant. xxvii. *469*.
IRREGULARITAS Sacerdotum vitio corporis laborantium. viii. 1112.
Aut genere. ix. *356*.
Aut anima. 358.
Deffectus, ex quibus fuit irregularitas. *ibidem*.
IRRIGATIONES agrorum per canales uſitatæ apud Hebræos. xxix. 325.

ponatur. I. 231.
Cur Hebræi ante hunc poſuerint libros Jeremiæ, & Ezechielis. *ib*.
Eorum rationem eleganter Abarbanel confutavit. *ibidem*.
Iſaias propheta filius Amos obiit diſſectus per ſerram in medio corpore, juſſu Manaſſis regis. xxvi. 252.
Iſaias in teſtimonium eventuræ Jeruſalem calamitati, jubetur nudis pedibus incedere. xxix. 913.
Ejus locus explicatus. *339*. Vide Ægyptus.
Iſaias verſus fudit. xxxi. 26.
Quibuſdam magnus orator videtur. *149*.
Refellitur hæc ſententia. *ibid*.
Ordine & dignitate omnibus prophetis præſtat. 401.
Ejus ſtylus, & character. *ib*.
Ejus XL. capitis expoſitio. 402.
Iſaiæ carmen triumphale. 480. Vide Ode.

I S C

ISCHARIOTES Judas unde dictus. vi. *668*. vii. *716*. *946*.
Hoc nomen datum diſcipulo proditori, ſignificat ſuſpenſum, ſtrangulatum. xxx. 1335.
Fortaſſe eſt nomen derivatum ab officio portantis nummos. *ibid*.
Fortaſſe a patria. *1336*.
Charioth nempe urbe Judææ. *ibidem*.

I S I

ISIS numen unde dictum. vii. 70.
Ejus ſacrificuli albis utebantur veſtibus. xxxii. *336*.
Iſidis ſub fabula res Judæorum occultantur. II. 207.
Ejus ſacerdotes cur linigeri. 212.
Iſidis ſynonyma. xxxii. 1038.
Iſis eadem ac Vacca. xxiii. 104.
Colebatur ab Ægyptiorum mulieribus. *ibid*.
Eadem

nova monſtra ſemper comminiſceretur, relictus ab Judæis fuit. *ibid.*

I S R

ISRAEL ישראל nomen cur Jacobo impoſitum. IV. 160.
De Iſraelis proſapia copioſa diſputatio. 157.
Iſrael pro populo & terra. Vide Populus. Terra.
ISRAELITÆ quo ſitu Jordanem tranſierint. V. 672. Vide Hebræi. Judæi.
Iſraelitarum terra cunctis ſanctior: decem ibi ſanctitatis gradus. VIII. 850.
Ex locis ejus alius alio ſanctior, omnium vero ſanctiſſimum Sanctum Sanctorum. *ib.*
Iſraelitæ Levitis quintam partem ex omnibus debebant. IX. 120.
Iſraelitæ omnes erant חברים in ſolemnitate. 238.
Iſraelitarum quinque gradus ſanctitatis. XII. 168.
Iſraelitæ in mores Ægyptios fuere præcipites. 588.
Iſraelitæ quidam ſingulis Hebdomadibus cum claſſe Levitarum aſcendebant in templum, dicti Viri ſtationis. XIII. 943.
Iſraelitarum ſtatus dum ab Ægypto egreſſi ſunt, parum vel nihil a beſtiarum ſtatu abludebat. I. 657.
Iſraelitarum decem tribus in perpetuum exſilium abductæ. III. 625.
Omnes Iſraelitæ partem habent in futuro ſeculo. XXV. 892.
ISRAELITICÆ terræ nomine, Montes, Valles, & Campi indicantur. II. 336.
Iſraelitica terra comburetur per ſeptennium ſulphure, & ſale. XXX. 1000.
Qui moritur, & ſepelitur in terra Iſraelitica, habet duplex meritum. *ibid.*

… ſervanda præceperit Deus. 716.
Jubilæi rationes morales, & myſticæ. *ibidem*.
Jubilæi tempus, & nominis origo. III. 295.
In eo quædam ſunt cum anno Sabbathico communia. 296.
Servi non omnes cujuſque generis & originis manumittendi. *ib.*
Licet abalienata terra ad priorem dominum redire deberet, non tamen idem jus in omnibus fuit. 297.
Æra Judæorum ab Jubilæo. *ibid.*
Jubilæi inſtituendi ratio. IV. 375.
Cur ita dictus. *ibid.* Vide Annus.
Jubilæus annus recurrebat quinquageſimo quoque anno. XXIX. 485.
Erat ſanctus, cujus tamen ſanctitas non protrahebatur niſi ad anni initium. *ib.*
In jubilæo vendita vel pignora data, debebant reſtitui. 512.
A tuba ſic appellatus fuit. 516.
Debebat ſanctificari a principio anni. *ib.*
Servi hoc anno dimittebantur liberi. 517.
Jubilæus annus liberabat ſervos etiam aure perfoſſos. XXX. 400.
Jubilæus non aſcendit in computum annorum ſeptennii. *ib.*
Jubilæo anno hereditates reſtituebantur. XXX. 950.
Jubilæi anni poſt reditum Judæorum in Palæſtinam ceſſarunt. III. 526.

J U D

JUDÆÆ hiſtoria, urbeſque & populi ad eam pertinentes. V. 721.
Quadripartienda merito videtur. 721. 877.
Oræ maritimæ illius deſcriptio. 878.
Judææ montana. 881.
Judæa דרום *Auſtralis* appellata reſpectu Galilææ. 883.
Ora borealis ejus. 894.
Judææ deſertum ubi Johannes Baptiſta fuit. V. 1030. VI. 354.
Judæorum nomen cur & quando Hebræis tributum fuerit. II. 25.
Judæi tempore Chriſti utrum jus vitæ ac necis habuerint. III. 373. 375.
In multis ſtudebant ſanctiores eſſe, quam lex jubebat. 379.
Judæorum rectores ex quacumque demum tribu fuerint, Reſpublica tamen Judæi populi fuit. 560.
Judæorum nomine nunquam duodecim ſimul tribus appellatæ ſunt. 563.
Hinc Euſebii oſcitantia notatur. *ib.*
Judæi regni decus non amiſerunt, niſi exciſa urbe, Temploque incenſo. 567.
Neque ſummos illi habuere doctores, Judices ac reges. 570.
Et magiſtratus alios, qui Reipublicæ negotia tractarent. *ib.*
Judæi in Babyloniam ducti a Nebuchadnetzar, in Meſopotamia maximam partem collocati ſunt, ſalvis ceremoniis ac legibus patriis. 626.
Judæus יהודי, vox triplicis acceptionis eſt. III. 634.
Judæos cecidiſſe non excidiſſe multis probatur argumentis. 640.
Judæorum converſio aliquando eſt futura. 640. 644.
Judæorum gens valde commendatur. 644.
Multa Judæis debet Chriſtiana Religio. 641.
Cæſares in Judæos infenſi. *ib.*
Judæorum defectiones variæ recenſentur. III. 736.
Abdicata Idolomania, in varias ſecta hæreſeſque abiere Judæi. 751.
Quamvis Græcanicam ſcientiam decreto interdixerint, plurima tamen eorum placita adoptarunt. 756.
Quæſtionum atque diſputationum ab everſo templo inter Judæos ortarum, cauſæ aſſignantur. 752.
Judæorum virtus bellica quanta fuerit. 757.
De ea nihil a Rabbinis proditum. *ib.*
Error Joſephi ajentis ſub Xerxe militaſſe Judæos adverſum Græcos. 759.

Ju-

792.
De Judæorum pueris ante die octavum morientibus. 809.
Eorum filiæ qui in Judaiſmo initientur. 812.
Poſt matutinas præces quomodo ad prandium ſe comparent. 877.
Judæorum anima Sabbathina eſt merum figmentum. 944.
De Judæorum morbis atque remediis. 1120.
Cur ſemper domi alant pecus. 880.
Quomodo ad menſam accumbant. 1314.
Judæi generice dicti ſunt Iſraelitæ. Quando facta fuit diviſio tribuum, nomine Judæorum intelligebantur tantummodo deſcendenter ab Juda, qui propriam tribum conſtituebant. Poſt Babylonicam captivitatem, quia confuſæ tribus fuerant, Judæi, Iſraelitæ, Hebræi promiſcue uſurpantur. XXVII. 443.
Judæorum ſectæ duæ, Rabbaniſtæ, & Caraitæ. XXII. 154.
Caraitarum libri exſtant perpauci. 155.
Inter has ſectas inteſtinum eſt odium. XXII. 156.
De Judaicæ philologiæ utilitate. XX. 275.
Judaicum bellum exortum eſt anno mundi. 4014. poſt natum Chriſtum 67. æræ Dionyſianæ anno 65. Imperii Neronis 12. P. Silano Nerva, & Julio Attico Veſtino Coſs. XXIV. 1108.
Atrocitatem hujus belli, cujus finis fuit excidium Judaicæ Reip. ſcripſere Joſephus, & Egeſipus. *ib.*
Cœpit ab occaſione præſidii Romani, quod erat Marſadæ oppido vetuſtiſſimo. 1110. Vide Titus. Hebræi. Iſraelitæ. Jus. Juramentum.
JUDÆ cur aſſignatus נפך lapis in Pectorali Pontificis. IX. 522. XIII. 48.
Judæ nomine nunqam duodecim ſimul tribus appellatæ fuerunt. III. 563.
Hinc oſcitantia Euſebii notatur. *ib.*

Deo. 10.
Habent auctoritatem ſummam pacis, & belli. 311.
Appellantur ab Joſepho ἄρχοντας archontes, & μονάρχαι monarchæ. *ib.*
Judices in multis conveniebant cum regibus, & in quinque rebus diſcrepabant. 884. Vide Rex.
Judices ſeptem tempore Joſephi erant in quavis urbe. 1187.
Unus tantum non poteſt eſſe judex. xxv. 8. 10.
Si judicent ſimul pater & filius, magiſter & diſcipulus; cenſetur judicium unius, quod eſt illegitimum. 10.
Judici debetur merces pro ſua ceſſatione. *ib.*
Judicum in Iſrael erant ſeptem myriades, octo millia, & ſecenti. 44.
Judices neque teſtes poterant eſſe, aleatores, fœneratores, docentes volare columbas, nundinatores fructuum anni ſeptimi, nec propinqui litigantium. 72. 478.
Neque amici, neque inimici. 73. 78. 84. 496. Vide Teſtis.
Judices poſſunt retractare antequam perficiant judicium: pronunciata ſententia, nequeunt. 76.
Minor viginti annis non erat judex legitimus in rebus capitalibus. 108.
Si quis confecto judicio fugiat & capiatur, teſteſque afferant eſſe eum; ſententia de illo debet exerceri, quia reficitur judicium. 308. 314.
Moyſes conſilio Jethro creavit ſeptuaginta judices: tum Deo auctore alios ſeptuaginta. xxvi. 3. 23. Vide Synedrium.
Judices habebant locum peculiarem, quo convenirent. 3. 28.
Tam in Terra. 29.
Quam extra Terram. 35.
Nomen *Judex* eſt origine Hebræum. 5. 41.
Judex dictus fuit זקן ſenior, חכם ſapiens, ראש העם caput populi; item excelſus, nobilis, filius Altiſſimi &c. 42.
Genera eligendorum in judices. 46.
Qualitates. 47. 58.
Dignitas judicis pretio redimi non poterat. 6. 59.
Pallium ejus, qui emebat hanc dignitatem, habebatur tamquam clitellæ aſini. *ib.*
83.
Judicum tabulæ maltha illiniebantur. xxx. 1427.
JUDICIARIA poteſtas apud Hebræos ſub Romanis quanta. xii. 12.
JUDICIUM quo fundamento in valle Joſaphat fore futurum Judæi autument. vi. 336.
Judicia in portis olim habebantur. III. 186.
Duo conſtituta ſunt Hieroſolymis. *ib.*
Judicia capitalia Hebræi Chriſti ævo non prorſus amiſerant. 283.
Judiciorum a ſtatutis diſcrimen. I. 181.
Judiciorum civilium quinque perſonæ. III. 358.
Modus ferendi ſententiam in judicio apud Hebræos. 359.
Alius apud Hebræos, alius apud Græcos, alius apud Romanos obtinuit. *ib.*
Judiciales phraſes. *ib.*
In judiciis capitalibus non feſtinandum; ſecus in aliis. III. 370.
Abeſſe tamen debet temeraria pronunciatio. *ib.*
Locus exſecutionis, & exſecutorum nomina. *ibidem.*
Criminum rei pronunciatio. *ib.*
A reo danda confeſſio, ut locum haberet in futuro ſeculo. 371.
Potus mixtus ad cerebrum turbandum porrigebatur reo capitali. *ib.*
Judicia criminalia extra Palæſtinam pronunciandi Hebræis nulla poteſtas, niſi precaria. 557.
Hæc tamen opinio aliis falſa cenſetur. 560.
Judicia capitalia per Romanos Synedrio ablata. 596.
Exceptis criminibus contra religionem. *ib.*
Judicio quatuor conditiones aſſignantur. iv. 647.
Judicia Hebræi ſub dio exercebant. 1243.
Item Romani. *ib.*
Et Athenienſes. 1245.
Uſque ad captivitatem Babylonicam in portis urbium exercebantur. 1244.
Poſt quam in Conclavi & Tabernis judices ſedebant. 1245.
Judicia de homicidiis fiebant a Synedrio viginti trium. xv. 440. xvi. 778.

Ju-

cibus: hinc ad multa millia judicum numerus aſcendebat. 27.
Ea tamen aſſerſio refellitur. *ib.*
Judicia Hebræorum fuerunt actiones in populo Dei, quibus delicta & accuſationes examinabantur, inſontes abſolvebantur, ſontes damnabantur, ut metus ingereretur mentibus, & honor Dei vindicaretur. xxvi. 2. 11.
Judicium; ſpectata radice Hebræa, ſignifica legem communem. *ib.*
Statim poſt diluvium fuiſſe in impios ſtatutas pœnas, ex Sacris Literis conjicimus. 19.
Judicia fiebant ſtatutis temporibus. 4. 36.
Sententia condemnatoria enunciabatur poſtridie. 37.
Quodlibet judicium debet conſtare tribus perſonis; Judice, Actore, Reo. 5. 41.
Judicia debebant exerceri per viros præſtantes. 5. 57.
Judicia criminalia exerceri non poterant, niſi in terra Iſrael. 6. 68.
Judicia leviſſima fiebant coram tribus judicibus; majora coram viginti tribus; maxima coram Synedrio magno. 82.
Judicia apud Ægyptios maxime floruerunt. xxvi. 95.
Actor apud Ægyptios ſcripto exponebat reo injuriam, aut damnum acceptum: Reus ſcripto afferebat rationes, ſolvebat objecta. Lectis hujuſmodi ſcriptis, ab judicibus ſententia pronunciabatur. 114.
Judiciales hebræorum leges norma fuerunt plurimis antiquis legislatoribus. xxvi. 234.
Judicia capitalia fiebant ob peccatum *mortis*, vel *judicii mortis*, vel *ad mortem*; quæ phraſes adhibentur ad inuendum crimen morte puniendum. 242.
Judicia de quocumque ſupplicio fiebant vel a Synedrio viginti trium, vel a Synedrio magno. 256.
Judicia hæc fiebant etiam a regibus. xxvi. 257.

1357.

Judicii vocabulum variis notionibus accipitur in Sacra Scriptura. iv. 192.

Judicium infamationis fiebat a viginti tribus. xxv. 2.

Judicia pecuniaria fieri non poterant in veſpero Sabbathi: quiddam Rabbini addunt & Capitalia. xxx. 770.

JUDITH liber vere divinus eſt, & θεόπνευστος a Deo inſpiratus. I. 242.

Qua lingua ſcriptus fuerit diſſeritur. 250.

Dicuntur liber Judith & Tobiæ inſpirati eo inſpirationis gradu, qui בת קול filia vocis dicitur. 251.

Judith inter alia ornamenta habuit ſandalia hœdina, & coccinea fortaſſe. xxix. 706.

J U G

JUGE Sacrificium habebat opus vaſis tribus, & nonaginta. ix. 188.

Super qua menſa ponerentur hæc vaſa. 190.

Non vitiabant ſacrificium juge. *ib.*

Jugis ſacrificii modus, & canones exhibentur. 900.

Quæ tum voces audirentur. xi. 863.

Jugis ſacrificii agnum peracta decineratione mactabant. xiii. 964.

Membra ad collem a ſacerdotibus deferebantur. 973.

Jugis ſacrifici matutini, & veſpertini præcepta. 989.

Juge veſpertinum qua hora mactabatur, & offerebatur. 1024. Vide Sacrificium.

JUGERUM, ſive πλέθρον, Romanis quanta menſura fuerit. xi. 266.

Jugerum ſpatium terræ apud Romanos, habebat in longitudinem pedes ducentos quadraginta, in latitudinem vero centum & viginti. xxviii. 75. 152.

Hinc areę magnitudo. *ib.*

Sic appellatum fuit, quod tantumdem ſpacii uno jugo boum in die arari poterat. *ib.*

Jugerum Argentoratenſe continet pedes Argento-

tor. xxxi. 1209.

Julianus contrarius eſt Euſebio de ſtudiis Hebræorum liberalibus, & verſibus hexametris. xxxi. 877. 903.

JULII menſis Kalendis Romani migrabant in domos, quas conduxerant. xxiv. 1205.

¶ Julius Philippus, dictus Arabs, Imperator mitis fuit in Judæos, fortaſſe quia Judæi in Arabia unde ille erat, mercaturas exercebant ampliſſimas. xxvii. 1121.

¶ ¶ De Julio Cæſare ut progreſſus eſt in Africam. xxx. 1195.

Diſcedens in comitia, diſcedenſque Roma matrem oſculatus eſt. 1212.

Aſcendit triunphans in Capitolium ad lumina, quadraginta elephantibus lychnuchos portantibus. 1246.

Palma nata in ejus baſi eſt. 1264.

Tranſtulit celebritatem Bacchi Romam ex Armenia. 1271.

Delectabatur poeſi. xxxi. 177.

J U M

JUMENTA vendentes apud Hebræos ad quid tenerentur. xiv. 1462.

Jumentorum heterogenea Hebræis a Deo interdicta. xxix. 233.

Explicatio hujus præcepti ex Siphra. *ib.*

Num verum ſit, quadraginta verbera fuiſſe infligenda rhedario, qui duas beſtias heterogeneas curricí alligaſſet. 234.

Hoc explicat, & interpretatur Ghemara Hieroſolymitana. *ib.*

Vis & radices vocum inquiruntur. 236.

Jumenta inſerviebant triturationi ſegetum. 9.

Jumentorum nomine intelliguntur boves, & equi. *ibidem.*

Jumenta adhibita ad molendum frumentum. 130.

Jumentum, quocum mulier concubuiſſet aut vir, & ipſum & concumbentes comburebantur. xxx. 208.

JUN

JUPITER Caſius, ζεύς κάσιος, in pervetuſto numiſmate. VI. 894.
Ammon Ægyptiis. VII. 1110.
Jupiter lapis. VIII. 476.
Jupiter Aratrius, Dagon in Sacra Scriptura appellatur. XX. 311.
Jupiter ſua cognomina Phœniciæ accepta refert. II. 51.
Eſſe Moyſen fuſe probatur. 56.
Jupiter ab Curetibus cymbalis occultatus. XXXII. 1032.
Idem qui Attis, & Bacchus. 1048.
Jupiter Sabazius derivatur ab יהוה צבאות Jehova Sabaoth. XXIII. 37.
Jupiter ut Deus muſcarum excultus. 188.
In ſummitatibus montium ab Aſiaticis & Europæis colebatur. 1200.
Jupiter Ægyptius excultus feſtis, theatris, epulis ob tempeſtatis moderamen circa ſolſtitium æſtivum. 368.
Jovis ſepulcrum qui ſomniare potuerit Gentilitas. VII. 482.
Jovis currus. VIII. 570.
Jovis thronus. 572.
Jovis alæ. 574.
Jovis cognomina Phœnicia ſunt. II. 51.
Jovi Deo Creatori hymnum Cleantes dicavit. XXXI. 490.
Jovi Piſtori in Capitolio ara collocata erat. XXIX. 288.
Cur, & quando hæc ara illi poſita fuerit. *ibidem*.
Jovi varia coronamenta florea, frondea, metallicaque tribuit antiquitas. XXX. 1224.
In ejus honorem inſtituti fuerunt ab Hercule ludi Olympici. 1242.
Jovi Æſculus arbor erat ſacra. 1243.
Jovis Cteſii ſigna quomodo ſtatuerentur. 1363.

Capadoces per ventum, & montem, quem Deum putabant. 419.
Juratum etiam per allium, & cœpas. *ib.*
Per anſerem. 420. 508.
Per canem. 421. 508.
Per hircum. 422. 508.
Pythagorici jurabant per quaternionem: nam putabant hunc numerum ſpectare ad animæ integritatem. 422.
Erat quaternio: Mens, Scientia, Opinio, Senſus. *ib.*
Juratum & per res caras apud antiquos. 424.
Per Mariam, per Michaelem apud Chriſtianos. *ibidem.*
Quidam jurabant per pellem ſuam. *ib.*
Per capreas cervoſque juratur in Canticis. 425.
Interpretatio hujus juramenti. *ib.*
Per nummos ferreos. 427.
Nobiles Galli nunc jurant per fidem ſuam. 428.
Anabaptiſtæ jurabant *per meam viri veritatem. ibidem.*
Inter jurandum duo priores digiti verſus cœlum elevabantur in Eutychianiſmi deteſtationem. *ibidem.*
Monothelitæ uno ſe digito cruce ſignabant. *ibidem.*
Alii utramque manum ad cœlum attollebant. 429.
Uſitatum ſuit manum fœmori ejus cui jurabatur, ſupponi ab illo qui jurabat. 430. 502.
Vel manum pectori admovere. 432.
Per feſtucam etiam juramentum præſtabatur. *ibidem.*
Chriſtiani in judiciis jurant per tactum Evangeliorum, & ſacrorum Bibliorum. *ib.*
Vel manibus clauſis Miſſali. 434.
Nonnunquam ara ab jurante tangebatur, igniſque ſuper ara poſitus cum invocatione numinis, cui erat ara dicata. 434. 435.
Juramentum *de ſeptima manu* ſuit, cui inter ſeptem teſtes. 436.

dem.
Milites anno novo ineunte, juramenta præſtabant. 449.
Diebus Dominicis & feſtis, jurare nefas. 450.
Jurabatur mane, & ab jejunis. *ib.*
In Sicilia juramentum non ſervantes, ſtatim a Diis crediti puniri. *ib.*
Putabant Gentiles, non ſervantes juramentum deturpari aliqua inſigni corporis nota. 451.
Juramentum latine exprimitur multis vocibus ſynonymis. xxvi. 454.
Apud Græcos dicitur *ὅρκος* oreos. 455.
Jurant & per verbum *ὄμνυμι* omnymi. 456.
Hebræi illud multis nominibus expreſſerunt. *ibidem.*
Etiam Germani & Galli habent ſua nomina. 457.
Jurabant Ægyptii per Oſirim. 458.
Reges Perſarum per Mithram.. *ib.*
Græcis Romaniſque per Jovem juramentum erat maximum. 459.
Jurabatur etiam apud illos & per alios Deos. 460.
Antiqui jurabant per aſtra, quia numina putabantur. 462.
Turcæ per ſolem, lunam, & vitam ſuam. 463.
Interdum jurabant per homines viventes, eorumque genios. 465.
Per ſalutem principum, & ſuorum. 466.
Etiam per membra corporis. 467.
Qui mos ſuit Judæis. *ib.*
Hinc *annuere capite.* 468.
Chriſtiani jurabant tangendo caput illius, cui jurabant. 469.
Per coronam regis. 470.
Per barbam, quia putabatur ſacra. *ib.*
Per dexteram. 471.
Per vitam & fortunam regum. *ib.*
Per bruta, & res inanimas. 472.
Per elementa. 473.

Per

Digitized by Google

lum. 499.
Et Chriſtiani tangunt Evangelia. 501.
Quod ab jurante ſupponeretur manus fœmori; eo quidam fieri putant, ut inueretur myſterium circumciſionis, aut paſſio Chriſti. 502.
Quidam volum pro ירך fœmore, intelligi balteum. 503.
Alii dicunt voluiſſe hoc jurantem; ſi male juraſſet, poſteris ſuis mala imprecari. 504.
Græci jurantes tenebant aras. 505.
Qui mos viguit in Chriſtianis; & hoc erat juramentum magnum. 506.
In juramento minori ſeu privato, Græci manum ſuam imponebant capiti ejus, cui jurabant. *ib.*
In honorem Deorum ad quorum aras jurabant, immolabant beſtiam. *ib.*
Varia erant apud Hebræos juramentorum genera, & ritus. 580.
Erat juramentum *futile*, hoc eſt inconſiderate pronunciatum. 509.
Debebatur ſacrificium. *ib.*
Si de induſtria adhibebatur falſo nomen Dei, flagellabatur jurans. *ib.*
Juramentum *vanum*, quod quadrifariam tributum eſt. *ib.*
Juramentum de depoſito: 'cum quis negabat aliquid apud ſe fuiſſe depoſitum. 510.
Juramentum teſtimonii, quod dabatur in judiciis. 511. Vide Teſtis.
Non licebat jurare per creaturas. 512.
Neque per ſeptem Dei nomina. *ib.*
Juramentum depoſiti datur, cum quis apud ſe tenet aliquod depoſitum, ſeu creditum furto ablatum, vel violenter ademtum, vel inventum, & negat ſe habere. 513.
Oritur reatus multiplex. 5. 513.
Reus vabulabat. 515.
Et debebat offerre arietem pro reatu. *ib.*
De pœna juramenti falſi in depoſito. 516.

quoſdam morbos. 603.
Immo hæc charismata data ſunt toti familiæ. 604.
Galliæ reges coronati virtutem habent adverſus ſtrumas. *ib.*
Principes quod gererent vices Deorum, colebantur eadem qua Dii reverentia. 605.
Hinc non ſervantes juramentum per genium principis puniebantur. 606.
Scilicet fuſtibus cædebantur. 608.
Jurabant etiam per principis vitam, ſalutem, natos. 609.
Horrendiſſima vocatur formula ab Imperatore jurandi per glorioſam Dei genitricem, per Archangelos Michaelem, & Gabrielem. 610.
Jurantes dicebant *Amen*. *Amen*. XXX. 622.
Juramentum datur quando non adſunt teſtes. 1018.
Juramentum purgationis Canonicæ apud veteres Chriſtianos genus erat. 1034.
Juramenta omnia in Lege expoſita, non fiebant niſi interpoſito Dei nomine יהוה. XIV. 522.
JURARE, jurans, jusjurandum. Vide ſupra Juramentum.
JURGANTES inter ſe, ſeſeque percutientes quæ jura reſpiciant. XIV. 468.
JURISDICTIO Pontificis & Sacerdotum, ac aliorum in eos. XII. 74.

J U S

JUS Judaicum duplex eſt. VIII. 722.
Thalmudicis deliramentis corruptum eſt. 726.
A Maimonide in meliorem formam digeſtum. *ib.* Vide Jad. Maimonides.
Quomodo in unum corpus Talmudicum coaluerit. 728.
Jus gentium in commerciis poſitum Sodomitæ recuſaſſe dicuntur. XIV. 218.
Jus naturale, quod eſt naturæ prima principia, inter perquiſitiones debet locum primum obtinere. XXVII. 489.
Jura omnia Hebræorum propria civilia & naturalia, ſeu judicialia & ceremonialia, etiam naturalia & moralia, ſeu officia communia omnium hominum, continentur in Pentateucho. 525.
Nomine juris univerſalis in pentateucho contenti, veniunt præcepta illa data Noachitis: quo nomine jus naturale & univerſale idem ſonat. *ibidem*.
Et hoc eſt immobile ſeu immutabile, & nullibi non eamdem vim habet. 530.
Alii deſumunt jus naturale ab uſibus aliorum animantium: alii ab omnium, ſeu plurimarum gentium moribus; alii ex naturali ratione, ſeu recto ejus uſu: alii ab imperio, & indicatione ſupremi numinis. *ibidem*.
Juriſconſulti definitionem juris communis capiunt ab eo, quod ſit ab omnibus animantibus. 531.
Perperam. 560.
Nam improprie animantibus tribuitur juſtitia, continentia &c. 561.
Hebræi non illud deſumebant a brutis. *ibidem*.
Mores, opiniones, conſtitutioneſque omnium, vel plurium gentium non conſtituebant apud Hebræos jus naturale. 563.
In quo bene agebant: ſcire enim nequibant, quinam eſſent mores & opiniones gentium; quod neque nos ſcimus. 565.
Præterea apud quaſdam Gentes hoc erat permiſſum, quod erat vetitum apud alias. 567.
Hoc dicitur jus Gentium proprie, quo utuntur diverſo ſingulæ gentes. 570.
Neque rationis uſus erat regula juris apud Hebræos. 572.
Nam rationis uſus non ſemper eſt certa regula, cum ratio petatur a moribus earum gentium diverſarum, intra quas homines degunt; quæque ſingulæ cum diverſimode operentur, diverſimode etiam ratiocinantur homines. 572.
Præterea uſus rationis non ſemper ſibi conſtat. 574.

Ut

592.
Jus hoc divinum innotuiſſe Noachitis a Deo ipſo, & per traditionem ad poſteros manaſſe dicunt Hebræi. 594.
Itemque Pagani, Mahumedani, Chriſtiani. 597.
Itaut quaſi quædam intelligentia adfuerit Noachitis, quæ eorum intellectum inſtrueret, & ad hanc illamve operationem moveret, & ab aliis operibus retraheret. 600.
Juxta alios præcepta juris naturalis ſunt: I. ut agnitus creator honoretur. 603.
II. Ut bene vivatur. *ib.*
III. Ut notitia creatoris exemplis morum tradatur aliis. *ib.*
Juxta Hebræos ſunt hæc, quæ Deus ipſe dedit Noachitis: I. De cultu externo numinis.
II. De non maledicendo nomine ejus ſanctiſſimo.
III. De effuſione ſanguinis.
IV. De revelatione turpitudinum.
V. De furto & rapina.
VI. De judiciis.
VII. De membro animalis viventis non comedendo. *ib.*
Hæc ſtatim ab initio rerum Noachitis data fuere. *ib.*
Dicuntur autem Noachidarum, quia per filios Noe ad nos deſcenderunt. 606.
Primo præcepto vetantur Idololatria & Blaſphemia. 613.
Vide Idololatria. Blaſphemia.
Ex hoc primi præcepti jure factum eſt, ut Iſraelitæ deberent in terris in quas ingrediebantur, deſtruere falſorum numinum adorationem, cultumque veri Dei diſſeminare. 621.
Nemo gentilis habitans in terra Iſrael poterat cogi ad profitendam legem Judaicam: ſed obligabatur ad obſervanda Noachidarum præcepta. 641.

KAHATHITÆ Arcam ferebant. x. 870.
KAJUSIN, urbs fuit ad quam plures molæ allatæ ſunt. xxix. 87.
KALATHUS, κάλαθος, קלת. xxix. 247.
KALENDÆ Januariæ feſtæ ſervorum antiquorum. xxix. 296.
Vide Januarius.
De feſtis Catholicorum in Kalendis Januarii. *ibidem*.
KALENDARIUM Hebræorum vetus ſchemate locupletiſſimo exponitur. iv. 387.
Καλύβη. xxxii. 934.
KANAK, vox Phœnicia qua appellabatur urbs apud fluvium Anam. xxviii. 1382.
Qui hodie appelletur. *ib.*
KANEH קנה menſura, Arundo, Calamus. Vide Calamus.
KAPPA, κ, Græcorum ante *e* & *i*, nulla litera Hebraica æquivalet. xxxii. 30.
KARÆI, KARAITÆ קראים, quinam ſint, & eorum dogmata. xii. 43.
Vide Caræi, Charæi.
Karaitæ omnem traditionem & Scripturam, præter Pentateuchum rejiciunt. III. 107.
In Sadducæos degenerarunt. *ib.*
Thalmud neutrum amplecti volunt. 908. 910.
KARATIUM, pondus quod adhibetur in penſitandis gemmis. xxviii. 103.
Karatium dividitur in quatuor grana. *ib.*
In Galliis erat pondus. Nunc tantum indicat puritatis gradum in auro. *95*.
Καρποβάλσαμον Carpobalſamum quid ſit. xi. 528.
Καθ' ἡμέραν quid ſit. x. *962*.
Καθάρματα qui proprie dicerentur. x. 704.
Vide Piacularis.
Καθαρισμὸς τοῦ ἱεροῦ. xi. 1036.
Καθαρμὸς, hujus vocis ſenſus illuſtratur. xxii. *930*.
Καταγλώττισμα quid ſit. xxx. 1185.
Καταξαίνειν τινὰ εἰς φοινικίδα. xiii. 125.
Καυκάλιον. xi. 368.
Καυσία, ejus notio. xii. 813.
mam, & Olivetum. xxix. 22.
Κειρία. xxxiii. 545.
KEMPII fratres palatium Academiæ Oxonienſis perfecerunt. xxxi. 587.
KENÆI ab Eſſenis an diferant. v. 873.
KENI nome Jethro. xiv. 336.
Κειοτάφια. xxxiii. *669*.
Κῆνσος כסף ריסא Cenſus. xxvi. *985*.
KEPLERI futile commentum circa lunares motus. I. 425.
KERIATH SCEMAH קריאת שמע, quid ea ſit. ix. *907*.
Κέρματα, κερματίζειν quid ſit exponitur. xxviii. 371. Vide Argentum.
KESITAH קשיטה, quid revera ſit non conſtat. xxviii. 297.
Videtur nomen non Hebraicum, & nummum ſignificare. 298.
Alii nummum aureum volunt innui. *299*.
Apud Chanahanæos קשיטה idem fortaſſe fuerit, quod שקל ſiclus: ſed non erat nummus cuſus. *ib.*
Ae forte ponderis majoris. *ib.*
Keſitæ quibus Jacob emit agrum, ex auro fuerunt. *ib.*
Quidam volunt fuiſſe ſextam partem denarii Romani. *306*.
Quidam eſſe nummum Hebræis Agnum appellatum. Vide Agnus. Gera.
Κέντρα quid? xxvii. 254.

K I

Κιθάριον. xi. *919*.
Κιβωτός. xxxiii. 323.
KICHAR, Cicar, ככר, eroprie ſignificat fruſtum, aut maſſam magnam. xxviii. 307.
Quantitas & pondus ejus ſtatui nequit. *ibidem*.
Forte talentum fuit. *ib.*
Locus Exodi c. 38. v. 24. *26*. non exprimit ejus pondus. *309*.
Erat ככר gravius ſiclo שקל. *ib.*
Vide Talentum.

Κοπίσκον. XI. 338.
KORACH, Koritæ. XII. 21. XXXI. *1076*.
Κορβᾶν, קרבן. XXVI. *392*. *494*.
Κόρος. XXVIII. *682*.
Κουρὰ videtur ab קרחה. XXIX. *434*.
Κόττος. XI. 588.
Κοτύλη. XXXII. *906*.

Literalis ſenſus, & emblema. 132.
Situs ejus. 758. IX. 190.
Schema. VIII. 792. IX. 220.
Vide Mare æneum.
Labra minora decem. IX. 220.
Omnia ubi eſſent. 222.
Uſus eorum. 224.
Labra non erant in domo ſecunda. *ib.*
Niſi unicum inter veſtibulum & altare. *ibidem*.
Labri epiſtomia quod eſſent. 226.
Labri rota. *ib.*
Labrum apprime illuſtratur. 751.
Labrum Templi ſecundi ubi ſitum fuerit. 752.
Epiſtomia ejus primo quidem duo, poſtea duodecim. *ib.*
Ejus מכני, ſeu מיכני machina. 753.
Aquæ quantitas in illo. 754.
Salomonis labra decem, qua materia & forma. 755.
Qua craſſitie. 756.
Labrum Salomonis, ſeu mare æneum prolixe illuſtratur. 759.
Labro cur ben Catin duodecim fecerit epiſtomia. XIII. 482.
Quo loco eſſet. XIV. 634.
Labrum æneum Tabernaculi ex ſpeculis mulierum. II. 362.
Copioſa ejus explicatio. 366.
Labrum ſitum erat inter veſtibulum & altare, protractum verſus plagam auſtralem. XIX. 360.
Etymologia vocis *Labrum*. 1505.
Redditur ab interpretibus λουτὴρ, λέβης, βάτις, aſperſorium, pelvis, concha. *ib.*
Etymon Hebraicum. 1506.
Multi volunt ejus materiam fuiſſe ex cupro, alii ex ferro, ex calybe quod ex eo fierent ſpecula; ſed cito nimis contrahit æruginem: alii ex ære Corinthiaco, ut Villalpandus; quæ opinio refellitur. 1507.
Explicantur verba: *De ſpeculis mulierum, quæ excubabant in oſtio Tabernaculi*. 1508.
Septuaginta verterunt, *Mulierum jejunantium*. *ibidem*.
Poteſt ergo verti במראות הצובאות cum lignis ornantibus. *ib.*
Ea expoſitio rationibus fulcitur. *ib.*
De forma labri ſententia Ludov. de Dieu approbatur. 1522.
Ex Arabica lingua derivatur vox. *ib.*
Probatur vox ſignificare operculum. 1523.
Et confirmatur locis aliis Scripturæ. 1524. 1525.
Ratio operculum intelligere cogit: labrum enim ſub dio expoſitum cineribus ſacrificiorum, ne aquæ inficerentur, operculo opus erat. 1526.
Ejus nos latet figura. *ib.*
Rabbini docent labrum inſtar ollæ ita magnum fuiſſe, ut quatuor ſacerdotes ſimul lavare poſſent manus & pedes. 1527.
Habebat epiſtomia, e quibus aqua in labro contenta diſfluebat. 1528.
Locus labri erat inter tentorium conventus, & altare. *ib.*
In Græco & Samaritano codice adjectum fuit, cum caſtra moverentur hoc labrum coopertum operculo hyacinthino pelliceo, impoſitum vecti fuiſſe aſportatum. Certe intelligendum & ipſum fuiſſe inter vaſa. 1529.
Labro Templi ſecundi docet Ghemara addita fuiſſe epiſtomia decem; ut duodecim ſacerdotes ſacrificaturi ſimul ſinguli poſſent ſe lavare. 1530.
Erat inter porticum & altare. *ib.*
Uſus labri erat, ut ſacerdotes lavarent manus & pedes. 1531.
Quia nudis pedibus incedebant ſacerdotes, ideo eos lavabant. 1532.
Ritus hic permanavit ad Turcas. 1534.
Olim Gentiles ad templum habebant aquiminale magnum; & nefas erat illotis manibus aſſiſtere ſacris. *ib.*
Pluribus id poetarum teſtimoniis aſſeritur. *ibidem*.
Aqua labri utebantur & pro muliere de adulterio ſuſpecta. 1536.
Forte etiam victimarum membra lavabantur. *ibidem*.

La-

LACEDÆMONII cur puniceis induerentur thoracibus. XIII. 214.
Lacedemoniis nequaquam licebat paternum vitę inſtitutum deſerere. III. 524.
De Lacedæmoniorum nummis & obolis. XXVIII. 389.
Uſque ad Lyſandrum obeliſcis tantum ferreis uſi ſunt pro nummis. *ib.*
Annis 550. poſt Lycurgum uſi ſunt eiſdem obolis ferreis. 394.
Errat Salmaſius, qui putat eorum nummos ſignatos fuiſſe. 395.
Uſos eos corio pro nummis Seneca ſcribit. 412.
Explicatur. *ib.*
Lacedęmonii volebant mulieres ſuas exerceri in palæſtris cum viris. XXX. 1386.
LACERATIO veſtium apud veteres in luctu & mœrore erat uſitatiſſima. XIII. 551.
Cauſæ, & ritus hujus lacerationis recenſentur. 552.
Mos hujuſmodi etiam apud Gentiles obtinuit. 560.
Immo & laceratio carnium in luctu & mœrore. 938. Vide Lugens. Mortuus. Funus. Veſtis. Pontifex.
Lacerationis veſtium ritus cognoſcere quantum interſit. XXXIII. 1105.
Loca Sacræ Scripturæ, in quibus de ea fit mentio. *ib.*
Perſonæ veſtes lacerantes recenſentur, & illuſtrantur. *ib.*
Perſonæ quæ ad lacerandas veſtes teneri inductione monſtrantur. 1106.
Sacerdotes majoris minoriſve ordinis. 1107.
Summus pontifex. *ib.*
Quid de lege Levit. X. ſtatuendum. 1108.
Et de leg. Lev. XXI. quid ſentiendum. *ib.*
Quas veſtes ſacerdotibus lacerare licuerit juxta Rabbinos. *ib.*
Pontifex inferne, ceteri vero ſacerdotes ſuperne veſtes ſcindebant. 1109.

Perfundebantur oleo inſtar X. χ. xii. 690.
Vide X. Chi.
LAGENA, menſura duodecim Cotylarum fuit. xxviii. 140. 613. Vide Cotyla,

L A M

LAMECH inventor primus nummorum fuiſſe dicitur. xxviii. 225.
Primus Lamech duas uxores habuiſſe legitur. xxx. 46.
Unam prolis, alteram voluptatis gratia. *ib.*
In effato Lamech ad uxores, quidam carmen agnoſcunt. xxxi. 202.
Lamech unam tantum cædem fecit. 209.
LAMENTATIO qualis cenſeatur pro Maimonidis ſententia. xxxiii. 46.
Lamentatio pro mortuo non excedat ſeptem dies. 54.
Quid ſi mortuus fuerit Sapiens? *ib.*
Lamentatio Chaldæo Hebraicoque ſermone quam varie dicatur. 1276.
Latino item, & Græco. 1278.
LAMENTATORES & Lamentatrices conducere debent heredes mortui, quia luctus fit in ejus honorem. xxxiii. 48. Vide Præficæ. Luctus.
LAMIA, ſeu cane carcaria fuit deglutitus Jonas propheta. xxx. 1553.
Lamia habet rictum & fauces latiſſimas. *ibidem.*
In curia Bremenſi lamia Jonæ depicta eſt. *ibidem.*
In mari rubro prædæ hominum inhiant. *ibidem.*
Quintuplici dentium ordine armantur. *ib.*
Lamiæ felle fortaſſe fuit curatus Tobias a cæcitate. 1554.
Ejus jecur magnam vim habet ad curandos oculos. *ib.*
LAMINA ציץ illuſtratur. viii. 96. Vide Ornamentum. Bractea.
Frontine, an Tiaræ impoſita. ix. 1159.
Iterum illuſtratur. xii. 67. 795. 867.
Ejus forma explicatur. 867.

...morum. xxxi. 1073.
Significat præfectum muſicæ. *ib.* Vide Pſalmus. Titulus, Victor. למנצח.
Λαμπαδοφορεία quid eſſent. x. 477.
LAMUEL, Salomon Deo dicatus dilectuſque. xxix. 38.

L A N

LANÆ uſus in pileis conficiendis. xii. 825.
Lana ex arboribus collecta. 831.
Lana Damaſcena omnium præſtantiſſima fuiſſe creditur. xiii. 182.
Itemque Mileſia. 183.
Et Apula. *ib.*
Lana vitis צמר גפן quænam intelligatur. 220.
Lanæ primitias dare Judæi ſacerdotibus debebant. 1113.
Pars lanæ, quæ dabatur Sacerdotibus, debebat eſſe alba. xv. 718.
Quæ detonſa fuiſſet ex ovibus meis, & non empta aliunde, cadebat in decimam. *ib.*
Lanæ & lini mixtura in veſtibus texendis vetita erat. xv. 778. xx. 272.
Lana hyacinthina quænam eſſet. xxix. 59.
Quidam volunt eam fuiſſe colore cœruleo tinctam. 61.
Lana ignea dicebatur lana purpurea. *ib.*
Lana Callaica eadem ac hyacinthina eſſe videatur. *ib.*
In lana quatuor advertenda ſunt: tonſio, color, uſus, corruptio. 153.
Lanæ color eſt multiplex: albus communior eſt, atque laudatior. *ib.*
Lanarum aliæ aliis pretioſiores. *ib.*
Varro docet quænam ſuo tempore pluris fieret. *ibidem.*
Lana dicta fuit, ut Plinio videtur, a laniando; quia non tondebatur, ſed vellebatur. 155.
Hinc in dolore dilaniati, hoc eſt evulſi capilli. *ib.*
Lanæ uſus fuit, & eſt etiam nunc ad veſtes conficiendas. 158.
De lanificiis muliebribus Salomon loquitur in Proverbiis. *ib.*

No.

guentum Nardi fiebat. xxx. 1226. 1352.
LAODICENI Concilii canon illuſtratus. III. 235. 255.

L A P

LAPIDANDUS, & LAPIDATUS. Vide in ſequenti articulo.
LAPIDATIONIS domus eminebat duas ſtaturas hominis: alter teſtium impellebat ſuper lumbos; ſi convertebatur ſuper cor ſuum, convertebat eum ſuper lumbos; ſi moriebatur reus, ſatisfaciebat officio ſuo. Teſtis alter ſumtum lapidem injiciebat ſuper cor ejus; ſi moriebatur, ſatisfecerat officio ſuo; ſin minus, illum lapidabat omnis Iſrael qui aderat. xv. 262. 550. 704. xvi. 562. 976. xxv. 126. 616. xxvi. 257.
In hoc Rabbini errant. xxvi. 237.
Lapidandus erat reus in porta civitatis, qui tranſgreſſus fuiſſet legem Dei. xv. 702. 704.
Lapidati poſtea ſuſpendebantur in ligno. 766.
Erat hæc traditio. xv. 1008. xxv. 126. 618.
Viri lapidabantur nudi, non feminæ. *ib.*
Lapidatio nequibat fieri in die feſto. xviii. 1210.
Lapidationis locus erat extra Synedrium. xxv. 124.
Situs extra caſtra. 598. Vide Caſtra.
Cum ducebatur lapidandus ad locum lapidationis, unus ad portam Synedrii equo inſidens ſtabat ſudarium manu geſtans, ut ſi quis veniſſet ad Synedrium ad oſtendendam ejus innocentiam, poſſet ventilatione ſudarii impedire lapidationem. xxv. 124. 602.
Ipſe lapidandus ſi dixiſſet ſe demonſtraturum ſuam innocentiam; reducebatur ante Synedrium. *ib.*
Præibat præco dicens alta voce nomen & culpam lapidandi. 126.

ſumma eruditione illuſtratur. 518.
Lapis fundamenti videtur ſæpe alluſione in Scriptura perſtringi. 520. 526.
Unde nam orta ingens magnitudo illa iſtius lapidis apud Hebræos decantata. 534.
Quodve ſit idem cum Jacobi lapide cervicali. 536.
Lapides Altaris quos immundos reddiderunt Græci, ubi repoſuerint Haſmonæi. IX. 186.
Lapides Altaris & pontis ejus unde afferentur. 216. 740.
Lapides Rationalis. 510.
Cui ſingilatim attributi. 512.
Lapides altaris impolitos eſſe debuiſſe docent Hebræi. X. 593.
Et cur? 595.
Et unde extracti. 597. Vide Beth Cherem.
Vitiati ineptique ad id quinam cenſerentur. 598.
Lapidi inſiſtebat ſacerdos lucernas concinnaturus. XI. 1091.
Lapides in pectorali cur duodecim. XII. 807.
Quomodo inſcripti. XIII. 26.
Lapidum pectoralis interpretatio fere incerta. 30.
Interpretationes variæ. 36.
Quibus & cur quilibet aſſignatus. 44.
Lapides duo in ſuccinctoris Ephod. 239.
Qua ratione in illis inſcripta nomina filiorum Iſrael. 243.
Fundæ eorum aureæ. 249.
Lapidum rationalis tranſlationes variæ ex Thargumin, & Thalmudicis. 267.
Quid præterea in illis ſculptum. 269.
Cum שמיר cælati erant. 270.
Singilatim expenduntur. 273.
Lapides terminales apud priſcos ungebantur. XIII. 459. Vide Bætylia.
Lapidum cultus unde originem duxerit. XIII. 460.
Βαιτύλοις lapides quoſnam vocarent. *ib.*
Lapis ad oſtium monumenti Chriſti quid moraliter notet. XXXIII. 556. Vide Chriſtus. Sepulcrum.
Lapides ſepeliebantur cum lapidato. XVI. 1028.
Lapides molares. adagium de nonnis nominibus dictum. 81.
Lapides molares reperiebantur præcipue in Acarnania &c. 157.
Hinc Aſinus Antronius & Acarnanenſis, quod hos lapides verſaret. *ib.*
Lapides molares ſunt utiliſſimi, & præſtantiſſimi. 165.
Lapides molares adhibebantur in piſtrinis. 167.
Lapides diaphani, qui & ſpeculares, inſerviebant feneſtris veterum. 373.
Lapides in quibus ſcriptæ erant benedictiones, & maledictiones recitatæ ab Joſue, quomodo eſſent diſpoſiti. XXX. 700.
Alii dicunt, eas fuiſſe inſcriptas lapidibus caſtrorum. 702.
Alii lapidibus altaris. *ib.*
Singulorum lapidum pondus quantum eſſet. *ibidem.*
Lapides terminales. 1234. Vide termini.
Lapides ab antiquitate uncti oleo conſecrabantur diis. 1334.
Lapides jaci contra malos poetas in theato ſolebant. 1278. 1296.
Lapidibus retro jactis credidere veteres pericula propulſari. 1297.
Vide Petra.
LAPPI pro pane utuntur piſcibus ſiccis, & tritis. XXIX. 246.
¶ LAQUEAR Sanctiſanctorum. IX. 618.

L A R

LARES, ac PENATES Dii a ſepulcris domeſticis orti. XXXIII. 479.
Lares Dii erant Dii focarii. XXX. 1233.
Sæpe confunduntur cum Penatibus Diis. *ib.*
Dicuntur Lares, hoc eſt Præſides. *ib.*
Dicuntur etiam domeſtici, quia domui præſunt. *ibidem.*
Sunt filii gemelli nymphæ Laræ, quæ Junoni Jovis adulteria retulit. *ib.*
Jupiter illi linguam præcidit, & Mercurio eam dedit deducendam in inferos. *ib.*

Mer-

tio deſumitur, quale fuerit. XIV. 646.

L A V

LAVACRUM Pontificis in die Expiationum erat in tecto Conclavis Happarvah. IX. 182.
Lavacrum qua de cauſa Deus adhiberi voluerit ad purificandas immundities. I. 116.
Solemne erat in initiamentis ſacrarum apud veteres *Ægyptios*. 779.
Lavacrum in quo lavabatur ſacerdos, continebat menſuram aquæ quadraginta ſatorum. XVI. 628.
Nemo poterat ingredi ad miniſterium, niſi prius ad hoc lavacrum ſe lavaſſet, etiam ſi eſſet mundus. XVIII. 242. 248.
Calefiebant laminæ ferreæ, & immergebantur aquis quibus Sacerdotes lavabantur, ne eſſent frigidæ. 252.
Ubi lavabantur Sacerdotes, balneum dicebatur mare. 262. Vide Mare.
Aquæ lavacri non inſerviebant ſanctificandis omnibus ſanctificationibus. XIX. 198.
Hebræi habebant non ſolum lavacra publica, ſed etiam privata. XXII. 952.
Lavandus non dividet ſanctitates, ut eas comedat veſpere. XIX. 516.
Lavantes manus debent in prima effuſione aquæ elevare manus ſurſum, ne aqua revertatur ab junctura, & polluat; in ſecunda, debent dimittere eas deorſum. XXI. 550. XXIV. 738.
Lotio manuum ante menſam longe diſcrepat a lotione manuum ante preces. XXI. 550.
Duplex manuum lotio; per immerſionem, & per aſperſionem. XXII. 889.
Vide Lotio. Fullonia. Baptiſmus. Aqua. Proſelytus.
LAUREOLUM in muſtaceo quærere, proverbium Ciceronis. XXIX. 276. Vide Muſtaceum.

ſti, qui poſſent præfici Synagogis: tum filii præſidum Synagogæ. 472.
LECTI juxta longitudinem admovebantur menſis veterum. IX. 1169.
Lectus in luctu ſubvertebatur. XXXIII. 207.
Qui mos cur hodie apud Hebræos non obtineat. 208.
Lectus emortualis מטה. XXXIII. 311. Vide Lecticarii.
Lectis mortuorum portandis quinam ſubirent. 1259.
Mulierum funebres lecti manibus portabantur. 1260.
Lectum tibicines & præficæ anteibant. XXXIII. 1266.
Lectorum, ſuper quibus convivæ recumbebant cœnantes, deſcriptio. XVII. 1139.
Tres erant lecti, treſque tantummodo ſuper ſingulis lectis accumbebant. 1145.
Si duo erant lecti, digniſſimus jacebat in primo. *ibid.*
Si tres, recumbebat in medio. *ibid.*
Sic Hebræi. *ib.*
Ex numero trium lectorum, locus ubi cœnabatur, fuit appellatus Triclinium. 1146. Vide Triclinales. Genius.
LECYTHUS λήκυθος, ampulla olearia apud veteres. XXX. 1432.
Adhibebatur in balneis, & ad ungendos palæſtritas. *ibidem.*
Schema illius. *ibidem.*
Et deſcriptio. *ibidem.*

L E G

LEGATUS alicujus hominis eſt in eo negotio in quo legatur, ſicut homo ipſe qui legat: שלוחו של אדם כמותו. Effatum juris Hebræi. XXX. 470.
Et legatus hic inſervit etiam pro teſte. *ib.*
Legatus pro hero perfodere aurem ſervi non poterat. 472.
LEGIO urbs. VI. 834.
Sita erat in Palæſtina in campo prægrandi. XXIX. 18.

L E M

LEMLEM Judæus Germanus Vindobonæ in Auſtria ſe dicebat Meſſiam. XXIII. 1067.
Excitavit Judæos ad pœnitentiam. *ib.*
Sed cum mortuus eſſet, omnes diſperſi ſunt. *ibidem.*
LEMNA civitas. VI. 1042.
LEMNISCI, ſeu faſciolæ coloris purpurei innectebantur coronis, quo majus decus haberent. XXIV. 1171.
Lemniſci figura, quatenus pro ſignaculo accipitur. XXVIII. 836.
Cur dicatur lemniſcus. 838.
Apponitur quando voces diſcrepantes occurrunt in verſione τῶν ſeptuaginta. *ibid.* Vide Origenes.
Lemiſcus λημνίσκος, vox Syracuſana ſignificat faſciolas, ſive parvas tænias decidentes e coronis. XXX. 1250.
LEMOGÆUS, collis inter Neapolim, & Puteolos. XXXI. 235.

L E O

LEO Monialium miniſter. VII. 1220.
Leones in arundinetis habitant. XXXI. 222.
Quid adumbrent. *ib.*
¶ Leo Mutinenſis, & de illo judicium. VIII. 1174.
Ejus opinio de ritibus Hebræorum circa Tabernacula confutatur. XVIII. 507.
¶ ¶ Leonis Noni Pontificis ſanctitas. XXIX. 1008.
LEONIDES pater origenis, filii ſui pectus tamquam Spiritusſancto plenum oſculabatur. XXX. 1201.
LEONINIS verſibus nihil levius, & puerilius. XXXI. 333.
Duos compoſuit Virgilius, in quibus ſummum eſt acumen. *ib.*
Sunt antiquiores ſeculo duodecimo. 871.
LEOPARDORUM mons. VI. 1030.

LEP

Chriſtiani non ſunt ita infecti lepra ob variolas frequentes. *ib.*
Lepra curatur ſpiritu extracto ex ſanguine ſuillo. 1546.
LEPROSUS a duobus Sacerdotibus expiabatur. VIII. 1145.
Expiatio leproſi expurgandi. IX. 974.
Leproſorum raſio. XIV. 1158.
Leproſus debebat ejici extra caſtra, XV. 4. 6. Vide Caſtra.
Debebat nutrire comam. 68.
Quæ amputabatur lepra mundata. 76. 94.
Ejus veſtes ſcindebantur. 68. 614.
Sanatus debebat offerre agnos anniculos perfectos duos; agnam anniculam perfectam, arietem, & azymum caniſtrorum. 90.
Agnum unum mactabat Sacerdos ad aquilonem. XVI. 62.
Leproſus oſtendebatur die ſeptimo Sacerdoti. 22.
Et immundus erat per ſeptem dies. 24.
Poſtea purificabatur. 26.
Vir nudabatur veſtibus ſi lepra creſcebat, ut ablueretur; non femina. 38.
Multa de pilis factis albis, & de prurigine, quæ ſunt indicia decreſcentis, aut ſe extendentis morbi. 40.
Sacerdos ad purificandum leproſum accipiebat duos paſſeres, lignum cedrinum, coccinum, & hyſſopum; quorum myſteria explicantur. XV. 340. XVI. 44.
Sacerdos mactabat paſſerem unum, & in vaſe teſtaceo accipiebat aquas fontanas: alterius, ligno cedrino & hyſſopo & coccino circumvolutis in reliquiis ligulæ circumdabat extremitates alarum, intingebatque eum in aquas, in quas mortui paſſeris effundebat ſanguinem, & emittebat. Per ſeptem vices hac aqua aſpergebat leproſum, qui poſtea lavabat omnia veſtimenta ſua, & radebat omnes pilos: tum rurſus lavabatur aqua, eratque purificatus: &

De cymbalo Schelhamius. 339. Vide Cymbalum.
Leviathan nihil aliud eſt niſi Crocodilus. 351.
De Leviath Jobi ſcripſit Theodorus Haſæus. 19.
LEVIRI diſcalceatio. XIII. 416.
Levir poterat ducere in uxorem viduam fratris ſui non repudiatam. XV. 810. Vide Vidua.
Quod ſi duo fratres duxerint duas ſorores, mortuo fratre & uxore alterius, viduus levir non poterat ducere fratriam. XVI. 124.
Levir annorum novem ſi concumbat cum ſua levira, ipſam acquirit. XXV. 686.
Nec poteſt illi dare libellum repudii, niſi cum adoleverit. *ib.*
Levir, vivente fratre, rem non poteſt habere cum ejus uxore. XXX. 26.
Neque ſi vir eam repudiaſſet. 27.
Neque ſi frater moreretur relinquens filios. *ib.*
Levir Eunuchus ab lege excipiebatur. 28.
Levir non tenebatur pœna propter concubitum cum fratria ſua, mortuo fratre. 212.
Leviri qui nolebat accipere fratriam in uxorem, ob ignominiam dicebatur בית שלוף נעל domus exuti calceo. 281. Vide Calceus.
Libellus diſcalceationis leviri fiebat coram tribus teſtibus. *ibidem*.
Levir non tenebatur ducere fratriam in morte mariti de adulterio ſuſpectam. 574.
Levir non facit comedere de ſeparatione. 882.
LEVIRATUM Ægyptii in uſu habebant. I. 769.
Solon leviratum præcepit. II. 95.
Leviratus non obtinet poſt Hieroſolymorum excidium. III. 556.
Leviratus lex hæc erat, ut frater deberet accipere uxorem fratris ſui defuncti ſine liberis, ut ſuſcitaret ſemen ejus. XXIX. 816.
Cœpit hic mos in Juda. 817.
A leviro ſine infamia hæc lex non poterat prætermitti. *ibid.*
Si nolebat; mulier detrahebat calceum de pede ejus, & in ejus faciem ſpuebat. 818. 957. Vide Calceus. Booz.
Vidua detrahebat calceum e pede leviri; non levir a pede mulieris, ut male opinatur Balduinus. 820.

ibidem.
Immo & alteri alterius. *ib.*
Sub qua pœna. *ib.*
Levitarum ætas. 929.
Levitæ cum Sacerdotibus qua ratione Sanctuarium noctu cuſtodirent. IX. 90.
Uno & viginti locis excubabant. 94.
Ducenti & quadraginta excubabant. 94.
Quid ſit: *Vox Levitæ vapulantis*. 96.
Levitarum querelæ hac occaſione ortæ. *ib.*
Lis, & ſententia. *ib.*
Levitæ quo nomine urbes acceperint. 110.
Propter miniſterium ſuum mercedem accipiunt. 114.
Quintam partem ex omnibus recipiebant. 116. 120.
De quibus non ſeparaverint ſeparationes. 124. Vide Decima.
Levitæ & Principis Synedrii epilogus diſputationis de portione accepta. IX. 138.
Levitarum gradus aut claſſes percenſentur una & triginta. 384.
Levitarum pulpita. 722.
Levitarum diviſio. 855.
Levitæ an ſoli ad muſicam adhibiti. 858. Vide Muſica.
Levitæ quinam propriæ dicerentur. XII. 18.
Eorum munia & claſſes. 19.
Levitæ exteriores partes Templi cuſtodiebant. XIII. 1053.
Loco primogenitorum Deo conſecrati ſunt. XIII. 1129.
Cur Levitæ poſteri tertiogeniti in Sacerdotes aſſumti. XII. 4.
Levitæ propriæ dicti ex reliquis Iſraelitis electi ſunt, ut ſacerdotibus miniſtrarent. XIII. 1130.
Poſtquam electi, etiam conſecrati. 1131.
Levitis aliis alia munia commiſſa fuere. XIII. 1136.
Translata in Templum Arca, alia miniſteria ſortiti ſunt. 1139.
Alii enim erant cantores. 1140.
Alii janitores, qui nocturnas excubias agebant. 1144.

Et

redacti. *ibid.*
Cur ſibi ſummum Sacerdotium comparare non licuerit. 707.
Eorum miniſterio Sacerdotes utebantur. 712.
Levitarum ordo duplex: Moſaicus, & Davidicus. IV. 558.
Eorum ſpecialia munera. 563.
Cur excoriatio victimarum illis fuerit aliquando impoſita. 564.
Levitæ priuſquam ingrederentur in terram, erant legitimi ab ætate annorum triginta, uſque ad annos quinquaginta. XV. 136.
Ingreſſi terram non reprobabantur niſi voce ob cantum. XV. 136. XVI. 454.
Anno vigeſimo ſuæ ætatis Levita erat aptus ad diſciplinam; trigeſimo, ad miniſterium. XVI. 454. XVIII. 22.
Levitæ non ſe dederunt Idololatriæ in deſerto. XV. 142.
Levitæ portabant delicta Sacerdotum. 272. 362.
Canebant ſuper ſuggeſtu. *ibid.*
Ubi debebant eſſe ſaltem duodecim. XVI. 464.
In miniſterio præficiebantur quæſtores, & camerarii. XV. 272.
Cuſtodiebant ſummum Sacerdotem, & Tentorium extra quod ſtabant. *ib.*
Accedentes ad vaſa & altare, moriebantur. 278.
Nequibant hereditare terras aliarum tribuum. XV. 298. XVI. 714.
Cum Levitis ſancitum fuit fœdus. XV. 304.
Quibus juſſit Deus dari decimam. 306.
Probatur debere intelligi decimam omnium fructuum. 308.
Levitæ filius exſulabat de civitate in civitatem; & poſt pontificis obitum revertebatur in urbem ſuam. XV. 342. XVI. 778.
Levitæ erant exactores, hoc eſt Judices cum corrigia, & ſilentium faciebant populo. XV. 478. XVI. 802.
Levitæ, ſi non habeat ſuam partem, detur

... pro peccato. 872.
Pro delicto. 886.
Pacificorum. 894.
Votivi, & ſpontanei. 908.
Adipis non comedendi. 928.
Nec sanguinis. 932.
Lex Moſaica quia aliquando mutanda erat, iccirco משנה תורה appellata, δευτέρωσις iteratio Legis. xv. 712.
Lex multa continet, quæ ſunt ſigna rerum præſtantiorum. I. 188.
Legis שבעל פה Oralis ſeu traditionalis propagatio, qui facta fuerit. I. 14.
Variæ in hac re opiniones conciliantur. I. 22.
Legis ejus auctoritas. III. 336.
Lex cur dicta Teſtimonium. I. 188.
Quibus literis primitus a Moyſe in tabulis deſcripta fuerit. 205.
Variæ de hac re Thalmudiſtarum ſententiæ. *ibidem*.
Hieronymiana refertur. 206.
Legis librum quique Iſraelitæ ſibi deſcribere jubentur. 217.
Rex ſpeciali ad id præcepto tenebatur. I. 227.
Puncta vocalia non ſunt Legi coæva. 218.
Quatenus Lex divina mutationem patiatur, & admittat. 298.
Lex Moyſis non eſt æterna, nec immutabilis. 293.
Meſſiæ tempore Legem mutatum iri antiquiores Hebræi tradiderunt. 300.
Legum ritualium cauſæ, & ſcopus. I. 480.
Legum aliquot Romanarum Jure conſulti rationem reddere nequeunt. 481.
In quo culpandi Hebræi in explicandis ſuarum Legum rationibus, & cauſis. 482.
Quidam eorum veram ſunt aſſequuti Legum, ac præceptorum rationem, & ſcopum. *ibidem*.
Legis divinæ libros Achabi & Manaſſis tempore haud fuiſſe omnino deperditos, neque combuſtos. 593.
... 497.
Solonis lege non licebat pluſquam quingenta terræ jugera privato poſſidere. 512.
Lex agraria, qua Hebræi utebantur, apprime idonea erat conſervandæ Reipublicæ. 513.
Viguit uſque ad vaſtationem per Aſſirios illatam. 526.
Lex ſub Templo primo non ſuberat Rabbinorum interpretamentis. 752.
Legi quid acciderit in Templi conbuſtione. IV. 195.
Legis lectio apud hodiernos Judæos uſitata diligenter exponitur. IV. 905. 935.
Lectiones Sabbathinæ atque Interſabbathinæ deſcribuntur. 905. 935. 1304.
Vide Lectio, Lector.
Leges quæ in Levitico continentur. XVI. 314.
Vide Leviticus.
Lex legebatur populo e ſuggeſtu a ſummo Sacerdote, aut a rege, cum erat rex in exitu ſeptimi diei, in feſto Tabernaculorum anno ſeptimo. XVI. 1138.
Liber Legis erat in Arca, in tabula quæ prominebat ab Arca. 1148.
Leges duæ ſunt שבעל כתוב Scripta, & שבעל פה Oralis. XV. 962. XVI. 882.
Deus dicit in fine legum: *Ego Dominus Deus tuus*, ut quiſque ſciat, ſe juberi obſervare Legem, tamquam ſibi ſoli eſſet a Deo data. XV. 846.
In ſcribenda Lege viginti conditiones requiruntur, ut non inducatur profanatio. XXI. 1034.
Leges datæ neceſſitate. XXVI. 4.
Adamo Deus dedit leges ſex, Noe ſeptem, Abrahamo octo, Jacobo novem, Iſraeli omnes. 5.
Leges tradebantur non literis, ſed ore tenus a patribus filiis ſuis. 8.
Lex Moſaica omnis vel moralis fuit, vel ceremonialis, vel forenſis ſeu judicialis. XXIV. 240.
Prima obligat non Judæos ſolos, ſed omnes mortales. *ib.*

So-

Quidque: *Scribenda in poſtibus domorum*. 528.
Non obſervantibus Legem denuntiatur maleditio. 552.
Et benedictio eam obſervantibus promittitur. xv. 560. 564. 586. 598. xvi. 1114.
Quinque genera pœnarum imminent haud ſervantibus Legem divinam. xv. 574.
Lex Dei comparatur cum aquis, cum vino, oleo, melle. 590.
Præſertim cum igne. xv. 952. xvi. 1156.
Lex Dei appellatur *Via*, quoniam docet viam, quæ ad Cœlum ducit. xv. 596.
Effectus obſervatæ Legis. 1000.
Lex Talionis erat, ut unuſquiſque quale malum proximo intuliſſet, ſufferret. xv. 728.
Lex Salica excludit mulieres ab hereditate. xxiv. 445.
Moyſem morti proximum autumant Rabbini ſcripſiſſe decem & tria exemplaria Legis. 186.
Singula ſingulis tribubus data; unum ſervatum in Arca. *ibid.*
Leges nummariæ fuerunt ſex apud Romanos. xxviii. 11.
Legis liber in qua parte Arcæ eſſet. xxx. 722. Vide Liber.
Leges primitus carmine componebantur, & legebantur. xxxi. 202.
Canebantur apud Agothyrſos. 203.
Legum latores legibus ſuis obtemperare æquum eſt. III. 496.
LEXICA Hebraica a quibus tradita, & emendata. xiii. 102.
Quid in illis deſideretur. 103.
Unde juvari poſſint. 104.

Nunquam ex eo effoſſum eſt æs & ferrum, ut male arbitratur Maſius. 711.
Fuit mons hic Palæſtinæ celeberrimus. xxx. 222.
LIBATIO ſanguinis explicatur. x. 312.
Et vini. 314.
Libaturi vinum & aquam, qua parte Altare conſcenderent. *661*.
Libaturus aquam tollebat manum. *662*.
Libatio vini & aquæ penes Gentiles unde derivata. *664*.
Erat Hebræis cum Gentilibus uſitata. xIII. 1005.
LIBELLA, erat decima pars denarii. xxvIII. 437.
Erat nummus argenteus, ut Salmaſio videtur. 438.
Ejus tamen opinio, putantis hos nummulos ſucceſſiſſe in locum æreorum, refellitur. *ibidem*.
Libella eadem atque as. *599*. Vide As.
Libellus. Vide poſt Liber.
LIBRI familiæ vel Matrimoniorum in uſu apud veteres Judæos. xII. 53. 324.
Ab Herode combuſti. 328.
Libri cedrio unguento apud antiquos perungebantur. xIII. 468.
Libri Genealogici ſacerdotum apud priſcos Hebræos magna cura aſſervati. *921*.
Quinam libri adhibendi in diſputationibus adverſus Judæos. I. 3.
Librorum Legis diviſio ac partitio qualis. *190*. 218.
Libri quidam ſacri a quo conſcripti. I. *229*. 231.
Stante Templo erant variis literis, variiſque linguis exarati. 275.
Liber Legis in Arca fœderis. II. 378. Vide Lex.
Libri apud Hebræos convolvebantur tamquam rotuli papyri. xxIII. 808.
Hinc inde habebant bacillos, circa quos convolutio fiebat. *809*.
Tertio fuere verſi a Symmacho. 850. Vide Symmachus.
Theodoſio aliam verſionem aggreſſus eſt. 850. Vide Theodoſio.
Quinta editio facta fuit in oppido Hierichuntis, Caracalla & Getta Imperatoribus. 852.
Editio ſexta facta eſt Nicopoli, Alexandro filio Mamææ Imperante. 854.
Libri ſacri ſunt ſeptem & viginti. *862*.
Non eſt credibile, omnia exemplaria librorum Sacrorum fuiſſe deperdita in captivitate Babylonica. 1003. 1047.
Librorum Sacrorum Samaritanis literis exaratorum exemplaria duodecim dedit Moyſes ſingulis tribubus unum: decimum tertium ſcripium lingua ſancta dedit Levitis. xxvIII. 1022.
Libri, qui *Sapientia* titulo gaudet, non fuit auctor Salomon, ſed Philo Hebræus. xxx. 1534.
De ejus *αὐθεντίᾳ*. *ib.*
Quo ungento veteres ſuos libros ungerent. xxx. 1427.
Libris Hebræorum unde impenerentur tituli. xxxI. 425.
¶ Liber adoratus ab Ægyptiis. xxx. 1065. Vide Bacchus.
LIBELLUS repudii. III. 414. Vide Divortium. Adulterium. Aqua. Booz.
Decem res requiſitæ tamquam rationes, & fundamentum repudii. *ib.*
Formula libelli repudii. 414.
Jus repudii cujum eſſet. 420.
Libellus repudii debebat dari a marito uxori ad hoc, ut poſſet dici repudiata. xv. 808.
Debebat eſſe ſcriptus nomine uxoris. *ib.*
Maritus repudians poterat ducere aliam uxorem, & uxor repudiata alium maritum. xv. 812.
Debebant tranſverſo calamo duci lineæ in libro. xvI. 1058.
In libello vir uxori ſcribebat: *Ecce nunc permiſſa es omnibus hominibus*. xIx. 100.

Mari-

Libertas aut eſt abſoluta, aut reſtricta. XXVII. 532.
Abſoluta, eſt naturalis facultas cuique permittens facere quod velit. *ib.*
Hæc libertas poteſt concipi in homine, & in brutis. *ib.*
Si addatur prædictæ definitioni: *niſi quid vi & jure probibetur*, eſt libertas remiſſa, ſeu temperata. *ib.*
Ex hac definitione apparet, alias actiones eſſe juſſas, alias vero interdictas. 533.
Unde paritur jus obligatorium. *ib.*
Libertas civitatum reperitur in multis nummis. XXVIII. 1296.
Libertatis recuperatæ poculum erat Symbolum apud antiquos. XXX. 1132.

LIBERTINUS, dicebatur ſervus libertate donatus. XXVII. 655.
Vel dum Iſraelita factus eſt, vel poſt. *ibidem.*
Eadem dicenda de libertino, quæ de Proſelyto. *ib.* Vide Proſelytus.
Quatuor mille libertini Romani nati ex Judæis captivis, facti a Pompejo, vel ab Auguſto numerantur ab Tacito. 656.
Quibus Auguſtus aſſignavit Tranſtiberinam regionem. *ib.*
A Tiberio per ſpeciem ſacramenti miſſi fuerunt in provincias gratioris cœli. *ib.*
Libertinus gaudebat eadem libertate qua manumiſſor, dicebaturque civis Romanus. 657.
Utrum Synagoga illa Libertinorum memorata in Actibus Apoſtolorum fuerit libertinorum Romanorum negotiantium Hioroſolymis, an Hebræorum reverſorum in patriam, difficile non eſt dijudicare. 657.
Nam Judæi facti libertini a Romanis redeuntes domum ſuam erant Judæi, non libertini apud ſuos. 659. Vide Proſelytus. Synagoga.

Academiæ Beatæ Mariæ dicato. *ib.*

LICTORES erant miniſtri Synedrii, qui baculo utebantur & flagellis. xxv. 1185.
Stabant coram judicibus, judiciorum præjudiciorumque ſolemnium exactores. *ib.*
Appellabantur etiam Pedelli, quia ſequebantur judices prodeuntes in publicum. 1186.
Apud Græcos erant ſervi, quia eorum munus erat periculoſum, *ib.*
Apud Romanos præibant Conſulibus cum faſcibus, & ſecuri. 1187.
Erant Brutii in pœnam, quod primi Annibali ſe dederant. *ib.*
Vide Crethi, Phelethi.

L I G

LIGAMEN, nomen adhibitum in rebus Magicis. xxiii. 529.
De Magis ligamina adhibentibus. 529.
Magi erant peritiſſimi ligandi. 533.
Hi non ſolum Dæmones, ſed etiam ſerpentes ligabant, ne nocerent. *ib.*
Ad ligamina utebantur Magi carminibus non ſolum, ſed etiam herbis. 535.
Etiam ad ligamina torquebant fila variorum colorum. *ib.*
Ducentes licia rhombo varia carmina dicebant. 536.

LIGARE & SOLVERE aliquando valent prohibere & permittere. ix. 699.

LIGATIO victimæ mactandæ illuſtratur. x. 286.
Ligatio ab Abraham, Joſeph, Balam, & Pharahone peracta. xiv. 154.

LIGHTFOOTUS confundens Eſſenos cum Kenæis caſtigatur. vii. 1094.
Reprehenditur. xxviii. 144.
Notatus in explicatione loci primæ ad Cor. XI. 10. xxix. 32. 647. 652.
Laudatur. xxxi. 1083.
Nulli labori pepercit, ut erueret qua quiſque occaſione Pſalmus ſcriptus ſit. *ib.*
Res tamen e ſententia & voto non ceſſit illi. *ibidem.*

ducta fuerunt. x. 1005.
Ligna Abietis עצי ברושים, cujuſmodi fuiſſe videantur muſica inſtrumenta. xxxii. 34. 467. 619.
Lignum in quo ſuſpendebantur rei, debebat eſſe avulſum, non terræ inhærens. xv. 766.
Dicebatur Crux. *ib.*
Inde cadavera exorientibus tenebris deponebantur. xvi. 1028.
Lignum ſepeliebatur cum ſuſpenſo. *ib.* Vide Inſtrumentum.
Maſculus ſuſpendebatur facie ad populum converſa, dorſo ad lignum. *ib.*
Contrario modo femina. *ib.*
Vir habebat tegumentum unum ad pudenda. xv. 768.
Femina duo; unum ſuperius ad pectus, alterum inferius. *ib.*
Ligna apta ad altaris ignem erant omnia, præter oleam & vitem. xvi. 1022. xix. 686.
Ligna debebant purgari; nam vermificata & carioſa erant illegitima. xvi. 1116. xix. 1134.
Vide Sacerdos. Levita.
Tempus lignorum fuit ſtatutum a Sacerdotibus & populo, ne deficerent ſacrificiis. xviii. 668.
Oblationes lignorum quæ familiæ facerent. 762. 784. 856.
Ligna oblata in munus requirebant ſal & admotionem. xix. 818.
Sed in hoc variant Rabbini. *ib.*
Oblatio lignorum non poterat eſſe minor duobus ſegmentis. 1246.
Tempus lignorum Sacerdotum & populi, erat nona dies menſis Ab. xx. 978.
Offerentes ea non occupabantur in illis, ſicut in primitivis afferendis. *ib.*
Per totum iter licebat ea tradere ſervo aut proximo ſuo, priuſquam perventum eſſet ad dorſum montis. Ibi offerentes imponebant ligna humeris ſuis, & ingrediebantur atrium. Levitæ cantabant canticum: *Exaltabo te Domine,*
quo-

miſſa indicabat. xi. 674.
Quando hoc ſignum remiſſionis ceſſarit. 675. Vide Expiatio. Caper, Hircus, Emiſſarius, Azazel.
Lingua Hebræa a Deo creata. II. 10.
Linguarum cognitio utilis & neceſſaria ad Sacram Scripturam rite intelligendam. xxxii. 121.
Lingua Hebraica utebantur in Synagogis Palæſtinæ. II. 495.
Juſtiniani ſanctio qua declaratur cujuſmodi lingua ſint uſuri Hebræi in Sinagogis. 479.
Linguarum Orientalium uſus & neceſſitas. III. 6.
Hebraicam linguam quamvis Hebræi ſciant, tamen non ſine mica ſalis circa illam eſt ipſis fidendum. 32.
Hebraicam linguam fuiſſe antediluvianam, totique mundo communem oſtenditur. iv. 154.
De lingua maledica fugienda, deque pœnis illi a Deo ſtatutis. xvi. 48. 96.
Linguæ quatuor ſunt elegantiores. xviii. 878.
I. Barbara ſeu Græca ad pſallendum. *ib.*
II. Romana ad præliandum. *ib.*
III. Syriaca ad lugendum. *ib.*
IV. Hebræa ad loquendum. *ib.*
Lingua Græca ſola apta ad ſcribendam, exprimendam, & interpretandam Legem. 880.
Probatur, linguam Hebræam temporibus Antiochi Epiphanis non omnino periiſſe. xxi. 180.
Lingua Hebræa prima omnium, quam Deus Abrahamum docuit. 776.
Confuſa in turri Babel. 238.
Fuit conſervata apud poſteros Heberi; illa enim utebantur Babylonii, Aſſyrii, Chaldæi, Aramæi, Phœnices, Palæſtini, Chanahanæi, Arabes, Perſæ. xxiii. 25. 237.
Progreſſu temporis tot dialecti adeo varie fuerunt factæ, ut populi hi ſeſe invicem non intelligerent. 26.

ta. vii. 1174.
Ægyptiis potiſſimum ea debetur. 1176.
¶ Linea ſtricta quid eſſet, & a quibus adhibita. xii. 63. Vide Linum.
Lineæ veſtes Pontificis quænam, & quando adhibitæ. 92.
Linea erant veſtimenta ethnicorum Sacerdotum. xiii. 222.
Lineum Ephod. 255.
LINTEAMINA Chriſti ſepulcralia hiſtorica criſi elucidantur. xxxiii. 820. Vide Chriſtus. Faſcia.
LINTEOLA tonſorum ex variis filis contexta, non cenſebantur heterogenea; ac proinde non erant vetita. xxix. 167.
LINTEORUM tria erant genera. xxix. 167.
Linteo Græci cadavera involvebant. xxxiii. 393.
LINO Ægyptus maxime abundans. vii. 1180.
Inde dicta fuit נרי קי קו. *ib.*
Lini בר & שש differentia. xii. 798. 830. xiii. 222.
Linum Cidaris erat materia. xii. 833.
Lini genera. 856.
¶ LIPSII opinio de oſculis caſtigata. xxx. 1194.
Confutatur, quod ſcripſerit Romanos ſemper aperuiſſe caput. xxix. 576.
¶¶ LIQUOR quando polluatur Rabbinorum ſententiæ. xviii. 1080.
Liquorum pondera comparantur. xxviii. 142.
Tabula gravitatis liquorum. 199. Vide Menſura.

L I R

LIRARE, vox eſt ruſtica, adhibeturque ad innuendum actum, quum additis vomeri tabulis, ſatum frumentum operitur in porcis, & ſulcantur foſſæ, quo delabatur aqua pluvia. xxix. 294.
Veteres non bene conveniunt in voce lira. 295.
torum. 1080.
LITERARUM in lingua Hebræa permutationis exempla. viii. 430.
Præſertim dum in Chaldaicam linguam voces demigrant. 682.
Exempla mutationis ſibilantium. viii. 404. 406.
Literæ Hebraicæ primævæ quales. 1180.
Literas quibus Deus Legem in tabulis ſcripſit, primas feciſſe ut quidam volunt, falſum eſt. xxi. 773. Vide Lingua.
Literæ Hebrææ duorum generum: aliæ ſanctæ, quæ & Hebrææ & Aſſyriæ; aliæ profanæ, ſeu Cuthææ, & Samaritanæ. xxviii. 707.
De literis in nummis Hebræorum. 708.
Non ſunt illæ Samaritanæ, ſed vetuſtæ Hebrææ. 709.
Hæc diſtinctio literarum videtur excogitata neceſſitate. 711.
Omnium populorum literæ in nummis & lapidibus differunt a ſcriptis. 712.
Literæ Hebrææ una cum populo magnas ſubierunt mutationes. 712.
Prout ſcribuntur ab Hebræis Ægyptiis, Germanis, Italis ſunt varie colligatæ. *ib.*
Literæ Aſſyriæ, Hebrææ ſeu Quadratæ, Samaritanæ, Macchabaicæ revera non differunt. 713. 814.
Quæ in nummis cernuntur & dicuntur Samaritanæ, erant literæ Hebrææ tunc uſitatæ. *ibidem.*
Fit collatio literarum Hebraicarum cum Samaritanis deſumtis ex Pentateucho Samaritano. 714.
Utrum prius fuerint literæ Aſſyriæ, an Samaritanæ. 757.
Auctoritates Scriptorum pro utraque ſententia. 758.
Literæ Hebræorum ſunt duæ & viginti, quarum quinque duplici ſcribuntur figura. 832. 1042.
Literas majuſculas veteres ſine accentu ſcribebant. 871.
De genuina literarum Hebraicarum antiquitate. 969.

No-

tano. 981.
Septem ſunt literæ Alphabeticæ, quæ ſuperne habeant coronulas, ſive galeros. 982.
Aliud argumentum hinc dedutum. *ib.*
Auctoritates Thalmudicorum afferuntur. 983.
Et Τῶν Gheonim. *ib.*
Et Cabbaliſtarum. 984.
In literis his Sanctis eſt quædam ſpiritualitas. 985.
Teſtimonia recentium doctorum. 986.
Hæc opinio eſt ſub octavo articulo fidei Judæorum. 990.
Etiam plerique Chriſtiani auctores hanc tuentur ſententiam, quorum afferuntur teſtimonia. 991.
Id probant veteres nummi, & monumenta. 995.
Ratio quoque huic ſententiæ ſuffragatur. 998.
Sex rationes producuntur. 999.
Argumentum contrarium F. Ludovici S. Franciſci diſſolvitur. 1000.
Contrarium opinantium ſententia affertur. 1004.
Hi tuentur ſententiam ſuam auctoritate Hebræorum in Thalmud Babylonico. *ib.*
Reſpondetur hanc opinionem eſſe doctoris unius, adverſus quam militant tres. 1006.
Aliud argumentum. 1007.
Reſponſio. 1008.
Alia teſtimonia, quibus probatur Biblia eſſe ſcripta lingua Aſſyria, illa eadem qua Moyſes ipſe utebatur. 1011.
Literæ quibus nunc utuntur Judæi ſunt illæ, quas Deus dedit Adam & Moyſi; ſed erant ſacræ & myſticæ, & Hebræi illis non ſcribebant. Ezra eas vulgares reddidit. 1015.
Eſt hæc opinio Poſtelli. 1018.
Cur dicantur literæ Libonicæ. 1033. Vide Libonæa.
Solvitur argumentum petitum ab auctoritate R. Joſeph Albo. 1036.

LOGICA auctore Maimonide. VIII. 698.
Λόγιον *rationale* cur vocatum fuerit Pectorale. XII. 140. *799*.
Deſcriptio ejus. 141. 800.
Λογογράφοι Synedrii minoris. XII. 14.
¶ LOMBARDI quare dicti uſurarii. Vide Anglia.

L O N

LONGA mulier quædam paralytica ſic appellata, quæ quomodo ſanata fuerit refertur. XXX. 1502.
LONGINUS reprehendit Homerum, quod Deos faciat homines. XXXI. 341.
LONGITUDO Menſæ longitudini Templi, & latitudo latitudini reſpondebat. X. 1000.
¶ LONDINENSES jurabat ſuper tumulos. XXVI. 446.
Λοπάδες XXXII. *929*.

L O R

LORICÆ veterum a quibus illuſtrentur. VII. 1134.
Lorica genus armaturæ fuit, quæ defendebat pectus & humeros. XXVII. 197.
Varia erat ejus materia & forma. *ib.*
Loricæ hamatæ erant Romanorum. 211.
Squamatæ Græcorum. *ib.*
Lorica domorum quænam dicatur. XXX. 1491.
Lorica dicitur de coronis murorum in urbibus. *ibidem.*

L O T

LOT recipit duos Angelos in domum ſuam. XXX. 1116.
Uxoris Lot converſio in ſalem. 1524.
Sanctus Auguſtinus dicit, ſalis tenuiſſimam partem, quæ corpori illius mulieris inerat, totum corpus infeciſſe. *ib.*
Ita etiam explicat Mercurialis. *ib.*
Fumus ſulphureus e Sodoma erumpens id effecit. *ib.*
ingrediendum atrium. XIII. 480.
Quo ritu ea perageretur. 482.
Lotione crebras peccata poſſe delere putabant Judæi. XIII. 484.
Lotiones veteres quam crebro uterentur. 485.
Lotione peracta Hebræorum ſacerdotes ſua veſtimenta induebant. 487.
Lotio manum triplex apud Hebræos. III. 112. XXXIII. 227.
Lotio veſtimentorum. XXXIII, 228.
Lotione abſtinebant lugentes. *226*. 1236.
Lotio mulierum toto corpore. 228.
Lotio defuncti. 263.
Hunc morem ab Gentilibus ſumſiſſe Judæos docet Spencerus. *ib.*
Ceremoniis circa eam adhibitis Gentiles Hebræique conveniebant. 264.
Aqua ad eam calida utebantur. 266.
Lotio manuum ab hodiernis Hebræis uſurpata prolixe illuſtratur. IV. 881.
Lotio manuum ante & poſt cibum Hebræis uſitata. XXX. 1098.
Lotio pedum ante cibum non videtur fuiſſe apud eoſdem in more. 1099.
Lotio manuum in conviviis quo ordine eſſet facienda. 1151.
Vide Lavacrum. Fullonia.
LOTIUM an ſuccedaneum fuerit vini capparini ad præparandum onycha pro ſuffitu. XI. 460.
LOTUS debebat lavare pedes & manus. VIII. 1104.

L O V

LOVVTH, Roberti, de Poeſi Hebræorum prælectiones &c. XXX. 133.
Reprehenditur. 237. 247. 265. 301. 346. 459.
Caſtigatur. 257. 314. 319. 429. 457. 511.
Refutatur. 261. 409.
Laudatur. 357. 383.
Lectio Prælectionum ejus valde Theologiam juvat. 390.

Lov.

Variæ interpretationes Gregorii Nyſſeni. 1087.
Johannis Damaſceni, ejuſque interpretis Jodoci Clichtovæi. *ib.*
Et Theophylacti Chryſoſtomi epitomatoris. 1088.
Hilarii, Ambroſii, Auguſtini, Bernardi. *ib.*
Gregorii magni, & Bedæ. 1090.
Chemnitzii, & Glatſii Lutheranorum. 1091.
Maldonati, & Conzenii Catholicorum. 1092.
Calvini, & Gomari Calviniſtæ. 1093.
Hugonis Grotii, & Danielis Heinſi Criticorum. *ibidem*.
Senſus hujus verbi ab uſu חפה elicitur. 1094.
Filius Dei tamquam ſponſus, ſub utero Mariæ tamquam ſub Chuppa ſive Baldachino, obumbrabitur. *ib.*
Interpretatio probatur ex uſu חפה, cujus erat cooperire ſponſos. *ib.*
Ex uſu Scripturæ, cui hæ hypallagæ ſunt uſitatæ. *ib.*
Ex ſermone Angeli ad Mariam, & Mariæ ad Angelum. 1095.
Ex convenientia cum re ipſa; in utero Mariæ divina perſona ſe uniente cum humana natura. *ib.*
Ex analogia fidei, quæ unionem harum naturarum veluti nuptias conſiderat. 1096.
Ex conſenſu quorumdam Theologorum, qui ita hunc locum ſunt interpretati. *ib.*
Quem morem reſpiciant illa D. Lucæ verba: *Maria optimam partem elegit:* &, *Martha ſolicita es*. 1103.
Sanctus Lucas de qua unctione agat capite ſeptimo. 1313. Vide Chriſtus.
Sanctus Lucas medicus fuit. 1493.
Ideo adoptatus a medicis in patronum. 1494.
LUCERNAS Candelabri alienus accendere poterat. VIII. 1140.
Lucernarum refectio, & præparatio. IX. 905.
Præcedebat ſuffitum matutinum. XI. 159.
Figura lucernæ ſepulcralis cum lychnucho. IX. 1100.

1251.
Luctus conſuetudo non damnanda. 1252.
Quam Ethnici quoque probarunt. *ib.*
In luctu veteres dilaniabant capillos, frontem genaſque conſauciabant. XXIX. 1032. Vide Capilli. Funus. Laceratio. Barba.
In luctu veſtium cultus ceſſabat. 1065.
Per triginta dies ſqualidas veſtes gerunt Hebræi in luctu. *ib.*
In luctu mortui patris per annum integrum eam veſtem filius gerit, quam habebat in die paterni obitus. *ib.*
LUCUS, de eo præceptum eſt poſitivum. VIII. 1060.
Lucos pro ſacris habuere Patriarchæ. II. 102.
Cur a Deo tandem interdicti fuerint. 107.
Lucos monteſque initiandi conſuetudo unde originem traxerit. III. 186.
Luci primum conſecrati a Rege Achab inter Hebræos. XXIII. 149.
Lucus dictus, quod luce careat. 397.
Vel a *Luca* voce Etruſca ſignificante ſenem. *ibidem*.
Erant luci latibula omnis ſpurcitiei. *ib.*
Poſtea facta ſunt loca idololatriæ. 398.
Quia in lucis fiebant omnia genera turpitudinis; ideo in Sacris Literis idololatriam ſignificant. 794.
Quare Deus juſſit populum, ut deſtrueret omnes lucos in terra Chanahan. *ib.*

L U D

LUD Æthiopum primus parens. II. 142.
Ad LUDOLFUM, Jobum, epiſtolæ duæ miſſæ a Samaritanis. XXII. 649.
LUDOVICI XII. Galliarum regis nummus cum inſcriptione: *Perdam Babylonis nomen*. XXVIII. 1314.
Ludovicus Germaniæ rex jus ſuum in regnum, contra patruelem Carolum aqua calida probavit. XXX. 1035.
Ludi ſeculares in Ghemara Babylonica commemorati. XXXII. 1175.
Locus Ghemaræ particulatim illuſtratur. 1174.
dem.
Fortaſſe ab Agamemnone inſtituti ſunt. *ibidem*.
Victores corona æſculea, deinde laurea coronabantur. *ib.*
In Nemæis erant coronæ ex apio & pinu. 1244.
Pene omnis Græcia ad eos concurrebat. *ibidem*.
Ludi fuerunt attentius exculti, non tantum ut victores mererentur coronas, quam carmina. XXXI. 173.
¶ Λυδ, vel Λυιτ. Venus, Ἀφροδίτη. XXII. 36.

L U G

LUGENTIUM, ſive ob mortem alicujus in luctu conſtitutorum conſuetudines. VIII. 951. XII. 990.
Vide Luctus. Funus. Laceratio.
Lugens quis proprie dicatur. VIII. 1056.
Quid illi prohibitum. *ib.* Vide Cibus.
Exitus lugentis e Templo. IX. 12.
Lugentes Pontifex conſolabatur. 991.
Lugendos ex præcepto mortuos docet Maimonides. XXXIII. 2.
A quo tempore. 4.
Quid de capite mulctatis. *ib.*
Et de illis, qui in aliam provinciam mortuum ſepeliendum mittunt. *ib.*
Abortivi, apoſtatæ, amentes non ſunt lugendi. 6.
Ex lege quinam lugendi ſint recenſentur. *ib.*
Qui lugere debeant, & ex quam gravi præcepto. 8.
Pœna ſacerdotis luctum agentis indebitum. 10.
Lugenti prima die quid probibitum. 20.
Et reliquis deinceps diebus. *ib.*
Lugens debebat veſtes lacerare. 32.
Et quidem menſura palmari. *ib.*
Toto ſeptiduo eam lacerationem geſtare debet. *ib.*
Quid pro parentibus dafunctis. 34.
Qui lacerare veſtes debeant, & quæ veſtes ſint lacerandæ. *ib.*

Una

dem.
Αυτόχειρες, ſive qui ſibi violentas manus intulerunt, an lugendi. 82.
Quid ſtatuatur de Rege, Sacerdote, & Societate lungentibus. 84.
Lugere Sacerdos quoſnam poſſet. III. *64*.
Lugentium conſolatio retractatur. XXXIII. 140.
Ex lugentibus alii occultabant ſeſe. 200.
Alii per plateas publice incedebant. *ib.*
Alii ſub dio degebant. 201.
Quod Moabitis, Hebræiſque uſitatum. 202.
Alii lento utebantur inceſſu. 203.
Alii humi ſedebant. 204.
Pulvere ſe conſpergentes. 205.
Alii humi proſtrati jacebant ad uſque veſperam, vel per noctem. *206*.
Cur nemo lugentium ſederet על המטה ſuper lecto. 207.
Lectus ſummus ſubvertebatur. 208.
Alii a labore ceſſabant, & a piis operibus. *ibidem*.
Quatenus id locum haberet. 20*9*.
Præſertim in rebus ſpiritualibus. 210.
Lugentes diverſo ab aliis modo apud Hebræos Templum intrabant. 211.
Lugentium jejunium. *ib.* & 215.
Vigiliæ. 225.
Abſtinentia a lotione. 22*6*.
Tam corporis, quam veſtimentorum. 22*9*.
Abſtinentia ab unctione. 230. 232.
Et a muſica. 233.
Et uſu legitimo matrimonii. 234.
Convivia vitabant. 235.
Veſtibus utebantur illotis. *ib.*
Aut illas mutabant in nigras. 23*6*.
Lycii eas mutabant in alterius ſexus. *ibidem*.
Judæorum etiam lugentes veſtimenta ſua mutabant. 237.
Et quidem nigras accipientes. *ib.*
Saccus in hunc uſum maxime adhibitus, elucidatur. 238.

[illegible] 819.
Num debeat intelligi aut Venus, aut Juno. 824.
Hoc loco Luna & Venus ſunt idem. 826.
Ita etiam Juno & Luna. 827.
Etiam Luna, & Fortuna. 829.
Recenſentur nomia varia, quibus Luna appellari conſuevit. 830.
Luna appellatur Regina cœli etiam a ſcriptoribus profanis. 831.
Selenolatriæ, ſive cultus Lunæ cauſa multiplex adduci poteſt: Magnitudo aſtri, lumen, influxus, phaſes regulares &c. 834.
Eſtii rationes, qui vult Jeremiam de Sole loquutum, refelluntur. 835.
Refelluntur etiam rationes Sixtini Amamæ, qui vult intelligi pro Regina cœli opus, laborem, & ſacrificium. 837.
Offerebantur autem Lunæ placentæ, in quibus ejus forma erat impreſſa. 840.
Ita radix, unde vox derivatur, denotat. 841.
Etiam libatio illi fiebat. 843.
Placentas offerebant Lunæ etiam Græci. 846.
Quas illi Σελήνας πελάνας vocabant. *ib.*
Septima placenta efformata erat inſtar bovis cum cornubus. 849.
Eratque ſymbolum Lunæ primo naſcentis. *ib.*
Luna adorabatur ab Ægyptiis. xxx. 1065.
Lunam de Cœlo carminibus deduci putabant veteres. 1503.
Hæc carmina uſitata ſunt in Islandia. *ib.*
Luna culta apud Arabas, & Turcas. xxix. 766.
Luna eſt cauſa æſtus maris. xxxi. 431.
LUNATICUS morbus dicitur etiam Epilepticus. xxx. 1556.
Vide Epilepticus.
LUNULARUM uſus frequens in Oriente. xxix. 765.
Lunulæ apud Chaldæos erant ornamenti genus. *ibidem.*
Quidam interpretes male putant, has lunulas fuiſſe capillos, & gemmas rotundas. 768.
Lunula in calceis Romanorum patritiorum erat ad inter lunæ corniculantis, cujus figura exhibetur. *ib.*
Significabat numerum centenarium: hoc eſt qui

940.
Vide Baptiſmus. Lavacrum. Lotio. Purgatio. Purificatio. Expiatio. Piacularis. Aqua.

L U T

LUTHERANI ſacerdotes in Eccleſiaſticis officiis obeundis utuntur veſtibus albis. xxix. 245.
LUTHERI imago procumbentis ante Chriſtum Crucifixum picta deridetur a Riveto. xxiii. 808.
Rivetus a Mayero reprehenditur. *ib.*
Quare Carolus quintus intactum reliquerit Lutheri ſepulcrum. xxxiii. 351.

L U X

LUX interdum ſignificat Dei Legem. xv. 1004.
LUXUS Hebræorum diſſertatione illuſtratus. xxix. 419.
Luxus eorum in ungendo capite. *ib.*
Luxuriantibus minitatur Deus corporis tetrum, & putidum fœtorem. 422.
Luxus zonarum & veſtium. 426.
Deus hunc luxum punit miſeriis, paupertate, vulneribus. 427.
Luxus capillorum. 431.
Huic Deus minatur calvitium. 434.
Hunc etiam Ethnici puniebant. *ib.*
Luxus maxime Deum offendit. 1029.

L Y B

LYBIÆ nomen unde derivetur. vii. 33.
Lybia interdum pro tota Africa ponitur. II. 191.
In Lybia, ut ait Homerus, oves ter in anno pariebant, quod tamen falſum eſſe videatur. xxix. 35.
Lybici pro pane utebantur piſcibus ad ſolem arefactis. 245.

LYC

LYDDÆ ſcholis præfuit R. Hakiba. v. 890.
LYDDENSIUM villa ubi ſita. 893.
Urbs ipſa aliter Διόσπολις Dioſpolis dicta, illuſtratur. VI. 838. 1056.
LYDIÆ nomen Actor. XVI. propriumne ſit, an gentilitium. XIII. 123.
LYDIÆ metropolis Thyatira. *ib.*
LYDI ſive Lydii purpuræ commercium exercebant. XIII. 123.
Lydium ebur. 132. Vide Ebur.
Lydorum mulieres texendi, tingendique arte percelebres. 133.
Lydi num ante, vel poſt Græcos ſignarint nummos, incertum eſt. XXVIII. 227.
De Lydia Thyatirenſi. XXIX. 453.
Lydia de qua eſt ſermo in Actis Apoſtolorum, eſt nomen feminæ, cujus patria erat Thyatityra: nec ea dicitur Lydia, quod ex ea provincia eſſet. 454.
Multa ſunt nomina appellativa, & propria. *ib.*
Lydiæ vero nomen in inſcriptione habetur. *ib.*
Bielius putavit hoc Lydiæ nomen gentile eſſe, Lydioſque artem purpuræ inveniſſe. *ib.*
Lydia hæc erat dives, & ſpretis divitiis dedit ſe cœtui Chriſtiano. 455.

MACEDA locus. vi. 1058.
MACEDONIÆ reges ante Alexandrum abhorrebant a diademate. xxix. 586.
MACEDONUM nemini licebat menſæ accumbere, niſi qui occidiſſet aprum extra retia. xxx. 1140.
MACERIA vineæ debet eſſe denos pedes alta. xxix. 403.
MACHABÆORUM patria, & ſepulcra. vi. 1056.
Machabæi unde dicti. viii. 820.
Ubi ſepulti. vi. 1056. vii. 1224.
Machabæus Judas Alcimo in pontificatum ſucceſſit. xiii. 865.
Qui Machabæum exceperint. 867.
Machabæorum libri vere divini eſſe oſtenduntur, & θεόπνευστοι. I. 242.
Antiquiores ſunt Joſepho. 152.
Ex illis correcta fuerunt nonnulla Rabbinorum errata. *ib.*
Epocha annorum in illis expreſſa, duplex eſt. 427.
Machabæorum libri a Vormii impoſturis vindicantur. II. 36.
Machabæi ab Juda cur ſic dicti. III. 52.
Machabæorum libris canonica vindicatur auctoritas. 678.
MACHÆRUS, locus Perææ, ubi Johannes Baptiſta ab Herode in vincula conjectus eſt. v. 1135.
MACHAZOR מחזור, liber precum Judaicarum dicendarum quotidie, & in feſtis ſolemnioribus. xxviii. 977.
MACTATIO victimarum per omnes legitime fieri poterat. viii. 1146.
Mactatio victimæ jugis matutinæ, & ceræmonię illius deſcribuntur. ix. 904.
Mactatio agni Paſchalis pertractatur. xiv. 32.
Mactatio victimæ extra Sanctuarium, non faciebat reos gentiles. 1298.
Mactatio oblatorum in ſacrificiis fieri poterat per extraneos, mulieres, & ſervos. xv. 1020. xix. 242.
Exponuntur hæc fuſe. xv. 1020.
Mactatio ſine ſuo nomine reddit ſacrificium illegitimum. 1074.
Caſus proponuntur, & diſſolvuntur. *ib.*
Eorum ſpolia delata ad Moyſen. 426.
Moyſes jubet omnes eorum mares & ſeminas occidi. *ib.*
Ut virgines & corruptę diſtinguerentur, eas adduxerunt Hebræi ante Arcam. Quas Arca recipiebat, ut virgines ſervabantur; non receptæ, ut a viris cognitæ interſectæ ſunt. xvi. 756.
Moyſes jubet omnia eorum comburi: & quod non veniat per ignem, traduci per aquam. 758.
Ex ſpoliis jubetur decima Domino. 762.
¶ MAFFEJUS, Scipio, redargutus in diſſertatione de Archontibus. xxiv. 1173. 1177.

M A G

Μαγαδίζειν quid eſſet. xxxii. 748.
Μαγάδιον & Μαγάς. 618. 753.
MAGADIS, pſalterium majus. xxxii. 264.
MAGADES Harpæ. xxxii. 262. Vide Harpa. Lyra. Pſalterium. Inſtrumenta.
MAGDALENA lavans pedes Chriſti. xiii. 434. Vide Bethania.
MAGDALENE. vi. 486.
MAGDALUM caſtrum. vi. 1036.
MAGEDO. vi. 1040.
MAGIÆ auctor a multis ſit Cainus. xxiii. 448.
MAGIS, μαγίς, quid Arabibus ſit. ix. 1132. x. 919.
Et quid Græcis. x. 852.
MAGISTER excubiarum. xii. 23.
Magiſtri ac parentum ſiremps lex eſto quoad lacerationem veſtium in luctu. xxxiii. 36.
Magiſtri vocantur etiam patres. xv. 522.
Anteferendi quatenus ſint parentibus. xxi. 822.
Magiſtri omnes fieri poterant. 880.
Conditiones requiſitæ, ut quis magiſter fieri poſſet. 881.
Magiſtri qui docuiſſent legem, erant plurimi faciendi, & anteponendi genitoribus. xxvii. 1328.
Magiſter pecoris. Vide Paſtor.

MAHOMEDES in ſuum al-Coranum multa Thalmudica invexit. VII. *706.*

Mahomedis ſepulcrum. XXXIII. *686.*

Mahomedes juſſit ut lapides retro jacierentur, quibus putavit dæmonem a ſacrificiis propulſari. XXX. *1297.*

Negabat ex pſalmis quicquam utilitatis percipi. XXXI. 17.

Laudabat ſtilum ſuum. *996.* Vide Mohamedes.

¶ Mahomedis filii Moradi nummi. XXVIII. *1363.*

MAHOMEDANUS nummus. XXVIII. *1263.*

Mahomedani imitati ſunt nummum Conſtantini Auguſti. *ib.*

Faciem unam nummi cudunt, altera intacta relicta. *1264.*

De nummis Mahomedanis eſt diſſertatio Hottingeri. 1323.

Mahomedanorum ſigilla ſunt inſignia potius ſententiis, quam figuris. *1360.*

Cur nummos veteres corrumpant. *1365.*

Mahomedani al-Corani verba ad magicos uſus detorquent. *1367.*

Quædam exempla afferuntur. *ib.*

Geſtant amuleta & taliſmanos pro ſalute ſua, & equorum ſuorum. *1369.*

Vide Saducæi.

M A I

MAJESTATIS jura circa res ſacras nec Pontifici, nec Levitis conceſſa. III. 704.

Majeſtatis jura in captivitate penes Judam fuiſſe. *561.*

MAIMONIDES, ſive Rambam, natus Cordubæ ex patre Moyſe Majemon, anno Chriſti 1131. in veſpera Paſchæ, die Sabbathi, hora tertia pomeridiana. VIII. *642.*

MAMBRE, ſive Mamreh. VI. 1056.
Quercus Mamreh. VII. 1218.
MAMMON, & Mommona, ממון, ממונא, eſt vox Chaldæo-ſyriaca, & ſignificat πλοῦτον, divitias. XXVIII. 1325.
Eſt etiam vox Punica. *ib.*
MAMZER ſpurius, nothus, ממזר dicitur, quaſi מום זר macula aliena. XV. 792.
Mamzerim duplex genus: alii dubii, num nati eſſent ab uno viro, cui eorum mater eſſet unita ante ſeparationem, & ab altero, cui poſt repudium illa adhæſiſſet. XXVII. 1154.
Alii nati ex inceſtuoſo coitu. *ib.*
In Scriptura cum nominantur Mamzeres, intelliguntur hi. *ib.*
Mamzeres dubii vocabantur, quorum patres non erant manifeſti. *ib.*
Etiam expoſiti in foro & platea & viis dicebantur Mamzeres. *ib.*
Iis interdicta erant conjugia Iſraelitica. 1155.
Excludebantur ab his nuptiis, ut homines abſterrerentur ab illicitis coitibus. *ib.*
Non arcebantur a nuptiis proſelytarum juſtitiæ, libertinarum, Nathinæarum. *ib.*
Mamzerum proles ſemper retinebat hoc nomen infamiæ. 1158.
At ſi Mamzer ducebat ancillam juſtam in matrimonium, proles nominabatur in libertatem integram Judaiſmi, & amittebat nomen Mamzeris. *ib.*

M A N

MANAHATH, hodie Kato. VI. 1056.
MANASSE rex fecit pœnitentiam per annos triginta tres. XXV. 1008.
Occidit Iſaiam prophetam. 1012.
Concubuit cum ſorore ſua. 1014.
MANCIPIIS Romani alligabant fiſcellas ad ora in piſtrinis. XXIX. 114.
MANDRAGORA herba mali odoris. XXXI. 518.
Ejus potionibus libido incitatur. *ib.*
MANE MANE, בבקר בבקר, κατὰ πρωὶ πρωί. Quid intelligendum ſignificet. XIV. 856.
MANES e Perſide venit ut diſputaret cum Ar-

ut facilius colligeretur. Reponebant illum in caniſtro, & adducebant in atrium. Spicæ torrebantur igne in vaſe אבוב *Abub* dicto, ut ignis flamma ingredi poſſet. Contundebantur mola fabaria, e educebatur decima cribrata tribus & decem cribris. Hæc offerebatur perfuſa prius oleo & thure, ventilata, admota, & pugillata. Pugillus cremabatur: reliquum cedebat ſacerdotibus. Reſiduum manipuli redimebatur, & poterat comedi ab omnibus. Oblato manipulo, platea Hieruſalem erat plena farina, & ſimila toſta. *ib.*
Nefas erat ante hoc tempus meſſem ſacere, & edere panem novum, & toſtum. *ib.*
In grati animi ſignum hæc feſtivitas, & oblatio manipulorum a Deo juſſa fuit. XVII. 954.
Explicatio legis Levitici XXIII. de primitiis frugum offerendis. 957.
Etymologia vocis *Omer*, *manipuli*, inveſtigatur ex uſu vario vocis עמר. 958.
Omer quod adhibet ſacer textus, eſt menſuræ genus, decima pars Ephæ. 960.
Verterunt interpretes Manipulum. 961.
Quo præciſe die deberet fieri hęc oblatio, contendunt inter ſe Rabbanitę & Charęi. 965.
Hi dicunt die ſeptimo, nempe Sabbatho: illi primo azymorum die. *ib.*
Afferuntur utriuſque partis, & trutinantur rationes. *ib.*
Gruner Rabbanitas ſequitur, & rationes ſuas affert. 975.
Refellit momenta Charęorum. 977.
Populus in deſerto non celebravit hanc feſtivitatem; ſed tum demum, quando fuit in terra Chanahan. 983.
Manipulus hic ſpicarum colligendus erat ex aliquo loco intra, non extra terram Iſraelis. 987.
Locus eligebatur humidus, non arenoſus, non ſaxeus. 988.
Idque ut fructus haberet ſaporem ſuum. XVII. 989. XIX. 1042.
Metebatur manipulus fere ex tractibus Macmas, Meſonicha, & ex agro Cepharaim, quę erat urbs tribus Iſſachar. XVII. 989.

Et

debat: ita. Legati rurſus: Num hoc Sabbato? Multitudo: ita. XVII. 1012. XIX. 1032.

Collectus manipulus in caniſtris ponebatur, quæ ideo meſſores ſecum attulerant. XVII. 1013.

Ferebantque manipulum ad duo loca Solymam, & Silo. *ib.*

Cannis virentibus, truncisque braſſicæ percutiebatur manipulus, ut inde grana excuterentur, quæ imponebantur אבוב שָׂד perforato, ut ignis & aer libere permeare poſſent. 1014.

Abub erat æneum; aliquando fictile. XVII. 1015. XIX. 1038.

Tum indebant manipulum ad molas fabarum, & ex eo educebant decimam partem tredecim cribris cribratam. XVII. 1016.

Ad altare Deo adducebant manipulum, & pugillum unum ex eo in ignem injicientes, reliquum ad uſum ſacerdotum relinquebant. Reſiduum redimebatur pretio, & poterat a quocumque comedi, ſed in loco ſancto, & intra montem Templi. 1017.

Inde omnibus publice privatimquæ meſſis faciundæ erat poteſtas. XVII. 1017. XIX. 1044.

Offerebantur etiam placentæ ex tritico; non ex ſimila, neque farina ex illo confecta, ſed ex primitiis maſſæ aptatæ in mactra. XVII. 1018.

Pars illa decima manipuli perfundebatur oleo & thure, miſcebatur, agitabatur, adducebatur, & pugillabatur: pugillo combuſto, reſiduum comedebant ſacerdotes. 1020.

Probatur decimam hujus manipuli debuiſſe offerri. 1022.

Hæc oblatio fiebat ante ſacrificium juge veſpertinum, die XVI. menſis Niſan. 1024.

Eodem die offerebatur agnus anniculus in holocauſtum; & duæ ephæ ſimilæ mixtæ oleo, & libamen vini. *ib.*

Quantum temporis inſumeretur ad hoc ſacrificium, nullibi legitur. 1028.

Multa de hordeo, de ſpica viridi, de cibis & illo & hac confectis. 1030.

Cur pridie Sabbathi quidem duplum, Sabbatho autem nullum decideret. *624.*
Cur ii, qui in Sabbatho ad colligendum Manna exierunt, dicantur Leges & Præceptas, numero plurali, fuiſſe tranſgreſſi. *626.*
De Homer Mannæ repoſito quæſtiunculæ quædam. *628.*
Cur dictum ſit Aharoni, ut urnam ante Arcam reponeret, Arca necdum exſtante. *ib.* Vide Aſinus.
Quænam eſſet urnæ materia. *630.*
Cur non Moyſes, ſed Aharon hoc munus obierit. *ib.*
Urna quamdiu ſuperſtes fuerit. *632.*
Quid demum actum de illa fuerit. *ib.*
Quamdiu Manna comeſtum. *ib.*
Quomodo Moyſes ſcribere potuerit, Manna comeſtum annos quadraginta, quum Iſraelitæ poſt obitum ejus Chanahan ingreſſi ſint. *634.*
An annos totos quadraginta pluerit. *ib.*
An cum morte Moyſis ceſſarit. *ib.*
Manna noctu, Coturnix vero interdiu data Hebræis. XIV. *292.*
Quanta copia acceperint Manna. *294.*
Quomodo deſcenderet. *ib.*
Guſtus ejus cujuſmodi fuerit. *300. 304.*
Quamdiu comeſtum ab Hebræis fuerit poſt obitum Moyſis. *306.*
Manna habebat ſapores omnium ciborum. XV. 187.
Et rerum quæ contundebantur in mortorio, & quæ coquebantur in Olla, & quæ colligebantur in agris. XV. *192.* XVI. 482.
Erat ſicut ſemen coriandri, & habebat colorem cryſtali. *ib.*
Deſcendebat noctu. XVI. 484.
Exoriente ſole liquefiebat. *ib.*
Servatum Manna in diem ſequentem, præter Sabbathum, corrumpebatur. *ib.*
Diſquiritur unde decideret, & qui colligeretur. XV. 194.
Mannæ portio duplabatur die ſexta, ut una pars inſerviret Sabbato. XXVII. 833.
Ceſſavit deſcendere, quum populus ingreſſus eſt terram. XVI. 484.
Manus in luctu elevatæ & comploſæ. 1202.
Vel etiam in lætitia. 1204.
Manus imponebantur damnatis ab judicibus, & ſenioribus. III. 370.
Manuum impoſitio aliquando laudem, & gratiarum actionem innuebat. IV. *429.*
In ſacrificiis vero confeſſionem peccatorum. 435. Vide Impoſitio.
Manus nomine præciſe intelligitur manus ſiniſtra. XV. *526.*
Sed in ſacrificiis intelligitur manus dextera. XIX. *6.*
De manuum ſanctificatione quæſtiones multæ propoſitæ. XVIII. 230.
Lavantur pro profano, pro decimis, pro ſeparatione: & pro ſanctitate immerguntur. 1034. *1066.*
Mos oſculandi manum dexteram. XXX. *1179.*
Unde dicendi modus: Ad manum accedere. *ibidem.*
De manu, quæ in ligno arido ſuper lapidem expoſito excrevit prope Roſtochium. *1526.*
¶ MAON deſertum. VI. 1054.

M A R

MARAN atha מרן אתא. Vide Excommunicatio.
MARBEK מרבק, hoc eſt triturantes vituli, ſeu pingues: quia cum triturabant capiſtrari non poterant, ac proinde ad ſatietatem edebant, & pingueſcebant. XXIX. *116.*
Vox מרבק quater occurrit. *ib.*
Explicatio ſingulorum locorum. *ib.* & 5.
MARCA Pariſina in omnibus Galliæ monetariis officinis eſt uſitata. XXVIII. *94.*
Marca Colonienſis per totam Germaniam eſt in uſu. *ib.*
Marca Pariſina eſt octo unciarum. *ib.*
Antiquitus dividebatur in viginti quatuor Karatia. *95.*
Marca auri, ex qua cuduntur Ludovicei aurei, continet auri puri Karatia 22. duo reliqua ſunt ex mixtura. *ib.*
Marca auri, ex qua cuditur ducatus aureus, ſive Hun-

initiandis , allatæ ab Epiphanio & Irenæo , infeliciter verſæ , & depravatæ a librariis . xxii. 777.
Earumdem explicatio ex Irenæo, & Epiphanio . *ibid.*
Alia explicatio. 779.
Examinantur hæ formulæ, & cum Codicibus conferuntur. *ibid.*
Apponitur verſio Syriaca, & Latina. 782.
Judæi habebant formulam quamdam precandi mane & veſpere , in qua Deum appellabant Liberatorem, & Redemtorem. 784.
Cum igitur Marcoſii & Heracleonitæ eſſent Judæi; formulam orandi invenerunt , qua confitebantur ſe liberatos per Meſſiam , a captivitate peccati. 785.
Et hæc eſt formula illa corrupta a laudatis patribus recitata . *ib.*
Ad hoc probandum afferuntur textus integri Irenæi, & examinantur. 786.
Quædam afferuntur de redemtione a Kabbala . 788.
In initiandis proſelytis quoſdam ritus eos adhibuiſſe narrat Irenæus , qui explicantur . xxii. 792.
Nempe ad aquas ductos , & recitata formula ſupradicta , eos fuiſſe baptizatos in nomine Jeſu. 793.
Heracleon ex horum ſecta , ut narrat Epiphanius , ſolitus fuit ungere oleo & opobalſamo morituros ſuæ fidei. 795.
Heracleon edoctus fuit formulam ſupradictam a Marco. 796.
A quo Marco acceperunt nomen Marcoſiorum. *ib.*
Quem ritum præſcribit D. Jacobus in epiſtola ſua , in adminiſtrando Sacramento Extremæ Unctionis. 796.
Ex quo apparet Marcoſios & Heracleonitas non eſſe diverſos. *ib.*
Interpretatio alterius formulæ Marcoſiis attributę ab Epiphanio & Niceta. 799.
Ejuſdem formulæ explicatio. 800.

ne ad meridiem. 1545.
Quanta eſſet ejus capacitas variæ ſunt opiniones; nec quicquam certi ſtatui poteſt. 1546.
Hæc obſcuritas inde naſcitur, quia Sacræ Litteræ eidem mari alibi bis, alibi ter mille bathorum capacitatem tribuunt; & quantum bathus contineret eſt incertum. 1547.
Pondus etiam ipſius eſt incertum. 1548.
Cum locus ubi fuſum eſt hoc mare, diſtaret duodecim milliaria Germanica a Templo, ratio quomodo in Templum ductum fuerit per tot viarum anfractus, montiumque juga, difficilis videtur. 1549.
Etiam quomodo in illud aqua, & unde deducta fuerit, obſcurum eſt. 1550. Vide Aqua.
Major difficultas eſt inveſtigare, & exponere ornamenta externa. 1552.
Nemo negat illud inſerviſſe Sacerdotum lotionibus. 1553.
Exponuntur potiores de hoc mari hypotheſes. 1554.
Aquam, Ghemara Hieroſolymitana derivatam fuiſſe a fonte Ethan ſcribit. 1557.
Profluebat per tubercula 640. diſpoſita per 300. epiſtomia. 1562.
Ex illis alia erant ſuperiora, alia vero inferiora. *ibid.*
Myſtica quædam de hujus maris ſignificatione ex auctoribus depromta. 1563.
Hypotheſes Villalpandi aliorumque de forma maris, de loco, de ornamentis, & de menſura confutantur. 1564.
Nova hypotheſis ſtatuitur a Sturmio. 1584.
Diameter & altitudo ſecundum Sturmium. XIX. 1586.
Capacitas. 1587. 1588.
De pondere maris, & translatione ejus Hieroſolymam. 1589.
Aquam hauſtam vult a puteis excavatis in montibus, quibus urbs circumdabatur; & e torrente Cedron. 1593.
Fundamenta hujus Sturmianæ aſſertionis. *ibid.*
Ex Gihon, Siloh, & Ethan aqua in urbem derivata fuerit. 1595.
A fonte Ethan aquam fluxiſſe in Templum docet Joſephus. *ib.*
Redit Nazareth, & retinetur ab Joſeph. 742.
Chriſtum parit: purificatur: fugit in Ægyptum. 743.
Amiſſum filium reperit, & Nazareth reducit. 745.
Maria Virgo in quem locum Ægypti fugerit. XI. 690.
Maria Virgo nata eſt quando Sol erat in Virgine. XXII. 77.
Appellata Regina mundi. 850.
Maria Virgo quia non habebat fratres, non potuit deſponſari, niſi viro ſuæ tribus. XXX. 63.
Heres fuit non ſolum bonorum paternorum, ſed etiam agnatorum in eam recidentium. 65.
Maria deſponſata Joſeph annulum geſtavit. 71.
De dimiſſione Mariæ cogitata ab Joſepho. 141. Vide Joſeph.
Joſephus Mariæ poſuit annulum pronubum in digito medio: ex eo die Hebræi ponunt illum ſuis ſponſis in digito indice. *ib.*
¶ Maria Solitaria. VII. 1220.
¶¶ Maria ſoror Moyſis unde probetur Judæis fuiſſe prophetiſſa. XIV. 272.
Maria defuncta, quid deſeciſſe tradant Hebræi. 308.
Maria ſoror Moyſis, quia per horam unam fratri aſtitit e longinquo; Iſraelitæ per ſeptiduum propter eam remorati ſunt iter ſuum. XXX. 609.
Sepulta eſt in mari Tiberiadis. 1002.
Qui aſcendit in montem Jerhihen, videt ibi ſicut foſſam puteum Mariæ dictam. *ib.*
Percuſſa lepra ſeparata fuit per ſeptem dies extra caſtra. 1545.
Poſt tranſitum maris rubri tympanum manu ferebat, eamque ſequebantur fœminæ omnes cum tympanis choreas agentes, & Maria reſpondebat illis. XXXI. 369.
¶¶¶ Maria unxit pedes Chriſti in Bethania. XXXI. 1305. Vide Chriſtus. Bethania.
Poteſt dici pollinctrix; nam in Chriſtum ea præſtitit, quæ faciebant pollinctores in mortuos. 1383.
Eſt diverſa hæc Maria ab illa muliere, quæ dicitur Peccatrix. *ib.*

¶¶¶¶ In

Alias etiam res dabit; legumina &c. *ibid.*
Et nummulum etiam argenteum pro neceſſitatibus. *ibid.*
Maritus nolens dare uxori nummos pro neceſſitatibus, relinquat illi opus manuum. *ibid.*
Cum ea comedet noctibus Sabbathi. *ib.*
Hæc eſt ſubſtentatio præſtanda uxori a pauperrimo marito. 876.
Nam maritus pro ſuis redditibus debet plura pręſtare uxori. *ib.*
Maritus ſi deſerat uxorem, & dotem illi non det, dabit alimenta quoad ejus dotem compleverit. 900.
Maritus vovens ſe per menſem non uſurum uxore, conſtituat aliquem, qui illam alat. xxx. 908.
Si per longius tempus voveat, illam dimittat. *ibidem.*
Vovens, ne uxor ſua unquam edat fructus, eam dimittat. *ibid.*
Vovens, ne uxor ſua unquam gerat ullam ornamentorum ſpeciem, poſt duos menſes illam dimittat. *ibidem.*
Vovens, ne uxor viſitet domum paternam, poſt menſem dimittat. *ibid.*
Vovens, ne eat ad domum luctus vel convivii ſua uxor, eam dimittat. *ib.*
Qui mariti cogerentur dimittere uxores ſuas. 910.
Maritus in quo naſcantur vitia, cogatur dimittere uxorem. 924.
Maritus non adducet primitiva de bonis uxoris. 934.
Maritus non hereditat ab uxore. *ib.*
Quæſtio tamen eſt, num hereditare non debeat. *ibidem.*
Num maritus ſcribens mulieri: Nihil juris eſt mihi in bona tua, amittat in illa jus ſuum. 946.
Maritus moriens ſit ſolicitus de vidua ſua. 980.

II. In *mediocrem*, quæ ſpatium infra & ſupra textum occupat. *ibid.*
III. In *maximam*, quæ calcem obtinet. *ib.*
Maſorethica punctatio inventa eſt, quando lingua Hebræa in uſu eſſe deſierat. XXXI. 1062.
Eſt inventa ad minimum quingentis poſt Chriſtum annis. 1063.
Punctatio facile corrumpi potuit a librariis. 1065.
Errores aliquot, qui ex Maſorethica punctatione orti ſunt, recenſentur. 1066.
In שוא Sceva errant Maſorethæ. *ib.*
Errant in ſuffixis, quæ levia vocant. 1067.
Errant etiam non raro in verborum punctatione. *ibid.*
Maſorethæ Hebraicæ poeſeos leges ignorabant. 1068.
Quæ de Daghes leni præcipiunt, nullius ſunt frugis. *ibid.*
In periodis diſtinguendis ſæpe lapſi ſunt. *ibidem.*
Præter pauca, omnia quæ de accentibus tradunt, nugæ ſunt. 1069.
Maſorethica punctatio poeſin Hebræam omnino deſtruit. 1070.
Maſoretharum error. 1093.

M A T

MATAREA hortus eſt in Ægypto non longe a Cairo, frutice balſami conſitus. XXIX. 325.
MATER Deorum quæ dicta fuerit a Syris. VII. 814.
Mater quædam filium ſuum in obſidione Hieroſolymitana comediſſe narratur. XIV. 1588.
Mater Deorum coronis violaceis coronabatur. XXX. 1281.
MATERIA panum propoſitionis erat סולת Simila. X. 909.
Materia Candelabri aurum טהור. XI. 905.
Vel aurum סגור. 906.
Quantum auri Salomon impendiſſe dicatur in Candelabra. 909.

Adam & Evam, *Multiplicamini* &c. præceptum cuique impoſitum ducendæ uxoris poſt annum vigeſimum. XXVII. 1061.
Niſi ſi quis ſit immunis a ſtimulis carnis, aut careat inſtrumentis ad generationem aptis. *ibidem.*
Si quis a primo matrimonio filios aut filias non habeat; volunt ut ſecundo nubere neceſſario debeat. 1063.
Ut fieret matrimonium ante legem Moſaicam, requirebatur conſenſus non ſolum conjugum, ſed etiam parentum interveniente proxeneta. 1065.
Concubitu firmabatur matrimonium. 1066.
Concubitus requirebatur, ut mulier appellaretur Uxor mea. 1067.
Octodecim perſonæ ſive ex cognatione, vel ex affinitate interdicebantur tam ante, quam poſt Moyſen. 1111.
Arbor cum explicatione. *ib.*
Matrimonia cum Gentilibus ſemper fuerunt vetita Judæis. 1136.
Sed cum ancillis partiariis, hoc eſt quæ dederant aliquod pretium pro ſua libertate, Thalmudici volunt matrimonia fuiſſe licita: nec tamen obtinuiſſe ſuum effectum, niſi cum ancillæ obtinuiſſent integram libertatem. 1137.
Proles ex uxore ethnica ſuſcepta, non habebatur in liberorum numero. 1140.
Sed erat ſerva. 1141.
Proles ſuſcepta ab ethnico cum Iſraelitide cenſebatur libera. *ib.* Vide Proſelytus.
Matrimonium ab Hebræis iniri non poterat cum quibuſdam feminis, ob cauſas primarias. XXX. 12.
Recenſentur hæc feminarum genera. 13.
Cum quibuſdam iniri non poterat ſecundario. 31.
Cur gradus conſanguinitatis in matrimonio juſſi fuerint. 37.
Cum quibuſdam iniri matrimonium non poterat ſanctitatis cauſa. 38.
Matrimonium Hebræi vel Hebrææ cum gentili nullum eſt. 40.
In matrimonio dos requiritur. 76. Vide Dos.
In-

Digitized by Google

Matrimonium non deſtruitur per vitia manifeſta, quæ ſponſus videre potuit. 486.
Sed per occulta, quæ non potuit detegere niſi in concubitu. *ib.*
Quænam ſint hæc vitia. *ib.*
Nati ex certis cum natis ex incertis conjungi poſſunt. 536.
Nati ex incertis cum natis ex certis conjungi non poſſunt. *ib.*
Matrimonium iniens cum femina ſacerdotis, debet inquirere de octo matribus; quatuor ex parte patris, totidem ex parte matris. *ibidem.*
Ducens Levitidem, aut Iſraelitidem, unam præterea auget. *ib.*
Matrimonia fiebant in tribus regionibus: Judæa, Transjordanina, Galilæa. 1008.
Quiſque ſuæ regionis mulierem ducere poterat, non ex alia. *ib.*
Matrimonia apud Hebræos fiunt in loco aperto, & ſub חופה. 1077. Vide Chuppa.
Sponſa habet coronam turritam, dictam auream, in capite. 1069.
Induitur varie pro varietate locorum, ſed quam ſplendidiſſime. 1077.
Ut plurimum veſtibus albis. *ib.*
Ante oculos, exemplo Rebeccæ, velum præ pudore habet. *ib.*
Deducitur a mulieribus ideo rogatis ad Chuppam. *ib.*
Sponſus præcedit veſte qua utitur die Sabbathi demiſſa, atro ſuperindutus pallio. xxx. 1077.
Viri eum ad chuppam comitantur. 1078.
Utroque procedente adſtantes clamant ברוך הבא *Baruch habba*, Benedictus qui venit. *ibidem.*
Inſtrumenta etiam inter deductionem pulſantur. *ibidem.*
Sponſus primus procedit ad chuppam. *ib.*

MECCÆ urbis ſitus. VII. 122. 130.
Lapis Caaba io Templo Meccæ. VIII. 472.
Prope Meccam & Medinam in montibus planis ſuaque natura oriuntur balſami plantæ. XXIX. 214.
MECHANICÆ artes ſapientiæ nomine ab Hebræis vocantur. VIII. 1198.
MECHILTHÆ quis auctor habendus. XIV. *in Præf.*

M E D

MEDAGLIONES, nummi qui ſunt maximi moduli. XXVIII. 109.
Eorum raritas ad credendum inducit, eos nequaquam fuiſſe io uſum pecuniæ ordinariæ cuſos. *ibid.*
Eorum fabricandorum poteſtas ſolum apud ſummos principes ſtetit. *ibid.*
MEDAN fons Jordanis. VI. 1032.
MEDIA regio. VII. 88.
MEDIATOR אטצעי & פרקלים ab Hebræis altare vocatur. X. 489.
Et סניגור, unde illud אוי לאיש שנעשה סניגורו קטיגורו Væ homini, cujus advocatus fit ejus accuſator. 490.
Convenieotiæ inter Altare & mediatorem quatuor afferuntur. 491.
Mediator altare vocatur etiam שלום Pax. 763.
MEDICINA Univerſalis an detur in natura. XXX. 1463.
De medicina libri nonnulli auctore Maimonide. VIII. 702.
MEDICORUM optimus dignus eſt Gehenna. XXX. 540. 570.
Medici æſtimabantur ſexaginta ſolidis. 1065.
Medicorum ſtatuæ ab ægrotis ſanatis tæniis pectus operiebatur. 1251.
Medicorum præſes dicitur archangelus Raphael. 1462.
Medicorum nomina, qui de quibuſdam morbis ſcripſerunt. 1464.
Medici Romæ non erant ſervi. 1468.

læſis luxatiſque. 1524.
MEDIMNUS Græca menſura. XXVIII. 64.
Capiebat modios Romanos ſex. 64. 137. 682.
Fuit æqualis Medimno Siculo. *ib.*
Eſt menſura tam aridorum, quam liquidorum. 614.
Medimnus Atticus & Romanus ejuſdem capacitatis fuit. *ib.*
Comparatur cum menſura Cracovienſi. *ib.*
Medimnus Siculus capit Atticum Medimnum, & triental. 656.
Locus Joſephi explicatus. 683.
MEDIUM Atri Salomonem ſanctificaſſe quomodo ab Hebræis explicetur. X. 637.
MEDI ex toſtis amygdalis faciebant panem; & ex radicibus herbarum vinum. XXIX. 245.
MEDUSÆ ſuperbienti de crioibus, ii verſi ſuot in angues. XXIX. 435.

M E G

Μέγα πεδίον campus magnus. V. 1121. VI. 288. 344.
MEGABYZUS dux donatus a Xerxe mola aurea ſex talentis gravi. XXIX. 137.
Μεγαλάρτια quid. X. 896.
MEGALINUM, vel Megalium, unguentum ſic dictum a magnificentia, vel a viribus quas habet. XXX. 1358.
MAGARENSES ei qui ſuavius oſculabatur, coronam ſloream donabaot. XXX. 1186. 1206. Vide Diocles.
Μέγας ἐνιαυτός annus magnus apud Græcos quis intelligatur. XVII. 54.
MEGHILAH מגילה intelligitur liber Eſther. XVIII. 816. 840.
Urbes magnæ anticipabant lectionem Meghilæ, & ſeparationem ſiclorum. 818.
Si legatur Meghila in Adar primo, & annus intercaletur, legatur & io Adar ſecundo. 818. 840. 864.
Legens Meghilam למפרע ordioe inverſo non ſatisfacit debito ſuo: ſi erret & alterum verſicu-

852.
Sed convivia fiebant ſolum die decima quarta, & die decima quinta: & his diebus fiebant dona pauperibus. 844.
Hi dies dicebantur פורים *Purim*, in honorem Mardochæi. *ibid.*
Megila debet Hebraice ſcribi ſuper libro, & cum atramento. 914.
Omnes ſunt legitimi ad legendum Meghila, exceptis ſurdis, ſtultis, pueris. *ibidem.*
Dictorum explicatio. 924.
Legitur his diebus *de Siclis*, quia Aman volebat uſurpare argentum Hebræorum, ſed Deus præoccupans eos ſalvavit. 944.
Unus legebat Meghila, alter interpretabatur. 958.
Omnes tenentur ad lectionem Meghilæ, etiam ſacerdotes; qui debent ceſſare ab offioio ſuo, ut veniant ad lectionem. XXI. 333.
De diebus lectionis Meghilæ pro diverſitate locorum. XVI. 439.
¶ MEHAH מעה erat ſedecim granorum. XI. 514.

M E I

MEIBOMIUS emendationes Biblicas edidit. XXXI. 1023.
Cenſuit omnes periodos in pſalmis eſſe bimembres. 1039.
Corrigitur. *ibid.*
Reprehenſus. 1050.
Poeſin metricam Hebræorum ſe inveniſſe credidit. 1060.
Edidit auctores antiquos de re muſica. *ib.*
Hiſtoria editionis illius operis metrici. *ib.*
Meibomii licentia in diſponendis metris Pſalmorum a nemine probari poteſt. 1524.
MEISSA dicitur, quum fuit infuſa aqua calida in farinam. XX. 798.

xxxii. 427.

M E M

MEM מ vel ם duplex eſt in Scriptura. xxviii. 981.
Unus eſt locus in tota ſcriptura, in quo ם mem finalis reperitur in medio. 998.
Sed ibi reperitur myſterium. *ib.*
MEMBRA victimarum quæ cedebant aræ, אימורים dicebantur. x. 300.
Hæc eadem membra μερὶς & μερὶα Græci non abſimili voce appellabant. 301.
Membra victimarum in altare porricienda Hebræi docent. 749.
Primum ad collem altaris ordinata deferebantur, quo deinde in altare porricerentur. 750.
Quænam, & ubi ſale condirentur. 752.
In qua ſtrue comburerentur. 832.
Quando ſortirentur quis ferret membra victimarum de colle ad altare. xiii. 981.
Membra victimarum quæ deſiliiſſent de altari ante medinoctium, reſtituebantur. xiv. 854.
Membrum pendulum אבר מדולדל, an mundum cenſeatur. xiv. 728.
Quot membra ſint in homine. xvi. 1150.
MEMNON a poetis cur filius Auroræ dicatur. vii. 516.
Et Æthiops. 588.
Hiſtoria ejus. 560.
Memnonis ſtatua. 1160.
Memnonis ſtatua radiis ſolis percuſſa reſonabat, & dabat voces. xxxi. 881.
Ad Memnonis ſepulcrum ab Achille occiſi quotannis ex Æthiopia advolabant aves dictæ ideo Memnonides. *ib.*
MEMNONIUM, ſeu Memnonis ſtatua. vii. 1160. xxxi. 881.
MEMPHEOS urbis nomen antiquiſſimum quale fuerit. vii. 1123.
Urbis ſitus. 1224.

28.
Œconomiæ ratio. 32.
Ratio Typica. *ib.*
Menſæ ſitus. viii. 759.
Schema, magnitudo, utenſilia. 786.
Duæ aliæ ad Templi fores. 788.
Menſæ in Sanctuario tredecim. ix. 188.
In veſtibulo interius duæ, & aurea panum facierum. *ib.*
Menſa & Candelabrum Moyſis utrum in Templo collocata. 270.
Menſæ in Templo ubinam ſitæ fuerint. ix. 277.
Præſertim Menſa panum. 288. 298.
Menſura ejus Menſæ. 300.
Menſa Panum illuſtrata a Lightfootio. ix. 636.
Pedes ejus quales. 1123.
Menſæ effigies in arcu Titi. 1114.
Deſcriptio. 1115.
Limbus ejus זר. 1116.
Cingulum מסגרת. 1121.
Pedum figura. 1123.
Annuli hic nulli. 1125.
Par acerrarum in ea. 1129.
Menſæ limbus erat unicus: & qua ratione panes in ea ordinarentur. 1157.
Menſa panum ſive facierum unde שלחן dicta. x. 847.
Schema ejuſdem. 848.
Synonyma. 854.
Materia ejus ligna Settim. *ib.* & 1001.
Menſa panum erat in Sancto. 875.
Quo præciſe loco. 876.
Erat verſus Septemtrionem. 877.
Fata, & hiſtoria Menſæ. 878.
Myſteria, typi, & ſymbola. 880.
Sita erat in plaga aquilonari. 997.
Quantum pateret in longitudinem, latitudinem, & altitudinem. 1006.
Menſæ aureæ decem in Templo Salomonis. x. 1018.
Judæorum de illis ſcita afferuntur. 1019.
Toto ſeptiduo initiationis menſa ſine panibus ſtetit. 1087.

Tabel-

Super quatuor ponebantur vaſa inſervientia libaminibus & ſanguini ; ſuper una panis . 18.
Menſa adipum . IX. 739.
Menſa Helenæ matris Monobazi . 764.
Menſa Dei Altare audit. x. 489. 849.
¶ Menſis lecti juxta longitudinem admovebantur . IX. 1169.
Menſa pro cibis ponitur aliquando. x. 849.
Menſæ Gentilium . 861.
Menſæ Hebræorum fere quadratę erant . 863.
Voces סבב, סב׳ב, & מסיבה ubi de menſis ſermo eſt , quadratas æque ac rotundas indicant . 865.
Quales apud veteres olim fuerint . *ib.*
Ferme erant tripodes . 866.
Eæque divitibus & pauperibus communes . x. 867.
Menſæ ſacræ tres . I. 551.
Menſæ nonnullæ apud veteres pretioſiſſimæ . XI. 399.
Menſæ apud Hebræos erant quadratæ , & ſinguli convivæ habebant ſuas menſas . XIX. 1147.
Quadratæ erant etiam apud Romanos . *ib.*
Deinde factæ ſunt orbiculares . 1149.
Materia harum menſarum eadem apud Hebræos , Græcos , Romanoſque . *ib.*
MENSARII , ſive nummularii , ſtabant in Templo colligentes nummos ab iis qui ingrediebantur ; ac etiam cogebant invitos , ut darent . XXVII. 1003.
Habebant tredecim arcas dictas שופרות tubas , eo quod in ſimilitudinem tubarum erant factæ , & totidem menſas , in quibus tenebant ſolutiones juxta nummorum oblatorum diverſitatem . 1004.
MENSIS primus in Exod. cap. XII. enumeratus , illuſtratur . XIV. 12.
Menſes anni , ejuſque תקופות ſive converſiones aut cardines . I. 438.

apud Judęos in uſu fuiſſe periodum Calippicam aſſerit: ſed ejus opinio refellitur. 107. 108.
Menſis Niſan ordine in anno civili ſeptimus, in anno ſacro erat primus; quia in eo immolabatur Paſcha. xviii. 542. 562.
Ex variis opinionibus diſcordibus inter Rabbanitas & Karęos circa novilunia, feſta non fuere poſt excidium Templi ſecundi celebrata ſuis temporibus. 963.
Inter Adar primum & ſecundum non erat differentia niſi in lectione Meghila, & donis pauperum. xviii. 28.
In menſe Elul decimabantur jumenta. 60. 544. 562.
Tiſri eſt initium anni Sabbathici & Jubilęi; Scebhat eſt principium anni pro arboribus. 562.
Menſis intercalabatur, ſi Synedrium eum vidiſſet lunam, non habuiſſet ſatis temporibus dicendi מקודש Mekuddas *Sanctificatum eſt*. 620.
Exponitur hoc, & multi caſus proponuntur. 622.
Prima die menſis Niſan non erat oratio veſpertina, neque clauſula; quia in ea erat ſacrificium additiitium, & oblatio lignorum. 668.
Menſe Chisleu tria jejunia decernebat Synedrium, ſi ante ejus principium non pluiſſet. 676.
Primo die Niſan incipiebant offerri ligna. 762.
Die XVII. menſis Thammuz fractę ſunt tabulę. *ibidem*.
Die IX. menſis Ab diruta fuit domus prima & ſecunda: eo die nemo lavari & tonderi poteſt; & in ejus principio diminuitur lætitia. *ibidem*.
Die XV. menſis Ab filiæ Hieruſalem egrediebantur indutæ veſtibus albis, & ſaltabant in vineis. *ib.*
Adar proximus menſi Niſan, ſive primus ſit ſive ſecundus, eſt ſemper deficiens. 868.
Primo die Niſan erectum fuit Tabernaculum; ſecundo mactata fuit vacca rufa. 946.
Ordo & nomina menſium. xvii. 23.
Menſis duplex apud Hebræos ſolaris, & lunaris: nil ſuæ dotis amittebat. 892.
Alii Rabbini tamen aliter ſentiunt. *ib.*
MENSTRUUM univerſale Chimicorum. xxx. 1464.
MENSURÆ quædam apud Hebræos memoratæ. v. 1069.
Menſuræ intervallorum a veteribus uſurpatę. vi. 370.
Menſuræ in templo Siccorum duæ, Liquidorum ſeptem. viii. 894.
Menſurarum capacitas. 893. 1042.
Menſura ſimilaginis panum propoſitionis quanta. x. 916.
Menſurarum quorumdam æſtimatio. xi. 291. 518. 540.
Menſuræ quæ, quot, & cur eſſent in Sanctuario. 1050.
Menſura qua quis metitur, remetiuntur ei. xiv. 322.
Menſura Sanctuarii, ejuſque figura & ſtructura. I. 107.
Menſuræ Hebræis aliiſque nationibus uſitatę. III. 442.
Menſurarum apud Hebręos plura genera. xv. 1172.
Figurę earum ad demonſtrationem. 1192.
De menſurandis liquoribus. xvi. 162.
Menſuris nummiſque injuſtis utentes, puniendi ſunt. xv. 836.
Menſura Hieroſolymitana major erat menſura deſerti ſexta parte. xix. 678.
Menſurę ſeptem liquidorum in Sanctuario erant, Hin, triens, quadrans Hin, Logus, Semilogus, quadrans Logi, dimidium Hin. 688. 1148. Vide Hin. Logus.
Menſurę duę aridorum, Decima, & Semidecima. 1144.
Menſurę inſervientes liquoribus, non inſerviebant aridis. 690.
Menſurę humidi ſanctificabant humidum, & menſurę ſicci ſiccum. 812.
Auctores qui ſcripſerunt de menſuris. xxviii. 55.
De menſuris longitudinis ſcripſit Bartholomęus Beverinus. 67.

Men-

hodierni collatę. 205.
Menſurę Hebraicę intervallorum comparatę inter ſe, & cum hodiernis. *ib.*
De menſuris Hebraicis iterum. *645.*
Aridorum. *645.*
Liquidorum. *659.*
Inter menſuras aridorum & liquidorum antiquitus magna fuit proportio. *670.*
In genere menſurę apud Hebręos computabantur ſecundum capacitatem communium ovorum galinaceorum. *686.*
Sancti Epiphanii liber de ponderibus & menſuris. 825.
Animadverſiones Petavii ad hunc librum. XXVIII. 871.
MENTAGRA, morbus diſſeminatus Romę per oſcula. XXX. 1199.
MENTHÆ herbę ſuaveolentis folia ſpargebantur in Synagogis. XX. 326.

M E R

MERARITIS inter Levitas quę munia commiſſa fuerint. XIII. 1138. XVI. 434.
MERCATORI Iſraelitę afferenti hoc eſſe pręparatum, aut non, credendum eſt. XX. 106.
At mercatori gentili non eſt credendum. XV. 110.
Mercatoribus interdicti ſunt honores legibus imperialibus. XXIX. 238.
MERCATURA Hebręo in luctu conſtituto interdicta. XXXIII. 1246.
MERCEDIS duę ſpecies deſignantur in Lege. I. 157.
MERCURALIS quid ſenſerit de ſtatua Loti. XXX. 1524.
MERCURIUS a Nebo deſignatur. VII. 764.
Mercurio Ægyptii ſacrificantes mel & ficum comedebant. X. 157.

tu
Symb
Merc
ea
Inde
res
MERE
Imm
Iſr
Merc
ci
Merc
21
Mere
Si m
la
uti
Prim
qui
Meret
MERID
eſt
De M
De m
MERID
212
MERID
212
MERIST
Scri
Non c
ſe a
Sanc
Fortaſſ
Iidem
diſſe
Poſſint
lelia
MERITO
Merita
855.

autem mundi venturus evincitur. 350.
Meſſiam expiationem facturum peccatorum: & myſteria de illo plurima Judæi veteres agnoverunt. x. 340.
Et ſacrificia diebus ejus ceſſatura. *683*.
Morte Meſſiæ peccata expiatum iri etiam docuerunt. *699*.
Meſſias Michaelis nomine aliquando adumbratur. *766*.
Aliquando dicitur פנים *facies*. *902*.
Eſt enim Angelus Teſtamenti, & faciei. *ibidem*.
Myſteria Meſſiæ in panibus propoſitionis adumbrata. *960*.
Meſſiæ tempore omnes de panibus propoſitionis comeſturos docent Judæi. 1110.
Loca plurima Sacræ Scripturæ Meſſiam, indicantia ſecundum Judæorum interpretationem. xII. 212.
Meſias peccata expiavit. 213.
Hunc veteres Judęi verum Deum agnoſcebant. 215.
Meſſię dolores. xIv. 302.
Circumſtantię adventus ejus. xxv. *956*.
Meſſiæ adventus ad Gen. 49. optime comprobatur, accedente Hebræorum veterum conſenſione. I. 158.
Item ex verbis Num. 24. Orietur ſtella ex Jacob. &c. *ib.*
Meſſiam innocentię ſtatum reſtituturum fore docuerunt veteres Judęi. 301.
Meſſias qua ratione futurus Propheta major Moyſe, eleganter explicat Abarbanel. I. 533.
Meſſię tempus jam completum ex vetuſtiſſima Judęorum traditione in Sanedrin demonſtratur. III. 36.
Meſſiam alium pręter Chriſtum exſpectantes judęi, ex Aggęi capite ſecundo ſolemniter refutantur. 168.
Meſſiam quoque adveniſſe ex mundi duratione juxta Hebręos probatur. 291.
Meſſias multis nominibus שילה *Siloh* audit. 562.
Meſſię duplicis vana Judęorum commenta. *639*.
in eam, quod fecit Joſue in Hiericho. *690*.
Veniet Elias & oſtendet eis Meſſiam. *ib.*
De Meſſia bene ſentiunt Charæi. xxII. 454.
Meſſias onerabitur præceptis. xxv. *922*.
Prophetia Iſaiæ. XI. de Meſſia explicatur. *ibidem*.
Deus volebat facere Meſſiam Ezechiam. *926*.
Quæ advenient ſeptem primis annis adventus Meſſiæ filii David. *954*. *968*.
Quomodo venturus ſit. *964*.
Si homines fuerint juſti, veniet in nubibus cœli; ſi peccatores, veniet ſuper aſinum. *966*.
Quo nomine appellandus ſit Meſſias. *970*.
Varia Rabbinorum figmenta. *ib.*
Quot annos vivet. *972*.
Exſpectatur ab Hebræis Meſſias, & quid præſtiturus ſit. xxIv. *792*. *806*.
Quas habiturus ſit conditiones. *795*.
Argumenta Schikardi quatuor luculentiſſima, quibus probat Meſſiam jam adveniſſe. *797*. *816*. *819*. 800. 828.
Duo præcipue retinent Judæos in ſua obſtinatione: quod Chriſtus habuit paucos aſſeclas ex ſuis; & quod ſubjectus fuerit infirmitatibus. *ibidem*.
Sed eorum traditiones fuerunt Meſſiam eſſe ſpernendum. 803.
Et turpiſſima morte afficiendum. *ib.*
Signa præceſſura adventum Meſſiæ, ſecundum Rabbinorum doctrinam. xxx. 734.
¶ Qui ſe jactarint falſo Meſſiæ variis locis ac temporibus. xxIII. 1019.
I. Barchocheba ſub Hadriano Imperatore. 1025.
II. Moſes Cretenſis Chriſti 434. anno. 1041.
III. Muhamedes Ch. 571. anno. 1044.
IV. Alius an. 1137. in Gallia. 1048.
V. In Perſia A. C. 1138. quidam Judæus. 1049.
VI. Cordubę A. C. 1157. alius Judęus. 1051.
VII. In regno Pheſſano alius circa idem tempus. 1052.
VIII. In Arabia A. C. 1167. alius. *ib.*

IX. Eo-

nipulus oblatus fuiſſet Domino. XVII. 1039.
Meſſis frumenti in Umbria fit falce ſecundum terram. XXIX. 109. 350.
Fit inſtrumento curvo manipulatim in agro Piceno. *ib.*
Extremæ ſpicæ metuntur tantum in agro Romano. *ibid.*
In Palæſtina meſſis incidebat in æquinoctium Niſan, ſeu vernum. 339.
Sed hæc erat meſſis hordei, non tritici. 340.
Meſſis dies celebrata ab Hebræis magna lætitia. 349.
A Romanis fiebat ſerius. *ibid.*
Quando ab illis fieret. 349. 350.
Matendi ratio ſingularis in Gallia. 351. & 6.
In meſſe ab Hebræis relinquendus erat angulus, & ſpicilegium pro pauperibus. *ib.*
MESSORES benigne ſalutabantur ab Hebræis prætereuntibus. XXIX. 349.
Metentium lex perpenditur. XIV. 1340.

M E T

METALLARIUS ſi factus fuiſſet vir, uxor poterat petere libellum repudii. XXX. 93.
Metallarius tenebatur dimittere uxorem. 910.
METALLIFODINÆ. XXVIII. 453.
Midas Phrygiæ rex ante Chriſtum ann. 1300. metallifodinis vacaſſe dicitur. 458.
Ante ſeculum x. nil legitur de metallifodinis in Germania. 459.
METALLIS defæcandis quæ vaſa adhibita Judæi memorent. XI. 11. 12.
METAPHORA quot ſpectanda exhibeat. XXXI. 214.
Metaphora ſæpiſſime occurrit in Hebræa poeſi. 215.
Si de medio ſit ſumta maxime rem illuſtrat. 218.
Metaphoræ aliquot examinantur. 219.
Metaphoræ Orientalium defenduntur. 223.
METATRON Michael vocatur. X. 767.
Nominis hujus examen. *ibid.*

qua
Brach
Ti.
Etiam
Mani
Incert
bræ
Delira
Num
Num
cor
Refuta
ptu
tur
METEN
METOI
XI.
METRE
amp
Capieb
Eratqu
Eadem
men
Contin
Erat n
METRA
384
Metrum
Metra
18.
De me
verſi
Omne
Metri
Hodie
77.
Metrum
191.
Metra
Metrum
917.
Definiti

MEZUZA מזוזה ſcribebatur ſuper pergameno in loco pilorum. XIX. 878.
Ponebatur poſt portas: portæ tamen Sammæorum non habebant Mezuzas. 882.
Duæ Mezuzæ poſitæ erant in porta aperta in atrio. 884.
Mezuzah eſt vox Hebræa, a זז *ſe movere*, & per antiphraſin מזוזה ſignificat poſtem domus. XXI. 737.
Et quia hæc ſcheda reperitur in poſtibus, idem illi nomen manſit. 738.
Eſt autem מזוזה ſcheda membranacea certas voces continens, quæ poſti certo certi domicilii, vel certi loci, certis ceremoniis in ſingularem uſum affigitur. *ibid.*
In hac membrana ſcribitur ſectio quæ habetur Deut. VI. *Audi Iſrael* &c. & Sectio: *Si erit itaque* &c. 739.
Scribentes alia in Mezuzis reprehendendi ſunt. 740.
Interius & exterius ſcribitur Mezuza. 741.
Utraque ſcriptio debet fieri literis Hebræis, ſeu Aſſyriacis veteribus. *ib.*
Omnes literæ debent ſcribi æqualiter. 742.
Inter ſectionem *Audi* & *Erit*, ſolent facere ſectionem clauſam: ſi quis faciat apertam, legitima erit. 744.
Scribenda eſt in membrana una. 746.
Sive ſcribatur in parte verſus carnem, ſive in parte piloſa, nihil intereſt. *ibid.*
Scribenda eſt inſtar epiſtolæ mundanæ ſive vulgaris. 747.
Et ſolito atramento. *ib.*
Scripta conduplicatur a latere ſiniſtro verſus dexterum. 748.
Affigitur portis integris. *ib.*
Sex portæ liberæ ſunt a Mezuza: Straminarii, bovilis, loci lignorum, horreorum, porta non contignata, & porta quæ non eſt alta decem cubitos. 749.
Exceptiones aliæ, & quæſtiones Rabbinicæ. 750.
Etiam Synagoga, in qua ſit domus æditui, tenetur Mezuza. 752.
Collegia libera ſunt a Mezuza. *ib.*
Miaino coinquino a מאס *maas* derivari videtur. XII. 196.

M I C

MICHÆ Ephod erat Garobi, tribus a Scilo milliaribus. VI. 752. Vide Ephod.
Michæ factum Jud. XVII. examinatur. XII. 491. 740. XIII. 254.
Michas Ephod & Theraphim, in ea quam ſibi fecerat ædicula collocavit. I. 788.
Quodnam fuerit Michæ Idolum, de quo ter & decies mentio occurrit in Scriptura. XXIII. 342.
Multi volunt fuiſſe Idolum, quod illi repræſentabat Deum verum. 345.
Alii volunt nihil aliud fuiſſe, niſi ſimulacrum ipſius David. 346.
Etiamſi David fuerit adeo pius, & omnia quæ ad Dei cultum pertinent, perſcrutatus fuerit, potuerunt eſſe in domo ejus idola, eo inſcio. *ibid.*
Micha miſcuit cultum veri Dei, & Idolorum. 561.
Michæ Idola quidam putant fuiſſe argentea. 564.
Quidam lignea. 565.
MICHÆÆ ſepulcrum & lipſana. VI. 864.
Michææ prophetæ carmen eſt elegantiſſimum. XXXI. 365.
Ejus character, & ſtilus. 404.
MICHAEL in Cœleſti altari miniſtrat. X. 764.
Et in Tabernaculo cœleſti. 765.
Hic tamen eſt Meſſias ipſe. 766.
Michael etiam Metatron vocatur. 767. Vide Metatron. Moyſes.
MICHAELIS Johannes David, notas & epimetra adjecit ad prælectiones academicas Roberti Lovvth de poeſi Hebræorum. XXXI. 133.
Has prælectiones edi rurſus curavit in Germania. *ib.*
Cur notas addiderit. 135.
Deffectum in opere Lovvthiano notat. 137.
De Lovvthi vita nihil noverat. 139.
Quando ejus opera prodierint; & quibus typis. *ibid.*

zed by Google

Examen hujus quatenus inſtrumenti muſici. 869.
Vox & ſonus ejus hyperbolicus. 871.

M I L

MILITES bellaturos alloquendi uſus. IX. 390.
Quomodo ſacerdos משוח מלחמה fecialis alloquequeretur milites Hebræos. 392. Vide Fecialis.
Militum robur qui gentiles augere niterentur. 394.
Milites Imperatori triumphanti accinebant, ad quem morem ſæpe alluditur in Pſalmis. XXXII. 820.
Militibus ignominioſa veſtis muliebris. III. 782.
Qui mos apud Perſas, Romanos, aliaſque gentes obtinuit. 784.
Milites ſtolati ex lege Charondæ qui fuerint. *ib.*
Militum præfecti varii, eorumque munia. IV. 707.
Si quis miles ex accidente nocturno aut diurno pollutus erat, exibat e caſtris, & veſpere debebat ablui. XV. 798. XVI. 1048.
Milites non poterant ſe exonerare in conſeſſu, neque ad orientem aut occidentem, ſed ad auſtrum vel aquilonem. XVI. 1048.
Neque debebant ſe abſtergere dextera, ſed ſiniſtra; quia dextera inſervit ori. *ib.*
Clavo quem ferebat miles, debebat fodere terram, & cooperire excrementum. XXIV. 728.
Ut colligerentur milites, ſignum aut vexillum militare ex aree erigebatur. XXVII. 140.
Inſerviebat etiam hoc ſignum, ne collecti milites diſpergerentur. *ib.*
Utque omnes ſcirent, quem ordinem eſſent ingreſſuri. 141.
Milites debebant ſequi ſigna ſua. *ib.*
Ut homines conſcribi poſſent in milites, requirebatur apud Hebræos annus vigeſimus; apud Romanos ſeptimus decimus expletus. 151. 385.
Romani dimittebantur cum attingebant annum quadrageſimum quintum. 152.
Peccatum Davidis Cornelius Bertramus fuiſſe pu-

Milites cuſtodiam gerebant carceris ... 310.
Qui dicebantur captivi, erantque hoſtes victi. 311.
Milites juſſu Dei non debebant agros vaſtare, arboreſve fructiferas ſuccidere. 314.
Alias arbores ſteriles impedientes viam, vel obſidionem, vel ad conſtruendas machinas ſecare poterant. 315.
Quædam privilegia poſt Moyſen data fuerunt militibus: ut, pie Sabbatho proſequi obſidionem, Veſci carne ſuilla in caſibus neceſſitatis. 316.
Ne milites a militari diſciplina diſcederent, pœnæ ſtatutæ fuerunt. 317.
Pœnæ erant hibernatio extra caſtra, fuſtigatio, ſanguinis e vena cæſa emiſſio, confixio per tela, transfixio per haſtas. 317. 318.
Apud Rnmanos militibus peccantibus interdum lacerabantur veſtes. 320.
Si militi erat amputandum caput, tuba ſignum dabatur. 321.
Militibus victoribus augebatur ſtipendium, quod cum nullum antea eſſet, dabatur illis frumentum & pecunia; ſicut hordeum dabatur in pœnam. 358.
Interdum dabatur ſal, unde fortaſſe nomen *Salario*, apud Germanos & Italos. 359.
Præda iis dividebatur. 360.
Interdum milites ſortiebantur ex præda quis quid tnleret. 361.
Baltheus cum pecunia legitur datus; etiam femina; promovebantur ad altiorem gradum. 362.
Coronis dnnabantur, quarum variæ ſpecies. 363.
Ultimum præmium erat miſſio honeſta. *ib.*
Utrum res militaris ſit præſtantior nunc, quam olim fuerit. 365.
Tempore etiam pacis plures milites jaculatores & funditores cuſtodiebant regem, eumque comitabantur. 380.
Nnn conſtat, quando hi fortes viri acciti fuerint ad aulam, & quotus eſſet eorum numerus. 381

Hæc femina debebat eſſe captiva belli ultronei. 1143.
Neque hoc intelligendum de virgine dumtaxat, ſed etiam de nupta. *ib.*
Si poſt concubitum poterat allici ad profeſſionem legis, ſtatim fiebat proſelyta. *ib.*
Si illa nolebat, duos alios menſes exſpectabat miles: ſi ne tum quidem volebat, dabatur illi ſpatium anni. Si tum etiam recuſabat occidebatur. *ib.*
Si volebat fieri proſelyta juſta, dimittebatur, ſi fuerat cognita; ſcilicet quia cognita fuerat. *ibidem.*
Proles nata antequam mater fieret proſelyta, indigebat Baptiſmi: nata poſt, circumcidebatur. *ibidem.*
Milites anno novo ineunte juramenta præſtabant. XXVI. *449.*
Milites tempore Davidis ituri ad bellum, dabant libellum repudii ſuis uxoribus. XXX. 50.
Qui habebant aliquam excuſationem ne irent ad bellum, debebant eam afferre, & oſtendere antea. 728.
Mariti anno primo, domum novam dedicantes, plantantes vineam, per annum non poterant eſſe milites. *ib.*
Milites oſculabantur manum ſuorum Imperatorum. 1179.
Apud Romanos milites non poterant eſſe ſervi. 1472.
Milites, præcipue ægri, cari ſuis imperatoribus. *ibidem.*
Manumiſſi ſervi poterant eſſe milites. 1519.
De milite, qui ſub Maximiano Imperatore contra Perſas pugnavit. XXXI. 895.
MILESIA lana. XIII. 182.
MILETUM, inſula ubi fiebat egregia purpura. XXIX. 507.
Etiam tapetes ibidem fiebant. 510.
MILIARENSIS, parvus nummus fuit, qui pendebat ceratium unum cum ſemiſſe & quadrante. XXVIII. 942.
Dicitur appellatus miliarenſis, quia dabatur militibus. *ib.*
Sed hæc Alciati ſententia falſa videatur, quod oſtendit Petavius. Vide Follis.
VI. 372.
Milliarium duplex diſtinguendum. IX. 110.
Milliarium minus apud Hebræos conſtabat mille cubitis; majus bis totidem. XX. 476.
Eſt menſura intervalli terræ celeberrima, ſic dicta quod contineret paſſus mille. XXVIII. 76.
Fuit multiplex pro diverſitate gentium. *ib.*
Romanum conſtabat pedibus quinque millibus. 76. 151.
Romana milliaria numerari incipiebant a quadam columna ad ædem Saturni, in capite fori Romani poſita. *ib.*
Singula milliaria ſignabantur columnellis erectis ad mille paſſus. *ib.*
Cujus rei fuit auctor C. Gracchus. *ib.*
Hinc pro milliario ſcriptores ſæpe lapidem uſurpant. 77.
Breviora erant milliaria antiqua hodiernis noſtris. *ib.*
Milliarium Græcum duplex erat: mediocre; & magnum. Utrumque conſtabat ſuis pedibus. 78.
Alexandrinum, ſive Ægyptium, habuit pedes 5400. Romanos. *ib.*
Samnium, & Byzantinum fuit ejuſdem menſuræ. *ib.*
Hebraicum duplex fuit: minus כברת dicebatur. *ib.* Vide Chibrath.
Majus פרסה, continebat pedes 7875. Romanos. *ibidem.*
MILTONIUS laudatus. XXXI. 267.
Ejus opus commendatur. 1043.

M I M

MIMI dicti planipedes. XXIX. 997.
Non bene dicuntur nudipedes. *ib.* Vide Planipedes.
Mimi nudipedes ſaltabant. XIII. 412.

M I N

MINÆ מנה pondus quale. VIII. 909. XI. 949. 953.
Aucta eſt ſub Ezechiele. *ib.*
Mina erat 9600. granorum. XI. 514.
Pendebat drachmas Atticas centum. 535.

Mi-

Apud omnes nationes Mina habuit valorem centum drachmarum. *ib.*
Ut drachmæ erant majoris minoriſve ponderis, ita variæ erant minæ. *686.*
MINCHAH מנחה quale tempus ſignificet. IX. 897.
Minchæ oratio poterat fieri uſque ad veſperam. XX. 16.
Tempus Minchæ magnæ erat ab hora ſexta cum dimidia, & ultra. 8. Vide Preces.
MINERVÆ Templum apud Tegeates aſylo erat. X. 740.
Minerva Thebano aut ab Aſtorthe, aut a Dagone deducenda eſt. XXIII. 183.
Oliva dedicata erat Minervæ. 337.
Et Noctua. 367.
Minerva dicitur prima docuiſſe mortales ſerere fruges. XXIX. 107.
MINGENS debet lavare manus, & pedes. XIX. 192.
MINIM מינים, hæretici qui credebant duos eſſe Deos. XXII. 60.
Ita dicebantur ab Hebræis Manichæi. *ib.*
MINÆI erant Judæi, qui credebant in Jeſum Chriſtum, ſicut & nos credimus, natum, & paſſum. *674.*
Dicti fuerunt & Nazaræi, quod Chriſtus eſſet a Nazareth: ſed dabant tamen ſe ritibus Synagogæ. *ib.*
Erant odio Phariſæis ob fidem in Chriſtum. *ib.*
Reprehendebantur etiam a Chriſtianis ob exercitium rituum Moſaicorum. *ib.*
MINISTRI altaris ſuam mercedem recipere debent. IX. 114.
Quinta parte contenti ſunto. 118.
Tantumdem Iſraelitas illis debuiſſe inita ratione demonſtratur. 120.
Modeſte ab illis hæc pars exigenda. 130.
Quid de ea agendum. 134.
Levitis Deus cuncta præparavit ſine labore, & moleſtia. *ib.*
Miniſtrorum Templi ordines varii recenſentur. IX. 825.

381
In Ca
Sinc
nuit
Etiam
dede
Miniar
thia
Miniur
facto
min
Minii
ibidem
Et dom
Ejus cc
MINOR
num
1045
MINORE
vem.
MINOS e
nit.
MINUTU
Hæc mo
midii
MIPHIBO
vatus.
MIPHLET
MIRACU
ſed v
Chriſti
verpo
Miracula
Miracul
X. 29
Miracula
174.

ab Johanne Henrico Othone. xxi. 1095.
MISSA verum ſacrificium. xi 770.
In Miſſa rationem ſe convertendi a ſiniſtra ad dexteram & contra, unde Gyraldus derivet. x. 277.

M I T

MITHRAM Æthiopes coluere. II. 199.
Cur in ejus myſteriis panis, & aquæ poculum apponeretur. 205.
Mithra, ſeu Mythra eſt ſol adoratus tamquam idolum. xxiii. 119. 260.
Mithræ Romani in inſcriptionibus adjungebant ſolem. 261.
Portæ ſeptem Mithræ pro numero planetarum erant pro conſecrandis huic idolo. 383.
In ingreſſu per dies quadraginta initiandos cruciabant. 384.
Per biduum cædebant eos flagris. *ibid.*
Per dies viginti volutabant in nive; tum quædam ignita ſtigmata imprimebant. *ibid.*
Demum perveniebant ad myſteria iniquitatum. *ib.*
Sacra ejus dicebantur Leonſinica, Coracica, Patrica, Perſica, Eliaca. *ib.*
Specus ſacerdotum erat tenebricoſa & horida. *ib.*
Hic Deus dicebatur ab eis Occultus *κρύφιος*. *ib.*
MITHRIDATES a Sylla poſt factam pacem oſculum accepit. xxx. 1042.
MITRARUM color varius. xiii. 325.
Inter feminea ornamenta recenſentur. 326.
Meretricum etiam, atque effeminatorum erant. 327.
Mitra triplex erat. 328.
Mitra diſtinguenda a tiara. 330.
Mitra Hebræi Pontificis an cum tiaris Sacerdotum conveniret. 334.
Diſcrimen vulgo aut nullum, aut modicum ſtatuitur. 335.
Quale eſſe potuerit hujuſmodi diſcrimen. 336.
Μητραγύρται, vel Μηναγύρται qui eſſent. xxxii. 972.
MITYLENE, eſt oppidum in inſula Lesbo eleganter ædificatum, & ita ſitum, ut quum auſter flat homines ægrotent; quum Corus, tuſſiant; quum ſeptemtrio convaleſcant. xxix. 369.
MOAB, ſive Moabitarum regio examinatur. vi. 92.
Ubi ſacra fecerint. vii. 778.
Moab & Ammon quatenus Iſraelitis accenſeantur. II. 339.
Sanctitas terræ eorum ceſſavit ſub Templo ſecundo. *ib.*
De ſolicitatione pacis erga Moabitas, & Ammonitas. III. 772. 775.
Moab terra occupatur ab Iſraelitis. xv. 650.
Vallis Moab locus ſepulturæ Moyſis. xvi. 1238.
Propter feminas Moabitas Hebræi peccarunt tria peccata: Servierunt Pehor, comederunt cadavera mortuorum cum ſanguine, concubuerunt cum gentilibus. xvi. 706.
Moab rex dicitur נוקד Noked, hoc eſt Dominus pecoris, ſive paſtor. xxix. 79.
Moabitides dari non poterant in uxores Iſraelitis. xxx. 39.
Moabitæ carmine regis ſui geſta celebrarunt. xxxi. 185.

M O D

MODIN mons. vi. 1056.
MODIUS menſura Romana. xxviii. 65. 614. 860.
Erat tertia pars amphoræ. *ib.*
Modius eſt etiam menſura Pariſina, habens pollices cubicos Pariſinos ſecentos quadraginta quatuor & fere ſemiſſem. 127.
Modius Argentoratenſis duplex; Urbicus, & Georgicus. 129.
Ratio qua Eiſenſchmidius comparavit amphoram cum modio. *ib.*
Major eſt modio Cracovienſi. 614.
Modii quinque faciunt Medimnum. 683.
Modius quadraginta libris appendebatur. 684.
MODULATIO in dictione poetica Hebræorum, erat vel ſimplex, vel figurata. xxxi. 867.
Quando illa adhiberetur. *ib.*
Hujus modulationis ſpeciem quamdam adhuc ſervant Hebræi in legendis libris proſaicis Sacræ Scripturæ. *ib.*
Hæc modulatio ſervatur a muſicis in recitativis dramatum. 875.

Fi-

gionem conſarcinavit ex Chriſtiana, Gentili, Judaica. *ib.*
Primo finxit ſe eſſe verum Meſſiam. *ib.*
Multi Judæi eum ſunt ſequuti; ſed receſſerunt ab eo, cum viderent illum veſcentem carnibus cameli. 1045.
Periit Meccæ A. C. *632.*, ætatis ſuæ anno ſexageſimo tertio. 104*6*.
Fabula eſt, ſepulcrum ejus Meccæ eſſe pendulum vi magnetica. *ib.*
Millius docet Mohamedaniſmum ante Mohamedem fuiſſe. XXIII. 10*9*1.
Mohamedes inter Arabas natus, rudis, & deſtinatus mercaturæ. 10*9*1.
Jactabat ſe legatum miſſum a Deo, ut verum ſenſum Judaicæ & Chriſtianæ religionis obſcuratum a Chriſtianis & Judæis exponeret, & enodaret. 10*9*2.
Multa ab Arabibus facta, juſſit in Alcorano fieri ab omnibus. 10*9*4.
Ante Mohamedem multi inter Arabas unum coluere Deum. 10*9*5.
Genii, ſive Dæmones, crediti ſunt ab Arabibus ante Mohamedem. 10*96*.
Ante Mohamedem inter Arabas multi credebant reſurectionem: multi de illa dubitabant. 10*97*.
Qui reſurrectionem credebant, alligabant camelos ad ſepulcra, ut mortui reſurgentes haberent eos, quibus veherentur. 10*98*.
Templum Mohamedis Meccæ, jam aliquot ſeculis ante ejus mortem viſitabatur a peregrinis. 10*99*.
Ejus Templi ſanctitatem in Alcorano auxit Mohamedes. 1100.
Ille etiam reſtituit uſum vertendi faciem ortum verſus inter orandum. 1101.
Peregrinationem ad Meccam præcepit, quæ jam antea in more erat apud Arabas. 1102.
Uſus ejiciendi lapides in vallem Mina ab ipſo præceptus a prætereuntibus, jam fiebat ab Arabibus apud Meccam in honorem Veneris. 1103.
Juſſit circumciſionem, quam quoque Arabes jamdiu amplexi fuerant. *ib.*

lii a
ritur
Credit
Credit
& m
Quæ a
Credit
A boni
Adamu
neris
Creatur
plagi
Moham
Credit
norur
Credit
mos
teſtan
Credit
Futurum
Boni ib
mala
mala
dam
hamec
Gehenna
quibus
Judæi
Hypoc
Per ſept
deſcrip
Paradiſu
Talis de
Inter rit
medar
Ut Rabb
cum g
medes
Præcepit
ſe Ra
diem
Quoad c
peribu
de de

Sed revera proxime derivatur a Græca voce μύλη *myle*. 704.
Secundum etymoo Hebraicum alii aliter derivant. 50.
Molæ trahebant nomen ab iis vel hnminibus, vel aſinis, vel aqua, quibus movebantur. *ib.*
Molæ verſatæ ab aſinis dicuntur aſinariæ, ab aqua aquariæ, a ventis pneumaticæ, ab hominibus manuales. *ibid.*
Molæ manuales dicuntur etiam truſatiles. *ibidem*.
Mola definitur a Maimonides: Structura lignea, cui mola lapidea eſt infixa. 51.
Romani antiquiſſimis temporibus non utebantur molis. Frumentum torrefactum piſtillo in pila tundebant. 51. 137.
Vide Piſtillum.
Molæ inventrix credita Ceres, & proinde exculta ut Dea. *ib.*
Alii dicunt inventorem ejus fuiſſe quemdam Mylantem. *ib.*
Alii Myletem Lelegis filium. 53. 123.
Mola manualis ceteras omnes antiquitate ſuperat. *ib.*
De hac mentionem fecit Homerus ab uſque temporibus Heroicis. 53. 136.
Tempore Moyſis Ægypto molæ manualis uſus familiaris fuit. 54.
Etiam tempore Abrahami credibile eſt ejus uſum fuiſſe notum. *ib.*
Fueruot omnibus antiquis frequentiſſimæ molæ. 55.
Suas omnes privati habebant. 56. 171.
Inventæ ſunt ad comminuenda frumenta io farinam. 55.
Veteres hac mola etiam aromata comminuebant. *ibid.*
Inſerviebantque hæ molæ etiam exprimendo oleo. *ibid.*
Materia molarum præcipua ſunt duo lapides; unus immobilis ſubtus, alter mobilis ſuperne. 56.
Explicatur locus Evangelii: *Expedit ut ſuſpendatur mola aſinaria in collo ejus*. 57. 158.
An molæ aſinariæ tempore Abimelech, qui occiſus fuit lapide molari, in uſu eſſent. 58.
Feminæ in Oriente has molas verſabant. 58. 132.
Recenſentur plures. 190.
Feminæ ut molendi tædium levarent, canebant. 76.
Hoc quoque in Lituania obtioet. *ibid.*
Molæ in pignus accipi non poterant ex præcepto Dei. 80. 133.
Cur? 82. 133.
Molæ ipſæ oſtendunt felieitatem noſtri ſeculi præ ſuperioribus. 85.
De molis egit Trennerus. *ib.*
Molæ alatæ locum primum tenent, inventæ a quodam Zoſio, quæ vento moventur. 85.
Molæ hæ utiles ſunt ad ſiccandas terras vel irrigandas, & ad molendum frumentum. 87.
Molis alatis laeum Bimſterianum exſiccarunt Hollandi. *ibid.*
De mola auri potabilis, quam dicuot philoſophicam. *ibid.*
Molæ contuſoriæ ſunt uſitatæ in fodinis auri & argenti, aliorumque metallorum. *ib.*
Molæ manuariæ ſuperant antiquitate molas aquarias. *ib.*
Molæ aquariæ inventionis tempus ob diſcrepantes auctorum ſententias, incertum eſt. *ib.*
Quidam dicunt Auguſti tempore eas Romæ in uſu fuiſſe: alii eas invexiſſe Romæ Beliſarium. 91.
Eas in Tiberi paratas fuiſſe quidam ſeribunt: ideo Romanos ut eas defenderent muniviſſe Janiculum. *ibid.*
Quomodo hæ molæ aquariæ confici debeant, docet Vitruvius. 93.
Hæ molæ non ſolum inſerviunt molendo tritico, ſed etiam aliis uſibus. *ib.*
Mola Uraneburgica Tychonis Brahe pauciſſimis agitata aquis molit frumentum, polit duriora corpora, conficit chartam. 95.
De molis Taurinenſibus a flumine Duria agitatis. 95.
Molæ Toloſanæ celeberrimæ. *ib.*
De molis Genevenſibus. 97.
Molæ vocem quidam derivant ab etymologia Germaoiea. 105.
Quidam putant molam dictam a movendo. *ib.*
Poteſt derivari a *moles*, quia mole ſua frangit frumentum. 107.

A mola

dictus ab Hebræis currus, conſtituebant molam. 153.
Mola inferior erat latior ſuperiore. 155.
Inter molam meam & parietem vicini, ne afficeretur moleſtia, debebat eſſe ſpatium trium ſaltem palmorum. *ibid.*
Pars ſuperior a Græcis dicitur ὄνος *aſinus*, vel quod in gyrum vertatur ab aſinis, vel a curſu. 157.
Aſinus etiam dicitur a Latinis. *ibid.*
Num molæ rebus mobilibus ſint accenſendæ, diſputant JCti. 168.
Molæ in Germania quibuſdam locis agitantur ab jumentis. 169.
Molas privatim habere ad terendum frumentum, propemodum ubique in tota Europa non licet. 171.
Molam ſua manu agitaſſe Caracallam, ut robuſtior eſſet, tradit Herodianus. 189.
Verſare molam inter Orientales duriſſima ſervitus erat. 201.
Juvenes Hebræi in captivitate, coacti ſunt molam circumagere ex Jeremia. 212.
Quidam interpretantur de re Venerea, quaſi Babylonii per vim iis abuterentur. *ib.*
Hæc ſententia refutatur. *ib.*
Molas jumentorum inſtar ad ſtatuta tempora Wormatiæ Judæi circumvolvunt. 232.
Molæ deſumebant nomen a rebus quas molebant, dicebanturque frumentariæ, fabariæ, oleariæ. 242.
Molæ oleariæ dicuntur etiam torcular, trapetum, trapetes, trapedum. 243.
Molæ manuariæ fuerunt adhibitæ etiam ad medicamina comminuenda. 244.
Apud Hebræos domum vendens non cenſebatur vendere arcam molæ. 247.
Mola non molens frumentum, ſymbolum otioſi hominis. 247. Vide Otioſus.
In molis fiebat frumenti comminutio; alia ſicca, alia humida molebantur. 250.

bus. XXIX. 81.
Molaris lapis accipitur pro ſaxo prægrandi. 163.
Poetæ etiam pro telis tribuunt heroibus lapides molares. *ib.*
MOLENDINA Judæis uſitata, eorumque varia genera & uſus. IV. 1268.
De molendinis egit Treuterus. XXIX. 85.
Et de Lugdunenſibus Heringius. 87.
Molendinum fullonarium, ſeu Fullenicum inſervit veſtibus purgandis. 85.
Dicitur inventum a Nicia Megarenſi. *ib.*
Non fuit ignotum Romanis. *ib.*
Molendinum ferreum inventum ab Janello Turriano, quod homo unus poterat agitare, & molebat in die frumentum, cujus farina poterat ſufficere octo hominibus. *ib.*
Hæc molendina deſcripſit Heringius. *ib.*
Molendinum non eſt vox pure Latina; nam molendina incognita erant Romanis. 109.
In legibus Salicis pro molendino adhibetur farinarium. 110.
MOLILE, eſt manubrium illud, quo molæ manuales vertuntur. XXIX. 60.
MOLITORES & piſtores promiſcue accipiebantur olim pro iiſdem artificibus. XXIX. 103.
Non omnes molitores ſunt fures. 223.
Unde hæc infamia in eos derivata fuerit. *ibidem.*
Quid egerit quidam Saxoniæ Dux, ut furta molitorum detegeret, & cohiberet. 234.
Molitorum aſtutia ut furentur. 235.
Molitores in Saxonia geſtant veſtem diverſam a cæteris incolis. 239.
Auguſtanis in Comitiis ſub Imperatore Carolo V. an. 1548. cavetur, quod molitorum filii arceri non debeant ab honeſtis officiis. 240.
Molitores Chriſtiani venerantur patronum ſuæ artis Sanctum Arnoldum. 289.
Molitorum cantica. Vide Mola. Canticum.

Tabernaculum Moloch. *ib.*
Molocho filii & filiæ cremabantur. XXIII. 113. 374.
Multi tamen volunt filios & filias nequaquam crematos, ſed fuiſſe tantum traductos per medium duarum pyrarum exſtructarum in hunc finem. *ib.*
Sed eos revera combuſtos fuiſſe Seldenus aſſerit & probat. *ib.*
Appellatus fuit rex Deorum, & Adadus. XXIII. 118.
Idem eſt atque Sol. 119.
Interim dum pueri comburebantur, tympana & tibiæ ſonabant, ne audirentur gemitus. 121.
Parentes traducebant filios per ignem. 376. 638.
Erat ſtatua ſeptem cubitos alta, facie vituli, manibus extentis in modum accipientis. 382. 868.
Accendebatur ſtatua igne ſuppoſito, candenti imponebatur puer. 383. 879. 902.
Moloch non eſt idem ac Saturnus. 629.
Moloch alias Milcom omnium Deorum rex. XXIII. 632.
In genere hoc nomen dicitur de omnibus Diis. *ibidem.*
Baal & Moloch ſunt idem nomen, Saturnumque indicant. 633.
Sub hoc nomen certe cultus Pœnis: *ib.*
Et primo ab Phœnicibus. 635.
Cui ſacrificabantur victimæ humanæ. 638.
Ammonitæ etiam Baal & Moloch victimas humanas mactabunt. *ib.*
Forma Idoli deſcribitur a Fagio. 638.
Et ſeptem ejus conclavia. 906.
Quæ ſuſpecta Seldeno ſunt, vultque ea fuiſſe Mithræ. 908.
Ejus ſacerdotes nigris induebantur veſtibus. 639.
Cultus datus Molocho fuit ſymbolicus. 863.
Molochus eſt a מלך regnare, quia primatum inter idola habebat. *ib.*
Plures ſub Moloch Saturnum intelligunt. 864.
Hæc opinio non placet Voſſio. *ib.*
Alii aliter ſentiunt. 865.
909.
Parentes hilari vultu adſtabant: ſi gemuiſſent, plectebantur pœna pecuniaria. 880.
Idolo etiam dabantur oſcula. *ib.*
Locus ubi fiebant hæc ſacrificia, erat in valle filiorum Hinnon, quæ erat proxime Hieruſalem ad radices montis Moriæ contra Orientem. 881. 918.
Diu inter gentes & Iſraelitas perduravit hic cultus. 882.
Interdum tamen a piis regibus interruptus fuit. *ibid.*
Maxime cultus hic Deo diſplicuit, qui per Hieremiam teſtatus eſt, ſe facturum ut vallis illa vocaretur vallis occiſionis. 883. 922.
Syri primi dicuntur huic immolationi addicti. 893.
Etiam Ammonitæ & Moabitæ hunc cultum uſurparunt. 894.
Variis nominibus appellatus fuit hic Deus, qui non eſt nec Saturnus, nec Sol. 903.
Imago Molochi geſtabatur lectica. 905.
Ejus ſtatua erat ex ære. 906.
Sacerdotes dicti Pyrites ſacrificabant hos filios. 914.
Dicti Pyrites a pyra ſive πῦρ, quod ſemper nutriebant ignem. 915.
Hi a veſtitu nigro dicti ſunt etiam Cumarim. 916.
Alii dicunt eos ſic appellatos, quod incluſi in ſuis locis tamquam monachi viverent. *ib.*
Alii, quod ſtigmatibus ſibi faciem notarent. *ibid.*
Membra humana toſta hi ſacerdotes edebant. 917.
Multi credunt, eos ex mactatorum hominum viſceribus futura prædixiſſe. *ib.*
Sacrificantes Molocho inter Hebræos lapidandi. XXV. 182.
Idololatria Molochi eſt in genere omnium idololatriarum. 184.
Quando traductio per ignem fuerit, aut non fuerit idololatriea. 738.
MOLOSSUS, pes in carmine qui conſtat tribus longis. XXXI. 78.

MOM

rod, dicto Bello, patre Nini, a quo Ninive civitas. 221.
MONARDES, Nicolai, de balſamo indico auctoritas. xi. 282.
MONETARUM quarumdam ad Siclum æſtimatio. ix. 644. xxviii. 1274. 1333.
Monetarum quarumdam nomina & valor. xi. 12.
Pondus & æſtimatio. 514. 534. 946.
Monetæ cuſæ apud Hebræos antiquitas quanta. 756.
Quo charactere ſignarentur. *ib.*
Moneta ab impreſſo ſigno monendi cauſa appellatur. III. 330.
Monetæ Judæorum cupreæ, argenteæ, & aureę. 447.
De moneta Judæorum ficta. xxviii. 311.
Monetæ nomen a Græcis & Orientalibus in Hebræos translatum fuit. *ib.*
Monetæ nomen legitur in Midras, & Thalmud. 311. 312.
Monetę procuratores circa Arcadii & Honorii Impp. tempora erant illi, qui in quavis urbe monetę cudendę pręerant. 428.
Ædes monetę Romę erat in domo M. Manlii Capitolini majeſtatis rei. 440. Vide Juno. Nummus.
Moneta eſt a *moneo*, quod Juno monuerit Romanos de ſue plena. 441.
Quando nummi appellati fuerint moneta, non liquet. *ib.*
Varię afferuntur opiniones. 441. 442.
Erant Romę treſviri, & quatuorviri monetarii, qui pręſidebant monetę cudendę. 443.
Cœperunt creari ſub Julio Cęſare. *ib.*
Reperiuntur in multis nummis cum literis A. A. A. F. F. 444.
Viguit hic magiſtratus uſque ad Severi, & Antonini Caracallę tempora. *ib.*
His tribus viris monetalibus tota familia monetariorum ſuberat. *ib.*
Varii miniſtri cudendę monetę inſervientes his IIIviris parebant. 445.
me illuſtratur. 740. 752. 762.
Qui tandem probabiliter ſitus ejus inveniri queat. 740.
Fueritne Oliveti, Calvarię, aut Nebo. 752.
An Sion. 754.
Qui inde omnia regna contueri potuerit. 758.
Mons Templi. viii. 816. 825.
Mons Sanctus, cur ita appellatus. 839.
Ædificia montis Templi. ix. 2.
Mons Templi ſanctior Hieroſolymis. 815.
Montis Templi portę quinque, & anguli interius quatuor. 1024.
Quęnam hę portę. 1026.
Montes quibuſnam in ſepulturam ceſſerint. xxxiii. 798.
Montem Templi nemo calceatus ſubibat. xiii. 406.
Quænam in eo continerentur. II. 420.
Montes lucoſque initiandi conſuetudo unde manavit. III. 186.
Montes plurimi erant in terra Chanaan. xxix. 13.
Mons Oliveti erat ad urbis ortum. 14.
Dicebatur & Mons unctionis. *ib.*
Mons ferreus protenditur uſque ad Moabitidem regionem. *ib.*
Montium ſigna ſunt quercus. 276.
Mons Judæę dicitur Regius. 277.
Montium infimorum cultura eſt præferenda culturæ montium altiorum. *ib.*
Montes gravi procella inſtante, fumare ſolent. xxxi. 261.
Montes ex Oceano erupiſſe credibile eſt. 344.
MONSPHERET caſtrum. vi. 1032.
MONUMENTA & inſcriptiones Hebraicæ in Hiſpania, Amaziæ. xxxiii. 1002.
Adulterinum probatur. *ib.*
Qui recenſeant plura hujuſmodi adulterina monumenta. 1003.
Genuina quædam recenſentur. *ib.*
Judæi ubiubi degant, ſepulcra ſua & monumenta habent. 1005.

Verſiones ejus nonnullæ. *692.*
Codices MSS. recenſentur. *694.*
Sanctus Thomas ſæpe hujus libri teſtimonio utitur. 730.
MORI prope altare beatius Judæi arbitrabantur. x. 498.
MORIA mons erudite illuſtratus. vi. 814.
Terra Moria. vii. 103*6*.
Moriæ מוריה etymon. 1038.
Symbolum multiplex. 1044.
Quando ſic appellata. 104*6*.
Ubi ſitus mons Moriæ. 1048. ix. 574.
Hæc regio meditulium terræ Hebræis dicitur. *ibidem.*
Quo conſcenderit Abraham. 1050.
Variorum de ejus nomenclatura ſententiæ. ix. 10*6*4.
Mons Templi mons Moria. viii. 81*6*. ix. 2.
Magnitudo ejus. *ib.*
Unde dictus. ix. 573.
Ad quam tribum pertineret. 575.
Menſura ſoli ejus. 57*6*.
Quæ in eodem continerentur quatenus mons Templi. II. 420.
In eo multa ſubinde variata, atque conſtructa fuerunt. III. 180.
Cur ibi Iſaac immolari juſſus. *ib.*
MORINUS multis capitibus reprehenſus. xxii. 313. 339. 341. 422. xxviii. 285. 2*89*. 1034. 1037. 1308.
Cum Pentateuchum Samaritanum a ſe inventum ſupra Hebraicum extuliſſet, dedit anſam inquirendi de Samaritanis. xxii. 553.
Μορμολύκειον, larva, perſona. xi. 344.
MORS ſecunda, eſt pravorum æterna damnatio. vii. 704.
Mors per manum Cœli quid ſit. ix. 818.
Quinam huic eſſent obnoxii propter Sanctuarium. xxxii. 84.
Morti proximos ſolere divinari Plato docet. 1*89*.
Morte afficiendi apud Hebræos genera in uſu erant quatuor dumtaxat. III. 373.
Quoties Scriptura mortem ſimpliciter nominat, ſtrangulationem intelligendam volunt. *ib.*
immunditie. 1*6*.
Ceremoniæ & conſuetudines Iſraelitarum circa mortuos. 1*6*.
Is coram quo mortuus poſitus eſt, quid facere debeat etiam in Sabbatho. 18.
Mortui ſtatim efferendi. 20.
Funus quando retardare liceat. *ib.*
Accipiens nuncium de mortuo conſanguineo, quomodo ſe gerere debeat. 30.
Mortui ſapientis feretro non imponuntur libri apud Hebræos. 50.
Ob mortuum quæ non ſint omittenda. *ib.*
Mortuus tres tantum dies lugendus, niſi forte fuerit quis e ſapientibus. 54.
Mortuus non dolendus pluſquam deceat. 5*6*.
Quid ſi mortuum & ſponſam ſimul eſſe contingat. 58.
Hebræi mortuos gentilium ſepeliunt, & viſitant eorum lugentes. *60.*
Quædam obſervanda circa ſepulcrum, oſſa, & cineres mortuorum. *ib.*
Sola mortui coma non eſt uſui interdicta. *62.*
Quid de indumentis feretri. *ib.*
Mortuum Hebræum concernentia, ab infirmitate ad funerationis tempus. *86.* Vide Funus, Sepultura, Sepulcrum, Luctus.
Mortuos divino jure ſepelire debemus. xxxiii. 345.
Vetuſtiſſima hujus rei exempla. 34*6*.
Mortuos quidam comedebant. 3*67*.
Alii cremabant. Vide Sepultura.
Quid ſit apud Hebræos גלגול המתים revolutio mortuorum. 437.
Mortuorum veſtitus apud Hebræos. 545.
Mortuos pretioſis veſtibus non fuiſſe veſtiendos docet Maimonides. 11*64*.
Olim mortui domi recondebantur. 1359.
Legibus vetitum mortuos in urbe ſepelire. 13*62*.
In Græcia ductores Coloniarum & Tyrannicidæ in media urbe ſepeliebantur. 13*63*.
Cavernæ & ſpeluncæ olim mortuis ſepulcra præbebant. 13*65*.
Item montes. 13*67*.
Et Horti. 13*68*.
Et valles. 13*69*.
Et agri. 1370.
Et

In principio mortui ſepeliebantur in ſcrobibus ; poſtquam abſumta erat caro, filii vel propinqui colligebant oſſa , & ea ſepeliebant in locis ſecretis. *ib.*

Poſtero die lætabantur , dicentes ſuos patres requieſcere ab judicio. *ibid.*

Mortuus ſepultus triduo ante feſtum , facit ceſſare decretum ſeptem dierum : octiduo facit ceſſare ab omnibus triginta diebus luctus . 1260. 1276.

Per tres dies anima volitat , dicunt Rabbini , circa corpus mortui , rata in illud iterum poſſe ingredi ; ſed videns corpus corrumpi illud deſerit. XVIII. 1280.

Propinqui mortui per tres dies claudebant tabernas. *ib.*

Quamdiu mortuus eſt in domo , propinqui comedant apud ſocios: ſi non habent ſocios, faciunt maceriam : ſi non poſſunt eam facere , convertunt faciem ad parietem ; neque comedunt accumbentes. *ib.*

Non edunt carnem, non bibunt vinum, non invitantur ad convivium : ſi benedicant alii , non reſpondent Amen &c. 1282.

In Sabbatho tamen accumbunt. *ib.*

In prima hebdomada non eunt in domum congregationis: eunt utique ſecunda, ſed non ſedent. In tertia ſedent, ſed non loquuntur: at in quarta ſunt aliis pares. *ib.*

Et ſi quis hoſpes veniat in domum lugentis, fit ſimilis familiæ. *ib.*

Num dies triginta numerandi ſint a die mortis an ſepulturæ: omnes imitentur maximum natu. 1284.

Duplum ſepulcrum erat: in uno cadaver, in alio ſubinde reponebantur oſſa . *ib.*

Si quis reſciviſſet mortem alicujus propinqui poſt dies triginta , erat in luctu per dies ſeptem . 1288.

Lacerabantur in planctu veſtes : nuncius mortis patris aut matris quocumque tempore adveniſſet, debebant illæ lacerari. 1288.

Qu
La
Eti
ſu

MORE
ſe
MOSC
MOSCH
MOSCO
Ejus
Ibi ſa
Deſcri
ſco
Moſco
MOSES,
MOSOL
782
MOSYL
nam

MOTUS
long

MOYSES
quod
gna
Diſcrep
ante.
Moyſes
rent
Moyſe
Moyſis
Moyſis
arca
Moyſe

Sub Sileni nomine latet. 228.
Bacchi item, ac Jovis Phrygii. xxxııı. 979.
Moyſis Synonyma, & Œconomia. 771.
Fuit σωτὴρ ſalvator, & liberator priſci Dei populi. 772.
Typus Chriſti. 773.
Altercatio Michaelis & diaboli de corpore ejus. *ibid.*
Varia de corpore Moyſis ad hunc locum interpretamenta. 774.
Beza putat legendum Joſuæ pro Moyſis. *ib.*
Glaſſius & Junius putant debere intelligi Chriſtum. *ib.*
Hammondus cultum ceremonialem. *ib.*
Alii maledictionem legis. 775.
Alii Pentateuchum. *ib.*
Alii Eccleſiam. 776.
Ea diſceptatio memoratur in Zachariæ capite tertio. *ib.*
In quo poſita conſiſtat. 777.
Quando maxime increbuerit. 778.
Qui tunc opem tulerit Michael. 779.
Quæ in capite tertio Zachariæ leguntur, huc applicantur. 780.
Michaelis patrocinatio ſub veteri teſtamento. *ibidem.*
Diſceptationis hujus exempla in Daniele occurrunt. 781.
Velum Moyſis illuſtratur. *ib.*
Vela in hominibus quænam cenſeantur. 782.
In Sacra Scriptura. *ib.*
Converſatio Moyſis cum Deo, ejuſque radians facies, in fabulis etiam deprehenditur. 783.
Sub Mercurio potiſſimum Moyſes intelligitur. *ibidem.*
Moyſis velamen conſideratum præſertim in ejus lege & νομοθεσίᾳ. 784.
Cui nihilominus lux erat, & claritas ſua. *ib.*
In quam quo ſenſu Hebræi intendere non poſſent. 785.
An Moyſes identidem ex novo colloquio, novum traxerit ſplendorem. *ib.*
Quo tandem evadat illud velum. 786.
Primum velamentum legale. 787.
Secundum, involuta loquendi & revelandi ratio. *ibidem.*

& ibi mortuus ſit. 797.
Quare mortuus ſit in limine Jordanis & Chanahan. *ib.*
Quare in regione, & campeſtribus Moab. xxxııı. 798.
Quare mortuus in monte, at ſepultus in valle. *ibid.*
Quid ſit mortuum eſſe eum לפי יהוה juxta os Domini. 799.
Quid vigore, & acie oculorum pollentem. *ib.*
Typi ſepulcri Moyſis. 800.
Cur ſepultus manu Dei. *ib.*
Cur e regione Bahal Pehor. *ib.*
Ejus ſepulcrum nuſquam & nunquam inventum. 801. Vide Sepulcrum.
Quare? *ibidem.*
Orphei fabula Moyſis hiſtoriam exhibet. 802.
Sepulcrum Moyſis an revera a Maronitis repertum. 803.
Moyſis facies poſt colloquium cum Deo non erat proprie cornuta, ſed radiata. III. 328. 329.
Moyſes eſt omnium legislatorum antiquiſſimus. 487.
Fere rex fuit. 562.
An & quatenus ſacerdos. 606.
Cur ab Judæis ceteris anteponatur prophetis. 748.
Moyſis prærogativa ſupra ceteros prophetas in quo poſita ſit. ıv. 589.
Moyſes rogat Deum, ut aut eum occidat, aut parcat populo. xv. 196.
Congregat juſſu Domini ſeptuaginta viros. 198.
Hi dicti ſunt זקני העם Seniores populi. 200.
Eos duxit in tentorium conventus. *ibid.*
Modus eligendi hos ſeniores per ſchedas. xv. 204.
Moyſes ſe ſeparat ab uxore, quod non ſe ornabat muliebribus ornamentis. 208.
Uxor ejus Æthyopiſſa audit, non quod eſſet nigra, ſed quia Æthiopiſſæ diſtinguuntur ab aliis colore nigro, quomodo illa differebat ab aliis pulcritudine. 210. xvı. 500.
Erat humili corde, mente & operibus. 212. xvı. 502.

Pre-

Barbara inſcriptionis diſtinctio ejus antiquitatem evertit. 1421.
Si ſignum quod eſt in terque ſit crux, dubitari nequit quin nummus ſit confictus ab aliquo Chriſtiano. 1422.
Hebræi non poterant hunc nummum conficere, cum non poſſent imaginem hominis ſculpere. 1423.
Moyſi aptanda ſunt cornua neque reflexa, neque protenſa. 1428.
Abben Ezra putat, oſſa faciei Moyſis ob jejunium quadrageſimale facta fuiſſe acuta veluti cornua. *ibid.*
Moyſi tamen nulla fuerunt cornua. *ib.*
Quum cornua indicent majeſtatem, per metaphoram attribuuntur Moyſi. 1430. Vide Cornua.
Alii tribuebant illi duplex, alii ſingulare cornu. 1434.
Sammaelis contentio cum Moyſe. 1434.
Ideo cornu imprimitur in facie Moyſis, vel arietinum, quale erat in facie Jovis Ammonii; vel rectum, quale in facie Bacchi dictum unicornis, quia facies ejus dicitur cornuta in Exodo. 1437.
Fuit uterque iſte nummus confictus a Chriſtianis. 1438.
Facies Moyſis debet pingi radiata: quæ quidem flamma ſeu lux pyramidali erat figura. XXVIII. 1440.
Moſes Gerundenſis in ſuo itinerario niſi unius tantum nummi Hebraici facit mentionem. 321. 323.
Ille primus memoravit nummos Hebræos cum literis Samaritanis. 555.
De Siclo ab hoc Moyſe viſo. 558. 710.
Moyſes fuit a principio paſtor. XXIX. 80.
Moyſes loquuturus velabat faciem ſuam. *602.*
Quale eſſet hoc velamen anquiritur. *ib.*
Loquuturus primum cum Deo juſſus fuit deponere calceos. *792. 999.*

MULIEBRE imperium in Ægypto obtinuit. VII. 1162.
Muliebre teſtimonium in quibus rebus admittatur. XV. 1098.
MULIERIS de adulterio ſuſpectæ probationis ratio. IX. 320.
Pulvis unde; aqua in quo, & quanta acciperetur. *ib.*
In ſcheda quid ſcriberetur. 322. Vide Adulterium, Aqua, Fœmina.
Mulier dubitans de quinque partubus &c. quid præſtare debeat. IX. 888.
Mulieres infimum gradum ſanctitatis inter Judæos obtinent. XII. 168.
Mulieres Lydiæ ebur tingebant. XIII. 133.
Mulierem de adulterio ſuſpectam quomodo maritus probare deberet. I. 88.
An ad illam probationem declinandam mortem ſibi inferre poſſet. *ib.*
Cur offerret farinam hordeaceam ſine oleo & thure. 101.
Mulieres an Templo miniſtrarent. XXXII. 655.
MULTA πολλὰ aromata vel thymiamata angelo apocalyptico data, quo ſenſu intelligantur. XI. 827. 831.
MULORUM alii erant ad uſum equitandi, alii bajuli, alii currules. XXIX. 214.
Bini, vel quaterni trahebant rhedas. 215.
Mulæ in nummis Agrippæ, Domitillæ, Fauſtinæ conſpiciuntur traheotes carpenta. 216. & *b* 216.
Mulis vehebantur Imperatores, & opulentiores in rhedis. *ib.*
Mulorum præſtantia regio Thogorma laudatur. *ibid.*
Mulorum duplex genus; fœcundi, & ſteriles. 217.
Mulæ in Syria & Cappadocia ineuntur, & pariunt. *ibid.*
Muli ſteriles ſunt, qui nati ex parentibus diverſæ ſpeciei, dicuntur hybridæ. *ib.*
Naſcuntur muli ex aſino & equa; vel ex equo & aſina. 218.
Qui naſcuntur ex equa dicuntur hinni. *ib.*
Muli dicuntur etiam qui naſcuntur ex equa vel aſina & onagro. 219.

M U N

MUNDATIONUM Sacrificia. IV. 451.
MUNDITIES veterum ſacerdotum figura ſanctitatis Chriſti. XII. 198.
MUNDUS טהור, pro ἀκράτῳ vel ἀμιγεῖ, *impermixto*, ubi ſermo de ſuffitu. XI. 621.
Mundi animalis cadaver quatenus pollutionem inducat. XIV. 1060.
MUNDI, τοῦ κόσμου, forma qualis. VII. 22.
Mundus quo nomine vocetur Hebraice & Arabice. 25.
Græce, & Latine. 26.
Ejus dichotomia apud Phœnices. 30.
Ejus diviſio in gradus, Zonas, & lineas. 54.
Longitudo ejus. 56.
Mundi novi detectio. 230.
Ante mundum ſeptem res creatas tradunt Hebræis. 614.
Judæi mundum trifariam dividunt. 704.
Mundi medium Moria. 1048.
Mundus omnis ultimis temporibus erit Templum Dei. XI. 877.
Mundi rationem & cauſam efficientem, quo emblemate Ægyptii adumbrarent. I. 761.
Mundus qua anni tempeſtate conditus variæ variorum ſententiæ. 392.
Primus mundi annus quis ſtatuendus. 405.
Variæ in eo figendo ſententiæ. 407.
Mundi juxta Hebræos duratio Meſſiam jam adveniſſe comprobat. III. 291.
MUNERA ad cornu altaris occidentale admovebantur. X. 714.
Quæ eſſent hujuſmodi munera. 716.
Ubi comburerentur. 832.
Munera omnia ex optimo afferebantur. 1041.
Munera & libamina varia erant pro varietate offerentium. XIII. 991.
Munera a Sacerdotibus ad altare admovenda fuiſſe oſtenditur. 1033.
Et quidem ad cornu auſtroccidentale altaris. 1037.
Munus Sacerdotis non comedebatur, ſed integrum offerebatur & comburebatur. 1091.

Mune-

Muneris pugillus offerebatur ſeorſim. *ib.*
Num reliquiæ muneris mulieris de adulterio ſuſpectæ comederentur a ſacerdote. *646.*
Munus ſacerdotis ſeminæ comeditur, non item maris. *ib.*
Munera aſpergebantur oleo. *660.*

M U R

MURENA Craſſi vocem Domini audiens adnatabat, & cibus ex ejus manu accipiebat. xxix. 334.
MURETUS pæderaſtes. xxx. 1206.
MURICIS purpurini deſcriptio ex Plinio hauſta. xiii. 204.
MURRHINA quid eſſet apud veteres. xiii. 465.
MURUS an eſſet inter Soreg & Atrium. ix. 8.
Murorum Templi craſſities. 36. 150.
Murum non fuiſſe in Templo ſecundo, ſed duos aſſeres, quo ſenſu dictum intelligatur. 60.
Muri τῷ חיל. ix. 649.
Muri intergerini conſtructio. III. 166.
Muri Jericho ſono cadentes. xxxii. 544. 840.

M U S

MUSA. Vide Moyſes.
MUSÆ coronabantur floribus. xxx. 1281.
MUSCA nunquam in laniena Templi viſa. x. 291.
MUSCUS an ſit מור. xi. 570.
Muſcus ab omnibus arboribus eſt radendus. xxix. 453.
MUSEUS. Vide Moyſes.
MUSICÆ duæ & viginti ſpecies numerantur. ix. 348.
Ejus ratio in Templo. 860. 863.
Muſicæ ſpecies tres ex Plutarcho; Diatonon, Chroma, Harmonia. xxxii. 4.
Muſica ejuſque inſtrumenta ſtrictim pertractantur ab Horchio. 116.
Muſicæ objectum eſt numerus ſonorus. 256.
Muſica eſt ſcientia ſubalternata. 357.
Subalternatur autem Arithmeticæ. 358.
Mediat inter Arithmeticam & Phyſicam. *ib.*
Muſicæ diviſio & definitio. 359.
Muſica Hebræorum qualis fuerit. 360.
Muſica Hebræorum hodierna. xxxii. 388. 516.
Veterum Græcorum. 393.
Muſicæ veteris argumenta. 397.
Quænam ad illam concurrerent. 398.
Signa & notæ harmoniacæ. 400.
Muſica Græcorum moderna. 401.
Veterum Græcorum Muſica myſtica, ſive divina. 419.
Hanc Plato & Pythagoras maxime coluerunt philoſophia ſua. 420.
Muſicæ Græcorum ætates tres. 427.
Prima ab Orpheo ad Pythagoram. *ib.*
Secunda a Pythagora ad Xenophilum. 428.
Tertia ab hoc ad *Græcæ* monarchiæ in plures diſſolutionem. *ib.*
Ejus ſeculi Μουσικωτάτη erat Muſica triplex: Monodica, Polyodica, Organica. *ib.*
Græcorum recentium notæ muſicæ. 402.
Item Græcorum veterum. 432.
Muſicæ veteris ſpecimen in utroque Choro, vocali & organico. 434.
Idipſum noſtris notis expreſſum. 436.
Muſica veterum noſtra moderna an melior fuerit. 436.
Theoria veteris muſicæ in quo conſiſteret. xxxii. 441.
Muſica vocalis antiquior moderna. 442.
Item inſtrumentalis. 444.
Muſicæ affectus mirifici quatenus cum veritate non pugnent. 448.
Quatenus affectus moveat numerus Muſicæ harmonicus. 450.
Modi muſici apud veteres duodecim percenſentur. 455.
Explicatio locorum Sacræ Scripturæ, qui de Muſica loquuntur. xxxii. 518.
Muſica quatenus prophetiam juvet. 522.

Quod genus veteres Hebræi ſectati ſint, difficile eſt ſtatuere. *ib.*
Muſica Templi quæcumque ea fuerit, præſtantiſſima fuit. *623.*
Origo Muſicæ debetur Hebræis. *ib.*
Muſica Judæi ſe ad diviniorem ſapientiam & prophetiam præexercitabant. *662.*
Quam ob cauſam. *ib.*
Id & apud Gentiles obtinuit. *664.*
De Muſica Eccleſiaſtica quid ſentiendum. *666.*
Muſicæ genera quædam obſcura. 740.
Muſica cujuſmodi ſonos miſceat. *746.*
Compoſitionem partium in Muſica (*il Contrapunto*) non videntur veteres agnoviſſe. *756.*
Veterem Hebræorum muſicam perfectam fuiſſe docet Calmet. 758.
Quam ſit vetuſta Muſica. *759.*
Muſicam veteres utilem & neceſſariam putabant. *760.*
De Muſica nihil Moyſes ordinavit. *762.*
Hebræorum Muſica ſub David meliorari cœpta eſt. *ib.*
Poſt ædificatum Templum etiam perfici. *763.*
Incertum an Templo cantatrices Muſica miniſtrarent. *765.*
Muſica etiam in aula Regum Hebræorum adhibebatur. *766.*
In theatris aut ſpectaculis Muſicam apud Hebræos obtinuiſſe, non liquet. *767.*
Obtinebat tamen etiam in conviviis, & funeribus. *768.*
Mirabiles Muſicæ effectus apud Hebræos memorati, exoticorum auctoritate firmantur. *ibidem.*
Cujus rei vitio in noſtrate Muſica nulli hujuſmodi effectus occurrant, 771.
Muſica in luctu abſtinebant, qua inter epulandum utebantur. XXXIII. 233.
Quibus temporibus Judæi Muſicam frequentarent. IV. 449.
Muſica habet vim excitandi, & compeſcendi animi affectus. XXIX. 88.
Demulcet & animalia bruta. 331.
Muſica prius adhibita fuit in luctu, ut minueretur dolor. XXX. 1104.
Apud plures gentes adhibita inter convivia. *ib.*
bræos occurrunt, quorum nomina afferuntur. XXXII. 24.
Muſicalia inſtrumenta in cantu locum non habentia. 28. 42.
Recenſentur ea, quæ adhibebantur pro ſuggeſtu tempore ſacrificiorum. 58.
Maximum inter illa diſcrimen intercedit. 74.
Eorum adhibendorum rationes, quas Itali *Partitura*, & *Intavolatura* appellant. *76.*
Muſicalia inſtrumenta a melodiæ pulſationibus appellata quædam fuiſſe docetur. 224.
Figuris & oratione illuſtrantur. 249.
Muſicis inſtrumentis præſertim veteres Hebræi utebantur octo. *459.*
Recenſentur & explicantur. *460.*
Inter Muſicalia inſtrumenta Pollux ἰδυθοὶ hoc eſt ידותון enumerat. 501.
Muſicalia Hebræorum inſtrumenta elucidantur a Calmet. *776.*
Multa inſtrumenta Muſicalia a Tubalcain inventa. XXIX. 88.
Quæ de Muſicis Hebræorum inſtrumentis dicuntur, incerta ſunt. XXXI. 1073.
Figura & uſus horum inſtrumentorum apud Hebræos. IV. *566.* Vide Inſtrumenta.
MUSICI veteres erant etiam poetæ. XXXII. *276.*
Præcipui recenſentur. *ib.*
Muſici celebriores apud Hebræos. 375.
Muſici ſeu cantores erant ex ordine Levitarum. XXXI. 443.
Quot illi eſſent. *ib.*
Et qui eorum principes. 444.
In MUSTACEO quærere laureolam, proverbium quod eſt, de re parva velle captare laudem. XXIX. 276. Vide Barba.
MUSTACEUS panis. XXIX. 275. Vide Panis.
MUSTUM unde derivetur. VIII. 444.
Muſti quod erat in calcatis uvis exprimebatur torculari apud Hebræos. XXIX. 430.
Hic mos fuit & apud alias gentes. 431.
Muſtum depurabatur a fæcibus. 432.

pion.
MYRRHA aroma ſuffitus illuſtratur. xi. 358.
Nominis מור variæ interpretationes. 360.
Quid ſit myrrha דרור *libertatis*. 364.
Theophraſti locus de myrrha, & thure. 374.
Non eſt muſcus, ſed lacryma ſtillans. 376.
Quomodo vitietur. 381.
Arbor myrrhæ. 382.
Myrrha ſuffitus deſcribitur. 570.
Myſteria in ritu Moſaico & verbis ejus ubique latent. xii. 685.
Myſteria laminæ aureæ dictæ ציץ. 875.
Olei unctionis. 909.
Myſteria loci xxxi. 21. Proverbiorum. xiii. 117.
Vide inſuper Menſa, Unctio, Tabernaculum, Expiatio, Paſcha &c.
Μυθολογεῖν quid ſit. vi. 238.

N

N A A

NAAMAN ab idololatria vindicatur. III. 232. 233.
Naaman Syrus erat proſelytus inquilinus. xxii. 809.
NAARDA. Vide Nehardea.

N A B

NABAL patriam habuit Emmam. vi. 724.
NABATHÆORUM regio. vi. 82.
Nabathæi utuntur melle pro carne, & lacte, & fructibus. xxix. 51.
NABILATH familia erat Hieroſolymis, & Sapientes ei dederunt ſexcenta talenta, & noluerunt eam egredi ex urbe. xxix. 493.
MABLII נבל inſtrumenti deſcriptio. xxxii. 64. 266.
Ad quod inſtrumentorum genus pertineat. *ibidem*.
Nablæ figura. 268.
Nablium illuſtratur. 462.
Quoties a Vulgato interprete נבלי per Pſalterium redditur, quid intelligendum ſit. 663.
Quot Nabliis in Sanctuario uterentur. 464.
Nablia in Templo non poterant eſſe pauciora duobus. xix. 1438.
Nablia Levitarum ſunt omnino munda. xxix. 168.
Nablium fuit inſtrumentum duodecim ſonorum, quod digitis pulſabatur. xxxi. 1008.
NABO nomen montis & numinis. Vide Nebo.
NABOTHI ager. vi. 1040.
NABUCHODONOSORI quæ a prophetis tribuuntur, de qua Tyro ſint intelligenda. vi. 1006.
Nabuchodonoſor Judæos in Meſopotamiam tranſduxit. III. 626.
Ex ſpoliis eorum templum Belo erigit, Babylonaque exornat. 627.
Nabuchodonoſor Babyloniæ rex quoties aliquid acturus erat, ad divinationem confugiebat. xxiii. 434.
Quænam fuerint tres illæ divinationes, quas in bivio ceperit. 459.
Sententia Polani rejicitur. 461.
Per ungues, exta, gladium, ſive ſagitas. 466. 449. Vide ſingula.
Conſuluit Theraphim. 471.
Inſpexit jecur. 485.
Probabile eſt, eum jeciſſe ſagittas in aera, & advertiſſe ad quam plagam deflecterent, & illac eum feciſſe iter. 512.

buum. 434. 1166.
NACTA idem ac Fullo. xxix. 391. Vide Fullo, Fullonia.

N A D

NADAB & Abiu quale peccatum fuerit igne pro[illegible]. x. 441.
[illegible]um. x. 446. xi. 115.
[illegible] igne cœlitus demiſſo mortui ſint. xiv. [illegible]
[illegible] quomodo fuerit eorum mors. 974.
Nadab & Abihu filii Aaron. xv. 115.
Rei, quod obtulerint coram Deo ignem alienum, & eo adoleverint thus Domino. 1168.
Duo fila ignis venerant de domo Sanctiſanctorum; quæ diviſa in quatuor, duo ingreſſa ſunt nares unius, & duo nares alterius, & mortui ſunt. *ib.*
Alii dicunt eos fuiſſe ab angelo percuſſos; quos Levitæ uncis ferreis extraxerunt a Sanctuario. 1170.
Quatuor in locis memoratur eorum mors, & peccatum. xvi. 40.

N Æ

NÆNIÆ a נהי, ſunt lamentationes funebres. xxxiii. 1277.
Tres videntur fuiſſe cantatæ in funere. 1279.
Apud Hebræos qui cantarentur. 1280.
Has tibicines moderabantur. 1282.
Exempla plura exſtant næniarum, & threnorum in ſacro codice, quæ afferuntur. 1285.
Et ex Thalmud. 1300.
Pro næniis Chriſtiani pſalmos, hymnoſque decantant. 1357. Vide Funus, Sepultura, Præficæ, Lamentationes.

N A H

NAHANVALI in Germania faciebant ſacrificia, [illegible] ſacerdos veſtitus muliebribus [illegible] xxix. 526.
[illegible] ror Tubalcain, eſt ſabuloſa Venus [illegible]xor. xxxi. 888.
Nardus illuſtratur. 581. 881.
Uſus ejus in coronis veterum. 583.
Nardus Indis eſt maximo in prætio ob folia, & radicem. xxix. 74.
Nardi genus triplex; Syriacum, Gallicum, Creticum. 75.
Nardus Piſtica, פיסתקא ,נרדא. xxix. 321.
Nardus Piſtica fuit unguentum, quo Bethaniæ Chriſti pedes cœnantis unxit mulier. xxx. 1315.
Erat magni pretii. *ib.*
Abundabat in Syria. *ib.*
Nardus etiam devehebatur ex India orientali. *ib.*
Nardi unguentum ætate Chriſti in ſola urbe Laodicæa fiebat. 1326.
Nardi ſunt plures ſpecies. *ib.*
Nardi unguentum eſt præſtantiſſimum. 1351.
Naſcitur Nardus in Syria. *ib.*
Mons in quo naſcitur reſpicit ex una parte Syriam, ex altera Indiam. *ib.*
Unde dicitur & nardus Indica. *ib.*
Nardus Achæmenia, hoc eſt Perſica. *ib.*
Νάρθηξ quid ſit. xi. 336.

N A S

NASAMONES mortuos ſuos ſepeliebant indutos veſtibus albis. xxix. 551.
NASI נשיא appellabatur princeps Synedrii. xxiv. 391.
NASON, villa Nephthali. vi. 1036.
NASUM habens ſimum, hoc eſt aut depreſſum, aut obſtructum, aut retroactum, aut diſtillantem, excludebatur a ſacerdotio. xvi. 114.

N A T

NATALES Sacerdotum quales eſſe debuerint. xii. 51. 128. 314.
Joſephi de illis ſententia explicatur. 322.
NATALITIA convivia fiebant diebus natalitiis a veteribus. xxx. 1105. Vide Convivia.
NATATORIA SILOE. vii. 1218.
R. NATHAN. Vide Jehoſua.
NATHINÆI נתינים unde dicti, & qui fuerint. xii. 19. Vide Nethinæi.

Duæ

290.
Quomodo. 292.
Navium apud veteres materies qualis fuerit. 350.
Naves minio pingebantur. XIII. 114. XXIX. 551.
Naves inſculptæ marmoribus ſepulcralibus. XXXIII. 523.
Navium Ægyptiacarum numerus, magnificentia, præſtantia. XXIX. 22.
Naves, naviumque ornamenta in Africa fiebant ex papyro. 350.
Naves ab antiquis coronabantur floribus. XXX. 1241. 1283.
Et corymbis. 1242.
Romani eas coronabant menſe Junio. *ib.*
Erant in tutela alicujus Dei. 1283.
NAULIA, Nublia, ναῦλα, inſtrumenti genus. XXXII. 932.
NAUPLIÆ incolæ erexerunt aſini imaginem marmoream, quod ab eo didicerunt vitium putationem. XXIX. 216.
NAUTÆ primi, quia erant paſtores, inſulas maris Ægæi appellarunt de nomine animalium. XXIX. 81.
Nautæ Ægyptii navigandi arte cæteros omnes antecellebant. 23.
Nautæ maximam partem ſunt pii. XXX. 568.
NAUTICUS panis. XXIX. 275. Vide Panis.

N A Z

NAZARETH urbis ſitus anquiritur. V. 1125. VI. 1038.
Status ejus 6. 7. 8. & 12. ſeculis. VI. 868. 960.
Nazaret ab Jacob indicata Gen. 49. 13. VII. 896.
Prærogativæ ejus quindecim ex hiſtoria Jeſu Chriſti afferuntur. *ib.*
Quam nihili habita olim fuerit. 900.
naziræatum, per triginta dies eſt illi interdictum bibere vinum, ſe polluere mortuis, & tondere comam. XV. 52.
Idque intelligitur tam de viris, quam de mulieribus voventibus. *ib.*
Simpliciter naziræatus non poterat eſſe brevior triginta diebus. XVI. 362.
Ante annos ætatis ſuæ tredecim nemo poterat vovere naziræatum. XV. 54.
Quiſque poterat facere ſe, non vero alios Naziræum. XVI. 402.
Non poterat Naziræus bibere vinum, neque acetum vini. XV. 56.
Neque acetum potus inebriantis, hoc eſt nullam uvarum infuſionem. 60.
Neque comedere uvam madefactam, neque omphacium, neque uvam ſiccam. 62.
Neque vitis frondes aut pampinos, quod dicitur rejectaneum fructus. 64.
Idque obſervabat omnibus diebus ſuæ ſeparationis. *ib.*
Si comedebat ex his quantum eſt oliva, vapulabat quadraginta plagis. XV. 62. XVI. 404.
Neque tondebat caput ſuum novacula, quod dicebatur Sanctitas comæ. XV. 66.
Ea poterat eſſe perpetua, ſi votum factum fuiſſet uſque ad mortem. 68.
Tempore naziræatus elapſo poterat tonderi. 70.
Vapulabat ſi caput totondiſſet, non tamen ſi caput fricans aliquos capillos evellebat. 66.
Sed neque ad animam mortui per id tempus poterat venire. XV. 70. XVI. 404.
Hæc dicebatur Sanctitas corporis. XV. 74.
Etiamſi mortuus fuiſſet ejus pater aut mater. 72.
Poterat tamen conſiſtere in luctu. 74.
Si quis, illo præſente, actutum mortuus fuiſſet, tenebatur ad tonſuram comæ, & ad oblationem. 76.
Et hæc dicebatur tonſura immunditiei. 78.
Die octavo Naziræus pollutus offerebat par turturum, aut duos filios columbarum. 80.

Ex

urbe die uno, & noćte una: ablatum ex eo comedebatur a Sacerdotibus, eorumque liberis & conjugibus. 342.
Sacrificium Naziræi antecedit Pacifica. 470.
¶ Naziræi, Nazyræi, & Nazaræi, nomen ſećtariorum. III. 90.
Hanc ſećtam Symmachus acerrime propugnavit. *ibidem*.
Nazaræorum ſpecies altera Pentateuchum oppugnantium. 91.
Judæos inter & Nazaræos novercale odium. *ibid.*
A Nazaræis ſe ſeparabant Chriſtiani. 94.
Nazaræorum origo, nomen, inſtituta. IV. 575.
Nazaræi fuere ſećta in primitiva Eccleſia; Chriſtianiſmo Judaiſmum immiſcebat; ſentiebat cum Ebionitis, & Cerinthianis. XXI. 946.
Appellarunt eos Judæi Nazaræos, a Chriſto qui fuerat a Nazareth. *ibid.*
Opiniones Nazaræorum recenſentur. 946. 947.
Primum diem hebdomadæ in memoriam reſurrećtionis Chriſti colebant. XXII. 685.
Diſquiritur utrum Nazaræi, ſive Naſaræi eſſent hæretici. 687.
Epiphanii locus Hær. XVIII. expenditur. *ibid.*
Reſponſio ad ejus hiſtoriam. 687. 688.
Oſtenditur, omnia quæ credunt Chriſtiani ab illis fuiſſe credita. 688. 696.
Utebantur novo Teſtamento, & in ſpecie Evangelio Sanćti Matthæi. 698.
Erant callentiſſimi linguæ Hebraicæ. *ibid.*
Interpretati ſunt Teſtamentum novum, & Prophetas; & eorum commentarios ſæpe citat Sanćtus Hieronymus. 698. 699.
Deteſtabantur Phariſæos. 700.
Miracula ediderunt, quibus permotus Aquila Ponticus fidem Chriſtianam amplexatus eſt. *ibid.*
Proſequebantur odio cæteros Hebræos. *ibid.*
Utrum perperam egerint, quod Circumciſionem admittebant, cum eſſent Chriſtiani. 703. 707.
Quod ſi ſabbathum obſervabant, errabant; ſed non ideo erant Hæretici. 708.
Ita errarunt, credentes ſe abſtinere debere ab eſu rerum animatarum. 708. 709.
Nibu quinam locus. VI. 870.
NEBEL נבל, ſive Uter capiebat ſextarios centum quinquaginta. XXVIII. 866.
Nebel נבל. Vide Nablium.
NEBIENSIS, Auguſtini Juſtiniani Epiſcopi, ad Stephanum Poucherium epiſtola de More Nebhochim. VIII. 690.
NEBO נבו montis deſcriptio. VII. 764.
Proſpećtui Moyſis & Chriſti deſtinatus. *ibid.*
Nebo Mercurium quomodo deſignet. *ib.*
In eum montem Chriſtus adducťus. 766.
Altitudo ejus demonſtrata. 768.
Quæ ibi Chriſtus & Moyſes viderint. 770.
Nebo quis Deus. III. 331.
Nebo mons idem qui Abaris. XV. 534. XXX. 608. Vide Abaris.
Nebo ſive Nabo Idoli nomen. XXIII. 209.
Id conſtat ex prioribus vocibus multorum nominum. 418.
Eſt etiam nomen urbis in Moabitide. *ib.*
Quatenus Idolum, nomen eſt Aſſyrium, ſignificatque Dagonem. 210.
Videtur non diſtintus a Chamos, & Belo Pehor, *ibid.* & 421.
NEBUCHADNETZAR. Vide Nabuchodonoſor.

N E C

NECESSITAS pontificatus Jeſu Chriſti. XII. 207.
NECHONIAS ben Hakkana dośtor Miſnicus appellatus magnus, vixit ante excidium Templi. XXI. 1144.
Eſt aućtor libri Cabbalæ, refertiſſimi myſteriis divinorum nominum, *ibid.*
Vixit ad extremam ſenećtutem. *ib.*
A Maimonide appellatur Chanania. 1145.
NEÇROMAMTIA, eſt ars qua manes evocantur. ut de futuris dent reſponſa. XXIII. 520.
Vetita eſt. *ibid.*
¶ NEDUNJA נדוניא, ſignificat dotem. XXX. 371.

N E H

Vera neomeniæ ratio naturalis & typica. 622.
Neomeniis omnibus Judæi an buccinis clangerent. III. 278. 283.
Neomeniæ Ethnicæ originis non ſunt. IV. 324.
Divinitus traditæ Hebræis neomeniæ, non videntur fuiſſe feſtum ſtrictiori jure. 326.
Vide Novilunium. Buccinatio.
NEOPHYTI νεόφυτοι, quaſi recens plantati vel inſiti, dicuntur ii qui ex alia religione ad Catholicam fidem recens venerunt. XXII. 811.
Eorum differentia a proſelytis. *ibid.*

N E P

Νηφάλια θύειν, eſt ὕδωρ ἐπισπένδειν aquam libare. XIII. 1006.
NEPHTHALI cur שבו lapis in pectorali pontificis aſſignatus. IX. 538. XIII. 66.
NEPHTHALIM, hodie Suziz, patria Tobiæ. VI. 1036.
NEPHTHALITARUM termini. VII. 744. 932.
Ibi Bethſaida, Capharnaum, & Cana fuere. 934.
NEPHTHALITIS Apoſtolorum patria illuſtratur ex Jacobæo vaticinio. VII. 914. 930.
NEPHTHOE aquarum fons in finibus Judæ. XXIX. 30.

N E R

NEREIDUM, ſive nympharum maris nomina. XXIII. 324.
NERGAL forte ſignificat ignem ſervatum ſanctiſſime in ſeptis Cuthæis. XXIII. 196. 410.
Seldenus fatetur, ſe neſcire quid velint ſibi Rabbini, cum dicunt, Nergal ſignificare gallinam ſylveſtrem, aut gallum gallinaceum. 202.
Soli ſacrum. 410.
NERO habebat icunculam puellarem, quæ illi conjurationem detexit, eamque ut Deam coluit. XXIII. 351.

Ægyptiis, xxiii. 412. Vide Annos;

N I C

NICANOR, & porta ejus. viii. 817. ix. 82.
Narratio de illo. *ibid.*
Quot nominibus hæc porta vocetur. *ibid.*
Nicanoris & portæ ejus diligentior illuſtratio. *666.*
Nicanoris porta erat inſignis ob hujuſmodi prodigium deſcriptum a Rabbinis. Erat bipatens ex ære, ea advehebatur mari Alexandria navi, in qua urbe fuerat perfecta. Orta tempeſtate una pars jacta fuit in mare: hieme incrudeſcente volebant nautæ projicere & aliam; rogavit eos Nicanor ne id facerent. Pervenit navis ad portum Acho, ſuper undas eminebat ibi jacta portæ pars: quam acceptam Nicanor cum alia parte ſtatuit in Templo. xviii. *168.*
Hæc porta nunquam mutabatur; videbatur aurea, adeo ſplendebat. *ibid.*
Alii dicunt piſcem immanem eam deglutiſſe, & ad adventum Nicanoris in portum eam evomuiſſe. *168. 264.*
In porta Nicanoris ſacerdos potabat aquis amaris mulierem de adulterio ſuſpectam. xxx. *576.*
In hac porta mundabantur leproſi, & purgabantur puerperæ. *ibid.*
Nicanoris porta ſemper intelligitur, quando dicitur לפני יהוה coram Domino. *594.*
¶ Nicanori principi Græciæ minitanti Jeruſalem manus amputatur & caput, & ea appenduntur conto contra Jeruſalem. xviii. 858.
NICEPHORUS de ſucceſſione Pontificum a Sadoco, illuſtratur. xii. 252.
Laterculus ejus emendatur. 288.
Nicephorus parum fidei in hiſtoria ſua meretur. xxx. 1310.
Monachus fuit in monaſterio Sanctæ Sophiæ. *ibidem.*
NICIAS Megarenſis inventor artis fulloniæ. xxix. 85.
NICODEMI quædam filia Hieroſolymitana quam dotem incredibilem attulerit. xxix. 32*6.*

N I L

NIL; quod Latine dicitur Iſatis & Glaſtum, Hebræi אסטס, Italis *Indico*, coloris genus. xx. 319.
Eo tingebantur veſtes lineæ & laneæ ſponſis ad ornandum thalamum. 320.
NILUS Νεῖλος fluvius. vi. 114*6.*
A נחל *nahal* nomen traxit. 1148.
Pater fluminum dictus eſt. 1150.
Deus habitus. 1152.
Cur נחל dictus. *ibid.*
Et שיחור. 1154.
Pro גיחון Gehone habitus. vii. 552.
Etymon ejus. 112*6.* & III. 52*6.*
Nili incrementa Ægyptii lineis metiebantur. vii. 1178.
Nilus flumen Ægypti eſt. xv. 538.
Ejus aquæ feminas fecundare credebantur. xxii. 941.
Ab Æthiopibus dictus Sirin, ab incolis Syenes. xxiii. 101.
Hebraice dictus Niger. 102.
Dictus & Melo, & Ocupbis. 103.
Quæ omnia nomina ad Solem referuntur. *ib.*
Decurrit ex Æthiopia, & limum trahens altam fecit Ægyptum. xxix. 2*6.*
Excreſcit ſingulis annis, & fecunditatem illis regionibus affert. 2*6.*
Totam Ægyptum cooperit, hine mare vocatur. 27.
Nilus Ægypto eſt omnia, ajebat Achilles Tatius. *ib.*
Nilus in Ægypto efficit plures fluvios, & paludes in quibus navigatur. 28.
Mare dicitur ab Job, Ægyptiis, & Arabibus. xxxi. 359.
Nilus κατ' ἐξοχὴν fluvius audit. 441.
Nilo ſtagnante, febres regioni incubant. 53*6.*

N I M

NIMBUS vocatur corona radiata. xxx. 1531.
NIMROD fatali nomine *rebellis*, primus apoſtata. xxiv. 220.

Primus

Dictum fecit & Melorach, & Alalach. *ib.*
Seldenus fatetur, ſe de illo nihil proſus legiſſe. *ibidem*.
Fuerit fortaſſe hoc numen Sannacheribi vel Saturnus, vel Belus. 413.
Habet juxta Kirkerum imaginem naviculæ, quæ repræſentabat arcam Noe. 414.
Alii volunt ſignificare avem Noe, aquilam ab Aſſyriis dictam. *ib.*

N I T

NITOCRIS, prima Ægyptiorum regina. VII. 1162.
NITRUM quid ſit exponitur. XI. 440.
Nitrum idem ac Borith, herba acris & ſalſa ad abluendas veſtium maculas apta. XXII. 1018.
Bis in Sacris Litteris reperitur. *ib.*
Nitrum & ſal diſſipant ſpiſſitudinem olei. XXIX. 470.
Nitrum adhibitum ad eluendas ſordes veſtium. 407. Vide Chalaſtrum.
NITZOTZ ניצוץ domus. IX. 184. Vide Conclave.
In domo Nitzotz fiebant cuſtodiæ. XIX. 1471.
Erat & porta, ſuper qua erat Cœnaculum, ubi ſacerdotes in ſuperiori parte cuſtodias agebant, Levitæ vero in inferiori. *ib.* Vide Cuſtodiæ, Porta.

N O

NO Amon civitatis origo. VII. 1112.
Nominis etymon. *ib.*
Situs & natura. 1116.
An ſit Alexandria. *ib.*
An Memphis. 1118.
An Dioſpolis. *ib.*
Auctores qui de ea pertractarunt. *ib.*
An Thebæ fuerint hæc No Ammon. *ib.*
An Dioſpolis altera. 1122.
Opes ejus, & ſocii. 1126. 1130.

Dicitur a quibusdam fuiſſe caſtratus, a quibusdam initus a filio Cham. XXV. 774.
Dialogus effingitur a Rabbinis inter Noe hortantem homines ad pœnitentiam, & eos illi reſpondentes. XXV. 1058.
Dialogus quoque inter Noe & corvum, quod eum de arca dimiſerit. 1060.
Noachus orbem terrarum filiis ſuis partitus eſt. XXVII. 1193.
Noe primus nummos cudiſſe dicitur, ſed perperam. XXVIII. 223.
Noe poſt diluvium ex neceſſitate cum filiis ſuis agriculturam exercuit. XXIX. 256.
In Noachi exſecratione adverſus Cham, quidam ligatam orationem agnoſcunt. XXXI. 204.
NOACHIDARUM præcepta ſunt ſeptem ſecundum R. Simeonem ben Elieſer. XV. 388. Vide Præceptum.
Præcepta Noachidarum intelliguntur præcepta ſtatim ab initio rerum data hominibus. XXVII. 605.
Dicuntur Noachidarum, quia per filios Noe, unde omne genus humanum, ad nos pervenerunt. *ib.* Vide Jus.
Noachides ſi maledicat nomini Divino, & proſelytus fiat abſolvitur. XXX. 384.
Quia ſit tunc velut infans. *ib.*
Noachides concumbens cum uxore ſua præter conſuetudinem, eſt occidendus. *ib.*

N O B

NOB civitati Abner parcere noluit, licet haberet parcendi decretum. XXX. 602.
NOBE, hodie Boconopolis. VI. 1056.
¶ NOCTUA impreſſa nummis Atticis, avis dicata Palladi Athenarum Deæ. XXVIII. 734.
Noctuas Athenas, proverbium. *ib.*
¶ ¶ NOE, NOEMUS. Vide Noach.

Nomine vocare quid ſit. XI. 1.
Nummorum nomina apud Hebræos. XXVIII. 7.
Nomen puero imponebatur dum circumcideretur. III. *396*. Vide Circumciſio.
Nomina filiorum Iſrael in lapidibus Ephod, quo ordine digeſta. VIII. 1010. XIII. 28.
Et quomodo inſculpta. XIII. *26*.
¶ NONUSSIS, nummus valens novem aſſes. XXVIII. 34.

N O R

NORISIUS de æra Gazenſium notatus. VI. *764*.
Redargutus ab Harduino, quod τανεῖον fecerit nomen Martis. XXIV. *968*.
Iterum reprehenſus ab eodem. *993*. 1005. 1015.
Reprehenſus, quod putarit Neapolim urbem Samariæ cognominatam in nummis fuiſſe Aureliam, de nomine M. Aurelii Antonini Caracallæ. 100*6*.
Noriſius optime meritus de republica literaria. Ejus inſigne opus de Epochis Syromacedonum. XXVIII. 1403.
NORMA. VII. 1174. Vide Linea.
¶ NOSKA נוסקא quæ vox. IX. 168.

N O T

NOTÆ muſicæ *Ut*, *re*, *mi &c.* illuſtrantur. XXXII. 243.
Notæ hodiernæ Græcorum muſices. 402.
Notæ veteris Græcorum muſices. 432.
Tabula notarum numeralium apud Græcos, & Romanos. XXVII. *179*.

N O U

NOVALES agri, ſunt arva primum proſciſſa, & primum ſerentia ſegetem. XXIX. 304.
Vel quæ ſemel ferebantur, ſemelque vocabant. *ibidem*,
Hi agri dicuntur veruati. *ib.*
NOVEMBRIS, ſive Cisleu, initio ſi non pluiſſet, ab Hebræis indicebatur populo jejunium. XXIX. 324.

193. 230.
Hoc tamen fuiſſe jus Pontificis Maximi & Sacerdotum, volunt Caraitæ, 198.
Locus obſervandæ lunæ juxta Thalmudicos, erat Hieroſolymis Templo conjunctus. XVII. *199*. 238.
Tres erant, qui calculum hunc Aſtronomicum ſupputabant, juxta longitudinem & latitudinem ſeptemtrionalem Hieroſolymæ. 201.
Teſtes etiam adhibebantur, qui dicerent qua figura, inclinante an reclinante, lunam vidiſſent: & conditiones in his teſtibus requiſitæ, ut eſſent idonei. 203. 2*36*. 240.
Apparitionis lunæ ſignum dabat Synedrium ignibus ex locis editis, ſecundum Thalmudiſtas: Caraitæ vero dicunt, allatum fuiſſe nuncium per curſores. 207. 254. *393*.
Nunc viſio apparitionis lunæ non habetur neceſſaria. Ab Hillele olim principe magni Synedrii inventus fuit cyclus lunæ lenneacædecaeteridos; & juxta ejus calculum aſſignantur phaſes, menſeſque intercalares. 211.
Vixit Hillel medio ſeculo quarto Chriſti. *ibid.* Vide Hillel.
Caraitæ in terra Sancta non adhærent Hilleliano calculo; extra terram Sanctam exſiſtentibus Judæis dicunt eſſe ſtandum. XVII. 21*6*.
Non obſervantes feſta noviluniorum excommunicabantur. 214.
Vide Excomunicatio.
De neomeniis etiam in ſcripturis non Hebræis habetur mentio. 218.
Scriptores Ethnici numerarunt tempus juxta ritum Hebræorum. 224.
Sed & auctores Chriſtiani circa celebrationem Paſchæ. 225.
At præcipue converſi ex Judaiſmo ſervabant temporum Hebraicam rationem. 22*6*.
Deus apparuit Moyſi ſub lunæ novæ ſpeciem: ideo hic dies apparitionis novæ lunæ ſanctificabatur ab Judæis. 234.
Preces quas fundant Judæi in apparitione novæ lunæ. 2*39*.
Luna primum viſa, princeps Synedrii dicebat

æquabilibus aliorum planetarum, eorumque curſuum comparatione cum curſu ſolis, & lunæ. 306.
Ea ratio dirigenda eſt ad meridianum Hieroſolymæ. 308.
Volebant ſcire Judæi qua parte, ad meridiem ne an ad ſeptemtrionem viſa fuiſſe luna. *366*.
Plura de ſignis Zodiaci. *ib.*
Inter Thalmudiſtas & Caraitas notabilis differentia fuit in notandis noviluniis. *399*.
Membra ſacrificiorum neomeniarum ponebantur in circuitu altaris. XVIII. 2.
Vide Altare.
De novilunio primo anni novi. 542.
Sex menſibus ante Niſan nuncii egrediebantur, ut habere poſſent verum tempus primi novilunii novi anni venturi. 548.
A principio accendebant flammas ſuper cacuminibus montium: & examinabantur teſtes, qui dixerant ſe vidiſſe, & minutatim interrogabant. *ib.*
Qui teſtes eſſe deberent. *596*. *602*.
Etiamſi teſtes deprehenſi fuiſſe falſi, & conſecratum fuiſſet novilunium tempore ſuo, erat conſecratum. 550.
Vix luna viſa aut conſecrata, omnes obligabantur ad clangorem cornu. 552.
Eo die erat *ceſſatio*, *memoriale clangoris*, *convocatio ſancta*. 554.
Si dies feſtus principiis anni incideret in Sabbathum, recitabantur decem benedictiones, dicit ſchola Sammai; at ſchola Hillel dicit novem. 558.
Nuncii egrediebantur menſe Niſan ob Paſcha; menſe Ab propter jejunium; In menſe Tiſri ob ordinationem ſolemnitatum; menſe Caſleu propter Chanucha; menſe Adar propter Purim; menſe Ijar propter Paſcha ſecundum, ſtante Templo. 562.
Si teſtis denuncians ſe vidiſſe lunam non eſſet

fuiſſe tres, alii autem quatuor. XX. 14.

N U B

NUBES fumi ſuffitus illuſtratur. XI. *672*.
Nubes alia τοῦ קטורת ſuffitus, alia τῆς כבוד gloriæ: & de qua intelligendus ſit locus Lev. *16*. *In nube apparebo*. XI. *674*. *735*. *832*.
Nubes adorare Judæos quo ſenſu dicere potuerit poeta. *ib.*
Quot nubes in deſerto Iſraelitas protegerent. XV. 172.
Nubes Domini interdiu erat ſuper Hebræos. XV. 172.
Dicuntur fuiſſe ſeptem: ſingulæ ad ſingula latera, una deſuper, una infra, una ante eos. *ibidem*.
Quando Iſrael proficiſcebatur, columna nubis componebatur, & non expandebatur. XV. 180.
Septem nubes erant in deſerto ſuper populum: ſi quis e caſtris abſtraheretur, nubes eum attrahebat. XVI. 474.

N U D

NUDIPEDALIA Ethnicorum a Moyſe derivata tradit Juſtinus. XIII. 408.
Inſtituta ad eliciendas pluvias deſcribit Tertullianus. 409.
Nudipedalia Chriſtianorum. 417.
Nudis pedibus ſacerdotes Hebræorum miniſtrabant. 405.
Quod & Dianæ ſacerdotes obſervabant. 407.
Nudipedes in mœrore veteres incedebant. XIII. 410.
Captivi etiam, & Philoſophi nonnulli. 411.
Et Romani ſenatores naſcente Republica. 413.
Et Pœnitentes Chriſtiani. 417.

impudicitia. xxx. 86.
Alii tamen Rabbini alio modo eam explicant. 87.
Nuditas pedum. Vide Nudipedalia.

N U M

NUMA inſtituit Deos fruge colere, & mola ſalſa ſupplicare. x. 303. xxix. 290.
Numa rex doctiſſimus, inventor Saliaris carminis. xxxi. 443.
NUMERALIUM notarum apud Græcos & Romanos obtinentium tabula. xxviii. 179.
Numerales literæ fuerunt uſitatæ uſque a temporibus Abrahami Patriarchæ. 1298.
NUNERUS panum propoſitionis. x. 928.
Numerus ſonorus quid ſit. xxxii. 356.
Numeris muſicis cur philoſophiam ſuam Pythagorici inniti voluerint. 421.
Quid illis innuerent. *ib.*
Numerus harmonicus quatenus affectus moveat. 450.
Cur tam raro. 452.
Numeri cum affectionibus corporum cognationem habent. 629.
Explanatio libri Numeri. xv. 2. xvi. 338.
Numerus alius Arithmeticus, alius muſicus. xxxi. 36.
NUMIDICÆ apes apud Martialem. vii. 442.
NUMMI quidam Cæſareenſes. vi. 644.
Dorenſes. 710.
Gabenorum. 736.
Gadarenſes. 742.
Gazæi. 762.
Gerazorum. 772.
Livienſes. 836.
Lyddenſes. 840.
Flaviæ Neapolis. 882.
Petræ. 892.
Ramathenſes. 924.
Raphienſes. 926.
Samaritani. 940.
Diocæſareenſes, aut Sepphorenſes. 962.
Neapoleæs, vel Sichem. 964.
Sydonis. 972.
Tiberienſes. 998.

intelligit ſenſum inſcriptionum, non qui eas legere ſcit. 995.
Jus nummorum cudendorum ſervatum Judæis a Romanis. xxvii. 709.
Nummi duo eorum, quibus Judas Chriſtus vendidit, viſuntur; alter Romæ in Eccleſia Sanctæ Crucis in Hieruſalem, alter Pariſiis in æde Sancti Johannis Lateranenſis. 714.
Nummi Romæ ſervati icon. 715.
Eſt nummus Rhodiorum, in quo ex una parte eſt ſol ob Coloſſum, ex altera ῥόδον roſa, unde inſulæ nomen. *ib.*
Ejuſdem modi eſt & Pariſinus. *ib.*
Nummos Chriſtianorum in quibus ſint cruces, Judæi per ludibrium appellant *ſtaminis* & *ſubtegminis*. 717.
Utrum nummi, quibus Judæi ſolvebant cenſum Romanis eſſent quicunque, vel eſſent proprii cum Rom. Impp. effigie, diſputatur. 1392.
Nummis propriis & vicinarum regionum, & Romanis utebantur Judæi: ſatis erat ſi Romana moneta qualicumque cenſus ſolveretur. 1294. Vide Fiſcus.
Nummum cenſus ſolvit etiam Chriſtus. 1301.
Apud Ægyptios, qui monetam circumcidiſſet, vel adulterinam cuderet, aut pondus & ſigna mutaſſet, ei præcidebantur manus ambæ. xxvi. 181.
Nummorum veterum utilitas. xxviii. 1.
Eorum cognitio neceſſaria eſt, ut intelligantur auctores ſacri, & profani. 3.
Quomodo conſcribendum ſit compendium totius rei nummariæ. *ib.*
Ad nummos intelligendos requiritur cognio multarum linguarum. 4.
Nummorum origo eſt antiquiſſima. 5.
In nummis tria conſideranda ſunt, metallum, figura, pondus. *ib.*
Nummorum materia varia fuit: ferrum, cuprum, orichalcus, ſtamnum, plumbum, æs, argentum, aurum. 7.
Nummi apud Hebræos erant ex ære, auro, argento, vel electro. *ib.*
Nummorum nomina apud Hebræos, Græcos & Romanos. *ib.*

Num-

te cudiſſent. *ib.*
Non ſatis conſtat, quandonam uſus ſignandæ pecuniæ cœperit: certe antiquiſſimus eſt. *ibidem*.
Nummi non apud omnes populos facti ſunt ex eadem materia. 27.
Nummus Hebraicus de quo fit mentio in Sacra Scriptura, eſt argenteus. 29.
Quanti eſſet pretii. *ib.*
Nummus generatim dicitur de quavis moneta. 42. Vide Moneta.
Nummariæ ſcientiæ utilitas. 96.
Priorum Imperatorum tempore, quatuor potiſſimum nummorum ſpecies cudebantur ex ære; quadrantes, aſſes, dupondi, ſextertii. 109.
Nummorum integritas conſtitit uſque ad Severum Imperatorem. *ib.*
Nummorum æreorum quatuor ſunt differentiæ minimi, mediocris, majoris, & maximi moduli. 109.
Maximi moduli dicuntur Medagliones. *ib.* Vide Medagliones.
Nummorum argenteorum pondus ab exceſſu Auguſti paulatim decrevit. 110.
Sed corruptio maxima facta fuit ſub Imperatore Septimio Severo. *ib.*
Nummi conſulares argentei ponderant paulo ſupra. 74. grana Pariſina. 111.
Qui poſt Neronem cuſi ſunt uſque ad Severum, præciſe habent 65. grana. *ib.*
Ex illis ſepteni, ex his octoni conſtituunt unciam. *ibid.*
Nummi aurei annis 62. poſt argenteos cudi Romæ cœperunt. *ib.*
Nummi conſulares ſexaginta reſpondent ſingulis auri libris. 112.
Nummorum ex variis populis comparatio cum pondere Pariſino. 116.
Nummi ærei primum fuere in uſu apud Romanos. 161.
Partis victoriis locupletati cuderunt etiam argenteos. *ib.*

303.
Nummorum Hebræorum nec figuræ, nec inſcriptiones, nec ſigna narrantur, ſed tantum pondus. 305.
Locus Gen. XLII. 35. exponitur. 306.
Diſſolvitur objectio inde petita. 311.
Nummi qui præſeferunt nomen Mardochæi, ſunt falſi. *ib.*
Si Hebræi nummos ſignarunt, eos a Neronis ætate ſignarunt uſque ad Hieroſolymorum everſionem. 315.
Præcipui Hebræorum nummi dicuntur eſſe Abrahami, Joſuæ, Davidis, & Mardochæi. *ibidem.*
Horum nummorum falſitas oſtenditur. 316.
Omnes nummi Hebræi cuſi ſunt poſt Concilium Viennenſe ſub Clemente V. 317.
In Holſatia quidam artifex eos faciebat. *ib.*
Aureorum nummorum difficilius falſitas detegitur. 318.
Hi nummi Hebræis cœperunt cudi tempore expeditionum in terram Sanctam. *ib.*
Sic opinatur & Wagenſeilius. 322.
De nummis Samaritanis cuſis & fictis. 322.
Nummi ærei geſtantes nomen Simonis, ſunt falſi. *ib.* Vide Simon.
De nummis Judæorum peregrinis. 323.
Nummi Romani, Græci, Perſici erant in uſu apud Hebræos. 324.
In illis ratio habebatur ponderis, & puritatis metalli. 325.
Quia imagines hominum habere non poterant Judæi, ideo non cudebant nummos. 326.
De nummo cenſus. 328. Vide Didrachmum.
De nummis datis Judæ proditori. 331.
Variorum ſententiæ de æquipollentia eorum cum Thaleris uncialibus Germanicis. XIX. 331. 332.
Refellitur, quod hujuſmodi duo nummi ſerventur Romæ & Pariſiis. 333.
De nummis Græcorum cuſis & non cuſis. 334. Vide Græci.
Primi Græcorum cuſi nummi cujus eſſent figuræ, incertum. 340.
Nummi cavi plurimum adhibiti in Dania. 344.
Ortum habuerunt in Anglia. *ib.*
Sub Tullio Hoſtilio videntur cuſi. *ib.*
Hæc opinio refutatur. 430.
Neque Coriolano vivente legimus Romæ cuſos nummos. 421.
Non memorantur nummi ſignati in præda Perſei facta a Paulo; neque in præda ex Hiſpaniis facta a Catone; neque in præda relata ex Græcia a Quinctio Flaminio. 423.
Nummi argentei fuerunt in Cananitis priores æreis. 426.
Nummi percuſſi Reip. Rom. nomine, diſtingui debent a nummis cuſis a civitatibus jus monetæ feriendæ habentibus. 426.
Quo antiquiores ſunt nummi, eo breviores habent inſcriptiones. 428.
Nummis inſigniebantur viri clari, & conſulares familiæ. 429.
Quomodo argentei & ærei nummi Romæ cudi cœperint. *ib.* Vide Argentei, Æs.
Nummorum figura ut plurimum eſt, fuitque rotunda. *ib.*
Nummus generatim ſignificat æs, aurum, argentum ſignatum, quod expenditur: ſed apud Romanos & Siculos ſignificabat quartam partem Denarii, quæ dicitur Sextertius. 434. Vide Sextertius.
Nummulos ex una tantum parte fuiſſe cuſos, putandum eſt. 440.
Nummi cur & quando dici cœperint moneta, non liquet. 441.
Quidam dicunt, quod in Junonis Monetæ æde nummi cudebantur. *ib.*
De nummorum contemtu. 447.
Recenſentur prolixius populi, qui nummos parvi fecerunt. *ib.*
De nummis Gallicis. 462. Vide Galli.
De nummis Germanicis. 470. Vide Germani.
Nummos duarum imaginum alterius ſuper altera, Galli dicebant *Bajoire*, quaſi ab oſculando. 471.
De nummis non cuſis recentiorum. 473.
Nummi non cuſi ſunt in regnis Sinenſi, & Tunquinenſi. *ib.*
Nummi non cuduntur in regno Feſſano, & Abyſſinio. 474.
Pa-

jus valoris. 641.
Nummulus; octo valebant aſſem. 688.
Quæſtio de nummis Hebræorum ſecundum Deylingium, eſt perdifficilis. 691.
Nummos Hebraicos quidam putant commentitios, quidam veros. 692.
Nummorum ponderatio habetur ab uſque Abrahamo. 693.
Solvuntur argumenta petita ex Geneſi, & Jobo. 694. 695.
Plerique nummi Hebræi ſub Simonis Haſmonæi auſpiciis cuſi ſunt. 702.
Explicatio quorumdam nummorum. 703.
Cur nummi Hebræorum cuſi ſint cum literis Samaritanis. 706.
Opinio Harduini. 709.
Non ſunt illæ literæ Samaritanæ. *ib.*
Neque ſunt cuſi a Samaritanis, ſed Hebræis. 710.
Nummus præciſe in Sacris literis ſignificat Siclum. 729.
Nummi ſignati erant animalibus, unde ſortiti ſunt nomen pecuniæ. 734.
Qui primi nummorum cuſores. 735.
Dantur nummi, qui dicuntur Kabbaliſtici. 747.
Nummos ſignandi jus Deo tribuendum eſt. 773.
Nummorum cudendorum inventio a quibuſdam tribuitur Jano; ab aliis Saturno. 775.
Nummorum corruptores Naviandi dicebantur. 776.
Cur Chriſtus everterit menſas nummulariorum in Templo. 779.
Quibus rationibus oſtendatur Hebræos antiquitus ſignaſſe nummos. 812.
Nummus vox Græca. 939.
Nummulorum ratio & comparatio eſt incerta. 959.
Quinam fuerint nummi ejus viduæ, de qua loquitur Divus Marcus. 961.
Harduini placita de duobus nummis Samaritanis in Muſæo *de Boze* aſſervatis. 1065.

Nummerus in his nummis deſumendus eſt ab anno 170. quo Demetrius Syriæ rex liberavit populum a tributis. *ib.*
Literæ *Mem* figuram in nummis oſtendit Relandus. 1236.
Sion in libris Machabæorum accipitur pro monte Templi, non pro arce. 1237.
Arborem in nummis ſignatam Relandus oſtendit eſſe palmam. 1238. 1250.
Anno ſecundo legendum concedit Relandus. 1249.
Et Liberationis Sionis. *ib.*
Balani ſunt qui pendent ex arbore, non mala citrea. 1252.
Lectiones variæ nummi primi Relandiani. 1255.
Relandi diſſertatio quinta de nummis Samaritanis. 1257.
Nummi æræi deſcriptio & explicatio. 1258.
Libertatis vox in illo exſtat. *ib.*
Alterius nummi deſcriptio, in quo nomen *Simonis* clariſſime legitur, & *anno ſecundo libertatis Iſrael*. 1262.
Tertius nummus eſt Arabicus cum epigraphe: *Regi ſapientiſſimo ornamento mundi*, vel *religionis*. 1263.
Cui regi ſit tribuendus inquiritur. *ib.*
Multi arbitrantur indicari Cora Arſel filium David Artoc. *ib.*
Cur ex una parte ſit victoria Conſtantini Auguſti, quæritur. *ib.*
Vel quia ſuppreſſerunt ex una parte effigiem Conſtantini, & ſignarunt faciem regis. 1264.
Vel quia typum, ſive matricem nummi coſtantiniani invenerunt. *ib.*
Deſcriptio aliorum nummorum. 1268.
Nummus primus habet: *Siclus Iſraelis anno quarto*, cum calice. 1269.
Ponderat paulo ſupra grana 267. Pariſienſia. 1270.
Alter nummus habet ex una parte botrum uvarum, & literas, ſed mutilatas, *Simeon*. 1274.
Tertius nummus convenit cum Ottiano: habet manipulos duos frugum. 1275.
Nummus quartus habet duplex cornu copiæ, & Anno quatto liberationis Sion. *ib.*
tinentia ad hiſtoriam perinde, atque ad philologiam. 2315.
Nummi fuerunt Hebræis domeſtici, ideſt cuſi domi, in ſtatu Theocratico, Ariſtocratico, & Monarchico. 1336.
Hujuſmodi nummorum literæ ſunt vel Samaritanæ, vel Aſſyriæ. 1348.
Nummi cum characteribus ex una quidem parte Arabicis, ex altera vero Græcis, facti ſunt in Sicilia a Chriſtianis. 1369.
Nummi præferentes imaginem Moyſis, & Salvatoris, ſunt ſuſpecti. 1373.
Nummi inſcripti literis Samaritanis, nequeunt Babylonica captivitate eſſe antiquiores. *ibidem*.
Nummorum tabula. 1376.
Nummi Phœnicii. Vide Phœnices.
Punici. Vide Phœnices.
Nummi Tyrii. Unde Tyrius.
Nummi Moyſis. Vide Moyſes.
In nummis quorumdam Auguſtarum conſpiciuntur carpenta cum mulis. XXIX. 216. & B. 216.
Nummi Aretæ regis Arabum. 323.
Nummi Bacchii Judæi. 323.
Qui nummi Romani ſint cuſi, & qua figura, ætate Chriſti. XXX. 1328.
Nummus Myſis. 1525.
Nummus Chriſti. *ib.*
Nummus Alexandri Magni. 1529.
Nummi ſolis Rhodius, & Gaditanus. 1532.
Nummus eſt æſtimatio, & valor omnium rerum. 378.
Nummi Hebræorum cum poculo ſunt cuſi ſub Simeone, in memoriam recuperatæ libertatis. 1132.

N U N

NUNTII quoties ad ſignificandas Neomenias mitterentur ſtante Templo ſecundo. IX. 918. Vide Novilunium, Paſcha.

N U P

O

O A

OANES, animal biceps, cetera piſcis, humana voce. XXIII. 167.
Dicitur e mari erythræo perveniſſe Babylonem, & occidente ſole in mare rediiſſe, idque quotidie feciſſe. *ib.*
Homines etiam docuiſſe artes. *ib.*
Idem ac Dagon. Vide Dagon.

O B

OB אוב, ſpiritus ſeu dæmon qui ab immundis partibus, ut viderentur e terra prolata, reſponſa dabat. XXIII. 86.
Dicitur ſpiritus ventriloquus. *ib.*
Ventriloqui dicuntur & engaſtrimythi, loquentes ore clauſo. 517.
Etymon videtur potius locutionem indicare factam per utrem, quam per ventrem. XXIII. 518.
Fuit vas plenum aqua, in quo manes apparebant, necromantum artificio. 519.
Saul dixit mulieri, Divinare mihi per אוב, hoc eſt per manes mortuos. 520.
Putabatur dum mortuus loquebatur, ſi ſepulcrum ejus fuiſſet apertum, nullum ibi cadaver eſſe. 821.
Hinc per Ob intelliguntur manes eliciti & remiſſi. 523.
Vox ab illis edita erat exilis, videbaturque e terra exire. *ib.*
Mulier illa, quæ poterat elicere manes, dicebatur habere Ob. 525.
Dicunt animam mortui reduci poſſe ad corpus ſuum, intra ſpatium tantummodo duodecim menſium. 526.
Magus qui educit manes, illos videt, ſed non audit: ſi cujus gratia educti ſunt, illos audit ſed non videt: adſtantes ceteri neque audiunt, neque vident. 527.

O B E

OBELISCUS quid ſit. XIII. 82.
OBELUS, ſignum quoddam longiuſculum, cujus figura exhibetur. XXVIII. 830.
Significationes variæ. *ib.*
Apponitur ad eas voces Sacræ Scripturæ, quæ a ſeptuaginta interpretibus adhibitæ, in verſionibus Aquilæ & Symmachi non comparent. *ib.* Vide Origenes.
¶ OBJECTA variarum facultatum. XXXII. 356.
Muſicæ, numerus ſonorus. *ib.*
OBJURGATIO publica durabat ſeptem dies, nec minus. XVIII. 1264.

O B L

OBLATIONES הפרשות univerſim ſumtæ, quam ſummam conſtituerent. IX. 116.
Oblatio victimæ quomodo, & a quibus fieret. 876.
Oblatio ſuffitus functio erat omnium nobiliſſima. XI. 804.
Oblationum ex farina genera duodecim enumerantur. IX. 894.
Regulæ in illis obſervatæ. 895.

Oblationes Siclorum cœtus fiebant die primo Niſan. 10. Vide Siclus.
- Oblationes nummariæ factæ pro ſacrificiis, majores hoſtia ſi ſint, reſiduum ſervabatur pro eo genere ſacrificiorum, pro quo fuerant oblatæ. 52.
- Plures caſus de ſacerdote offerente foris vel intus, & culpa ejus. XIX. 586. Vide Holocauſtum. Sacrificium. Corban, Korban.

OBLIGATIO eſt, qua quis neceſſitate adſtringitur alicujus rei faciundæ, aut non faciundæ. XXVII. 533.
- Obligationes hæ reducuntur ad obligationes ex contractu, aut ex delicto. *ib.*
- Materia hæc tota pulcherrime expoſita. *ib.*
- Obligatio conſcientiæ & civilis, firma haberi debet. 537.

O B O

OBOLUS פשוט, eſt dimidii grani. XI. 514.
- Obolus nomen nummi apud Hebræos & Græcos, ſed diverſi valoris apud utroſque. XXVIII. 7. 818.
- Ita dictus quaſi obeliſcus. 42.
- Obolus Atticus fuit ſexta pars drachmæ. 42. 297.
- Dictus & ſemiſcrupulus. 42. 120.
- Hebraicus erat vigeſima pars Sicli. *ib.*
- Obolus Romanus continebat fere dimidium drachmæ denariique. 249.
- Æneus erat, non argenteus. *ib.*
- Quod tamen non ſatis liquet. 389.
- De Obolis, & Oboloſtatis. 362.
- Oboli ab initio non erant, niſi quædam laminæ pro nummis uſurpatæ, quorum ſex vel decem efficiebant drachmam. *ib.*
- Salmaſii de hac re opinio caſtigata. *ib.*
- Oboli etymon. 363.
- Oboli apud Athenienſes fuerunt ante Calliam archontem LXXXI. Olympiade. 366.
- Oboloſtata ὀβολοστάτης, ſignificat eum, qui etiam obolos ponderabat; accipiturque pro fœneratore, tenaci, avaro. 367.
- Non quilibet oboli habebant ſunt folles. 939.
- Obolus argenteus tres folles continebat. *ib.*
- Oboli ſex argentei ſaciunt denarium. XXX. 392.

O B R

OBRUSSA quid ſit: & inde natum proverbium. VII. 662.

OBRYZUM unde derivetur. VII. 370. 662. Vide Aurum.

O B S

OBSIDIONE urbium qui ſe gerere debuerint Hebræi. III. 435. Vide Bellum.

OBSTETRICES commemorantur in Sacris Litteris. XXX. 1050.
- Earum ope multi Hebræorum infantes ſervati ſunt. 1051.
- Pharao juſſerat ut pueros Obſtetrices necarent. 1052.
- Quod juſſerat inſtigante diabolo, ne Meſſias naſceretur. *ib.*
- Num hæ obſtetrices fuerint Hebrææ, an Ægyptiæ. 1053.
- Obſtetricum originem omnes interpretes adſcribunt ſolis Ægyptiis. *ib.*
- Sacræ Scripturæ ſilentium probat has fuiſſe Hebræas. 1054.
- Quidam tamen ex verbis Pharaonis ad illas, colligunt fuiſſe Ægyptias. 1055.
- Quod ex reſponſo earum arguitur eſſe falſum. *ibidem.*
- Alterius argumenti ſolutio. *ib.*
- Scriptura eas Hebræas dicit. *ib.*
- Diluitur aliud argumentum. 1056.
- Non legendum obſtetrices Hebræis, ſed Hebræas. *ibidem.*
- Joſephus Ægyptias fuiſſe ſcribit. *ib.*
- Reſpondetur eum in multos errores lapſum. 1057.
- Nomina ipſa indicant Hebræas fuiſſe. *ib.*
- Earum nomina. 1058.

Cum

333.
Occatio eſt quaſi occæcatio, quia obducuntur loca aperta. 334.
OCCISIO per gladium fiebat amputando caput rei impoſitum trunco. XXV. 148.
Turpius hoc genere mortis nullum erat. *ib.*
Ob quæ crimina fieret occiſio per gladium. XXV. 814. XXVI. 241. 245.

O C E

OCEANI nomina exotica. VII. 42.
Oceani navigatio. 132. 184. 224. Vide Navigatio.
¶ OCRÆE munimenta pedum ex ære vel ferro ſæpe memorata. XXIX. 714.

O C T

OCTAVAM ad unam & duplicem veteres in concentu canebant. XXXII. 747.
Octavæ ſyſtema apud veteres. 755.
OCTAVIÆ vocatæ a Nerone effigiem multi geſtarunt humeris in Capitolium, eamque coronis & floribus ornarunt. XXX. 1249. 1296.
Octavia audiens filii ſui Marcelli laudes & mortem recitatas a Virgilio, in deliquium incidit. 1300.
OCTIDUI ætas in animali ſacrificando ex Lege requiſita. XIV. 1456.
OCTOBRI menſe facta ſementis ab Hebræis, dicebatur ſerotina. XXIX. 316.
Si octobris diebus tertio aut ſeptimo non pluiſſet, pluvia petebatur in orationibus publicis. 324.
OCTOPHORUS, lectica regum propria. XXX. 1486.
OCTUSSIS, nummus valens octo aſſes. XXVIII. 34.

ŒBA, vox Arabida, eadem atque Epha. XXVIII. 684. Vide Epha.
ŒCONOMIA. Vide Patriarcha. Tabernaculum Arca. Moyſes.
ŒDIPUS tyrannus, Tragœdia Sophoclis pulcherrima. XXXI. 563.
Hujus Tragœdiæ artificium exponitur. *ibid.*
ŒNANTINUM oleum fiebat ex floribus vitis ſilveſtris. XXX. 1358.
ŒNOPHORUM, vas idem qui Brochus. XXVIII. 615. Vide Brochus.
ŒPHIS, vox & menſura Ægyptiaca cum Epha conveniens. XXVIII. 650. Vide Epha.

O F F

OFFA חלה, danda erat Sacerdoti ex legis mandato. XIII. 1108. Vide Placenta.
Offa reperitur adhibita in judiciis, ſumta a reis ut ſe purgarent ab inflictis criminibus. XXX. 1037.
Ideoque dicta Offa judicialis. *ib.*
OFFERRE extra Sanctuarium quando liceret. VIII. 1148.
Offerens ſacrificium non afferebat ligna de ſuo. X. 785. Vide Oblatio. Munus. Sacrificium. Ligna.
OFFICIA Pontificis, Sacerdotum, & Levitarum. XII. 70.
Pontificalia officia ſpeciatim recenſentur. 95. 147.
Stationariorum officia. 113.

O G

OG, Rabbini dicunt ſuperfuiſſe diluvio, & inſediſſe ligno cuidam ex arcæ ſcalis, a quo eum & ejus familiam non expulit Noe, quia promiſerat ſe filioſque ſuos illi ſervitutem præſtituros. XXVI. 637.
OGDOASYLLABUM carmen Hebraicum. XXXI. 82.
Quæ diſtantia inter eas debeat eſſe in collibus, in agris frumentariis, & in pratis. *ib.*
Menſe Majo noviſſima poſitio olearum facienda eſt. *ib.*
Oleæ debent a ſordibus purgari amurca mixta cum aqua. *ib.*
Hæc purgatio facienda eſt menſe Martio. *ib.*
Oleæ ſunt etiam diſrarandæ, & deglabrandæ. 452.
Id faciendum eſt cum ſe mutuo contingunt, & aerem invicem ſibi impediunt. *ib.*
Oleæ putandæ etiam ſunt, & putatio incipere debet dies 15. ante æquinoctium vernum. *ibidem.*
Quod ſi cœlum ſit prægelidum & pluvium, putentur menſe Majo. 453.
Oleæ putandæ ſunt octo annorum ætate tranſacta. *ibid.*
Præſtat quovis anno ſicca, infructuoſa, & naſcentia cum debilitate putare. *ib.*
Oleæ etiam perfodiendæ ſunt, ſarviendæ, & arandæ. *ibid.*
Bis in anno circum eas arandum eſt, & bidentibus alte terra fodienda. 454.
Anno primo debent ſarriri; ſequentibus excoli raſtris. *ibid.*
Oleæ conditivæ & oleariæ memorantur. *ib.*
OLEAGINIS ramis celebrati a Græcis dies feſti Cereris Deæ. XXX. 1237.
OLEI ad lucernas concinnandas ſpecies, qualitas, uſus. VIII. 68.
Ratio Typica. 70.
Oleum unctionis. 134.
Ratio ejus literalis, & myſtica. 136.
Qui illud Moyſes in deſerto confecerit. 886.
Privato veritum ſimile facere. 888.
Pœna utentis ad uſus profanos. 890.
Quinam ex illo uncti. *ibid.*
Nullum fuit in tempo Secundo. *ib.*
Quæ ratio ungendi. *ib.* Vide Chi.
Solus Moyſes hoc oleum confecit. 890. 897.
Oleum unctionis quamdiu in uſu fuerit. IX. 767.
Qui & quomodo ungerentur. 768.
Symbolum ejus. *ib.*

fuerit. 899.
Et ex qua in ſpecie. 900.
Præſertim קדה perpenditur. 904.
Pondus ingredientium aromatum. 906.
Quid de hoc Rabbini. 907.
Ex materia, qualitate, & quantitate hujus confectionis quæ myſteria hauriri poſſint. XII. 909.
Modus confectionis. 910.
Fini ad quem oleum hoc deſtinabatur. 914.
Qualitas & prærogativæ ejus aliquot recenſentur. 919.
An a Moyſe confectum perenne fuerit. 920.
Variæ vocis במתכנתו interpretationes. 921.
Quatenus pœna excidii circa hoc oleum incurreretur. 922. 925.
An alii hoc vel ſimili oleo præter ſacerdotes uncti fuerint. 926.
Quo vaſe uterentur inter ungendum. 928.
Nova hujus olei illuſtratio. XIII. 434.
Auctoritates Judæorum aſſerentium defuiſſe in Templo ſecundo. 446.
Quinam illo ungendi eſſent. 449.
Compoſitio ſimilis ad uſus profanos interdicta. 452.
Cura conſervandi oleum Eleazaro demandata fuit. 453.
Ubinam aſſervaretur. 454.
Oleum כתית quid ſit. XIV. 1506.
An probabiliter dicatur oleum unctionis fuiſſe ab Joſia in ſpecu occultatum. III. 695.
Oleum unctionis in prima domo fuerat deperditum cum Arca. XV. 1128.
Regnante Joſia. XVI. 116.
Olei quartarium dabatur ſuper frixum, & quartarium ex dimidio ſuper placentas, ex dimidio ſuper lagana. XV. 1138.
Dimidium logi olei dabatur in ſacrificio euchariſtico, dimidiumque in ſacrificio Naziræi. *ibidem*.
Erat apud Hebræos dies feſtus ob opus olei. XVI. 448.

Oleo morbi a primis Chriſtianis curati. 1573.
Oleo ungi ægros in nomine Domini jubet Sanctus Jacobus. *ib.*
Oleum erat remedii genus primis ſæculis, dicebaturque Oleum infirmorum. *ib.*
Benedicebatur quovis anno, ut juſſit Concilium Nicænum. *ib.*
Cum oleo permiſcebatur & ſal. 1574.
Olei benedicendi formula. *ib.*
Oleum liberavit paſtores a venenoſis ſerpentibus morſos. *ib.*
Olea Sancta quotannis debent in Paraſceve cremari, & nova comparari in ſingulis Eccleſiis. 1576.
Id ſtatutum fuit, quia rancidum fit. *ib.*

O L I

OLIVÆ lignum cur ad incendendum altare non adhibitum. x. 249. xv. 1022.
Olivarum fæces unde Amurca dictæ. xiii. 97.
Olivarum, atque inde olei ſpecies tres. xiv. 1504. xxix. 465.
Olivæ aliquot debebant relinqui pro pauperibus. xv. 824.
Olivarum ſpecies erant tres: Prima ſpecies collectarum in cacumine oleæ, contuſarum trabe, ex quibus oleum inſerviebat Candelabro. Secunda ſpecies colligebatur in ſummitate tecti, & contundebatur lapidibus. Tertiæ ſpeciei olivæ recondebantur donec marceſcerent, & tunc contundebantur. Oleum ex ſecunda & tertia ſpecie erat pro muneribus. xiv. 1504. xv. 1034. xvi. 250. xix. 1138. xxix. 465.
Olivæ vino aut aceto conditæ ſunt, quo melius conſervarentur. xxix. 454.
Meliores conſervandæ ſunt ad conficiendum oleum. *ibid.*
Olivæ magnæ ſunt aptiores quæ condiantur, quam ut ex illis oleum fiat. 455.
Albæ antequam nigreſcant conſumendæ ſunt, & in aquam quæ ſæpe mutetur, dejiciendæ. *ibidem.*
Varro docet plures rationes olivas condiendi. *ib.*
viebat Candelabro. *ib.*
Species ſecunda erat earum, quæ coarcervabantur in ſummitate tecti. *ib.*
Ex his fiebat oleum ſecundum. *ib.*
Tertia ſpecies erat, cum olivæ deponebantur donec putreſcerent. 471.
Hæ faciebant oleum tertium. *ib.*
Ghemaræ Babylonicæ auctoritate hæc omnia confirmantur. *ib.*
Olivarum cella ſit objecta meridianis partibus. 468.
Neque fumus, neque fuligo intrent in eam. 469.
OLIVETI mons erat ad ortum Jeruſalem. v. 708.
Deſcribitur. 929.
In eo Meſſiam plurimum verſaturum docent veteres Hebræi. 931.
Bethania pars erat hujus montis. 932.
Diligenter examinatur quoad nomen, figuram, & ſitum. vi. 318.
Oliveti mons quare *Corrumpens*, & *Seducens* dictus fuerit. III. 180.
Ubi ſitus eſſet. *ib.*
¶ Oliveta plurima erant in Palæſtina. xxix. 46.
Oliveta nullam, aut exiguam requirunt culturam. 444.
OLIVITAS, hoc eſt Olivarum vindemia hieme facienda eſt. xxix. 457. Vide Oleum, Olea, Oliva.

O L L

OLLA in qua cocta fuiſſet caro, non debebat in ea coqui lac. xx. 192.
Ολολύζειν, Ἀλαλάζειν, & ἐλελίζειν, unde deriventur. xxvii. 286. xxxii. 212.

O L U

OLUS obnoxium erat decimæ. xx. 118.
Olera num obligata fuerint lege divina ad decimam, diſquiritur. 327.
Fuiſſe obligata ex lege divina Hottingerus arbitratur. 330.

O L Y

turum. 475.
Omphaces olivæ poterant anno ſeptimo edi cum pane in agro. 485.

O N I

ONIAS an in Templo ſuo Candelabrum ſacro ſimile fecerit. IX. 1086.
Onias in Ægyptum cur fugiat, Templumque ibi ædificet. XII. 178.
Traditiones Judæorum de בית חניו ſive Templo Oniæ. 268.
Quis fuerit iſte Onias ſecundum Joſephum. XII. 269.
Duratio ejus Templi quanta. 270.
Quo anno Templum condiderit. 754.
A rege Ægypti facultatem ædificandi Templi in agro Heliopolitano impetrat. III. 652.
Et cur. IV. 290.
Onias filius Simeonis juſti electus ſummus ſacerdos, inviſus a patre fugit in Ægyptum, & templum ædificat, fortaſſe Alexandriæ. XXI. 1111.
Trajanus hoc Templum evertit. *ib.*
Joſephus ſcribit illud ædificatum in tractu Heliopolitano. 1114.
¶ Onias Hammagal, quaſi circulos formans. XXI. 1133.
Quo anno floruerit. 1132.
Fuit doctor Miſnicus, diciturque dormiſſe per annos ſeptuaginta. *ib.*
Interfectus fuit in bello, quod fratres Ariſtobolus & Hyrcanus inter ſe gerebant. *ibidem.*

O N K

ONKELOS ſumme laudatus. XXX. 180.
Cur pro excidio *animæ* ſemper voce *hominis* uſus ſit. *ib.*

Proprie Opobalſamum eſt ſuccus arboris balſami. xxx. 1357.
Interdum confunditur cum balſamo. *ib.*
Οπός. xi. 260. 303.

O P P

OPPUGNATIO alicujus urbis antequam ſuſciperetur, imperator eam vocabat ad pacem verbis pacificis. xv. 744.
Si ſe dederet; populus erat ſerviens, & ſolvebat tributum. *ib.*
Si parabat defenſionem; ea capta, quiſque maſculus majorennis debebat interfici: mulieres, parvuli, armenta, & omnis præda diripiebatur. 746.
Hæc de urbibus longe poſitis intelligenda. *ib.*
In urbibus proximis ſeptem populorum, mactabantur omnes, & præda non diripiebatur. *ibidem.*
Triduo aut biduo ante Sabbathum urbs invitabatur ad deditionem. *ib.*
Oppugnationes nunquam incipiebant Sabbatho. 748.
Arbores fructiferæ prope urbes in oppugnationibus non exſcindebantur, ſed ſolum ſilveſtres ad ædificanda opera, & inſtrumenta bellica. xvi. 1010.
Oppugnatio urbis antequam fieret, a Romanis evocabantur Dii ejus, ut illam deſererent. xxvii. 294.
Oppugnatio duplex: vel ſi circumvalletur urbs ne quicquam in eam importetur, quo fame victa ſe dedat: vel ſi machinamentis, ſcalis, & aggreſſionibus expugnetur. 289.
Etiam cuniculos expugnantes agebant. *ib.*
Quid ſint cuniculi, & unde dicti. *ib.*
Milites ut oppugnatio ceſſaret, ex mœnibus lapides molares, picem, ligna accenſa deorſum volutabant. 293.
Οψώνιον ςρατιωτικόν quid ſit exponitur. xxvii. 358.

ORACULI דביר, ſitus & magnitudo. ix. 322.
Quid ibi eſſet. *ib.*
Oraculum omnium partium Templi ſanctiſſimum, 817. Vide Sanctiſſimum, Sanctumſanctorum, Urim, Thummim.
¶ Oracula gentiles ad δαίμονας referebant. xii. 616.
Oracula nec ſine ſacerdotibus, nec ſine interpretibus reſponſa dabant. 654.
Origo inſtitutionis oraculorum. 696.
Oraculorum, Divinationum, & χρηματισμῶν nomina, ſpecies, origo, tempora. III. 334.
Oraculi conſulendi ratio. IV. 591.
ORATIO quo corporis habitu fieret. ix. 519.
Orationum ſymbola fuerunt thura vel Θυμιάματα. xi. 836.
Sancti ſemper & ubique orationes fundunt. 837.
Orandi modus. xv. 502. Vide Precatio. Preces.
Oratio facienda a ſacerdote ſuper ægrotis, eſt diverſa a Sacramento extremæ unctionis. xxx. 1470.
¶ Orationis genera duo; Proſa, & Verſus. xxxii. 6.
Orationum funebrium uſus. xxxiii. 630.
Quando haberentur. 1260.
Frequentiſſimæ erant apud Græcos, & Romanos. 1262.
Romæ in foro pro roſtris habitæ. *ib.*
Pub. Val. Poplicola primus Romæ Brutum collaudavit. 1263.
Cur etiam mulierum funeribus Romæ hujuſmodi orationes habitæ fuerint ſecundum Plutarchum. *ibidem.*
Quænam mulieres ſic laudatæ. 1264.
Julius Cæſar primus ſic uxorem laudavit. *ib.*
Orationum inauguralium finis. xxviii. 769.
ORATORES Sacri noſtræ ætatis & veteres, cur oratores excellentes nec eſſe poſſint, nec eſſe potuerint. xxxi. 152.
Oratoria ars difficilior eſt poetica. 152.
Nullus orator in populo Dei fuit ante Moyſen. *ib.*

O R B

ORBIS Terrarum tripartitur ab Judæis, quando de præceptis ſermo eſt. vi. 8.

Or-

Ordo miniſterii in Templo. xi. 1049. 1083.
Ordo concinnandi lucernas candelabri. 1075.
Ordines lapidum pectoralis pontificii. xiii. 34.
Ordo induendi ſacras veſtes exponitur. 88.
Ordinem rerum, מוקדם ומאוחר, ὕϛερον πρότερον, non ſemper Sacra Scriptura obſervat. xiv. 235.
ORDOBALUS. Vide Ordebalus.

O R E

Ὀρεινὴ τῆς Ἰουδαίας, montana Judææ, alia ab ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας deſerto Judææ. vi. 354.
OREB dux Medianitarum monti cognomini appellationem dedit. vi. 876.

O R G

ORGANI ὀργάνου nomine Antiqui tibias ex quibus conſtabat, intelligebant. xxxii. 250.
Organum preumaticum ad fiſtularum naturam revocatur. 251.
Organorum inventionem alii quarto, alii ſexto ſeculo aſſignant. 252.
Septimo ſeculo in Eccleſias Angliæ a Vitelliano Epiſcopo invectum. 252. 462.
Medio ſeculo quinto aliquid ſimile a Conſtantino Copronymo Pipinus rex Francorum accepiſſe dicitur. *ib.*
Bernardus Germanus exeunte ſeculo decimo quinto Venetiis *Pedalia* Organis addidit. *ib.*
Organi hydraulici figura & deſcriptio. 253.
Organum עוגב illuſtratur. 461.
Notatu digna de Organis. 505.
Hydraulica breviter deſcribuntur. 1083.
Organum non erat in Templo, quia lædebat ſuavitatem cantus, & aliorum inſtrumentorum. xviii. 490. xix. 1436. Vide Ordebalos.
Organum quod erat in Sanctuario, erat æneum a diebus Moyſis. xix. 1440.
Cum fuiſſet læſum, artifices conducti Alexandria

v. 1099.
OROSII ætas. XII. 755.
¶ ORPHEUS ſæpe ſe Moyſis diſcipulum prodit. II. 83.
Cur illum e luna prognatum cecinerit. 84.
¶¶ ORUS, num dicendus ſit tutelaris Deus. XXIII. 221.

O S C

OSCILLATIONES. Vide Chorda, Muſica, Inſtrumentum.
OSCHOPHORIA, hoc eſt ramorum geſtatio, in honorem Bacchi Athenis inſtituta a Theſeo. XXX. 1271. 1294.
OSCULORUM tria genera apud Hebræos. III. 230. IV. 1216.
Quibus & quando adhibita. IV. 1216.
Oſcula in morte. XXXIII. 1154.
Oſcula vel dabantur idolis, vel manibus quibus ea tacta fuerant. XXIII. 254. 257.
Oſculari ſignificat & adorare. 255.
Oſculorum varia genera, & in quibus adhibita. 256.
Oſcula religionis dabantur victimis. 257.
Oſcula dabantur in conviviis. XXX. 1122.
Oſculum per diminutionem derivatur ab ore. 1159.
Os quidam derivant ab O, quidam ab ὄστης voce. *ibid.*
Os ſignificat foramen illud, in quo ſunt lingua & dentes. 1160.
Significat etiam totam faciem. *ib.*
Et metaphorice impudentiam. *ib.*
Afferuntur exempla. 1161.
Significat & concordiam: hinc illud *uno ore* loqui. *ib.*
Significat & ſermonem probatum. *ib.*
Ora plurium numero extremitatem ſignificant. *ibidem.*
Quidam putant pro *Oſculum*, ſcribendum *Obſculum* eſſe. *ib.*
Oſculum ſignificat etiam exiguum os. 1162.
Significat & admotionem labiorum meorum ad vultum, manuſve alterius. *ib.*
os pueri, non fuit myſticum. *ibid.*
Oſculum adorativum eſt illud, quod homines deprecationis, cultus, & ſubjectionis gratia vel Deo vero, vel Diis fictis, vel rebus divinis libant. *ib.*
Explicatur hæc definitio. 1170.
Miniſter excipiebat infantes recens baptizatos, vel adultos oſculo. *ib.*
Ethnici ſuorum Deorum os oſculabantur. 1172.
Oſculum caritativum dicebatur orationis ſignaculum, quia in fine orationis, illud ſibi dabant Chriſtiani. 1175.
Quare id facerent. *ib.*
Oſculum a Diis translatum fuit ad principes per adulationem. 1177.
Poſtea indicium fuit amoris ingenui. *ib.*
Demum argumentum turpis libidinis. *ib.*
Oſculum apud Orientales eſt teſſera homagii. *ibidem.*
Oſculo manuum honor ſignificatur. 1178.
Poſtea cœperunt adulatores Imperatorum etiam pedes oſculari. 1178.
Oſculo diſcipuli honorabant præceptores ſuos. 1179.
Milites dexteram Imperatorum oſculabantur. *ibidem.*
Qui mos in militibus Romanis deſiit, quum Sylla occidit civium Romanorum tria millia. *ibidem.*
Cur dexteræ oſcula infigantur. *ib.*
Oſculum fuit indicium blandientis. *ib.*
Et ſignum gratulantis. 1180.
Oſcula dabantur capiti, pectori, & aliis corporis membris, quibus Deos præeſſe credebant Gentiles. 1180.
Eſt & oſculum ſponſalitium. *ib.*
Et oſculum Academicum, quod Promotor dat Doctoratis. 1181.
Eſt oſculum ſalutationis, quo excipiuntur advenientes. *ib.*
Oſcula fuerunt vetita a Tiberio. 1182.
Viri non poterant oſculari mulieres. 1182.
Viri oſculabantur os cognatarum, ut ſcirent an vinum bibiſſent. 1182. 1193.
Oſculum, conſanguinitatis teſſera. 1182.

Ab

ſicentiæ, ſeparationis. 1198.
Oſcula diſſeminarunt Romæ morbum dictum mentagram. 1199.
Inferiores in ſubjectionis ſignum oſculabantur ſuperiores. 1201.
Quæ partes paterent oſculis. 1203.
Ex poetarnm teſtimoniis illuſtrantur. *ib.*
Oſcula amatoria inter laxivias recenſita. 1205.
Oſculorum certamen fiebat Megaræ. 1206. Vide Diocles.
Oſculantes aliquando prehendidiſſe mentum & barbam, poetarum teſtimoniis probatur. 1207.
Modus oſculandi, quam Græci dixerunt ollam. *ib.*
Quando ſcilicet prehendebantur aures. 1208.
Cur vero? *ib.*
Prehendebantur etiam comæ. *ib.*
Oſculum ſagitatum. 1211.
Oſculo ſponſalia firmabantur. 1213.
Amoris redintegrati ſignum, oſcula. *ib.*
Et amoris incentivum. 1214.
Probatur ex poetis. *ib.*
Oſculis teguntur odia. 1215.
Gladiatores pugnaturi ſe oſculabantur. 1216.
Oſcula rejicere erat res notatu digna. 1217.
¶ OSEE locus (*c.* 3. *v.* 4.) de Ephod & Theraphim illuſtratur. XII. 480.

O S I

OSIRIS unde dictus. VII. 69.
Ejus & Adonidis plangendi ritus. I. 813.
Oſiris, ſive Apis, quo tempore vixerit. XII. 752.
Idem numen cujus ſymbolum bos. I. 709.
Oſiris Deus Ægypti idem ac Nilus. XXIII. 101.
Colebatur a viris. 104.
Membra virilia abſciſſa ei ſacrificabant. 146.
Quum inveniebatur Ægyptii plangebant præ lætitia. XXII. 207.
Erat maritus Iſidis. 416.
Occiſus fuit a Typhone, & Iſis plangebatur. 417. Vide Thammuz. Iſis.

Nec tamen ubique verum, ut adnotat Servius. *ibidem*.
Tempus potus, & paſtus Varro, Columella, & Calphurnius docent. 148.
Hæc tempora aliquot Sacrarum Scripturarum loca reſpiciunt. *149*.
Pabuli ſpecies varias memorat Columella. *ibidem*.
Oves Tarentinæ & Atticæ ob præſtantiam lanæ, in ſtabulo plerumque continebantur, quod docet Varro. 150.
Oves in metu ſolent ſe colligere, & mutuo promere. 151.
Probatur. *ib.*
Oves teſte Æliano, ſequuntur paſtores, & canes. 152.
Sed paſtorem præcipue, ut ait Chriſtus. *ib.*
Ovium ſingulis gregibus ineſt aries, dictus a Virgilio dux gregis. *ib.*
Oves aſſueſcant vocibus paſtorum ſuorum. *ibidem*.
Ovium tonſio ſæpe memoratur in Sacris Litteris. 154.
Oves antea vellebantur; poſtea inventa fuit tonſio. *ib.*
Vellebantur mane, quia tunc ſunt languidiores. 155.
Ovis primogenitum tondere non licebat; debebat enim offerri Deo. *159*.
Ovium lac commendatur in multis Sacræ Scripturæ locis. 173.
ſredus fuit. *ib.*
Academiæ palatium exſtruxit Humbertus Gloceſtriæ dux. 5*86*.
Quod perfecerunt fratres Kempis. *ib.*
Academiæ bibliothecam codicibus MSS. Lichtfieldus locupletavit. 588.
Et Academiæ Templum reparandum curavit. *ibidem*.
Academiæ bibliothecam auxit Bodlejus. *ib.*
Academia habet Muſæum, ab Elia Aſmolio donatum. 5*89*.
Habet & hortum botanicum, & Typographiam. *ibidem*.
Merita quorumdam regum Angliæ in Academiam. *ib.*
Gibertus Teldhans Theatrum in Academia exſtrui fecit. *ib.*
Οξύβαφα cujuſmodi vaſa eſſent. x. *919*.
Oxybaphum cymbali genus. xxxII. *902*.
Aliæ hujus nominis ſignificationes. *903*.
Oxybaphus, menſura eadem atque acetabulum, xxvIII. *611*. *614*. Vide Acetabulum.

O Z

OZÆ peccatum arcam contingentis. vIII. *294*. *912*. *918*. xI. 1*36*. xII. 73.
OZIAS rex œconomiæ ſtuduit, ut regnum fulciret. xxIv. 2*76*.
OZIS Pontifex quis fuerit. vII. 73*2*.
Ab eo abſcondita ſacra vaſa. *ib.*

Pacta contra honeſtatem ſunt irrita. 942.
¶ PÆONICUM carmen, eſt quo pes principalis eſt pæon primus, aut quartus. XXXI. 712.
Canones de illo. *ib.*

P A G

PAGANORUM ritus quoſdam cur Eccleſia Chriſti adoptarit. XII. 763.
In paganorum libris multa exſtant teſtantia Chriſtianæ fidei myſteria. XVII. 586. Vide Ethnici, Gentiles, Idololatræ.
PAGODA, dicitur Templum idolorum. XXIX. 791.
PAGUS, eſt locus ille, in quo non ſunt decem Otioſi. XVIII. 840. 854.

P A L

PALA, eadem ac bipalium. XXIX. 288. Vide Bipalium.
Eſt etiam inſtrumentum, quo politur aut ventilatur triticum. 31.
Dicitur & Ventilabrum. *ib.* Vide Ventilabrum. Funda. Palla.
PALÆSTINA tertia, ſive Salutaris. V. 1023.
Palæſtinæ & urbium ejus trina conſecratio. III. 533.
Palæſtinæ ſolum per tribus diſtributum. *ib.*
Levitæ inibi ſuas urbes quas incolerent, habebant. *ib.*
Palæſtinæ epiſcopi. Vide Epiſcopi, Excerpta.
Regio Palæſtina illuſtratur. VI. 34.
Exotici auctores de illa loquuti. 36.
Ejus ſitus reſpectu totius Orbis. 46.
Et gentium vicinarum. 52.
Palæſtinæ termini ſacri. 104.
Profani. 114.
Diviſio in primam, ſecundam, & tertiam. 194.
Epiſcopatus Paleſtinæ. 196.
Excerpta ex notitiis Eccleſiaſticis de urbibus trium Palæſtinarum. 204.

Menſe Majo ſimile quid agitabant Romani. 1220.
Hebræi tunc hauriebant aquam e fonte Siloah. 1221.
Palmæ celeberrimæ apud veteros ſcriptores, erant in Palæſtina. xxix. 51.
Jerichunte præſertim. *ib.*
Palma adhibita in feſtis Tabernaculorum. xxx. 1263.
Eſt arbor pulcherrima, ſed fructus nullos facit. *ibidem*.
Significabatque Hebræos malos. *ib.*
Palma in manibus martyrum poſita. 1264.
Palma nata eſt in baſi ſtatuæ Cæſaris dictatoris. *ibidem*.
¶ PALMÆ & Palmi diſcrimen. ix. 1124.
PALMATA tunica quænam. xiii. 233.
PALMERII argumenta de Βάμματι Σαρδιανικῷ. xiii. 113.
Confutantur a Nurra. xxix. 472.
PALMES. Vide Vitis.
PALMI & Palmæ diſcrimen. ix. 1124.
Quot palmi cubitum facerent. x. 642.
Palmus, eſt menſura quatuor digitorum magnorum, ſive pollicum. xv. 1186.
Palmus menſuræ genus apud Hebræos, Græcos, Romanos: ita dictus a manu hominis. xxviii. 79.
Duplex erat apud Romanos: minor in latitudine patebat digitos quatuor. *ib.*
Major, quem Græci dicunt σπιθαμήν, Itali *ſpanna*, eſt ſpatium comprehenſum ab extremo pollicis ad extremum auricularis, manu extenſa quammaxime: fuitque novem unciarum pedis Romani. *ib.*
Palmus Græcus dictus δῶρον, duplex quoque erat: medioeris habebat quatuor digitos mediocres; major habuit novem partes pedis mediocris, *ibidem*.
Fuit Herculeus palmus major & minor. *ib.*
Menſuram duorum palmorum Græci dicebant δίδωρον. *ib.*
Palmo quem Architectorum dicunt, utuntur Romani. 145.
Dividitur in uncias duodecim. *ib.*
Palmum Hebræi טפח Tophah appellant. 158.

PAN fiſtulæ paſtoralis inventor. xxxii. 251. xxix. 88.
Etiamque panis inventor. xxix. 259.
Pan Deus paſtorum, coronabatur floribus. xxx. 1287.
PANACEA Æſculapii, & Antonii Muſæ. xxx. 1463.
PANARIUM, erat vas quo panes confecti ferebantur, & reponebantur. xxix. 285.
PANATHENAICA pompa fiebat Athenis in honorem omnium Deorum. xxx. 1273.
Seniores geſtabant ramos manu. *ib.*
PANCIROLUS, Guido, male putat Chriſtum nudipedem inceſſiſſe. xxix. 993.
Auctor eſt duorum librorum, de rebus deperditis, & de rebus noviter inventis. xxxi. 899.
PANCRATIASTES dicebatur qui in pugillatu, alioque certamine in ludis Olympicis agonem viciſſet. xxx. 243. Vide Ludi.
PANDA, ut quidam dicunt, Cereris nomen; quod tamen alii negant. xxix. 260.
PANUM Propoſitionis cura familiæ Garmu demandata. viii. 980.
Panes propoſitionis quatuor ſacerdotes diſponebant. 1146.
Panes non Proponebantur niſi ſuper menſa Moyſis. ix. 286.
Panis facierum menſura. 300.
Numerus & maſſa. 302. Vide Farina.
Forma, ſive figura. *ib.*
Craſſities. 304.
Longitudo, latitudo, coctura. 306.
Maimonidis ſententia contra τὴν τοῦ Balbag defenditur. *ib.*
Cornua panum Propoſitionis. 302. 380.
Ubi tantiſper ponerentur cum inferebantur, aut removebantur. 629.
Quomodo & quando menſæ imponerentur. ix. 637.
Ordo eorum, & myſteria. 638.
Ordo quilibet pugillum thuris requirebat. 1140.
Diſpoſitio panum ſuper menſa. 1157.
Figura eorum oblonga. 1158.

Partitio panum inter Sacerdotes. 947.
Comeſtio in loco ſancto. 948.
A ſacerdotibus fiebat. 951.
Myſteria & typi horum panum prolixe exhibita. 955.
Singuli habebant duas decimas ſimilæ neceſſario. 1048.
An in atrio coquendi fuerint. 1054.
Sine oleo depſebantur, & coquebantur. 1060.
In particulas comminuendi non erant. 1066.
Ne inter coquendum corrumperetur, in typis ponebantur. 1070.
Moles eorum quanta. 1076.
Qua ratione eſſe potuerint לפני יהוה coram Domino. 1090.
Quando profanarentur. 1092.
Intra quotum diem comedendi fuerint. 1117.
Ex illis nihil offerebatur ſuper altare. 1118.
An etiam in decem menſis Salomonæis panes propoſiti fuerint. xi. 1005.
Panum propoſitionis lex explicatur. xiv. 1508.
Panes ſuper ſepulcris, ἐντάφιοι. xxxiii. 138.
Panis לחם, etymon. 1085.
Subinde pro omni genere cibi accipitur. 1086.
Lugentium panis לחם אונים elucidatur. 1087.
Synonyma ejus afferuntur. 1090.
Loci Deuteronomici cap. 26. enucleatio. 1091.
Spenceri placita. 1092.
Lugentium claſſes apud Hebræos. 1093.
Eorumque cibi quales. 1094.
Convivium lugubre uſitatiſſimum apud gentiles. 1095.
Mos Chriſtianorum Africæ ab Auguſtino improbatus. 1096.
Tȣ̃ לחם אונים affectio, & proprietates expenduntur. 1097.
Panes *Agitationis* erant panes Pentecoſtales. III. 267.
Panis quinque ſunt ſpecies: ex tritico, hordeo, ſpelta, avena, ſecali. xv. 242.
Hæ ſpecies fermentant. *ib.*
Oryza, millium, ſeſamum excludebantur ab obla-

cis confirmatur. *263*.
Panes Orientalium & Alpinorum erant lati, non elevati & ſpiſſi. *263*.
In panibus natalitiis, dictis Juliis, piſtores imprimunt Mariam geſtantem in ulnis puerum ſuum *266*.
Panis ante inventionem furnorum coquebatur ſub cinere. 272.
Panis juxta genus coctionis, triplex eſt Fornaceus, Clibaniticus, Artopticus. 273.
Panis Artolaganus, erat ex farina ſimilaginea in oleo coctus, ſive frixus in patella. *ib.*
Panis ut ſit bonus, debet fieri a Teutonicis piſtoribus. 274.
Panis nauticus erat toſtus vel parum coctus, & ideo recoquendus. 275.
Panis muſtaceus erat factus ex farina, & muſto. *ibidem*.
Panis ſiligineus merito præferendus eſt cæteris. 27*6*.
Ex eo multum alimenti ſubminiſtratur edentibus. 277.
Chriſtiani recte a ſanctis Patribus comparantur pani. *ib.*
Panis confuſaneus dicitur ille, qui ex farina cui nihil floris & furfuris detractum eſt, conficitur. *ib.*
Panis cacabaceus, eſt panis niger, & cui nihil eſt ademtum furfuris. 278.
Alii dicunt eſſe panem, cui aquæ calefactæ in cacabo malus odor adhæret. 27*9*.
Panis furfuraceus, qui & furfureus, & Cantaber, & caninus dicitur, ex ſolo furfure eſt confectus. *ib.*
Invenitur in Scriptoribus panis Secundarius, hoc eſt ater. 280.
Panis ſecalineus factus ex ſolo Secali, dabatur ſervis. *ib.*
Panis hordeaceus, ex farina hordei, dabatur canibus: hinc quidam dicunt hunc eſſe panem caninum. *ib.*
Dabatur etiam ſervis, & militibus interdum in pœnam. 27*9*.
Panis fiſcalis quis fuerit. 282.
Qui panis diſtribueretur populo, & unde originem habuerit hujuſmodi diſtributio. 283.
Jampridiæ accuſatur. *ib.*
¶ PAOPHI: Vide Phaophi.
¶ ¶ PAPYRUS, teſte Plinio, naſcitur in Syria. XXIX. 72.

P A R

PARABOLA παραβολή, eſt genus allegoriæ. XXXI. 282.
In poeſi prophetica præcipue locum habet. *ib.*
Debet deduci ex imagine nota. *ib.*
Parabolarum exempla. *ib.*
Debet eſſe elegans & venuſta. 283.
Omnes ejus partes debent convenire cum re, quæ ſub parabola fingitur. 284.
Parabola pulcherrima habetur 80. Pſalmo. 285.
Parabolæ משלי Salomonis, ſunt carmina didactica. 433.
Hujus operis duæ ſunt partes. *ib.*
Explicatur utraque pars. *ib.*
Præcipua parabolæ venuſtas exponitur. 434.
Parabolæ laus, prima, brevitas. *ib.*
Quam neceſſario conſequitur obſcuritas. 435.
Parabolarum exquiſitiora exempla. *ib.*
PARACLITUS, παράκλητος, מליץ, appellatur Chriſtus. XI. 848.
PARADISUS Judæorum a Perſis vocatur civitas Jeruſalem. VII. 37.
Paradiſus, παράδεισος, unde dicatur. *612*. *696*.
Paradiſus Terreſtris גן עדן, ubi ſitus fuerit. VII. 508. 522. 570. *628*. *650*. 708.
Solvuntur ea, quæ contra facere videantur. 574.
Anacephalæoſis eorum, quæ ab Huetio dicta ſunt. 57*6*.
Relandus in Armenia quærendum eſſe contendit. 582.
Quoto die conſitus fuerit. *610*.
Variæ de ſitu ejus opiniones. *610*.
An adhuc exſtet. *612*.
Inexplicabilem eum putant Hebræi quidam. *614*.
De magnitudine, ejus variæ ſententiæ. *ib.*
Variæ item de illius exſtantia. *634*.
Fluvii ejus quomodo quatuor, & unus. *656*.
Regio Damaſcena propter ejus amœnitatem Paradiſus Terreſtris audit. *692*.
Conjecturis ſitus ejus erui poteſt. 708.

Para-

Paralyſis eſt ſine ſenſu, & ſine motu. *ib.*
Quandoque unita eſt cum cruciatus. 1476.
Paralyſeos affectæ ex tertianis, ex peripnevmonia, ex colica, ex oris ventriculi inflammatione. 1477.
In paralyſi chronica æque eſt periculoſa palliativi auxilii mora. 1482.
Paralyſis, morbus inſolitus in pueris. 1519.
Paralyſis exitioſa poſt febrim. 1489.
In paralyſi partiali non amittitur cogitatio, & ratio. 1520.
Paralytici primi hiſtoria, qui jubetur ſe lavare in piſcina. *ib.* Vide Piſcina.
Quo morbo corriperetur hic homo. 1466.
Scilicet perpetua nervorum reſolutione. *ib.*
Sanatus fuit Hieroſolymis. 1467.
Alius paralyticus ſanatur a Chriſto eodem anno Capharnai. *ib.*
Uno verbo ſtatim a Chriſto ſanatur. 1469.
Annotationes ad hiſtoriam primi paralytici. 1505.
Hiſtoria paralytici ſecundi. 1471.
Alii dicunt eum fuiſſe filium Centurionis, alii vero ſervum. *ib.*
Pater ejus erat centurio cohortis prætoriæ Romanæ. 1473.
Lucas eum dicit infirmum, Matthæus paralyticum. 1474.
Paralytici interdum apoplectici dicuntur. 1475.
Undenam ille paralyticus fieri potuerit. 1478.
Annotationes ad hiſtoriam paralytici ſecundi. 1518.
Bartholinus rationem redit cur παῖδα interpretatus ſit filium, non ſervum. *ib.*
Hiſtoria paralytici tertii. 1485.
Quis ſit iſte paralyticus. *ib.*
Deſtitutus motu a quatuor lecticariis portabatur. *ib.*
Chriſto Chapharnai concionante, per tectum, cum lectulo demittitur. *ib.*
Chriſtus ejus fidem intuitus, eum ſanat; ſanatuſque grabatum ſuum reportat domum. *ib.*

Ophir. Aurum.
PARVULI an teneantur lege emittentium ſemen coitus. XI, 1232. 1234.

P A S

PASCHÆ, פסח, πάσχα, feſtum & ejus finis præcepti. I. 75.
Cur ab Hebræis in deſerto celebratum non fuerit. 493.
Cur in eo oves & hœdi tantum mactarentur. 628. Vide Agnus.
Paſcha duplex: Ægyptiacum, & ſeculorum. 643.
Ingens inter utrumque diſcrimen. 645.
Tria Paſchata in Scriptura reperiri contendit Elias Byzantinus. 643.
Paſcha cur per ſepiduum celebrandum fuerit. 645.
Qui fieri potuerit, ut immenſus agnorum numerus in atrio Templi mactaretur. 647.
Paſcha Ægypti & Seculorum in quibus diſcrepent. III. 241.
Paſcha a πάσχω *paſcho* patior, male derivatur. *ibidem*.
Paſcha פסח triſariam capitur in Sacris Literis. 251.
Paſchæ tempus. *ib.*
Paſcha diſtinctum a die azymorum. *ib.*
An Paſcha in Veteri Teſtamento dicatur de ovibus & bobus. 259.
Paſcha tantummodo Hieroſolymis celebrabatur, non item azymorum feſtum. 252.
Paſcha a quibus mactatum, & comeſtum. 257.
Quot cœnis celebratum fuerit. *ib.*
Paſchæ tempore captivum, ſeu vinctum dimittendi mos unde manarit; & qua ratione dimitteretur. 258.
De duplici cœna nihil habent Judæorum ſcripta. 264.
Judæi qui de Paſchæ tempore loquuti ſunt, non eodem modo diem metiuntur. 258.
Dies octo cur Paſchæ adſcribantur. *ib.*
Cur Paſcha ſecundum conceſſum illis, qui primo veſci non potuerunt. *ib.*
Quid ſit בין הערבים, inter duas veſperas. *ib.*
Socii paſchales. 927.
Mactatio agni. 928.
Aſperſio ſanguinis. 931.
Pellebat Sabbathum. *ib.*
Comeſtionis ritus, & ceremoniæ. 932.
Ciborum panis & vinum. 935.
Vini calices quatuor. 936.
Aqua modica admiſcebatur. *ib.*
Manuum ablutio. 937. 941.
Azymi placentæ. *ib.*
Herbæ amaræ quales. 938.
Agnus toſtus. *ib.*
Quanta comeſtio. *ib.*
Cibi alii nonnulli adhibiti. *ib.*
Embamma חרסת dictum. 939.
Haggadæ recitatio, ejuſque tenor. 940.
Ceremoniæ poſt reſtitutionem patinarum. 941.
Fractio placentæ azymæ. *ib.*
Tὸ אפיקומן quid? 942.
Ceremoniæ eſus carnium, & benedictio. 943.
Calix benedictionis כוס הברכה. 944.
Quatuor calicum capacitas. 945.
Inter tertium & quartum aliud bibere minime licebat. *ib.*
Quid ſi quis in cœna dormiſſet? 946.
Calix quartus τῷ הלל, hymni. *ib.*
Quintus calix. 947.
Chriſtus paſchales ritus obſervavit. *ib.*
Dies Paſca proximæ ſequens feſtus erat. 948.
Sacrificium חגיגה Haghigah, & cetera. *ib.*
Secunda dies hebdomadæ paſchalis erat יום טוב dies feſtus. 949.
Homer offerebatur. 950.
Paſchæ lex illuſtrata. XIV. 18.
Paſchalibus diebus quænam prohibita, & quæ permiſſa fuerint. 54.
Paſchalis ſacrificii hiſtoria cur filiis exponenda. 74.
Paſchalem agnum quatenus proſelyti comedere poſſent. 96.
Paſchæ ſolemnitas ejuſque præceptum perpenditur. 1470.
Paſchale pulmentum. Vide Pulmentum.

gulos ſeptem dies. *ib.*
Poterat etiam paſchale ſacrificium fieri de agnis, & de capris: ſed ſeorſim. 228.
Sacrificium hoc requirebat effuſionem ſanguinis. 1050.
Paſcha non poterat comedi ab immundo. XV. 144. XVII. *654*. *706*.
Immundus autem poteſt intelligi, vel pro mortuo, vel pro via longinqua. XVII. *908*. *910*.
Longinquitas viæ accipi poteſt, ut eſſet homo extra locum ubi Paſcha comedebatur; qui locus erat a porta Jeruſalem, & interius: & a loco ubi ſit legitimum; a porta atrii, & exterius. *908*. 14*6*. *666*. *916*.
Non manducans Paſcha primum, poterat manducare ſecundum. 144.
Non faciens Paſcha ex contumacia, puniebatur. 148.
Iſraelitæ in deſerto fecerunt Paſcha unum. XVI. 45*6*.
Dies primus Paſchæ κατ' ἐξοχὴν vocatur Sabbathum. 212.
Mactatio Paſchæ pellebat Sabbathum ordinarium. XV. 45*6*. XVII. *646*. 750.
In agno mactando alia obſervabantur circa corpus agni, nam debebat eſſe maſculus, anniculus, perfectus: alia ſuper corpore; ſcilicet comedi debebat cum azymis, & herbis amaris, debebat aſſari igne, os ex eo non erat comminuendum, reliquiæ igne erant comburendæ, ne quicquam ex eo maneret ad mane, manducabatur enim veſpere. 4*6*0.
In Paſcha complebantur decimæ. XVI. 10*9*2.
Agnus Paſchalis comparandus erat die decima menſis Niſan, mactandus die decima quarta inter duas veſperas; hoc eſt inter horam tertiam & ſextam, & ineunte die decimo quinto ſolemni ritu comedendus. XVII. 102.
Tempus legitimum erat dies plenilunii, ſole peragrante primum Zodiaci dodecatemorium. *ibidem*.

re niſi in tenebris; & quatuor calices vini cujuſcumque generis apponendi ſunt, qui ſinguli contineant quartarium, in ſignum lætitiæ. *680.* *930.*

Adveniente ad eſum agni aliquo ex annumeratis, qui adſunt dicant: *Benedictus qui venit*. Et ille reſpondeat: *In nomine Domini*. Cum pervenerit ad locum, illi, *Benedicamus vobis*; iſte, *A domo Domini*. *682.*

Benedictio promittitur obſervantibus ritus paſchales. *684.*

Per ſeptem dies nihil fermentatum poterat eſſe domi. *698.*

Proinde inquiſitio præſcribitur an adſit: & ſi inveniatur, debet reponi in loco ſecreto. *ibidem.*

Immo comburi. 728.

Uſque ad veſperas diei decimæ quartæ fermentatum poterat comedi. A veſperis ejus diei, uſque ad veſperas diei vigeſimæ primæ menſis Niſan non poterat. 700.

Caſus plerique circa hoc. 702.

Quid ſit Paſcha *quartadecima*. *706.*

Separationes dubiæ ſunt comburendæ veſpere Sabbathi. 712.

Qui comederit oblationem primam fermenti in Paſcha ex errore, ſolvat ſummam capitalem, & quintam partem: qui ex contumacia, liber eſt a ſolutione & a pretio lignorum. 718.

Homo ſatisfacit præcepto ſuo in Paſcha, tritico, hordeo, ſpelta, ſecali, & avena: Sacerdotes, placenta & ſeparatione. *ib.*

Olera ſive ſicca ſive viridia apta Paſchæ, ſunt: Lactuca, intybus, tamcha, charhabina, maror. 718. *746.*

Paſcha non coquitur neque liquoribus, neque aquis fructuum. 720. *746.*

Fermentum diebus paſchalibus neque canibus dari poteſt comedendum. *ib.*

Caſus circa hoc multi. 722.

Comedens fermentum in Paſcha, & permittens comedi, vapulant. *736.*

Quid ſibi velint ea verba: *In cunctis habitationibus veſtris comedetis azyma*. 740.

eo die poteſt perfici; ſed novum incipi non debet. *ib.*

Intelligitur de operibus, quæ inſerviant ſolemnitati. 784.

Fructus decidui a veſpera diei feſti, ſunt permiſſi: decidui die feſto, nequaquam. xvtt. 788.

Si veſpera Paſchæ incidebat in Sabbathum, mactabatur ſacrificium Juge hora ſexta & dimimia, & offerebatur ſeptima & dimidia: deinde Paſcha. *790.* 1128.

Illegitimum eſt Paſcha, quod quis non mactat nomine ſuo, nec exceperit ſanguinem, nec aſperſerit. *790.* *798.*

Mactatum ante mediam noctem eſt illegitimum. *ibid.*

Mactans Paſcha ſuper fermento explicatur quomodo tranſgrediatur præceptum negativum. 810.

Paſcha mactabatur per tres claſſes: cœtum, congregationem, & Iſraelem. *792.*

Mactabat Iſraelita; ſanguinem excipiebat ſacerdos, dabatque Sacerdoti propiori altari, qui illum contra fundamentum ſpargebat una aſperſione: exibat claſſis prima, & intrabat ſecunda, & poſt ſecundam tertia. Suſpendebatur victima, & excoriabatur. Diſcindebatur Paſcha, educebantur adipes, & comburebantur ſuper altari. Obortis tenebris omnes exibant, & aſſabant Paſcha ſuum. *792.* *794.*

In ſacrificiis paſchalibus quoniam non erant libamina, clangebant buccinis Levitæ ad mactationem. 81*6*.

Mactatio, ſparſio ſanguinis, purificatio inteſtinorum, combuſtio ſanguinis in Paſcha pellunt Sabbathum. 822.

Senibus Betharæ hoc fuit ignotum. 824.

Omnia exponuntur. *ibid.*

Sacrificium ſolemne in Paſcha quid differat a Paſcha. 824. 838.

Efformatur veru de ligno malogranati, infigiturque ori agni: ponuntur crura & inteſtina illius intra eum, ita aſſatur agnus. 848.

Qui-

ibidem.
Lugens ſe lavet: veſpere poterit comedere Paſcha, non Sanctitates. *902*.
Societates mulierum, ſervorum, puerorum non poterant fieri. *902*.
Diſcrimen inter Paſcha primum & ſecundum exponitur. *902*. *918*.
Paſcha Ægyptiacum ſumitur a decimo die, & requirit aſperſionem cum hyſſopo ſuper limine & poſtibus; & comeditur cum feſtinatione nocte una: Paſcha generationum obſervatur toto ſeptiduo. *910*.
Paſcha quod invenitur ante mactationem Paſchæ, paſcet: ſi vitietur, vendetur, ementurque eo pretio pacifica; & poſt mactationem Paſchæ offerentur pacifica. *ib.*
Explicatio dictorum. *922*.
Si quis ſeparaverit feminam ad Paſcha, aut maſculum biennem; ſi vitietur, vendetur, & pretium cedet in oblationem ſpontaneam. *ib.*
Si moriatur pater, qui ſeparavit ſuum Paſcha, filius illud adducet nomine pacificorum. *ib.*
Si Paſcha commixtum cum aliis ſacrificiis fuerit; omnia paſcantur, & vitiata vendantur, & ex pretio emantur alia ſacrificia ejuſdem generis. *ib.*
Si perdiderit aliqua ſocietas Paſcha ſuum, & dixerit alicui, macta pro nobis; mactator comedet de ſuo prius aut poſterius mactato, ſocietas de ſuo. *ib.*
Si duarum ſocietatum commixta fuerint Paſchata, quælibet ſocietas adducat ſuum. *912*.
Errantes, viamque ad Templum non invenientes, ſi non poſſunt facere Paſcha primum, edant ſecundum. *ib.*
Veſpera Paſchæ pro Mincha non comedet homo niſi poſt obortas tenebras: pauper in Iſraele non comedet niſi accumbens; neque diminuent de quatuor calicibus vini. *926*.
Quale debeat eſſe vinum. *934*.
An miſcens calicem benedicat diei, & poſta vi-

ſemina peraguntur. xxix. 384.
PASTOPHORIUM, ſeu Conclave pontificis. ix. 184.
Παστοφόριον quid proprie ſit. x. 950.
PASTORES Eccleſiæ angeli vocari conſueverunt. xi. 796.
Paſtores fuerunt homines orbis primi. xxix. 79.
Etiamque primi reges fuere paſtores. 79. 80.
Primi patriarchæ fuerunt paſtores. *ib.*
Paſtores inter alii ſunt gregis domini, alii mercenarii. 81.
Apud antiquos alii erant primarii, alii ſecundarii ſubditi primariis. *ib.*
Fuere paſtores camelorum, equorum, boum, ovium. *ib.*
Paſtor cui alii paſtores ſuberant, dicebatur magiſter gregis, ſive pecoris. 82.
Quinam ſubeſſent huic magiſtro, & quaſnam qualitates habere debuerint. 83.
Magiſter pecoris curabat medicinam, & cibum tam paſtorum, quam gregis. *ib.*
Paſtorum vaſa, arma, & veſtes. 84.
Virga, pedum, arcus, ſagittæ, ſundæ, lapides ſunt inter arma paſtorum. 85.
Paſtores gnavi numerant pecora & dum exeunt paſtum, & dum a paſtu revertuntur. 86.
Erudite id probatur congeſtis undequaque poetarum teſtimoniis. *ib.*
Hebraica phraſis *facere tranſire ſub virga*, enumerationem hanc pecoris ſignificat. 87.
Loca Ezechielis & Levitici. *ib.*
Paſtores habebant etiam inſtrumenta muſica. *ibidem.*
Poetæ antiqui fecere quoſdam Deos paſtores. 88.
Paſtores fuerunt addicti cantui & ſono, ut colligitur ex auctoribus bucolicis. 89.
Paſtores inveniſſe tibiam Lucretius ait. 90.
Paſtores habebant tabernacula, ſive tentoria ad ſubducendum gregem ab imbribus repentinis. *ibidem.*
Quoto numero boum oviumve conſtituerentur paſtores, incertum. 91.
Paſtores habebant etiam canes in cuſtodiam gregis, *ib.*
eſſe filium repudiatæ &c. credendum eſt. xv. 760.
Pater ſemper debet antecedere matrem. 1072.
Debet magis coli, quam mater. xvi. 144. xxvii. 1328.
Patres apud Hebræos non habebant jus necis in filios. xxvi. 146.
Habebant apud Græcos. 147.
Et apud Ægyptios. 148.
Apud Ægyptios ſi pater occidiſſet filium, non erat reus capitis: ſed detinebatur in complexu cadaveris tres dies ac noctes, ut ſic quaſi oſtenderet dolorem & pœnitentiam. xxvi. 146.
Honor parentum eſt de jure naturæ. xxvii. 1327.
Filii tenebantur apud Hebræos, ſi non poſſent parentes ſibi acquirere victum, eos ſuſtentare. 1328.
Parentibus eſt præſtanda reverentia. 1331.
Pater poteſtatem habet deſponſandi filiam ſuam minorennem cui voluerit. xxx. 45.
At inſciam & invitam deſponſare non poteſt. 142.
Habet poteſtatem ſolvendi vota filiæ. 288.
Pater tenebatur erga filium ad eum circumcidendum, redimendum, docendum artificium, utque eum uxoraret: addunt quidam, ut eum ad natandum inſtrueret. 441.
Pater debebat circumcidere filium die octavo a nativitate. *ib.*
Pater dat filio formam, vobur, opes, ſapientiam, & arma. *ib.*
Ei tenetur in quinque, quæ exponuntur. xxx. 446.
Parentum timor æquiparatur timori Dei. xxx. 452.
Pater poteſt deſponſare filiam per ſe, aut per legatum. 466.
Pater quas artes non debeat docere filium ſuum. 540.
Patri dicenti, hic filius meus eſt ſpurius, non eſt credendum. 564.
Eſt ei credendum teſtificanti de filio majorenni, non minoreni. *ib.*

Pa-

dotem. 898.
Pater debet poſt dies triginta redimere filium primogenitum. 1028.
Si volebat, poterat in templum ferre infantem. *ibidem*.
PATIBULORUM ſupplicium apud Romanos veterrimum. XXXIII. 577. Vide Crux. Reus.
Patibula in torculari, ſunt fuſtes validiores, quorum uſus eſt ad moliendum, ad muniendum, & ad ferendum. XXIX. 428.
PATRIARCHÆ ſepararunt Thrumas, & Decimas. IX. 115.
Patriarcharum nomina quo ordine in lapidibus pectoralis inſculpta fuerint, laterculo exhibetur. XIII. 306.
Patriarcha unus erat in occidente pro Hebræis ex familia Hillelis Babylonii, qua exſtincta patriarchatus ſublatus fuit. XXI. 135.
Unus erat in oriente in Babylonia, qui appellabatur Æchmalotarcha. 138.
Huic opinioni adverſatur Vitringa. 477.
Patriarcha habebat locum principem in Synagoga. 490.
Œconomia Patriarcharum. XXIV. 323.
Antiqui Patriarchæ ea tantum curabant, quæ & Deo placebant, & generis humani utilitatem reſpiciebant. 325.
Præcipue occupati fuerunt in agris excolendis, & in pecoribus curandis. 326.
Abel maxime addictus fuit rei pecuariæ. 341.
Jubal huic arti deditus fuit; qui in tentoriis habitavit, & quo major erat pabuli copia pecudes ducebat. 342.
Abraham, Iſaac, Jacob cum filiis eam artem excoluerunt. *ibid*.
Ea vita honeſtiſſima fuit. 343.
Eam exercere reges non puduit. 344.
Ideo primi Patriarchæ agebant vitam in Chanahan, terra paſcuis abundanti. 345.
Qua cura pecus cuſtodirent teſtis eſt Jacob, quum erat paſtor gregis Labani. 351.

717.
Et eos hortatur ad promtitudinem: cum caligæ ſint potius impedimento, ut cito curri poſſit. 719.
Quædam doctorum opiniones referuntur, & refelluntur. *ib.*
Vox ἑτοιμασία non tantum ſignificat præparationem, promtitudinem, quantum ſtabilitatem ad quam Paulus hortatur Chriſtianos. 720.
Militum caligæ habebant ſubtus clavos, ut milites non facile cadere poſſent. 723.
Multi alii, qui afferuntur, eodem modo hunc locum ſunt interpretati. 724.
Paulus & Barnabas videntes in Lyſtrenſibus ſe ut Deos creditos, eos increpant, affirmantes ſe eſſe homines. 1045.
De Pauli dolore pungente, ex II. ad Cor. cap. duodecimo. XXX. 1567.
Pugnis, ſive digitorum condylis ſe contundi queritur. *ib.*
Ab Haymone hic dolor exponitur de ardore libidinis, per diabolum accenſo. *ib.*
Inquietudinem, & tormentum corporale plerique exponunt. 1568.
Patrem Publii dyſenteria laborantem ſolo verbo ſanat, quia erat infidelis. 1569.
De Pauli conſilio ad Timotheum. Vide Timotheus. Vide Apoſtolus. Nephthalitis.
¶ PAULUS Secundus Romanus Pontifex ægrotos inviſebat, & iis medebatur. XXX. 1494.
PAUPEREM non cogebant mutuo accipere, ut debitum ſacrificium offerret. XIV. 808.
Nec ſingularem, quam habuiſſet, agnam offerre. *ibidem*.
Pauper Hebræus poterat ſe vendere Hebræo, non autem gentili. XVI. 286.
Anno Jubilæi erat liber. 288.
Poterat etiam redimi a ſuis propinquis. 290.
Non licet dare pauperi prætereunti de loco ad locum minus pane dipondii, quum quatuor ſata ſiclo veneunt. XX. 74.
Si pernoctet, dabitur illi alimentum pro pernoctatione, oleum, & legumina. *ib.*
Si facit Sabbathum, dabitur alimentum trium conviviorum. *ib.*
edere, XXIX. 70. 227.
Appellabatur etiam collare, cataſta. 227.

P A X

PACIS præſtantia magnopere commendatur. XIII. 1049.
Pacis compoſitio quid differat a fœderis pactione. III. 435. 442.
Ex hac diſtinctione aliquam multa Scripturæ Sacræ loca feliciter conciliantur inter ſe. 440.
Pacis ſacrificia. IV. 424. Vide Pacificum, Sacrificium.

P A Z

PAZ, פז quid ſit. VII. 320.
An ſit τοπάζιον, topazium. *ib.*
Ubi quærendum. *ib.*
Ao ſit nomen appellativum. 322.

P E C

PECCATI victima, ſive ſacrificium pro peccato. IX. 876. Vide Sacrificium.
Pro quibus peccatis offerendum. 877.
Pro quibus peccantibus. 879. 881.
Præparatio victimæ pro peccato; & ſanguinis aſperſio qui, & ubi fieret. 882.
Quatenus ſacrificium pro peccato, & ſacrificium pro delicto inter ſe conveniant. 883.
Peccatum Core, Dathan, & Abiron quam immane fuerit. XI. 125.
Peccata ſua crebris lotionibus deleri putabant etiam Judæi. XIII. 484.
Peccata עונת, פשעים, & חטאים, quid inter ſe differant. 793.
Peccati ſui quis conſcius vel ignarus quatenus eſſe potuerit, & ad quid teneretur ille. XIV. 1282.
Peccati a delicto diſcrimen. IV. 441.
Peccatum in principio eſt ſimile filo araneæ; in fine funibus curruum. XV. 256.
Peccatum unum deſtruit omnia præcedentia merita. XXX. 462.

364. xxviii. 21. 33. 409. 733.
Vel quia animalia ſignabantur in nummis. *ib.* Vide Nummus.
Vel quia divitiæ initio ponebantur in pecudibus poſſidendis. xxviii. 23.
Vel quia olim nummi fierent ex corio boum. *ibidem*.
Modi dicendi ad rem pecuniariam pertinentes. 29.
Computatio pecuniæ erogatæ a Salomone in ædificationem Templi. 126.
Comparatio pecuniæ veteris Romanæ cum hodierna Pariſienſi. 168.
Atticæ cum noſtrate. 215.
Habrææ item cum noſtrate. 219.
Pecunia olim pendebatur. 725. 794.
Pecunia, vel re æquivalente, fiebat apud Hebræos deſponſatio. xxx. 66.
PECUS magnum acquiritur traditione, parvum elevatione, vel attractione. xxx. 378.

P E D

PEDALIA Organis pneumaticis addidit Bernardus Germanus anno 1480. Venetiis degens. xxxii. 252.
PEDAMENTUM vitium, quotuplex ſit. xxix. 394.
PEDARE vites, eſt eas alligare ad palum. xxix. 390.
PEDES lavare humanitatis officium fuiſſe oſtenditur. viii. 110.
Lavabat pedes & manus, qui lotus erat. 1104.
Pedes menſæ panum propoſitionis quatuor erant. x. 866.
Iidemque ex auro. 867.
Quanam figura. 868.
Pedum nuditas veteribus præ calceorum utilitate commendata. xiii. 414.
Pedes verſuum Græcis ſuam originem acceptam ferunt. xxxii. 247.

PENTAMETRUM carmen, eſt quod quinque dimenſionum loca haber. XXXI. *964.*
Apponuntur exempla. *ib.*
PENTAPOLITANÆ regionis ſtatus ante excidium qualis fuerit. VII. 840.
E in excidio ipſo. 854.
Et ſecundum excidium. *866.*
Urbium ejus origo. *846.*
Numerus & nomen, hoc eſt Gomorrha, Adama, Seboim, Bela, Soar ſive Segor. *ib.*
Situs. 848.
Ubertas & mores. 852.
Excidium quo anno contigerit. 954.
Quibus quaſi inſtrumentis uſus ſit Deus ad illud excidium. *856.*
Quinque urbes quomodo deletæ intelligantur. *860.*
Et regio interjacens. *862.*
Et incolæ univerſi, etiam infantes. 854.
An jumenta & beſtiæ perierint. *866.*
Mare mortuum ex hiatu terræ in illo excidio. *868.*
Hujus maris magnitudo. 870.
Bituminis inde colligendi ratio. 872.
Phænomena quædam. 872. 874.
Circumjacentis regionis deſcriptio. *ib.*
Natura. *876.*
Arbores, fructus, & ſoli aptitudo. 878.
Urbium illarum ſitus, & ſtatus hodiernus. 878. 1212.
PENTATEUCHUM multa continet utilia, & neceſſaria, præter præcepta. I. 182. 183.
Ejus diviſio, & partitio. 190. 218.
Pentateuchum Samaritanum a Morino inventum. XXII. 552.
In Pentateucho continentur jura propria Hebræorum civilia & naturalia &c. XXVII. 525.
Pentateuchum Samaritanum omnes conveniunt uno alterove ſeculo præcedere Chriſti Nativitatem. XXVIII. 715.
Eſt ſcriptus totidem literis, quot Hebræus. 1323.
Pentateuchi liber omnium antiquiſſimus. XXIX. 54.
PENTECOSTE ſæpe Judæis עצרת dicitur. VIII. *923.*
Dicta fuit etiam ſolemnitas Meſſis, quia veniebat poſt hebdomadas ſeptem ab inceptione falcis in meſſem, & celebrabatur menſe tertio. XV. *690.* XVI. 242.
Feſtivitas hæc incidit in eum diem, quo celebratus fuit dies ſecundus Paſchæ. XVII. 102.
Si Pentecoſte incidat in veſperam Sabbathi, dies mactationis erit poſt Sabbathum. XVIII. 1034.
Everſo Templo Pentecoſtes feſtum habitum fuit ut Sabbathum. 1260.
Agni Pentecoſtes ſunt ſacrificia pacifica: at hirci adducuntur propter immunditiem Sanctuarii. XIX. 116.
Ex duobus agnis Pentecoſtes, ſi alterum mactet Sacerdos in ſilentio, alterum extra tempus ſuum, erit abominandum, & tenebitur excidio. *644.*
Hi non ſanctificant panem ſine mactatione. *650.*
Aliquando Pentecoſte cadit in quintum menſem, aliquando in ſextum, aliquando in ſeptimum. Si cadat in quintum, eſt malum ſignum pro mundo: ſi in ſextum, mediocre: ſi in ſeptimum, erat ſignum optimum. XIX. 1436.
In Pentecoſte offerebantur primitiæ frumenti. XXIX. 342.
Et duo panes triticei Deo offendi erant. 343.

P E O

PEORIS פעור cultus qualis fuerit. X. 257.
Utrum ejus cultus legi Levit. cap. XX. cauſam dederit. *ib.*
A loco ſic dictus videtur. 258.
Peor idolum, ut Seldenus arbitratur, non convenit cum Priapo Romanorum. XXIII. 403.
Sed cum Pane paſtorum Deo. *ib.*
Ejus miniſtri paſcebant eum blitis, & potabant ſicera, & egerebant in ejus conſpectu. XXV. *736.*
¶ PEPLUM, idem ac velamen faciei. XXIX. *623.*

195.
Exempla ejus ex veteri Teſtamento. 196.
Et ex novo. 197.
Percuſſio ſepulcrorum חבוט הקבר, ab Hebræis & Mahomedanis uſurpata illuſtratur. 982.
Voces ſeorſim exponuntur. 984.
Percuſſio apud Hebræos duplex. 985.
Voces conjunctim expenſæ. *ib.*
Quid de hac percuſſione Judæi ſtatuant. 986.
Et quid Mahomedani. *ib.*
Deſcriptio hujus percuſſionis ex Hebræis. 987.
Ex Mahomedanis. 988.
Notanda ex utraque deſcriptione. *ib.*
Differentia inter Hebræos & Mahomedanos. 989.
Percuſſio fit ab angelo mortis. 990.
Synonyma hujus angeli. *ib.*
Nugæ Hebræorum de illo. 991.
Et Mohamedanorum. 992.
Quam gravis ſit hæc corporis animæque plaga. 993.
Ex quonam fundamento hoc aſſertum ſuam traxerit originem. 994.
PERCUTIENTIS, vel occidentis hominem quæ ſit lex. XIV. 1516.
Percutientem animal quæ jura ſequantur. 1518.
PEREGRINATIO. Vide Itinerarium. Petachias.
PEREGRINUM humandum eſſe decernitur. XIV. 534.
Peregrinorum ſepulcrum, de quo apud Sanctum Matthæum fit mentio. XXXIII. 420.
Peregrinus debebat obſervare eadem, quæ Iſraelites, ſi morabatur in terra. XV. 240.
Includebatur in opere, quod contingebat in Iſrael. 252.
Peregrini & indigenæ dicebantur filii fœderis, proſelyti filii juſtitiæ. XVI. 124.
Peregrina ſi proſelyta fiat minor annis tribus & die uno, legitima eſt ſacerdotio. XXX. 562.
Si peregrina facta fuerit cum ſua filia proſelyta, & ſcortata fuerit, ſtrangulabitur. 842.
Si nata fuerit in ſanctitate, & ſcortetur, lapidabitur. 850.

Perſica regio tranſtigritana כרש dicta. 426.
In Perſia A.C. 1138. quidam pſeudomeſſias prodiit, qui collecta manu volebat cum rege pugnare. Rex coactis Judæis dixit, ut vel omnes exirent regno, aut eum cogerent ad deponenda arma. Ille tandem exoratus dixit, ſe arma depoſiturum, ſi rex ſibi daret expenſas belli. Has rex dedit, ſed illo e regno egreſſo voluit ut Judæi regni ſui has expenſas reſtituerent. XXIII. 1049.
Voluit Judæos nudos incedere ſola pudenda tectos. Impoſtor captus eſt, & juſſu regis occiſus, Judæique reſtituti. 1051.
PERSONA פנים, hoc eſt *facies* Hebræis dicitur. X. 903.
Perſona, hoc eſt μορμολύκειον, larva. XI. 344.
Perſona Pontificis M. illuſtratur. XII. 125.
Gradus ſanctitatis perſonarum, decem. 166.
Sub novo Teſtamente nulla harum diſtinctio. 167.
Perſonæ ſacræ recenſentur. IV. 499.
Cur inter has non cenſeantur prophetæ. 501.
PERTICA Pariſienſis, eſt menſura 22. pedum Pariſienſium. XXVIII. 147.
Argentoratenſis lignaria habet circiter 6. pedes Argentoratenſes. 148.
Perticæ faciunt jugum vitium fortius. XXIX. 397.
PERTINACIS funus ex Dione. XXXIII. 1379.
PERUTA, vel Prutah פרוטה, nummus viliſſimus æquivalens octavæ parti Aſſarii Italici. XXVIII. 1272. 1333.
Peruta ærea nullis figuris erat ſignata. *ibid.*

P E S

PES, eſt omnium menſurarum princeps menſura. XXVIII. 67.
Pes, eſt ſexta pars altitudinis hominis. 68.
Diviſus fuit a Romanis in partes duodecim, quas uncias dixerunt. *ib.*
Pes Græcorum duplex fuit: mediocris, qui erat par Romano; alter Herculeus ſive magnus, & Olympicus, qui erat major pede Romano ſemuncia. 69.
Pes Græcus habebat ſedecim uncias. 153.
Pes Dantiſcanus eſt partium 914. Rhinlandicarum. 146.
Pes Danicus habet 1008. cum ſemiſſe harum partium. *ib.*
Pes Suevicus eſt partium 946. Rhinlandicarum cum ſemiſſe. *ib.*
Pes Bononienſis eſt partium 1686. pedis Pariſini. *ibid.*
Pes Venetus eſt partium 1540. ejuſdem. *ibidem.*
Comparatio pedis Romani veteris, cum Græco & Pariſienſi. 149. Vide Pedes.
PESSINUNTIA mater velleribus contexit pinum illam, ſub qua Atys ſibi genitalia amputaverat. XXX. 1223.
PESTEM vitandi modus. XI. 458.

P E T

PETACHSAR, erat vas magnum quod continebat dimidium Chomer. XIX. 1492.
Habebat duas catenas; unam qua trahebat qui deſcendebant, alteram qua tenebat qui erat in parte ſuperiori ne circumvolveretur. *ibidem.*
Inſerviebat tribus uſibus: tegebant eo prunas; reptilia in Sabbatho; removebant cinerem ab altari. 1494.
R. PETACHIAS quando vixerit. VI. 1162.
Itinerarium ejus. 1168.
In Tartaria quid ſe vidiſſe ſcribat. *ib.*
Quid in Turcomania, & Armenia. 1170.
Quid Ninive. 1172.
Quid Babylone. 1174. 1194.
Quid trans Euphratem. 1188.
Suſæ quid. 1192.
Et quid in Galilæa. 1204.
Πέταλον quid aliquando denotet. XII. 867.
PETAVII, Dionyſii, Animadverſiones ad librum de Ponderibus & menſuris Sancti Epiphanii. XXVIII. 871.
De folle milliarenſi. 941.
De folle ut inter nummos cenſetur. 946.
De folle argenteo. 947.
Expendit locum Epiphanii de folle. 955.

De

Φακεώλιον quid ſit. xxix. 581.
PHÆCASIA, Philoſophorum calcei ex corio. xxix. *685*.
Quatuor denariis emebantur. *691*.
PHÆRECIDES in inſula Syro natus Cyri regis ætate orationem proſam in vulgus primus edidiſſe traditur. xxxi. 202.
Φαλάκραι quid. vi. *60*.
PHALEG an ita appellatus a terræ diviſione fuerit. II. 22.
PHALLUS & Itiphalus. xxiii. 18*6*.
Phallus, baculus quem geſtabant ſacerdotes Oſiridis, referens ſimilitudinem membri virilis. 984.
PHANUEL locus. vi. 103*6*.
PHAOPHI, nomen menſis ſecundi Ægyptiaci. xxiv. 11*6*5.
Incidit maximam partem in Octobrem. 11*66*.
PHARAHO, nomen commune omnibus regibus Ægyptiorum. xxiii. 240.
Etymon ejus nominis. *ib.*
Pharaho damnavit piſtorem ſuum ad crucem. xxix. 182.
Juſſit ut omnes infantes Hebræi necarentur. xxx. 1050.
Id egit, inſtigante Diabolo, ut ortus Meſſiæ impediretur. *ib.*
Et niſi fuiſſent necati hi pueri, juſſit ut ſubmergerentur in aquam. 1057.
Cur Pharaho id mandarit obſtetricibus. 10*6*0.
Quidam, arbitrantur hunc Pharahonem fuiſſe illum Neptuni filium Buſiridem, de quo Virgilius quarto Georgicorum. 10*6*1.
Pharaho natali ſuo die fecit convivium magnum aulicis ſuis. 110*6*.
Illuſtratur quod ille Gen. XL. 4. Joſepho dixit. 1202.
PHARHEDRIN, conclave in quod Pontificem ſeparabant ſeptiduo ante diem expiationis.

per Hieruſalem. 42.
Tenebantur admodum aſtronomiæ ſtudio. 46.
Habebant nomina propria, quibus appellabant planetas. *ib.*
Erant manſueti & miſericordes. 47.
Maxima pollebant gratia & auctoritate apud populum. 48. 229. 235.
Male habiti fuerunt ab Alexandro Hyrcani filio, & ab Herode. 49.
A ſalvatore Chriſto multoties reprehenſi ut hypocritæ, ut inanis gloriæ cupidi, ut ſepulcra dealbata. 50. 234.
Omnia hæc, & alia id genus, fuere vitia particularium non ſectæ: ex qua ſe fuiſſe, ac proinde nemini nocuiſſe gloriatur Divus Paulus coram Feſto Romano; quam ſectam dicit *certiſſimam*. 54.
Schmidius vult Phariſæos dictos a *phares* voce Syriaca, quæ diviſionem ſignificat. XXII. 214. 231.
Ab Hyrcano hæc hæreſis originem habuit, qui vixit circa dimidium ſeculi ſecundi a Chriſto. 215.
Falſa eſt opinio eos derivari a Sammai, & Hillel. 216.
Separati erant a populo, dignitate & ſanctitate; ab Eccleſia vero, doctrina. 217.
Juxta Opitium ortum habuerunt a piis Judæis, qui temporibus turbulentis Machabæorum in loca ſolitaria ſe contulere. 227.
Maxima ex parte aſſignantur tribui Judæ. *ibidem*.
Annos ad minimum ante Chriſtum natum 140. fuerunt Phariſæi. 228. 233.
Erant ſeparati a reliquo populo vita, veſte, munditie, doctrina. *ib.*
Phariſæi non ſunt iidem atque Eſſeni. 230.
Maxime oppoſiti fuerunt Chriſti doctrinæ. 231.
Scaliger vult Phariſæos derivari ab Haſſidæis. 232.
Quidam perperam volunt, maximam partem ex illis fuiſſe ex tribu Simeon. 233.
Quare a Chriſto Phariſæi appellentur ſerpentes. 237.
Nempe ob calliditatem & aſtutiam. 239.
navigio intelligunt. 340.
Quibus ſtandum eſt: cur vero. 341.
Interpretationem τῶν LXX. confirmat textus Hebræus, & Arabicus. 342.
Utroque loco vox ſignificat naviculam, aut cymbulam. 343.
Symmachus explicavit vocem illam ſonitum, alii cymbalum. *ib.* Vide Cymbalum.
Malvenda, Ludovicus Legionenſis aliis recentioribus præſtantius explicant: væ terræ alatis cymbilis refertæ. 344.
Non ſemper interpretatione vocum Hebraicarum adhærendum eſt literis quæ ſcriptæ reperiuntur. 345.
Probatur exemplis. *ib.*
Nihil frequentius in linguis Orientalibus permutatione literarum ſibilantium. 346.
Afferuntur exempla. 347.
Vox Hebræa etiam commode ſignificat cophinum, corbem. *ib*
Non vult Jobus corbem intelligere, quæ non poteſt in mari navigare: ſed navigium in mari, quod aliquam ſimilitudinem habet cum corbe. 348.
In origine vocis optime convenit phraſis Jobi cum papyraceis cymbulis, quæ inſtar corbis erant vimineæ breveſque. *ib.*
Verbis Iſaiæ id magis confirmatur. 351.
Phaſellus pro navigio ab ipſa voce Hebræa צלצל, derivari videtur. 353.
Eſt phaſellus parva navis, quæ ſic voce Ægyptiaca appellatur, ut docent auctores. *ibid.*
Phaſellus eſſe navem Ægyptiam celerrimam & parvam, probatur teſtimoniis auctorum 354.
Phaſelli plurimi erant in Ægypto & Africa. 355.
Etymologia phaſelli diligenter anquiritur. *ibidem*.
Prima ſyllaba *pha* vocem eſſe Ægyptiam aperto eſt inditio: Ægyptii plurima verba habent ab hoc articulo incipientia. 356. Vide Phi. פי.
Examinatur ſyllaba *ſel*, oſtenditurque exemplis eſſe Ægyptiam. 357.
Expeditur locus Iſaiæ grammaticus. 358.

Da-

telligendos eſſe phaſellos. 2. 15.
Locus Jobi explicatur: Navigiis Leviathanum piſcatores capiunt. *ib.*
Piſcatores capiunt piſces non naves, legendumque in loco Jobi piſcatores: erant autem plurimi in eo tractu, qui ab Aſtraborna & Aſtrabite cum Nilo ad extremum Africæ promontorium extenditur. 7.
Incolæ hujus tractus habebant commercia plurima cum Phœniciis, quæ non exercentur niſi per Nautas, dictos ab Jobo piſcatores, & per navigia ea in regione phaſellos appellata. 8.
Iſaias nominat vaſa papyracea ſuper aquam ait, Væ terræ, quæ mittit vaſa papyracea ad gentem peregrinam. Hæc terra non poteſt eſſe niſi prædictus Africæ tractus, qui latiſſima commercia exercebat. 10.
Eaque ſola terra vaſa papyracea habebat. *ib.*
Verba Job mire favent huic interpretationi; Græce afferuntur. 11.
Videntur aliis Jobus & Iſaias non Africæ tractum, ſed Ægyptum ipſam intellexiſſe. 17. Vide Ægyptus.
PHASIN fluvium in Æthiopia agnovere veteres. VII. 318.

P H E

PHERECYDES quo anuo vixerit. XII. 752.
PHERESÆI quinam populi fuerint. V. 1086.
PHERETINA Barcæorum regina immani crudelitatis femina vermibus putruit, & inferiit. XXX. 1566.
Φέρετρον feretrum XXXIII. 322.
PHESSANO in regno quidam jactans ſe Meſſiam in cauſa fuit, ut Judæi multa mala paterentur. XXIII. 852.
Φεύξιμον quibuſnam altare fuerit. X. 316. Vide Aſylum. Altare.

Philoteſium Chriſti erga Chriſtianos, eſt Sanctiſſima Euchariſtia. 1116.
Philoteſiæ etiam apud nos ſunt convivia. 1117.
Philoteſia conviviorum ornabant veteres cantu. 1122.
Philoteſiæ inſtitutæ fuerunt in Dei gloriam. 1123.
Et in gratiam proximi. *ib.*
Progreſſu temporis abierunt in abuſum. 1124.
PHINEES Balahamum interemit. IX. 128.
Phineeſi & Eleazaridum ſucceſſiones. XII. 228.
Phinees Eliam fuiſſe quidam Judæi arbitrantur. 231.
Phinees Abaronis nepos an unctus fuerit. 364.
Phinees Eleazaro in pontificatum ſucceſſit. XIII. 836.
Quamdiu pontificatum obtinuerit. 838.
Phinees filius Eleazari, nepos Aharonis occidit Zimri ingreſſum ad Madianitidem feminam contra juſtum Domini. XV. 354.
Laudatur a Deo; & ipſi ac filiis ejus Sacerdotium promittitur. XV. 356. XVI. 618.
Narrantur duo miracula eo tempore facta. XV. 356.
Populus contra eum obmurmurat. XVI. 702.
Phinees profectus eſt contra Madianitas, ut ulciſceretur patrem matris ſuæ. Eleazar enim acceperat in uxorem de filiabus Plutiel de filiabus Joſeph, qui a Madianitis fuit venditus Putiphari in Ægyptum. XVI. 754.
Zelus Phinees laudabilis. XXIV. 243.
PHISON, an ſit Ganges fluvius. VII. 532.
An Indus, Hydaſpis, Hyphaſis, Hayton, Oxus, Nilus, Phaſis, Danubius, Naharmalca. 534.
Quid probabilius ſit. 536.
Nominis origo. 538.
Commune aliis fluminibus nomen. 540.
Phiſon eſt Phaſis Relando. 584.
Nomenclatura. 616. 658.
Quas regiones alluat juxta Morioum, 668.
Illius in hiſtoriis veſtigia. 674.
Phiſon brachium Euphratis. XIII. 241.
Syria. 1378.
Phœnicias literas veteres maxime imitati ſunt Samaritani ſuo charactere. *ib.*
Phœniciæ literaturæ origo repetenda eſt ex literatura Hebræa, ſive Aſſyria. *ib.*
Plurimi nummi Phœnicii reperiuntur in Muſæo Jacobi de Bary. 1379.
In his nummis plurima ſymbola occurrunt ſolis, lunæ &c. 1380.
Explicatio inſtituitur. *ib.*
Quatuor nummorum icones. *ib.*
Literæ primi & ſecundi examinantur. *ib.*
Nummi tertii literæ explicantur. 1382.
Hi tres nummi ſunt Hiſpanophœnicii. 1384.
Explicantur alii quatuor cum characteribus Africis. *ib.*
Horum item nummorum ſymbola explicantur. 1385.
Explicatio alterius nummi cum facie Jubæ & epigraphe *Juba rex*: in altera parte eſt templum vel regia. 1388.
Literæ ſunt Hiſpanophœniciæ. 1389.
Judæi poſt liberationem a Seleucidis, in nummis literas Phœnicias poſuerunt. 1394.
Alius nummus explicatur. 1396.
Jempſul Bonfrerius in eo legit. *ib.*
Conſiderantur literæ, præcipue Tet Punicum. 1400.
Explicantur duo nummi Tyrii. 1401.
Collatio literarum horum nummorum cum literis Hebraicis. 1402.
Explicatio nummi Relandiani. 1403.
Alius item nummus explicatur ſignatus vetere charactere Hiſpano. 1405.
Picus Mirandulanus arbitratur Ezram non mutaſſe literas Aſſyrias. 991.
Apud Phœnicios ſacerdotes utebantur veſtibus albis. XXIX. 541.
Phœnices ſolum verticem relinquebant intonſum, & in nodum religabant. XXX. 1435.
In Paleſtinam ex Idumæa migrarunt. XXXI. 238.
Non habitabant in ſpeluncis. *ib.*
De Phœnicum lingua. Vide Lingua.
Φοινικὶς Σαρδιανική. XIII. 123.
PHŒNIS avis. XXVIII. 1214.
φοτίζοντας. XII. 603.

1170.
Phylacteria cui corporis parti adhibenda ſint, diſputatur. XIV. 116.
An eodem tempore utraque induenda. 118.
Quid eſſent, & cur ſic appellata. XXI. 689.
Ab Ægyptiorum amuletis originem traxiſſe docet Spencerus. I. 793.
Phylacteria Phariſæorum diverſa a Sadducæis. III. 114.
Iniqua Godvini comparatio phylacteriorum Phariſaicorum cum more Chriſtiano geſtandi Evangelia ad collum appenſa. 116.
Phylacteria illa cur Phariſæi geſtarent. 116.
Phylacteria hodierna illuſtrantur. IV. 829.
Ea mulieres non geſtant. 850.
A Romanis interdictus eorum uſus. 852.
Conſtitutio de Phylacteriis ſeu Thephilin, eſt conſtitutio Moyſis ex monte Sinai. XIX. 892.
Fiebant ex pelle. 878.
Nec pelles hæ debent eſſe quadratæ. 890.
Alligabantur fronti, & brachio. 892.
Hinc erant Phylacteria frontis, & manus. 894.
Diebus feſtis & Sabbathis non neceſſe erat illa geſtare. 896.
Hoc tamen quidam Rabbini negant. XIX. 898. XXI 720.
Phylacteria ſcripta per alienigenam erant illegitima. XIX. 920. XXI. 712.
Sponſi, & occupati in præceptis legis erant liberi a Thephilim. XX. 4.
Phylacteria quomodo fiant. XXI. 555.
Quatuor membranulæ phylacterii, quas Hebræi ſetis & fruſto panni involutas capſæ corii inſerunt, deſcriptas habent quatuor legis periochas. *ib.*
Phylacteria primum appellata ſunt טטפות Totaphoth. XXI. 687.
Itemque vocata ſunt adhæſilia, alligabilia, Ligamina, & Immobilia. 688.
Frontem & brachium circumire, eiſque ritu Judaico circumdare ſolent. 689.
Theſauri Antiq. Sacr. Index.

Græca notio eſt a φύω *phyo* orior, & βάλλω, jacio, projicio *ibid.*
Homonyma ſuot jacula floris ſerti, & ſoluti. *ibidem*.
Definitur phyllobolia, Sparſio florum, mos occupatus circa honorem tam Diis quam hominibus exhibendum, iiſque tam vivis quam mortuis, flores in eos mittendo, aut eorum ſubſternendo pedibus. *ib.*
Origo moris aſſignari nequit. 1222.
Antiquiſſima probatur ex Virgilio. *ib.*
Poeta ibi non loquitur de nuptiis, ſed de cultu quem Dido præſtabat Sichæo jam fatis functo. *ibidem*.
Floribus & ramis arborum ornabant veteres in lætitia januas domorum, & totam urbem. 1227.
Flores ſolutim non erant uſitati in ſacris, ſed coronis interſerebantur. 1230.
Dii genii floreis coronis ornabantur. 1233.
Lares floribus coronabantur. 1234.
Et Termini. *ibid.*
Florum ſparſio in lætis rebus, Romanorum uſus. 1235.
Et in pompis Deorum. 1236.
In conviviis nuptialibus, & hilaribus erant coronæ, & ſpargebantur flores. 1237.
Honor phyllobolia dabatur pluribus Diis, & Deabus. 1238.
Phyllobolia alia publica, alia privata. xxx. 1239.
In publica quæ fiebat publico mandato, viæ qua honorandus tranſiturus erat, ſpargebantur floribus. *ibid.*
In privata afficiebaotur honore aliquando Heroes, diſputatores, Rhetores. *ib.*
Reges, magnique viri civitatem ingredientes phyllobolia excepti. 1245.
De phyllobolia privata, & quibus adhiberetur. 1248.
Phyllobolia adhibita ad ſtatuas illuſtrium virorum. *ibid.*
Phyllobolia myſtica ſignificatio. 1252.
Phyllobolia oſtenderunt Judæorum pueri, ſe agnoſcere Chriſtum Meſſiam. *ib.*

P I

PI, vel Phi פ, פּ articulus. vii. 436. Vide Phaſellus.

P I A

PIACULARES, dicebantur homines quorum capite omnia civitatis ſcelera luebantur, ad averruncandam iram Deorum. xxiii. 933.
Vocabantur περιψήματα, peripſemata. x. 704. xxiii. 929.
Et καθάρματα, catharmata. xxiii. 934.
Quidam homines nullius ab Romanis & Athenienſibus ſervabaotur, ut Deos placarent ſanguine ſuo, ſi qua ingens calamitas immineret. *ib.*
Sic explicantur verba illa Apoſtoli: *Omnium peripſema uſque adhuc*. 936.
Præoccupantur argumenta, quæ huic interpretationi obeſſe poſſent. 939.
Hi homines etiam φάρμακοι græce appellabantur, pharmaci. 941.
A Latinis *Sacri*, hoc eſt exſecrandi aut deteſtabiles. *ib.*
Et *Devoti*. 942.
Et Vicarii, Sacrati, Vernæ. *ib.*
Erant ignobiles: interdum honeſtioris conditionis. *ibid.*
Aliquo ingenti præmio pellicebantur, ut ſe venderent ad hoc. *ib.*
Alii erant nocentes, alii inſontes. *ib.*
Si quis erat adeo ſceleſtus, ut putarent cives obnoxiam eſſe urbem iræ Deorum ob ingentia facinora illius; antequam eam purgarent, illum hominem tollebant, rati Deos placari non poſſe illo vivo. *ib.*
Eorum qui ſponte ſe obtulerunt pro patria, inſignia ſunt nomina. 944.
Quidam interdum nominatim expoſcebantur ab oraculis. 945.
Duo quotannis mactabantur Athenis in luſtrationem civium: unus pro viris, alter pro feminis. 946.
Aſſervabantur interea in cuſtodiis, & magna pompa ducebantur ad necem. *ibid.*

Immo.

Πήγανον. xi. 262.
PIGNORIUS correctus. xxix. 361.
PIGNUS quando tandem acciperetur a domo Judicii. x. 165.
Pignoris lex exponitur. xiv. 542.
Pignus reſtituendum, reſtituto mutuo. xv. 816.
Caſus multi propoſiti ac ſoluti quoad pignus. 1102.
Poterat retineri per dies triginta, poſt quos vendebatur in Synedrio. xvi. 1068.
Veſtis tamen diurna & nocturna erat reſtituenda oppignoranti. *ib.*
De mola non accipienda in pignus. Vide Mola.
Pignus juxta Dei decretum non accipiebatur a vidua. xxx. 1029.
PIGRITIA appellatur ſtultitia in ſacris Literis. xv. 588.
Quare ſic appelletur. *ib.*

P I L

PILA, ſignificat vas illud in quo veteres frumentnm contundebant. xxix. 51. 146.
Significat & effigiem laneam hominis, quæ Laribus in ludis Compitalibus ſuſpendebatur. 146.
Significat & ſaxa præſtituta litoribus maris. *ib.*
Et columnas irregulares. *ib.*
Et ſtructuram errectam ad aliquid ſuſtinendum. *ibidem.*
Et ſignum militare. *ib.*
Et columnam ad quam ſuſpendebantur arma. *ibidem.*
Et globulum, cui nomina judieum erant inſcripta. *ib.*
Et ſphæram luſoriam. *ib.*
Reperitur & pila ſtatilaris. *ib.*
Adhibetur & pro vaſe, in quo aliquid calefit. 147.
Pilæ in quibus veteres & calefaciebant, & con-

In ea lavabantur victimæ, ſi ut ſtagnum illud. *ibidem*.
Vel fuit locus, ubi ignem ſacrum abſconderat Nehemias. 1460.
Piſcina hæc non erupit momento conceptionis. Chriſti motu terræ. *ib.*
Non erat piſcina exſtructa ab Ezechia cum aquæductibus. *ib.*
Neque fuſile, ſive æneum. *ib.*
Num habuerit porticus. *ib.*
Habebat latera in longum & latum tenſa, ubi jacebat multitudo magna languentium, quomodo Evangeliſta teſtatur. 1461.
Alii dicunt eam fuiſſe divinitus motam. *ib.*
Alii ab angelo; alii a vento. *ib.*
Alii reſtringunt ejus virtutem ad definitum tempus. *ib.*
Alii hanc vim in ea perpetuam fuiſſe ſentiunt. *ibidem*.
Sacer textus ait, ſecundum horam ejus aquas fuiſſe motas. 1462.
Vis græce vocis exprimit aquas fuiſſe turbatas. *ib.*
Qui primus poſt motionem aquæ in hanc piſcinam deſcendebet, ſanabatur. *ib.*
Inquiritur, unde aqua omnes morbos ſanandi vim haberet. *ib.*
Non a victimis quæ ibi abluebantur. *ib.*
Non a fragmentis Crucis Chriſti in ea repertis; ut quidam dicunt, cum adhuc eſſet facienda. 1465.
Piſcina probatica morbos curavit aquis medicatis, vi divinitus immiſſa. 1505.
Quidam naturalem morbos curandi virtutem hujus piſcinæ elevant. *ib.*
Hos impugnat Bartholinus. *ib.*
Non deſcendit hæc piſcina e fonte Sionis. *ib.*
Quomodo eredendum ſit eam fuiſſe turbatam. 1506.
Aere potuiſſe eam moveri, nemo dubitare poteſt. 1507.
Ab Angelo tamen mota fuiſſe dicitur. 1508.
Quæritur cur unus tantum, & quidem primus qui in piſcinam deſcenderet, curaretur. 1511.
Bartholinus fruſtra negat hoc eſſe adſcribendum miraculo. *ib.*

perti. vi. 304.
Piſces eſu permiſſi, ſive etiam prohibiti. xiv. 1008. xv. 1206.
Piſces non offerebantur, quippe ex terra non nati. xv. 1008.
Piſcis natus ex immundo non eſt immundus, quia non nutritur ab illo. 1206.
Piſcis mundi cum immundo cocti juſculum eſt vetitum., xx. 194.
Piſcium diis conſecratorum nomina. xxiii. 338.
Piſces contriti piſtellis pro pane adhibiti. xxix. 245.
Piſces juxta lacum Maræotin advocantur cantu, ſono, ſtrepitu, & incidunt in retia. 332.
Piſces alliciuntur etiam voce humana. 333.
Multa afferuntur hujus rei exempla. 334.
De piſcibus, qui audierunt concionem Divi Antonii Patavini. 335.
Piſces in Germaniæ vivariis tintinnabulo vocantur ad cibum. *ib.*
De piſcibus in inſula Eridano prope Ferrariam. *ibidem*.
Piſcis in quo per triduum Jonas latuit abſortus, a pleriſque creditur balena. xxx. 1553.
At non fuit balena, ſed lamia. 1553. Vide Lamia.
Felle piſcis curatus fuit Tobias a cæcitate. 1554. Vide Vitulus.
PISISTRATUS quid reſponderit uxori querinti, filio ſuo data fuiſſe oſcula. xxx. 1218.
PISO, e gente Calpurnia Romanus, ſic dictus quod primus cœpit piſa ferere. xxix. 109.
Vel quod uſum invenerit triticum pinſendi. *ib.*
Exagitatur hoc etymon, quia gente Calpurnia vetuſtior erat uſus pinſendi frumenti. *ib.*
Piſo eſt idem ac piſtor. 176.
PISTICUS, πιστικός, פיסתקא. xxix. 321.
Piſtica appellatur *nardus*, qua mulier unxit Bethaniæ Chriſti pedes. xxx. 1315.
Significat fidelem, quaſi nardum bonæ fidei, & probatæ notæ. 1316. 1326.
Vel ita dicta quia contundebatur. 1324.
Vel a Piſta urbe Perſidis. 1325.
Dicitur etiam neutro genere Spicatum. *ib.*
PISTILLUM, inſtrumentum quo veteres in pila tundebant frumentum. xxix. 51. 142.
Derivatur a pila. *ibid.* Vide Pila.

Hinc

Piſtorum nomine apud Romanos comprehendebantur dulciarii, placentarii, lactarii, cruſtularii, libarii. *ibidem*.
Piſtores & coqui antiquitus iidem intelligebantur. 178.
Piſtores ante annum V. C. 580. non innotuerunt Romæ. 179.
Namque matres familias privatim panem faciebant. 180.
Solvitur auctoritas Plutarchi dicentis, feminas panem nec feciſſe, nec coxiſſe. *ibidem*.
Piſtor Pharaonis cruci affixus fuit. 182.
Piſtorum clibanus memoratur aliquoties in ſacris Literis. *ib*.
Piſtores antiquitus triticum molebant, farinam cribrabant, panem faciebant, coquebant, & vendebant. 183.
Romæ hoc officium erat honeſtum; eratque ibi piſtorum collegium. *ib*.
Piſtorum ſiliginariorum, qui e ſiligine panem faciebant, habetur inſcriptio. 184.
Piſtorum collegium confirmatum fuit a Domitiano. *ib*.
Piſtores fuerunt ſub cura patronorum, & ſubjecti officio præfecti annonæ. *ib*.
Piſtores cum non ſufficerent Romæ pani coquendo, ſingulis quinquenniis mittebantur opifices hujuſmodi ex Africa. 185.
Piſtores Romæ habebant proprium forum in Aventino. *ib*.
Piſtorias cauſas feriatis geminatiſque menſibus audire, & dijudicare licuit. 186.
In eorum raptores & violatores pœnæ graves erant conſtitutæ. *ib*.
Qui in collegio piſtorum erant, dicebantur agere piſtrinam. 187.
Poetas Romæ piſtrinæ arti vacaſſe, docet Juvenalis. 192.
Piſtores ſunt habiti inter viles ſordidoſque artifices. 256.
Arceri a dignitatibus & officiis conſueverunt, æque ac carnifices. 238.

Placenta ſeparationis quanta eſſe debuerit. XIV. 904.
Ad placentam obligatus, fuit populus ingreſſus terram, non in deſerto. XV. 240. 556. XVI. 648.
Antequam placenta coqueretur ſeparabatur quinquies quarta pars totius farinæ. XV. 242.
Et cum obduxerat cruſtam in furno, offerebatur. *ibidem*.
Paſta decimæ ſecundæ Hieroſolymis obligabatur ad placentam. 244.
Menſura placentæ dandæ ſacerdoti a patrefamilias, debebat eſſe una ex partibus viginti quatuor: dandæ a piſtore, una ex partibus quadraginta octo totius maſſæ. XV. 244. XVI. 554. XXVII. 800.
Paſta anni ſeptimi erat obligata ad placentam. XV. 246.
Eam non ſeparans, erat reus mortis. *ib.*
Placenta non obſervabatur, in omnibus fructibus. 310.
Placenta non poterat adduci pro laganis. 1032.
Placentæ azymæ erant mixtæ oleo. *ib.*
Placentæ duodecim duplici ordine, ſex & ſex collocabantur ſuper menſa pura coram Domino. XVI. 244.
Placenta erat paſta ſeparata ex tota maſſa, cujus menſura erat quadraginta ovorum, & quintæ partis ovi. 362.
Placentæ ex frugibus ab exteris terris allatis in terram ſanctam, obligabantur: non autem ex frugibus a terra ſancta importatis alio. XVII. 1020.
Triticum, hordeum, ſpelta, avena, ſecale obligata erant ad placentam. 1041.
Expoſitio cum Rabbinicis quæſtionibus. XIX. 1056.
Placentæ non poterant commixeri cum ſimila. 674.
Fermentum factum a piſtore, ut diſpartiatur illud, obligatur ad placentam. XX. 592.
Karmit, ſpecies quædam frumenti, obligatur ad placentam. 798.
Collyrizatum & Meiſſa, quando fiunt in olla aut ſartagine, non obligantur ad placentam: bene autem quando in furno. *ib.*
obligatur ad placentam. 804.
Quinque res obligantur ad placentam: triticum, hordeum, ſpelta, avena & ſecale, quia inter ſe coaleſcunt. XX. 808. 816.
Caſus de avena, hordeo, ſpelta. *ib.*
Obligantur ad placentam: ſpicilegium, manipulus oblivionis, angulus, commune, decima prima ex qua fuerit detracta ſeparatio, decima ſecunda, ſanctum quod fuerit redemtum, & reſiduum manipuli. 810. 824.
Abſolvuntur a placenta: oryza, millium, papaver, ſeſamum, legumina, lagana, cruſtula mellita, cruſtulata, & placenta ſartaginis. 810. 828.
Fermentum factum a piſtore ut diſpartiatur, tenetur. *ib.*
Propter placentam & ſeparationem tenentur morte: vetita eſt alienis: ſunt facultates ſacerdotis: requirunt lotionem manuum & pedum, & occaſum ſolis. *ib.*
Ubi occurrat lex de placenta. 812.
Fructus importati in terram Iſrael obligantur ad placentam. 836. 838.
Mulier, non vir, debet ſeparare placentam. *ibidem*.
Si alienigena dederit maſſam Iſraelitæ ut ſibi faciat, abſolvitur a placenta. 852.
Si peregrinus fiat proſelytus, & habuerit maſſam; ſi habeat antequam fuiſſet proſelytus, abſolvitur: ſi poſt, tenetur. 852. 860.
Maſſa ex tritico & oryza, ſi habeat odorem tritici, tenetur. 854.
Si ſumat quis fermentum ex maſſa de qua non fuerit ſeparata placenta, & condat in maſſam de qua fuit ſeparata placenta; ſi ſibi fuerit alimentum ex alio loco, educet juxta computum: ſin minus, educet placentam unam de toto. 854.
Si duæ mulieres confecerint duos cabbos, quorum alter alterum tangat; vel ſi fuerint ex una ſpecie, abſolvuntur: quando vero fuerint unius mulieris, ſpecies in ſua ſpecie tenebitur. 870. 874.
Si ex duobus cabbis ſeparatis extracta ſit placenta ſua; ſi uniantur, alia placenta non erit extrahenda. *ib.*

Pla-

Placentæ *ſannæ*, erant futiles & vanæ, quales paraſitorum. XXXI. 1190.

PLAGA altaris aquilonaris quænam fuiſſe dicatur. XIV. 646.

Plagarum lepræ &c. lex prolixins per partes expenditur & illuſtratur. 1086.

Plagarum aſpectus quot ſint numerandi, ſententiæ variæ. 1096.

Plagarum genera ſunt duo: hominum, & veſtium. XV. 706.

Fiunt tria genera univerſim; hominum, domorum, & veſtium. XVI. 978.

De plagis definiendum erat interdiu a tribus Judicibus, eaſque inſpiciebat ſacerdos. XV. 752.

Illi non debebant eſſe propinqui rei cædendi. XVI. 1016.

Plagæ infligebantur reo proſtrato non ſtanti, a parte interiori. XV. 826.

Dabantur triginta novem. *ib.*

Si reus inquinabatur ſive ſtercore, ſive urina, ceſſabatur a plagis. XVI. 1072.

In plagis, ſi debebant eſſe plures quadraginta, ſpatium inter has & illas non erat minus hebdomada, neque amplius tribus hebdomadis. XIX. 1436.

Non poterant enim eſſe plures quadraginta una vice, at dabantur triginta novem. XXIV. 535. Vide Flagellatio.

PLAGIARII lex. XIV. 462.

Plagiarius alicujus animæ ex Iſrael, lapidabatur. XXV. 852. 862. Vide Fur.

Si tamen eam reduxiſſet ad ſuos, abſolvebatur. 862.

PLANETARUM nomina apud Hebræos. XII. 712. XXII. 46.

Dicunt aſtrologi planetas ſingulos influere in homines illos, qui naſcuntur iis horis, in quibus hic vel ille dominatur planeta. XXIII. 66.

Singulis autem horis putant præeſſe planetas. XXVII. 929.

De planetarum ordine. 945.

Cur ordo ſit hujuſmodi. 947.

P L O

Πλοκὴ in cantu quid fuerit exponitur . XXXII. 430.

PLOSTELLUM, eſt vehiculum ex aſſeribus dentatis cum orbiculis. XXIX. 19.

Quomodo aſſes dentati id præſtare potuerint, & frumentum triturarent . *ib.*

Dicitur Pœnicum, & Africanum, quia illo utebantur Carthaginenſes & alii Afri. 21.

P L U

PLUMARIUS, Plumare, Plumatus. XIII. 229.

PLURES, *οἱ πλείω*, intelliguntur homines fato functi. XXXIII. 330. 419.

PLUTARCHI ætas. XII. 755.

Magnopere Ægyptiorum religionem commendat. I. 827.

De qua tamen pugnantia docet. *ib.*

Fraudes ejus detectæ in laudandis Ægyptiis . 835.

Plutarchus quid de Homero ſenſerit. XXXI. 14.

PLUTONEM derivant multi a voce *πλοῦτος*, *divitiæ*. XXIII. 667.

Sed derivari debet a voce Phœnicia , quæ mortem ſignificat. *ib.*

Idem eſt ac Serapis. 982.

PLUVIA , & Pluere quando de aqua non dicitur, copiam materiæ decidentis ſignificat. VII. 856.

Pluviæ ignem Altaris quamvis ſub dio poſiti, nunquam exſtinxerunt . X. 822.

Pluviæ cauſa jejunia apud Hebræos inſtituebantur. XIII. 409. Vide Jejunium.

Pluviæ in tempore ſuo בעתם, hoc eſt opportunæ quænam cenſeantur. XIV. 1570.

Pluvia quæ ſit temporanea, quæve ſerotina. XV. 562.

Quæ dicatur deſcendere in ſpicas, & quæ ſuper paleas. XVI. 894.

Pluvia petebatur antequam exiret menſis Niſan. XVIII. 652.

Et a die primo Tabernaculorum. 647.

eas pluvias interpretantium . *ibid.*

Si non pluiſſet die tertio & ſeptimo Marcheſvan, pluvia petebatur in orationibus. 324.

Si non in principio Casleu vel Novembris, populus per triduum jejunabat. *ib.*

Si ne tum quidem, indicebantur jejunii dies ſeptem. 325.

Si neque ſic pluiſſet, intermittebatur mercatura: Deo enim populum non exaudiente, erat ſignum maledictionis. *ib.*

Etiam Ethnici ſi per multum tempus non pluebat, indicebant populo jejunia , & nudipedalia. 325.

P N

PNEUMATICA Hebræorum inſtrumenta. XXXII. 369.

Quæ inſtrumenta vocarentur pneumatica. 457.

Pneumaticum organum ad fiſtularum naturam revocatur. 251.

Septimo ſeculo in Eccleſias Angliæ a Vitelliano epiſcopo invectum. 252. 462.

Venetiis ſeculo decimo quinto exeunte Bernardus Germanus *Pedalia* organis addidit. *ib.*

Notanda de Organis . 505. Vide Organum Ordebalus.

P O C

POCILLATORES pueri unguentis delibuti. XXXIII. 1242. Vide Pincerna.

POCULA tria in Scripturis memorantur: Benedictionis, Conſolationis, Salutaris. III. 256.

Huc accedit poculum Tribulationis. 243.

Poculorum apud veteres materia fuit varia: fictilis, oleagina, cornea. XVII. 1162.

Vitrea. 1164.

Cryſtallina, murrhina . *ib.*

Argentea. 1167.

Aurea. 1168.

Gemmea. 1170.

Barbari quidam faciebant pocula ex oſſibus capitum hominum inimiciſſimorum. *ib.*

Poculorum etiam varia fuit forma. 1171.

Po-

Num facienda ſit quando unus, vel quando plures ſimul cœnant. 1132.
Mos hujus poculi jam ab Davidis ætate obtinuit. *ibidem*.
Ab illo hoc poculum dicitur כוס הישועה Calix ſalutaris. *ib.*
Poculum enim fuit indicium ſalutis, aut libertatis recuperatæ. *ib.*
Poculum inſcriptum fuit a Simeone in nummis, cum epigraphe Libertatis Sion. *ib.*
Poculi hujus forma nos latet. 1133.
Rotundum fuiſſe illud colligi videtur ex voce Hebraica, quæ ſignificat Tornatile, Toreuma. *ibidem*.
Labia erant expanſa & recurva; ut apparet ex nummis. *ib.*
Num habuerit anſas neque legimus, neque ex nummis colligitur. *ib.*
Fuit metallicum, & inter vaſa metallica recenſitum. *ib.*
Erat magni pretii: nam dicitur pretioſum e vitro ſplendido. *ib.*
Quartarii menſuram illud continuiſſe ſcribunt doctores Hebræi. 1134.
Continebat quatuor pocula paſchalia, videlicet ſextarium. *ib.*
Replebatur vino optimo, ſed temperato. XXXI. 1135.
Poſtquam ventum erat ad ſecundum gratiarum membrum, tres quartas aquarum immiſcebant. *ibidem*.
Initio ponebatur in calice vinum purum. *ib.*
Antequam poculum miſceretur, duplex fiebat mundatio: interior nempe, & exterior. XXX. 1136.
Poculum coronabatur, aut obvelabatur. 1137.
Convivio finito, manibus lotis, paterfamilias aut dignior conviva utraque manu poculum accipiebat, & illud manu dextera tenens illudque inſpiciens, benedictionem recitabat. 1138.

dem.
Nobilitas ejus amplificatur. *ib.*
Ornate loqui docet. *ib.*
Orationem proſam veluti quibuſdam aggeribus coarctat. *ib.*
Plerumque obſcura eſt, nec interpretari carmina cuivis licet. *ib.*
Sententia Platonis de illa. *ibid.*
Poeſis Hebræa occurrit in Canticis, Jobo, Davidis & Salomonis libris. *ib.*
Nomen a veteribus in diverſas ſignificationes tractum fuit. 7.
Antiſidonius illud extendit ad imitationem rerum Divinarum & humanarum. *ib.*
Philo hoc nomine donat opus creationis. *ib.*
Plato artes mechanicas. *ib.*
Philoſophi eo nomine includunt omnes diſciplinas organicas. *ib.*
Poeſis definitio per Albertum Gentilem. *ib.*
Hebraice non a fingendo, ſed a faciendo carmine nomen habet. *ib.*
Verbum Græcorum ποιεῖν, *facere* primogenia denominatione ſignificat. *ib.*
Et per translationem *canere*, *pangere crimina* ſignificat. *ib.*
Græci ποιήτεως poeſis nomine ſignificant fabulas verſibus contentas. 8.
Poeſis generice eſt imitatio. *ib.*
Hebraica dividitur in generalem, & ſpecialem. *ibidem*.
Ejus ſubjectum eſt carmen, hymnus, aut canticum. 9.
Subjectum autem verum eſt in Hebraica, non fictum. *ib.*
Linguæ Hebrææ facta deſcriptio a Cleandro, convenit Hebrææ poeſi. *ib.*
Quæ diverſa eſt a profana. *ib.*
Hæc enim mendacium pro materia habet. 10.
At illi ſubjectum ſacrum eſt, non profanum. *ibidem*.
Hinc ea quando non agit de rebus ſacris, non eſt legitima. *ib.*
Comparatio ſacræ cum profana. *ib.*
Græci & Latini reſpiciunt quantitatem ſyllabarum. 11.
Exempla afferuntur. *ib.*
Dimenſio abſque ſimili deſinentia, vel conſtat certo & æquali ſyllabarum numero, vel incerto & inæquali. 23.
Exempla ſpeciei prioris. *ib.*
Rhythmica vel eſt contractior, ut in Jobo & Proverbiis: vel latior, ut in Pſalmis. 24.
Poeſis ſacræ ſemina in Veteri Teſtamento paſſim lunguntur. 25.
Hebraica non poteſt comparari cum Græca vel Latina quoad ſyllabarum quantitatem. 27.
In ſacra eſt majeſtas, & dicendi robur. *ibidem*.
Eſtque admirabilior profana. *ib.*
Exempla. *ib.*
Poeſis Græcæ & Latinæ incrementum. 29.
Hodierna Hebraica eſt ſimilis noſtris rhythmis vulgaribus. 30.
Italica ex Leoninis verſibus hexametris ortum habet. *ib.*
In Hebraica debemus mirari ſuavitatem divinam. 33.
A nobis eſt agendum, quod illa faciendum præcipit. 34.
Hebræa poeſis pure rhythmica habet hemiſtichia in fine ad ſimiles vocum terminationes alligata. 34.
Modo ea conſtat rhythmis tantum, modo rhythmis ſimul, & pedum dimenſione. 37.
Vel alia eſt metrica, alia rhythmica. *ib.*
Rhythmica apud Hebræos antiquos raro obſervata, ſæpiſſime vero apud neotericos. *ib.*
Ante ætatem Abben Ezra & Kimchi rhythmicæ exſtant veſtigia. 38.
Exempla. *ibidem*.
Metrorhymica quænam ſit definitur. 70.
Illius conſiderantur partes, affectiones, ſpecies. 71.
In poeſi Hebræa non ſunt pedes, neque nominantur: ſed habet duas ſyllabas, brevem & longam. *ibid.*
Longa appellatur תנועה, motus. 71.
Si quidem pes in ea conſtituendus ſit, erit vel monoſyllabus, vel diſſyllabus. *ib.*
Hodie ſemper ſit cum rhythmo. 77.

Poe-

De Elegia. 175.
Viri ſummi Græci Latinique huic arti ſtuduerunt. 176.
Poeſis enim juvat eloquentiam. *ib.*
Res bene geſtas laudat, ac poſteritati commendat. 178.
Eſt antiquiſſima. *ib.*
Exculta primittus ab Hebræis fuit. *ib.*
Inſtituta eſt, ut Deus celebraretur. 179.
Num revera conferat ad eloquentiam. 180.
Hebraica eſt omnium præſtantiſſima, quippe θεόπνευστος. 182.
Poeſis non Hebræa nata eſt inter ſaltantium choros haud ſemper pios. 185.
Tria advertenda in quovis poemate: res, ſtilus, ſuavitas. *ib.*
Hebraica habet aliquid, quod eſt metricæ orationis proprium. 188.
Eſt enim metrica. 189.
De paragogicis particulus hujus artis. *ib.*
Voces peregrinæ in Hebraica occurrunt poeſi. 190.
Ejus periit & metrum & rhythmus. 191.
Peculiarem ſententiarum conformationem habere dignoſcitnr. 192.
Poeſis varia eſt, prout ſunt variæ populorum linguæ. 193.
In quo Hebraica differat a cæteris. *ib.*
De ſtilo ejus. 199.
In poeſi ſunt locutiones propriæ. *ib.*
Ejus ſtilus dicitur etiam parabolicus. 200.
Unde tempora, ſeu menſura verſuum ortum habuerit. 201.
Partes ejus erant grandia, pulcra, honeſta ſignare & depingere. 202.
Hebraicæ poeſeos ſpecimina quidam dicunt eſſe in verbis Lamech ad uxores, & Noe exſecrantis Chamum, & Jacobi benedicentis filios. 202.
Poeſis conſervata fuit Arabica lingua. 209.
Hebraicæ inventio non tota tribuenda eſt Deo, ſed etiam hominibus. 210.

mnes admittunt affectus. 411.
De Elegia. Vide Elegia.
De carminibus didacticis. Vide Carmina.
Didacticæ multa ſunt monumenta in Hebræorum ſcriptis. 433.
Ad eam referuntur parabolæ Salomonis. *ib.*
Et Eccleſiaſtes. 437.
Poetis Hebræa habuit etiam Odas. 441. Vide Ode.
Ea maxime floruit ſub Davide. 443.
Habuit & ſua Idyllia. 485. Vide Idyllium.
Poeſis a veteribus pro diverſa enunciationis ratione & forma, dividebatur in enarrativam, imitativam ſive dramaticam, & mixtam. 493.
Quæ tamen diviſio nullius utilitatis eſt. *ib.*
Dramaticæ nomen Tragœdia & Comœdia tantum ſibi vindicare videntur, cæteris excluſis. *ib.*
In poeſi Hebraica pedes non ſunt ſemper diſſyllabi. 580.
Argumenta prælectionum Lowthi. 545.
Ars poetica Sacræ Scripturæ, Franciſco Gomaro auctore. 609.
Auctoritatibus Sanctorum Patrum probatur, poeſin fuiſſe excultam a Moyſe, Jobo, Davide. 611.
Ejus definitio. 623.
Hebræa præſtat Græcæ & Latinæ. *ib.*
Græca plena eſt licentiarum. 625.
Poeſis ſacra continet novem carminum genera. 627.
In qua etiam parte Græcam ſuperat. *ib.*
Canones ſex de poematibus Sacræ Scripturæ. 716.
Primum poema Græcum, eſt Agathii Scholaſtici ænigma de fabuloſa Niobes in ſaxum metamorphoſi. 717.
Analyſis quorumdam Pſalmorum. 721.
Encomii matrisfamilias in Proverbiis. 768.
Capitis tertii Threnorum. 774.
Primi cantici Moyſis. 793.
Secundi. 802.
Capitis tertii Job. 819.
Exercitatio Abbatis Fleury in poeſin. 833.
Ad poeſin omnes gentes natura feruntur, ſicut & ad Muſicam. *ib.*

bus amoribus. 847.
Schrammius de Poeſi ſacri Codicis. 849.
De ea veteres Patres meditati ſunt, & Philo, & Joſephus. 850.
Res omnes aptæ ſunt, quæ carmine ornentur. 851.
Poeſis & Oratoria inter ſe differre debent in dicendo. 852.
Primæ debet accedere modulatio. 854.
Carmina ſine dubio exſtant in codice ſacro. 855.
Poeſin metricam a rhythmica diſtinguit Scaliger, ſed qua de cauſa id faciat, non docet. 856.
Ex diverſitate accentuum in quibuſdam locis Sacræ Scripturæ, carmen arguitur. 856.
Et ex ſententiis. *ib.*
Et inventione argumentorum. 856.
Et ſtyli ſublimitate. 858.
Ex figuris item, metaphoris, hyperbolis. 859.
Et rhythmo ipſo. *ib.*
Hebraica poeſis quoad ſyllabarum quantitatem, ſuperat Latinam & Græcam. 860.
Ea ſi quidem rhythmica eſt, eſt etiam metrica. 861.
Quod exemplis oſtenditur. *ib.*
Apud omnes nationes hæc ars habet numeros ſuos diſtinctos. 863.
Eadem ratio eſt de Hebraicis pedibus, quæ de metris Comicorum & Tragicorum apud Latinos: hi enim idem metrum non ſemper obſervant. 864.
Opinio Garofoli de poeſi Hebraica refellitur. 867.
Dannhaverius de Poeſi Spiritus Sancti. 880.
Carmina eſſe in Sacra Scriptura, hiſtoria & teſtimonia docent. 884.
Antequam poeſis eſſet in artem redacta, tamen canebantur inclyti viri. 885.
De poeſi Teutonica. 894.
Pfeifferi diatribe de poeſi veterum & recentiorum Hebræorum. 899.
Nullam fuiſſe, aut eſſe potuiſſe apud Hebræos poeſin ait Scaliger. 901.
Cur carmine voluerit Deus doctrinam ſuam paſſim ſcribi in libris Veteris Teſtamenti, afferantur rationes. 902.

Quid

numero circumſcripta. 957.
Leyſeri diſſertatio de fruſtra quæſita poeſi in Codice ſacro Hebræo. 975.
Quæ ad hanc artem requiruntur, nulla exſtant in ſacris libris. *ib.*
Neque ejus regulæ quadrant in Pſalmorum ſtylum. 976.
Poeſis ſeligere debet & res, & verba. 978.
Loquitur proprio ſtylo de rebus phyſicis, & hiſtoricis. *ib.*
Non eſt proprie modulatio. 981.
Poeticus non eſt habendus ille liber, in quo aliquot verſiculi occurrunt. 988.
In Hebræo codice ſi qua datur poeſis, eſt naturalis, & ſine regulis. *ib.*
Non datur; nec ſi datur, Theologici ſori eſt de illa judicare. *ib.*
Ignariſſimi hujus artis, eam in ſacro Codice inveniunt. 989.
Poeſis vera in ea lingua eſſe non poteſt, in qua non poſſunt tranſponi nomina & verba. 992.
Hujuſmodi ſunt Hebraica & Gallica. *ib.*
Ideo habetur apud Græcos & Latinos, quia varia apud eos eſt terminatio caſuum. *ibidem.*
Metrica debet conſtare ſyllabis brevibus & longis. 994.
Hebræa & Gallica lingua ſyllabas breves non habet. *ib.*
Hebraica poeſis non conſiſtit niſi in verſibus ſimiliter deſinenſibus. 995.
Arabicæ duo ſunt diſtinguenda tempora. 996.
Ante Mahomedem carebat arte. 996.
Poſt illum ad certos canones redacta eſt. 997.
Æthiopica conſiſtit in verſibus ſimiliter deſinentibus. *ibid.*
Hebraica reſpondet Arabicæ veteri. *ibid.*
Rabbini diſtinguunt verſus ſimiliter deſtinentes in tria genera. 998.
Poeſis Hebraica habet verſus non æqualiter longos, & parum etiam longos. 999.

Omnia ſuſe exponuntur. *ib.*
Politia Hebræa antexodiana. 218.
Politia Hebraica primo fuit paſtoralis. 222.
Tum mercatoria & bellica, ut apparet ex Abrahamo. 223.
Fuit & monarchica, & liberrima. *ib.*
Hæc poteſt diei politia Patriarchalis, quæ fuit conſervata per educationem, legem &c. 224.
Quæ exponuntur. 225.
Politia Moſaica critica antebaſilica. 230.
Politia Moſaica conſideratur reſpectu ſocietatis, numeri, & genealogiarum, & terrarum ſingulis tribubus aſſignatarum. *ib.*
Probabile eſt, aliquam politiam ariſtocraticam fuiſſe Hebræis in Ægypto. 232.
Nova politia cœpit in æquinoctio novi anni menſe Abib. 231.
Sancta, ab omni alia in orbe diverſa monarchicodivina, excelſa ſuper omnes populos, ordinatiſſima. 232.
Majeſtate sereniſſima, quoad ſacra adminiſtrata per Sacerdotem ſummum ſubjectum judici, & toti ſenatui. 234.
Juſte exercita. 237.
Et prudenter. 238.
Politia baſilica, ſive regia. 246.
Forma politiæ hujus fuit monarchicoariſtocratica. 248. Vide Rex.
Politia Hebræornm ſenio iofirma, captiva ſub quadruplici jugo Chaldæo, Perſico, Græco, Romano. 278.
Sub Jugo Chaldæo retenta fuit politia propria ab Hebræis. 279.
Etiam ſub Perſico: ſed magis deflexit ad Democratiam. 280.
Multaque adverſa habuit. 281.
Ante Græcum jugum vexata fuit ab Ægyptio, ſub Ptolemæo Lagide. 284.
Poſtea ab Græco Antiocho; contra quem Machabæi inſurrexerunt. 284. 285.
Victo a Romanis Antiocho, Syria facta fuit tributaria Romanis: contendentibus fratribus Hyrcano & Ariſtobulo, Hieroſolyma capta eſt a Cneo Pompejo. 286.
Politia Hebræorum non fuit Ariſtocratica, ut putat Sigonius. 307.
bat ungebatque. xxix. 187.
Pollinctor etiam dicitur qui cribro pollioem a furfure purgat. *ib.*
Pollinctor, quaſi pollutorum, hoc eſt mortuorum unctor. xxx. 1382.
In derivationem vocis inquiritur. *ib.*
Invenitur & pellinctor. *ib.*
Pollinctor erat libitinariorum ſervus. 1384.
POLLINCTURA cadaverum. xxxiii. 1159. Vide Unctio.
Uſitata erat apud Hebræos. III. 422.
POLLINGERE, περιςίλλειν, quid ſit. xxxiii. 537.
POLLIO quid egerit de Antio. xxxi. 408.
Num ecloga IV. Virgilii in ejus hoorem ſit ſcripta. *ibid.*
POLLIS, ſive pollen, ex tritico optimum farinæ genus. xxix. 254.
Eſtque flos ex ſiligine. *ib.*
Qui pollinem a furfure purgabat, dicebatur pollinctor. 187.
POLLUCTURA fiebat in veſpera primi diei feſti Paſchæ, quarto & ſexto anno. xx. 716.
Dabatur ſeparatio, & ſeparatio decimæ dominis ſuis, & decima prima dominis ſuis, & decima pauperis dominis ſuis. *ibid.*
Pollucturæ tempore adveniente, fructus dabantur pro argento. *ib.*
POLLUTIONEM ſeminis coitus patientium lex. xiv. 1232.
Pollutum & immundum qui pollutionem inducant. 920.
Manubria vaſorum pollutionem contrahentia ex contactu reptilis. 1026.
Pollutio ſacerdotibus pro mortuis quatenus interdicta. 1404.
Pollutionis ſpecies variæ. I. 117. 178.
Pollutio ob mortuum quando permiſſa. xxxiii. 16.
Cur ea ſit omnium graviſſima. 412. Vide Immundus. Mortuus. Lugens.
Πολυάνδρειον, ſepulcretum. xxxiii. 330. 418.
POLYBII ætas. xii. 753.
Laudat ubertatem terræ Chanahan. xxix. 4.
POLYCHORDA Hebræorum inſtrumenta. xxxii. 361.

PO.

veſtitum. *ib.*
Polygamia hodie in Europa Hebræis non licet, niſi fortaſſe filios non habeans ex una, poſt annos multos matrimonii. 47.
Hebræis in Oriente polygamia licita eſt. *ibidem*.
POLYMITUM opus quale ſit. XIII. 229.
POLIODICA muſica triplex: Naturalis, Artificialis, Uniſona. XXXII. 429.
Polyodica antiquo moderna. 443.
POLYPECTRIS abacis, ſive *Taſtaturis*, veteres caruerunt. XXXII. 445.
POLYPO vir laborans, tenebatur dimittere uxorem apud Hebræos. XXX. 910.

P O M

POMŒRIUM Jeruſalem ſanctius eſt ſolo reliquarum urbium. IX. 815.
POMPEJUS cur Hieroſolymam venerit. XI. 1112.
Et quo anno Damaſcum. 1119.
Pompejus ob captam Hieroſolymam dictus Hieroſolymitanus. XXIV. 960.
Primus Hieroſolymis indiclt tributum. XXVI. 892. Vide Fiſcus.
De Pompej M. expeditione Judaica. 1197. Vide Sceptrum.
Vicit Mithridatem, ademit Syriam Tygrani regi Armeniæ, in cuſtodiam dedit Ariſtobulum, Hieroſolymam advenit & Templum quo e receperant Judæi per tres menſes obſedit cepitque. 1200.
Victoriæ jure ingreſſus eſt Templum, intravit quo non licebat niſi Sacerdotibus, ſed nihil attigit. 1201.
Locus Flori de introitu ejus in Templum, explicatur. XXVIII. 1223.
Ad eum Ariſtobulus mittit vitem auream. *ibidem*.
Pompejus in ſuo triumpho de Judæa duxit arbores balſami. XXIX. 77.

dotibus communes. 661.
Inter has galerus vel inſula. *ib.*
Pontifex quo pacto per Urim & Thummim reſponſa ſciſcitantibus reddebat. 660. Vide Urim Thummim.
Pontifici duas ſimul uxores in matrimonio habere, neſas. 668.
Pontificis ingreſſus in Sanctuarium diligenter excutitur, & illuſtratur. 672.
Vide Expiatio.
Pontificis vicarius, ejuſque munia. 684. 687.
Vide Sagan.
Pontificis initiatio primum facta per olei unctionem, non item ſub Templo ſecundo. III. 695.
Pontifex maximus apud Judæos quis audiret. IV. 519.
Præfecti aliquando & duces ita appellati. *ibidem*.
Etymon vocis. *ibid.*
Ejus veſtes recenſentur. 503. 521. Vide Veſtis.
Pontificum catalogus ab Aharone ad Templi everſionem. 512.
Explanatio introitus ejus in Sancta, ex Divo Auguſtino. 511.
Dubia aliquot contra Auguſtinum. 535.
Pontifex ſeptiduo ante diem Expiationis in conclave Parhedrim ſeparabatur. VIII. 834. Vide Conclave.
Pontifex ſi daret victimam offerendam, ipſeque eſſet אונן *in luctu*, quid juris obſervabatur. 934.
Pontifex erat princeps ſacerdotum. 936.
Qui inaugurabatur. *ib.* Vide Aharon.
Et a quibus. *ib.*
Et quis. 938.
Habebat vicarium, & ſubvicarios. *ib.*
Differentia inter Pontificem veſtitum tantummodo, & unctum. 938. 943.
Succeſſor quis. 938.
Pontifex vapulabat jure communi. 940. 944.
Non ungebatur niſi interdiu. 946.
Cæteris ſacerdotibus præſtare debebat viribus, divitiis, ſapientia, ſpecie: ſed non neceſſario. 950.
Verecundia ejus in balneis, qualis. *ib.*
Quænam eſſent ea ...
Pontifex *Verbum Dei* a Philone vocatur. 831.
Semel inauguratus, per totam vitam dignitatem retinebat. 832.
In quibuſdam rebus non diſtinguebatur a reliquo populo. *ib.*
Succeſſio Pontificum ab Aarone ad ædificatum Templum. 833.
A Templo ad captivitatem. 834.
Succeſſio eorumdem ſub Templo ſecundo. 835.
Pontificem die Expiationis adjurabant. 954.
Ejus munia illo die. *ib.*
Quid de conſeſſu ejus in פרהדרין Parhedrin. X. 252.
An Pontifex in adytum quarto introiret, ad efferendum thuribulum & acerram. XI. 235.
Pontifex non ſortiebatur miniſteria, ſed ea pro lubitu exercebat. XI. 635.
An ſemel vel pluries quotannis Sanctumſanctorum ingrederetur. 669.
Quoties die Expiationis. 670. 737.
Pontificis præparatio ad diem Expiationis. XI. 671.
Pontificis vicarius. 672.
Quid oraret Pontifex in Sanctoſanctorum. 673.
Sanctumſanctorum ingrediens figura Criſti erat. 739.
Ibi nonnulli mortui tradduntur: unde timor populi pro Zacharia. 780.
Pontifex cur appellatus כהן גדול Sacerdos maximus. XII. 7. Vide Sacerdos, Maximus, Summus.
Pontifices quot fuerint ſub utroque Templo. 9.
An fuerit quiſpiam annuus Pontifex. 10.
Nonnulli rudi minerva fuiſſe tradduntur. 83.
Veterum Pontificum ſanctitas imperfecta. 190.
Pontifex Judæorum cæterarum gentium ornamenta in ſe collegit. 586.
Pontifex novus ſemper ungendus; non item rex. 956.
Inauguratio ſub Templo ſecundo ubi oleum defecerat, per ſolas veſtes fiebat. 957.
Pontifex quaſdam cum ſuo ſuffraganeo functiones peragebat. 979.
Pontifex inter populum & ſuffraganeum conſtituebatur in conſolatione lugentium. 992.
Pon-

646.
Poteſtatem etiam ſummam exercuit poſt Babylonicam captivitatem. *649.*
Miniſterium ejus in die Expiationis omnium munium eminentiſſimum. *650.*
In eo Chriſti miniſterium præfiguratum. 838.
Pontifices Templi primi ſecundum Seder holam zutta, & Joſephum. XIII. 858.
Pontifices Templi ſecundi ab Joſedek ad Simeonem ſecundum. 863.
In eorum annis recenſendis diſcrepant inter ſe Euſebius & Chronicon Alexandrinum. 865.
Pontificum ſucceſſio ad uſque Salomonem. I. 27.
Pontificum ſumma dignitas & auctoritas. *ib.*
Pontifices a Salomone ad Templi excidium. 50.
Joſephus eorum nomina nonnihil immutavit. 53.
Hujus mutationis quæ cauſa eſſe potuerit. *ibidem.*
Pontifices ab Aharone ad vaſtatam per Romanos Hieroſolymam. 37.
Quid ſit כהן גדול דן ודנין אותו Pontifex judciat & judicatur. 53.
Ægyptii Pontificem ſuum dirimendis litibus præficiebant. 77*6*.
Pontificis nomina & epitheta. II. 521.
Quomodo & a quibus eligendus. 522.
Qui eligi non potuerint. 532.
Pontifices cur plures in Novo Teſtamento memorati. III. 3*6*.
Pontifices cum veſtimentis Pontificalibus ſcpelire, Synagogæ non licuit. XXXIII. 543.
¶ Pontifices Romani triplicem coronam geſtant. XXIX. 598.
Qui eam invenerit non ſatis conſtat: num Bonifacius octavus, an Paulus ſecundus. 598.
Cum pileo miſſam miniſtrant. *605.*
Gerunt calceos rubros cruce ſignatos. 702.
Pontifex imitans Chriſtum quotannis duodecim virorum pedes lavat. XXX. 1332.

Non tamen alienigenam. xvi. *980*.
Populo vetatur ſub pœna excidii februatio, ſeu traductio per ignem; divinationes, auguria, præſtigia &c. xv. 720.
Poterat ædificare tres urbes in terra hoſtium capta. *726*.
Luget mortem Moyſis. 852.
Dilectus fuit a Deo præter omnes alias nationes. *952*.
Per annos quadraginta fuit in deſerto. *978*.
Populus numeratur per tribus. xvi. *346*.
Summa. 348.
Ab anno ætatis vigeſimo quiſque numeratus eſt, quo dicebatur majorennis. 348.
Primogeniti, exceptis Levitis, numerati, redemti ſunt ſinguli quinque ſiclis. *366*.
Hi ſicli dati ſunt Aharoni & filiis ejus. *368*.
Populus egreſſus Ægypto numeratus fuit in deſerto Sinai: at filii eorum in campeſtribus Moab. 708.
Habebat ſeniores, principes millium, centum, quinquaginta, decem. *794*.
Redemtus eſt ab Ægypto, ob fidem, anguſtiam, clamorem, merito patrum, & pœnitentiam. xviii. *684*.
Populus aſſimilatur oleæ, quia olea nunquam amittit frondes: vel quia ut ex ea oleum eliciatur, oliva debet contundi; ſicut populus debet puniri, ut faciat opera bona. xix. *980*.
Nulla forma regiminum ab Ariſtotele expetitorum, poteſt convenire populo Iſrael ante reges. xxiv. *76*.
Populus non poteſt rebellare a rege ſuo. *868*.

P O R

PORCA, ita appellatur terra elata inter duos ſulcos. xxix. *294*.
Porca dicitur, quia jactum ſemen frumentum porricit. *ib.*
Feſtus ait, porcas eſſe raros ſulcos gratia derivandæ aquæ pluviæ factos. *296*.
PORRICIO quid ſit, & quinam ejus uſus. x. *756*.
PORRIGINIS plaga. xiv. 1128.
PORTA Suſan quæ eſſet. v. 1154.
Portæ Hieruſalem. vi. *816*.
Portæ atrii magni. viii. 823. II. *449*.
Porta equorum. ix. 588.
Portarum apud veteres orientales quænam eſſet ratio. vii. 1125.
Portæ templi Ezechielis. viii. *1198*.
Menſura earum. 1204.
Architectura. *1206*.
Longitudo. 1210.
Portæ interiores. *1216*.
Portæ in monte Templi quinque. ix. 12.
I. Chuldæ. *ibidem*.
II. Kipones. *ibidem*.
III. Hortorum. 14.
IV. Teri, vel Teſti. *ibidem*.
V. Orientalis. *16*.
Portarum tredecim in Sanctuario nomina, & uſus. 80.
Aliæ portæ. 84.
Magnitudo portæ Templi. *192*. Vide Oſtiolum.
Porta veſtibuli erat omnium portarum maxima. 234.
Portæ Templi. 248. II. 420.
Porta orientalis examinatur. ix. *579*.
Super illa depicta erat Suſan civitas. 580.
Dicitur & porta Regis. *ib.*
Proſpectus inde verſus orientem, mons Oliveti. 581.
Portæ Chuldæ meridionales duæ. *583*.
Quis inde proſpectus eſſet. 584.
Portæ occidentales quatuor. *ib.*
Prima Sallecheth, vel Kiponos aut Coponii. 585.
Secunda Parbar. *586*.
Duæ portæ & Domus Aſuphim. 588.
Quis inde proſpectus. 591.
Porta Tade ſeptemtrionalis. *ib.*
Oſtiorum eujuſvis portæ menſura. *592*.
Ædificia intra portas. *595*.
Porta Templi minutim illuſtratur. ix. *629*.
Vide Janua.

Porta

Rabbini ſeptem modo fuiſſe portas docent. 464.
Porta aquarum in Templo ſic dicta, quia per illam introducebatur ampulla aquæ libationis in feſtivitate Tabernaculorum. XVIII. 384.
Portarum Templi altitudo erat cubitorum viginti, latitudo cubitorum decem. XIX. 344.
In porta magna Templi erant duæ januæ: ſtrepitus hujus portæ audiebatur in Hiericho. 1480.
Porta Nikanoris. Vide Nicanor.
Forum in portis. Vide Synedrium.
Porta generice ſignificat locum, per quem patet aditus; ſed proprie in urbem. XXV. 1257.
Portarum uſus erat, ut in illis res venales exponerentur. *ib.*
Inſerviunt defenſioni urbium, quia inde fit impetus in hoſtes. *ib.*
In portis habebantur conciones ſacræ. 1238.
Et diſcutiebantur civilia negotia. *ib.*
Agitabantur lites, nocenteſque cauſam dicebant. 1239.
Porta ſterquilinii erat Hieroſolymis, ſic dicta, quod eo confluebant ſubtus terram omnes ſordes, & purgabantur. XXIX. 307.
PORTICUS Salomonis quænam, & ubi fuerit. V. 1153.
Porticus Templi. VIII. 823. 1156.
Porticus regia Στοὰ βασιλική. IX. 596.
Porticus Conclavium. 614.
Porticus τρίστεγοι ubi eſſent. 617.
Porticus frontiſpicii Templi. 619.

Præcepta multa divinitus revelata ſunt, quæ humanum captum ſuperant *ibid.*
Præcepta NON BONA quo ſenſu Deus dederit Iſraelitis, egregie explicat Abarbanel. 489.
An hæc ſint leges rituales. 1011.
Præcepta, ad quæ Gentes tenentur ſecundum Thalmudiſtarum placita. III. 754. Vide Noachidæ.
Præcepta quot univerſim Judæi enumerent. IV. 771.
Ob præcepti negativi tranſgreſſionem in quo eſſet opus, dabantur quadraginta plagæ: ſi non erat opus, non dabantur. XIX. 1406.
Præcepta Noachidarum erant ſeptem. Vide Jus.
Ad præcepta quæ a tempore non dependent, tenentur tam viri quam feminæ. XXX. 378.
Præceptis negativis tam viri quam feminæ tenentur. *ib.*
Omne præceptum תלויה לארץ, quod dependet a terra Iſrael, non uſurpatur niſi in terra Iſrael. *ibidem.*
Quod contra eſt de præcepto ab ea terra non dependente. *ib.*
Præcepta obſervanti prolungantur dies. *ib.*
Affirmativum præceptum eſt illud, quod a tempore non dependet. 454.
PRÆCINCTUS vineæ eſt cubitorum vel duodecim, vel ſedecim. XXIX. 403.
Præcinctus vineæ eſt ſpatium inter vineam, & maceriam. *ib.*
PRÆCIPITATIO ex alto, ſupplitium quod Judæi irrogarunt Idumæis, regnante Amaſia. XXVI. 254.
Erat Græcis & Romanis uſitata. *ib.*
PRÆDICATIONIS Evangelicæ ſymbola. XI. 881.
PRÆEXERCITAMENTA veterum Judęorum ad prophetiam. XXXII. 660.
PRÆFECTURÆ in Templo inſigniores quindecim. XII. 70.
Ordine enumerantur. 71.
PRÆFECTI excubiarum Templi munus. VIII. 876.
Non ſemper eadem hora ad illud obeundum accedebat. *ib.*
Præfecti pecuniæ fiſci ſacri. XII. 20.
Præfectus vigilium quibus præeſſet. 23.
Præfectus Cantorum & Cymbali. 24.
Præfecti ſacerdotum Hebræorum, eorumque munia recenſentur. 99.
Vide Principes.
Præfecti Synagogæ. Vide Presbyter.
Præfecti bellici, erant varii Chiliarchæ, ſive Tribuni, centuriones &c. XXVII. 173.
Tribuni regebant mille milites, centuriones centum, Pentacontarchi quinquaginta, decuriones decem. *ib.*
Præfecti præſidiarii, erant qui imperabant militibus in præſidiis. 390.
Præfecti Templi erant quatuordecim. XXIX. 955.
Præfectus annonæ, erat ille qui curare debebat ne frumentum Romæ deeſſet. 185.
PRÆFICÆ lectum funebrem præcedebant. XXXIII. 1266.
Hebraice מקוננות audiunt. 1276.
Quænam proprie eſſent Præficæ. 1278.
Luciano dicuntur σοφιςαὶ θρηνῶν Sophiſtæ lamentationum. *ib.*
PRÆLIUM quæ præparationes antecederent. XXVII. 276.
Invocabatur Deus. *ib.*
Fiebant ſacrificia. 277.
Devovebantur urbes, trophæa, ſpolia. 277. 278.
Dabantur teſſeræ vel ſigna, quibus milites internoſcerentur. 278.
Imperatores e loco edito alloquebantur milites. 279.
Hine in nummis cuſis ob victorias, ponuntur Imperatores ſtantes cum epigraphe *Allocutio*. 280.
Inſtructa acie utraque & in procinctu ſtante, procedebant *πυροφόροι ignifieri*, & in medium ſpatium facem ardentem laurumque geſtabant manu: ſymbola videlicet ardoris militum & victoriæ. *ib.*
Nefas erat eos occidere. *ib.*
Incolæ novi orbis inter ſpatium duorum exercituum

Præputium arborum. XII. 1097. Vide Arbor. Annus.
Præputium quatenus conſideretur ob circumciſionem. XIV. 1074.
Et ob Arbores atque plantas. 1360.
Hinc præputiatæ planctæ. I. 71.
Quarum fructus prohibiti. *ib.*
Præputium proprie eſt caro, quę penem obtegit. XXII. 1042.
Multi Judæi ſatagentes tollere ſignum circumciſionis e carne ſua, nolenteſque Judæi videri, arte quadam medica præputium inducebant: unde recutiti, & repræputiati dicti. XXII. 1168. 1184.
Vis Hebraici verbi explicatur. 1169.
Attractio illa fieri poteſt vel per hominem, vel per ægritudinem. 1170.
Hebræi quos circumcidi iterum voluit Joſue, exiſtimantur tales fuiſſe. *ib.*
Faciunt nunc quidam Judæi ob elegantiam: quidam ob majorem voluptatem, quæ amittitur ob circumciſionem. 1170. 1191.
Quod eſt grave peccatum. 1173.
Quodque Apoſtolus monet cavendum. 1179. 1186.
Multi male habiti a Romanis, ne putarentur Hebræi, præputium attrahebant. 1174.
Medica arte, & inſtrumento quod vocant ſpatiſterem, glandis cuticula attrahitur, conſuitur, glutino circum conſtringitur, & recuperatur præputium. 1177.
Quod dicitur inveniſſe Eſau frater Jacobi. *ibidem.*
Multi recutiti denuo juſſi ſunt ſubire circumciſionem. 1175.
Exponitur modus inventus a Celſo ad reducendum præputium. 1178. 1192.
Præputium inducunt quædam medicamenta. 1178. 1193.
Præputiati erant immundi, nec poterant comedere de primitiis. 1182.

De Judæorum precibus multa notantur. 863.
Preces dicuntur עבודה, miniſterium. xv. 560.
Preces omnium operum eſt præſtantiſſimum. xvi. 822. xxi. 540. Vide Oratio.
De modo fundendi preces. xvi. 824.
In fine precum cœtus reſpondebat Amen. *ibidem*.
Preces multiplicatæ exaudiuntur. xviii. 766.
Erant preces matutinæ & veſpertinæ: num veſpertinæ dicendæ ſint ex debito, diſſenſio eſt inter Scholas. 772.
Dividens orationem שמע, tranſire debet ante Arcam & elevare manum ſuam: ſi legens ſit puer; pater illius hoc facit. 972. Vide Lectio.
Preces matutinæ poterant recitari uſque ad meridiem: veſpertinæ uſque ad veſperam. xx. 16.
Preces addititiæ poterant recitari per totum diem. *ibidem*.
Orabio brevis erat hæc: *Fac voluntatem tuam in cœlo; da quietem metuentibus te in terra; & quod places oculis tuis fac. Benedictus qui exaudit orationem*. 18.
Preces fieri non debent neque ſuper lecto, neque ſuper ſella, neque ſuper ſede, neque ſuper loco edito. 20.
Preces publicæ ſunt potiores privatis. xxi. 31.
Preces recitandæ ſunt horis diei ſtatutis. 36.
Fiebant bis per diem, juxta numerum ſacrificiorum jugium. 37.
Quo die erant ſacrificia additicia, addebatur & tertia precatio. *ibidem*.
Diebus Sabbathinis & feſtis quater orabatur. *ibidem*.
Precandi præceptum eſt a Deo; tempus, a magiſtris. 39.
Preces Judæorum a Thalmudiſtis comparantur palæ, quæ ſicut invertit frumentum, ita illæ ex irato placant Deum. xxi. 539. 583.
Preces everſa Urbe, ſucceſſere in locum ſacrificiorum. 540.
Preces ad Deum ſolum fundendæ. xxi. 542. 585.
Deinde figere lumina terræ, vel in ſignum humilitatis, vel ne quid vagi videretur. xxi. 558.
Gentiles, & Chriſtiani primitivi velatione capitis hanc evagationem fugiebant. 558.
Stantes extra terram Iſrael, inter precandum habebant faciem verſam erga Jeruſalem: ſtantes vero in Jeruſalem, erga Templum. xvi. 502. xxi. 559. 592.
Manum ſiniſtram imponebant cordi, dexteram ſiniſtræ, & pedes arctius continebant. xxi. 560. 593.
Solebant quatuor modis venerationes facere: Inclinatione verticis, demiſſione capitis cum ſuperiori parte corporis, flexione genuum, proſtratione in faciem totius corporis, manibus pedibuſque extenſis. 561.
Precans, ſi ſternutare volebat, recedebat quatuor cubitos, & ſternutabat. 562.
Non debebat orans extollere vocem, nec ſolum corde orare; ſed præſcindere quaſi verba in labiis. 562. 593.
Putabant Hebræi Deum non exaudire preces, niſi fuſas in Synagoga. 563.
Immo orans poſt Synagogam, vocabatur impius. 564.
Quiſque habebat locum proprium in Synagoga ad orandum. 564. 594.
Locus orandi ſive publicus ſive privatus, debebat eſſe declivior, in quo facies, nulla mole interjecta, converti poſſet ad parietem: deinde feneſtræ & januæ loci verſus Hieroſolymam apertæ. 565.
Incurvatio non poterat ab orante fieri in loco lapidibus ſtrato: ne ſi eſſet in lapide aliqua inciſa imago, idololatraret. 566.
Iter agentes poterant orare in navi, in curru &c. 567.
In balneis, & in locis immundis nefas erat orare. 568.
Tria erant orandi tempora: mane, meridie, veſpere. 569. 596.
Ad quælibet viſa, ad quælibet ſubita rerum precabantur Deum. 570.

Pre-

607.
Precandi ritus Ethnici ab Hebræis acceperunt. 608.
Non Hebræi a Gentilibus, quod vult Spencerus. 608.
Preces Hebræorum ut a Deo exaudirentur, debebant fieri corde ad Meſſiam converſo. 612.
Preces aliæ ſunt προσευχαὶ, aliæ ψαλμοὶ, aliæ εὐχαριστίαι. XXII. 469.
Judæi habent formulam quamdam precationis, vel Confeſſionis potius, quam precibus quotidianis interſerunt, qua Deum vindicem & redemtorem ſuum celebrant. 783.
Duplex formula eſt, matutina & veſpertina. 784.
Matutina reſpicit liberationem jam factam ex Ægypto: veſpertina faciendam per Meſſiam. *ibidem*.
Formulæ precum Judaicarum. 793.
PRELUM, inſtrumentum quo panni comprimuntur. XXIX. 415.
Prelum, trabs in torculari, qua uva calcata premitur. 427.
Ex carpino atra ob duritiem Cato prelum faciendum docer. *ib.*
PRESBYTER, πρεσβύτερος, varie accipitur. IV. 644.
Præsbyteri Synagogæ, dicti & ſeniores, erant ex nobiliſſimis & ſapientiſſimis. XXI. 125.
Præerant Synagogæ una cum Archiſynagogo, Archiereis, & Hiereis. *ib.*
Presbyteri dicuntur etiam præfecti cœtus, paſtores, & *parnaſim*. 245.
Quod nomen eſt a paſcendo. 249.
Titulus paſtoris Deo tribuitur in Scripturis. 250.
Et præfectis populi ad ſimilitudinem Dei. XXI. 251.
Præclariſſimos duces ſui populi Deus elegit ex paſtoribus armentorum. 252.

in heterogeneo, & in Cavi; non in mortuo. 1314.
Primitiæ præcedebant decimas. xx. 380.
Primitiæ ex terra extra Iſraeliticam non adducebantur: erant ex iiſdem ſpeciebus, ex quibus decima. xx. 380.
Hilleliani volebant debere eſſe partem XLm. Sammæani XXXm. Judæi vulgo Lm. tenaces vero LXm. *ib.*
Colonus dabat has primitias cuicumque volebat ſacerdoti: & ſacerdotes mundi in terra ſancta eas comedebent. *ib.*
Primitiæ proprie dicuntur, quæ Diis offeruntur de fructibus novis, aut fetibus gregis: ita Donatus. xx. 746.
Ideo tot leges Deus dedit de primitiis, ut popopulus averteretur a ſuperſtitionibus, quibus addicti erant Ægyptii erga Deos ſuos. xx. 747.
Ægyptios, Græcos, Romanos primitiis Deos ſuos coluiſſe, probatur teſtimoniis. xx. 747. 748.
Hoc faciebant cauſa oſtendendæ gratitudinis, & procurandæ fertilitatis. 748.
Quoſdam ritus adhibitos a Gentilibus in oblatione primitiarum, adhibuere etiam Hebræi non ex lege Divina, ſed pro tempore. xx. 750.
Gentiles oblaturi primitias circumferebant ramos, unde lana, panis, ficus, aliique fructus pendebant. Hos ramos geſtabant etiam Hebræi. *ib.*
Gentiles tripudiis & choreis debacchabantur temporæ quo primitiæ offerebantur: & Hebræi juſſi ſunt iis diebus lætari. *ib.*
Opipare epulabantur gentiles: Etiam Hebræi in ſuis tabernaculis laute comedebant. xx. 751.
Ethnicis ſolemne fuit multa cum pompa eos dies celebrare: ab hac pompa non abhorruerunt Hebræi. *ib.*
Ritu etiam conveniebant. 753.
Judæi caniſtris eas offerebant: Ægyptii vaſcula hordei & tritici offerebant Iſidi: Græci panem Cereri offerebant in cartallis, virgi-
Dandę erant ſacerdotibus. 495.
Qui poſſent comedere de primitiis. 496.
Ethnicis primitias frugum offerre in feſtis Cerealibus mos fuit. 302.
Primitię fructuum offerebantur & Diis Laribus. xxx. 686.
PRIMITIVA a Sacerdotibus ubi comedenda. xiii. 1100.
Nomine primitivorum terrę veniunt triticum, hordeum, uvę, ficus, malogranata, olivę, dactyli, tritici autem ſunt genera quinque. xvi. 840. xix. 1128.
Alii addunt & ficus. xx. 380.
Hęc dicebantur primitiva cœtus quia a tota congregatione offerebantur; & primitiva privati, quia privatus quiſque offerebat. xvi. 1086.
Primitivorum fructus debebant eſſe ex lectiſſimis, & niſi vię longinquitas impediret, recentes offerendi erant Hieroſolymam. xx. 380.
Non erat definita quantitas, ita ut quis totum proventum poſſet conſecrare in primitiva. *ibidem.*
Sapientes tamen decreverunt dandam eſſe ſexageſimam. *ib.*
Adductio primitivorum erat admodum ſolemnis, publica confeſſione, cantico, ſacrificio. *ibidem.*
Ea vel ipſe poſſeſſor fructuum, vel alius ejus nomine in caniſtro offerebat, atque in atrio ſacerdotibus dabat, qui fructus inter ſe dividebant, & Hieroſolymis comedendi erant. *ibidem.*
Tempus adductionis primitivorum, erat intra feſtum Pentecoſtes & Encæniorum. *ib.*
Hęc erat prima fructuum ſeparatio, quę antecedebat ſeparationem primitiarum. *ib.*
Primitiva liquida non adducuntur. 888.
In primitivis tenentur domini cautione futuri damni. 890.
Primitiva non adducuntur ante Pentecoſten: & ſi adducantur, exſpectatur dum adveniat, legaturque ſuper illis confeſſio. xx. 970.
Omnes proſelyti adducunt, ſed non legunt. *ib.*
Si

Si arbores non ſint perfectæ, non tenentur earum fructus ad primitiva. 980.
Hortulani, conductores tyranni non adducunt, quia offerentes debent eſſe domini agrorum. *ibidem*.
Peregrinus adducit, at non legit; quia non poteſt dicere, *Ut juravit Deus patribus noſtris*. 982.
Tutores, legatus, obſtructus, androgynus adducunt, ſed non legunt. *ib.*
Adductio fieri poteras etiam ex Ghemara Hieroſolymitana, a Pentecoſte ad feſtum Tabernaculorum. 984.
Propter primitiva rei ſunt mortis, & quintæ partis: ſunt interdicta alienis: ſunt facultates ſacerdotum, & adſcendunt in uno & centum, & requirunt lotionem manuum, & occaſum ſolis. 1002.
Primitiva requirunt adductionem & confeſſionem; & ſunt interdicta lugenti. *ib.*
Requirunt canticum, ventilationem, pernoctationem. *ib.*
Ad primitiva obligantur alium, cepæ &c. xx. 1014.
Ita adducebant primitiva: Omnes civitates ſtationariæ congregabantur in urbe ſtationis, & dormiebant in platea civitatis. Pręfectus illius dicebat, *Surgite & aſcendamus in Sion ad Dominum*. 1022.
Proximi adducebant primitiva & uvas, remotiores caricas & uvas paſſas. Bos eos præcedebat cujus cornua erant obducta auro, & corona oleagina impoſita capiti: tibia reſonabat ante eos. Prope Hieroſolymam præmittebant nuncios, & coronabant primitiva. Duces, Inſpectores, Theſaurarii occurrebant illis juxta honorem intrantium. Artifices conſiſtebant ante eos & ſalutabant dicente: Fratres noſtri, viri loci N. N. venite in pace. *ibidem*.

1326.
Omnes ſanctitates, in quibus vitium ſtabile præceſſerit earum ſanctificationem, & redemtæ fuerint, obligantur ad primogenitum, & ad dona ſacerdotum: eorum nati ſunt profani, & redimuntur perfecti. *ibidem*.
Si quis illas tondeat, aut iis opus faciat, vapulabit quadraginta. *ib.*
In animali minuto primogenito triginta dies, in craſſo quinquaginta adhærere debet Iſraelita. 1332.
Primogenitum & decimum biennia vel triennia legitima ſunt. *ib.*
Omnia primogenita interdicta ſacrificiis poſſunt vendi, & necari in macello. 1334.
In primogenitis non enumerabantur niſi ſacerdotes ſoli. 1336.
Alii Rabbini dicunt annumeratos fuiſſe etiam alios Iſraelitas. *ib.*
Primogenita perfecta non ſunt æſtimanda, quia ſacrificabantur; ſed tantummodo vitiata. *ibidem*.
Cuncta vitia reprobant primogenitum. XIX. 1338.
Etiam homo reprobatur vitiis ſtabilibus aut inſtabilibus: lippus, gibboſus, eunuchus per manus hominum, & naturalis &c. XIX. 1342.
Qui naſcitur per abortum eſt primogenitus, licet naſcatur menſe octavo: & qui expromit ex utero caput & majorem ſui partem, licet ſtatim moriatur, abſolvit deinde naſciturum a primogenitura: neque dantur quinque ſicli ſacerdoti pro redemtione. XIX. 1344.
Plures quæſtiones de ortu huc ſpectantes. XIX. 1346.
Si pater det quinque ſiclos quinque ſacerdotibus, ſingulis ſingulos, filius redimitur. XIX. 1348.
Primogenitum apud Iſraelitam facit commutationem, non apud Sacerdotes. 1358.
Primogenita animalium non ſanctificabantur, cum Rabbinicis quæſtionibus. 185.
Quod ſi primogenitum commutetur, etiam commutatio erit ſanctificata. 186.
Neque in hoc conveniunt inter ſe Rabbini. *ibidem*.
Primogenitum naſcens ſeipſum ſanctificat, & proinde non indiget ſanctificatione. 181.
Primogenitum pecoris mundi non poterat redimi; nam ſanguis illius erat ſpargendus. *ibidem*.
Explicatur præceptum ex Siphre. *ib.*
Proponuntur caſus Rabbinici de vitio animalis. 189.
Primogeniti ſacrificati caro comedi debebat intra dies duos, & noctem unam. 190.
Quæſtiones ex Siphre de modo & loco comedendi eam carnem. 191.
Primogenitum vitiatum non debebat ſacrificari, ſed erat edendum a dominis. *ib.*
In Siphre habetur explicatio hujus præcepti cum Rabbinicis quæſtionibus. 192.
Explicatur item ex Peſikta cum quæſtionibus. 193.
Cum primogenito bovis non licebat ex divino præcepto opus facere; neque primogenitum ovis tondere. *ib.*
Ex Siphre explicatur quid operis nomine intelligatur, quidve tonſionis. 194.
At cum primogenito hominis licebat opus facere. 195.
Primogenitum aſini ex præcepto erat redimendum agno. *ib.*
Ex Mechiltha habetur explicatio cum quæſtionibus. 196.
Itemque e Siphre. 197.
Debebant primogenita ſacrificari anno ab eorum nativitate completo. 206.
Lex de primogenito uxoris exoſæ. XXX. 362.
Ejuſdem legis expoſitio ex Jonathane & Siphre.
Pater non poterat præferre filium dilectæ primogenito exoſæ. *ib.*
Immo ſi multæ uxores ſint, & multi filii; primogenitus exoſæ anteferendus eſt omnibus,

ibidem.

Et ſi pater erat pauperimus, illi reſtituebat ſacerdos datum redemtionis pretium. *ib.*

Primogeniti ante legem datam munere ſacerdotali fulgebant. XII. 2. 83. 219. XIII. 135.

PRIMOGENITURÆ Jus. III. 418.

Hoc jure primogeniti duas hereditatis partes conſequebantur. III. 418. XXX. 363.

Hinc duplex Eliſæi ſpiritus eleganter explicatur. III. 418.

Primogenitura tranſibat in filias & neptes, ſi non aderant mares. XVI. 782. XXX. 286.

PRIMUM ſacrificium a ſacerdote, vel Pontifice oblatum. VIII. 956.

PRINCEPS claſſis ראש משמר quis eſſet: IX. 854.

Princeps domus ראש בית אב. *ib.*

Epilogus diſputationis Principis Synedrii & Levitæ de portione accepta. IX. 138.

Principum Sacerdotum, ἀρχιερέων, conclave. XIII. 943.

Principibus non eſſe detrahendum. XIV. 544.

Ob mortem principis omnes ſe polluent, etiam ſacerdotes. XXXIII. 14.

Principi omnes adſtare tenentur, præter lugentem & ægrotum. 54.

Cur Satan vocatur *Principes mundi*. 777.

Principes & phylarchæ ſuas moderabantur tribus. IV. 701.

Eorum ante & poſt reges munia explicantur. *ibidem*.

Duodenarius principum numerus etiam poſt abductas decem tribus ſemper obtinuit. IV. 703.

Principes familiarum qui eſſent. *ib.*

Eorum munia. 705.

Principes civitatum, & eorum munia. 707.

Cur Judiciorum præſides dicti. 711.

Principes in Iſrael erant illi, qui cogebant populum ut audirent verba legis, ne quis incederet in obfirmatione cordis ſui. XVI. 970.

Principes cum gerant vices Deorum, eadem re-

1382.
Profana mulier a Sacerdotibus in matrimonium duci non poterat. xxx. 38.
Quęnam profanę nomine intelligenda ſit, non omnes Rabbini conveniunt. *ibidem*.
Profana dicebatur femina ex prohibitis ſacerdoti a ſacerdote compreſſa; ut meretrix, repudiata. *ibidem*.
Vel profana eſt mulier nata a muliere Sacerdotibus prohibita. *39*.
Profana etiam dicebatur ea mulier, quę habebat illa corporis vitia, quę ſacerdotem profanum reddebant. *93*.
Profanata eſt, quę nata eſt ex aliqua ex profanatis. 210.
Profanati filii cenſebantur filii proſelyti. xxx. 560.
Profani erant quadruplici gradu. *664*.
Quęſtiones Rabbinicę huc facientes. *ib.*
Profanum quippiam dicitur lato, vel ſtricto modo. 1167.
PROJECTIO damnatorum in foveam belluarum, legitur etiam in Sacris Literis. xxvi. 255.
Erat pœna in reos adhibita & a Romanis. *ibidem*.
PROMISSAM terram qua ratione aſſecutos Judęos Tacitus doceat. II. 308.
PROMONTORIA Album, & Viride. vii. 168.
Rubrum. 178.
Promontorium Bonę ſpei an ſuperatum ſub Salomonem rege. 314.
PROMYLIUS, Deus qui pręſidebat molis. xxix. 289.
PRONAUM, ſive אולם, quid & ubi eſſet. x. 931.
Quę in illo aſſervarentur. *ib.*
Pronai porta diligenter deſcribitur. II. 481.
In pronao regum donaria plurima fuerunt. *460*. Vide Porta, Atrium, Veſtibulum, Donaria, Lychnus, Helena.
PRONUNCIATIO quorumdam Judęorum. vi. 780.
Pronunciatio nominis יהוה, an in Templo ſecundo ceſſarit. xii. 429. Vide Jehova, Nomen.
Prophetę cur inter perſonas ſacras non cenſeantur. iv. 501.
Propheta נביא, προφήτης, unde derivetur, ejuſque definitio. 586.
Prophetarum collegia in ſingulis civitatibus. *579*. 590.
Recenſentur qui ſub regibus & in captivitate floruerunt. 580.
Prophetarum ultimus, Nehemias. 590.
Prophetę Deum per Oraculum conſulebant. 582.
Quomodo. 591.
Prophetarum lectio apud hodiernos Hebręos. 934.
Prophetans quod non audivit, prophetans aliter atque audivit; prophetans nomine Idololatrię, debebant interfici ſtrangulatione. xv. *726*. xvi. *994*. xxv. *294*. 882.
Prophetans per imprudentiam eſt reus mortis. xv. *726*.
Non autem prophetans per errorem. *ib.*
Prophetę non videbant ab novem ſpeculis. 1010.
Domus prophetarum erant ſcholę. xxi. 788.
Eorum diſcipuli dicebantur *filii*, & filii ſapientum. *789*.
Prophetę appellati ſunt Vates, Speculatores, Angeli, Legati, Conſiliarii. *926*.
Prophetarum examen ſpectabat ad Synedrium. *927*.
Prophetę ungebantur. xxiv. 457.
Doſitęus Samaritanus, unde Doſitęorum ſecta, putavit prophetas inſtinctu Spirituſſancti non eſſe loquutos, eoſque repudiabat. xxii. *59*. *634*.
Prophetis non fuit licitum fingere quinque literas novas, multo minus Ezræ licuit fingere omnes. xxviii. *980*.
Nulli prophetarum libri literis Samaritanis ſcripti ſunt. *980*.
Prophetarum diſcipuli illis officia ſervilia præſtabant. xxix. *886*.
In prophetarum libris occurrunt pietatis flores, qui corda legentium inſtruunt, & inflammant. xxxi. 2.

Pro-

aſſignari poſſunt. *393*.
Exempla afferuntur. *ib.*
Senſus item exemplorum exponitur. *ib.*
Aliud exemplum ex Balahami vaticinio in verſus Latinos translato. *398*.
Prophetæ ſinguli characterem proprium habent. 401.
PROPHETIA quando ceſſavit. XII. 772.
Prophetiæ donum ſi quando prophetæ non habebant, per Urim & Thummim ſupplebatur. 803.
Prophetia per יציבה, ſive ſtandi verba aliquando exprimitur. XIV. 272.
Prophetia & prophetare אתנבא, quid ſit. XXXII. 519.
Prophetiæ gradus quatuor. III. 334.
Qui dicantur in Iſraele ceſſaſſe. 334. 337.
Prophetiam abſcondens; permittens ſuper verba prophetæ; & propheta tranſgrediens puniuntur morte, per manum Dei. XV. 724. XVI. *994*.
Prophetia ceſſavit anno Mundi 1408. in Iſraele. XVI. 45*6*.
In prophetia ſunt gradus, ut unus propheta ſit major altero. XXI. *927*.
Prophetia vera non corrumpebat mentem, ſed firmabat. *929*.
Prophetia morte Ezræ deſiit. XXI. 1104.
Prophetiæ gradus ſunt quatuor. XXIV. 172.
I. Cum quis ſingulari Spirituſſancti impetu ſic erumpit, ut neſciat unde hoc proveniat, & canit: ſic prophetarunt David, Salomon, Saul. *ibidem*.
II. Cum imaginatio prophetæ exhibita ſpecie afficitur. *ib.*
III. Cum oculus res vere præſentes videt. *ibidem*.
IV. Cum videt, & loquutio fit: hic gradus eſt angelicus, & Moyſes ad eum pervenit. *ibidem*.
Signa addita ſunt ad prophetias. XXVIII. 82*6*.

Oblatio etiam olim requirebatur : hodie ſatis eſt ſi ea promittatur, quando Templum reſtituetur. 815. 856.
Circumciditur adultus eodem modo, quo infans. 816. 853.
Sanato circumciſionis vulnere baptizatur in præſentia trium : & quia baptiſmus eſt neceſſarias, non baptizatur in ſabbatho, non in feſto die, non noctu. Ita tamen baptizatus, eſſet proſelytus. XXII. 817. 855. 877. 923. XXIV. 704.
Illi tres dum in aqua ſtat, eum monent de præceptis. XXII. *ibid.*
Si ſit femina immergitur in aqua uſque ad collum, & tres viri ſtant foris. XXII. 818. 925.
Ita initiatus, eſt proſelytus. 926.
Proceditur alio modo cum parvulis, & feminis quæ fiunt proſelytæ cauſa captivitatis, vel nuptiarum. *ibid.*
Parvulus baptizatur ex decreto ſenatus. 819.
Tempore Davidis & Salomonis quomodo dicatur non fuiſſe factos proſelytos. XXII. 824. 878.
Si proſelytus mortuus eſſet quin relinqueret filium Iſraelitam, bona illius erant primi occupantis. 831.
Et filius ex eo genitus ex ethnica dum erat gentilis, non erat primogenitus; nullamque partem in hereditate habebat. *ib.*
Iſraelitæ & proſelyti eadem eſt ratio apud Deum. 833.
Conſequebatur proſelytus jus civitatis. 833. 856.
Et jus ſacrorum. 835. 856.
Et jus connubii. 856.
Male tamen proſelyti habebantur ab Judæis. 837. 879.
Jamdiu proſelytos domicilii nullos Hebræi recipiunt. 839.
Quos florentibus rebus receperunt, voluerunt ut ſervarent præcepta Noachidarum. XXII. 841.
Hi negotiationis cauſa inter Hebræos ut plurimum verſabantur. 858.

[illegible]
Si nati fuiſſent ex femina gentili, cenſebantur gentiles. *ib.*
Proſelyti domicilii non admittebantur ad ſolemnitates. 661.
Proſelytus domicilii nemo poterat fieri, niſi obſervaret præcepta Noachidarum. 662.
Nam ſi talis non fuiſſet, ſemper erat immundus. 664.
Proſelytis domicilii erigendi in Judæa ſtatuas, ſaxa dolandi ſeu figurandi, lucos plantandi non permittebatur facultas, ne Judæi provocarentur ad Idololatriam. 667.
Afferuntur Thalmudiſtarum auctoritates ad hæc illuſtranda. *ib.*
Proſelyti hæc facientes puniebantur a Synedrio. 691.
Actus quidam, ut habitum ſexus mentiri, veſtes heterogeneas geſtare &c. proſelytis domicilii interdicebantur. 694.
Proſelyti domicilii Deum blaſphemantes, lapidabantur. 749.
Multæ Thalmudicorum diſtinctiones huc facientes adducuntur. *ibidem.*
Lapidati tamen non ſuſpendebantur ut Judæi. 753.
Proſelyti nulla pœna forenſi tenebantur, ſi aliquo cultu externo falſum Deum coluiſſent. 763.
Non omnibus ſacris Hebræis poterant intereſſe proſelyti domicilii. 774.
Poterant in Templo orare. 775.
Feſtorum ac ſolemnitatum obſervatio proſelytis interdicta. 784.
Flagris puniebantur, ſi eos dies obſervaſſent. 875.
Celebrationi tamen feſtivitatum poterant intereſſe. *ibidem.*
Arcebantur proſelyti domicilii etiam ab intermurali Templi. 786.
In parte exteriori Templi illis fas erat orare, & ſacrificia offerre. 787.
Proſelyti juſtitiæ ad quemdam cultum exteriorem ſupremo numini præſtandum tenebantur. 798.

Hoc

luerunt. *ibidem*.
Proſelytus juſtitiæ cum proſelyta itidem Juſtitiæ ex quacumque gente, rite inibat conjugium. 1163.
Coire non poterat cum ancilla gentili. *ib.*
Dum gentilis fiebat proſelytus, omnis cognatio per regenerationem peribat. *ib.*
Filii nati ab ancilla in gentilitate conſtituta, nullam cognationem habebant cum filiis natis ab eadem facta proſelyta. 1164.
Mater tamen & ſoror uterina ſervi, erant interdictæ eidem ſervo facto proſelyto. 1165.
Ex Scribarum placitis cognationes ex parte materna erant obſervandæ a proſelytis factis e ſervis. 1167.
Natus a proſelyto nunquam poterat fieri dux exercitus, decurio, judex &c. 1176.
Proſelyti mortui ſine liberis bona erant occupantis. Nam ejus cognati non cenſebantur amplius tales, & proinde neque heredes. 1215.
Proſelyti domicilii erant participes eleemoſynarum, ſed non reliquorum donorum pauperum. 1231.
Proſelytus domicilii ſi concubuiſſet cum ſponſa Iſraelitide, puniebatur gladio: ſi cum gentili, nequaquam. 1355.
Proſelyti filia, quia ſimilis erat filiæ profani maris, non poterat nubere Sacerdoti. xxx. 217. 560.
Proſelyti & proſelytæ facti ob amorem, ab initio non recipiebantur: poſtea tamen fuerunt recepti. 542.
Proſelytorum tempore Salomonis fuerunt ſeptuaginta millia, qui portabant onera; & octoginta millia, qui cædebant lapides in montibus. 548.
Proſelyti Thadmor erant legitimi. 550.
Filii proſelyti cenſebantur profanati. 556.
Proſelytus non poterat comedere ſanctitates. 826.

Nullum Pſalmum eſſe metricum multi dixe-
runt. 18.
In illis tamen ſanctus Hieronymus agnoſcit & pedes, & rhythmum. 19.
In Pſalmis poeſis metrica eſt contractior. 24.
Quidam heroico carmine conſcripti ſunt. 26.
Quibuſdam inſunt imagines petitæ a rebus naturalibus. 222.
Vel a rebus ſacris. 244.
Vel ab Hiſtoria ſacra derivatis. 252. 256.
Quidam pertinent ad navigationem & commercia. 285.
Alii continent myſticas alegorias. 289. 290.
In XVIII. agitur modo de victoria David. 292.
In CX. de reſurrectione, & regno Meſſiæ. *ibidem*.
Quibuſdam inſunt comparationes. 301. 303.
Et proſopopœiæ. 305.
In CXXXIX. 7. quomodo legenda duo membra. 339.
Quidam Pſalmi facti videntur ut alternis choris cantarentur. 369.
Cantabantur a Sacerdotibus & Levitis. 370.
Quidam pro elegiis haberi poſſunt. 423.
Pſalmi XLII. translatio in verſus Latinos. *ibidem*.
Ejus artificium perpenditur. 424.
Alia ejus Pſalmi explicatio. 429.
Pſalmi alphabethici referuntur ad poeſin didacticam. 438.
Quidam ſunt odæ. 442. 446. 450. 456. 457. 461.
Nonnulli compoſiti videntur a cantorum principibus. 444.
Quorumdam Pſalmorum characteres. 446.
Pſalmi CXXXIII. verſio in odem Alcaicam. 446.
Titulus *Ode aſcenſionum*. 447.
Ejus Pſalmi pulcritudo. 448.
Explicantur. 449.
De titulis Pſalmorum nihil certi ſtatui poteſt. 450.
Voces muſicæ, & poeſis Pſalmorum ignoratur. *ibidem*.
Pſalmi XCII. artificium exponitur. 450.
Pſalmus XIX. a Lowtho in verſus Latinos translatus. 457.
Pſalmi alphabetici ſunt ſeptem. 721.
Pſalmi XXV. analyſis poetica. *ib.*
Item XXXIVi. alphabetici ſecundi. 728.
Et tertii. 735.
Et quarti. 750.
Et quinti. 753.
Et ſexti. 758.
Et ſeptimi. 759.
Pſalmi plures affectus animi in Deum excitant. 835.
CXXXVIIIs. Dei ſcientiam ob oculos ponit. 836.
Collectio CL. Pſalmorum, dicitur Pſalterium. 839.
Quid nonnulli Pſalmi contineant. 840. 841.
In illis eſt ſumma figurarum varietas. 842.
Exponitur XCs. *ib.*
Qui male recenſetur inter dramaticos. 843.
Quidam Pſalmi illuſtrantur. 857. 864. 869.
Pſalmi cantabantur cum variis inſtrumentis muſicis. 877.
Pſalterium antiquum edidit Thomaſius cardinalis. 878.
Pſalmi in MS. codice Hebræo Bibl. regis Chriſtianiſſimi, reperiuntur diſtincti verſibus. 879.
Pſalmi conſtant verſibus Heroicis. 887.
Certis melodiis accommodati fuerunt. 911.
Impium eſt putare in Pſalmis quidquam fingi. 975.
Leges poeſeos nullo modo in Pſalmos quadrare poſſunt. 976.
Pſalmi in verſus ſimiliter deſinentes diſpoſiti fuerunt ab Johanne Clerico. 1001.
In Pſalmis exſcribendis librarii quædam tranſpoſuerunt. 1011.
Et verbum pro verbo poſt Babylonicam captivitatem ſubſtituerunt. 1012.
Pſalmus CL. in verſus Hebraicos diſpoſitus. 1017.
Qui facti ſunt in laudem Dei præſeferunt הללויה hallelujah. *ibidem*.
Diviſio Pſalmorum in verſiculos per Franciſcum Hare. XXXI. 1021.
Omnium Pſalmorum verſus ſunt MDCLX. 1033.
Quorumdam Pſalmorum examen, & caſtigationes. 1037.

Nul-

Pſalmi non continent, ut quidam credunt, futuram Eccleſiæ ſeriem non interruptam a Davide ad uſque finem ſeculi. *ib.*
Huetius putat ſic ab Ezra fuiſſe digeſtos, ut in Templo canebantur. *ib.*
Refellitur: 1083.
De Pſalmorum chronologia nihil certi ſtatui poteſt. *ib.*
Tredecim tantum habent titulos, in quibus ſcribendi occaſio memoretur. *ib.*
De variis titulis. 1084.
Quibuſdam additur nomen inſtrumanti, vel modi. *ib.*
Titulorum magna eſt obſcuritas, quia inſtrumentorum nomina ignorantur. 1085.
Quis titulos adjecerit. 1085.
Hare putat auctores non appoſuiſſe titulos. 1089.
In Novo Teſtamento Davidi attribuuntur Pſalmi, qui nullum habent titulum. *ib.*
Rationes, quibus perſuaderi poſſit, olim eos habuiſſe titulos ſuos. *ib.*
Multos ſcripſit David, dum privatam vitam ageret. 1088.
Titulorum phraſis eſt ſequiorum temporum. 1089.
Sunt tamen antiquiores Græca verſione, quod in illa contineantur. 1090.
Animadverſiones & caſtigationes in Pſalmos, ſervato Pſalmorum & verſuum ordine. 1091.
Canticum Deuteron. diſpoſitum matrice ab Johanne Clerico ex una parte, & ab Hare ex altera. 1525.
Quædam addit Hore ad ea, quæ ſcripſit in libro ſuo. 1533.
PSALTERIUM inſtrumentum etiam Naula dicitur. XXXII. 177.
Deſcribitur. 264.
Davidicum quale fuerit. XXXII. 362.
Pſalterium ſive liber Pſalmorum. XXXII. 308. 314. 318. Vide Pſalmus.

ſuperveniſſent ſeptem continui dies puri. *ibidem*.
Si feminam pariebat erat immunda per dies quatuordecim. 14.
Per quadraginta dies ſedebat in ſanguine purificationis in partu maris, per *60*. in partu feminæ, poſt quos veniebat ad Templum. *ibidem*.
Si abortum fecerat, per dies 80. non poterat venire in Templum. *16*.
Primo adveniens poſt partum in Templum, offerebat in holocauſtum aut agnam, aut duas turtures, aut duos filios columbarum; unum in holocauſtum, alterum in ſacrificium. 18.
Veſpere diei afflictionis poterat calceos induere. *16*.
Puerperarum domi ſi maſculum peperiſſent, oleaginea; ſi femellam, aurea corona ornabantur. xxx. 1283.

P U G

PUGILLATIO. Vide infra Pugillus.
PUGILLO colligere Sacerdotibus mandatum. viii. *974*.
Pugillus offerendus ſuper altari, non ſummebatur ex panibus propoſitionis. x. 1*068*.
Pugillus ſuffitus prolixe deſcribitur. xi. 185.
In כף reponebatur ex acevra. 1*99*.
Pugillatio quomodo fieret. 213. *636*.
Pugillum ex fertis decerpebant Sacerdotes. xiii. 102*9*.
Pugillationis קמיצה regulæ & canones. xiv. *668*.
Pugillatio ſignificabat accipere pauxillum ſimilæ, vel placentæ perfuſæ oleo. xv. 228.
In ſacrificiis fiebat a ſacerdote: incurvabat digitos ſuos ſuper volam manus in ſartagine & in cacabo, colligebat & abradebat pollice deſuper, & infra minimo digito. Hoc erat unum ex difficillimis miniſteriis Sanctuarii. xv. 1032. 1120. xviii. 2*92*. xix. *636*. Vide Suffitus.
Si inter pugillandum adſcenderet in manum ejus lapillus, aut granum ſalis; pugillatio erat illegitima. xv. 1032. xix. *764*.
Pulſatilia inſtrumenta quæ vocentur. 458.
PULS adhibebatur in Sacrificiis. xxix. 2*56*.
Puls eſt cibus ex æquis partibus farinæ frumenti, fabarum, aut hordei factus. *ib.*
Erat cibus vilis & plebejus. 257.
Cum fieret facilius pane, veteres pro pane utebantur. *ib.*
Pultis Carthaginienſes erant avidiſſimi. *ib.* Vide Polenta.
PULVIS pro uxore de adulterio ſuſpecta, unde acciperetur. ix. 320.
Et qua ratione. *ib.*
Pulveris pyrii aut tormentarii faciendi ratio. 414. 41*6*.
Pulvorem e pedibus excutiebant Judæi, qui per Samariam tranſibant. iv. 184.
Sedere in pulvere &c. Vide Cinis. Luctus.

P U N

PUNCTA Vocalia an recens excogitata. vii. 10*6*0.
Punctorum vocalium apud Hebræos nunc exſtantium, variæ variorum ſententiæ. viii. 1180.
Auctoritas. 1182.
Punctatæ voces præter morem quæ in Scriptura Sacra occurrunt, earumque myſteria. xv. 14*6*.
Puncta vocalia primitus non adfuiſſe ſacro textui, Legis præſertim, invicta ratione demonſtratur. i. 218.
De punctis vocalibus varia Hebræorum placita afferuntur. 21*9*. 225. Vide Maſora, Maſoretica.
PUNICEUM indumentum. xiii. 124.
Carminare aliquem in veſtem Puniceam, *κατιξαίνειν τινὰ εἰς φοινικίδα*. 125.
PUNICI nummi tres. xxviii. 1388. 13*96*. 13*99*. Vide Phœnices. Nummi.
Punica lingua eſt dialectus Hebraicæ. xxv. 1130.

P U P

Aquam marinam in purgationibus ordinariis frequenter adhibebant Judæi. *933*.
Quod a gentibus acceperunt. *935*.
Ideo gentiles utebantur aqua marina, quia cum conſtet ſale & ſulphure, putabant facilius abſtergi maculas. *ib*.
Aqua luſtrationis Vaccæ rufæ Hebræi utebantur in ordinariis purgationibus. *937*.
Etiam gentiles aquis immiſcebant cineres. *938*.
Quod tamen refutatur a Majo. *995*.
Religionis cauſa ſe purificabant Judæi. *ib*.
Ritus luſtrationis ſanctitatis ergo adhibiti a gentibus, dederunt anſam Hebræis ut id ipſi quoque facerent etiam ante datam legem. *ibidem*.
Probatur exemplis. *ibid*.
Confutatur a Majo. *996*.
Purgationes fiebant apud Hebræos aqua, hyſſopo & ratione ſimplici: a gentibus vero multis aliis modis, ramo lauri vel olivæ, ore ad Orientem converſo, ritu ter repetito. *942*.
Refutatur a Majo. *999*.
Purificationes apud Hebræos purgabant maculas corporis: gentiles putabant purgari etiam ſordes animæ. *943*.
Confutatur a Majo. 1002.
Spencerus reſpondet objectis contra ſe ſentientium. *946*.
Refutatur a Majo. 1003.
Purificationes ad munditiem, erant lotiones quæ mortui, menſtruatæ, reptilis contactu pollutis; ſomnium immundum paſſis; ſanguinis profluvio laborantibus, aut aliqua alia macula contaminatis imponebantur. *952*.
Majus ad id. 1008.
Gentes longe ante Legem ab hujuſmodi ſe maculis purgabant. *953*.
Probatur auctoritatibus. *956*. 1008.
Reverſos a bello juſſit Moyſes purgari, quod & gentiles faciebant. *956*. 1008.

nas ferreas candentes, vel aptando manibus chirothecas igneas. 1036.

Hoc purgationis genus per ignem celebre fuit apud Chriſtianos, & Perſas. *ib.*

Oleo ferventi Siamenſes ſe purgant. 1037.

Crux, & oſſa reperiuntur in purgationibus adhibita. *ib.*

Hi purgationum ritus ſunt ab Hebræis. xxx. 1038.

Apud quos purgatio mulieris de adulterio ſuſpecta, fiebat per aquas amaras. 1039. Vide Adultera.

Etiam *virgines* apud Hebræos purgabantur. xxx. 1047.

Si nupta non fuiſſet inventa virgo, debebat ſeſe purgare. *ib.* Vide Virgo.

Linteum, in quo prima nocte virgo jacuerat, & quo collectus fuerat ſanguis, expandebatur, & ſeniores arguebant an eſſet virgo. 1048.

Quale eſſet hoc linteum. Vide Paranymphus.

PURGATORIUM animarum quatenus Hebræi admittant. IV. 935. 1147. XV. 930.

PURIM פורים, ſive feſtum ſortium apud Eſther. I. 80.

Purim nomen eſt Perſicum, quod ſortes ſignificat. III. 298.

A quo inſtitutum, & quando celebretur. *ibidem.*

Eſt inſtitutionis humanæ, quemadmodum & feſtum Encæniorum. 300. Vide Meghillah. Eſter.

PURITAS טהרי altaris ſuffitus quid fuerit. XI. 11.

Puritatem luſtrationibus crebris comparari putabant Ethnici. XIII. 485.

PURPURA Tyria חלזון dici videtur. XI. 331.

Lydii purpuræ commercium exercebant. XIII. 123.

Purpuræ ab oſtro diſcrimen. *ib.*

Purpuræ colores varii. 198.

Purpura cujuſmodi eſſet ארגמן ſecundum Hebræos. 203.

Purpura mare vel aquam cur ſignificet. 204.

rubet. *63.*

Purpura alliciebatur ex variis cochleis, vel oſtreis, proprie dicuntur Conchylium, murex. *64.*

Purpuræ aliæ dicebantur dibaphæ, aliæ Syriæ, aliæ Laconicæ. *65.*

Lex eſt Theodoſii Imperatoris, qua cavetur ne quiſquam privatus poſſit purpura fucare lanam. *67.*

Fiebat & ex cochleis terreſtribus. *67.*

Circa Cretam præcipue erat herba, cujus ſuccus ſimilis erat purpuræ. *68.*

Qui preſſius de purpura loquuntur, addunt ſemper, ex ſanguine cochleæ marinæ. *ibid.*

Purpura terreſtris fiebat ex alga, aut vacciniis, aut ſandice, aut armoge, aut ferrugine, *69.*

Purpura ארגמן & תכלת ſunt diverſæ ſpecies marinæ. *ibid.*

Utraque afferebatur ex inſulis Græciæ in mari Ægæo, & fuit in magno pretio. *ibidem.*

Purpura & coccus promiſcue ſumuntur. XXIX. 70.

Purpuræ e locis ubi texebatur lana, dicebantur Puniceæ, Sarranæ, Babylonicæ, Venetæ. *ibid.*

Purpura erat veſtis regum, eorumque amicorum. *386.*

Purpura non fuit inventa a Lydiis. 454.

Purpurarii multi erant Thyatiræ. *ib.* Vide Thyatira.

Purpuræ officinæ erant circa mare Colium. *ibidem.*

Ars faciendæ tingendæque purpuræ non erat aliena a feminis Lydiis. 464.

Purpuræ tingebantur egregie etiam Sardibus. 494. Vide Lydia. Sardes.

Purpura a poetis dicta Lydia, Sidonia, Tyria, Getulia &c. 498.

Purpura fuit etiam veſtis Bacchantium, & Bacchi. *ib.*

Purpura dicta fuit etiam Baſſara; unde & Bacchus dictus Baſſareus, quia illa veſtiebatur. *499.*

Erat

… nepotes bis amputari poſſunt, ve-
re & autumno. *ibidem*.
Ubi hiemes tepent, autumnalis amputatio melior eſt. 389. 406.
Sex annis putabis vineam, lex Levitici. XXIX. 406.
Repetitio ſuperius dictorum. 407.
Optima eſt putatio, quæ fit ictu, quam ductu falcis. 410.
Schema inſtrumenti putatorii. *ib.*
Olearum quando facienda. 453.
Vide Olea.
Putationem vitium Nauplios aſinus docuit. XXIX. 216.
PUTEOLIS ex halitu ſulphureo in quodam antro necantur canes. XXX. 1524.
PUTEUS aquarum viventium. VI. 1028.
Puteus in quem reptile ceciderit. XIV. 1052.
Puteus ſignificat & depreſſionem in carcere & ergaſtulis, ubi ſervi apud Romanos dormiebant. XXIX. 73.
PUTHIEL. Vide Phutiel.

P Y

PYGMÆI grues fugant. XXXII. 1084.
πυγμὴ quam varie intelligatur hæc vox. XXII. 29.
Πύελον. XXXIII. 322.
PYRÆ locus in altari. X. 635.

munus exercerent. VIII. 947. IX. 550. XIII. 102.
QUÆSTIUNCULÆ aliquot circa oleum unctionis. XII. 922.
QUALITATES veſtium Sacerdotalium ad introeundum in Sanctuarium. XIV. 1258.
QUARANTANA, nomen deſerti quo Chriſtus a Spiritu ductus eſt. V. *636.* VI. 1044. 1046. VII. 752.
An in monte hujus nominis probabiliter dicatur Chriſtus fuiſſe tentatus. *766.*
QUARTARIUM menſura illuſtratur. VIII. 1042.
QUARTARIUS Legis exponitur. XIII. 891. XV. 1184.
Quartarius, menſura continens tres logos. XV. 1126.
Quartarius Legis eſt duorum digitorum ſuper duos digitos, in altitudine duorum digitorum & dimidii digiti, & quintæ partis digiti. 1180.
Quartarius Legis imponebatur pro ſanctificatione & ſeparatione Naziræo ac Pontifici. 1188.
Quartarius erat quarta pars ſextertii. XXVIII. *65.* 615.
Continebat uncias aquæ quinque. *ib.*
In ponderibus eſt quadrans libræ. *65.*

Q U E

QUERCUS ſunt ſigna montium. XXIX. 276.
Inſerviunt pedandis vitibus. *394.*

que coronis & floribus ornatus. XXX. 1249. 1280.
QUINCUNX, nummus continens partes quinque aſſis unius. XXVIII. 34.
Quincunx erat etiam menſuræ genus, continebatque quinque cyathos. *65.*
Eſt etiam menſura longitudinis, habens uncias quinque. *69.*
QUINPERTIO dicebatur, qui in omnibus certaminibus quinque Olympicis victor exſtitiſſet. XXX. 1243. Vide Ludi.
QUINQUE ה res, quæ in Templo ſecundo non erant. VIII. *806.* X. 427.
QUINTA pars ex omnibus calculo inito cedebat Levitis. IX. *116.*
Et hæc erat ſatis. 118.
Quid de ea agendum. 134. Vide Miniſtri Altaris.
QUIRIACUS a quærenda Cruce ita appellatus. XXXIII. 128. Vide Crux.
QUIRINALIA, feſta in honorem Romuli dicti Quirini. XXIX. 294.
Fuerunt etiam dicta Feriæ ſtultorum. *ib.*
Cur ita appellata fuerint. *295.*

Q U O

QUOTIDIANUM Sacrificium. Vide Sacrificium. Juge.

RAB

Rabbinorum hodierna promotio, munia, auctoritas, privilegia. IV. 1125.
Rabbini a Thoma Gatakero *nihili habiti*. XXIX. 871.
Multi contra ab Andrea Platnero; quippe qui ſuæ gentis rituum ſcriptores diligentiſſimi fuerunt. *ib.*
Laudati ab Huetio & Grotio. *ib.*
Rabbini male audiunt in diſputationibus, quod quodlibet ex quolibet inferunt. XXI. 970.
Scripturæ ſtudio præferunt traditiones. 992.
Hiſtoriola. 993.
Eorum ſcripta ſcatent metaphoris, ſymbolis, & ſeſquipedalibus allegoriis. 997,
Et fabulis anilibus. 998.
De titulo Rabbi. XXI. 1083.
Literatis dabant Hebræi titulos honorarios, inter quos Pater, Abba, Rabbi. 1083.
Et titulos officiales Propheta, cujus officium eſt populo ventura prædicare, & docere cultum divinum. 1084.
Titulos item promotorios Rab, Rob, Rabbi, Ribbi, Rabban, Mar, Mor, Maran, Chaber. 1085.
Rabbi ſignificat *multiplicem*, hoc eſt inſtructum varia eruditione. 1086.
Græce διδάσκαλος, ἐπιστάτης, ὁδηγὸς, præceptor, magiſter, dux. 1087.
Eſt titulus honoris apud Judæos, circa annos Nativitatis Chriſti literatis & doctoribus attributus, impoſitione manuum per Synedrium promotis. 1088.
Ante Hillelem, qui vel attigit, vel paucis ante Chriſtum annis mortuus eſt, nemo ſapiens habuit hunc titulum. 1089.
Sed ejus filius Simeon, primus dictus Rabban. *ibidem*.
Non quivis diſcipulus, qui vellet acquirere hunc titulum, admittebatur ad examen: non ſpurius, non intra decimum annum, non admodum deformis. 1091.

785.
Rambam. VIII. 642. Vide Maimonides.
RAMBAN, & Rambam diſtinguendi ſunt. VIII. 662.
RAMESSES a Succoth diſtantia, centum viginti parſæ. XIV. 84. Vide Rhomaſeſum.
RAMI palmarum & ſalicum in die feſto Tabernaculorum. IX, 961.
Rami candelabri. XI. 920. Vide Candelabrum.
Ramorum geſtatio apud Hebræos. XXXII. 1140.
Et apud Gentiles. *ibid.*
Quis a quo acceperit. 1141.
Quomodo ramos ſuos ornarent Hebræi. 1144.
Eorumdem ramorum agitatio. 1145.
Precatio ad illam & cantica. 1146.
Ramis iſtis quare Judæi uterentur. 1148.
Objecta diluit Spencerus. 1153.
Vide Tabernacula.
Rami præferebantur viris illuſtribus. XXX. 1293.
Vide Phyllobolia. Flores.

R A P

RAPHAEL Archangelus medicorum præſes dicitur. XXX. 1461.
Creditus moviſſe probaticam piſcinam. 1508.
RAPHIDIM, vel Rephidim, quid ſignificet. XIV. 316.
RAPINARUM judices duo erant Hieroſolymis. XXX. 1008.

R A S

RASTRUM, inſtrumentum agriculturæ, quod habet ferreos dentes, quo frondes fenumque colliguntur. XXIX. 289.
RASURA, ſive tonſura Pontificis, cujuſmodi fuerit. VIII. 958.
Raſura leproſi. XIV. 1158.
Raſura capitis, pœna admodum ignominioſa, indicium ſeveritatis. XXVII. 352.

Supplebat prophetiæ defectum. 803.
Nomina Urim & Thummim expenduntur. *ib.*
Et forma. 804.
Ea Moyſi ἀμέσως tradita docent Judæi. 805.
Ratio conſulendi per Urim & Thummim. 806.
Cur lapides in Rationali eſſent duodecim. 807.
Ad quem Rationale pertineret. *ib.*
Ejus Urim & Thummim quando ceſſarint. 809.
Rationalis opus cujuſmodi eſſet. XIII. 24.
Lapides quomodo inſcripti. 25.
Horum interpretationes variæ. 36.
Quibus, & cur quilibet aſſignatus. 44.
Quadratum erat, ſpirhamæ menſura. 258.
Catenæ ejus. 259.
Quid de nomine שרשרת ſtatuendum. 262.
Deſcriptio Rationalis ex Maimonide. 264.
Quo ordine in lapidibus ejus Patriarcharum nomina eſſent inſculpta. 266.
Varie lapidum horum interpretationes, & de ordine ſententiæ. 267.
Quid præterea in illis ſculptum tradant Judæi. 269.
Qua re cælari eſſent hi lapides. 270.
Singilatim expenduntur. 273.
Rationale λόγιον Græci appellant. Vide Λόγιον.
RATISBONÆ an fuerint Judæi ſeculo tertio. VI. 1162.
Quæ narret Cœleſtinus Abbas. *ib.*
RATITI, nummi ſic dicti quod habebant ſignatum roſtrum raris. XXVIII. 428.
Erant nummi Romani. *ibid.*
Ærei. *ibid.*
Nullamque habebant inſcriptionem. *ibid.* Vide Nummus.

R A U

RAUCII, populi Cretæ aculeis ab apibus urbe expulſi. XXIX. 252.
RAVENATES rebellantes contra Conradum II. nudis pedibus ab eo veniam petierunt. XXIX. 1016.
Ravennas, Anonymus, deſumſit quæ ſcripſit ex Caſtorio, vel itinerario Antonini, ſive tabula Peutingeriana. XXIV. 1159.
Unde aut Caſtorii eſt nomen fictum, aut Caſtorius ex illa tabula furatus eſt. 1160.

R E B

RECUTITI cur Judæi audiant, vera cauſa aperitur. II. 229. Vide Præputium.

R E D

REDEMTIO ſignificat acquiſitionem. XVI. 334.
Datum pro redemtione non poteſt repeti, etiamſi res redemta ſtatim pereat. 380.
Redemtio tres diſtinctas ſignificationes habet: Chabbaliſticam, metonymicam, propriam. XXII. 788.
Redemtio non dabatur pro iis, qui erant morituri per manus hominis: ſed dabatur morituturis per manus Dei. XXIX. 130.
Lex de redemtione poſſeſſionum erat, ut proximus agnatus teneretur redimere poſſeſſiones fratris redacti ad incitas. 828. Vide Contractus. Diſcalceatio. Booz. Calceus.
Redemtionis jus explicatur. XIV. 1544. Vide Jubilæus.
REDEMTOR ſanguinis dicitur in Lege; qui erat conjunctus ſanguine cum aliquo interfecto. XXVI. 379.
Quæritur, num redemtores poſſent eſſe omnes propinqui occiſi. Sed videtur tutius eſſe dicere fuiſſe proximiorem ſanguine. *ib.*
Si homicida egreſſus eſſet urbe refugii & occiſus a redemtore, hic nullam incurrebat legalem pœnam. 380.
Non tamen hoc erat præceptum poſitivum, ut redemtor occideret homicidam. *ib.*
Reſpondetur Rabbinorum argumentis. XXVI. 381. XXVII. 978.
REDIMENDA primogenita quænam eſſent. XIV. 124.
Vide Primogenita.
REDITUS Pontificis, Sacerdotum & Levitarum. XII. 76.
REDUCES prius Altare inſtaurarunt, quam Templum. IX. 606.

REMEDIUM in re monetaria, dicitur parva illa differentia puritatis auri vel argenti, quam leges præſcribunt in cudendis nummis. xxviii. 102.
Remedia illegitima ob ſanitatem non ſunt quærenda. xxx. 1492.
Remedia diabolica ſunt duorum generum, *ibidem*.
Remedia empyricorum ſunt fugienda. 1493.
REMMON quis Deus. III. 331.
REMPHAM, idem qui Hercules eſſe videtur. III. 312.
Vel Saturnus. xxiii. 214. Vide Cijum.
Ab Amos & Stephano uſurpatur hæc vox. 571.
Dicitur & Kijum, Kium. 574.
Rempha fuit numen adoratum a Gentibus. 577.
Dicitur & Kerate. 577.
Arabice Saturnus. *ib.*
Hoc nomen debet deduci ex lingua Ægyptiaca. 583.
Rempham eſt vitulus aureus, quem adoravit populus in deſerto, jam aſſuetus in Ægypto adorare Deos ſtercoreos. 584.
Aliqui putant, Rempham intelligi Pharaonem, qui Ægypto Joſephum præfecit. 585.
Refutatur hæc ſententia. *ib.*
Rempham ſignificat Negotiatorem bonum. 586.
Aliqui putant ſignificari hac voce Saturni ſtellam. *ibid.*
Infirmatur horum opinio. 587.
Ægyptii enim non habebant planetam Saturni, ſed Nemeſis. 588.
Ripham lingua Coptica ſignificat dominum temporis. 592.
Sed eſt origine Græca vox. *ibid.*
Rempha regem cœli ſignificat. 593. 595.
Cum vitulus aureus repræſentarit Apim, quod erat ſymbolum ſolis, apparet Rempham ſignificare vitulum. *ib.*
Cultum tauri referri ad ſolem, multæ nationes oſtendunt. 595. 596. Vide Oſiris.
Cur nulli ſcriptores hoc celeberrimum Ægyptiorum numen commemoraverint. 602.
REPHIDIM רפידים, quid ſignificet. xiv. 316.
REPRÆPUTIATIO aliquando apud Judæos obtinuit. II. 230.
Hieronymi de illa ſententia. *ibidem*. Vide Præputium.
REPTILE ſi Sabbatho inveniebatur in Templo quid fieret. viii. 1084.
Reptilia eſu prohibita, vel permiſſa. xiv. 1012. 1022.
Reptilia octo habent pellem. 1026.
Reptilium cadavera ſuper aliquam rem cadentia, quatenus ei pollutionem inducant. 1038.
Si reptile ſit in furno, omnes eibi ibi exſiſtentes ſunt immundi. xix. 100.
Reptilia polluebant. xxx. 670.
REPUDIATA mulier a Sacerdote Hebræo in matrimonium duci non poterat. xxx. 38.
Deſponſari non poterat niſi tribus a repudio tranſactis menſibus. 44.
Non poterat habere rem ſine delicto cum marito repudiante. 312.
Si quis reducat repudiatam a ſe, poſtquam hæc alteri nupſit, ejus filia poterat eſſe ſacerdotis uxor. 526.
Repudiata non bibebat aquas amaras. 650.
Repudiata ſi dicat: Uxor illius viri fui, & fui repudiata; eſt fide digna. 794.
Quæſtio inter Rabbinos & R. Jochannanem, utris credendum ſit teſtibus duobus aſſerentibus mulierem eſſe repudiatam aut nuptam, & duobus negantibus. 802.
Repudiata redibat ad domum patris. 1032.
REPUDII libellus, eumdemque concernentia plurima. III. 414.
Chriſti tempore mos obtinebat apud Romanos, ut fœminæ virum dimitterent. 415. Vide Libellus. Divortium. Repudiata.
¶ REQUISITA neceſſaria in Sacerdotibus, xii. 52. 169.

pitalibus. III. 377.
Triplex fuit. *ibid.*
Judæorum in reſtitutione ſæveritas. 378.
RESURGERE, interdum pro ſubſiſtere accipitur. I. 534.
RESURRECTIONEM futuram in terra Iſrael putant Hebræi. VI. 22.
Epiſtola Maimonidis de illa. VIII. 696.
Reſurrectionem mortuorum & Vitam æternam Judæi habent pro articulo fundamentali fidei. I. 520.
Rabbini quidam magni nominis ſolos pios Iſraelitas reſurrecturos docent. 533.
Hoc inane figmentum ab aliis Hebræorum doctoribus refellitur. *ibidem*.
Rabbinorum de reſurrectione mortuorum nugæ. II. 38. IV. 766. 767. 769.
Reſurrectionis argumentum fuit ſtudium ſepulturæ. XXXIII. 825. Vide Sepaltura.
Quare Judæi opinentur reſurrectionem mortuorum niſi in terra Chanahan non eſſe futuram. III. 423. 426.
Ruſurrectio mortuorum deprehenditur ex Lege. XVI. 900. XXV. 892. 906.
Ex Hagiographis & Prophetis. XXV. 894.
Ex ratione. 898.
Reſurrectio expoſita fuit a R. Meir coram Cleopatra regina. 898.
Viſio Ezechielis de reſurrectione mortuorum in valle Dura, non eſt parabola, ſed vera: namque reſurrexerunt, cecinerunt canticum, & iterum mortui ſunt. 914.
Secundum alios Rabbinos aſcenderunt etiam in terram Iſrael, acceperunt uxores, & habuerunt liberos. *ib.*

Reges ſinguli olim imperabant ſingulis civitatibus. III. 593.
Regem poſtulantibus Judæis cur Deus ſuccenſeat, qui tamen eiſdem regis conſtituendi regulas præſcripſerat. 597.
Nodum ſolvit Maimonides. 597. 601.
Regem malum cur Deus primum eligi permiſerit. *ibidem*.
Reges etiam de religionibus ſacriſque rebus judicabant. 600.
Quod tamen a Cunæo inſane aſſertum confutatur. 606.
Reges a Pontifice Maximo maxime honorati. 600.
Et quomodo. *ibidem*.
Regum unctio ante Saulum inter gentes uſitatiſſima. 610.
Rex ſolus in atrio interiori ſedere poterat. *ibid.* Vide Atrium. David.
Cum novo rege nova lex. 622.
Reges librum Legis ſemper ad manum habere tenebantur. IV. 194.
Regum electio & poteſtas longe diverſa a poteſtate & electione Judicum. IV. 687.
Regum creatio quam varia fuerit explicatur. 693.
Deuteronomii & Samuelis loca de rege conſtituendo conciliantur. 694.
Legibus ſcriptis Reges ſoluti ſunt. *ib.*
Reges tyranni a ſolo Deo puniendi. *ib.*
Regem oſculari quo ſenſu dicamus. *ib.*
Septem ceremoniæ in augurandis regibus apud Hebræos. 695.
Solusne rex an cum ſenioribus jus dicere poſſet. *ibid.*
Succeſſio & nomina regum Hebræorum. 698. 700.
De regum poteſtate. XV. 470.
Regium jus legale erat duplex: antiquum, quod exponitur a Moyſe XV. 712. XXIV. 249.
Alterum recens, potius uſurpatum quam datum, *ibidem*.
Jus axiomaticum eſt eminentius ſacerdotali. 250.
Sacerdotes debebant regi aſſurgere. *ibid.*
Jus regium circa vectigalia. 253.
Num reges apud Hebræos haberent jus legiſlativum & abrogativum, incertum eſt. 318.
... 393.
Bene quidem Pontifex & Prophetæ. *ibid.*
Non procedebat Synedrium ſimpliciter in hac electione per votorum collectionem; ſed conſulebantur Urim. 394.
Non licebat eligere feminam, extraneum, cardonem. 437.
Athalia ſuccedens filio, invaſit imperium vi tyrannica. 439. 446. 856.
Cerdones intelliguntur opifices artium vilium, & inſervientium voluptati. 442.
Intelliguntur & Chirurgi. 443.
Saul electus fuit ob virtutem, pulcritudinem, & humilitatem. 444.
Electum ungebant circa caput. 449.
Novus rex purpurea veſte, vel paludamento intertexto auro veſtitus, coram populo ſiſtitur ut proclametur: tum regni inſignia accipit, coronam, ſceptrum, gladium. *ibid.*
De corona. 459.
De ſceptro. 450.
In templum apud Chriſtianos deducitur, ibique conſecratur. *ib.*
Unctio regis eſt ceremonia antiquiſſima. 450. 890.
Oleum fiebat arte pigmentaria. 451.
Qua ratione. 452. 461.
Primum confectum a Moyſe, per longa ſecula conſervatum. 452. 453. 463.
Boni ominis gratia ducebatur electus ad ſcaturiginem alicujus fontis, & ibi conſecrabatur. 454. 464.
Effundebatur oleum capiti, & illiniebantur ejus oculi ad ſpeciem Græci X. χ. כ. Chi. 455.
Alii aliter ſentiunt. 466.
Rabbini putant unicam unctionem toti proſapiæ ſuffeciſſe. 456. 467.
Unctionem ſequebatur congratulatio plebis. 458.
De inauguratione proregis in captivitate Babylonica. *ibidem*.
Rex bina Legis exemplaria ſcribere tenebatur. 459. 489. 862.
Ideoque legendi ſcribendive neſcius rex eligi non poterat. *ib.*
Debebat enim propria manu exarare utrumque. 470. 499.
Qualia deberent eſſe hæc exemplaria. 471.
Atra-

Nec violenter declinaret cor ejus. *ibid.*
Habebat tamen mediocre gynæceum ne pollueret familias ſtupris. 556. xxv. 50.
Concubinarum filii non erant heredes. 552. 556.
Nec equos ſuperfluos ad pompam alere poterat. 561. 858. xxv. 66.
Ne populus hinc tributis opprimeretur. 563. 570. 860.
Ne opes quidem privatas ideo augere licebat. 577. 860. xxv. 66.
Quo ſcilicet ſpem poneret in Deo. 579.
Subditos ut fratres regere juſſus. 587.
Humilitas enim ſignum genuini Hebræi. 589.
Faſtus vero nothi. 596.
Debebat quærere amorem apud ſubditos, timorem apud hoſtes. 589. 597.
Sic tamen ne quid honoris deperdat. 601.
Omnes, etiam Pontifex debebant regem honorare. *ibidem*.
Habebat juſta moderatione jus vitæ & necis. 609. 619.
Adminiſtratio juſtitiæ primum regis officium. *ibidem*.
Tribunal Salomonis habebat gradus ſex: ad ſingulos admonebatur de juſtitia ſervanda. 610. 622.
In quibuſdam caſibus non expreſſis Lege, poterat rex de plano procedere. 611.
Etiam in quibuſdam præter Leges poterat judicare. 611. 612.
Non tamen abſolute. 616.
Regi debebantur decimæ, vectigal, tributa. 635. 641. Vide Decima.
Cur vectigalia? 639. 645.
Neceſſitate ſuperveniente poterat rex a ſubditis ſubventiones petere. *ibid.*
Notabilis portio ex pœnis maleficorum, & prædis accedebat fiſco regio. 641.
Bella quidem juſſu legis gerere tenebatur. 649. 661.
Nempe contra populos Chanahaneos. 651.
Hi populi erant ſeptem. 661. 663. 664.

Mandat exponi ea, quæ populus ab regibus erat paſſurus. 874.
Et nihilominus ille non temperavit a petitione regis. 880.
Abarbanelis differentia Regum & Judicum. 884.
Reges & Judices in quinque conveniebant, & in totidem rebus diſcrepabant. 884.
Recenſentur. *ib.*
Rex neque judicabat neque judicabatur. xxv. 48. 56.
Non ſe diſcalceabat propter uxorem. *ib.*
Poterat egredi e porta poſt luctum funebrem. *ibidem.*
Non ſedebat in Synedrio. 428.
Poterat nubere viduæ regis præceſſoris. 58.
Rex non tenebatur ad incurvationem lecti. 60. 442.
Educebat exercitum ad bellum arbitrarium. 64. 442.
Nemo inſidebat equo regis mortui. 68. 458.
Quidam reges habuerunt gratiam ſanandi morbos. xxvi. 603.
Hæc chariſmata data ſunt & eorum poſteritati. *ibidem.*
Reges Galliæ coronati habent virtutem curandi ſtrumas. 604.
De Juramento per caput, & genium regis. Vide Juramentum.
Vallis Regis, locus ubi rex Sedom & Melchiſedec occurrerunt Abrahamo poſt victum Chedorlahomer. xxix. 16.
Rex non poterat multiplicare uxores ultra octodecim. xxx. 230.
Rex neque diſcalceabatur, neque ducebat viduam regis defuncti. *ib.*
Neque alius jure leviratus viduam ejus in uxorem ducebat. *ib.*
Regis ſectio recitabatur lingua Sancta. 686.
Rex quomodo legeret ſectionem. 690.
Reges domus David ſedebant in atrio Templi. 706.
Reges ungebantur oleo olivæ. 716.
Et apud fontem. *ib.*
Et non ungebantur niſi cornu. *ib.*
Regis dignitates triginta Hebræi recenſent. xxx. 1030.

dit illi pro infante devorandum, quem & devoravit. xxx. 1368.
Rhea vel Cybele Jovis parens fuiſſe putatur. xxxii. 287.
Ejus fabula refertur. 289.
Cymbala in ſacris ejus frequentiſſima. 1025.
Eam neque Scythæ, neque Cretenſes colebant. 1031.
RHEDA. Vide Mulus.
RHETORES apud antiquos heroica proles dicti. xxx. 1239.
Fores domus Rhetorum a clientibus defenſis ſertis ac floribus coronabantur. 1249.
RHETORICA Ars Logica dici poteſt. xxxi. 5.
Rhetoricæ magis quam poeticæ patet uſus. *ibidem.*
Rhetorica ornate loqui docet. 6.
RHINLANDICUS, & Rhenolandicus pes. Vide Pes.
RHINOCORURA illuſtratur. vi. 928.
Conditor ejus Actiſane rex Æthiopum. 930.
RIS pars ſeptima & dimidia milliaris. xxviii. 1322.
RHOMARSESUM pagus Ægypto vicinus, ubi primum Hebræi fugientes ex eo regno, tentoria ſibi frondea fecerunt. xxx. 1255.
Hic locus dedit originem tabernaculis, quæ ſecerunt quotannis in terra Chanahan. *ib.*
RHYMBUS ῥύμβος, cymbali genus. xxxii. 912.
RHYTHMUS in quibuſdam antiquis proverbiis reperitur. xxxii. 8.
Ejus definitio ſecundum Ficinum. 10.
Quam neceſſarius in muſica. 544.
Rhythmus definitur: Metris conſimilis modulata compoſitio. xxxi. 11.
Non reſpiciuntur in eo quantitates ſyllabarum, ſed ſonitus verborum. *ib.*
Rhythmus eſt modulatio ſine ratione. 17.
Rhythmi ſtructura eſt ſacræ poeſæ͡s dimenſio & forma. 18.
Rhythmus communis eſt orationi proſæ, & carmini. 36.
Non omnis rhythmus eſt metrum. *ib.*
Exempla carminum Latinorum rhythmicorum. 37.
Et

Exempla quatuor uniformis. *ib.*
Exemplum carminis habentis rhythmos in ſingulis ſtrophis. 54.
In hoc carmine bis totius Alphabeti literæ reperiuntur. 55.
Alia exempla tria ejuſdem modi. 55.
Exempla duo carminis, cujus κῶλα uno tantum eodemque rhythmo ſunt colligata, reliquorum autem verſuum ſpatia ſunt libera. *62.*
Exempla quatuor carminis quaſi mixti ex ſtropharum & κώλων rhythmis. *64.*
Semper cum rhythmo ſunt verſus hodiernorum Hebræorum. 77.
Rhythmus verſuum Hebræorum antiquorum eſt ignotus. 191.
Quæ quotque intelligantur Rhythmi nomine. 852.
Rhythmo alio uti debet orator, atque alio poeta. *ib.*
De rhythmo judicium eſt penes aures. 854.
Rhythmus diſtinguit libros poeticos ab hiſtoricis. 859.
Rhythmici verſus ſunt XII. ſeculo antiquiores. 871.
Rhythmica erat inſcriptio in ſepulcro Amaſiæ regis Judæorum. *ib.*
Rhythmi aliquot Pſalmorum ad inſtar verſus Leonini. 890.
Rhythmus in libris ſacris poeticis non fuit curatus. *956.*
Rhythmus interdum tinnulus dicitur. *ib.*
Afferuntur quædam ejus exempla. *ib.*
Unde fuerit generatus. *956.*
Rhythmus eſt numerus poeticus certum ſyllabarum numerum certis clauſulis terminatum continens. *960.*
Explicatur triplex modus faciundi ejus. *ib.*
Rythmus Hebræorum eſt per accidens talis. *988.*
Non ſignificat niſi modulationem. 1010.

Romani.
ROMANIA unde dicta. VII. 78.
ROMANORUM præſidia ſub duce Palæſtinæ exponuntur. V. 1078.
Romani templa ad Orientem verſa prius conſtruxerunt. VII. 518.
Cur Romani haberent aras & focos in veſtibulis ædium ſuarum. X. 741.
Romani agunt de ſacris Ægyptiis Judaicisque pellendis. XII. *759*.
Romanis quandonam ſericum innotuerit. XIII. 185.
Quis prior inter Romanos uſus ſit Sardonyche. 241.
Romanorum Senatores naſcente Republica nudipedes incedebant. 413.
Romanos Eſavum colere putant Thalmudiſtæ. XXXII. 1182.
Romani vetuſtiſſimi corpora non concremabant. XXXIII. 563.
Romanæ Reipublicæ regimen a Polybio paucis elegantiſſime deſcriptum. 773.
Apud Romanos funera indictiva, eorumque formula. 1254.
Noctu antiquiſſimis temporibus funus efferebant. 1255.
Romani habebant ſupplicia ſtatuta contra adulteros. XXVI. *199*.
Agriculturam excoluerunt. XXIV. 332.
Romani anni tabulæ. XVII. 13.
Romani imperatoribus triumphantibus coronas aureas offerebant. XXVI. 1148.
Poſterioribus temporibus indicebant bellum per jactum galli in agrum hoſtium. 1*39*.
Bello proſpere finito deponebant coronas in ſinu Jovis. *326*.
Romanorum lictores erant ex Brutio. 327.
Cum Romanis firmat pacem Simon Machabæus, & clypeum aureum Romam mittit. XXVII. 407.
Romani inſcribebant clypeis nomina Imperatorum, vel militum. 414.
Non poterant habere liberas loco concubinarum. 1088.
Tradebant debitores in carcerem, aut cogebant eos ad ſerviendum creditoribus. XXVI. 21*9*.
Colebant Junonem. XXIII. 158.
Jurabant per Jovem Lapidem. XXVI. *396*. *456*.
Item Ædepol, Mecaſtor, Medius fidius. *397*.
Feminæ per Caſtorem, viri per Herculem. 400.
Variæ apud eos jurandi formulæ. *600*.
Romanorum libertinorum Synagoga erat Hieroſolymis. XXVII. *657*.
Multis modis manumittebant ſervos. 1310.
Romani Conſules præcedebantur a lictoribus. XXV. 1187.
Romana lingua apta ad præliandum. XVIII. 878.
Romani adhibebant loricas hamatas. XXVII. 211.
Romanos ſubigendos fore ab Hebræis tradunt Thalmudiſtæ, quando veniet Meſſias. XVI. *686*.
Romani legebant in milites juvenes annorum XVII. eoſque dimittebant poſt an. XLV. completum. XXVII. 15.
Signabant eos in manibus. *164*.
Peccantium militum veſtes lacerabant. 320.
Adhibebant molas ſalſas in ſacrificiis. XVII. 1007.
Romani ſervarunt jus cudendæ monetæ Hebræis. XXVII. *709*.
Antequam oppugnarent urbem aliquam Deos evocabant, ut eam desererent. *294*.
Inſuebant culleo parricidam, & projiciebant in mare. XXVI. *165*.
Servabant quoſdam homines dictos piaculares, quos ſacrificabant, ut ab urbe averruncarent iram Deorum. XXIII. *934*.
Vide Piacularis.
Valde utebantur polenta. XVII. 1035.
Dabant ſignum prælii per veſtem rufam, aut coccineam elatam. XXVII. *283*.
Offerebant Diis primitias frugum. XX. 747.
Interdum projiciebant reos ad beſtias. XXVI. 255.
Romani publicani inviſi Judæis. XXVII. *666*.
Primos anni dies Romani celebrabant. XVII. 590.
Diebus feſtis convivia habebant. *592*.
In ſignum reverentiæ mutabant illis diebus etiam veſtes. *593*.
Quidam dies atri apud eos, & quare. *597*.
Qui-

Acceperunt menſuras a Græcis. 671.
Sub Numa cuderunt nummos æreos. XXVIII. 429.
Dicebantur emere & vendere pes æs & libram. 487.
Conſervabant amphoram menſuram publicam in capitolio. 739.
Vina condebant ſervabantque in amphoris, appoſitis COSS. nominibus, ſub quibus eſſent repletæ. 1205.
Initio faciebant annum menſes decem. XXVIII. 676.
Anno V. C. 485. primum cuderunt nummos argenteos. 429.
Sub Camillo cuderunt tantum aſſes librales. 418.
Hæc opinio falſa perhibetur. 420.
De mutationibus in aſſe factis. Vide As
Habebant etiam nummos aureos. 608.
Imponebant nummis nomina a figuris, quibus erant ſignati. 36.
Ubi eos cuderent. Vide Moneta.
Romanæ menſuræ. Vide Menſura. Pondera.
Romanus populus a duobus paſtoribus Romulo & Remo ortum habuit. XXIX. 81.
Romanorum cognomina multa ducta ab animalibus, ut Porcius, Ovinius, Taurus, Vitellios. *ib.*
Romani priſci excoluerunt agriculturam, quam poſtea deſeruerunt. 258.
Reprehenduntur a Varrone. *ib.*
Et a Columella. 259.
Inepte tribuerunt Pilumno inventum ſtercorandi agros. 306.
Conſtat ex auctoribus Romanos irrigaſſe agros. 331.
Non tamen die feſto hoc faciebant. *ib.*
Serius Hebræis meſſem faciebant. 418.
Antiquiſſimis temporibus non utebantur molis. 51.

764.
Utrum nudipedes funera deducerent, non eſt in aperto. 805.
Calceos cavos geſtabant. 915.
Romanæ matronæ ubi vota Deæ Veſtæ concipiebant, ejus ædem nudis pedibus adibant, & vota ſolvebant. 1005.
Romani proceres nudipedes comitabantur ſtatuam Magnæ Deæ circumlatam per urbis vicos & plateas. *ib.*
Romani nudo pectore, rejecta ex humeris toga ſupplicabant. 1041.
Reis cædendis lacerabant veſtes. 1051.
In luctu veſte ſordida & obſoleta utebantur. 1065.
Romani habuerunt obſtetrices inter ſuas famulas. xxx. 1060.
Menſis accumbebant ſuper lectulis. 1101.
Serius Hebræis conſueverunt accumbere menſis. *ibidem.*
A Romanis didicerant Hebræi ſplendidiorem conviviorum apparatum. *ib.*
Romani convivæ quique habebant ſuas menſas. 1102.
Cœnaturis caput unguento perfundebatur. xxx. 1104.
Inter convivia muſicam adhibebant. *ib.*
Romanis in uſu erant natalitia convivia. xxx. 1106.
Et funebria. 1111.
In conviviis propinare conſueverunt. 1121.
Poſt convivia canebant Romani laudes Deorum ſuorum. 1122.
Convivæ coronis ſertiſque coronabantur. 1138.
Romani adorabant Deos eorum ſtatuas manu tangentes, & eam oſculantes. 1173.
Corpus circum eorum ſtatuas dextrorſum agebant. *ibidem.*
Romani in ſignum honoris oſculabantur pedes. 1181.
Suarum propinquarum os deoſculabantur, ut ſentirent an illæ vinum bibiſſent. 1182.
Propinquos & amicos morientes etiam oſculabantur. 1183.
Apud Romanos ſponſa ingrediens ſponſi domum,

Romani ludos in campo Martio faciebant; tum in Tiberi pulverem abſtergebant. 1387.
Romanæ feminæ non poterant intereſſe ludis juvenum in campo Martio. 1388.
Romanæ comam flavo præcipue colore tingebant. 1397.
Lex lata fuit, ne quis venderet unguenta exotica. 1401.
Romani maximo luxu convivia faciebant. xxx. 1411.
In villis ſuis habebant balnea. 1412.
Lautiores pro ſtrigilibus utebantur ſpongiis purpureis. 1415.
Excludebant ſervos a militia. 1472.
Erat domorum triumphalium inſigne habere fores extra, & januam in publicum rejectam. 1487.
Romani capite opperto ſacrificabant. 1530.
Romani hiſtorici ſuis ducibus orationes ad milites nimis excultas attribuunt. xxxi. 162.
Summi viri apud Romanos poeſi operam dederunt. 176.
Romani conducebant plerumque feminas, quæ plorarent in funeribus. 413.
ROMULUS lacte, non vino libavit. x. 665.
Romuli caſa in arce ſacrorum ſtramentis erat tecta. xxx. 1492.
Vide Roma.
Ρόπτρον. xxxii. 918.
RORARII. Vide Velites.
RORES creberrimi & copioſi ſunt in terra Chanahan. xxix. 147.
Rores ovibus grati ſunt, & ſalubres. *ibidem.*
ROSA Hiericuntina, ſive Mariæ. xi. 476.
Roſarum hortus. 493.
Quid de illo ſcribant Judæi. *ib.*
Roſæ apud antiquos adhibitæ in coronis convivalibus. xxx. 1284.
Jacere in roſis crediderunt veteres ſummam voluptatem. 1292.
Roſæ ſpargebantur in conviviis. 1412.
ROSACEUM oleum, ſic dictum quod e roſis fiebat. xxx. 1358.

Car-

404.
An revera rubus fuerit. 416.
Vereſtojus palmam fuiſſe arbitratur, 418.
Contra omnium fere ſententiam. 420.
Mahometes haud aliter ſentit. *ib.*
Quænam præciſe rubi ſpecies fuerit. 422.
Typus & figura ejus. 430.
Rubus in quo Deus Moyſi apparuit, fuit typus incarnationis Chriſti. XXIX. 922.
In eo apparuit etiam mater S.S. Maria in typo, *ibidem*.
Hinc Moyſes juſſus fuit calceos deponere. *ib.*

RUT

RUT
Ar

¶ Pv

Sabbathici anni tempus & ſignificatio. III. 291.
Hujus anni jura in quo poſita ſint. *ibidem*.
Qui juſſu Dei debita remittebat, ejus bona non acciſa fuerunt. *ibidem*.
Ab lege remittendorum debitorum multa eximuntur. 294.
Rationes ſabbathiſmi hujus anni morales afferuntur. 291.
Sabbathicus annus cur inſtitutus. IV. 369. 372.
An eo anno in commodum pauperum ſatio licita eſſet. 370.
Sponte naſcentia eo anno quibus eſſent communia. 371.
Quæ eo anno naſcebantur edere tantum licebat. *ibidem*.
Promiſſio de proventu triennali anno ſexto cur non ſemper impleta. 372.
Remiſſio debitorum in eo anno. 373.
Servorum libertas quomodo & quibus conditionibus. *ib.*
Sabbathico anno, hoc eſt ſeptimo, terra apud Hebræos quieſcebat. XXIX. 479.
Interpretatio loci Levitici ex Siphre. 480.
Vide Annus. Debitum. Servus. Jubilæus.
Sabbathicæ regulæ, quibus continetur, qui ad pietatem ſe componere debeant Judæi. IX. 925.
Hiſtoriæ, quibus voluptas & deliciæ Sabbathicæ probantur. 927. 933.
SABBATHION, Sabbathjon & Sabbathicus, fluvius in Judæa ſit dictus, quod omnibus Sabbathis ſiccetur. XXIX. 21. Vide Sabbathicus fluvius.
Diritur & Sambatjon. 298. XXX. 1505.
SABBATHULUM quid eſſet. III. 246.
SABBATHO ligna colligere quare culpa gravis, & capitalis fuerit. I. 540.
Sabbathi origo & cauſæ. 553.
Moyſes expreſſam dat ſanctificandi ſabbathi rationem. 555.
Futilia Spenceri commenta circa Sabbati ſanctificationem & inſtitutionem exagitantur. I. 556.
Hebræorum ſententia. I. 462.
Præceptum de Sabbatho ſit ne morale an ceremoniale poſitivum. I. 611.
Sabbathi die apud omnes ferme Eccleſias Religionis myſteria celebrabantur. 605.
Sabbathum de quo mentio Levit. XXIII. quo ſenſu intelligatur. 658. Vide alios indices.
Sabbathum Sabbathi שבת שבתון, ſolemnius eſt cæteris feſtis. 676.
Ratio ex Maimonide. 677.
Sabbathi prævaricationem Deus acriter punivit. 712.
Abarbanelis elegans hac de re commentum. *ibidem*.
Sabbathum in Bacchi honorem ab Judæis celebrari, cur Plutarchus dixerit. II. 86.
Sabbathi dies gentibus uſitatiſſimus. 111.
Sabbathum incipit hora ſexta veſpertina. III. 243.
Cur *luceſcere* dicatur. 247.
Paraſceve aut præparatio Sabbathi erat hora tertia pomeridiana. *ib.*
Hanc παρασκευήν Patres vocant Cœnam puram. *ibidem*.
In paraſceve quæ vetita, quæque permiſſa opera fuerint. *ib.*
Indicabatur clangore tubæ vel cornu. *ib.*
Veſpere Sabbati ſexies clangebant. 244.
Sabbathi additamenta Judaicæ ſunt inſtitutionis. 244.
Sabbathum ſecundo primum, δευτερόπρωτον, quid ſit. III. 257. 270. Vide mox infra.
Sabbatho a pugna aliquando abſtinuerunt Judæi futili ac inani pietate. 779. 781.
In eamdem ſuperſtitionem lapſi ſunt Pompei tempore. 783.
Quæ opera in eo ſint licita, & quæ non item ex Judæorum traditione. 801.
Sabbathum longe ante Moyſen inſtitutum. IV. 333.
Sabbathum ſecundoprimum varie explicatur. 367.
Sabbatha erant triplicis generis. 369.
Sabbatho quid de igne inferni Judæi tradant. IV. 935.
Eo die triginta operum genera prohibita. 952.
Quan-

Sabbathum num obſervaretur in deſerto, ſicut in terra Palæſtinæ. xv. 226.

Sabbatho duo agni perfecti anniculi ſacrificabantur. 390.

Sabbatho nullus reus poterat interfici. 762.

Operans per ignorantiam die Sabbathi, tenebatur ad ſacrificium. 1068.

Sabbathi ſanctificatio jubetur. xvi. 158.

In Sabbatho non licebat offerre ſacrificium ſolemne. 244.

In Sabbatho accendebantur ſeptem lucernæ, quæ ardebant a veſpera ad mane: duodecim placentæ fiebant, dictæ panis facierum, quæ duplici ordine collocabantur ſuper menſa, ſuſtinebanturque hi ordines quatuor furculis in menſa fixis; & diſponebantur viginti octo cannæ ſub panibus. Quovis Sabbatho ponebantur novæ placenræ, remotis veteribus. xvi. 252.

Non obſervantes Sabbathum, lapidabantur. xvi. 562.

Ratione Sabbathi quadruplex erat רשות poteſtas. xvii. 410.

I. Privata; & erat foſſa humilis decem palmos, & lata quatuor. *ibidem*.

II. Privata perfecta; maceries patens decem palmos in altitudine, & quatuor in latitudine. *ibidem*.

III. Poteſtas publica, via. *ib.*

IV. Poteſtas publica perfecta; palatium, & introitus aperti. *ibidem*.

Artifices die Sabbathi non poterant egredi cum ſuis inſtrumentis. 412.

In noctibus Sabbathi ad lucernam nemo poterat legere: pueri tamen poterant præparare lectiones ſuas. *ibid.*

Feſtivitas & ceſſatio ab opere, incipere debet a veſpere diei antecedentis. 414.

Variæ opiniones ortæ ſunt inter Scholas Sammai & Hillelis de operibus, quæ poſſent vel non poſſent fieri Sabbatho. *ib.*

Incolæ urbis magnæ incedere poſſunt per totam urbem parvam: incolæ urbis parvæ non poſſunt per totam urbem magnam. 546.
Pater, filii, uxores, nurus, ſervi, ancillæ, ſi non habeant cum iis habitationem, non obligantur ad mixturam. *ib.*
Iſraelita poteſt concedere & abolere poteſtatem. 548.
Modus exponitur. *ib.*
Licet tranſferre in atrio vaſa, quæ egerint Sabbatum in atrio. 540.
Si fuerint duo atria, exterius & interius, interiuſque fuerit publicum, exterius privatum; exterius requirit mixturam, non interius. *ib.*
Quæ ſit ſocietas introitus. 552.
Si feminæ ſocietatem inierint ignaris eorum viris, ea ſocietas non valet. 554.
Societas introitus debet eſſe cum illis in introitu; ſocietas atrii cum illis in atrio. *ib.*
Si miſceat quis per incolas civitatis ſuæ, ut ſecum proficiſcantur ad domum luctus, aut ad domum convivii, & ſe obligent ad veniendum: is miſcebit pro illis ſportis dactylorum, & ſportis olearum. Si fuerit alimentum ſingulis pro duobus conviviis, ibunt; ſecus non ibunt. *ib.*
Poſt obortas tenebras miſcere non licet. *ib.*
Nemo poteſt miſcere per filium ſuum, & filiam ſuam majorennes: & per ſervum & ancillam ſuam Hebræos: & per uxorem ſuam, niſi quando certiores facti fuerint. *ib.*
Per filium & filiam minorennes, per ſervum & ancillam Chanahanæos poteſt. *ib.*
Miſcentes vel per ſe vel per alium, ſatisfaciunt debito ſuo. *ib.*
Murus atrii fractus per decem palmos, quia eſt ſicut porta, permittitur: ſi ſit fractura major, non permittitur. 556.
Quid requiratur ut homo poſſit bibere in Sabbatho ex puteo, aut ex canali civitatis. 558.
Quænam portæ in Sabbatho poſſint aperiri, aut recludi. 560.
Interdicta uno Sabbatho intelliguntur interdicta omnibus Sabbathis. 562.
De atriis, de haurienda aqua, de feris. 566.

Σαββὶν ulcus inguinum. *ib.*
Non denotat niſi quietem. *ib.*
Non raro apud Latinos pro feſto die uſurpatur dies ſeptimus, ſeptima ſacra. *ib.*
Græci celebrarunt χαβείζια, κόρεια, κρόνια. 589.
Poſt collectionem fructuum faciebant ſacrificia, & ceſſabant a labore, teſte Ariſtotele, ut Hebræi in feſtis Tabernaculorum. 590.
Romani primos anni dies celebrabant, qui feſti reſpondebant Paſchæ Judæorum, quod erat initium anni. 590. 591.
Diebus feſtis convivia celebrabant Judæi, etiam Romani. 592.
Judæi in ſignum reverentiæ mutabant veſtes, mutabant & Romani ſuas. 593.
Gentiles ſeptem planetis numerarunt dies. 293.
Dies Saturni apud gentiles dictus *ater*, reſpondebat Sabbatho Judæorum. 594.
Eo die utpote infauſto, quieſcebant. 596.
Quidam dies apud Romanos cur dicti *atri*. 597.
Cur Saturnus creditus fuerit planeta maleficus. 598.
Quod ſuperſtitio & timor ingeſſerat gentilibus, ſcilicet vacationem ab opere die Saturni; hoc juſſit Deus Hebræis die Sabbathi. 600.
Diluitur quod legitur apud Ethnicos, jacta fuiſſe convicia in Sabbatha Judæorum. 609.
Num lumine naturæ Ethnici ad cultum Sabbathi pervenire potuerint. 610.
Affirmat Outhovius. 612.
Aſtrologi cuilibet horæ diei aſſignarunt planetam: primæ Saturnum, ſecundæ Jovem &c. octavæ item Saturnum. 613.
Omne opus quod fieri poteſt a veſpera Sabbathi, non pellit Sabbathum: & quod fieri non poteſt, illud pellit. 648. 822.
Sacrificium veſperarum Sabbathi mactabatur hora ſeptima & dimidia, offerebatur hora octava & dimidia. 790.
Nomine Sabbathorum appellantur a Gentilibus omnia feſta Judæorum. 980.
In Sabbatho ab undecim offerebatur: at in Sabbatho ſolemni unus ſacerdos addebatur fitulam aquæ tenens. XVIII. 224.

Sab.

xxvii. 805.
Omnes volunt præceptum de illo numerando fuiſſe a creatione rerum, de obſervando a Mara. 806.
Spatium intervalli Sabbathini quidam faciunt xii. milliarium, ajuntque cœpiſſe a tempore Moyſis: alii faciunt æquali milliario Italico. *ibidem*.
Iter *Sabbathi* ita intelligendum eſt, ut eſſet bis mille paſſuum. 807.
Exiens die Sabbathi ab urbe ultra hoc ſpatium, vapulabat. *ib.*
Aſt per totam urbem ei peragrare licebat. 808.
Qui domum extra urbem incolebat poterat quaquaverſum ambulare per bis mille cubitos. 809.
Si erat urbs quadrata ab angulis & lateribus oportebat dimetiri ſpatium. *ib.*
Si circularis, conſiderabatur ut quadrata. *ib.*
Si triangularis, fiebat rectangularis, & ab angulis capiebatur menſura. 810.
Si fluvius abluebat mœnia urbis, fluvius erat terminus a quo cubiti numerabantur. 814.
Iter Sabbathi intelligitur mille paſſuum. 815.
Non omnes Rabbini conveniunt, celebrationem Sabbathi imperatam primo fuiſſe in Mara. 820.
Si hæc celebratio inſtituta fuit in Mara, intra menſem ab exitu fuit inſtituta: nam intra novem ab exitu dies Iſrael caſtrametatus eſt in Mara. 819.
Multi auctores Chriſtiani oppugnant inſtitutionem in Mara. 820.
Obſervatio diei ſeptimi juſſa fuit in creationis memoriam. 821.
Et ut ſemper meminiſſent Judæi liberationis ſuæ ab Ægypto. 823.
Hebræi volebant celebrationem Sabbathi a proſelytis domicilii non fieri: nam ipſi educti non fuerant ex Ægypto. 823. 824.
Et fedus inter Deum & Eccleſiam ſolam Iſraeliticam erat. *ib.*

unde quiſque ei donaria obtulit. 1079.
Smirnenſes iterum eum capitis reum judicarunt. 1080.
Ille aura populi, & favore præſidis Turcici majora moliri cœpit. 1081.
Edidit formulam fidei, ne quis in poſterum circa Meſſiam erraret. 1083.
Multi coacti ſunt ſeſe illi ſubmittere. *ibidem*.
Diviſerat provincias orbis, quibus præfecerat Judæos ſuos. 1084.
Conſtantinopolim progreditur, ubi juſſu Viſiri capitur, & conjicitur in vincula. 1085.
A Viſire profecturo ad bellum Cretenſe mittitur cuſtodiendus in arcem Abidi. 1086.
Creverant animi Judæis, qui ex quavis orbis parte aut mittebant, aut ad eum pecuniam ferebant. 1087.
Tandem cum Sultanus eum eſſet damnaturus, ipſe & uxor ejus Mahomedanam religionem amplexi ſunt. 1088.
Vide Meſſias. Pſeudomeſſias.
SABINÆ mulieres veſtibus ſciſſis, & capillis paſſis ac pedibus nudis inter exercitus Sabinum Romanumque ſe conjicientes pacem compoſuerunt. XXIX. 1056.
SABITHA vox Syriaca, ſignificat vas ad deplenda torcularia. XXVIII. 868.
Capiebat XXII. ſextarios. *ibid.*
SABUL caſtrum & regio elucidantur. VI. 1034.
SABULON. Sabulonitæ. Vide Zabulon, Zabulonitæ.

S A C

SACCHURA nomen Deæ apud Aſſyrios, ſignificat vatem, quia reſponſa ab ea petebantur. XXIII. 213.
SACCUS, lugentium indumentum elucidatur. XXXIII. 238.
Ratio induendi ejus. 240.
Saccus שק omnibus linguis ſic appellatur. 1069.
Quid apud Hebræos fuerit. *ibidem*.
Promiſcue שק ſaccus & cilicium redditur. 1070.
Sacci color qualis. 1071.
SACELLA, & ſacrificia privata in illis vetita apud Græcos. II. 61.
SACERDOS SUMMUS non poterat intereſſe morti & funeri patris ac matris. XV. 72.
Dicebatur etiam unctus. 1018.
Summorum Sacerdotum inauguratio. Vide Aaron.
Eorum genealogiæ conſervabantur in loco poſt velum. 280.
Sacerdos Summus miniſtrabat octo veſtibus, tunica, femoralibus, tiara, baltheo, pectorali, ephod, pallio, lamina: Sacerdos autem vulgaris quatuor prioribus tantum. XV. 1112. 1114. XVIII. 234. Vide Veſtis.
Quod die ungebatur afferebat decimam ephæ, & ſimilam in munus juge. XV. 1114.
Duo Summi Sacerdotes non ſimul ungebantur. *ibidem*.
Sacerdotes Summi ſecundæ Domus non ungebantur oleo, proinde non dicebantur uncti, ſed aucti tantum veſtibus. 1128.
Filius ſupplens vices patris, licet junior præcedebat omnes ſacerdotes. XV. 1128. XVI. 116.
Sacerdos ſummus ante diem Expiationis ſeparabatur ſeptiduo, & die octavo miniſtrabat. XVI. 100.
Maximus natu ex filiis Summi ſacerdotis augebatur. 190.
Debebat eſſe annorum viginti. 112.
Filii Summi ſacerdotis clangebant tubis. 466.
Summus Sacerdos debebat ducere virginem. 190.
Non debebat habere vitia corporea. 114.
Non ingrediebatur in atrium ad miniſtrandum niſi fuiſſet unctus, aut multiplicatus veſtibus ſeptem diebus. XVIII. 22.
Si hæc non feciſſet, miniſterium erat legitimum. *ibidem*.
Debebat eſſe maximus forma, virtute, opibus, ſapientia, aſpectus. 96.
Egrediens atrio, & loquens cum ſocio, tenebatur ad lotionem. 164.
Non offerebat ſacrificium niſi propter ignorantiam rei cum errore operis. XV. 1058.
Et juvenco expiabatur. 1070.
A ſolo magno Synedrio poterat moneri; ut exſequeretur munus ſuum. 228.

Judi-

… xxix. 541.
Ejus tiara erat inſignis. 593.
Non geſtabat in feſtis cothurnos, ut vult Plutarchus; ſe diſcalceatus incedebat in Templo, & ſacra faciebat. 799.
Laminam auream prætenſam Cidari in fronte gerebat. 949.
Cooperiebat caput Cidari. 949.
Baltheo veſtes corpori adſtringebat. 946.
Velabat partes inferiores femoralibus. 947.
Corpus pallio. 949.
Pectorale gerebat in pectore. *ibidem*.
Tunica etiam veſtiebatur. *ibid.*
Summo ſacerdoti vetita erat ſciſſio veſtium. 1036.
Cur vero. 1037.
Caſaubonus & Seldenus contra Baronium putant potuiſſe id facere. 1047.
Seldenus tamen de privatis intelligit. 1048. 1061.
In morte ſummi Sacerdotis alii ſacerdotes poterant veſtes ſibi ſcindere, alias non 1055.
Sacerdoti ſummo vetita erat vidua, repudiata, profana, meretrix. xxx. 213.
Virginem debuiſſe ducere probatur ex Levitico, cum explicatione Jonathan & Siphra. 217.
Non poterat accipere filiam meretricis, quippe profanam. 218.
Sacerdos qui jam deſponſavit viduam, ſi fiat ſacerdos ſummus poteſt eam retinere. *ib.*
Unam tantum uxorem habere debebat. *ib.*
Vidua ejus non bibebat aquas amaras. 650.
Ejus benedictio recitabatur lingua ſancta. 686.
Qui ea fieret. 688.
Ungebatur oleo olivæ. 716.
Summi ſacerdotis viduæ erat dos. 976.
Sive eſſet unctus, ſive inauguratus nequibat viduam ducere. 1030.
Si duxiſſet & illa uſus fuiſſet, bis puniebatur. *ibidem*.
Si vidua eſſet expulſa, & facta profana, & ſcor-

propoſitionis. 1104.
Sacerdotes ſoli ſuffitum adolebant. xi. 111.
Sacerdotum numerus quam immanis fuerit. xi. 635.
Sacerdotes adminiſtrabant in Templo ſtantes. 799.
Et nudis pedibus, unde tormina viſcerum patiebantur. 801. & xiii. 405.
Sacerdotes *Angeli* vocantur. 847.
Sacerdotes plebei כהנים עם הארץ, quinam dicerentur. xii. 18.
Et quinam הדיוטות Idiotæ. *ib.*
Ratio initiandi ſacerdotes. xii. 108.
Sacerdotum veſtes. 111. Vide Veſtis.
Sacerdotes privati & gregarii. 112.
Horum veſtes erant quatuor. xiii. 6.
Sacerdotes reges non ungebantur. 440.
Sacerdos quavis hebdomada extraque claſſem poterat ſua ſacrificia offerre. 879.
Sacerdos miniſtrans. Vide Claſſis.
Sacerdos de cujus ingenuitate dubium erat, datis duobus teſtibus, ad ſacerdotium evehebatur. 917.
Quinam arcerentur a miniſterio. 911. 924. 925.
Sacerdotum uxores & ſervi quatenus de ſeparationibus comedere potuerint. xiv. 1438.
Sacerdotes ſigillatores qui eſſent. I. 781.
Sacerdotalis dignitas una cum regia majeſtate in eodem ſubjecto conjuncta an fuerit. III. 605. 707.
Sacerdotum ſtationes a Davide ordinatæ ad uſque urbis excidium permanſerunt. 697.
In ſacerdotes vitio aliquo obnoxios qui judicium ferretur. 697. 701.
Damnati ſacerdotes qua ratione fuerint. *ib.*
Sacerdotum ac ſacrificiorum immanis vis. 723.
Sacerdotum morbi crebri. 727.
Peculiarem habebant medicum. 732.
Humi cubabant. 726.
Sacerdotum munia & veſtes. iv. 541. 550.
Vulgarium ſacerdotum Ephod a Pontificio diverſum. 542. 549.
Eorum claſſes & familiæ. 546. 552.
Non ultra hebdomadam miniſtrabant. 555.
lem. 1024.
Nequibant nutrire comam, & ſcindere præ dolore veſtes ſuas. 1132. & xvi. 190.
Neque caput aperiebant. xv. 1132.
Sacerdos de induſtria ſe polluens, vapulabat. xvi. 182.
Si ſacerdos duxiſſet diſcalceatam vel repudiatam, ejus filii erant illegitimi ad ſacerdotium. 188.
Et ipſe dignus excommunicatione. *ib.*
Sacerdos habens maculas in manibus ſuis, manus non elevabat. xviii. 954.
Sacerdotes non poterant accedere ad miniſtrandum in atrium, niſi adduxiſſent decimam ephæ de bonis ſuis, & eam obtuliſſet manu ſua. 22.
Attamen ſi miniſtraſſent his non factis, miniſterium erat legitimum. *ibidem.*
Sacerdotes miniſtrabant nudis pedibus; edebant carnem & bibebant aquam, ideo laborabant morbis viſcerum. 96.
Debebant ante miniſterium lavari ex labro: ſi non lavaſſent & mane miniſtraſſent, erant rei mortis. 164.
In Templo primo miniſtrarunt octodecim Sacerdotes; in ſecundo, quando ſacerdotium emebatur, etiam octoginta quinque. 1208.
Sacerdos imponebat manum dexteram pedi dextero loto, & ſiniſtram ſiniſtro loto, & ſacrificabat. xix. 186.
Sacerdotes in quatuor & viginti locis appellantur Levitæ. xvi. 988.
Sacerdos vitiatus dividebat & comedebat Sanctitates, ſed non offerebat. xix. 516.
Sacerdos ſi per errorem faciat abominandum in ſanctuario, abſolvitur: ſi de induſtria, tenetur. 954.
Sacerdos immundus comedens ſeparationem, eſt reus mortis. 1406.
Sacerdotes non devovent, quia anathemata cedunt ipſis. 1458.
Sacerdos ſi in ſe recipiat cuncta miniſteria ſacerdotii præter unum, ne recipitor. xx. 90.
Ex ſacerdotibus alii erant docti, alii illiterati. 398.
Sa-

Viris claſſis erat permiſſum bibere vinum noctu, non interdiu; ut ſcirent facere ſuum miniſterium. *ibidem*.
Viris domus patris erat ſemper interdictum. *ib.*
Viri claſſis & ſtationis non poterant ſe tondere & lavare. *ib.*
Moyſes conſtituit claſſes octo: Samuel & David fecerunt viginti quaruor. *666. 760. 764.*
Omne anathema in Iſrael erat ſacerdotum. xv. 290.
Viginti quatuor dona data ſunt Sacerdotibus: duodecim in Sanctuario, & duodecim in provinciis. xv. 115. xvi. 358.
Sacerdos inter decimandum animalia, ſi ſeparaſſet bona a vitiatis ut eligeret bona, vapulabat quadraginta. xxix. 201.
Sacerdotibus dabatur ſeparatio ex decima tritici, olei, vini. 493.
Et primitiæ. 495.
Mos, ut Sacerdotes nudis pedibus eſſent in Templo, manavit ex juſſu Dei facto Moyſi ut calceos deponeret. *925.* 1001.
Num poſt miniſteria diſcalceati incederent. *925.*
Toties lavabant pedes, quia in mactandis victimis inquinabantur ſanguine. *926.*
Quidam negant Sacerdotes fuiſſe diſcalceatos in Templo. *928.*
Refellitur hæc ſententia. *ibidem*.
Extra Templum credibile eſt fuiſſe calceatos. *930.*
Si inceſſio pedum diſcalceatorum illis nocebat, aderat medicus. *931. 951.*
Num eſſent ſine calceis in Synagogis & Scholis. *944.*
Non erant diſcalceati neque in ceremonia de vitula decollanda, neque in judicio de lepra. *944.*
Quia fiebant in locis profanis. *945.*
Diſcalceati per clivum altaris aſperſum ſanguine & lubricum facilius incedebant. *965.*
Diſcalceati incedentes oſtendebant reverentiam, qua ſacrificia Deo offerri debent. *966.*

gua ſancta. xxx. *686.* *706.*
Quid militibus diceret. 708. Vide Bellum. Fecialis. Caſtrenſis.
SACERDOTUM principes. Vide Princeps. Pontifex. Sagan. Vicarius.
SACERDOTES CHRISTIANI non pauci in antiqua Eccleſia medici fuerunt. xxx. 1494.
Sacerdotes medicinam exercentes irregularitatem incurrunt. *ib.*
Afferuntur decreta, quæ ſacerdotibus medicinam exercere vetant. 1495.
Sacerdotes tutores eſſe non poſſunt. *ib.*
Sacerdotes Chirurgiæ partem quæ uſtionem & inciſione requirit, tractare non permittuntur. *ibidem.*
Sacerdotes Chriſtiani primitus oleo morbos curarunt. 1574.
SACERDOTES ETHNICI veſtibus albis ſacra fabant. xxix. 544.
Vel vitta caput cingebant, vel corona. *597.*
In veſtium colore imitati ſunt ſacerdotes Hebræos. *980.*
Nomina Sacerdotum Ethnicorum. xxiv. 233.
Sacerdos femina nulla apud Ægyptios. I. *774.*
Sacerdotes Ægyptii veſtibus candidis utebantur. xxix. 542.
Calceos purpureos geſtabant. *794.*
Nudis pedibus ſacrificabant. *956.*
Sacerdotes Herculis in inſula Coo muliebriter veſtiebantur. *526.*
Sacerdotes Luterani veſtes albas induunt in officiis ſuis. 245.
Sacerdotes Phœnicii albis veſtibus induti incedebant. 542.
Albas item geſtarunt Sacerdotes Perſarum. *ibidem.*
Sacerdotes Romani habuerunt triplex capitis velamen; apicem, tutulum, galerum. *598.*
Sacerdotes Ruſſi in Moſcovia prolixam comam ferunt. *563.*
Et velamina in capite. *598.*
Sacerdotes Turcarum Darviſi & Torlaces dicti, in veſtibus albis incedunt. 550.
Sacerdotes ſacrificaturi coronabantur. xxx. *1229.*
Legis Moſaicæ. 142.
SACRAMENTA Hebræorum duo, Circumciſio & Paſchà. III. *390.* iv. 341.
SACRIFICATURI gentiles lavabantur. xiii. *486.*
SACRIFICIA pro quibus non fierent. viii. *1056.*
Octodecim facere non poterant. 1154.
Sacrificium ſi pro aliquo fieret, is intereſſe debebat. *964.* & ix. 350.
Sacrificium gradatum quid eſſet. *1066.*
Sacrificia, quæ una die oblata fuerunt in altari Moyſis & Salomonis. ix. *726.*
Cœtus intererat ſacrificio per Stationarios. *867.*
Sacrificium pro peccato. *876.* Vide Peccatum.
Quotidianum. Vide Juge.
Sacrificia quæ debebat, quandonam quis offerret. *897.*
Quid ſi quis procul Jeruſalem habitaret. *898.*
Sacrificia vetera Chriſtum adumbrabant. x. 332.
Etiam quoad ritus eorum. *346.*
Sacrificiis Deum ſpeciali modo intereſſe Judæi putant. *497.*
Cur in uno tantum loco & altari Deus offerri voluerit. 530.
Canones de hac re Hebraici. 534.
Cur & in uno loco comedi. 544.
Quid de eo, qui longe ab Hieroſolymis habitabat. 548.
Solis Sacerdotibus ex Aharonitica familia immolare licuit. 554.
Quid de exemplis in contrarium, quæ etiam afferuntur, ſentiendum ſit. *559.*
Sacrificium primum quod in altari litatum eſt Kal. Niſan, fuit pro peccato. x. *672.*
Sacrificia præſertim piacularia ceſſabunt diebus Meſſiæ. *685.*
Sacrificium inaugurale novi Pontificis. xii. 370.
Sacrificiis multis ſimul occurrentibus, victima Pontificis ante omnia offerebatur. xiii. *623.*
Quid ſacerdotibus cederet de ſacrificio arietis pro Naziræo. *1098.*
Sacrificia non ſuo nomine mactata legitima erant, ſed non proderant dominis, excepto Paſcha & Peccato. xiv. *66.*
Sacrificium ſex nominibus offerendum Judæi docent. xiv. *706.*
Sa-

Quidam Rabbini dicunt, ſi ſacerdotes poſuiſſent pedem v. g, ſuper pellem agni vel pedem ſocii in ſacrificando, ſacrificium fuiſſe illegitimum. XXIX. 925. 953.

Quæ pertinent ad ſacrificia, ut impoſitio manuum, ventilatio, ſuffitus, oblatio &c. a mulieribus fieri non poterant. XXX. 378.

Sacrificia uxoris afferebat maritus. 862.

Sacrificium immolabatur ſex nominibus; ſacrificii, offerentis, Domini, ignitorum, odoris, acceptabilis. XV. 1044. XIX. 36. 304.

Aliud erat ad ſeparandum votum, aliud ad oblationem ſpontaneam, aliud pro peccato, aliud pro delicto. 226.

Aliud dicebatur aſcendens, fiebatque a divite: aliud deſcendens, quod offerebat pauper, eratque minimi pretii. 1096.

Erant & Pacifica. 1042.

Et Euchariſticum. 628.

Et Leproſi, & Naziræi. *ibidem*.

Oblata ſine nomine erant legitima, ſed non proderant, dominis nomine debiti, excepto Paſcha & Peccato. XV. 1066. XIX. 2.

Sacrificium Uncti debebat præcedere Sacrificium cœtus. XV. 1062.

Lamentatio deperditam eſſe veram rationem faciundi ſacrificia ab Hebræis ſequi volentibus doctrinam Iſmaelitarum. XV. 1120. XVI. 216.

Adducere & reducere in ſermone de ſacrificiis, ſignificat oblata ad quatuor partes mundi volvere. XVI. 232.

Elevare & dimittere, ſignificat attollere & deprimere. *ibidem*.

Omnia ſacrificia quorum ſauguinem acceperit alienus, lugens, lotus diei, indigens expiatione, præputiatus, immundus, inſiſtens vaſibus immundis, jumento, ſocio ſuo, ſunt illegitima. XVII. 870. XIX. 22.

Aries offerebatur ab undecim, caro a quinque, inteſtina ſimila vinum, ſingula a duobus ſacerdotibus. XVIII. 224.

Explicatio. *ibidem*.
Cuncta ſacrificia publica & privata requirunt libamina, exceptis primogeniti, decimi, Paſchæ, Peccati, Delicti. 1166.
Explicatio. *ibidem*.
In ſacrificiis cœtus non eſt impoſitio manus, excepto juvenco pro omnibus præceptis, & hirco emiſſario. 1170.
Variæ Rabbioorum opiniones. 1172.
De commutatione Sacrificiorum. XIX. 1358.
Commutans ſacrificia in Sabbatho, licet commutatio teneat, vapulet quadraginta. 1358.
Sacrificia Iſraelitæ non commutat Sacerdos, neque contra. *ibidem*.
Nec Sanctitates ſanctitatum, nec Sanctitates leves licet in Sabbatho commutare. *ib.*
Fit commutatio; cum aliis, inter ſe, unius cum duobus, duorum cum centum &c. 1360.
Etiam cum animali heterogeneo, diſcerpto, educto ex latere, aodrogyno, obſtructo. *ib.*
Fetus, cœtus, animalia ſociorum, animal cujus pars ſit ſancta pars profana, non faciunt commutationem, 1362.
Sacrificia cœtus pellunt Sabbathum & immunditiem, noo ſacrificia privati. *ib.*
Omne ſacrificium cui tempus præfinitur a Sabbatho; ſi tempus incidat in Sabbathum, pellit Sabbathum. 1364.
Natus ſacrificii pro peccato, & commutatio ſacrificit pro peccato, ſi moriantur, eorum domini faciunt commutationem. 1366.
Commutatum ſacrificii Paſchæ, natus commutati ſacrificii Paſchæ, & nati natorum, paſcent donec vitientur; vendentur, & ex eorum pretio ementur pacifica. 1366.
Omnia animalia feminina paſcentur ſeparata in holocauſtum, donec vitientur, & ex eorum pretio ementur animalia apta ad ſacrificium. *ibidem*.
Si ſeparatum ſacrificium perdatur, ſeparentur ejus loco nummi. *ib.*
Dubia, ſi quis dicat; hoc animal ſit in holocauſtum, &c. 1372.
Euchariſticum mixtum cum ſuo commutato, offeretur ſimul cum commutato. 1376.
Nullum ſacrificium fiebat ſine precibus. XXI. 600. 1490.
Aut novem, autem decem, aut undecim, aut duodecim deſignabantur ſacerdotes ad hoc ſacrificium. XVIII. 224.
Aliquando tamen etiam per ſedecim oblatum fuit. 238.
Sacrificium juge abolitum fuit die XVII. menſis Thammuz. 762. 790.
In novilunio Niſan reſtitutum fuit. 860.
Jugia antecedebant additītia. XIX. 468.
Jugia non impediunt additītia. 956.
Animal explorabatur diebus quatuor ante mactationem. 958.
Tractatus de jugi cum notis Ugolini. 1468.
Juge potabatur poculo aureo, quod ſacerdotes perſcrutabantur ad lumen condelarum. 1478.
Agnus mactandus mane habebat caput ad auſtrum, faciem ad occidentem: mactabatur ad cornu aquilonare occidentale ad annulum ſecundum: qui inter veſperas, mactabatur ad cornu orientale ſeptemtrionale ad annulum ſecundum. 1486.
Fiebat excoriatio, quæ cum pervenerat ad pectus, anputabatur agno caput. *ib.*
Inteſtina ter lavabantur. 1488.
Poſt hæc ſacerdotes deſcendebant ad conclave Gazit ad legendum שמע, *ibidem*. Vide Semah, Audi.
Poſtea faciebant benedictionem, & fiebat ſuffitus. 1492.
In Thamid ſive jugi ſacrificio, novem a Levitis edebantur clangores. 1502.
Jugis matutini tempus erat ad uſque meridiem: veſpertini ad uſque veſperam. XX. 16.
Juge ceſſavit ſeptiduo antequam urbs a Tito caperetur: quia nemo erat, qui illud faceret. XXIV. 1120.
Cyrus rex Perſarum juſſit ſacrificari Hieroſolymis jugiter taurum unum & agnos duos pro ſe. XXVII. 779.
Idem juſſit & Auguſtus. *ib.*
SACRIFICIA ADDITITIA erant illa, quæ offerebantur a privatis: debebant fieri poſt juge matutinum, & ante juge veſpertinum. XVI. 738. XVIII. 20.

Addi-

medentur juxta graviorem conditionem, quæ ſit illis. XIX. 420.
Sacrificium pro delicto antecedit Euchariſticum & Naziræi. 470.
Quinque erant hujuſmodi ſacrificia: pro delicto rapinæ, prævaricationis, ancillæ deſponſatæ, Naziræi, leproſi. 1412.
Quiddam addunt pro delicto dubio. *ib.*
Quiſque poteſt afferre ſingulis diebus, immo & horis ſacrificium pro delicto dubio. Caſus huc pertinentes. 1428.
SACRIFICIUM pro **PECCATO** ob quæ crimina fieret. XV. 1048.
Sacrificium primum, quod in altari litatum eſt Kalendis Niſan, fuit pro peccato. X. *672.*
Scrificium pro peccato non comburebatur in altari. 833.
Erat tamen comburendum. XIII. 1074.
A quibus offerretur. XIV. 718.
Offerebatur de profanis, dextera, & interdiu. 8*90*.
Fiebat ob peccata per errorem. XV. 1048.
Populus offerebat pro peccato, non peregrinus. 1058.
Peccans plura peccata aliquando offerrebat pro ſingulis unum, aliquando ſingula pro ſingulis. *ibidem*.
Adeps totus adolebatur: ſanguis aſpergebatur ſuper altare. 1134.
Sacrificabatur hœdus valorius unius Zuzæ. 113*6*.
Sacrificabatur verſus aquilonem: caro dabatur ſacerdotibus hebdomadariis. *ib.*
Comeſtio erat interdicta extra aulæa. 1140.
Pro peccato peculiari non effundebatur ſanguis ſuper altare aureum. 1058.
Requirebat impoſitionem manuum. XIX. 144.
Sacrificium pro peccato dubio offerebatur ex obolo, fiebatque ad plagam aquilonarem altaris. 310.
In ſacrificiis pro peccatis cœtus, quæ fiebant in noviluniis & ſolemnitatibus, mactatio fiebat

Pacifica antecedunt primogenita, quia requirunt quatuor aſperſiones & libamina. XIX. 472.
Pacifica cœtus requirunt ventilationem viva, & mactata. 1014.
SACRIFICIUM ſolemne habet conditionem majorem comparitionis, quia fuit oblatum ante & poſt allocutionem Dei cum Moyſe. XVIII. 982. 1016.
Ad ſacrificium ſolemne immundus liber eſt a comparitione. 982. 1014.
In ſacrificio ſolemni afferebantur pacifica: ſi quis non habebat de domo ſua quod afferre poſſet, conſociabat ſe cum aliis. 984.
Si prætererat feſtum quin aliquis obtulerit ſacrificium ſolemne, non tenetur ad ejus compenſationem. 988.
Utrum pacificis allatis in ſolemnitate eſſet impoſitio manuum, quæſtio eſt inter ſcholas. 994. 1034. Vide Impoſitio.
Omnes ad hoc ſacrificium debebant comparare: comparitio requirebat duos nummos argenteos. 1006. 1008.
Qui habebat multos filios & facultates exiguas, adducebat multa pacifica & pauca holocauſta, & vice verſa dives. 1006.
Qui non poterat offerre die primo feſtivitatis, offerebat aliqua die intra ſolemnitatem. *ib.*
Dubia de hoc, & reſponſa. 1024.
Sacrificium ſolemne requirebat pacifica ſpontanea reſpondentia facultatibus. 1021.
Mactans pacifica ſacrificii ſolemnis a veſperis feſti, non ſatisfacit debito ſuo ſacrificandi in feſto. 1022.
Minus duobus denariis argenteis nemo offerre poterat. *ib.*
SACRIFICIA GENTILIUM. XXIII. 334.
Sacrificiorum mactandorum Diis inferis capita Gentiles defigebant terræ: mactandorum Diis ſuperis colla convertentes ſurſum jugulabant. XXII. 975.
Quædam ſacrificia ſeceſpitis jugulare non licebat. 1123.
Gentes ab Hebræis ſumſerunt rationem quædam ſacrificandi. XXIII. 270.
Lunæ offerebantur p
Farina adhibita fuit in ſacrificiis. 252.
Et polenta. 253. 256.
Ab Elæis etiam mel. 254.
Sacrificia quovis menſe ii faciebant. *ib.*
In ſacrificiis Bacchi cribrum adhibitum, quia is putabatur animas cribrare. 498.
Veneri Babyloniæ oblati furfures. 265.
Græci offerebant poparas, ſive placentas inſcriptas imaginibus Deorum, quibus offerebantur. 265.
Quas ceremonias adhibeant Græci. 270.
Fruges & molas ſalſas inſtituit Numa. 290.
In ſacrificiis Veſtæ aderat panis. 292.
Priapo mactabant aſinum. *ib.*
In Cerealibus primitiæ frugum offerebantur. 302.
De Eleuſinis. *ibidem.*
Sacrificiis Martis feminæ aderant veſtitu virili. 525.
Bonæ Deæ ſolæ mulieres intererant. 529.
Sacrificia omnia faciebant Sacerdotes in veſtibus albis. 542.
Et capite velato. 602.
Et pedibus calceatis. 793.
Nudipedalia fiebant ad impetrandam pluviam. 803.
Et a Veſtalibus. 808.
Quod non videtur verum. *ib.*
Et Dianæ. 931.
Et in magicis veneficæ nudipedes ſacrificabant. 1006.
SACRA ferme tecto capite peragebantur. XII. 817.
Aperto capite non licebat. XIII. 337.
Sacra quædam excipiuntur. 340.
Sacra apud Judæos muſicis modis celebrabantur. XXXII. 555.
Neque minus apud Gentiles. 557.
Sacro de profani adjiciunt, מוסיפין מן החול על הקדש, & cur. III. 248.
Sacra dona a Sacrificiis diverſa. IV. 471.
Quot fuerint. *ibidem.*

Saducæorum origo unde repetenda. *ib.*
Mahometanorum canon contra Saducæos. *617.*
Saducæi putabant non eſſe ſerviendum: *De ſpe mercedis*: ideo omnem retributionem in cœlo auferebant. XXI. 950.
Credebant animas hominum in nihilum redigi; negabant Dei providentiam. 242. 951.
Dicti vel a loco, vel a Sadoco Antigoni diſcipulo. XXI. 951. XXII. 57. 245.
Etymon, *juſti*. 56. 243.
Antigonus habuit duos diſcipulos Sodoc & Baithos; hinc duæ ſectæ, Saducæi & Baithoſæi. XXII. 57. 245. XXIV. 1044.
Pervertebant verbum Dei. XXII. *60.*
Secta Saducæorum & Baithoſæorum fuit ſecta Manichæa: rejiciebant traditiones, & Scripturam pro lubitu explicabant. *61.* 250.
Dicti & Nazaræi. *ib.*
Vocati & Karæi quod non admittebant traditiones. *ib.*
Alii negant. *63.* 247.
Appellati & Epicuræi. *62.*
Incertum num rejicerent prophetas, XXII. *66.* 250.
Credebant Deum malorum neque patratorem neque inſpectorem eſſe. *69.*
Negabant fatum, ſive providentiam. *ib.*
Prædicabant animarum interritum. 70. 251.
Negabant, Spiritumſanctum, angelos, & quoslibet ſpiritus: nam dicebant Deum non eſſe ſpiritum. 71. 252.
Negabant reſurrectionem. 72. 251.
Nec præmium nec pœnam in altero ſeculo dari volebant. 73.
Sæpe ſubdolis interpretationibus aggreſſi ſunt Chriſtum. *76.* 254.
Erant duri, agreſtes, crudeles. 77. 254.
Sacrificabant in Templo Hieroſolymitano. *79.*
Quidam Pontifices fuerunt Sadducæi. *ib.*
Differebant a Phariſæis potiſſimum: in libanda

Deficiente ſale Sodomæo, utebantur halokimo, 820. Vide Sodomiticum.
Offerens munus debebat offerre & ſal. *ib.*
Alii volunt illud fuiſſe de bonis cœtus. *ib.*
Sal & nitrum diſſipant ſpiſſitudinem olei, XXIX. 470.
Sal ex quo conficitur muries, apud veteres tundebatur in piſtrino. 244.
Sal eſt principium coagulationis in maſteria unctuoſa & fixa. XXX. 1525.
Sal Africanus in acervos inſtar collium conſtruitur. 1526.
Sal in Polonia eſt duritie lapidea. *ib.*
Sal in quibuſdam morbis adhibitus a Sacerdotibus Hebræis. 1574.
Sal adminiſtebatur in primitiva Eccleſia oleo conſecrato pro infirmis. *ib.*
SALAMAIDA civitas, VII. 1212.
SALAMINIAS menſuras probabile eſt fuiſſe pares Romanis. XXVIII. 645.
SALAMTHO, ſic dicta a Babyloniis Venus, quod ſemper in ſalo circumvehatur plorans Adonim, XXIII. 178. Vide Venus.
SALEM, ſive Jeruſalem urbs illuſtratur. VI. 36.
Salem an dicta Sichem, VII. 728. Vide Jeruſalem.
SALIANUS, Jacobus, mordacissime perſtringit eos qui dicunt, obſtetrices primas fuiſſe Hebræas. XXX. 1054.
SALIARE carmen inventum fuit a Numa. XXXI. 443.
SALII Sacerdotes Martis, ſic dicti quia ſaliendo ibant per urbem. XXIII. 333.
Canebant Saliare carmen ad tibiam ſaltibus & tripudiis per viam. XXXI. 443.
SALIM, nomina & loca quædam cognati ſoni afferuntur. V. 1130.
Loci ſitus. VII. 1090.
SALICES erant variarum ſpecierum: adhibebantur in feſtis Tabernaculorum. XVIII. 519.
SALIVA credita remedium ægrotantium oculorum. XXI. 1173.
SALMANASAR an etiam dictus Sargon. VII. 1146.
SALMAR ſtimulo boum percuſſiſſe ſecentos Philiſthæos dicitur. XXIX. 104.
In Salomone, regnum ...
cum antea eſſet perſonale. XXIV. 28.
Salomon fuit feliciſſimus, quippe ſapientiſſimus & ditiſſimus. 269.
Laboravit tanta divitiarum cupiditate, ut miſerit naves in Ophir. 579. 589.
Salomonis uxores exteræ fuerunt proſelytæ. XXVII, 1151.
Alii hoc falſum putant. 1152.
Salomonis nummus. XXVIII. 530.
Eſt falſus. 532. 696. 697. 1338.
Fuit cuſus anno quarto liberatæ Sionis. XXVIII, 1306.
Salomonis equi quanti valerent. 637.
Quum factus fuit rex dicitur habuiſſe annos duodecim, Joſephus ait quatuordecim. 679.
Conciliantur hæ ſententiæ. 679. 680.
Salomon in Templi dedicatione obtulit in ſacrificium centum & viginti millia ovium. XXIX, 33.
Ei quotannis inter donaria offerebantur muli. 214.
Quando fuit inauguratus inſidebat mulæ regiæ. *ib.* Vide Lamuel.
Quot uxores & concubinas habuerit. XXX. 47.
Erat maxime libidinoſus. 48.
Semel in vita unamquamque earum cognoverat. *ibidem.*
Forte multas congregavit, paucas agnovit. *ibidem.*
Unus tantum legitur ejus filius Rechabham ejus ſucceſſor, quia alii omnes fuere degeneres. *ibidem.*
Ædificavit Templum ope Samir. hiſtoriola Rabbinica. 758.
Poeſin amavit. XXXI. 26. Vide Canticum.
Proverbia tetrametro Jambico ſupputavit, *ibidem.*
Dignitatem virilem cum Libano, venuſtatem muliebrem cum Carmelo comparat. 222.
Num ſit auctor operis Sirachidis, 438.
De libro Sapientiæ. 439.
Canticum canticorum an ſit juſtum drama. 26. 493.
Salomoni tribuitur Pſalmus unus. 862.

¶ Sa-

dictione & vicinim ponuntur. III. 230.
Salutationes per oſcula fuerunt vetitæ a Tiberio Imperatore. xxx. 1182.

S A M

SAMARIA, urbs quæ & Sebaſte, ejuſque Templum. v. 952. vi. 940. 1040.
Situs ejus. vii. 1210.
Samariam miſſi coloni ſuos quique Deos colebant. III. 738. 744.
Moſaicos ritus cum gentili ſuperſtitione ſociabant. 749.
Relicta tandem ſaltem craſſiori Idololatria Moſaicæ legi adhæſerunt. *ib.*
Tunc demum videntur univerſos ſacræ ſcripturæ libros fuiſſe amplexati. 750.
Samariæ nomen unde derivetur. iv. 182.
Quo ſenſu ejus incolæ dicantur per leones puniti. *ib.*
SAMARITANOS carere literis חח״ע, qui intelligendum ſit. v. 955.
Samaritanos hiſtorica quædam concernentia in medium proferuntur. 1139.
Horum pſeudoapoſtolus Doſthai. 1140. Vide Doſitæus.
Samaritanorum Pentateuchum ad examen in nonnullis revocatur. 1141.
Samaritani an columbas adoraverint. vii. 730.
An Idola ſub Garizim occultarint. 732.
Samaritani Characteris uſus in quibuſnam obtineret. xi. 757.
Samaritanis columbas coluerunt. II. 267.
Judæis inviſi. 335.
Samaritanus non ſinitur fieri proſelytus. III. 124.
Specimen anathematis in Samaritanos prolati. *ibidem*.
Samaritani nonniſi ante Babylonicam captivitatem reſurrectionem negarunt. 130.
Non ſemper Idololatræ fuerunt. *ib.*

Neapolis ab Herode vocata. *610.*
Cellarius vult vel a Veſpaſiano, vel ab aliquo filiorum ejus exſtructam, ut apparet ex nummis. *ib.*
Arabes appellant Naplusam, veteres Συχιμα a Sichem. *611.*
Dicta & Mamortha, hoc eſt aqua pura. *612.*
Quia plures Cuthæi miſſi ad incolendam Samariam, hine Samaritani Cuthæi vocati. *613.*
Erant in intima Perſide & Media, Coſſæi etiam dicti. *614.*
Incolitur Neapolis a Samaritauis & Turcis, quorum Baſſa ibi reſidet. *616.*
Samaritani abominantur Hieroſolymam. *617.*
Antiquiſſima Samaritanorum colonia eſt in Ægypto. *ib.*
Kairi pauciſſimi ſunt. *ib.*
Sunt & Gazæ, plures Damaſci. *618.*
Sunt ignariſſimi totius antiquitatis, etiam quæ ad ipſos pertinet. *619.*
In Garizim habent ſacrarium. *ib.*
Dicunt ſe eſſe ex filiis Joſeph juſti ex tribu Ephaim & Manaſſe. *620.*
Tractus ille, ubi eſt Samaria & Sichem, diſtributus fuit ab Joſue Ephraimitis: in diviſione tribuum ceſſit regi Iſrael Jeroboamo. Victa provincia a Salmanaſſare, barbarorum illuvies Samariam tenuit. *620.*
Sambalatus miſſus eſt a Dario Codomanno rege Satrapes in Samariam: erat is genere Cuthæus; inde origo Samaritanorum. *621.*
Victo Dario Sambalatus in fidem Alexandri ſe dedit: huic ſucceſſit Andromachus, quem dure imperitantem Samaritæ cremarunt. Alexander eos duxit in præſidium Thebaidos: quo mortuo venerunt in poteſtatem Ptolomæorum. *621.*
Hyrcanus Samariam vicit, templum evertit. Eam reædificavit Herodes. Imperavit Samariæ poſt Herodem Archelaus: eos rexit Pilatus, a quibus accuſatur apud Cæſarem. Poſt Pilatum Agrippa major, cui ſucceſſere Romani præſides. *622.*
Judaico bello Palæſtina & Samaria idem fatum oppreſſit. *ib.*
632.
Negabant immortalitatem animæ. *ib.*
Circumcidebant in nomine imaginis columbam referentis, quam inventam in Garizim colebant. *633.*
Ceremonias Judaicas colunt præ cæteris Judæis. *637.*
Sacrificant in Garizim. *638.*
Controvertitur an literæ Samaritanæ ſin primevæ Hebrææ, an Chanahanæorum propriæ. *639.*
Figura. *ibidem.*
Scriptura Samaritana eſt antiquiſſima, recepta in Phœniciæ & Palæſtinæ oris. *641.*
Non conſtat utrum eadem fuerit Judæorum Scriptura. *ibidem.*
Libri Samaritanorum rariſſimi. *644.*
Hodierni Samaritani Arabice loquuntur. *645.*
Sacroſanctus apud eos liber eſt Pentateuchus. *ib.*
Habent & Arabicam ejuſdem verſionem, ſed ſcriptam literis Samaritanis. *646.*
Rejiciunt prophetas, qui ſunt poſt ſchiſma. *ib.*
Habent librum hiſtoricum deductum ad uſque Hadriani tempora, quem appellant librum Joſue filii Nun. *647.*
Scaliger eum invenit in Bibliotheca Leydenſi. *ib.*
Habent ſuas litanias. *648.*
Chronologia eorum a vulgari ſæpe recedit. *ib.*
Samaritanorum epiſtolæ duæ ad Jobum Ludolfum. *649.*
Notæ ad has epiſtolas. *657.*
Orantes proſternunt ſe in terram. *659.*
Epiſtola Samarithanorum in Angliam. *661.*
Samaritani putantur eſſe ex illis Judæis, qui adorarunt vitulum. XXIII. *91.*
De Samaritanis. XXIV. *1046.*
Samaritani plures literas mutuati ſunt a Græcis. XXVIII. *293.*
Non cudebant nummos proprios. *ib.*
Eorum literæ eædem ac Punicæ Scaligero. *508.*
In civili uſu Hebræi utebantur literis Samaritanis. *537.*
Samaritani Pentateuchum totidem literis, quot habet textus Hebræus exſcripſerunt. *538.*
Num Hebrææ & Samaritanæ literæ diverſæ fuerint. *540.*

Scri-

Scriptura Samaritana adhibita in nummis Hebræorum. 1039.
Sed in nullo prophetarum libro. 1044.
Literæ Samaritanæ dicuntur antiquæ, ſed non primigeniæ a Divo Hieronymo. 1045.
Samaritana ſchola Cæſareenſis inſignis. 1046.
Sunt gens ignaviſſima. 1050.
Didicerunt legem a Sacerdote, ideo ad illos miſſo. 1059.
Quidam volunt literas Samaritanas eſſe Phœnicias. 1063.
De duobus nummis Samaritanis Harduini expoſitio. 1065.
In Samaria poſt reditum tribuum fuerunt duo Characteres: unus Judæorum reducum, alter Cuthæorum, qui tempore captivitatis eo fuerant coloni miſſi. 1069.
Magiſtratus in urbibus Samaritanis non erant Samaritani. 1071.
Samaritani erant Iſraelitæ ſchiſmatici. *ib.*
De tribus nummis Samaritanis Harduini epiſtola. 1075.
In Samaria erant tres Toparchiæ. 1077.
Literæ Samaritanæ & Punicæ admodum affines. 1085.
Samaritani putant vaſa ſacra eſſe defoſſa in Garizim. 1214.
Relandi diſſertationes quinque de nummis Samaritanis. 1077. 1099. 1231. 1247. 1257.
Otti, Joh. Baptiſtæ, epiſtola de nummis iiſdem ad Relandum. 1215.
Gagnieri epiſtola de iiſdem. 1283.
Relandus ſe alia defendit epiſtola. 1287.
Samaritanæ literæ hodiernæ, ſunt veteres Phœniciæ. 1378. Vide Phœnices. Nummi. Sicli.
SAMACHONITIS. Vide Samochonitis.
SAMBUCUS herbæ ſpecies. XI. 336.
De experimentis Sambuco factis. XXX. 1463.
SAMIR, & portenta de illo. IX. 498. 500.
Samir ad ſculpturam lapidum Rationalis adhibitum. XIII. 26. 270. Vide Schamir. שמיר

ſint Sanctitates ſanctitatum קדשי קדשים . xv. 296. 630.

Sanctitates ſignificant etiam animalia ſacrificanda. 318. 632.

Qui poſſent comedere Sanctitates. xvi. 118.

Comedens ſanctitates in immunditie tenebatur ad ſacrificium. 126.

Sanctitates quas non poterant peragere ſacerdotes vitiati, erant decem. 114.

Sanctificatio debebat antecedere oblationem. 1014.

Sanctitates intelliguntur : Euchariſticum, Pacifica, Paſcha, Decima ſecunda, Planta anni quarti. 380.

Sacerdos in comedendis ſanctitatibus debebat ſanctificare manus & pedes. 602.

Mares tantum poterant comedere ſanctitates leves, ſed debebant eſſe puri. 614.

Deſponſata ſacerdoti poterat eas comedere; non inquilinus, non mercenarius. 606.

Sanctitates oblatæ ante ſacrificium juge matutinum, & poſt juge veſpertinum, erant profanæ. xvii. 640.

Sanctitates leves, & decimæ in Siloh in omni loco Hieroſolymæ intra muros poterant comedi. xviii. 842.

Sanctitates ſanctitatum comedebantur intra vela. *ibidem*.

In illis caro & adeps cedebant Deo, pellis & alia caro ſacerdotibus. xix. 74.

In levibus, ſanguis & adeps Deo; pellis & caro ſacerdotibus. *ib.*

Sanctitates non poterant comedi ab alieno. xxx. 826.

Neque ab immundo, menſtruata, profano, proſelyto. *ibidem*.

SANCTUARII ſitus qualis, & ubi fuerit. viii. 840. Vide Templum. Domus. Tabernaculum.

Quæ in eo deambulatio. 842.

Sanctuaria vel deſerta retinent ſanctitatem ſuam. 846.

Illud revereri præceptum eſt affirmativum. 852.

Quænam hæc reverentia. *ib.*

Quomodo ſe gererent ingredientes & egredientes. *ib.*

Hodie etiam revereri illud oportet. 854.

dem.

Eligebantur prædicti officiarii ex Sacerdotibus, Levitis, Iſraelitis. *ib.*

Quatuor erant ſigilla, menſæ tredecim. *ib.*

Erant tredecim cornua שופרות in Sanctuario, quibus Sicli nomen inſcriptum erat. 16.

Tredecim ibidem fiebant adorationes: quatuor ad aquilonem, totidem ad auſtrum, tres ad orientem, duæ ad occidentem. 110.

Tredecim erant portæ, inter quas porta incendii, qua ferebantur ligna: portæ primogeniti, aquarum, oblationis, Jechoniæ quia illac ductus fuit in captivitatem, mulierum, Nikanoris. *ibidem*.

Sanctuario poſteriori defuerunt: ignis, arca, Urim & Thummim, oleum unctionis, Spiritusſanctus. xxv. 330.

SANCTUM a SANCTOSANCTORUM in primo Templo murus dividebat. viii. 798.

Cur non in ſecundo. *ib.*

Sed pro illo velum uſurpatum. 799.

In locum e regione Sanctiſanctorum ſemel in hebdomada ingrediebantur. 860.

Sanctiſanctorum deſcriptio. 1158.

Variorum de illo ſententiæ. *ib.*

Sanctum, & Sanctumſanctorum in Templo Ezechielis. 1226.

Sanctiſanctorum amplitudo. ix. 194.

Quid ibi eſſet. *ib.*

Sanctum a Sanctoſanctorum quid ſepararet. 639.

Convenientia Sanctiſanctorum Templi & Tabernaculi. 642.

Sanctumſanctorum Templi cœleſtis. x. 774.

Sanctumſanctorum quoties pontifex ingrederetur. xi. 669.

Sanctum diſtinguitur a Pronao, & Sanctoſanctorum. II. 461.

Quæ de ingreſſu in Sanctumſanctorum ab Epiphanio, Buxtorfio aliiſque traduntur, emendantur. III. 655.

Sanctumſanctorum Tabernaculi. II. 463.

Quæ continebat Sanctumſanctorum erant typus futurorum, & monimentum præteritorium. viii. 454.

Qui fieret ingreſſus in illud quando opus erat. 576.

SAN-

Sandaligeruli ſemper ſequebantur dominos ſuos. 892.
Domini ingreſſuri Templum calceos deponebant, quos ſervis dabant cuſtodiendos, *ib.*
Convivantium ſandalia ſervabant. 893.
Dum domini etiam erant in balneis, eorum calceos cuſiodiebant. 894.
Comitabantur dominos in longis itineribus. 895.
SANDALOTHECÆ ſunt quædam loca, in quibus ſandalia ſua multo pretioſiſſima mulieres ſervabant. XXIX. 896.
Dabantur cuſtodiendæ ſandaligerulis. *ib.*
SANDALIA, ſunt ornamenta pedum. XXIX. 706.
Sandalium idem ac ſolea, ita dictum a Græcis, quod factum eſt inſtar plantæ hominis. 729.
Quondam propria erant mulierum tantum. 886.
In illis illæ luxum maximum oſtendebant. *ibid.* Vide Feminæ.
Sandaliis comprehenduntur omnia calceorum genera. 870.
Sic erant comparata, ut utrique pedi convenire poſſent. 871.
Sandalium clavatum ligneum erat, in quo ſuperne clavi infigebantur ad arctius conjungendam partem ſuperiorem cum inferiori. 872.
Sandalia erant e corio duriori. *ib.*
In extremo orificio habebant vinculum, quo conſtringebantur. *ib.*
Sandalium leviris recuſantibus glores extrahebant. *ib.* Vide Leviratus. Calceus.
SANDAPILA quid eſſet. XXXIII. 332.
Ejus ſynonyma. 1258.
Sandapilæ mortuorum a quatuor ſervis geſtabantur. XXX. 1486.
SANDYX Indica colorem purpureum facit. XXX. 1403.
Virgilio memoratur. XIII. 207.
SANGUIS draconis, gummi. VII. 149.
Sanguis victimarum in Cedron exſtillabat. VIII. 770.
Sanguinis in altari aſpergendi ritus. IX. 733.

SANIR mons. vI. 1034.

S A P

SAPHOT xxix. 121. Vide Caſeus.
SAPIENTUM claſſes ſive gradus ſeptemdecim numerantur. Ix. 382.
Sapientis pheretro non imponitur liber Legis. xxxIII. 50.
Sapiens non effertur niſi per januam. *ib.*
Negligentes luctum ſapientis quæ pœna maneat. *ibidem*.
Quis ſit ſapiens; & quod diſcrimen inter ſapientem & intelligentem. xv. 474.
Tres tantum ſapientes invenit Moyſes in populo. 476.
SAPIENTIA ubi in cerebro reſideat ſecundum Aben Ezram. xI. 6.
Sapientiæ liber vere divinus eſt atque Θεόπνευςος. I. 242.
Ab Hebræis quibuſdam inter authenticas ſcripturas recenſetur. 248.
Quamvis Chaldaice ſcriptus fuerit, cur ab Ezra in Canonem non ſit relatus. 249.
Philo Hebræus a quibuſdam dicitur auctor libri ſapientiæ. xxx. 1534.
Hic liber ad imitationem Salomonæorum ſcriptus eſt. xxxI. 439.
Referri debet ad poeſin didacticam. *ib.*
SAPO Charſinæ cur in ſuffimento adhibitus. vIII. 916.
Quid ſit inquiritur. xI. 450. 444. 610.
Quid ſit ſapo. 464.
Eſt vel naturalis vel artificialis. *ib.*
Sapo niger. 448.
Saponis conficiendi ratio. *ib.*
Arboris cujuſdam fructus ſaponis vicem gerentis. 450.
Sapo idem ac borith ut quidam volunt. xxIx. 408.
Vide Borith.
De ſapone Cattico. xxx. 1398.
SAPPHIRUS gemma. xIII. 50. 287.

xxIx. 852.
Divus Hieronymus ait, cruralia tibialia & braccas quibus teguntur crura & tibiæ, vocari a Chaldæis Sarabara. 853.
Iſidorus ait, eſſe veſtem laxam & talarem. 854.
Tertullianus eam accipit pro veſte Medica. *ibidem*.
Veſtem hanc Cyrus a Medis tranſtulit ad Perſas. 855.
SARACENI unde dicti. vI. 80.
Quoddam illorum feſtum. vII. 1220.
Et idolum. 1222.
Cur ſic appellati. Iv. 157.
Saraceni vox Phœnicia, quæ ſignificat furari, latrocinari. xxvIII. 1387.
Vel derivantur hi populi a Saraca, quod eſt oppidi nomen in Oriente. *ib.*
Saraceni camelorum lacte & carnibus vivunt. xxIx. 225.
SARCOPHAGUS Σαρκοφάγος. xxxIII. 322. Vide Sepulcrum.
SARDANAPALUS rex effeminatiſſimus, inter puellas verſabatur muliebriter indutus. xxIv. 560. xxIx. 529.
Occiſus fuit ab Arbace & Beloco exoſis vitam tam infamem. xxIx. 529.
Sardanapali ſepulcrum ejuſque inſcriptio. xxxIII. 374.
SARDIBUS, urbe Lydiæ conficiebantur purpuræ puniceí coloris. xxIx. 470.
Et tapetes ibi fiebant. 471. 510.
Tincturæ Sardienſes, celebres erant. *ib.*
Pro Sardienſes vult Nurra dici Sardinienſes, quaſi hæ purpuræ tinctæ eſſent in Sardinia contra Palmerium. 472. Vide Nurra. Palmerius.
Locum Apoc. III. 4. vult Haſæus reſpicere tincturam purpuream Lydiam Sardienſem. 483.
Phraſis qua S. Johannes utitur, denotat purpuram tingere. 484.
Ita ut *veſtis tincta ſanguine*, ſit veſtis puniceа purpurea, quam gerebat rex regum. *ibidem*.
Verbum μολύνω proprie ſignificat polluo, inquino. *ib.*

Hoc

in Sardinia fons eſt, qui large fluit diebus longioribus; exſiccatur brevibus. xxx. 1506.
SARDIUS lapis. XIII. 275.
SARDO inſula. XIII. 125.
SARDONYX ad Euphratem naſcebatur. XIII. 241.
Quanti apud veteres haberetur. *ibidem*.
Illuſtratur. 303.
SAREPTA ubi ſita fuerit. V. 1104. VI. 1030. VII. 1210.
Fuit urbs Palæſtinæ non Judææ. XXIX. 45.
Incertum num ſortita nomen fuerit ex officinis metalli, quod vult Maſius. 711.
SAREPTINUM. Vide Vinum.
SARGON, an idem qui Salmanaſar. VII. 1144.
SARMATIA male duplex cenſeri ſolet. VII. 30.
SARMENTA vitium non ſunt contorquenda, aut vexanda. XXIX. 385.
Relinquenda ſunt neque circa durum, neque in ſummo. 408.
SARON, aliter Caſtellum Indi. VI. 1034.
Saron mons. 1056.
Saron appellabatur regio circa Ioppen & Lyddam. XXIX. 18.
Latiſſimi & uberrimi in ea erant campi. 42.
Hæc planities aptiſſima erat paſcendis gregibus. *ibidem*.
SARONAS regio ſive δρυμός. VI. 178.
SARONITICUM vinum. VI. 178. Vide Vinum.
SARRA & Tyrus ab צר *tzur* nomen accepere. VII. 430.
SARRITIONEM in agris factam fuiſſe ab Hebræis, ex eorum ſcriptis patet. XXIX. 335.
Faciendam alii affimant alii negant, ut ait Columella. *ib.*
Quomodo ſit facienda, & quarum ſegetum. 336.
Siccis diebus, menſe Januario eſt facienda. 337.
Sarritio iterabatur ab Hebræis. *ibidem*.
SARTAGO, vas in quo offerebantur munera Domino. XIX. 1020.

SCABILLUM, ſive Scamellum, quid ſit. XXXII. 511.
An Cymbalum. 941.
Sanctus Auguſtinus de illo loquens explicatur. *ibidem*.
SCACCHI, Fortunati, Eremitæ Auguſtiani ſententia de Elohim. XXIV. 105.
Ejus vita, mores, ſtudia. 106.
Putat nummos Hebræos fuiſſe cuſos ab uſque Abrahami ætate. XXVIII. 1283.
SCALAS ad altare adhiberi cur vetuerit Deus. X. 258.
Scala Muſicæ illuſtratur. XXXII. 235.
Ejus inventio Pythagoræ accepta refertur. 237.
Quid proprie ea ſit. *ib.*
A quibus & quando aucta. 238.
Vide Muſica.
SCALIGERI epocha. Vide Periodus.
Epiſtola ad Mulerum. XVII. 136.
Defenditur a Triglandio in opinione de Charæis. XXII. 301.
Reprehenſus a Serario in Herodes. XXIV. 896.
Alias reprehenſus. XXVIII. 873. 877. 881. 883. 891. 893. 895. 915. 917. 921. 955. 1393.
Male ordinavit Menſes Macedonum. XXVIII. 888. 885.
Scripſit quædam de metro in animadverſionibus Euſebianis. XXXI. 19.
Ejus defenſa, & explicata ſententia. 39.
Negat eſſe metra in ſacra Scriptura. 855. 901.
Arguitur. 871.
Refutatur. 901.
Laudatur. 989.
SCAMELLUM. Vide Scabillum.
SCAMMATHA שמתא, ejus duplex explicatio aſfertur. III. 354.
Delinquens non ſtatim poſt primam tranſgreſſionem ea feriendus. 356.
Vide Excommunicatio.
SCANDINAVIA habet laudes veterum virorum verſibus contextas. XXXI. 209.

1263.
SCEPTRO ab Juda ablato, Hebræi Romanorum Imperio erant ſubjiciendi. III. 37.
Sceptrum Judæ pro Imperii majeſtate ſumitur. 560.
Cujus ratio pertinet ad eos omnes, qui Rempublicam adminiſtrant. *ib.*
Sceptrum a Moyſe ad Roboam non fuit proprie Judæorum, ſed Iſraelitarum. 561.
De ſceptro tamen Iſraelitico non eſt vaticinatus Jacob. *ib.*
Quando judices rempublicam adminiſtrabant, ſceptrum appenſum volebant in medio Concilii magni. *ib.*
Sceptrum Judaicum ſero admodum Davidi datum. 567.
Sceptri Judæ ablatio quam varie explicata. III. 52.
Aptior, quæ videatur, interpretatio. 54.
Locus vaticinii Jacobæi Gen. 49. illuſtratur. XXVI. 805.
Carmen Lipmanni in quo adventum Meſſiæ deridet. 866.
Quomodo ab aliis aliter accipiantur verba Jacobi. 808.
Quidam ſic accipit: tribum Juda habituram principes, & jura pacis ac belli, donec venerit Meſſias. 810.
Non placet Wagenſeilio 811.
Sceptrum accipitur interdum pro haſta. 812.
Et pro geſtamine regio in pace. 813.
Regis eſt quæ belli & pacis ſunt, miniſtrare. 814.
Verba vaticinii de duce bellico interpretari non licet. 816.
Explicantur & ſic, ut ſignificent: totam Rempublicam totam formam amiſſuram. 822.
Etiam quum Judæi parebant Romanis, quod eſt principium captivitatis Edomiticæ; & per totum tempus ad uſque natum Salvatorem, habebant duces ſuos, & ſemper ex illis aliqui erant, qui clavum regebant. 824.
Probatur catalogo ducum. *ib.*
Stirpis Davidicæ regia dignitas ceſſavit quando Nabuchodonoſor Judaicam gentem in Babyloniam deportavit. 826.

Ante captivitatem Babylonicam in tribu Juda numerabantur ſoli nati ex illo Patriarcha: poſt eam etiam Levitæ & Benjaminitæ annumerati ſunt. 1162.
Quidam interpretantur: non defuturos doctores inter Judæos, ad quorum pedes diſcipuli ſedeant, donec veniat Meſſias. 1163.
Alii non receſſurum ducem belli. 1164.
Quidam ſequi malunt codicem Samaritanum qui pro *de femore* habet *de mediis vexillis*. 1165.
Standum tamen Hebræo codici. 1166.
Quando natus eſt Chriſtus, Judæi vivebant quidem ſub Romanis, ſed legibus patriis & jure judicandi, nec Herodes illis ſceptrum abſtulerat. 1167.
Vox עד כי donec Verpi quidam exponunt de æternitate: id eſt, Sceptrum non receſſurum in æternum ubi venerit Scilo. 1168.
Refutantur. 1168.
In Chriſto fuere duo characteres indicati ab Jacobo: auctoritas civilis, ademta juriſdictione Judæis poſt ejus ortum, & ſpiritualis, quia poſt ejus mortem fundata fuit nova lex. 1175.
Diſſentiunt interpretes quando nam ablatum ſit ſceptrum de Juda ſub Archelao ne, Agrippa, an Herode. 1175.
Cum vaticinium dicat poſt natum Schilo ablatum iri, ſequitur aliquanto poſt Herodem magnum fuiſſe ſublatum. 1176.
Probatur rationibus. 1177.
Confutatur Poſtellus. 1178.
Et Huetius. 1179.
Et Harduinus, qui putat ſceptrum cœpiſſe in Davide, & defeciſſe in Joſeph patre nutritio Meſſiæ. 1180.
Initium ablati ab Juda ſceptri, Cellarius ab Judaica Pompei expeditione repetit. XXVI. 1197.
Quo tempore Chriſtus natus eſt percrebuit ſermo, eſſe in fatis Judæa profectos rerum potituros. 1197.

[illegible]
xxx. 229.
Non poterant inire matrimonia cum Judæis. *ib.*
Erant illegitimi. 790.
SCHISMATICI, qui in nullo articulo errant, ſed ob aliquam cauſam ſe ab Eccleſia ſepararunt. xxii. 213.
SCHŒNUS Σχοῖνος, menſura Græca. xxviii. 80. 155.
Minor habebat ſtadia triginta; major ſexaginta. *ibidem*.
SCHOLÆ prophetarum. III. 79. Vide Propheta.
Scholæ literariæ, ſive pedagogæa erant Hieroſolymis tercentæ & nonaginta quatuor. xxi. 25.
In omni ditione, urbe, vico debebant conſtitui ludimagiſtri. 767. 1019.
Si pueri ſcholas non frequentabant, incolæ loci excommunicabantur, donec conſtituerent ludimagiſtros. *ib.*
Si differebatur electio, locus ille ut immundus devaſtabatur. *ib.*
Circa Lamechi tempora ſchola facta eſt inſtar eremi. 775.
Schola Abrahami dicitur tempore prima. 779.
Scholæ dictæ & tabernacula: eas Jacob frequentavit. 780.
Scholæ ſingulæ erant domi prophetarum. 788.
Eſilæi erat inſignis. 789.
Feminæ quoque docebant, ut Sara & Hulda. *ibidem*.
Scholæ appellatæ domi ſcribarum. 804.
Erant in ſuprema domus parte, & in illis ſæpe fiebant preces. 806.
In Scholis traditur ſcriptura & Miſna. 869.
Celebres Hilleliana & Sammæa. xviii. 994.
Ex his & diſcipulis earum multiplicatæ ſunt contentiones in Iſrael. 994. 1054.
Hillel ſequebatur traditiones; Sammæi, verba. 1056.
Manſuetudo illum huic antepoſuit. xxi. 884.
Hillel habuit aliquot millia diſcipulorum: ſuper triginta ex his ſedit divina majeſtas; aliorum triginta ergo ſol ſtetit. xxiii. 1075.
Hæ ſcholæ erant oppoſitæ. 1140.
Scholæ militares & literariæ ab regibus inſtitutæ. xxiv. 247.
Laudatur ejus eruditio. 225. 227.

S C I

SCIENTIARUM uſus utilis & neceſſarius ad rite interpretandam ſacram ſcripturam. xxxii. 131. 139.
Scientiæ aliæ principales, aliæ ſubalternæ. 358.
Scientiæ omnes ab Hebræis manarunt. xxiii. 1058.
Inveniuntur ſcriptores Hebræi in quavis ſcientia: quorumdam offeruntur nomina. 1059.
Scientia eſt alterum lumen, & habet oculos lucidos; proverbium Arabum. xxix. 437.
SCILOH שילה, multis nominibus Meſſiam decet. III. 562. Vide Sceptrum.
SCILTE Haggibborim שלטי הגבורים *Clypei fortium*, liber auctore R. Abraham ben David, cujus ſit argumenti. ix. 4.
SCIM SALOM שים שלום *Da pacem*, oratio exhibetur. ix. 910.
SCIN ש literæ ſignificatio & etymon. viii. 406.
SCIPIONIS Africani votum in luſtro coodendo conceptum. III. 620.
P. Scipio nudis pedibus incedebat. xxix. 990.
Livius ait, eum cum pallio & crepidis more Græcorum in gymnaſio perambulaſſe. 991.
SCISSIO veſtium in luctu. xii. 145. xiii. 551.
Cauſſæ & ritus ſcindendi. xiii. 552.
Moris hujus exempla apud gentiles. 560.
Scindebantur veſtes in mœrore & luctu. xxxiii. 242.
Cur vero. *ibidem*.
Quid in ea ſciſſione rumperetur. 243.
Veſtes aliæ internæ aliæ externæ. 243.
Sciſſio qui fieret. 246.
Hiſtoriola de ſciſſione veſtium facta ab Hebræis ſuper ſepulcro. xxix. 1025.
Credita ſciſſio hæc ab Hebræis ratio Deum placandi. *ib.*
Sciſſio veli facta Chriſto animam agente. 1026.
Et petrarum. *ibidem*.
Quot modis fieret ſciſſio veſtium. 1027.
Ethnici in calamitatibus ſcindebant veſtes. 1028.
Mos ab Jacob derivatus. *ib.*

Utra-

SCORBUTICUS morbus naſcitur ex humore melancholico, & victu pravo. XXX. 1543.
Dentium mobilitas, & gingivarum laxitas ab eo producuntur. *ib.*
Eſt aliquando chronicus, afferens vitæ tædium. *ibidem.*
Nomine, non effectibus fuit ignotus Hipocrati. *ibidem.*
Stornacem, & Seelotyrben Strabo, & Plinius vocarunt. *ib.*
SCORPIO recenſetur inter gradientia ſuper quatuor, & pollutionem inducit. XIV. 1064.
Scorpionis ictus per vocem *Bub* reprimi quidam nugantur. XXX. 1503.
SCORTATIONEM Legi Dei, & juri naturæ adverſari oſtenditur. I. 846.
De Scortatione. XVI. 130.
Puniebatur combuſtione. 132. 172.
Scortantes liber & libera par ſacrificium debebant offerre, & pariter vapulabant. 154.
Si ſcortans erat ancilla, illa ſola vapulabat. *ibidem.*
Libera offerebat capellam aut agnam; ancilla arietem. *ib.*
Si erat libertate donata ancilla vapulabat, & vir ſcortatus offerebat ſacrificium. *ibidem.*
Scortatur femina, quæ concumbens cum marito ſuo alium virum in mente habet. XVI. 390.
Propter ſcortationem interierunt XXIV. millia Hebræorum. 706.
Scortationes factæ de induſtria, tenentur excidio: factæ per errorem, ſacrificio. XIX. 1410.
Scortantibus Hebræis a Deo ſtatuta erat pœna excidii. XXX. 32.

noſtros emendaremus. XXIX. 1.
¶ Scriptura lapidum Rationalis qui facta fuerit. XIII. *26*.
Scriptura reperta fuit in ripa Jordania in ſtatua, in qua nomina filiorum Iſrael erant ſcripta. XXVIII. 1023.
Hæc appellatur ſcriptura tranſitus fluminis. *ib.*
Fuiſſe repertam dicunt hanc ſtatuam tempore Joſuæ in tranſitu ejus fluminis. 10*26*.
Sed hujus μῦθοι non memorantur auctores. 1027.
Si teſtes dicant; Hæc eſt ſcriptura manuum noſtrarum, ſed facta eſt quando eramus parvuli, illegitimi, coacti &c. eſt credendum. XXX. *796*.
Scriptura, eſt teſtimonium quod perdurat per plures annos, etiam cum ſunt teſtes mortui. 8*06*.
Scripturæ ut valerent, debebant obſignari teſtibus. 808.
SCROFARUM imagines cum porcellis quare Hadrianus aliique in portis & ſacris Ædibus expreſſas voluerint. III. 803.
SCRUPULUS, tertia pars drachmæ, ſive unciæ pars vigeſima quarta. XXVIII. 45.
Dicitur & Scrupulum. *ib.*
Ponitur pro minima pecuniæ portione. *ib.*
Vel eſt ſexta pars ſiciliqui, & tertia denarii. 579.

S C U

SCUTULATA veſtis. XII. 787. XIII. *362*.
SCUTUM quotuplex fuerit. VII. 1134.
De ſcutis & clypeis Judæorum. XXVII. *397*.
Scuta ſuſtinebantur brachio ſiniſtro, erant oblonga & quadrata. 200. 412.
Scutis imponebantur corpora mortuorum. *ib.*
Jacebant ibi milites dormientes. 412. Vide Clypeus.

SEAH menſura capiens 144. ova. XXVIII. *687*. 1318.
Eſt eadem atque Satum. Vide Satum.

S E B

SEBASTE, ſive Auguſta, dicta fuit Samaria. VI. *940*.
An ſit eadem quæ Sichem. VII. 728.
Ab Herode condita juxta Joſephum. XXIV. *947*.
Erat urbs regionis Samariæ ſecundum locum poſt Neapolim tenens. 1002.
Plinius dicit ab Auguſto ædificatam an. U. C. *729*. regni Herodis. XIII. *ib.*
SEBORÆI סבוראים, doctores qui diſputabant de intelligentia Miſnajoth per modum opinionum probabilium, & diſputabilium. XXI. *939*.

S E C

SECACH, numen Babyloniorum apud Hieremiam. XXIII. 211.
SECESPITARUM domus. IX. 172.
In domo ſeceſpitarum erant duo oſtiola alta octo cubitos, ut fieret legitimum atrium Templi: & ibi comedebantur ſanctitates ſanctitatum, & mactabantur ſanctitates leves. XIX. 348. Vide Exedræ.
Seceſpitis ſi facta fuiſſet mactatio erat legitima. XXII. 1123.
Seceſpitis ſacerdotes Bahal ſe incidebant. 1124.
Seceſpitas Judæorum fuiſſe æneas non eſt improbabile. 1125.
Inſerviebant apud Hebræos victimis jugulandis, excoriandis, ſecandiſque. 11*26*.
Tamen prius erant lavandæ. *ib.*
Cunctæ ſeceſpitæ die XIV. Niſan ad mactandum Paſcha pro lotis & aptis reputantur. *ib.*
Seceſpita eſt culter ferreus oblongus, manubrio eburneo, rotundo, ſolido, quo flammines & pontifices ad ſacra utebantur. 11*29*.
Sic dicta a ſecando. *ib.*
Ad ſervandas ſeceſpitas erant conclavia in Templo conſtituta. 1130.

Se-

centum. viii. 854.
Negant alii. *862*.
Sedere in Templo nemini licuit. xi. 801. 850.
Sedendi modus in Synedrio. xii. 14.
Sedere in terra, mos erat lugentium uſitatiſſimus. xxxiii. 204.
SEDUCTOREM virginis quæ jura manerent. xiv. 528.
Seductores civitatis lapidandi. xxv. 888.
Seductor puellæ ſolvebat ei ignominiam & damnum. xxx. 820.
Patri ſiclos quot? 834.

S E G

SEGAN. xxi. 234. Vide Sagan.
SEGETES debent runcari, & runcabantur apud Hebræos. xxix. 338.
Debent runcari vel ante, vel poſtquam floruerint. *339*.
Antequam in aream ducerentur triturandæ, variis figuris coacervabantur in agris. 358.
Trituratæ ventilabantur. *361*.
Ventilatio ſæpe memoratur in Scriptura. *ib.*
Nondum ventilatæ non ſolvebant decimam. *362*.
Poſt ventilationem cribrabantur. *364*.
SEGMENTI cujuslibet lignorum altaris moles quanta eſſet. x. 787.
SEGOR oppidum. vi. 1044.

S E I

Σείω, & *Σεισμὸς* a זוע derivata quid denotent. xi. 872.
Σειρομάστης רמח, quid ſit exponitur. xxvii. 240.
Σειροκοντοδορυμάστης. *ibidem*.
SEIR שעיר, montes unde dicti. vi. *60*. 1032. 103*6*. Vide Edom.

σίμις, שמש, ἥλιος, ſol. xxii. 46.
SEMIDITONUS. xxxii. 599.
SEMIHORIUM ſilentii quid ſit in Apocalypſi. xi. 780.
Emblema ejus exponitur. 781. 785.
SEMILOGUS olei pro quaque lucerna Candelabri inſumebatur omni nocte. xi. 1047.
SEMINANDI ratio deſcripta a Varrone, Plinio, Columella. xxix. 317. 318.
SEMINIFLUUS, quum non poſſet incedere per Atrium, ibat per cryptoporticus ad balneum. ix. 94.
Seminiflui lex expenditur. xiv. 1206.
Ejiciendus erat extra caſtra. xv. 4.
Erat immundus. 1006.
Polluit cubilia & ſedilia tactu & onere, non ephippia, homines, & veſtes. xv. 1006. xvi. 78.
Separabantur a Sanctuario. xvi. 4.
Fluxus nomine intelliguntur humor liquidus fluens ex mentula, ſive fluat liquidus, ſive ſpumet, ſive claudat os membri ne urina exeat. 78.
Ut dicatur immundus, fluxus debet eſſe albus in viris, ruber in femina. *ib.*
Teſtacea tactu a ſeminifluo polluebantur. *ib.*
Tactus a ſeminifluo eſt immundus: ut purgetur debet lavare manus ſuas. 80.
Ut purificaretur poſt ſeptiduum debebat lavari aqua fontana. *ib.*
Die octavo eum binis turturibus veniebat ad ſacerdotem, ut expiaretur. *ib.*
Femina lavabatur noctu. 82.
Eam vel ſtratum ejus tangens, erat pollutus uſque ad veſperam. 84.
Seminiflua erat, quæ ultra tempus menſtrui patiebatur fluxum ſanguinis per duos treſve dies. 86.
Ea per ſeptidum purificabatur. 94.
SEMIRAMIDIS matrem Derceto fuiſſe fabulantur. vii. 812.
Semiramis unde dicta. *ib.*
Semiramidis ſepulcrum deſcribitur. xxxiii. 374.
Semiramis utrum a אשמי derivetur. xxvii. 219.
Semiramidis fabula Nino imperante. II. 262.
Semiramis quomodo occuparit regnum. xxix. 578.
ſtincti. 422.
Senator quem notet. iv. 643.
Non ætatis ſed dignitatis nomen fuit. 644.
Quæquæ tribus ſuos habebat ſenatores. *ib.*
Senatores jurabant ſe nihil conſulturos, quod e re publica non eſſet. xxvi. 388.
Senatores omnes præſtabant quotannis Imperio ſolidos ſeptem. xxviii. 943. 947.
Quod Valentinianus & Martianus abſtulerunt. *ib.*
SENATORIUS ordo diſtributus a Conſtantino in gradus tres; & cuique impoſitum tributum follis. xxviii. 943. 947. Vide Follis.
SENATUS triplex erat Judæis. iv. 640.
Vide Synedrium.
Senatus in parte profana conclavis lapidis quadrati tantum ſedebat. viii. 854.
SENECA, L. Annæus, fratrem habuit Gallionem Achajæ proconſulem. vii. 1200.
Virgilii georgica minus laudat. xxxi. 168.
SENECTUS uſque ad Abraham non fuit: imploravit miſericordiam, & ſenectus introducta fuit. xxv. 1052.
SENENSIS virgo, quæ habitum mutavit. xxix. 533.
SENES honorandi. xvi. 160.
SENIORES xxiv. Apocalyptici an viciniores Throno, quam Cherubim. ix. 778.
Seniores ſacerdotum qui eſſent. 826.
Seniores domus patris, quinam. xii. 20.
Seniores ſeptuaginta electi per ſchedulas a Moyſe. xvi. 494. Vide Synedrium, Judex, Presbyter, Synagoga, Septuaginta.
Senior moraliter capitur pro doctore: civiliter pro viro eminentiori. xxv. 1184.
SENSUM myſticum in ceremonialibus agnoviſſe veteres Hebræos infertur. viii. 532.

S E P

SEPARATIONES ab Iſraelitis debitæ quintam partem conſtituebant. ix. 120.
Separatio in conclavi ſiclorum ter quotannis fiebat. 330.
Et tribus in ciſtis. 332.
Per quos, ac quomodo. *ib.*
Separationis placenta quanta eſſe debuerit. xiv. 904.
Sepa-

rare ex uno. 154.
Olivæ ſeparantur poſtquam ſuper illis fuerit operatum. *ib.*
Non ſit ſeparatio olei pro olivis, vini pro uvis. *ibidem*.
Ex cumulo pro a cervo, ſed contra. 156.
Errore vel contumacia ſi fiat in Sabbatho valet ſeparatio. 158.
Et facta a gentili. 162.
Oculus liberalis ſeparabit trigeſimum, mediocris quadrageſimum, malus quinquageſimum. 166.
In ſeparatione de qua non habetur ratio, ut ſunt cicer, ſiliquæ, ſumetur ſexageſimum. *ibidem*.
In compenſatione ſeparationis ejus quinta pars, & quinta quintæ erit juxta conditionem ſeparationis, ut earum cauſa ſit reus mortis. 168.
Si ſatum ſeparationis cadat in minus quam centena profani, erit ſeparatione infectum; & ejus cauſa non erit oblatio ad ſortem, neque ad quintam partem. 172.
Si cadat in centum, ac priuſquam extollatur, cadat alterum, erit vetitum. 176.
Errore ungens oleo ſeparationis, rependet ſortem, ſed non quintam. 180.
Comedens ſeparationem immundam ſolvat pretium lignorum ſacerdoti. *ib.*
Si Iſraelitæ detur ſeparatio ex Domo patris matriſve ut comedat: & ſi pater exigat in creditum ſuum, aut mulier pro dote ſua; rependet ſortem, & quintam. 182.
Furans ſeparationem ſanctitatis, & comedens rependet ſortem tantum. *ib.*
Si depſatur farina aqua retecta, licet ſit ex ſeparatione, eſt comburenda. 189,
Non licet commiſcere ſeparationes mundas cum dubiis. 186.
Si feratur linum ſeparationis antequam creverit ad tertiam partem, vertetur: ſi poſtea, conſervabitur. 188.
Si feratur incrementum ſeparationis, & ſatum

Eorumdem verſio vindicata. *ib.*
An totam Scripturam complecteretur, vel ſolum Pentateuchum. IV. 195.
De Septuaginta interpretibus. XXVIII. 828.
Hiſtoria de eorum verſione. 830. Vide Ptolemæus.
Hanc hiſtoriam multi inter fabula amandant. 871.
Completa verſione quid acciderit. 834.
Septuaginta duo ſenes electi ſunt ex omni tribu. 840.
De tot differentiis in illa verſione, Poſtelli opinio. 1017. Vide Origenes.
Septuaginta putarunt ſerviendum literæ. XXXI. 845.
In illis plura occurrunt, quam in Hebræo textu. 1003.
Cur vero? *ibid.*
Innumera loca divinando tranſtulerunt. 1015.
Eorum verſio ſupplet defectus in codice Hebræo. 1027.
SEPTUNX, nummus conſtans ſeptem partibus aſſis. XXVIII. 34.
Genus quoque menſuræ continentis ſeptem cyathos. *65*.
Menſura etiam longitudinis, habens ſeptem unciæ partes. *69*.
SEPTUSSIS, nummus valens ſeptem aſſes. XXVIII. 34.
SEPULCRETA Gentium. XXXIII. 120.
Hebræorum. 121.
Reorum. 122.
Familiarum, eorumque forma & nomina. III. 422.
Judæorum longe ab urbe abeſſe debebant. IV. 1144.
SEPULCRA Hebræorum. V. 1013.
Diſtantia eorum ab urbibus. 1077.
Sepulcrum abyſſi quid. IX. 575. XXXIII. *980*.
Sepulcrum abyſſi dicitur locus, ubi quis ſepultus fuerit in ſtramine, pulvere, lapillis. XVII. 8*68*.
Sepulcra interdicta eſſe quid importet. XXXIII. *60*.
Sepulcrum in civitate David. 11*9*.
Sepulcra regum Juda ubi reperiri dicantur. 120.
Sepulcra an communia apud veteres Hebræos. 122.
De ſepulcris animadverſiones Maimonidis. 124.
Semiramidis. 374.
Sardanapali. *ib.*
Cyri. 37*6*.
Halyattis patris Crœſi. 37*9*.
Mauſoli. *ib.*
Sepulcra Africæ. 380.
Cheopis & Chephrenis Ægyptiacorum regum. *ib.*
In Labyrintho quædam fuere ſepulcra. 383.
Et in templo Minervæ Saiticæ. 385.
Sepulcrum Aleſſandri. 38*6*.
Cleopatræ. *ib.*
Memnonis. *ib.*
Apis. 387.
Oſimandis. *ib.*
Sepulcra Europæ. 388.
Magnatum per Europam. 3*9*0.
Sepulcrorum ornamenta interna. 3*9*1.
Pecunia, arma, aliæque res contumulatæ. 400.
Ornamenta externa. 400.
Sepulcra Hebræorum antediluviana. 403.
Diſcrimen inter ſepulcra Hebræorum. 410.
Quid קבר הנמצא ſepulcrum inventum. 411.
Quid ſepulcrum מזיק את הרבים publice nocens. 412.
Sepulcra Hebræorum vulgaria. 41*6*.
Ubi ſita Hieroſymis. 417.
Sepulcra honeſtorum & iniquorum apud Hebræos. 418.
Sepulcrum peregrinorum a Matthæo memoratum. 420.
Magna cura hæc ſepulcra Hebræi procurabant. 421.
Sepulcra reorum. 422.
Cur lex divina jubeat ſontes humari. 423.
Sepulcrorum duo genera a Synedrio pro ſontibus parata. 424.
Inſtrumenta ſupplicii ſepeliebantur. 42*6*.
Sepulcra ſontium a Scripturis memorata. 428.
Sepulcrum quibus denegatum. 42*9*.
Inter hos *ὁ αὐτόχειρ ἄταφος ἔστω* ſe interficiens, ex Athenienſium lege. 430.
Verpi quidam Saulum *αὐτόχειρα* crimine abſolvunt. 431.
Sepulcro cavere, magna infamia. 434.
Sepulcrum aſini *ἄταφος τάφος*. 435.
Sepulcra Nobilium. 437.

Re-

extra civitatem. 472.
Sepulcrum Samuelis. 476.
Zachariæ. VII. 1220.
Iſaiæ. *ib.*
Frequentius ſepulcra extra civitatem erant. XXXIII. 476.
Cur? 477.
In Eccleſiis apud Chriſtianos quinam ſepulcro gauderent. 478.
Sepulcra in domibus cultui Larium ac Penatium anſam præbuere. 479.
Sepulcra in hortis. 480.
In lucis ac ſilvis. *ibidem*.
In agris, montibus, & ſub arboribus. 481.
Sepulcrum Patriarcharum a S. Stephano in Actis memoratum in agro Sichem. 482.
Sepulcrum in agro figuli apud Matthæum. 486.
In monte aliquot ſepulti. 488.
Et in vellibus, ut Moyſes. 489.
Inter valles eminent ἡ Cedron & Hinnon. 490.
Sub arboribus condita Debbora. 491.
In via, Rachel. *ib.*
Animalium ac rerum ſepulcra apud Hebræos. *ibidem*.
Aſini primogenitus non redemtus. 492.
Vitula reperti in via interfecti. 492.
Crines detonſi. 493.
Viſitatio ſepulcrorum Judaica. 494.
Cur fieret. *ibidem*.
Cur Deus ſepulcrum Moyſis occultari voluerit. 495.
Hiſtoria Sepulcri CHRISTI. 497.
Sepulcrorum ornamenta externa. 500.
Statuæ מצבות. *ib.*
Cippi נפש vel ציון. 505.
Sepulcra calce notata. 509.
Quænam. 511.
Quomodo. 512.
Quanta cura. *ibidem*.
Cur. 513.
Quorum ſtudio. *ibidem*.

Indorum. 365.
Parthorum, 366.
Troglodytarum. *ibidem*.
Hyrcanorum. 368.
Caſpiorum. *ibidem*.
Virorum apud quaſdam nationes. *ib.*
Recentiora quædam exempla. 370.
Sepulturæ quanta antiquitas. XXXIII. 560.
Eſt juris gentium. 569. 805.
Ejus in bellis accurate habita eſt ratio. 572.
Sepultura vel omni vel honeſta quinam prohibiti. 575.
In his potiſſimum: hoſtes patriæ, ſuſpendioſi, αὐτόχειρες. 578.
An etiam κεραυνοπλῆγας, fulguriti, 579.
Sepultura Eccleſiaſtica. 584.
Quibus negetur. *ib.*
Carere ſepultura ſemper ignominioſum fuit, 587.
Exhumari vero longe intolerabilius. 591.
Sepultura veterum Chriſtianorum per partes, & varios ritus percenſetur. 591.
Exſequiæ & νεκροφορία. 610.
Funeratio. 633.
Sepulturæ locus. 642.
De negletu ſepulturæ apud quaſdam gentes. 719.
Sepultura Joſeph patriarchæ. 732. Vide Joſeph.
De Sepultura, funere, & luctu 47. theſes. 1132.
Sepulturæ privatio graviſſima pœna; quibus contingeret. 1150.
Quibus ſepultura non negata. 1152.

S E R

SERAPHINI & Theraphim an eædem voces. XII. 519.
An ſemper eadem figura viſi. 719.
SERAPIDES erant ſtatuæ puerorum faſciis involutæ apud Ægyptios. XXIII. 344.
Quibuſdam Theraphim fuiſſe videntur. *ib.*
Serapis, ut multis videtur, bovem ſignificat. *ib.*
Serapis idem ac Oſiris. 981.
Et Pluto. 982.
Pingitur barbatus, cornutus, radiatus. *ib.*
SERARIUS, Nicolaus, reprehenſus a Druſio & Scaligero. XXII. 86. 260.
Serarii Herodes. XXIV. 897.

ſicut jacula, fœtentes. XV. 482. XVI. 646.
Liberabantur Iſraelitæ a morſibus ſerpentum inſpicientes cœlum, ſive Deum. XVI. 746.
Quidam volunt ſerpentem in creatione fuiſſe quadrupedem, vel bipedem. XXII. 237.
Et in pœnam privatum pedibus. *ib.*
Variæ ſerpentum ſpecies. 236.
Eorum vis præcipua in capite, & lingua venenoſa. *ib.*
Eis tribuitur prudentia. *ib.*
Male intellecta de æneo ſerpente Moyſis verba effecerunt, ut offerrentur ſerpentibus thymiamata. XXIII. 36.
De ſerpentum morſu venenato, ejuſque medicina ad locum Numerorum. XXX. 1533.
Serpentes illi favillas igniras emittebant. 1534.
Igniti vocantur ob cauſticum venenum. *ib.*
Quidam viperas fuiſſe volunt. 1535.
Refutantur. *ib.*
Bochartus hydros. *ib.*
Alii dracunculos. 1536.
Serpens erectus Chriſti figura fuit. 1537.
SERRÆ diſſectio quæ pœna fuerit. III. 384.
Supplicium apud Orientales uſitatum. 387.
SERVITUS dationis, ſive impoſitionis, quid eſſet. VIII. 1140.
Servitus ſervi עבודת עבד, quænam. XIV. 1556.
Et quæ ſervitus mercenarii, & coloni. 1558.
Quid ſit ſervis dominari בפרך per duritiem. 1560.
Servitus ignota ante lapſum Adæ. XXIV. 209.
Nuſquam nominata niſi a Noemo contra Chamum. *ib.* Vide Servus.
SERVIUS Tullius rex primus fuit, qui Romæ ſignavit æs. XXVIII. 13. 698. 775.
Falſum oſtenditur. 409.
SERVI & feminæ non tenentur addiſcere Legem. XIV. 118.
Servum Hebræum quæ jura reſpicerent, 434.
Servus cujus auris ſubula perforabatur, ſerviebat uſque ad Jubilæum. 442.
Servæ filio ſuo a domino deſponſatæ quæ jura fuerint. 448.
Quid ſit שארה כסותה ועונתה. 450.
Servum aut ancillam percutientis domini pœna. 472.
Servi an exirent in libertatem anno ſeptimo. 1536.
Suſ.

Nulla gens exculta fuit, quæ non aluerit ſervos. 631.
Judæi omnes erant liberi. *ib.*
Gentes bello inſignes plurimos habuere ſervos. 632.
Ab aliis gentibus bene, ab aliis male habiti. *ibidem.*
Crudeliſſima a Romanis. 633.
Humaniter ab Hebræis, & Athenienſibus. *ib.*
Etymon עבר Servi. *ib.*
Servi multi, familia audiunt. 634.
Servi quamvis ſenes cur pueri dicantur. 635.
Deus mulieri ſervitium indicavit, quando voluit eam ſubjectam viro. *ib.*
Ea tamen ſervitus eſt potius obſequium. 636.
Nephilæi נפילים poſteri Caini coævis ſervitutem intulerunt. 637.
Rabbini dicunt, Og ſervatum per Noe a diluvio promiſiſſe Noemo ſervitutem, & ab illo eam incœpiſſe. 637.
Poſt diluvium ſervitus in pœnam Chamo a Noe intentata. *ib.*
Nembrod ſibi plures ſubjecit. 643.
Et Ninus ac Semiramis. 644.
Poſteri Cham plures ſervos habuerunt. 644.
Et Patriarchæ. 645.
Sed ex dictamine ſanæ rationis. 646.
Ab illis numerabantur inter opes. *ib.*
Sed erant vera mancipia. 547.
Pluriſque faciebant peritos rei ruſticæ. 648.
Nulli homines natura ſunt ſervi. 649.
Quo titulo Patriarchæ ſervos compararint. 651.
Delectus in emtione ſervorum. 652.
Servi alii nati, alii emti. 653.
Natus domi dicebatur *Verna*. 654.
Servi valor erat a viginti ad triginta ſiclos. 655.
Utrique eodem modo ſubjiciebantur dominis. 656.
Non tamen jure necis. *ib.*
Poterant eos alienare. *ib.*
Servi opus præcipuum, paſſio. *ib.*

Fiebat ab hero. 732.
Servus hujuſmodi ſerviebat in æternum. 737.
Num in Jubilæo liberaretur. 733. Vide Annus.
Videtur fuiſſe liberatus. 737.
Lex remunerationis faciundæ ſervo. 741.
Rabbini diſtinguunt Rempublicam in liberos, ſervos, manumiſſos. 744.
Negant Hebræum bello victum, potuiſſe fieri ſervum. 745.
In caſu extremæ paupertatis poterant mares & feminæ ſponte fieri ſervi. 746. 749.
Agnati poterant compelli ad redimendum ſervum. 756.
Falſo negant feminam furem potuiſſe vendi. 758.
Confutantur. 759.
Falſo patres potuiſſe vendere filios, & Iſraelitas nubere ancillæ Chanaanææ. 762.
Confutantur. 763.
Ancilla Hebræa non poterat eſſe contubernalis ſervi Hebræi. 764.
Male docent Rabbini ſervitutem perſonalem conſtitutam ex ſola lege Moyſis. 765.
Paganis denegant facultatem diſponendi de quovis ſervo. 766.
Refutantur. ib.
Hebræis dant omne jus in ſervos. 767.
Refelluntur. ib.
Non diſtinguunt officia ſervi Hebræi & Chananæi, 768.
Recte docent vetitam heris occiſionem ſervi Hebræi. 769.
Sed male explicant legem. 770.
Et male ſentiunt de pœna heri occidentis. 771.
Negant heros potuiſſe vendere ſervum Hebræum Hebræo. 775.
Confutantur. ib.
Negant ſervum Hebræum obnoxium hero. 776.
Sed falſo. ib.
Volunt ſervos Hebræos debuiſſe tantum facere opera mercenarii. 777.
Erroris convincuntur. 778.
Nimis multa dicunt fuiſſe privilegia ſervi Hebræi. 780.
Servi non admittebantur in teſtes. 782.
Manumittebantur, anno ſeptimo, Jubilæo, morte domini. 783.
Servo non erat cognatio & proſapia. 1161.
Manumiſſi erat eodem jure cum proſelytis. ibidem.
Contubernia conſtituebat & ſolvebat herus. ibidem.
Romani ſervorum cognationem obſervabant. 1162.
Sed in his conjugiis habebant idem jus quod Hebræi. ib.
Jure Pontificio nuptiæ ſervorum ſunt inſolubiles. ibidem.
Nemo poterat ſe vendere ſi habebat quo viveret. 1235.
Servitutum addictiones per venditionem & forum fiebant clam. 1236.
Uxori & filiis addictis herus victum præbebat licet non ſervientibus. 1237.
Munerum valor erat aſſignatus addictis a foro triginta ſiclorum. 1238.
Inter prima ſervilia opera exprimebatur ſolutio & inductio calceorum. 1241.
Dominus in terras alienas transferens domicilium, debebat ſervos manumittere. 1243.
Servus gentilis transfuga in terram Iſrael, non tradebatur hero gentili. ib.
Servi impotentes libidine, manumittebantur, ne fœdarent Iſraelitas. 1244.
Omnia a ſervo acquiſita, eo manumiſſo, cedebant hero. 1245.
Bello capti fiebant ſervi. 1279.
Servitutem perſonalem ut mancipia ſe ſerviſſe Hebræi negant. 1311.
Servi Hebræi ex Dei præcepto bene habiti, & jubilæo dimiſſi. xxix. 518.
Romani & Græci agitabant molas. 70. 73.
Eorum pedes creta alba ſignabantur. 996.
Servi aſini, erant molentes. 157.
Interdum ſervi ſic damnabantur ad piſtrinum, ut teſtamento fieret mentio. 207.
Sic memorati non poterant manumitti. ib.
Fugitivi ſignabantur equo. 224.
Et riſui exponebantur. 226.
Nutriebantur ſervi non pane, ſed polenta. ib.
In piſtrino ne deſpuerent erant capiſtrati. ib.
Ferebant pauſicapam. 227. Vide Pauſicapa.
Servi helciarii. 228.
Sæpe in piſtrino vapulabant. 230.

Scie-

Perforati liberabantur Jubilæo. 400.
Nemo poterat vendere ſe nec plus nec minus annis ſex, *ib.*
Redemtus erat redimentis. 402.
Perforabatur ſubula, feſtuca, vel ſpina. 414.
Die ſeptimo a perforatione abradebatur omnes pilos. *ib.*
Quos vero? *ib.*
Servi æquiparantur poſſeſſionibus. 416.
An cenſendi inter mobilia vel immobilia bona. 418.
Servi calceos herum inducebant, & ad balneum præcedebant. *ib.*
Quidquid ſervus acquirebat hero acquirebat. 422.
Poterat partim libertate donari. 424.
Non poterat a legato perforari. 470.
Quinque millia ſervorum erant Peſachor, & omnes immerſi ſunt in ſummo ſacerdotio. 554.
Servi maximam partem ſunt pulcri. 568.
Non habent partem in area. 816.
Dabantur iis dona ſacerdotii & Levitarum. *ibidem*.
Servus ſi quis eum ſanctificet, erit purificatus; non tamen opera manuum ejus. 886.
Si quis læſerit manum ſervi ſocii, ſervus accipiet læſionem & damnum. *ib.*
Si ſervus ægrotaverit, exibit & aletur eleemoſynis. *ib.*
Servi ſtantes edebant. 1155.
Oſculabantur manum heri. 1179.
Eorum matrimonia dicebantur contubernia. 1468.
Apud Romanos non militabant. 1472.
Manumiſſi poterant eſſe milites. 1519.
A ſervis lecticariis divites ferebantur. 1486.
Sandapilas geſtabant. *ib.*
Servis inurebantur ſtigmata & literæ. *ib.*
Servi non exercebant medicinam Romæ. 1468.

SEXTANS menſura capiens duos Cyathos. [illegible] *66.*
Eſt & menſura: unciæ duæ. *69. 595.*
SEXTARIUS, ſexta pars congii. *65. 615.*
Nomina duodecim partium, in quas dividebatur. *ibidem.*
Romani, Attici, Hebræi eadem erat capacitas. *ib.*
Sextarius menſura Pariſina. 127.
Romanus caſtrenſis erat duplo major urbico. 133.
Atticus duas continebat Heminas. 137.
Idem ac Quarta Cracovienſis. *615.*
Alexandrinus aliquanto major Romano. *666.*
SEXTERTIUS, primum valuit duos aſſes cum ſemiſſe, tum quatuor. XXVIII. 34.
Erat argenteus, omnia eo taxabantur. 45.
Continebat quadrantem denarii; duos *Baiocco*s. *46.*
Cum adverbiis ſupplendum centena millia. *ib.*
Abacus ad ineundam rationem H. S. *ib.*
Sextertium neutra voce, ſunt mille ſextertii. 47.
Valebat XXV. noſtrates aureos. *ib.*
Nota H. S. valet Sextertium. *162.*
Erant ſextertii, & ſextertia: probatur inſcriptionibus. *163.*
Qui exprimerentur majora. *164.*
Nummi, intelliguntur ſextertii. *166.*
Ratio putandi ſextertios habita ratione monetæ noſtræ. 211.
Cur ſextertio adderent nummum. 388.
Sextertia primum nominantur an. U. C. 520. Fabio M. Dictatore, ſecundo bello Punico. *ib.*
Sextertius quaſi Semiſtertis. 437.
A principio fuit æreus. *ib.*
Sextertia ſingula numero plurali valent millenos ſextertios, hoc eſt libras argenti duas cum ſemiſſe. *599.*
Apponitur modus calculandi ſextertia. *600.*

S I A

Si, אם Hujus particulæ vis. X. 174. XIV. 284.
Conditionalis in juramento. III. 430.
SIAMENSES in oleum fervens manum injiciunt volentes ſe purgare ab impactis criminibus. XXX. 1037.
¶ SIBILANTIUM literarum mutua permutatio: & varia vocabula inde orta. VIII, 770.
Dividebatur in duas drachmas. *602.*
Non erat nummi genus. *937.*
SICULI mancipia habent. XXX. 1519.
De nummis Siculis. XXVIII. 402.
Siculi utebantur didrachma, quæ æquabat ſtaterem Corynthium. *403.*
Drachmis Æginæis gravioribus. 404.
Explicantur nummi Dionyſii. 1385.
Corriguntur Pollux, & Salmaſius. 404. 405.
SICLI dimidii penſio, ſive lytrum. VIII. 128.
Senſus ejus literalis, & myſticus. 130.
Siclus an duplex. 887.
Æſtimatio ejus. XI. *949. 953.*
Separatio, uſus & ſcrinia conclavis ſiclorum. IX. *194.*
Siclum integrum ſi quis afferret pro lytro, quid fieret. *661.*
Sicli שקל & סלע, ac partium ejus valor & pondus. *664.*
Schemata arcæ ſiclorum in Templo. 1144.
Siclus סלע erat 384. granorum. XI. 514.
Æſtimatio ejus ex Maimonide. 538.
Sicli quidam cum calicis figura quo loco habendi. *756.* Vide Nummus, Samaritanus.
Horum figuræ tres. *816.*
Sicli pondus in granis Pariſinis 268. XI. *953.*
An ſicli diverſi metalli etiam diverſi ponderis eſſent. *954.*
Siclus duplex. XII. *906.*
Sicli ab gentili oblati cur non acceptarentur. XIV. *1456.*
Siclorum oblatio quotannis ab omnibus fieri debebat. I. *76.*
Siclus juxta ſiclum Sanctuarii continebat. 48. Pondia. XV. 324.
Die 15. Adar legati Synedrii egredientes urbe jubebantur reparationem viarum: puteos ciſternaſque fodebant, & faciebant communia Heterogenea. XVIII. 2.
Legebant Meghilam in locis munitis. 24.
Eodem die ſingnabant ſuper lapide locum immunditiei, ſuper quo erigebant tentorium immundum. 4.
Aliæ eorum facultates. 30.
Poſt hæc conſidebant in Sanctuario, & oppignerabant Iſraelitas pro Siclis, ut ex eorum bonis offerrentur oblationes cœtus. *ib.*

Di-

De quinque ſiclis Aaroni datis. xvi. *366.*
Semiſiclum ſolvebant Judæi tributum annuum Romanis. xxi. 1301.
Expenduntur Chriſti verba de didrachma cenſus. 1302.
Cur impoſitum noc tributum. 1307.
Siclus dicitur & Argenteus & ſtater. xxviii. 30.
Varii valoris erant. 31.
Dicitur & Secel. 48.
Siclus aureus. *ib.*
Nummus præciſe, eſt ſiclus. *ib.*
Siclus ſacer & communis refellitur. *ib.*
Æquabat Tetradrachmum. *ib.*
Quotannis Hebræi Templo ſolvebant ſemiſiclum. *ibidem.*
Siclus eſt ſemuncia Hiſpana: grana 270. Pariſina. 122.
Non omnes auctores conveniunt. 123.
An aureus & angenteus eſſent æquali pondere. 125.
Anno a diluvio. *429.* prima mentio ſiclorum. 250.
Non exſtant ſicli veri. 255.
De loco Ezechielis. *266.*
De ſiclis ſanctuarii. *267. 289.*
Joſephus loquitur de pondere, non de figura ſicli. *269.*
Mille ſicli ſunt 500. Thaleri. 271.
Confutatur Eupolemus. *ib.*
Explicatur Hieremiæ locus. 275.
An ſicli eſſent cuſi. 277.
Siclus aureus valet octo Thaleros. *ib.*
Sicli ærei nulli. 280.
De ſiclo ſacro. 285.
Sicli etymon. 285. *291.*
Eo nomine non uſi Chaldæi. *286.*
Siclus ſanctuarii erat major vulgari. *ib.*
Siclus nomen menſuræ. 287. 487.
Siclus cur dictus ſacer. 288.
Sicli Acham. *289.*
Sicli regii. *ib.*
Falſi, qui inſcribuntur *Sicliſiclorum*. *291.*

Pondus. 821.
Epigraphe. 818.
Eſt ſacer. 822.
Siclorum non eſt duplex genus. *935.*
Obſervatio Iſidori de ſiclo nimis diſtat a vero. *937.*
Sicli cum epigraphe Jeruſalem ſancta, non ſunt cuſi a Samaritanis. 10*49.*
Rejiciuntur a multis. 1050.
Dubium an publice vel privatim cuſi. *ib.*
Sicli non erant ſignati. 1094.
De argenteis Ottius dubitat. 1217.
Vult æreos referendos ad Simeon. *ib.*
Semiſiclos nemo vidit. 1228.
Deſcriptio ſicli in Muſæo Danico. 122*9.*
Siclus eſt gran. Paris. 268. octo granis major ſemuncia Romana vetere. 1270.
Pondus ejus auctum ſub Templo ſecundo. 1271.
Siclus Rabbinicus erat duum denariorum. 1273.
Sicli Davidici, Salomonici, Neronici. 132*9.*
Davidis affertur. 1342.
Quid ſiclus ſacer. 1343.
Argumentum negantium duplex ſiclorum genus. *ibidem.*
Multi ſicli recenſentur cum variis inſcriptionibus. 1352.
Inquiſitio cujuſdam nummi. 1352.
Cur in eo torques, monile, templum. *ib.*
Signatura ſicli ſub David & Salomon. 135*6.*
Poſt exſilium Judæi Templo ſolvere ſiclum deſierunt, & ſolverunt didrachmum. 1411.
Siclus aureus æquat Daricum. *ib.*
Erant ſicli graves & leves. 1452.
Sacer erat ex argento puro: profanus habebat modo octavam partem argenti. 1452. 1458.
Leves & graves quando facti. 1453.
Comparatio ſiclorum facta a R. Salomone. *ibidem.*
Eorumdem cum drachmis. 1454.
Sententia Schmidt de pondere ſicli. 1457.
Siclus fuit quatuor denariorum. xxx. 3*92.*
Sicli effigiati, circinati, Hieroſolymitani. 778.
Sicli quinquaginta ſolvebantur patri a defloratore puellæ, niſi voluiſſet eam ducere uxorem. 832.
te derivantur. XXIII. 1003.

S I G

SIGILLATORES ſacerdotes qui eſſent. I. 781.
SIGILLA in Sanctuario erant quatuor, quibus erat inſcriptum: Vitulus; Mas; Hœdus; Peccator. VIII. *974.* XVIII. 14. *92.*
Vel quinque. *979. 92.*
Cur adhiberentur. IX. 18*6.*
Sigilla ſeptem Apocalypſeos diſtinguenda a ſeptem tubis. XI. 770.
Quæ ad ſeptimum ſigillum referenda ſint. 770. 857.
Septem ſigilla ſeptem ſunt Eccleſiæ periodi. 77*6.*
Quid ſit ſilentium ſemihorii in cœlo dum ſeptimum ſigillum apertum eſt. 777.
Sigillorum ſculptura apud veteres celeberrima. XIII. 248.
Sigilla Hermetica planetariorum quid eſſent. XXIII. 354.
SIGLA ante Juſtiniani tempora non legimus. XXVIII. 2*96.*
SIGLUS nummus Perſicus. XXVIII. 2*96.*
SIGNA Sacerdotii apud Hebræos & Romanos. XI. 814.
In ſigno Ezechiæ dato corpus cœleſte nihil mutationis eſt paſſum. I. *466.*
Argumenta ad id afferuntur. *467.*
Signa, erant perticæ in ſummitate vexillum, ſive velum habentes, aut varias imagines, quæ militibus præferebantur. XXVII. 215.
Aſſyrii habebant columbam, ſua lingua ſemiramim. *ib.*
Et draconem ſymbolum Bel. 22*6.*
Germani imagines ferarum habebant. 220.
Turcæ habent lunam. *ib.*
Romanorum legioni aquila anteibat. 222.
Cur aquilam haberent. 223.
SIGONIUS, Carolus, putat regimen ſub Moyſe & Judicibus fuiſſe Ariſtocraticum. XXIV. 75.

S I L

Jericho. Vide Vallis.

SIMEONI cur פטרה aſſignatus in pectorali. IX. 518. XIII. 44.
Simeon juſtus Oniam minorem natu cur teſtamento ſucceſſorem in pontificatu ſcripſerit. XII. 177.
Quot annos pontificatum obtinuerit. *264*.
Teſtimonium Saidi Batricidis de illo. *266*.
Traditiones Judæorum de illo. *267*.
Ezræ tempore Sagan ne fuerit, an pontifex. *989*.
Simeon filius Jacob ſocius Levi fratris in Academia paterna. XXI. 781.
Simeon juſtus, doctor Miſnicus floruit an. 3448. dictus & Iddo, fuit ex poſteris Joſue filii Joſedec pontificis, qui erat frater Ezræ. XXI. 1113.
Cur juſtus appellatus. 1107.
Annis 40. poſt reſtaurationem Templi, ivit obviam Alexandro. *ib.* Vide Æra. Alexander.
Per annos 40. fuit pontifex; prædixit diem obitus ſui, deſignato ſucceſſore. 1110.
Eo mortuo periit gloria Iſrael. 1112.
Rabban Simeon primus ex ſeptem filiis Hillelis, doctor Miſnicus an. 3768. ſucceſſit in principatu defuncto patri. XXI. 1146.
Quidam putant hunc eſſe Simeonem, qui Jeſum excepit in ulnas. *ib.*
Chronologia non refragatur. *ib.*
Gamaliel filius ejus fuit præceptor Pauli. *ibidem*.
Primus fuit qui appellaretur Rabban. *ib.*
Rabban Simeon ben Gamaliel doctor Miſnicus an. 3810. princeps Senatus poſt patrem boni publici ſedulus promotor. XXI. 1154.
Mortuum ægerrime tulit populus. *ib.*
Primus fuit qui occideretur juſſu Romani Imperatoris. 1155.

SINAI deſertum. VI. 1036.
Sinai mons. VII. 1220.
Nomen unde derivetur. VIII. 412.
Synonyma. 414.
De deſcenſu ignis in Sinai Clerici ſententia caſtigatur. X. 476.
Sinai mons cur & Horeb. IV. 171.
Coram eo Iſraelitæ caſtrametati ſunt menſes undecim. XV. 136. XVI. 456.
In deſerto Sinai fit numeratio populi per tribus. XVI. 346.
Ab illo datur lex. *ib.*
Sinai mons cur ſic dictus. XXIX. 902.
Poſtquam Deus in eo loquutus eſt, licet optimis paſcuis abundet, nunquam depaſtus eſt. 919.
SINDONE cadavera Hebræorum involvebantur. XXXIII. 539.
Sindonis ἔτυμον. 836.
Significationes variæ. *ib.*
Sindon Chriſti Taurinenſis. 872.
Inde Camberium advecta. 873.
Hiſtoria donationis ejus. 876.
Et tranſlationis. 880.
Quid pro Sindone ex eo tempore a Livenſibus actum. 884.
Chamberii religioſiſſime habita. 888.
Miracula per eam edita. *ib.*
Alia ejuſdem miracula. 893.
Tranſlatio ejus Camberio Taurinum. 895.
Veritas ejus defenditur. 898.
Undenam ea Gaufridus de Charny acceperit. 900.
In hanc Sindonem depoſitum fuiſſe e Cruce Chriſti corpus, non ſepultum. 902.
De Sindone Chriſti Compendienſi. 905.
Varia ὀθόνια & linteamina pro Chriſti ſindone habita. 911.
SINENSES ornant floribus & coronis ſe, parietes & vias in celebritate novi anni. XXX. 1237. 1289.
Et unguenta in viis effundunt. 1245.
Sunt poeſeωs amantiſſimi. XXXI. 914.
SINOPE, Ponti metropolis libera, & improviſo a Pharnace capta. XXIX 381.
Sion fuit in poteſtate Seleucidarum per annos viginti ſex. 1706.
Fuit recuperata a Simeone pontifice. *ibid.* Vide Simeon. Simon.
Vox Sion in nummis accipitur in libris Machabaicis pro monte Templi, non autem pro arce. 1237.
In Sion eſt fons, qui certis diebus & horis ebullit. XXX. 1505.
Sion ſcribendum eſt, non Zion. XXXI. 1482.
¶ SIPHRAH, quis ejus auctor habendus. XIV. *in Præfat.*

S I R

SIRACHIDIS opus eſt ejuſdem generis cum Parabolis Salomonis. XXXI. 431.
Habebat eumdem titulum. *ib.*
Salomonem imitatur. 439.
Sirachidis nepotis error emendatus. 441.
SIRBONIS lacus. V. 877.

S I S

SISEBATUS rex Hiſpaniæ an. 614. legem tulit, ut Judæi intra annum aut Chriſtiani fierent, aut abirent. XXIII. 1043.
SISOE, eſt cincinnus intortus, reliquo capillitio circumtonſo, in medio verticis: Gentiles Saturno conſecrabant. XXX. 1435.
Cujuſmodi ſit vox. 1434.
SISTRA מנענעים. XXXII. 465.
Cujuſmodi eſſet inſtrumentum. 617.
Siſtrum σεῖστρον, an Cymbali genus. 937.
Eſt Siſtrum inſtrumentum muſicum. XXXI. 1020.
Eſt idem cum Tympano. *ib.*
Vide Cymbalum.
SISYMBRINUM oleum. XXX. 1362.
Eo confricabant brachia. *ib.*

S I T

vi. 952.
Soccoth Juda. 1058.
Soccoth benoth videtur Sicca Veneria civitas. vii. 432.
SOCCUS calcei genus. xxix. 870.
SOCIETAS triplex civilis, eccleſiaſtica, œconomica. xxiv. 209.
Cujus jacta fundamenta in paradiſo terreſtris. *ib.*
Prima diſtincta fuit familiis, bonis, ordinibus, ſtudiis, domibus. 210.
Exponuntur omnia. *ib.*
A Caino & Abele. 213.
Propagata per tres ramos, Jephethi. 218.
Semi & Chami. 219.
Noachi ſocietas maligne coarctata per Nemrod. 220.
Ex diſperſione facta varia regna. 221.
SOCINIANORUM de nomine יהוה ſententia. viii. 150.
SOCIUS חבר apud Rabbinos quis vocetur. ix. 237. Vide Titulus.
SOCRATES quando ſitiebat effundebat aquam in terram, ut ſubmitteret appetitum rationi ſuæ. xxviii. *661*.
Nudis pedibus incedebat. xxix. *989*.
Bonum Deum genium habuiſſe fertur. xxx. 1232.
Hymnum in Apollinis & Dianæ laudem compoſuit. xxxi. 8. 181.
In ſomnis admonitus, ut muſicæ operam daret. 181.
Æſopi fabulas in verſus tranſtulit. *ib.*
Sua poetica Diis conſecravit. *ib.*

S O D

SODALITATES mortuorum a lugentibus ortæ *ἀπὸ τῶν κοπιατῶν*. xxxiii. *613*.
SODALITIUM in capite ſodalitii conſtituit Moyſes. xv. *976*.
SODOMÆ fumus in ſalem Loti uxorem convertit. xxx. 1524.

34.
Tempus *dimidium* inter ſolemnitates, non erat minus diebus xv. ante eas. xviii. 8.
Alii xxx. dicunt. *60*. Vide Sacrificium.
Quid offerrent ſingulis ſolemnitatibus. xxix. 34.
SOLIDUS, nummus ſic dictus, quod ex ſolo auro conſtaret. xxviii. *7*.
Erat ſexta pars unciæ, unde & ſextula dictus. *49*.
Poſterioribus temporibus ſignificabat talentum antiquum, *ibidem*.
Senatores tenues ſolvebant quotannis ſeptem ſolidos Imperatori. *943*.
SOLIMANI filii Selim nummi. xxviii. 1363.
SOLITUDO in luctu. xxxiii. 1230.
SOLON in Ægyptum profectus eum Iſraelitæ ibi iterum degebant. II. *93*.
Suas leges a Palæſtina deduxit. *ibidem*.
Laviratus præſertim. *95*.
Lex Solonis vetabat, nequis pluſquam D. terræ jugera haberet. III. *306*.
Erat optimus poeta. xxxi. 175.
Illius carminibus debent Athenienſes Salaminam receptam. *ibid.*
SOLSTITIA habentur in Thammuz, & Thebeth. xvii. 58.

S O M

SOMNIORUM & divinationum varia genera recenſentur. iv. *166*. *591*. xxiii. 437.
Interpretationes. xx. 710.
SOMNUS Adæ. xxx. 1521. Vide Adam.

S O N

SONATORES Cantoreſque veteres illuſtrantur. xxxii. 321.
SONORA uxor, eſt ſtrepera quæ a vicinis auditur. xxx. *910*.
SONUA, liber complementum Alcorani. xxiii. 1120.
Eſt quaſi Miſna, ſive liber oralium traditionum. *ibidem*.
viii. 29.
Sed utique ſecunda poſt mortem primæ. *ibidem*.
Abarbanel ait licuiſſe, modo officiis conjugalibus una a viro privaretur. 30.
Hoc & Hebræi communiter docent exemplo Jacobi. *ibidem*.
Duæ ſorores iiſdem pactis dotalibus una poſt mortem alius duci poterant. *93*.
Soror, mortuo patre, debebat habere alimenta a fratribus. 844. Vide Fratres.
A quibus poterat petere dotem 200. Zuzarum, ſi pater aliam non aſſignaſſet. *ib.*
Soror captiva debebat liberari a fratribus. *ibidem*.
Non poterat id poſtulare ſi habebat libellum repudii & dotem. *ib.*
Ut nec medicinam. *ib.*
Læſio ſororis cedit fratribus. 84*6*.
Quam dotem habuit ſoror prima, habeat & alia 8*9*8.
Σορὸς, loculus, capulum. xxxii. 1230.
SORTES quomodo projicerentur pro aſſignatione muneris ad Juge ſacrificium. ix. *901*.
Sortium jactio alia diviſoria, alia deciſoria, alia conſultoria. xxiii. 43*6*.
Quæ ſortes ſint permiſſæ. *ib.*
Quæ vetitæ. 43*6*. 437.
De ſortibus variarum regionum. 4*6*4.
Jaciebantur per talos & ſagittas. 4*6*4.
Feſtum ſortium פורים apud Eſther. I. 80.
SORTITIONES in Templo quatuor. viii. *979*.
Ubi fierent. ix. 1*66*.
In domo Dei neceſſario fiebat. 1*6*8.
Sortitio miniſterii quotidiani ubi & quomodo fieret. xi. 137. *653*.
Decinerationis altaris interioris. 140.
Pro thuribulo nulla fiebat ſortitio. 142.
Sortitionis locus. 145. 148.
Sortitio ad ſuffitum fiebat tantum inter novos. xi. 805.
Prima fiebat in domo incendii. xiii. *957*.
Reliquæ in conclavi Gazith. *959*.
Sortitionum modum quis obſervaretur. *960*.
Sortitione ſecunda qui eligerentur. *961*.
Sortitio ad ſuffiendum quo tempore fieret. *976*.
Sor-

reprehenditur , quod nummum Domitiani tribuerit Tito . xxiv. 1004.
Opus ejus de præſtantia & uſu numiſmatum antiquorum laudatum . xxviii. *699.*
Putat omnes nummos Hebræos fuiſſe cuſos ſub Haſmonæis. 705.
SPANNA & Spannare ex Germanica lingua ſunt derivanda. xxviii. *369.*
SPARTANORUM civitas cur mœnibus careret , belle Ageſilaus rationem reddit . xxxii. 203.
Spartani ex lege Lucurgi nudis pedibus ire debebant. xxix. *677.*
Nudis pedibus hymnis Deos celebrabant in honorem ſuorum civium , qui in Thyræis ceciderant . 1004.
Viris & mulieribus ſolemne erat lavari in Eurotæ flumine. xxx. 1413.
SPATHA palmæ quid ſit. xxxi. *399.*
Et quotuplex ejus ſpecies. *ib.*
SPATIA in monte Templi quatuor erant . ix. 8.
Spatium חל intermurale. ix. *6*48.
Spatium inter Altare & porticum . 748.
Sanctius erat monte Templi. 815.
Spatium inter porticum & Altare ſanctius erat ima parte atrii. 81*6*.
Spatium aliquod intercedebat inter altare & collem ejus. x. 748.
Spatia interiora Templi ſecundi. II. 44*9*.

S P E

SPECIMEN Muſicæ ex Lexico Ottonis excerptum . xxxii 492.
SPELUNCA SEDECIÆ Transjordonica fuit , a Tiberiade XVI. milliaribus diſtans. v. 1101.
Spelunca ad Jordanem cum ſeptem cellulis. vii. 1214.
Spelunca Sancti Pauli . 1224.
Spelunca duplex מכפלה. xxxiii. 453.
Qui & quot ibi ſepulti. 481.
De loco Actorum . 482.

De Spondæi vi [illegible] Pythagoræ. xxx. [illegible]
SPONGIIS ſiſcinæ & dolia olei abſtergantur. xxix. 460.
SPONSA, vel nova nupta cingulo præcingebatur. xiii. 379.
Sponſæ maritorum portas ungere olim conſueverunt, unde *uxores* dictæ. xiii. 468. Vide Virgo. Sponſus.
SPONSALIA inter & nuptias tempus intercedens. III. 410.
Sponſalium & divortiorum materia eſt percelebris apud Hebræos. xxx. 2.
Sponſalia ſunt ſigna amoris, ſpeculum conſervationis naturæ. *ib.*
Definiuntur: duarum perſonarum de futuris nuptiis conſenſus. 8.
Originem referunt ad Deum & Moyſen. *ib.*
Ante legem privatim fiebant. 8.
Poſt legem requirebantur teſtes. *ib.*
Non conveniunt Rabbini ex quo loco deducatur hoc præceptum. *9.*
Apud Hebræos non præmiſſis ſponſalibus, mulier erat ſcortum. *ib.*
Quique poterant facere ſponſalia. 10.
Impediuntur affinitate & cognatione. 11.
An requirantur ad concubinas. 13.
Facta a mediocriter ebrio valent. 44.
Valent ſi perſona putetur dives, & ſit pauper. *ib.*
Fiebant pecunia, inſtrumento, concubitu. 65.
Sed pecunia ex lege ſcribarum. *ib.*
Duo ſaltem teſtes requirebantur. *ib.*
Poterant fieri lingua a muliere intellecta. *ib.*
Concubitus non amplius adhibetur. *66.*
Facta per vim non tenent. *ib.*
Cogens vapulabat. *ib.*
Cur non liceret. *67.*
Vapulabat & qui congrediebatur cum puella renitente, licet parentes faverent. *68.*
Arrhæ amittebantur a parte reſiliente. *69.*
Cur vero? *ib.*
Præſtat ut vir per ſe ſponſalia faciat. 70.
Privata non tenebant. *ib.*
Sponſalibus præmittebatur benedictio & conſecratio cum vini poculo. 70.
Annulo confirmantur. *ib.*
Sequuntur gratulationes & convivia. 71.
[illegible]
habeat; exibit ſine dote. *ib.*
Si quis faciat ſponſalia cum matre, & filia & ſororibus, nulla erunt omnia. *ib.*
Contracta cum minorenni in ſuo patre, non valent. *ib.*
Si quis deſponſet cum portione ſua quæ ſit de ſanctitatibus, non tenent. *ib.*
Vel de præputio arborum, vel de coma Nazirei. *ib.*
Sed ſi fiant ex pretio horum, valent. *ib.*
Facta a minorenni valent ſi confirmentur a patre. 474.
Facta re rapta incertum an valeant. *476.*
Et per dimidiatas rei partes. 480.
Si quis dicat: Eſto mihi deſponſata hoc calice vini, & valeat prutam, ſunt rata. *ib.*
Facta cum conditione quæ acceptetur, valent. 482.
Vitia manifeſta non deſtruunt ſponſalia. *486.*
Mulier quacum duo eodem die ſponſalia faciant, nubet ſecundo. 498. 502.
Facta cum conditione intra tempus, & ea non ſervetur, diſſolvuntur. 512.
Conditiones quæ non verificatæ irritant ſponſalia. 514.
Si pater obliviſcatur cui filiam deſponſarit, & ego dicam deſponſavi mihi, ero fide dignus. 500.
Habens filias e duabus uxoribus, & deſponſet minorennem ac neſciat quænam ea ſit inter filias, omnes erunt prohibitæ. *ib.*
Si vir dicat mulieri deſponſavi te, & illa neget: ille eſt prohibitus propinquis, illa permiſſa. 500. *614.*
Ubi obtinent ſponſalia & tranſgreſſio, natus ſequitur partem deteriorem. 502.
Si adſit violentia, ſponſalia nulla ſunt. 588.
Diſſolvuntur partibus conſentientibus. 510.
Coram teſte uno non valent. 524.
Peregrini cum ſpuria, tenent. *526.*
Si mulier det facultatem legato ut deſponſetur, & ipſa interim ſe deſponſet, prima ſponſalia valebunt, 538.
SPONSUS ſanguinum חתן דמים Moyſeſne an puer vocetur. xiv. 340.

Lex

xxx. 39.
Spurii nulla honeſta mulier & legitima poterat eſſe uxor. *ib.*
Cur nubere non poſſet. 40.
Spurius cenſetur natus a deſponſata in domo patris ſui. 75.
Spurium & ſpuriam introducet Deus in fine mundi, & eos copulabit. 528.
Spurius erat qui naſcebatur ex concubitu gentili aut ſervi cum Iſraelitide. *ib.*
Spurius non veniebat in congregationem Domini. 532.
Poſſunt purificari. 534.
Patri dicenti filium ſuum ſpurium, non eſt credendum. 438. 564.
Generatio decima e ſpurio fiebat legitima quoad feminas; mares erant illegitimi vel in undecima. 550.
Spurius niſi ſit publicanus, non vivit ultra triginta dies. 552.
Spuria poterat nubere Hebræo teſticulos fixo. 556.
Spurius ne nubat ſpuriæ ut ſpurii tollantur de mundo. *ib.*
Spurii maximam partem ſunt ſagaces. 568.
Spuria non bibebat aquas amaras. 650.
Spurius eſt qui naſcitur ex gentili & Iſraelitide. 822.
SPUTA inventa Hieroſolymis ſunt pura, excepto ſputo fori ſuperioris. XVIII. 144.
In ſolemnitatibus; inventa in ſolemnitatibus in medio, ſunt pura: inventa in lateribus, ſunt immunda: vice verſa aliis diebus. *ib.*
Sputum mulieris loquentis cum ſacerdote de nido ſuo incidens ſuper ejus veſtes, efficit eas immundas. 1100.

S T A

STACTE quid ſit. XI. 380. 554. 651.
Uſus ejus ad expoliendas mulieres. 378.
Duplex eſt. 651.

III. 308.
Statuas prohibentur Hebræi erigere, ne in Idololatriam relaberentur. xvi. 974.
Statuas floribus & corollis ornabant veteres. xxx. 1250. 1282.
Tæniis earum pectora velabantur. 1251.
STATUTORUM a præceptis diſcrimen quale ſit exponitur. I. 181.

S T E

Στέλεος Joſephus vectem appellat. x. 870.
STEMMA, eſt lana ramo circumvoluta. xxx. 1224.
STERCORATIONIS agrorum modus erat duplex apud Hebræos: vel enim oves includebant cratibus ut pernoctarent in hoc vel illo agro. xxix. 312.
Vel fimum ſpargebant. 313.
Stercoratio debet fieri decreſcente luna. *ib.*
Quæ quantitas fimi & quomodo ponenda ſit, docet Columella. 314.
STERCOREOS Deos in Ægypto Judæi venerati ſunt. III. 865.
Hinc Sterculium Romanorum numen. 871.
Hi Dii fimo, cloacis, & ventris crepitu honorabantur. 866. 871.
Stercoreus vel Stercutius, Numen Acaronitarum. xxix. 121.
Vel nomen Picumni crediti inventoris ſtercorandorum agrorum. 306.
Sed hoc inepte aſſeritur. 306.
STERCUS multa & diverſa ſignificat in ſacris Literis. xxix. 305.
Proprie ſignificat fimum poſitum in agris, ut illi pingueſcant. 306.
Qui modus apud Hebræos & Romanos eſt antiquiſſimus. *ib.*
Quale ad hoc ſit optimum. *ibidem.*
Quæ res faciant bona ſtercora. 310.
Stercoris vicariæ fabæ & lupini. 311.
Vir colligens ſtercus tenebatur uxorem dimittere. xxx. 910.
STERILI non erat dos, niſi nuptura manifeſtaſſet ſterilitatem. xxx. 976.
STERLINGUS obolus invenitur adhibitus ab Anglis ſcriptoribus. xxviii. 404. 416.
STIGMATISMUS, כתובת קעקע, στιγματισμός, quatenus prohibitus cenſeatur. xiv. 1364.
Etiam in ſacerdotibus. 1410.
STILPO philoſophus in ſomniis reprehenſus fuit, quod Templum matris Deum intraſſet, poſtquam manducarat allium. xxx. 1206.
SRIMULO boves pigri excitantur. xxix. 103. 289.
Contra ſtimulum calcitrare. 105.
STIPENDIUM Pontificis, ſacerdotum & Levitarum. xii. 76.
STIVA, quæ pars Aratri. xxix. 284.
Similis eſt gladio, dicunt Hebræi. *ib.*

S T O

STOA Στοά. Vide Porticus.
STOLA מעיל. Vide Pallium.
STOLATI milites ex lege Charondæ qui fuerint. III. 784.
STOMACHI in ruminantibus quatuor. viii. 987.

S T R

STRABO, quo tempore in vivis fuerit hic auctor, docetur. xii. 755.
STRANGULATIO reorum quomodo perageretur. xiv. 462.
Strangulationis præceptum cujuſmodi præceptum ſit ſecundum Hebræos in Mechiltha. *ibid.*, & 464.
Mors ſimpliciter in lege commemorata, intelligitur ſtrangulatio. xv. 708.
An Judæi ſtrangulationem acceperint ab aliis nationibus, ut & alias capitales pœnas ab iiſdem acceperunt. III. 383.
Exponitur inter alias pœnas ab Hebræis uſitatas. iv. 670.
Quatenus ſtrangulationem paſſi aliique rei ſepelirentur cum inſtrumentis ſui ſupplicii ac mortis. xxxiii. 128.
Vide Mortuus, Cadaver, Luctus.
Inter adulteros qui damnaretur ad ſubeundam ſtrangulationem, qui vero non item. xxx. 33. 205. 842.
Qui fieret ſtrangulatio rei. 205.

Reus

Στρόμβος. xxxii. 923.
Στρȣ́θιον Radicula, herbæ genus. xi. 446.
Sternutationem excitat. *ibidem*.
STRUES lignorum in Altari triplex quotidie ardebat. x. 243. 828.
Quo fine. *ibidem*.
Quo ſitu. 244.
Qua magnitudine. *ibidem*.
Strues ordinabantur poſt decinerationem. 803.
Strues magna orientem verſus diſponebatur. xi. 814.
Strues tres vel etiam quatuor erant in altari. 828. 830.
In maxima quid combureretur. 832.
Struis ſecundæ ſitus & uſus. 842.
Vide Pyra.
Strues tres & eorum uſus. xi. *639*.
Strues erat maſſa lignorum, ſuper qua holocauſta comburebantur Domino. xviii. 240.
Poſt mortem Simeonis juſti Pontificis elanguit ſtrues. 324.
Fiebat e lignis electis. Vide Lignum.
STRUTHIOCAMELUS. vii. *165*.

S T U

STUDIA inter arma ſilent, qui Hebræice dicatur. viii. *660*.
STUPOR in luctu. xxxiii. 1224.
STUPRATORIBUS Ægyptii amputabant virilia. xxvi. 190.
Hebræi comburebant. *ibidem*.
Græci multabant mille drachmis. *ibidem*.
Romani capite puniebant. 193.
Apud Oſtrogothos femina violata, virilibus maſculi funiculo ligatis, trahere ſtupratorem cogebatur per medium forum extra urbem; qui & exſulabat. *ibidem*.

Succoth exhibet gallinam, Benoth pullos. 858. Vide Sicca Veneria. Tabernaculum.
SUCCOTHENSIBUS minatur Gedeon trituram ſpinis ſilveſtribus & tribulis. xxix. 44.
SUCCUS. Vide Lacryma. Balſamum.
SUCON, odor ex atro odoramento & muſco, xxix. 241.
SUCULA, machina tractoria in torculari, xxix. 428.

S U D

SUDARII agitatio הנפה בסודרין. xii. *996*.
Sudarium Σουδάριον, מטפחת, quo ſenſu ponatur in ſcriptura. xxxiii. 273.
Sudarium ſepulcrale Chriſti. 549.
Quot locis monſtretur. *603*.
Sudarii etymon. 837.
Narratio Bedæ. 838.
Sudarium Chriſti Veſontinum per omnia illuſtratur. *839*. ſeq. Vide Sindon.

S U E

SUESSÆ, vel Sugeſſæ inventus nummus cum veteri charactere Hiſpanico. xxviii. 1405.
Explicatur. *ib.*
SUETA civitas. vi. 1034.
SUETIA non patitur molas manuales. xxix. 55.
SUETONII ætas. xii. 755.

S U F

SUFFETES, Judices, a voce Hebræa *Sophe* צופה ſpeculator obſervator. xxv. 12*06*. Vide שופט, Judex.
SUFFITUS quotannis efficiebatur. viii. *9*08.
Ingredientium undecim aromatum pondus. *ib.*
Arabica nomina, & conficiendi ratio. *910*.
Illum præparandi artem Abtinæi calebant. *914*. Vide Abtines.
Quid de reſiduo fieret. *915*.
Privatis ſimile conficere nefas. *917*.
Tempus ſuffitus thymiamatis. ix. *9*08.
Componendi ejus ratio deſcribitur. xi. 104.
Simile quid in uſu apud ſacerdotes Ægyptios. 110.
Sumtus a familia Abtines præparabatur in trociſcos. 488.
Suffitus an foris præparatus, & poſtea illatus. xi. 505.
Ad profanos uſus tale quid conficere quando non liceret. 508.
Pondus totale ſuffitus. *516*.
Deſcribitur compoſitio. 520. *612*.
Poſt contuſionem aromata videntur balſamo commixta. 524.
Aromata ſuffitus compendio explicata. 532.
Aromatibus pluribus quam in Exodo numeratis conſtitiſſe probatur. *596*.
Undecim ſpecies quomodo Judæi ex ſacro textu eliciant. *599*.
Quid ſit illud בר כבר. *600*. *658*.
Præparatio ſuffitus. *612*.
Portenta de ſuffitu ab Hebræis narrata. *613*.
Quid ſit illud מַמלח. *614*. *660*.
Suffitus eſſe debebat טהור purus. *621*.
Et קדש ſanctus. *622*.
Qua diligentia conſervaretur. *623*.
Quatenus uſus ejus in profanis prohibitus. *624*.
De ſimili quodam ſuffitu Ægyptiorum. *626*.
Deſcriptio miniſterii ſuffitus. *629*.
Modus & ordo ſuffiendi. *632*.
Et tempus bis quotidie. *ib.*
Adolere maxime erat in votis ſacerdotibus. *634*.
Hinc novi ſemper accerſiti. *635*.
Suffitus quotidiani quantitas, pondo. *636*.
Ceremoniæ ſuffitus diei Expiationis. *637*.
Suffitus quantus componeretur. *ib.*
Is, cui ſuffitum adolere contigerat, inſtruebatur. *641*.
Suffitus פיטום ſive conditura quindecim rerum genera poſtulabat. *656*.
Conciliatur cum iis, qui tredecim dicunt. *657*.
Trociſchos ex ſuffitu factos negat Veimarus. *660*.
Altare ſuffitus, ſive aureum, interius & thymiamatis. *662*.
Quo tempore bis quotidie adoleretur. *664*.
Quomodo. *665*.
Nemine præſente fiebat. *666*.
Cujum eſſet ſuffitum adolere. *667*.
Ritus diei Explicationis iterum. *669*.

Cur

Suffitus tempore diſcedebant a ſpatio inter veſti-
bulum & altare. XIII. 978.
Fiebat ſuffitus a ſacerdote ſtante in ſpatio quod erat exterius altari. XV. 1062.
Poſt decinerationem altaris. 1116.
Die Expiationis num extra an intra velum adoleretur. XVII. 964.
Adolebatur ſuper lapide poſito a primis prophetis, ſuper quo ſteterat arca. XVIII. 176.
Mane offerebatur inter membra & ſanguinem: veſpere inter membra & libamina. 244.
Compoſitio ſuffitus, & quæſtiones Rabbinicæ circa illam. 280. 282.
Suffitus factus ab Abtinæis aſcendebat uſque ad contignationem, diffundebatur, & deorſum deſcendebat ſuffitus Alexandrinorum ſtatim diſpergebatur. XIX. 1471.
SUFFRAGANEUS pontificis quo etymo סגן diceretur. XII. 965.
Quid proprie סגן notet. 970.
Antiquitas ejus quanta. 972.
Suffraganeorum ſeries non conſtat. 974.
Quæ ejus munia. 976.
Quæ cum Pontifice perageret. 979.
Ei ſemper præſto eſſe debebat. 992.
Ad dexteram. 994.
De agitatione ſudarii. 996.
Inauguratione opus habebat. 1001.
Conjugium ſuffraganei. 1004.
Ubi eſſet habitaculum ejus. 1005.
Dignitas ejus quanta. 1006.
An dictus *ἀρχιερεύς*, Pontifex. 1007.
Secundum a Pontifice locum habebat. 1009.
Cum Protoſyncello Eccleſiæ CPolitanæ apprime convenit. 1010.
Defuncto Pontifici fere ſubrogabatur. 1011.
An Zacharias Baptiſtæ eſſet ſuffraganeus. 1013.
An Annas. 1014.
An hoc munus eſſet perpetuum. 1020.
Suffraganei dignitas varie mutata. III. 70.
Vide Sagan. Pontifex. Sacerdos.

priſcis temporibus ignominioſum. 258.
Probatur. *ibidem*.
In deſerto irrogabantur extra caſtra: in Palæſtina extra urbem. 259.
Ne fieret pollutio. 264.
Finis ſuppliciorum. 260.

S U R

SUR porta. IX. 1045.
Varia ejus nomina. *ib.* Vide Porta.
SURCULUS in ſatione vitis quomodo ponendus. XXIX. 384.
Surculi pars noviſſima dicitur ſagita. *ib.*
SURDO ſi audiens nubat non poteſt ab eo exigere alimenta & dotem. XXX. 778.
Si illa moriatur, ipſe heres eſt. *ib.*
Contra fit ſi audiens nubat ſurdæ. *ib.*
SURGEBANT e lecto reges olim hora tertia. XIV. 78.

S U S

SUS quare Ægyptiis & Hebræis impurus. I. 781.
Eum Aſſyrii exſecrabantur. 951.
Eſt e genere pecuino. XXIX. 242.
Sordidiſſimus habitus Ægyptiis. XXX. 1065.
Ejus caro lepram generat. 1545.
Quam ſub ventre habent. *ib.*
Eſt tamen optima ad nutritionem & robur. *ib.*
Poſt quam bibas vinum generoſum. *ib.*
Hanc leges Syriæ prohibuerunt. *ib.*
Joſephus docet originem interdicti, ne Hebræi hanc carnem comederent. 1546. Vide Suilla.
SUSA urbs circumdata muro tempore Joſue. XVIII. 816.
SUSACUS, non Seſoſtri, rex Ægyptius Templum urbemque Judæorum expilavit. III. 617. 624.
Ejus columnæ per Palæſtinam diſpoſitæ. *ib.*
Cur mulierum pudenda in illis inſculpta voluerit. *ib.*
SUSAN ששן picta erat ſuper porta Orientali. IX. 580.
Suſis eſt ſons ex quo qui bibit dentes amittit. XXIX. 166.
SUSANNÆ Hiſtoria ab Hebræis ſcriptoribus adoptata. I. 152.
Sutura nulla fiebant veſtes ſacerdotales. XIII. 435.

S U Z

SUZIZ, aliter Nephthalim patria Tobiæ. VI. 1036.

S Y A

SYALA fons Jordanis. VI. 1032.
¶ SYBILLA femina Lauſanenſis per R. Hildegarden a profluvio ſanguinss liberata. XXX. 1555.

S Y C

SYCHEM & Sychar eadem urbs. V. 1144.
Cur non etiam eadem vox. *ib.*
SYCON oppidum. VI. 1030.

S Y L

SYLLA, facta pace Mithridatem oſculatur. XXX. 1213.
Sylla occidit tria millia civium Romanorum. 1179.
Poſtea ejus dexteram nullus miles Romanus eſt oſculatus. *ib.*
SYLLABARUM numerus inæqualis in rhythmis vetuſtiſſimis. XXXII. 8.
Syllabarum quantitatem recipiunt Græci & Latini in carminibus. XXXI. 11.
Hebræi habent tantum longas. 71.
Quas appellant תנועות motiones. *ibid.*
Quid quantitas ſyllabarum. 72.
Longa apud Hebræos eſt, quæ conſtat puncto regio. *ib.*
Brevis, quæ coſtat חטף Chateph. *ib.*
Quid faciat ſyllabam brevem. 73.
Quantitatis ſyllabarum ſemper habetur ratio. 580.
Regulæ de quantitate pro Hebraica poeſi decem. 623.
Quantitatis magis habetur ratio in poeſi Hebræa, quam Græca vel Latina. 860.
Quid ſyllabarum qualitas. 860.
Unde ſyllabæ breves dignoſcantur. 958.

Syl.

[illegible] . *ib.*
SYMPHONIA cujuſmodi cantus ſit exponitur . xxxii. 277. *597.*
Vide Conſonantia, Harmonia, Muſica.
SYMPHONIACI apud veteres ad commercium edocti & enutriti. xxxii. 244.

S Y N

SYNAGOGA & Eccleſia *Συναγωγὴ* & Εκκλησία, quantum inter ſe diſtent . iv. *639.*
Synagogæ ſignificationes variæ afferuntur & illuſtrantur. xxi. *497.*
Vocum Hebraicarum catalogus , quæ a LXX. per *συναγωγὴν* redduntur. *499.*
Synagoga dicebatur domus ſacra , quæ præter Templum erat in omnibus terris Iſraeliticæ ditionis. I. 585.
Contraria Vitringæ ſententia refellitur. *599.*
De *συναγωγῆς* nomine. II. 48*9*.
Diſtinctio inter ſcholam & Synagogam. *ib.*
Quot Synagogæ eſſent Hieroſolymis. 4*9*5.
Lectio legis & preces in illis fiebant. 4*9*0.
Et quidem lingua Hebraica præſertim in Palæſtina. *ib.*
Quas legis *περικοπὰς* ibi legerent. 4*9*2.
Quæ de Synagogis traduntur cum mica ſalis accipienda ſunt. II. 4*96*,
Synagogæ defunctorum ſepulcris impoſitæ. xxxiii. 5*26*.
Cur vero? 528.
Synagogarum origo, diſtinctio, diverſitas. III. 170.
Inſcriptiones earum. *ib.*
Qui docere in illis potuerint. *ib.*
Qua ibi Chriſtus auctoritate docens conſederit . *ib.* & 173.
Diſcrimen Synagogæ a ſchola, & Oratorio. 170. 171.
Qui in Synagogis oratio fieret. 171.
Diſcrimen Synagogæ a Synedrio. 353.
Synagoga magna quamdiu exſtiterit. 434.
Viri ejus, Canonem Scripturarum præſertim tueri debebant. *ib.*

Joſephi locus examinatur. 370. 372.
Comparatio vocis Hebrææ cum Græcis & Latinis. 373.
Sacerdotes etiam dicuntur otioſi. 377.
Vitringa ſe ex Maimonide tuetur. 380. 384.
Hujus ſententia. 381.
Synagoga, pro cœtu & Republica. 382.
Teſtimonium Joſephi & Meghillæ. 430.
Synagogæ non erant in pagis. 431. 449.
Sed incolæ bis in hebdomada ibant in urbes. 442.
Archiſynagogi & Lectores probantur inter decem. 451.
Ex Evangelio & Actibus. 454. 456. 457.
Synagoga pro Synedrio. 480.
Inveſtigantur præfecti & miniſtri Synagogæ. XXI. 203.
Locus pauperum & divitum in quibuſdam Synagogis, & artificum. 230.
Nationes variæ ex Actibus Hieroſolymis ſuas Synagogas habebant. 274.
Miniſter Synagogæ non fit, niſi barbatus. 236.
De modo ſedendi in Synagoga. 255.
De pretio venditæ Synagogæ. 263. 267. 285.
Privatus habens cauſam, intercedebat ne hic fieret miniſter Synagogæ. 289.
Quid ſit Συναγογὴ univerſim. 497.
Et ſpeciatim. 498.
Qui capiatur in Novo Teſtamento. 499.
Qui exprimatur ab orientalibus. 499. 500.
Synagoga pro ædificio. 502.
Talia erant 480. Hieroſolymis. 503.
In Sion ſeptem. 504.
Et in reliquis urbibus. *ib.*
Quid Synagoga *Libertinorum*. 507.
Synagogæ Hieroſolymis cedebant peregrinis; Templum incolis. 508.
In Synagogis erant magiſtri & diſcipuli. 509.
Primum inſtitutæ tempore captivitatis Babylonicæ a quibuſdam putantur. 514.
Ab aliis longe ante. 515.
Eo in Sabbathis conveniebant. 524.
Et die ſecundo, & quinto Hebdomadæ ac feſtis. 526.
Intra annum Pentateuchum legebatur. 531.
Et explanabatur, *ib.*
1030. 1037.
In Synagogis doctores non erant diſcalceati. XXIX. 944.
SYNAXIS, dicti Chriſtiani qui ad manducandum Chriſti corpus olim conveniebant. XXX. 1319.
SYNCELLUS Σύγκελλος, quis & unde dictus. XII. 1010.
SYNEDRIUM סנהדרין, συνέδριον, magnum poſt Hieroſolymæ excidium Sepharam conſedit. VI. 958.
Et Uſchæ. 1018.
Synedrii judicium in cauſa, *Vox Levitæ vapulantis*. IX. 100. 106.
Recognoſcebat de irregularitate ſacerdotum. Sedit in tabernis. 598.
Migrationes ejus, & reditus. 599.
Conſeſſus in porta ænea, ſive Nicanoris. 674.
In Conclavi Gazith. 682.
Quæ ratio ſedendi. *ibidem*.
Quæ ejus judicia. 684.
Erat *fundamentum* legis oralis, & *columna* inſtructionis. 685.
Præſides hujus a captivitate ad deſtructionem. 686.
Synedrium quando congregatio Iſraelis audiat. IX. 879.
Synedrium magnum conſtabat uno & ſeptuaginta viris. XII. 12.
Minus, tribus & viginti. 14.
Qui ingrederentur Synedrium. 13.
Quæ Judicia ad Synedria pertinerent. 14.
Scribæ & λογογράφοι ſynedrii minoris. *ib.*
De rebus etiam ſacris judicabat. 372.
Magnum perſcrutabatur vitia & genus ſacerdotum. XIII. 897.
Synedria incedebant ad latus altaris. XIV. 430.
Synedrio per errorem falſa docente, quid agendum. 774.
Origo & interitus Synedrii magni. I. 430.
Ab Joſaphat reſtitutum. 432.
Ante Ezram viguit. *ibid.*
In eo etiam Saducæi locum obtinebant. 433.
Synedrium magnum non ſemel fuiſſe ſublatum docent Hebræi. 434.
Synedrii a Synagoga diſcrimen. III. 353.
Pon-

xvi. 488.
Unum præerat toti Iſrael: particulare cuilibet civitati. xvi. 596. xxvi. 1188.
Synedri dicebantur דנים judices. xxiv. 298.
Quomodo deberent judicare. xvi. 598.
Si Sacerdotes & Levitæ aberant, Synedrium erat legitimum. 978.
Tria Synedria erant Hieroſolymis: unum in porta Atrii, unum in porta montis domus, tertium in Gazith. xvi. 978. xviii. 992. xxv. 42. 866.
Operatus ex doctrina Synedrii & errans, non tenebatur ad Sacrificium pro peccato erroris. xvi. 1070.
Dubitantibus Synedriis particularibus, conſulebatur Synedrium magnum. 970.
Conſidebant Synedria die ſecunda & quinta. xviii. 964.
Magnum habitabat in Jabne. 636.
In portione Juda. xix. 616.
Erat in Templo in λιθοστρώτῳ lithoſtroto: minus, in portis urbis. xxi. 24.
Quot membris conſtarent. 27.
Factum Synedrii non indigebat confirmatione. xx. 246.
Si in Synedrio aderant pluſquam viginti tres, qui volebat poterat exire: ſi pauciores, nemo egrediebatur. xviii. 994. xxiv. 393. xxv. 42.
Ab jugi ad juge conſidebant in conclavi. *ib.*
In Sabbathis & feſtis adibat academiam, inquirebat, corrigebat &c. *ib.* & xxiv. 403. xxv. 42.
Honor delatus principi Synedrii. xxi. 1105.
Et patri ſenatus. *ibidem*.
Et doctorum ſapientiſſimo. *ibidem*.
Ultimus princeps fuit R. Gamaliel. 1178.
Quo loco, numero, & ordine ſederent. xxiv. 391. 401.
Sedebant ſemicirculariter. 392.
Sydedria parva Hieroſolymis ubi ſederent. xxiv. 403.

Locus fuit in Pharan. *ib.*
Multis in locis Palæſtinæ fuit. 1160.
Poſtea Hieroſolymis. 1161. 1221.
Cur dicatur Legislator. 1162.
Qui eligerentur in Synedrium. 1164.
Probantur electi ſeptuaginta. 1166.
Princeps ſemper erat de Juda, ac fere de familia David. 1167.
Mortuo Moyſe Pontifex fuit princeps Synedrii. 1168.
Primus aſſeſſor dicitur אב בית דין pater domus judicii. 1169.
Secundus, Sapiens. *ibid.*
Hinc inde ſtabant ſcribæ. 1170.
Rei abſoluti ſtabant ad dexteram; damnati ad ſiniſtram. *ibid.*
Quomodo electos tradant Thalmudiſtæ. 1171.
Inauguratio lectorum qui fieret. *ib.*
Divina & humana judicabat Synedrium. 1173.
Lex & traditio erat norma litigantium. 1174.
Sub Chriſto Synedrium conſtabat Sacerdotibus, Scribis, Senioribus. *ib.*
De Phariſæis qui etiam intererant. 1174.
Et Scribis. 1179.
Evangeliſtæ inter Synedros ponunt & principes Sacerdotum. 1180.
Seniores interfuerunt coacti a Caipha. 1181.
De miniſtris Synedrii. 1185.
Tempore Chriſti Pontifex habebat jus convocandi Synedrium, quo vellet. 1190.
Aula Caiphæ, in quam ille vocavit Synedrium, erat locus apertus prope Templum. 1191.
Quid in eo concilio proprie actum. 1194.
De tribus Synedriis Hebræorum. xxv. 1195.
De Triumvirali. 1197.
De Vigintitriumvirali. 1199.
Joſeph quartum quoddam Septemvirale admittere videtur in omni oppido. 1200.
Thalmudiſtas & Joſephum conciliat Grotius, Grotium refelli Vitzius. *ib.*
Synedria Joſephi putantur xxIIIviralia. 1204.
Hi Synedri dicti Suffetes. 1206.
Judices Synedrii magni dicti viri Synagogæ magnæ. 1207.
Octodecim cauſæ cur Synedria in porticu ... 1247.
Synedria localia ſubjiciebantur Hieroſolymitano. xxvi. 3. 26.
De ejus auctoritate. 7. 77.
Synedrium vox Aramæa. 78.
Sed revera græca. 79.
De Synedriis & legibus *Ægyptiorum*. 91.
In illud ſacerdotes cooptati. 96.
Viri optimi & docti electi. 97.
Sacerdotes judices inſtituit Mercurius. 98.
De eorum vario genere. 99.
Synedri triginta erant, & unde electi. 102.
Sibi eligebant præſidem. 103.
Albis induebantur: præſes ſignum habebat *Veritas*. 106.
Ex collo pendens. 108.
Dicebatur imago fatidica & juridica. 109.
Victum illis ſuppeditabant reges. 113.
De actore. 114.
An Synedrium Hebræorum ſub Chriſto haberet jus vitæ & necis. xxvi. 257.
Cur de Chriſto nihil ſtatuere voluerit. 261.
Quinque Synedri inveſtigabant de interfecto. 269. Vide Vitula. Vacca.
Synedrium excommunicabat & abſolvebat. xxvi. 342.
Stephanus, Petrus, Paulus Synedrii vim experti. 828. 833.
Non animadvertebat in peregrinos capitaliter. 834. 1039.
Synedrium damnavit Chriſtum, ſed fecit ut Pilatus mortem juberet ad declinandam invidiam. xxvi. 835. xxvii. 108. 116. 119.
Synedrium Jacobum fratrem Domini lapidari juſſit. xxvi. 838. xxvii. 115.
Agrippam auctoritate fere omni expoliavit. *ibidem.*
Lightfoortius etiam poſt Hieroſolymam everſam tribuit Synedrio judicia capitalia. 852.
Synedrium Liddæ Judicium capitale exercuit. 854.
Rabbini dicunt imperaſſe Titum, ut Jabne Synedrium reciperet. 1137.

Capta

SYRACUSÆ urbs, cur Tetrapolis dicta. XXVIII. 1385.
Unde dictæ Syracuſæ. 1388.
SYRIÆ nomine intelligunt Judæi terras omnes a Davide ſubactas. VI. 8.
In tribus convenit cum terra Iſrael, & in totidem diſcrepat. 10.
Late examinatur. 38. 100. 102.
Intervalla nubium Syriæ ex Antonini itinerario. 110.
Veteribus ſæpe Aſſyria dicta fuit. 970.
Ejus latitudo. 1026.

tinæ. x. 575.
Tabernaculi conſtruendi præceptum cur, & quando datum. 670.
Tabernaculo *Cœleſti* Michael adminiſtrat. x. 765.
Tabernaculi nomina varia. II. 350.
Situs ejus in caſtris. *ib.*
Aſpectus ejus varii. *ib.*
Translationes. *ib.*
Chronologia manſionum: 351.
Unica non duplex Arca fuit in Tabernaculo. 352.
Magnitudo atrii Tabernaculi. 357,
Magnitudo Tabernaculi, Aſſeres, Conclavia &c. 368.
Tabernaculum erat in centro, ſive medio caſtrorum. III. 435.
Tabernaculum in Templo nullum. IV. 262.
Opertum erat pellibus Caprarum. XXIX. 178.
Hiſtoria erectionis & dedicationis Tabernaculi. XV. 114.
De muneribus oblatis. 122.
Tabernaculum *Moloch*. III. 311.
TABERNACULORUM feſtum, ſive ſcenopeia. VIII. 971. IX. 959.
Ejus ſacrificia varia. IX. 960.
Rami palmarum & ſalicum, & Hoſanna. 961.
Mala citrea. 962.
Aquæ effuſio. 963.
Quæ cauſa magnæ hujus ſolemnitatis. 965.
Ritus hujus diei. 966.
Tabernaculorum ſolemnitas & præceptum. I. 77. XIV. 1492.
Cur die 15. ſeptimi menſis celebraretur. I. 77.
Tabernaculorum inſtitutio & ratio. 682.
Rami in conſtructione cur præcipiantur. 686.
Diſſidium circa id inter Karæos & Thalmudicos. *ib.*
Sigularem lætitiam cultui tamen ſuo congruentem hoc die Deus ordinavit *ib.*
Hujus feſti triplex gaudium. 687.
Tabernaculorum nomina & feſtum. III. 271.
Forma & uſus. *ib.*
Nehemiæ tempore ſuper tectis conſtruebantur, *ibidem.*
Feſtum hoc Bacchanalibus comparat Plutarchus. *ibidem.*
Si ſuper porta domus erat vitis aut hedera vetus, tabernaculum erat illegitimum. XV. 692.
Adhibebantur ſalices fluviatiles, & rami arboris decoræ, *ib.*
Socius poterat ſedere in tabernaculo ſocii, alienigena Hebræi. *ibid.*
Tabernacula non requirebant azyma. XVI. 214.
Oblatio ſpontanea, agnus: ejus libamen, quarta Hin. XVI. 216.
Primo & octavo die erat ceſſaſſio ab opere. 244. 246.
Unus dies requirebat ſacrificium ſolemne. 248.
De hyſſopo & fructu adhibitis. 246.
Latitudo tabernaculi quatuor cubitos. 248.
De frondibus, & menſura diſputationes. XVII. 964.
Diſtat hoc feſtum 177. dies a Paſcha. 102.
Cadit ſemper in diem, quo celebratus fuit tertius Paſchæ. *ib.*
Quæ tabernacula ſint illegitima. XVIII. 372. 398. 400. 428.
An poſſint tegi tabulis. 374.
Qui ſint liberi a Tabernaculis. 376.
Quæ palmæ & ſalices ſint legitimæ, vel illegimæ. 380. 382.
Non habens palmam ſuam non ſatisfacit. 382. 442.
Palma pellit Sabbathum in principio, ſalix in fine, qui intelligatur. *ib.*
Duo debent eſſe rami ſalicum. 384. 462.
De lætitia populi his diebus. 390.
De miniſterio Templi per hos dies. 392.
Tabulæ inſignium Tabernaculorum. 396.
Hypotheſes de illegitimitate Tabernaculorum. 398. 416. 400. 422. 392. 428. 432. 434.
Dormiens ſub lecto in tabernaculo, non ſatisfacit. 424. 426.
In tabernaculo tenetur quis facere quatuordecim convivia; ſeptem die, ſeptem noctu. 428. 434.
Mulieres, ſervi, parvuli ſunt liberi a Tabernaculis. *ib.*
Puer quis obligetur. 436.

De

Opiniones Judæorum de ſymbolis quatuor ſpecierum. 526.
Ceremoniæ hodiernæ feſti Tabernaculorum. 530.
An Chriſto cum palmis occurſum ſit in feſto Tabernaculorum. 534.
Hœdus galeatus parabatur die primo & ultimo. XVIII. 1118.
Tabernacula ſub Machabæis menſe Casleu fuerunt extraordinaria. XXIV. 1180.
Quid Tabernacula, & cur celebrata hæc feſtivitas. XXX. 1254.
Unde nomen ſumſerint. 1255.
Præceptum de Tabernaculis. *ib.*
De fructibus & ramis adhibitis in hac ſolemnitate inquiritur. 1257.
Concluditur poſitas ſpecies pro generibus. 1258.
Rationes. 1258. 1259.
Quid ſpathulæ palmarum, & lignum denſarum frondium. 1259.
Myrtum eſſe concluditur. 1260.
De rationibus palmarum. 1260. 1261.
De iis quæ earum geſtamen & agitationem concernunt. 1262.
Palmæ benedicebantur. 1263.
Ratio myſtica. *ib.*
Convenientia feſti Tabernaculorum cum feſtis Bacchi. 1265.
De ratione celebrandi feſtum Tabernaculorum. 1266. 1271. 1294.
TABOR mons. VI. 314. 1038. VII. 744.
Amplitudo ejus. *ib.*
Altitudo. *ib.*
Diſtat ab Jeruſalem itinere bidui. VII. 744.
Quantus inde proſpectus pateret. 746.
An, & quo ſenſu inde omnia regna mundi conſpecta. *ib.*
Num ibi Chriſtus tentatus, & transfiguratus fuerit. 748.
Confinia hujus montis. XXIX. 14.
TABULA marmorea in pavimento Altaris. IX. 216.
Tabulæ fractæ an in Arca fuerint. IX. 326. Vide Arca.

Talentum interdum æquatuor Siclo. 731.
Animadverſiones Petavii. 933.
TALIONIS pœna lege conſtituta. XIV. 480.
Erat una ex quatuor capitalibus. III. 377.
Talionis duplex genus. 378.
Si talio locum non habebat, quibus aliis modis ſuppleretur. 379.
Quid ſit talio. XV. 728.
TALISMA, vel Thaliſman, ſimulacra Hebræis Theraphim, Ægyptiis Serapides. XXIII. 349.
Taliſmanicæ figuræ. XII. 563.
TALLETH. Vide Fimbria.
TALMUD תלמוד, Hieroſolymitanum abſolutum anno 370. circiter æræ Chriſtianæ. XVII. 273.
Babylonicum an. 500. circiter. *ib.*
Scatet fabulis. 310.
Præſtat Babylonicum Hieroſolymitano. 801.
Babylonicum ſcripſit R. Juda hakkados ſub Antonino Pio. 994.
Recenſentur partes ſex ejus. *ib.*
Auctores Thalmud ſunt ut ranæ, quæ dum coaxant, confundunt. 995.
Hieroſolymitanum an. 230. abſolutum. 1078.
A doctoribus Amoræis. 939.
Babylonicum incoactum a R. Aſe ſexaginta annorum labore, & a tribus diſcipulis eju.; & annis 70. poſt magiſtri obitum fuit abſolutum, an. 500. Chriſti. 1080.
Comburi jubetur ab Julio III. Papa. 520.
Toleratur ab Urbano VIII. 521.
Hieroſolymitani editiones Veneta & Cracovienſis mancæ ſunt: præſtat Babylonicum. XXVII. 667.
TALMUDICI libri deliriis ſcatere a multis putantur. XXX. 1125.
Probatur ejus utilitas. *ib.*
Vide Thalmud.
TALORUM jactu divinabantur. XXIII. 464.
¶ TAMMUS. IX. 706. Vide Thammuz.
325.
Et homines otioſi. 953.
Τάφοι unde dicti. 951.
Τάφος ſignificationes variæ. 952.
TAPHUE, terra. VI. 1040. 1042.
TAPROBANA, inſula. VII. 47.

T A R

TARANTULÆ venenum qui curetur. XXX. 1470.
Ταρχυεύειν. XXXIII. 599.
TARICHEUTÆ qui eſſent, & quæ eorum munia. XIII. 470.
TARKAB menſura, dimidium Seæ. XXVIII. 1319.
TARKESIN examinantur. IX. 36.
Vide Terakſin.
TARPHON, dictus Sacerdos dives, ſucceſſit Eleazaro in Jabneh: rector fuit ſcholæ Lydanæ. XXI. 1163.
TARQUINIUS Priſcus aurea veſte triumphavit. XIII. 178.
Tarquinio multo nequior Hieroboamus. III. 619.
Tarquinius Superbus argentum dedit, ut jaceret fundamenta Capitolii. XXVIII. 414.
Tarquinio tendenti Romam aquila pileum ſuſtulit. XXIX. 577.
TARRATIUS duplici errore notatus in Calculis Aſtronomicis. XVII. 138.
TARSUS civitas, Pauli Apoſtoli patria. VII. 1184.
TARTESSUS, Tharteſſus a תרשיש *tharſis* dicta. VII. 430.
¶ TASCA, vox Britannica ſignificans denarium tributi. XXVIII. 330.
Sed hoc falſum eſſe demonſtratur. 331.

T A U

TAU figuram crucis habet in alphabeto Samaritano. XXVIII. 1085. 1225. 1322. 1380.
Ita ſcribendam negat Scaliger. 1380. 1392.
Aliter ſcribitur in nummis quam in literis. 1249. 1290.
Quo-

Τελείως. xii. 603.
TELETICUM ſacrificium quale, & unde dictum. iv. 427.
TELINUM, unguentum celeberrimum ætate Menandri. xxx. 1358.
Iſidorus a Telo pro Delo dictum putat. *ibidem*.
Refutatur. 1359.
Quibus oleis fieret. *ib.*
TELLUREM ut communem matrem oſculabantur gentiles. xxx. 1174. 1195.
TELORUM jaculatio in reos erat ſupplicium minus uſitatum apud Hebræos. xxvi. 251.
Telorum nomine venit quidquid contra hoſtes jaciebatur. xxvii. 249.
Quid tela ignita, ſive malleoli. *ibid.*
Qui mitterentur. 256.
Variæ telorum rationes. 256.

T E M

TEMO aratri. xxix. 285.
TEMPESTATIS Davidica deſcriptio. xxxi. 263.
TEMPLUM concernentia quædam notantur. v. 1155.
Græcorum in illud inſolentia. *ib.*
Templum extremum Arabes cur intelligant Hieroſolymam. vii. 38.
Templa cur verſus Orientem excitentur. 516.
Templum Garizim Jovis Altiſſimi a Marino dictum. 716.
Templum tertium ſub Meſſia futurum ſibi ſpondent Judæi. viii. 332.
Templum primum cur vaſtatum ex eorumdem ſententia. 566.
Templi ædificandi præcepta ex Maimonide. viii. 746.
Eo ſtante alibi ſacrificare vetitum. 748.

Templum cœleſte ab Judæis memoratur. x. 770.
In eo eſt Sanctumſanctorum. 774.
Et Arca fœderis. *ib.*
Et univerſim omnia, quæ erant in Templo terreno. *ib.*
Templum *Chriſti*, ſive Eccleſia in Apocalypſi adumbrata. xi. 770.
Templi utriuſque duratio quanta fuerit. xii. *9.*
Traditiones בית חניו Templi Oniæ ſecundum Hebræos. 268.
Quot Pontifices in utroque Templo miniſtrarint. xiii. 854.
Templorum qui habeantur *auctores*. xxiii. 332.
Ægyptii putantur. I. 772.
Templa eorum ſtatuis carebant. *ib.*
Templorum origo prorſus obſcura & involuta. 970.
De Templo Salomonis Chryſoſtomi ſententia vindicata. 971.
Hebræi non ſunt æmulati Ægyptiorum templa. 975.
Immo probabilius contra. 976.
De Templo generatim, ac de Primo ſpeciatim. II. 398. 400.
Et de Secundo. 418.
Sanctitas ejus, ſitus, diſpoſitio, mons, portæ. 420.
Atria. 421.
Receptacula nummorum in Templo erant tredecim. 424.
Gazophylacium; & uſus pecuniæ. 435.
In eo Arca, Virga, Chriſma, Urim, Thummim deſiderabantur. 533. Vide ואכבר.
Templum *Minervæ* Saiticæ, ejuſque ſepulcra. xxxiii. 385.
Templa ſepulcris ſuperſtructa. 531.
In Templo tria occurrunt notatu digna. III. 185.
Area in Templo ubi eſſet, & quid contineret. III. 158.
In Templo Herodis quatuor areæ. 161.
Templi trina conſtructio, ejuſque tempus. *ib.*
Haggæus de gloria Templi poſterioris explicatur. *ib.*
Templi portæ duæ notabiliores a Salomone ædificatæ. 183. 184.
Quæ res Templum primum maxime ornarent. iv. 262. 279. 529.
Templum juſſu Titi conflagraſſe ait Sulpicius, cui Joſephus adverſatur. 282.
Conciliantur. *ib.*
Eodem die a Romanis dirutum, quo per Babylonios arſit. 285.
Præſides, magiſtratus & cuſtodes Templi. iv. 723.
Hiſtorica quædam de Templo. ix. 782.
Templum ædificatum fuit in portione Joſeph. xv. *966.*
Et Iſſachar. 874.
Appellatur Domus ſeculorum. xvi. 550.
Stetit 410. annos. xv. *966.* 874.
Extirpans lapidem e Templo, altari vel atrio, flagellabatur. xvi. 908.
Non ingrediebantur Templum cum baculo, tunica, calceo, pulvere in pedibus, nec ibi ſpuebant. 1050.
Templum dirutum ob ſcelera ſacerdotum. xviii. 208.
De ſimulacro ibi per Babylonios conſtituto. 794.
Templum fuit figura ſimili Leonis. xxii. 1133.
Templum Titus ſervare volebat, miles incendit. xxiii. 1021.
Juſſit Titus didrachmum Templi ſolvi Jovi Capitolino. 1022.
Ichnographia Templi, ejuſque declaratio. xxvii. 786.
Templa conſecrabant augures. xxiii. 332.
Pelaſgus, vel Theſſalus, vel Eleutherus habentur inventores Templorum. *ib.*
Eorum partes, veſtibulum, adytum, penetrale. 333.
Templi Hieroſolymitani magnificentia. xxviii. 308.
Quanti ejus ædificatio conſtiterit. 730.
Circa deſolationem non conveniunt Hebræi. 883.
Nudipedes quidam Ethnici Templa adibant. xxix. 89.
In Templo Judæorum viduæ non miniſtrabant. xxx. 1029.

Ia

TENTATIO Chriſti in quo monte contigerit. VII. 738.
Qui de illa ſcripſerint. 760.
TENTORIUM pollutionis quid eſſet. IX. 575.
Tentorium conventus eſt Templum. XVI. 108.
Si quis in tentorio moriebatur, pręſentes polluti erant ſeptem diebus. XV. 334. XVI. 630.
Qui expiatio fieret. XV. 344.
Tempus tentorii conventus fuit 39. anni. XIX. 611.
In Nob & Gabaon 57. anni. 618.
Exſtructum erat militari ritu. XXIV. 47.
Sub Salomone pacifico ſucceſſit Templum. 48.
Tentoria militum erant ex pellibus. XXVII. 306.
Dicta tecta caſtrenſia, & tabernacula. *ib.*
Qui firmarentur. 307.
¶ TEPHILIM. Vide Phylacteria.

T E R

TERAKSIN quid eſſet. IX. 40.
Etymon, & ſcriptura. 42. 640.
TERAMBUS Melienſis celeberrimus paſtor cantu, & ſono. XXIX. 89.
TERAPHIM. Vide Theraphim.
TEREBINTHI vallis, in qua Goliath a Davide proſtratus fuit. XXIX. 16.
Terebinthi in Palæſtina familiariſſimæ, & vivaces. XXXI. 270.
TERENTIA Ciceronis uxor quam dotem attulerit, & quam hereditatem adierit. XXVIII. 245.
TERMINALES lapides ungebantur apud Ethnicos. XIII. 459. XXX. 1367.
TERMINUS Zabulonis cur & quomodo Sidone præſtantior. VII. 884. 894.
Terminus bonorum proximi non eſt ſummovendus. XV. 732. XVI. 1000.
Summovens cur dupliciter vapularet. XXVII. 1209.
Terminorum lapides coronis floribuſve ornabantur. XXX. 1234. 1281.

Eique templa dicata. 1054.
Dicta omnium mater. 1056.
Cur? xxIII. 40.
Et mater Deum. 40. 281.
A Romanis culta. xvII. 1057.
Porcus illi oblatus. 1058.
Synonyma mythologica. 1059.
Terræ ſterilitas a peccato eſt. xxIv. 337.
Terræ ambitus quantus. xxvIII. 159.
TERTIARIUS, medimni tertia pars. xxvIII. 616.
TERTULLIANUS quo ſenſu corpus uſurpet. xxxIII. 775.
Sinum Abrahæ a paradiſo diſtinguit, xxx. 1483.
Eſt auctor verſuum de Sodoma. 1525.
TERUMAH תרומה quid ſit. xxx. 1032.
Qui ea veſci poſſent. *ibid.*
TERUNCIUS facit Prutam. xxx. 392.
Eſt vigeſimaquarta pars oboli. *ib.*
Dictus & quadrans. xxvIII. 54.

T E S

TESSARADECASYLLABI carminis Hebraici exempla. xxxI. 98.
TESSELATA veſtis quæ fuerit. xIII. 362.
TESSERÆ. Vide Frumentum.
TESTA reptilium an inter immunda reponi debeat. xIv. 1026.
Teſtæ cymbalorum uſum habentes. xxxII. 927.
TESTACEA vaſa, in quæ reptile eeciderit. xIv. 1036.
Teſtacea vaſa & lignea a feminifluo tacta. 1226.
TESTAMENTI veteris diviſio. xx. 141.
Duo ſunt teſtamenta, Vetus & Navum. xxIv. 140.
Veteris indoles. 143. 145. 146.
Novi privilegia. 153.
Hoc ſine linguarum & juris Hebraici cognitione intelligi nequit. xxI. 1.
Teſtamenti utriuſque ſtudio nil præſtantius, & utilius. xxIx. 862.
hic reprobari nequit. 78.
Semel repertus mendax, ſemper repellatur. 80. 494.
Minorennes nequeunt eſſe teſtes. 88.
Teſtibus examinandis quæſtiones ſaltem decem ſunt proponendæ. 112. 114. 580.
Falſo teſtans aliquem non eſſe filium ejus, cujus revera eſt, vapulat quadraginta. xxv. 302.
Teſtis falſus ſolvens pecuniam, quam falſo aſſeruit, non vapulat. 304.
Teſtans falſo aliquem dignum quadraginta, vapulat octoginta. *ib.*
Teſtes mendaces occidebantur poſt abſolutum judicium capitale. 378.
Muti & cæci non teſtantur. 482.
De ſcortatore dubitatur a Rabbinis. 490.
Impii, raptores, fœneratores rejiciuntur. *ib.*
Qui cenſeantur propinqui. 500.
Amici & inimici exploduntur. 504.
Teſtes debent cohærere inter ſe. 514.
Teſtes examinandi perterrefiebant. 554.
Teſtans falſo concubitum cum filia ſacerdotis, lapidatur. xxv. 852.
Teſtes ſaltem duo ad ſponſalia requiruntur. xxx. 65.
Teſti ex ore teſtis non eſt credendum. 580.
Teſtes Zelotypiæ deprehenſi falſi, vapulant. 582.
Teſtes duo faciunt præſumtionem. 584.
Duo viri & una mulier reputantur duo viri. 684.
Duo contradicentes duobus de muliere repudiata, neutris credendum. 802.
Sic & in aliis. *ibidem.*
Corrupens teſtes vapulat, & ſolvit centum ſiclos triumviris. 854.
Teſtes falſi lapidabantur in Synedrio. xxIIIviraIi. *ibidem.*

T E T

TEXTILIA veſtimenta Diis grata fuiſſe dicuntur. XIII. 218.
TEXTUALES quinam dicti fuerint. III. 82. Vide Karæi.
TEXTURÆ operis רוקם & חושב differentia. XIII. 230.
Utraque hæc ars antiquiſſima. 231.
Vide Opus.
TEXTUUM Sacræ Scripturæ conciliationes quomodo ſint faciendæ. XIV. 26.
Duo textus repugnantes conciliandi ſunt per alios textus, ſi quidem hi habeantur. XV. 128. Vide Lex. Scriptura. Regulæ. Canon. Modi.

T H A

THA quid eſſet. IX. 36.
THABOR mons. VII. 1210. Vide Tabor.
Thabor, provincia magnæ Tartariæ, quæ tota incolitur ab Judæis. XVII. 1049.
THALAMI quot & ubi eſſent. IX. 192. 252.
Thalami in Templo quid eſſent. VIII. 804.
Nomina & ſitus. 878.
Thalamo nuptiali apud Græcos cur piſtillum appenderetur. XXIX. 144.
Thalamus nuptialis Hebraice חפה. XXX. 1069.
Vide Chuppah.
Θάλασσα ἡ ἔσω καὶ ἔξω, Mare interius & exterius. VI. 224.
THALMUD תלמוד Hieroſolymitanum Tiberiade ſcriptum. V. 986. Vide Talmud.
Quando. *ibidem*.
Thalmud unde ortum. VIII. 722.
Thalmud utriuſque informatio. I. 126.
Hieroſolymitanum quo tempore ſcriptum. I. 129. IV. 783. V. 986.

THEATRUM θέατρον, quid ſit. xi. 280.
THEBÆ ſignificatio ſecundum Varronem. vi. *990*.
Cur dictæ No Ammon. vii. 1132.
Etymon. *ibidem*.
Thebæ appellantur a Cadmo voce Hebræa, quæ navem ſignificat. xxiii. 30.
Thebæ urbs antiquiſſima, quæ agriculturam ſemper exercuit. xxix. 257.
THEBANIS anni reformatio tribuitur. vii. 1154.
Thebanorum oracula & numina. 115*6*.
Politia. 11*6*2.
THEBET nomen menſis. xvii. 2*9*.
THECHELETH תכלת, lana tincta ſanguine purpuræ. xxix. 58.
A veteribus redditur per hyacinthum. 5*9*.
Color ſimilis maris. *6*2. Vide Purpura.
THECUA locus. vi. 1054. vii. *992*.
THELEMAGUS, parva cymba Ægyptia, qua vehebantur ſtatuæ Iſidis & Oſiridis, phaſellus. xxix. 3*6*1. a.
Ejus magnitudo & magnificentia. 22. *6*.
THENSÆ. xxiii. 38*6*. Vide Tenſæ.
THEOCRATIA quamdiu in populo Dei duraverit. xii. *66*5. 7*69*.
Hoc regimen Dei pluribus demonſtratur. III. 48.
Ejus initium & finis. *ibidem*.
Θεοκρατείας nomine intelligitur Dei monarchia & Imperium. xxiv. 1.
Duplex conſideranda, naturalis & civilis. i. *76*.
Civilem Deus in Hebræos exercuiſſe probatur. 4. 5. *6*.
Theocratia erat regimen Regiopoliticum. 8.
Probatur. *9*.
Qua ratione Deus hoc imperium exercuerit. 12.
Oſtendit Deus ſe velle a populo haberi in regem. 15. *6*2.
Et populus ut talem agnovit. 1*6*. 21. *9*7.
Hinc initum fœdus. 17.
Quomodo. 18. *9*8.
Cur Deus rex Iſrael eſſe voluerit. 1*9*.
Hoc regimen reipublicæ erat maxime accommodatum. 23. *9*1.
Quando cœperit Theocratia. 25. *6*1.
De confectione purpuræ leges tulit, quæ videantur convenire cum Hydruntinis. 775.
In terræ motu CPolis diſcalceatus inceſſit. 100*6*.
Suſtulit CPoli vas unguentarium, quo Bethaniæ uncti fuerunt pedes Chriſti. xxx. 1315.
Theodoſii hiſtoria de Jeſu Chriſto. ix. 851.
THEODOTIO factus proſelytus aggreditur quartam verſionem. xxviii. 850.
Non erat Ponticus ſed Epheſius, ex Marcionita factus Judæus. *ibid.*
Magis LXX. ſeniores ſequutus eſt. 850. 871.
Fuit poſterior Symmacho. 8*9*7.
Non floruit ſub M. Aurelio. *9*00.
THEODOTI fragmentum de monte Garizim ab Euſebio laudatum. vii. 73*6*.
THEOLOGIÆ naturalis a phyſica diſcrimen. xxxii. 114.
THEOPHANIORUM feſtum ad Jordanem. vii. 1212.
THEOPHYLACTUS vixit non ix. ſed xi. ſeculo. xxx. 1088.
THEPHILIM. Vide Phylacteria.
THERAH pater Abraham primus dicitur cudiſſe nummos. xxviii. 224.
THERAPHIM תרפים, ejuſdem naturæ atque Urim. xii. 478. 53*9*.
Oſeæ locus 3. 4. illuſtratur. 480. 732.
Theraphim an vox Hebraica. 51*9*.
Uſus eorum. 52*6*.
Per eos quandoque Deus oracula edidit. 533.
Theraphim antiquitas. 544.
Judæis in deliciis fuere. 54*6*.
Angeli mali oracula per Theraphim apud Gentiles edebant. *6*14.
Urim ſynonymon τῶν Theraphim. *6*1*9*.
Hæc ἰσοδυναμία argumentis probatur. *6*20.
Theraphim quid eſſent ſuccinte exponitur. *69*4.
Origo cui tribuenda. 700.
Ad quid adhiberentur. 701.
Uſus eorum an in oraculis legitimus. 724.
Theraphim an Theocratiæ ſymbolum dici queant. 724.
Theraphim & Seraphim an idem. 727.
Ritum conſulendi Theraphim in Urim Thummim manſiſſe Spencerus oſtendit. I. 78*6*.
Vulga-

483.
Deus non loquebatur per Theraphim. 484.
Cujus originis ſit תרפים. XXIII. 541. 551.
Aliud etymon. 542. 551.
Theraphim non erant in Pectorali. 544.
Sunt Ægyptiorum Serapides. 552.
Capiuntur pro quavis figura. 554.
De Theraphim Labani quid eſſent. 555.
THERIACA. XI. 555.
Θέριςρον. XI. 260.
THERMÆ Palæſtinæ. VI. 286. VII. 956.
Laudantur ab Ammiano Marcellino. XXIX. 31.
In Thermis ordinarias creſcendi horas anni tempora diſtinguunt. XXX. 1506.
Æſtate majorem vim habent. *ibidem*.
Poſt lotionem aquæ aliæ immittendæ. 1512.
THERSA civitas. VI. 1042.
THESAURARII גזברין, qui, quot, & quod eorum munus. IX. 847. Vide Sanctuarium. Amarchelin.
THESEJA tonſura. XXX. 1439.
THESEUS figura bovis nummos ſignaſſe dicitur. XXVIII. 356.
Falſum oſtenditur. 358.
Rei explicatio. 359.
Inſtituit Athenis Oſcophoriam in honorem Bacchi. XXX. 1271.
THEUDAS impoſtor multitudinem ad rebellionem traxit. III. 758.

T H I

Θίβης, Θίβις, vel Θήβης παπύρου eſt חבת גמא Arcula papyracea. XXIX. 349.
THIMNATHA una ne an duplex. XXX. 596.
Thimnatha Samſonis. 598. 600.
THISRI nomen menſis. XVII. 23.

Thus in duabus acerris, quod adoleatur primum in ſilentio, alterum extra tempus ſuum erit abominandum. xix. *646*.
Per thus quidam ſacrificuli etiam futura prædicebant. xxiii. *536*.
Quod divinandi genus eſt antiquiſſimum. 538.
Thuris frutices in Libano naſcuntur. xxix. 74.

T H Y

THYA θύα, quæ planta. xi. *397*.
Citrus eſſe probatur. vii. 328.
THYATIRA Lydiæ metropolis. xiii. 123. xxix. *468*.
Thyatiræ ars fucandi purpuram floruit. xxix. 454.
Ejus incolæ ſuperſtitioſiſſimi. 455.
Negatur. *460*.
Thyrimnum Deum, & fortunam colebant. *ib.*
Thyatira ſæpe occurrit in nummis. *ib.*
Incertum an Lydiæ. 357. *460*.
Varia numina ibi culta: & Æſculapii templum. *ibidem*.
θύειν pro θυμιᾶν ſuffire. xi. 828.
Ab eo eſt thus. *654*.
THYINA ligna. xxxii. 180.
Θυΐτην. xi. 812.
THYMIAMATIS analyſis. viii. 138.
Ratio ſymbolica. 140.
Compoſitio. xi. 104.
Thymiama Ægyptium. 110. Vide Suffitus.
Thymiama figura divinæ gratiæ. 851.
Et meritorum Chriſti. 854.
Ex quibus rebus fieret. iv. 247.
θυμιατήριον χρυσοῦν, de quo Apoſtolus ad Hebr. ix. 4. illuſtratur. xi. 254.
Quid θυμιατήριον. 730.
θυμιατήριον χρυσοῦν Sanctiſanctorum. viii. 210.
THYRSI quid eſſent. xxx. 1270. xxxii. 1143.
Erant Bacchi & Bacchantium proprii. xxx. 1270.
Hinc *Thyrſus Bacchi* pro felicitate. *ibidem*.

T I B

TIBEARIAS urbs, olim Raccath. v. *977*.
Ejus Thermæ. *980*. vi. *998*.
Ejus mare. v. *984*.
Ejus lacus. vi. *246*.
Diligentior utriuſque deſcriptio. *994*.
Iconomachia hic orta. *998*.
Helenæ templum. *ibidem*.
Curioſa quædam de hac urbe. *996*.
Situs. 1038.
Origo, nomen, ſitus, fama, Academiæ. vii. *960*.
Doctores. *962*.
Epiſcopi. *ibidem*.
Antiqua & recens appellatio. *964*.
An dicta חמות. *962*.
An רקת. *966*.
An כנרת. *968*.
Situs ejus ſtabilitur. *970*.
Quid ſint ejus thermæ. *972*.
Et ubi. *974*.
Origo & antiquitas. *976*.
Natura. *ibidem*.
Virtus. *978*.
Celebritas. *ibidem*.
Cur profanæ habitæ. *ibidem*.
Uſus qui licitus, quive illicitus. *980*.
Aqua maris ejus dulcis. 1210.
De eo. xi. *498*.
Prolixa urbis illuſtratio. *499*.
Tiberias ab Herode Antipa in honorem Claudii Tiberii condita. xxiv. *950*. *974*.
Tiberiadis lacus ſynonyma & ſitus. xxix. *26*. 27.
Thermæ memorantur a Thalmud, Epiphanio, Eunapio Sardiano. 27.
TIBERII imagines ne Hieroſolymis erigerentur, Judæi fortiter reſtiterunt. III. *900*.
Declaratus heres ab Auguſto fingit ſe nolle Imperium. xxiv. 1078.
Quo anno vita functus, & cui Imperium tranſmiſerit. 1090.
Oratio ejus in Senatu, cum legati Hiſpani oraſſent ut permitteret ſibi ſtatuas erigi. 1093.
Quot annos imperavit. xxiv. 1090. xxviii. 879.
Vetuit uſum veſtium promiſcuum. xxix. 531.
Cur

Tibiæ duplicis concentus. 750.
Tibia, qua novo regi ſucclamabant, elucidatur. 828. 834.
Tibiæ inventionem Ardalo Vulcani filio tribuunt, 846.
Tibiarum uſus ex Teleſte in Aſclepio. 847.
Materiæ tibiarum genus & differentia. 848.
Diſcrimen Lydiarum a Phrygiis. 849.
Æſtimatio & laus canentium tibiis. 850.
Tibiarum contemtus. 851.
Cur Lybicæ tibiæ dictæ. 852.
Thraces & Arcades ad tibiam armati ſaltabant. 853.
Choreæ ad tibias. *ibid.*
Secunda Pythiade cantiones ad tibias fuerunt repudiatæ. 854.
Tibia in Bacchanalibus. *ibid.*
Et a Præficis. *ibid.*
Et in funeribus. 855.
Et a Minerva. 856.
Et in nuptiis. *ibid.*
In bello, conviviis, ſpectaculis. 857.
Tibiæ longæ & Harpatæ. 858.
Κάκιον Βάβυς αὐλεῖ pejus Babys tibia ſanit, adagium. 859.
Marſyas cum Apolline de tibiis certavit. *ib.*
Ægyptiorum circa tibias inventa. 858.
Manutii placita. 862.
Uſus tibiarum in funeribus pertractatur. XXXIII. 1266.
Lege XII. tabularum decem tantum eſſe debuerunt. 1270.
Tibiæ pro juvenibus adhibitæ. 1271.
Apud Hebræos in luctu & lætitia obtinebant. 1272.
Duodecies quotannis in templo tibiis perſonabant. *ibidem*. Vide Clangor. Tuba.
Uſum tibiarum in funeribus unde Judæi acceperint. 1275.
Tibia ſonabat duodecim diebus coram altari: quibus vero. XVIII. 478.

T O B

TOBIAS, qui ab Hebræis צדיק juſtus cognominatur, ſub Heſecia vixit, ſecundum eoſdem. xx. 446.
Liber ejus a quo hebraice verſus. xxiv. 646.
Eſt vere hagiographus & Θεόπνευστος. I. 242.
Qua lingua fuerit ſcriptus. 150.
Dicitur inſpiratus per בת קול filiam vocis. 151.
Tobiæ locus ad epulas emortuales faciens illuſtratur. xxxiii. 278.
Tobias in nuptiis per ſeptiduum epulatur. xxx. 1107.
Curatur a cæcitate felle piſcis. 1553.
Inquiſitio de hoc piſce. 1554.
Tobiæ filii ſibi præputium adduxerunt. 1570.
¶ TOGA. xxix. 554. 564.
¶¶ TOLANDI, Johannis, errores circa Hebræos. xxii. 1078. 1079.
TOLOSANÆ molæ. xxix. 95.

T O N

Τονὴ in cantu quid ſit exponitur. xxxii. 430.
TONITRU Deus præſentiam ſuam teſtari ſolet. xi. 880.
TONSIO capillorum in luctu. xxxiii. 1190.
Lugenti Hebræo vetita. 1243.
De tenſione ovium apud Hebræos. xxix. 154.
Tonſio barbæ & capillorum in luctu, erat eadem atque evulſio. 157.
Probatur. 158.
Ex tonſione ovium primitiæ debebantur. 160.
Non caprarum. 161. Vide Tonſura.
TONSORES habent ſub ſe maximam partem ſurum. xxix. 255.
TONSURA pontificis qualis eſſet. viii. 958. ix. 364.
Sacerdotum. xii. 69.
Immunditiei. Vide Naziræus.
Lex prohibens tonſuram orbicularem. xxx. 1433.
Variæ de ea tonſura ſententiæ. 1433. 1434.
TOPAZIOS gemma. vii. 320.
Deſcribitur. xiii. 44. 276.
Ex topazio ſtatua Arſinoes efformata. 80.
TOPHACH טפח palmus. Vide Palmus.

T O R

TORCULAR, vaſa, & uſus ejus. xxix. 424.
Capitur & pro loco preli. 472.
Torcular eſt ſuperius & inferius. 432.
Gedeon trituravit in torculari. 3.
TORMENTA bellica, & eorum uſus. ix. 404.
TORQUES in uſu Ægyptiis. xii. 590.
TORRENS, unde David ſumſit lapides contra Goliath, undenam fluat. v. 671. 714.
TORRIDA zona inhabitabilis Ptolemæo. vii. 24.
¶ TOXARIS ſtatua Athenis coronabatur floribus. xxx. 1250.

T R A

TRABES portæ veſtibuli. ix. 234.
Vide Tignum.
TRACHONITIS quis locus, & unde appellatus. v. 1096.
Argob ארגוב Thargumiſtæ vocant. ib.
Pars fuit Arabiæ. vi. 98.
TRADITIONUM קבלה, ſive legis oralis תורה שבעל פה hiſtoria. viii. 722.
Traditiones an Deus Moyſi dederit una cum lege. I. 3.
Earum ſinceritas ex Pontificum ſucceſſione probatur. 27.
Earum corruptio antequam ſcriberentur. 49.
Prima conſcriptio, Miſna. 54.
Auguſtini tempore nondum exſtabat. 50.
Ratio traditionum quæ a Miſna evertuntur. 119.
Scriptas Judæos corrupiſſe ineluctabilia probant argumenta. 150.
Thalmude præſertim. ib.
Sapientiores Judæi de hoc conqueſti. ib.
Traditiones neceſſariæ ad intelligenda loca obſcuriora Sacræ Scripturæ. iv. 776. 779. 780.

Qua-

TRANSJORDANICA regio examinatur. v. 1095.
TRANSLATIONES multiplices Sacræ Scripturæ. I. 275.
Chaldaica cæteras antiquitate præcedit. *ib.*
Quæ fuit τῶν LXX. a Chaldaica deſumta eſt. *ibidem*.
Probatur. 276.
Hinc diſcrepantia ejus a textu Hebraico. 278.
Veroſimilius οἱ LXX. ſolum Pentateuchum tranſtulerunt. 281.
Alia Græca poſt LXX. 286.
Item pleræque poſt Aquilam. *ibid.* Vide Scriptura. Verſio. Interpretes.

T R E

TREDECIM res, quas Deo ſingulariter tribuunt Judæi. VI. 14.
TREMELLII lectioni ſæpe minime fidendum eſt. I. 863.
TRESSIS, nummus valens tres aſſes. XXVIII. 34.
TREUNERUS, Johannes Philippus, egit de molis. XXIX. 85.

T R I

TRIARII, vel Triſtatæ, qui eſſent. XXVII. 174.
TRIBULA, inſtrumentum agriculturæ. XXIX. 289. & 13. Vide Pœnicum. Damaſcenus. David.
TRIBUNAL ceſpititium in caſtris. XXXII. 819.
TRIBUS filiorum Iſrael. v. 725. 1078. 1118.
Partitio & urbes. VI. 130.
Tribus Aſer plene illuſtratur. 1078.
Benjamin. 1080.
Dan. 1086.
Ephraim. 1088.
Gad. 1090.
Iſſacar. 1092.
Juda. 1094.
Manaſſe. 1096.
Nephthali. 1100.

Tropæum qui fecit. xxvii. 330.
Triumphanti flores ſpargebantur. Vide Phyllobolia.
TRIUMVIRI Judæorum. xii. 14. Vide Judices. Synedrium.
TRIUMVIRI A. A. A. F.F. hoc eſt, Auro, Argento, Ære flando feriundo. xxviii. 25.

T R O

TROAS ubi ſita. vii. 1194.
Illuſtratur. *ib.*
Troades Æneæ naves comburunt. xxx. 1200.
TROCHAICUM carmen. xxxi. 645. Vide Carmen.
TROCHISCHI ſuffitus a familia Abtines parabantur. xi. 488.
Eos negat Veimerus. *660*.
TROCHLEA, machina tractoria. xxix. 428.
TROGLODYTÆ in ſpecu habitant. vii. 428. xxxi. 234.
Et ibi omnigenas numinum effigies adorant. xxiii. 209.
TROJA commune Europæ & Aſiæ ſepulcrum dicta. xxxiii. *666*.
TROJANUM bellum mille fere annos poſt exitum ab Ægypto contigit. I. *932*.
Trojanis temporibus unguenta incognita, nec thure ſuplicabant. xiii. 454.

T R U

TRULLA כפים Hebraice audit. ix. 21*6*.
TRUSATILES molæ, ſunt molæ manuales. xxix. 50. Vide Mola.
Qua ſint ſtructura. 152.

T R Y

Τρυβλία, cujuſmodi vaſa fuerint. x. *919*.
TRYPHO contra quem ſcripſit Juſtinus martyr, an ſit Rabbi Tarphon dictus עשיר dives. xx. 372.
Tryphonis victi a Demetrio nummus. xxviii. 1295.
Tubarum genera ſex Euſtathius recenſet. 507.
Tubis clangere munus erat Sacerdotum proprium. *631*.
Tuba, qua novo regi accinebant. 828.
Tubæ origo & uſus juxta Gallandium. 83*6*.
Tubæ in funeribus adhibitæ. xxxiii. 1271.
Unde proverbium: Licet ad tubicines mittas. *ibidem*.
Pro quibus adhibitæ. *ib.* Vide Tibia. Funus.
Tubæ duæ mandantur Moyſi ad cogendam multitudinem. xv. 152. xvi. 4*6*4.
Clangor debebat fieri in oſtio Tentorii. xv. 152.
Aliter in profectionibus, & aliter in cœtibus cogendis. 154.
Quomodo. *ib.*
Sacerdotes clangebant. 15*6*.
Tubæ quando ſonarent, jubilarent, clangerent, xv. 154. 15*6*. 158. xvi. 4*6*8.
Ordo clangorum. xviii. 558.
Tubæ confectæ ex ſolo argento erant legitimæ. xix. *688*.
Tuba lætitiæ indicium. xxviii. 1281.
Propterea in nummis ſignata. *ib.*
Erat ſimilis buccinæ. *ib.*
TUBALCAIN vaſa ex ære & ferro fabricavit. xxviii. 223.
Invenit multa muſica inſtrumenta Tubalcain trinepos Cain. xxix. 88.

T U C

TUCCHIJIM תכיים, Pſittacos potius, quam pavones ſignificant. vii. 33*6*.
Vel ſimias. 424. 432.
Etymon. 42*6*.
Tuchijim pro Suchijim dicti. 428.
An ſint *Αἰθίοπες* Æthiopes. 438.
An Numidæ & Mauri. 440.
An gallinæ Numidicæ. 442.
Oldermani ſententia examinatur. *ib.*

TUL

Materia & forma ejus. 364.
Menſura in ratione ſtaturæ ſacerdotis erat. XIII. 365.
Manicas circa brachia adſtrictas habebat. 366.
Textilis erat, non acu ſuta. 367.
Tunica Latinorum, & χιτὼν Græcorum ab Hebraico כתנת *cutoneth* derivantur. XXXIII. IIII.
Tunica corpus immediate a collo ad talos tegebat. XXIX. 949.

T U R

TURBA tumultuans ὄχλος θορυβούμενος apud Sanctum Matthæum quinam intelligantur. XXXIII. 255.
TURBANTES, velamen capitis a Turcis adhibitum. XXIX. 581.
TURCÆ unde dicti. VI. 86.
Sedes eorum. VII. 40.
Nomina locorum immutant. 80.
Index annorum Turcarum. XVII. 3.
Nomina & ſeries regum. 10.
Habent nummum argenteum unum *Altumver*, quem Sultaninum dicimus. XXVIII. 1358.
Aureos, plures. *ib.* Vide Mahomedani.
Triturant bobus. XXIX. 12.
Eorum ſacerdotes albas induunt. 550.
In arborum villarumque culminibus excoriata aſinorum capita ponunt. 215.
Velamen capitis album geſtant. 556.
Earum feminæ caput & faciem velant. XXIX. 632.
Ab Arabibus lunæ honorem didicerunt. 766.
In turribus lunas ponunt. 679.
Calceati ſua fana non ingrediuntur. 791. 931. 1010.
Potentes honorant eorum genua tangentes. XXX. 1178.
Circumtonſi cincinnum in vertice gerunt. 1435.
Implexis pedibus ſedent. 1482.
TURCHINA, κύανος. XIII. 58.
TURIBULUM. TUS. Vide Thuribulum. Thus.

Ceremoniæ. *ib.*
Clivus. x. 265.
An pontifex eam combureret. xii. 199. xiii. 615.
Cur Eleazaro tradita ad comburendum. xii. 987.
Comburebatur a ſacerdote albis induto. xiii. 394.
Cur eam Deus adhiberi voluerit ad purificationem. I. 114.
Inepte ritum ab Ægypto accerſit Spencerus. 483.
An fuerit vere ſacrificium. 484.
Cur vacæ cinis immixtus aquis, Hebræis ignota cauſa, nota Ægyptiis. 752.
Non hunc ritum ab Ægypto accerſere debemus. 953.
Qualis debuerit eſſe vacca ruſa. xv. 314. xvi. 618. 750.
Multa de maculis, de jugo differuntur. xv. 316.
Primam Eleazar immolavit. 318.
Cur? xvi. 620.
Pontifex debebat adſtare mactationi. 624.
Ritus adhibiti. xv. 320. 322. xvi. 626.
Cinerum collectio. xv. 528.
Sacerdos eo die erat immundus uſque ad veſperas. xvi. 628.
Sadducæi male volunt ſacrificium hoc factum veſpere. *ib.*
Collector item immundus erat. *ib.*
Dum fiebat ſacrificium proſelyti claudebantur. 630.
Pons ſive clivus fiebat de bonis pontificis: ſemel tantum inſerviebat. xviii. 10. 72. 78.
Quanti aliquando conſtiterit. 80.
Sacrificium hoc expiabat pro adoratione vituli. xvi. 620.
Prima combuſta fuit die ſecunda Niſan. 372. 620.
Sacerdos immolaturus ſeptiduo ante ſeparabatur. 1166.
Ubi, & quo ritu. 620.
Lex de vacca ruſa. xxix. 135. 945.
Exponitur ex Siphre. *ib.*
De qualitate vaccæ. 139.

V A E

VÆ, clamor & ululatus in luctu. xxxiii. 1219.
Væ, interminatio, quinquies legitur in veteri Teſtamento. xv. 1172.

V A G

VAGATIO lugentium per vias, & per plateas. xxxiii. 1235.
VAGINA, eſt in qua reconditur enſis. xxvii. 223.
Dicta & folliculus. *ib.*
Vagina adhibita ad ſignificandum corpus. *ibidem.*
Cur vero? *ibid.*
¶ VAILLANTIUS ſcripſit hiſtoriam regum Syriæ. xxviii. 1404.

V A L

VALANIA civitas. vi. 1030.
VALEMATIA, ſaltationis genus laſcivum. xxxii. 870.
VALENTINIANI aquam & oleum effundebant ſuper capita eorum, qui ſacrabantur. xxx. 1574.
VALERIO, L. poplicolæ, & fratri ejus primum datum eſt, ut fores ejus aperirentur extra, & janua in publicum rejiceretur. xxx. 1487.
VALLA, Laurentius, Herodoti interpres caſtigatur. xxx. 1436.
VALLIUM nomina נחל. גי, עמק, בקעה, quid inter ſe differant. vi. 330.
Valles iis nominibus vocatæ in medium afferuntur. 332.
Vallis illuſtris. vi. 1040.
Vallis Jericho quam late paret. xi. 268.
Agrum a Strabone appellatur. 270.
Valles multæ erant in Chanahan. xxix. 15.
Vallis Botri. *ibid.*

No-

xxix. 9.
Memorat paſtores, qui magiſtro pecudum ſuberant. 83.
Quomodo ſanavit ægrotos Corcyræ. 370.

V A S

VASA ſacra Ozis pontifex abſcondit. vii. 734.
Vaſa altaris holocauſti. viii. 56.
Vaſa Templi quæ præcepta reſpiciant. 754.
Vaſa miniſterii in deſerto, oleo; in Templo, uſu conſecrata ſunt. 892.
Vaſa ſanctuarii dupla vel tripla propter pollutionem erant. 978.
Vaſorum quorumdam capacitas. 1042.
Tria & nonaginta adhibita ad ſacrificium juge. ix. 188.
Cui menſæ imponerentur. 190.
Quibus non eſt aſſignata menſura, explicanda ſunt per ea, quibus menſura eſt aſſignata. 328.
Vaſa & utenſilia Templi ordine exponuntur. ix. 751.
Poſitus eorum qualis. x. 1000.
Vaſa menſæ ad Hebræorum mentem ſingilatim expenduntur. 1014.
Nonnulla diverſimode appellantur in Paralipomenis. 1018.
Ex auro conficienda erant omnia. *ib.*
Vaſa ad ſuffitum adolendum neceſſaria. xi. 637. 811. 818. 822.
Eorumdem ſchemata. 824.
Vaſa ænea ubi coquebatur ſacrificium pro peccato, fricanda; teſtacea, confringenda erant. xiii. 1072.
Horum vaſorum quæ ſint jura. xiv. 878. 880.
Vaſorum manubria ex contactu reptilis polluta. 1026.
Vaſa teſtacea, in quæ reptile cecidiſſet. 1036.
Teſtacea & lignea a ſeminifluo contrectata. xiv. 1226.
Vaſorum purificatio. I. 110.

orandum. 601.
De velamine Moyſis cum Deo loquentis. 602.
Triſtes caput velabant. 607.
Et ſupplices. 611.
Et rei capite plectendi. 612.
Et mortuorum capita velabantur. 614.
De velamine capitis muliebris. XXIX. 615.
Ritus eſt antiquiſſimus. *ib.*
Significabat mulierem eſſe honeſtam. *ib.*
Erat ornatus muliebris. 616.
Hebrææ omnes velabantur. *ib.*
Virgines. 617.
Viduæ. 618.
Uxoratæ. 619.
Feminæ utebantur linteo ad coxas demiſſo. 620.
Quod dicebatur velum explanatum. *ib.*
Etymon Hebræum. 621.
Locus Ezechielis explicatus. 622.
De peplo Tertullianus & Hieronymus loquuntur. 623.
Nomen Hebræum. 624. 625.
Commemoratur ab Iſaia. 625.
Mulieres velabant & pectus. 626.
Hujus nomen Hebræum. 626.
Color erat varius. 627.
Sic velatæ in publicum prodibant. *ib.*
Velaminum dominus erat maritus. *ib.*
Sed mulier pro voluntate parentum utebatur. 628.
Velabatur in ſubjectionem mariti. *ib.*
Ob pudicitiam. 629.
Ritus velandi ab Hebræis derivat. 630.
De interrogatione Corinthiorum facta Paulo. 634.
Reſponſio Pauli. 635.
Quid mulieris nomine ibi intelligendum, 636. Vide Virgo.
Quid Angelorum. 638. Vide Angeli.
Volunt quidam legendum propter ἄνδρας homines. 639.
Rejiciuntur. 641. 642.
De velaminibus Sponſorum. XXX. 1069. Vide Chuppa.
VELATIO capitis ob verecundiam. XXXIII. 169.
Et religioſam devotionem. 170.
Et ignominiam. 171.
Et luctum. 172. 1208.
Vela duo pro muro in Templo [illegible] ſa. III. 725.
In domo ſecunda tredecim vela univerſim Judæi enumerant. 729.
Longitudo & latitudo veli Templi. XVIII 18.
Materia ejus. *ib.*
Extendebatur ſuper porta Templi extrinſecus. *ibidem.*
Erat utrinque figuratum. 20.
Vela duo ponebantur unum extenſum, duplicatum alterum: ſi illud polluebatur, hoc expandebatur. *ib.*
Veſpere diei expiationis novum ponebatur, vetere ablato. *ib.*
¶ Vela navium dicuntur alæ. XXIX. 32.
Teſtimonia. *ib.*
Inventio tribuitur Ægyptiis. 34.

V E N

VENATOR & auceps ſanguinem in terra occultare tenebantur. XIV. 1310. XVI. 122.
VENDENTES jumenta ad quid tenerentur. XIV. 1462.
Vendere agrum ſuum quandonam domino Hebræo licuerit. 1544.
Vendere ſeipſum quatenus quis potuerit. 1556.
Vendens ſexta parte pluris quam res valeat, debet hanc ſextam emtori reſtituere. XXVII. 1220. XXX. 976.
Quod locum non habet ſi emtor ſit gentilis. *ibidem.*
VENDITIONIS domus, & redemturæ ejus lex exponitur. XIV. 1548.
Venditio quæ ſit illicita. XXX. 976.
VENEFICARUM octoginta mulierum hiſtoria, vel fabula. V. 887.
Veneficæ magica ſacra nudipedes peragebant. XXIX. 1006.
VENETIIS dicitur aſſervari in æde Divi Marci gladius, quo Sanctus Petrus abſcidit auriculam ſervi pontificis. XXII. 1142.
Vincentius Blanchus ejus figuram delineavit. 1142. 1146.
VENETUS color idem ac cæruleus. XXIX. 61.
Dictus & Callainus. 62.
Veneti habent Teutonicos piſtores, & eorum panis

VENERIS umbilicus, Cotyledon herba. XXXII. 948.
Veneris ſtatua in monte Calvariæ poſita. XXXIII. 531. 533.
An inde dictus Venerarius a Divo Ambroſio. *ib.* Vide Aſtarte.
Venus erat mas & femina, barbata & armata. XXIII. 153.
Dicta & Derceto. 172.
Venus Urania ubi culta. 176.
Venus Syra. *ibidem*.
Dicta Salamtho Babyloniis. 178.
Cabar Saracenis. 179.
Venus urania, præciſe Urenus dicta, ab Arabibus culta. 180.
Hinc turribus luna impoſita. 181.
Et feria ſexta religioni habita. *ib.*
Lapidem, caput Veneris dictum, Iſraelitæ coluere. 182.
Cur? *ibidem*.
Veneris uraniæ effigies erat quadrata. *ib.*
De Templo & cultu Uraniæ Babylone. 192.
Venus dicta, quod ad omnes veniret. 195.
Venerem putabant Græci antiquiorem Jove. 196.
Currus veneris. 336.
Arbor ejus, myrtus. 337.
Avis, columba. 338.
Piſcis, apua. 131.
Nomemphitanæ Ægyptii vaccam alebant. 363.
Venus Syria. 402. Vide Succoth Benoth.
Venus cur dicta primogenita, nata ex ovo. 407.
Et culta ſub effigie gallinæ. 408.
Venus in Jeremia dicta Regina Cœli. 824.
Veneri Babyloniæ furfures adoliti. XXIX. 265.
Venus Cypria viriliter inducta erat. 526.
Venus apparens Ænéæ habebat cothurnos. 704.
Cabar hoc eſt *magna* Arabibus dicta Venus. 772.
Venus oſtendenti ſibi Pſychem quid promittat. XXX. 1210.

Deſtrui Templum Oniæ in Ægypto. 1131.
Necari omnes de ſtirpe David. 1132.
Anni imperii ejus. XXVIII. 881.
Jubet Hebræos ubiubi eſſent ſolvere didrachmum pro Capitolio. 1449.
Non impoſuit novum tributum, ſed inſtauravit vetus, 1469.
Quod Titus confirmavit. *ibid.*
Nummi aurei Veſpaſiani deſcriptio. 1230.
Anni Titi filii Veſpaſiani. 881.
Veſpaſianus in ſuo triumpho de Judæa duxit arbores balſami. XXIX. 77.
Fecit decretum contra coronas Sponſarum Hebræarum, & tympana. XXX. 734.
Quod Titus confirmavit. *ibid.*
Veſpaſiani miraculum de cæco curato, eſt ad adulationem fictum. 1563.
VESPERAS inter duas quid ſit. IX. 926.
Hebraice בין הערבים. III. 254. Vide Agnus. Inter.
Veſpera Sabbathi, hoc eſt feria ſexta, dies Veneris. Vide Sabbathum.
VESPILLONES qui eſſent. XXX. 1383.
VESTA Dea ad אש יה referenda. X. 238.
Ignis ejus Kal. Martii accendebatur. 239.
Pœna Veſtalium ſi exſtinguebatur. 240.
Quomodo tunc iterum excitaretur. 242.
De cultu ignis ejus. 461.
Veſta ab ἑστία, & hoc iterum nomen unde derivetur. *ibid.*
In Achaja ab Ælæis primum culta. 462.
An imitantibus Judæos. *ibid.* Vide Ignis.
Veſtæ ignis illuſtratur. X. 825.
Veſta Dea molitorum erat. XXIX. 289.
Ejus feſtis coronabantur muli & aſini. 291.
Cur. *ibid.*
Veſtæ templum nudipedes ingrediebantur. 790.
Feminæ nudipedes Veſtæ vota & concipiebant & ſolvebant. 1005.
Veſta credita præſidere domorum liminibus. XXX. 1194.
VESTALES placentas pro libis elaborare debebant. X. 1048.
Veſtalium quæ caſtitatem læſerant, pœna deſcribitur. XXXIII. 731.
Albis inductæ immolabant Deæ ſuæ. XXIX. 543.
Earum habitus deſcribitur. *ibid.*
[illegible]
Ordo induendi. 1016.
Veſtium indigens quis: & quale ſacrificium ejus. 1018.
Itemque veſtium abundans. *ib.*
Inter veſtes & corpus nihil debuit eſſe interpoſitum. 1020.
Veſtes ſacerdotum ubi aſſervarentur. IX. 178.
Enumerantur; & ad quod expiandum valerent exponitur. 478.
De generibus earum. 480.
Sacerdotum erant veſtes quatuor, Pontificum octo. *ibidem.*
Quando in illis locum haberet heterogeneum. 480.
Species ingredientes texturam. 482.
Pœna ſacerdotum veſtes ſuas non cuſtodientium, 484.
Diſcrimen Pontificis, & vulgarium ſacerdotum, *ibidem.*
Veſtes ſingillatim recenſentur. 488. 765.
De ordine eas induendi. 560.
Pro Ellychniis quæ proprie inſervirent. VIII. 986. IX. 178. XI. 1090.
Veſtes pontificum & ſacerdotum. XII. 62. 88.
Dividebantur in albas & aureas. 67.
Ubi aſſervarentur. 68.
Indutionis ritus. 92.
Veſtes in pontificis vel ſacerdotis initiatione adhibitæ. 138. 144.
Pontificales ubi cuſtodirentur. 146.
Veſtium ſciſſio in luctu. 145.
Veſtes ad initiandum pontificem requiſitæ. 352.
Veſtibus ſacris extra miniſterium uti, nefas. 353.
Deſcribuntur pontificales. 354.
Diſtinctio inter veſtes albas בגדי לבן, & veſtes aureas בגדי זהב. 360.
Quid veſtium deffectus & abundantia. *ib.*
Recenſentur veſtes ſacerdotum propriæ. 378.
Nonnullas a moribus Ægyptiis profluxiſſe. 583.
De veſtibus aureis. 786.
Veſtium ſacerdotalium ſpecies tres retractantur. XII. 853. XIII. 4.
Pontificia quælibet pro quo expiaret. XIII. 4.
Veſtes ſacræ ex qua materia conſtarent. 6.
Ve-

Mos hic & apud gentiles obtinuit. 500.
Veſtium lepra. XVI. 1144.
Quænam eſſe debuerint qualitates veſtium ad introeundum ſanctuarium. 1258.
Veſtium mixturam & τὸ ἑτερογενὲς cur Deus interdixerit. I. 485.
Lineas ſacerdotum veſtes male Spencerus ab Ægypto accerſit. 508.
Cur Deus lineis candidiſque veſtibus ſuos ſacerdotes uti voluerit. 510.
Harum figura. *ib.*
Veſtes pontificales præfigurabant triplex Chriſti munus. III. *67*.
Veſtes ſepulcrales regum Hebræorum. XXXIII. 538.
Sindon ea fuiſſe videtur. *539*.
Veſtes Rabbinorum, & plebejorum. 541.
Veſtium ſepulcralium diligentior pertractatio. 545.
Hebræis præſertim uſitatiſſima veſtium ſciſſio in luctu. 1175. 117*6*.
Pro morte parentum omnes lacerandæ, nec unquam reſarciendæ. 1182.
Pontifex inferne, reliqui ſacerdotes ſuperne lacerabant. 1183. Vide Laceratio.
Veſtis militaris. Vide Miles.
Pro quo & quibus veſtes ſacerdotales expiarent. XV. *998*. XVIII. 340. XIX. 4*6*8.
De ſeparatione conclavis emebantur veſtes omnium ſacerdotum. XVIII. 1*66*. Vide Siclus.
Quæ redderent miniſterium illegitimum. XIX. 178.
Veſtis educta extra vela, inferebatur & lavabatur loco ſacro: ſi polluebatur extra vela, lavabatur. 502.
Veſtes fimbriatæ. Vide Fimbria.
Veſtes candidas geſtabant Hebræi. XXII. 1017.
Veſtes inventæ reſtituendæ ſunt. XV. 770. XVI. 1030.
Veſtes in deſerto creſcebant cum homine. XVI. 874.

742. 747.
Viſcera ubi abluerentur. 745.
Excoriatio ubi fieret. *ib.*
Reus victimarum procul diſſitus, quid facere deberet. x. 163.
Victimæ immolandæ præparatio deſcribitur. IX. 875.
Ubi poneretur. x. 297.
Victimas mactandi apud Hebræos mos vetuſtiſſimus. 283.
Victimarum ad id ligatio. 286.
Etiam apud Ethnicos. 288.
Aliquando in altari jugulabantur. 292. 294.
Etiam apud gentiles. 296.
Victimas in templo quomodo vincirent. x. 387.
Quænam in plaga equilonari mactandæ. 520.
Cur Deus voluerit in uno tantum loco eas offerri. 530.
Et comedi. 544.
Victimæ pro anima rei oblatæ. 680.
Victimarum humanarum exempla. 704.
Victimæ coronari conſueverunt. XIII. 358.
Hic mos & apud Hebræos obtinuiſſe fertur, 359.
Victimæ ſi multæ adeſſent, ſacrificium pontificis præferebatur omnibus. 623.
Ex victimis immolatis, quæ ſibi liberet, partem pontifex accipiebat. 628.
Victimarum ſi forte confuſio, aut commixtio contingat, quid agendum. XIV. 886.
Quibus coronis Ethnici victimas redimirent. XXIII. 489.
Magna pompa ducebantur ad altare. 490.
Cur aqua in earum aures infunderetur. 492.
VICTIMARII apud Romanos quid hominum eſſent. III. 711. 713.
VICTORIATUS nummus. XXVIII. 34. 50. 162.
Sic dictus quod in eo ſignata eſſet victoria. 55.
Diverſus erat a denario. 50.
Primo Illyrico advectus. 437.
Dein cuſus Romæ lege Clodia A. U. 695. *ib.*

216.
Vidua habet poteſtatem ſolvendi vota per ſe. 287.
A patre vendi non poterat. 410.
Vidua pontificis non bibebat aquas amaras. 650.
Lactans quot menſes poſt a morte mariti nubere poſſet. 654.
Viduæ nubunt feria quinta. 764.
Earum dos, mina. *ib.*
De nuptiis viduæ Moyſes nil ſtatuit. 772.
Ea tamen obligatur ad benedictionem nuptialem, *ibidem*.
Viduæ dos invenitur 200. zuzarum. 784.
Quando? 794.
Si permaneat innupta in domo viri alatur a filiis. 860.
Secus non. *ib.*
Triginta dies ſufficiunt viduæ quo ſe paret ad matrimonium. 872.
Alitur de bonis pupillorum. 974.
Opus manuum ejus cedet illis. *ib.*
Hereditans dotem viduæ obligatur ad ejus ſepulturam. *ib.*
Vidua e ſponſalibus aut nuptiis poterat ſe vendere ſine conſenſu Synedrii. *ib.*
Alii negant. *ib.*
Quatenus poſſet vendere dotem. *ib.*
Viduæ pontificis dos erat. 976.
Vidua habebat reſidua alimentorum, & veteramentorum. 976.
Si moriens dicat heredibus, ne me ſepeliatis, ſepeliatur eleemoſynis. *ib.*
Maritus ſit ſolicitus de vidua ſua. 980.
Si vidua det ſuam dotem pupillis, alatur ab illis. *ib.*
Si per duos treſve menſes ea non petierit alimenta, amittit jus petendi. *ib.*
Si nolit recedere a domo viri, alatur ab herede juxta decorem. 990.
Si eſt in domo patris, poteſt exigere dotem. *ibidem*.
Si in domo mariti poteſt eam exigere ad 25. annos. *ib.*
Alii dicunt ſemper. *ib.*
Vidua & filii pares ſunt. 1016.

De

1107.
In primitiva Eccleſia viduæ lavabant pedes peregrinis. 1332.

V I G

VIGILIA SABBATHI panes propoſitionis e typis educti ſuper menſa in veſtibulo ponebantur. x. 1086.
In vigilia Sabbathi decem res creatæ memorantur. xiv. 306.
Vigilias noctis tres tantummodo Hebræi agnoſcebant. I. 455.
Scaligeriana de quatuor vigiliis ſententia refellitur. 456.
Vigiliæ lugentium. xxxiii. 225.
Vigiliæ militum. xxvii. 307.
Cur ſic dictæ. *ib.*
Signum e ſpeculis ubi vigilabant, dabant igne & facibus. 308.

V I N

VINCULA pro calceis. xxxiii. 1212.
Cur. xxix. 730. Vide Corrigia.
Vinculis captivi conſtringuntur apud omnes gentes. 211.
VINDEMIÆ lex. xiv. 1344. xxix. 421. 422.
Vindemiæ dies celebrati ab Hebræis magna lætitia. xxix. 349. 420.
Sæpe memoratur in Scripturis. 417.
Quando facienda. 418.
Inſtrumenta. 419. 429.
VINDICI ſanguinum ſapientes additi, ut quem modum tenere deberet in anquirendo delicto, ſciret. III. 190.
VINEÆ alienæ damnum inferens cui juri ſubſit. xiv. 512.
Vineæ non poterant ſeri heterogeneis. xv. 776.
Neque racemari. xvi. 146. 1070.

eſſe immundam. 1058.
Cui mulieri vir nubere debeat. XVI. 2.
Cur vir terram, mulier virum reſpiciat. 16.
Concumbens cum; meſtruata puniebatur lepra. 20.
Viri primo anno nuptiarum privilegia. 1064.
Vir cum viro concumbens lapidabatur. XXV. 170.
Et cum beſtia. *ib.*
Vir montis domus noctu circuibat omnes cuſtodias. XXI. 931.
Vir carens pene non ingrediebatur congregationem Domini. XV. 792.
Viri deffectus, ob quos mulier poterat petere libellum repulii. XXX. 93.
Quatenus ſuam reducere poſſet vir repudiatam. 114.
Viri lapidabantur nudi. 594.
In quot rebus vir differat a femina. 630. 648.
Recens uxoratus liber erat a militia. 726.
VIRGA Paſtoris, herbæ ſpecies. XI. 336.
Cur dictum ſit: Si dominus percuſſerit *virga* ſervut, aut ancillam. XIV. 474.
Virga Moyſis erat in tentorio converſus, XVI. 638.
VIRGATA veſtis quænam. XII. 787.
VIRGILIUS qua ratione inierit Auguſti gratiam. XXIX. 245.
Ejus IV. librum Æn. ſine lacrymis non legebat Auguſtinus. XXXI. 34.
De ejus Georgico. 168.
Quibus utatur deſcriptionibus, & comparationibus. 235. 293. 294. 406.
De IV. Ecloga. 406. 407.
VIRGINIÆ corpus a patre interfectæ matronæ Romane floribus coroniſque exornant. XXX. 1274.
VIRGINITATIS apud Hebræos nulla ratio. XXX. 10.
VIRGINEM in uxorem ducere debebat Pontifex. XII. 182. XIII. 573.
Cujus rei hoc eſſet figura. *ib.*
Virgo in agro vi compreſſa, clamans, ſtuprata non interficiebatur. XVI. 788. 1040.
Virgines veſtales ignem ſemper ſervabant. XXIII. 333.
Erant in honore apud Romanos. *ib.*
patris. 261. 850.
Lex de deſponſata oppreſſa in civitate cum interpretatione Jonathanis & Siphre. 262.
Et oppreſſa in agro. 265.
Virgo non deſponſata, debebat eſſe uxor corrumpentis. 267.
Cujuſmodi virgo eſſe debuerit. 269.
Formula libelli renunciationis virginis minorennis. 370.
Virgo deſponſata pluribus a patre intra idem tempus, poteſt eligere quem vult. 410.
Quando virgo cenſeatur deſponſata. 466.
Si pater probet votum filiæ, illi datur duos. 464.
Virgo nubit die quarto. 764.
Dos virginis, 200. zuzæ. *ib.*
Moyſes conſtituit ſeptiduum convivii in nuptiis virginis. 772.
Virgo compreſſa a minoreni, aot ab eo qui non eſt vir, erat legitima pro ſacerdote. 780.
Etiam pontifice. 782.
Quæ ſit virgo ex nuptiis. 782.
In virginum nuptiis diſtribuebatur triticum toſtum. 800.
Effundebatur vinum omphacium. *ib.*
Seductæ virginis ignominia, damnum, mulcta cedunt patri. 842.
Si pater ſit mortuus, cedunt fratribus. *ib.*
Quando dos cedat virgini. *ib.*
Quamdiu virgo ſit in poteſtate patris. 844.
Si ſcortetur in domo patris, & poſtquam adoleverit diffamata fuerit, non vapulabat. 848.
A ſponſalibus ad matrimonium virginis concedebatur annus. 872.
Si interea moriebatur ſponſus, dicebatur *Virgo-vidua*. 1030.
Quæ erat interdicta pontifici. *ib.*
Nec poterat nubere niſi poſt 90. dies. 1032.
Virgo erat; minor, juvencula, major. 1046.
Semper erant minores quamdiu non darent pubertatis ſigna. 1046.
De purgatione virginum. 1048. 1049.
Convivia fiebant per ſeptiduum in nuptiis virginum. 1107.
Virgines ungebantur oleo ſantum. 1384.

Eas

vide Sceptrum Synedrium.
Vitæ morumque integritas in Hebræo ſacerdote requiſita. XII. 58. 133.
VITELLIUS proconſul remittit Judæis cenſum rerum venalium, & veſtem Pontificis, quam in turri Antonia Romani ſervabant. XXIV. 1089.
Cum Herode Jeruſalem inviſit, & ſacrificia offert. 1091.
Morem adorandi Orientalium Romam inducit. *ibidem*.
Vitellii Imperatoris majores furnariam exercuerunt. XXIX. 187.
Vitellii Chiapini Itali epitaphium. XXXI. 881.
VITIS aurea ſuper porta Templi, eſt hyperbolica loquutio. IX. 238.
Vitis aurea in porticu. 628.
Vitium ligna ad incendendum altare cur non adhibita. X. 249. XV. 1012.
Vitis aurea erat in oſtio Templi. XI. 1113.
Cujuſmodi opus ea fuerit. 1114.
Grande arcanum cur a Floro vocetur. 1117.
Et ſub aureo cœlo. 1118.
Quæ in ea figuræ viderentur. 1121.
Cur vitem Hebræi in limine Templi habuerint. 1124.
Lana vitis. XIII. 219.
De vite aurea dono miſſa ad Pompejum ab Ariſtobulo. XXVII. 99. XXVIII. 1223. 1224.
Dicebatur τέρπον obletamentum. *ib.*
Vitis in nummis ſignificat Palæſtinam. 1302.
Vites ſeu vineæ dicuntur a Salomone arbores, ex quibus colligitur balſamum. XXIX. 56.
Vites apud Hebræos ſerriebantur. 337.
Plurimæ erant in Chanahan. 371.
Erantque montanæ & collinæ. 374.
Probatur. 375.
Collinæ ſunt omnium optimæ, ait Varro. *ib.*
Qui plantarentur ab Hebræis. 375. 376.
Quæ vites teneantur præputio. 377.
Synonyma palmitis. *ib.*

cc. 277. 278.
Cur decollaretur. 278. 280.
Tum ſeniores manus lavabant. 282.
Sumta aqua ex vicino fonte. 283.
Poſt lotionem fiebant preces. 284.
A ſenioribus, non a ſacerdotibus. *ib.*
Vitula decollanda erat uſu interdicta. XXIX. 128.
Interpretatio legis ex Siphre. 131. 944.
Rabbinicæ quæſtiones. 132. 133.
Quæſtiones de ritu decollationis. 134.
Sectio de vitula decollanda legebatur lingua ſancta. XXX. 730.
Quo caſu eſſet decollanda vitula. XXX. 730.
Si homicida reperiebatur ante decollationem, vitula dimittebatur libera. 732.
Quia homicidia multiplicata fuerunt in Iſrael, mos obſoleverat. *ib.*
Si unus teſtis dicebat, Vidi interfectorem, nihilominus vitula erat decollanda. *ib.*
Decollatio fiebat a Synedrio triumvirali. 738.
Pro duobus interfectis, una decollabatur. 740.
Etiam urbes aſyli dabant vitulam, ſi opus erat. 742.
Ab umbilico mortui incipiebat menſuratio. *ibidem.*
Arans locum decollationis, tenebatur novem præceptis negativis. 740.
Dum ſeniores lavabant manus, ſacerdotes orabant. 748.
VITULI Aharon & Jeroboam examinantur. VIII. 568.
Vituli adoratio in deſerto, an ſola fuerit Judæorum Idololatria. I. 494.
Vitulus aureus ad inſtar Apidis in deſerto formatus, & cultus. 810.
Ejuſdem originis ſunt Jeroboami vituli. 811.
Per vitulum in deſerto Hebræos Deum adoraſſe, Moncej ſomnium eſt. 865.
Cur Deus adoratus in ſimilitudinem vituli fuerit. III. 323. 325.
Vituli in deſerto quem faciant auctorem Hebræi. *ib.*
Vide Apis.
Vituli Jeroboam nullatenus excuſari poſſunt. 743.
VIVANT qui diutius. XIII. 54.
Vivorum ſepultura. XXXIII. 368.
Vivendi genus primum fuit ruſticum, & paſtorale. XXIV. 211.

U L

ULAM אולם ubi eſſet. VIII. 848.
Quid loci, & etymi. X. 931.
ULCEROSUS vir factus tenebatur dimittere uxorem. XXX. 910.
ULMÆ ultimo ſupplicio plectendis facies velatur. XXIX. 613.
ULNA, menſuræ genus variorum locorum. XXVIII. 146.
ULTIMI populi, aut fines terræ, qui veteribus dicerentur. II. 145.
ULTIO quænam eſſe intelligatur. XIV. 1354.
Quatenus ſit prohibita. *ib.*
ULULATUS frequens in luctu apud veteres fuit. XXXIII. 1219.

U M

UMBILICUS terræ, aut regionis qui dicatur. VIII. 480.
Umbilicus Veneris, Cotyledon, herba. XXXII. 948.

U N C

UNCIA pondus argenti æquivalet octo Veronenſibus. XI. 514.
Unciæ Romanæ veteris æſtimatio ad grana Pariſina, 953. & XXVIII. 111.
Uncia dicta, quaſi pars una aſſis. XXVIII. 34.
Uncia eſt & duodecima pars pedis. 69.
Uncia Pariſina continet octo groſſos. 94.
Dividitur uncia in 20. Sterlinos. *ib.*
Differentiæ inter uncias diverſorum populorum. 101.
Recenſentur partes unciæ. 104. 602.
Uncia Romana non continebat octo drachmas Atticas, ut vulgo putant. 117.

UN-

Sacerdotibus an unctio adhibita. 524.
Unctione abſtinebant lugentes. xxxiii. 230. 1239.
Unctio orientalibus uſitatiſſima. *ib.*
Unctio mortuorum apud Hebræos. 535.
Quatenus unctio fieret. 537.
Et cur. *600*.
Unctio erat Regum, Sacerdotum & Prophetarum. III. *610*.
Beccani ſententia refutatur. *612*.
Alii aptius de olei diverſitate diſſerunt. *ib.*
Unctio ſive voluptuoſa ſive non, permiſſa in Sabbatho. xx. *660*.
Unctio Regum eſt ceremonia antiquiſſima. xxiv. 450.
Deſcribitur unctio regum Galliæ. *ib.*
Cur fieret hæc unctio. 4*6*1.
Unctio lapidum ab Hebræis facta, erat Deo grata. xxix. 413. Vide Bethelia. Lapis.
Unctiones hominum factæ oleo antiquiſſimæ ſunt. 474.
Fiebant oleo omphacino. 475. Vide Oleum.
Etiam Romani ungebantur. 320.
Ditiores ungebant balſamo cineres mortuorum. *ibidem*.
Græci quodvis corporis membrum peculiari unctione ungebant. 321. Vide Unguentum.
UNCTUS ad bellum משוח מלחמה. xii. 11*6*.
Vide Sacerdos. Fecialis. Bellum.
Quæ res unctæ fuerint apud gentiles. xiii. 45*9*.
Quæ perſonæ unctæ fuerint. 4*6*1.
Et ad quas corporis partes. 4*6*2. Vide Unctio.
Unctus κατ' ἐξοχὴν intelligitur Pontifex. xv. 1028. Vide Unguentum.
UNCI ferrei, quæ inſtrumenta. xxix 4*6*7.
¶ UNDECIM aromata componebant ſuffitum. xi. 28*9*. Vide Suffitus. Aroma.

Quænam obligationem pariant, & quæ non. x.
85.
A quibus fieri poſſint. *ib.*
Votum cælibatus in veteri Teſtamento an obtinuerit. xxxii. *643*.
Vovendi formulæ apud Hebræos. iv. 48*9*.
Quæ vota ſint invalida. *ib.*
Votum animal mutare nefas. *ib.*
Votum Jephthe. 490.
Vide Jephthe.
Vota infantium, parentes, uxorum, mariti ſolvebant. *ib.* & xv. 402.
Votum, non ſpontaneum cadit ſub nomen rei. xv. 1140. xvi. 742.
Quot diebus fit votum, tot interdicitur. xv. 52.
Et debet ſolvi. xv. 804. xvi. 314.
Votum filii annorum tredecim, & diei unius confirmatur. xv. 318.
Vota facta pro die feſto, debent fieri die feſto. 400.
Votum fieri debet de re poſſibili. 404.
Votum factum de conſilio multorum, nequit diſſolvi. xvi. 744.
Vota puellæ annorum duodecim & diei unius ſunt firma. xv. 40*6*. xvi. 318. 74*6*.
Si pater audito voto filiorum tacuerit, aut intra horam non diſſolverit, firmum eſt. xv. 408. xvi. 748.
Intra diem unam maritus poteſt abrogare votum uxoris. xv. 408. 420.
Nuptæ non pater ſed maritus abrogat vota. xv. 410.
Vidua eſt ſui juris: ejus vota pater abrogare non poteſt. 414.
Nec repudiatæ. xvi. 74*6*. 750.
Non adimplentes vota abrogata, non peccant. xv. 41*6*.
Si proveniat afflictio animæ, vir & uxor poſſunt abrogare vota. 418.
Res vota quæ offerri nequit, æſtimatur a ſacerdote, & datur pretium in ſacrificium. xvi. 324.
Votum commutans, vapulat. 334.
Servi, mulieres & gentiles vovent & voventur. xix. 1434.

VOCUM aliquot Hebraicarum mutatio in Chaldaicas. vii. *682*.
Vocum repetitio multitudinem ſignificat. 844.
Vox Levitæ vapulantis, & inde orta lis. ix. *96*. 344. 10*67*.
Voces qui factæ quando angelus Apocalypticus ignem projecit in terram. xi. *862*.
Voces ad ſacrificium juge auditæ. 8*63*.
Et inter adolendum thymiama. 870.
Cujus rei ſymbolum eſſent. 87*9*.
Voces ſimplices in muſica conſiderantur octo. xxxii. 10.
Earum diviſio in partes quatuordecim. 12.
Vocum ſingularum interpretatio in exponenda Sacra Scriptura. 122.
Vocis remedium pro muſica. 245.
Quot vocibus canerent veteres. 280.
Utrum vocum concentum adhibuerint. 427.
Inter voces & tibias Pollux ἰδυθοὶ ידותון enumerat. 501.
Vocum muſicalium intervalla. 53*6*.

U P

UPARA, ſive Ophir, auro eboreque abundat. vii. 45*6*.
Simiis etiam, lignis atque lapidibus pretioſis. 458.
Situs ejus. 4*60*.
Vide Ophir. Navigatio.
UPHAZ quid & ubi ſit. vii. 322.

U R

UR CHALDÆORUM quid. iv. 15*6*.
Vide Chaldæi.
Cur Deus inde Abrahamum eduxerit. *ib.*

U R A

URANEBURGICA mola. xxix. *98*.
Vide Mola.
URANOSCOPI, ſive Callionymi fel cicatrices ſanat, & carnes oculorum ſupervacuas conſumit. xxx. 1554.

URA-

Urbes ſuorum Deorum nomine gentiles frequenter appellabant. 306.
Urbs dedita Idololatriæ quomodo punienda ſit. xv. 654.
Urbes tres poterat ædificare populus in quavis regione hoſtium capta. 726.
Urbs magna eſt, in qua ſunt decem viri otioſi. xviii. 840. 854. xxi. 5.
Et continet univerſitatem majorem 120. hominibus. xxi. 392.
Urbs non poteſt fieri ſuburbium, neque contra. xix. 1466.
Urbes vel reguntur ab uno, vel paucis, vel omnibus: hine regnum, ariſtocratia, democratia. xxiv. 59.
Captis urbibus, ſuper turres erigebantur vexilla, ut appareret eas captas. xxvii. 346.
Interdum Hebræi illas diruebant, & ſale ſeminabant. 347.
Aratrum vel hoſtili muro inſculptum, vel in erutam urbem inductum ſignificabat, eam devotam perpetuæ ſolitudini. 348.
Urbes ab Hebræis non circumſidebantur undique, ut locus fugæ relinqueretur hoſtibus. 1276.
Intellige in bellis majeſtatis. 1277.
¶ URCEUS, vas liquidorum. xxviii. 1217.

U R I

URI & Hur quinam fuerint. viii. 166.
URIM & Thummim אורים ותמים: variæ philologorum opiniones. viii. 82.
In ſecundo Templo non conſulebantur. 798. 806. 1020.
Attamen aliquamdiu etiam conſulta. 1025.
Conſultatio qui fieret. 1026.
Reſponſum. 1038. & ix. 562. xii. 150.
Quid eſſent. ix. 560.
Cur ſic vocata. 562.
Quid vi nominis præciſe ſignificent. 442.
Synonyma. 443.
De re ſententiæ variæ. 446.
Artifex Bezeleel. 449.
Finis & munus eorum. 450.
De modo reſpondendi variæ ſententiæ. 451.
Modus interrogandi a Maimonide deſcriptus. 452.
Quis, & de quo conſuleret. 453.
Quamdiu perdurarint. 454.
Uſus generalis eorum. 457.
Et ſpecialis. 461.
Erant oraculum politicum. 463.
Cur David ſæpe, Salomon ea nunquam conſuluiſſe legatur. 467.
Erant Θεοκρατείας pignus. 468.
Quem locum in pectorali occuparent. 469.
Res fuere natura cognitæ. 472.
Per ea oraculum vere dabatur. 473.
An eſſent aliquid a gemmis diverſum. 474.
Duæ tantum res erant. 476.
Uſu ut & munere diſtinctæ. 477.
Ejuſdem naturæ cum Theraphim fuere Urim. 478.
Et loco Oſeæ confirmatur. 480.
Objecta diluuntur. 485.
Ex Michæ facto. 491.
Occurritur objectis. 495.
Ex Gedeonis hiſtoria. 504.
Ex quadruplici humana auctoritate. 508.
Urim & Thummim voces ſynonymæ. 518.
Urim & Theraphim res cognatæ. 539.
Qui Urim oracula ederent ſecundum Thalmudicos. 548.
Et alios. 549.
Examinantur & rejiciuntur. 553.
Spencerus hypotheſin ſuam decade rationum confirmat. 558.
Oppoſita diluit argumenta octo. 564.
De origine Thummim ſententiæ variæ. xii. 576.

Buxtorfiana in contrarium argumenta ſolvuntur . 657.
Cur Thummim pontifici ſoli geſtare indultum . 660.
Erant muneris judiciarii nota. *662.*
Et integritatis. *663.*
Duratio ac deffectus hujus oraculi. *665.*
Sub Salomone an deffecerit. *665. 769.*
Objecta diluuntur. *670.*
Locus Deuteronomii 33. 8. de Urim Thummim prolixe illuſtratur ad ſenſum literalem. *673.*
Et Miſticum. *684.*
Spenceri ſententia proponitur & refutatur. *693.*
Ejuſque rationes primariæ ac ſecundariæ de nomine. *765.*
Quid ſtatuendum fuiſſe Urim & Thummim. *768.* 772.
Quis oracula ederet. *769.*
Quo ſenſu id oraculum fuerit & non fuerit ſub Templo ſecundo. 770.
Quid de ſcriptura lapidum Judæi tradant. 773.
Nomina אורים & תמים expenduntur. 803.
Et forma. 804.
An opus eſſent ἀχειροποίητον non manufactum. XIII. 90.
Abrahami ben David ſententia de conſultatione hujus oraculi. *ib.*
De quibus fieret conſultatio. *632.*
An ſemper per Pontificem. *634.*
Urim & Thummim natura & uſus exponuntur, atque a Spenceri ſomniis vindicantur. I. 507.
Diſtantia Urim a Theraphim. *ib.* & *866.*
An ejuſdem cum Seraphim ſignificationis. *791.*
Notio Urim germana. *ib.*
Urim & Thummim quid fuerint præciſe, omnino incertum. *979.*
Conſulebantur modo in rebus ſubitis & inopinatis. III. 338.
Ei tantum conſulere licuit, qui ſingulari in populo fungebatur munere. *660.*
De modo edendi reſponſa. *666.*
Nec poſt Salomonem in Templo primo, nec unquam in ſecundo reſponſa dederunt. *664.*
De tempore ceſſationis hujus oraculi, diſcrepant auctores. IV. *529.*

204.
Urina hominis veteraſcens per ſex menſes, eſt optima ad impinguandos agros. XXIX. *409.*
Debet jaci in ſurculos. *ib.*
Urina adhibita a fullonibus. 402.
Camelorum præcipue. 403.
Urina hominis remedium contra podagram. *ibidem.*

U R N

URNA, menſura notiſſima apud Romanos. XXVIII. *66.*
Continebat quatuor congios. *ib.*
In urna veteres condebant mortuorum cineres. *ibidem.*
Erat urna turbinata deſinens in acumen. *ibidem.*

U S

USURAM accipere divinitus prohibitum: XIV. 1554. XVI. 286.
Quæ ſit uſura נשך, & quæ תרבית. *ib.*
Sex ſunt leges negativæ de uſuris. XXVII. 1245.
Duplex uſuræ genus. 1247.
Explicantur. *ib.*
Ob uſuram nemo vapulabat, quia cogebatur ad reſtitutionem. 1248.
Heredes tamen non cogebantur. *ib.*
Si quid ab his dabatur, accipiebatur nomine muneris. *1249.*
Explicatur pulvis uſuræ, ſive fœnus ſimulatum. *ibidem.*
Forum non cogebat debitorem ad ſolvendum hunc pulverem. 1251.
Hebræis licebat uſura contra gentes. 1252.
Et proſelytos domicilii. 1253.
Quam exactionem quidam Thalmudiſtæ volunt fuiſſe de præcepto. *ib.*
Si Judæus dediſſet gentili in fœnus, & hic poſtea fieret proſelytus juſtitiæ, fiebat renovatio con-

UVAS in campis alienis licebat comedere, ut exſtingueretur ſitis. xv. 804.
Alio eas transferre, muſtum exprimere non licebat. *ibid.*
Quinam uvæ racemi cederent patrifamilias, quinam pauperibus. xx. 74.
Uva in nummis ſignificat Palæſtinam. xxviii. 1302.
Uvæ quando ſint maturæ vel immaturæ, colligendæ vel non. xxix. 406.
Quæ dicatur uva prima. 415.
Qui fiat uva paſſa. 416.
De uſu & conſervatione uvæ. 419. 429.
Uvarum primitiæ magna celebritate oblatæ. 495.
WALLENSES non habebant uſum frumenti. xxix. 245.
WARBURTONIUS ait, ſpem alterius vitæ in Jobi libro non eſſe. xxxi. 537.
WESSEILINGII ſententia de nummis Hebræorum. xxviii. 491.
Ejus elegiæ duæ. 1242.
WIRINHAMIUS Lotharii comitis filius ab Abbatiſſa Quodlimburgenſi nudis pedibus veniam petiit. xxix. 1016.
WITZII teſtimonium de laudabili interpretatione figurata Sacræ Scripturæ. viii. 538.
WORMATIÆ an. C. 1222. Hebræi exſpectabant partum Meſſiæ a virgine, ſed nata eſt puella. xxiii. 1064.
Ibi jumentorum vice Judæi molas circumvolvunt. xxix. 232.
VULGATA Verſio a quibus fontibus deſumta. I. 286.
VULGATUS interpres egregie defenditur a Maji impoſtura. I. 421.
VULTU demiſſo lugentes olim incedebant. xxxiii. 1230.

X

X E

XENAJAS Iconomachus ſeculo quinto. vi. *998*.
XENOCRATES philoſophus coronam ſibi a Dionyſio datam impoſuit Mercurii ſimulacro. xxx. 1224.
Cantu lymphaticos liberavit. *1670*.
XENOPHONTIS ætas. xii. 752.
XERXES in Judæos pietatis documentum præbuit. III. *628*.
Xerxes Perſarum rex dedit Megabyzo duci molam auream pondo ſex talentorum. xxix. 137.
Potitus eſt Athenis. xxx. 1240.
Helleſpontum ponte trajecit. *ib*.
In ejus tranſitu viæ ſtratæ ſunt myrtho & floribus. *ib*.
XESTES Græcis, Latinis ſextarius. xxviii. *616*. *657*. Vide Sextarius.
Continet ova ſex. *688*.

X Y

XYLIA, Vide Goſſypium.
Ξυλοαλόη Xyloaloe quid ſit. xi. 380.
Ubi naſcatur. *390*.
Quæ ejus optima ſpecies. 400.
Ξυλοβάλσαμον Xylobalſamum optimum quale ſit, xi. *264*. 308.
Quid proprie ſit Xylobalſamum. 528.
Conſideratio ejus. *707*.
XYLON, XYLINUM an שש fuerit. xiii. *219*.
XYLOPHORIA ξυλοφόρια quid fuerint. ix. *977*. viii. *966*. *968*. x. 251. *777*. *781*.
Xylophoriorum feſto multum laboris Nathinæis decedebat. xiii. 1182. Vide Nathinæus.
XYSTICI, ſunt athletæ, palæſtritæ. xxx. 1385.
XYSTUS, unde dicti Xyſtici, quid fuerit. *ib*.
XYSTRA idem atque Strigil. xxx. 1415. Vide Strigil.

Ὕλας.

1319.
ZABUL, vel Sabul, caſtrum & ragio. vI. 1034.
ZABULONI cur affignatus יהלום lapis in pectorali. IX. 526. XIII. 54.
In tribu Zabulon, quæ ad mare erat porrecta, capiebantur piſces Chilzon, quibus fiebat purpura. XXIX. 52.
Ea tribus vacabat mercaturis. *ib.*
In finibus Zabulon erat flumen Belus, 70.
ZABULONITARUM regio quam late pateret. VII. 742.
Præſtantior Sidone probatur, 880. 894.
Quorum prophetarum patria fuerit. 886.
Ibi primum prædicatum Evangelium. 908.
Ab Jacob in vaticinio ſitus ejus & præſtantia ob oculos habetur. 908.

Z A C

ZACHARIÆ prophetæ ſtilus. XXXI. 405.
Zacharias ſacerdos occiſus fuit in atrio Sacerdotum. XVIII. 804.
Quod prædixerat Judæis excidium urbis. XXV. 952.
Sanguis ejus ebullit, urbe a Nabuchodonoſor capta, nec quievit, niſi cum rex teſtatus eſt ſe occiſurum omnes Judæos. *ib.*
Zacharias filius Barachiæ quis, & ubi occiſus anquiritur. IX. 749.
Zacharias pater Johannis Baptiſtæ. IV. 556.
Cur dictus ἱερεύς τις ſacerdos quidam. XI. 668.
Fortunæ bona mediocria habuit. 806.
Ideo etiam ſuffienti nuncius gratiſſimus accidit. *ib.*
Qui intelligendum ſit, eum fuiſſe de vice Abiæ. XII. 108.
Quæ de ſacerdotio ejus diſputantur. 1012.
Zachariæ domum in Hebron fuiſſe Baronius putat. V. 678.
Unde profectum hoc nomen. VI. 630.
Diſtantia ejus a torrente botri. 1056.
Arbor Zachariæ. VII. 1214.
lo accenſi. XXVII. 999.
Initium eorum ſumitur a Phinees, qui occidit Zimri & Cozba. *ib.*
Zelotarum jure Chriſtus flagellis expulit vendentes e Templo, & menſas ſubvertit. 1002. 1008. Vide Galilæi.
ZELOTYPIÆ duæ, mariti & adulteri. XV. 32.
Uxor de adulterio ſuſpecta qui adduceretur ad ſacerdotem. 28.
Adjurationis, & potationis ceremoniæ. XV. 34. XVI. 388. 392.
Denudabatur, & adjurabatur. XV. 38. 44. XVI. 392. 394.
Omnes poterant inſpicere præter ſervos & ancillas. XV. 38.
Libellus indebatur aquis. 44.
Tum bibere cogebatur, ni eſſet menſtruata. 46.
Bibebat in porta Nikanoris. XVI. 386.
Rabbinorum ſententia de cauſa tumeſcentis fœmoris in rea. 34. 46. 48.
Inventa immunda a quibus eſſet immunis. 50.
Vir hæc faciens non peccabat. 52.
Hic uxor non intelligitur vidua, repudiata, diſcalceans. 24.
In hanc mulierem teſtes eſſe non poterant ſervi, & ancillæ ob ſuſpicionem confidentiæ. 74.
In ſacrificio zelotypiæ adhibebatur hordeum. XVII. 1000.
Quomodo. XVI. 396.
Lex Zelotypiæ. XV. 5. XVI. 384.
Tabulam in qua ſcripta erat, auream fecit Helena filia regis Mombaz. XVIII. 244. 264.
Quid ſit Zelotypia. XXX. 325.
Quæſtio eſt, utrum zelotypus debeat potare uxorem de adulterio ſuſpectam, ex dicto duorum teſtium, vel unius, an ſua ipſius tantum ſuſpicione. 574.
Maritus non debet fieri zelotypus ob res leves, quas in uxore videt. 578.
Zelotypiæ teſtes falſi vapulabant. 582.
Zelotypia non erat contra eamdem uxorem ſecunda vice exercenda. 626.

Ze-

ZERYNTHIUM antrum ζήρυνθον ἄντρον. xxxii. 990.
¶ ZETA, eadem ac diæta. xxix. 271. Vide Dieta.

Z I

ZINGARI unde dicti. vii. 49.
ZIPH oppidum & deſertum. vi. 1054.
ZIPPORA quo inſtrumento circumciderit filium ſuum. xxii. 1094.
Alii gladio, alii rectius lapide iſtud feciſſe contendunt. 1096.
Probatur etymologia Hebræa. 1151.
Et ex loco Exodi. 1158.
Ejus oraculum de igne. x. 475.

Z U Z

ZUZ, ZUZA, ZUZIN זוז, pondus granorum ſedecim. xxviii. 1274.
Zuza & denarius, unum idemque eſt. xxviii. 1331.
Zuzæ æſtimatio & valor. xi. 950. Vide Suſim.

חו"ש"לב"ע.

F I N I S.

A01 LG75992

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google